

2009 M. KOVO 24 D., ANTRADIENIS

PIRMININKAVO: M. ROTHE

Pirmininko pavaduotoja

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9.00 val.)

2. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

3. Žalioji knyga apie teritorinę sanglaudą ir diskusijų apie būsimą sanglaudos politiką reformą eiga – Pažangioji patirtis regioninės politikos srityje ir struktūrinių fondų lėšų naudojimo kliūtys – Miestų aspektas vykdant sanglaudos politiką – Sanglaudos politikos papildymas kaimo plėtros priemonėmis ir suderinimas su jomis – Struktūrinių fondų reglamento įgyvendinimas 2007–2013 m. Derybų dėl nacionalinių sanglaudos strategijų ir veiklos programų rezultatai – Europos mikrokreditų plėtojimo iniciatyva augimui ir užimtumui remti (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl:

- L. van Nistelrooijaus pranešimo (A6-0083/2009) Regioninės plėtros komiteto vardu dėl Žaliosios knygos apie teritorinę sanglaudą ir diskusijų dėl būsimos sanglaudos politikos reformos eigos (2008/2174(INI));
- C. A. Krehl pranešimo (A6-0095/2009) Regioninės plėtros komiteto vardu dėl pažangiosios patirties regioninės politikos srityje ir struktūrinių fondų lėšų naudojimo kliūčių (2008/2061(INI));
- O. Vlasáko pranešimo (A6-0031/2009) Regioninės plėtros komiteto vardu dėl sanglaudos politikos miestų aspekto naujuoju programavimo laikotarpiu (2008/2130(INI));
- W. Roszkowskio pranešimo (A6-0042/2009) Regioninės plėtros komiteto vardu dėl sanglaudos politikos papildymo kaimo plėtros priemonėmis ir suderinimo su jomis (2008/2100(INI));
- M. Mikolášiko pranešimo (A6-0108/2009) Regioninės plėtros komiteto vardu dėl struktūrinių fondų reglamento įgyvendinimo 2007–2013 m. ir derybų dėl nacionalinių sanglaudos strategijų ir veiklos programų rezultatų (2008/2183(INI)); ir dėl
- Z. L. Becsey pranešimo (A6-0041/2009) Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu dėl Europos mikrokreditų plėtojimo iniciatyvos siekiant remti augimą ir užimtumą (2008/2122(INI)).

Lambert van Nistelrooij, pranešėjas. – (NL) Gerb. pirmininke, Europos Parlamento regioninės plėtros komitete pageidauta šios kadencijos pabaigoje skubiai surengti vienas bendras diskusijas dėl būsimos sanglaudos politikos. Tačiau šiandien ir rytoj bus svarstomi ne mažiau kaip penki svarbūs šių Rūmų narių parengti pranešimai ir, nenumaldomai artėjant Europos Parlamento rinkimams, dėl jų bus balsuojama. Kalbame apie didžiausią Europos bendrijos biudžetą ir matomiausią jo su piliečiais susijusią dalį. Dėl sanglaudos politikos Europa minima geru vardu, o tai įrodo jos solidarumą ir vidaus tarpusavio sąsajas. Jokia kita pasaulio dalis neišvystė tokių tvirtų savitarpio sanglaudos ryšių. Dar kartą pakartosiu, kad sanglauda – taip pat pagrindinis naujosios Lisabonos sutarties tikslas. Į ją įtraukta ir trečioji sudedamoji dalis, būtent teritorinė sanglauda.

Neįprasti laikai reikalauja naujų atsakymų. Finansų krizė, sudėtingesnė globalizacijos nulemta konkurencija, klimato krizė ir nesugebėjimas iki šiol pasiekti Lisabonos sutarties tikslų reikalauja visa apimančio požiūrio kartu sutvirtinant regioninę politiką ir sustiprinant jos varomąsias jėgas. Šiuos klausimus sprendžiame šioje žaliojoje knygoje. Ši žaliaji knyga – ne įprastas leidinys; joje raginama pradėti geresnį valdymą ir įgyvendinti teritorinę sanglaudą. Joje taip pat kritiškai vertinami atvejai, kai vieni regionai be pagrindo išaukštinami, didmiesčių teritorijose vyksta pažanga, o į kitus regionus nekreipiama dėmesio. Ne tokios Europos šis Parlamentas tikisi. Todėl šiandien, iš naujo apsvaistę teisės aktus, kuriais vadovaudamiesi po rinkimų

pradėsime naują parlamentinę kadenciją, per bendras diskusijas taip pat nustatysime kryptį po 2013 m. prasidėsiančiam laikotarpiui.

Trumpai apžvelgsiu svarbiausius šių diskusijų ir teritorinės sanglaudos klausimus. Dar 2005 m. Parlamento pageidavimus savo pranešime išdėstė A. Guellec. Naujasis teritorinis aspektas, kaip ilgalaikis tikslas, dabar apibrėžtas 13 ir 174 naujosios Lisabonos sutarties straipsniuose. Kaip minėjau, jis – visiška priešingybė kontrastų Europai, kai keleto regionų plėtra vyksta milžinišku tempu, o į kaimo regionus nekreipiama dėmesio. Teritorinė sanglauda – vienalaikė meistriškumo centrų arba *pôles d'excellence* vienybė ir įvairovė bei ypatinga kitų regionų ir vietų, pasižyminčių savo konkrečiomis ypatybėmis ir daugialypumu, padėtis. Teritorinė sanglauda taip pat papildo dabartinę ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką. Tai – visa apimanti sąvoka. Joje numatomi sektorių sistema pagrįstai Bendrijai galintys kilti padariniai ir suteikiama galimybių imtis decentralizuotos veiklos, pvz., mokslinių tyrimų ir plėtros, bendrosios žemės ūkio politikos, eismo ir transporto, užimtumo padėties ir kovos su klimato kaita.

Kaip rodo pastarųjų šešių mėnesių konsultacijos, teritorinės sanglaudos koncepcijai buvo iš esmės pritarta. Tai tikrai sveikintinas dalykas. Ši sąvoka apima koncentraciją, ryšius ir bendradarbiavimą. Tai – koncepcija, kurią norėtume toliau detalai plėtoti per ateinantį laikotarpį.

Constanze Angela Krehl, pranešėja. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, Parlamento nariai, sanglaudos politika Europai labai svarbi. Ji – solidarumo išraiška. Tačiau sanglaudos politika reikalinga ne tik tiems mūsų visuomenės nariams, kurie, galbūt, yra silpnesni. Visiems mūsų piliečiams reikia solidarumo ir Europos integracijos politikos. Tačiau padėtis kuo toliau, tuo labiau tampa sudėtingesnė, kai regionuose – kurių Europos Sąjungoje turime daugiau nei 260 – nesinaudojama struktūriniais fondais. Taip yra ne todėl, kad nereikia jokios pagalbos, o todėl, kad pernelyg sunku įveikti fondų lėšas pasiekti trukdančias kliūtis. Kai kurias šias kliūtis sukeliame patys. Žinoma, svarbu paisyti pagrindinio reikalavimo laikytis taisyklių ir vykdyti nuolatinę kontrolę užtikrinant, kad Europos mokesčių mokėtojų pinigai būtų panaudojami teisingai. Tačiau tai neturėtų tapti priežastimi prašymo formas ir aiškinimus, kaip galima gauti finansavimą, padaryti tokius ištestus ir nesuvokiamus, kad, atrodo, norint juos suprasti reikėtų įgyti filosofijos mokslų daktaro laipsnį.

Todėl savo pranešime raginu imtis konkrečių priemonių ir Europos lygmeniu sumažinti biurokratiją. Esame už tai atsakingi. Pvz., kontrolės sistema turi būti supaprastinta, projektų sukurta administracinė našta – palengvinta, o projektų apimtys – pakeistos. Be to, reikėtų supaprastinti, paaiškinti ir paspartinti projektų rengimo patirtį ir labiau ją orientuoti į galutinį rezultatą. Tačiau esu įsitikinusi, kad šiuo atžvilgiu kai kurių veiksmų galima imtis ir nacionaliniu bei regioniniu lygmenimis.

Antroje mano pranešimo dalyje sprendžiami pažangiosios patirties sanglaudos politikos srityje klausimai. Neturėtume iš naujo išradinėti dviračio, nes tai nebūtų nei veiksminga, nei protinga. Todėl turime sukurti tokią sistemą, kurioje kiti galėtų naudotis prieinamais geraisiais projektų rengimo pavyzdžiais. Kadangi kiekvienais metais vykdoma dešimtys tūkstančių įvairių sanglaudos politikos srities projektų, turime rasti būdą, kaip nustatyti, atrinkti ir pateikti informaciją apie pavyzdinius regionuose vykdomus projektus. Mano manymu, šioje srityje Komisija jau sėkmingai ėmėsi veiksmų, (pvz., inicijavo apdovanojimą REGIO STARS), tačiau tokias iniciatyvas reikia toliau plėtoti.

Pranešime siūlomi kai kurioms sritims, kurias aš laikau svarbiausiomis, taikytini projektų atrankos kriterijai. Keletas svarbiausių sričių būtų: mokslinių tyrimų ir naujovių, kokybiškų darbo vietų kūrimo, paramos mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), kovos su klimato kaita, integruotosios miestų plėtros ir viešojo bei privačiojo sektorių partnerystės sritys. Pvz., pažangiosios patirties projektų atrankos kriterijais galėtų tapti projekto kokybė ir tvarumas, svarbus postūmis regionui ir Europos Sąjungai, veiksmingas lėšų panaudojimas ir, žinoma, galimybė jį perkelti į kitus regionus.

Gerų pavyzdžių galima rasti visur. Pranešimo priede išvardijau kelis projektus, apie kurios buvau informuota dėl regionuose atliktų parengiamųjų darbų. Šie projektai vykdomi visose valstybėse narėse. Norėčiau paminėti keletą: tai Aplinkosaugos technologijų kompetencijos centras Slovėnijoje, Burgenlando regiono judrumo centras Austrijoje, „Brainhunt“ – Verslo įmonių konkurencijos projektas Estijoje, Fraunhoferio ląstelių terapijos ir imunologijos instituto modernizavimas Vokietijoje, mokslo parko plėtros planai Granadoje, Ispanijoje, ir problemų keliančio miesto rajono „Rytų Leipcigas“ vystymas Vokietijoje.

Galiausiai būdama pranešėja ir savo frakcijos koordinatorė noriu nuoširdžiai padėkoti savo kolegoms už bendradarbiavimą ne tik rengiant šį pranešimą, bet ir per visus penkerius metus. Taip pat norėčiau padėkoti Komisijai, Regioninės plėtros komitetui ir visiems darbuotojams už jų bendradarbiavimą. Tikiuosi, ir ateityje galėsime lygiai taip pat dirbti kartu.

(Plojimai)

Oldřich Vlasák, *pranešėjas*. – (CS) Gerb. Komisijos nare, Parlamento nariai, norėčiau trumpai pristatyti pranešimą dėl sanglaudos politikos miestų aspekto. Tai – pranešimas, kuriame nagrinėjamos pasirinkimo galimybių ir miestų išitraukimo į valdymą klausimas bei Europos pinigų panaudojimas dabartiniu programavimo laikotarpiu. Tai – pranešimas, kuriame taip pat siūlomi patarimai ir idėjos, kaip pritaikyti struktūrinių fondų taisykles, kad jos geriau atitiktų Europos miestų ir sostinių poreikius. Rengdamas pranešimą remiausi net tik moksliniais tyrimais ir interesų grupių, pvz., Europos municipalitetų ir regionų tarybos ir organizacijos Euromiestai (EUROCITIES) ekspertų nuomonėmis, bet – svarbiausia – tiesiogine merų, tarybos narių, rotušių tarnautojų, projektų vadovų ir visų kitų, susijusių su Europos fondais, patirtimi bei nuomonėmis. Vienas įkvepiančių susitikimų, per kurį galėjome dalyvauti bendroje diskusijoje dėl miestų aspekto, vyko per Europos miestų diena pavadintą renginį, kurį kartu su savo partneriais surengiau vasario mėn. pradžioje Prahoje Čekijai pirmininkaujant ES. Norėčiau dar kartą padėkoti Komisijos narei D. Hübner, H. Svobodai ir savo kolegoms J. Olbrychtui, J. M. Beaupuy bei G. Kallenbach už jų dalyvavimą renginyje ir aktyvią veiklą.

Logiška, kad mūsų dėmesys sutelktas į miestus. Juos galima laikyti 80 proc. iš apytiksliai 500 mln. ES gyventojų namais. Būtent miestuose sutelkta didžioji dalis darbo vietų, čia įsikūrusios dauguma įmonių ir aukštojo mokslo institucijų. Miestuose sukurama daugiau kaip 70 proc. Europos PVM, todėl jie neabejotinai gali būti laikomi varomąja visos Europos ekonomikos augimo jėga. Taigi, jų svarba krizės laikotarpiu – nenuginčijama. Tačiau daug miestų susiduria ir su įvairiomis rimtomis problemomis, todėl svarstant sanglaudos politikos struktūrą miestams ir miestų vietovėms reikia skirti ypatingą dėmesį.

Norėčiau pabrėžti dvi svarbiausias pranešimo teksto mintis. Pirmoji – įgaliojimų perdavimo, kuris reiškia Europos lėšų kontrolės perdavimą miestams, klausimas. Nors galiojantys Europos teisės aktai jau leidžia perduoti su lėšomis susijusius įgaliojimus ir kuriant integruotos plėtros planus leisti miestams patiems jas paskirstyti, šia pasirinkimo teise valstybės narės vangiai naudojasi. Vienas pagrindinių šio pranešimo tikslų – sanglaudos procese palaikyti miestų vaidmenį. Turime liautis galvoję apie miestus tik kaip apie galutinius lėšų gavėjus, o vėliau traktuoti juos kaip teritorijas administruojančius objektus. Kaip regionai ir nacionalinės valstybės tarnybos organai rengia ir laikosi savo biudžetų, taip ir miestams struktūrinės paramos srityje programuojant ir paskirstant struktūrinių fondų lėšas turime suteikti didesnės atsakomybės. Miestų aspektas turi tapti privalomu.

Antroji pagrindinė mintis – realiai išnaudoti finansinės priemonės JESSICA (Bendros Europos paramos tvarioms investicijoms į miestus) teikiamas galimybes. Iki šiol sanglaudos politika buvo išimtinai pagrįsta subsidijų sistema, kitais žodžiais tariant – negražintinomis dotacijomis. Todėl projektus rengiančios organizacijos ir asmenys prirato prie dabartinės padėties, kai bendram finansavimui skirtus Europos pinigus ir lėšas iš šalių biudžetų gauna praktiškai „nemokamai“. Dažnai pirmenybė teikiama sugebėjimui pritraukti lėšas, o ne veiksmingoms investicijoms ar prieinamų lėšų įvertinimui. Todėl dotacijų principas kartais lemia tokios padėties atsiradimą, kai struktūrinės paramos dalimi naudojamos neveiksmingos. Per dabartinį programavimo laikotarpį pamatėme, kad finansinės priemonės JESSICA įgyvendinimas paliko erdvės sistemingiems sanglaudos politikos pakeitimams. Deja, ja nebuvo aktyviai naudotasi, ir šį pokytį reikėtų inicijuoti per kitą programavimo laikotarpį. Europos politika turėtų labiau naudotis finansų inžinerijos priemonių lėšų teikiamomis galimybėmis, pvz., atsinaujinamųjų fondų. Tiek norėjau pasakyti. Norėčiau padėkoti visiems, padėjusiems man parengti šį pranešimą.

Wojciech Roszkowski, *pranešėjas*. – (PL) Gerb. pirmininke, dėl 2007–2013 m. laikotarpiui skirtos Europos Sąjungos struktūrinės politikos reformos pakito fondų struktūra ir iš jų teikiamų lėšų skirstymo principai. Vienas iš svarbiausių pokyčių – naujo Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai, susijusio su bendrąja žemės ūkio politika, įkūrimas. Finansiniu požiūriu 2000–2006 m. kaimo plėtrai skiriamos lėšos buvo siejamos su struktūriniais fondais ir sanglaudos politika, dėl to jos buvo atskirtos nuo bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) lėšų, o pagal naujas finansines 2007–2013 m. nuostatas Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) tampa su BŽŪP susieto lėšų paskirstymo dalimi. Įgyvendinant šiuos pokyčius kyla klausimas: ar dėl tokio atskyrimo ištis padidėjo naudojimosi prieinamais fondais efektyvumas?

BŽŪP lėšų susiejimas su kaimo plėtrai skiriamomis lėšomis – tikrai tariamas biudžeto schemas supaprastinamas. Iš tikrųjų tai reiškia, kad dabar ne žemės ūkio tikslams skirtos lėšos atsiejamos nuo sanglaudos politikos taikymo srities objektų ir dėl to kai kurie tikslai arba dubliuojami, arba nepatenka į nė vieno skyriaus taikymo sritį. Taigi, kyla pavojus, kad regioninei politikai skiriamos lėšos bus labiau naudojamos ekonominiam konkurencingumui, kuris daugiausia koncentruojamas didesniuose miestų centruose arba aktyviausiai veikiančiuose regionuose, plėtoti, o kaimo plėtros lėšos bus skiriamos ne žemės ūkio sektoriaus veiklai skatinti didinant žemės ūkio konkurencingumą. Susiklosčius tokiai padėčiai išlaidos, patiriamos

remiant ne žemės ūkio veiklą ir MVĮ (mažąsias ir vidutines įmones) kaimo vietovėse, atsidurtų ties abiejų fondų sandūra ir nebūtų nė vieno iš jų dengiamos.

Lėšų gali pritrūkti ir pagrindinių viešojo vartojimo paslaugų bei investicijų į infrastruktūrą užtikrinimui kaimo vietovėse, prie kurių turi prisidėti ir sanglaudos fondas. Atsižvelgiant į tai, ypatingą reikšmę įgyja skaidrios ilgalaikės kaimo plėtros strategijos sukūrimas valstybių narių ir regioniniu lygmenimis taip, kad būtų galima aiškiai apibrėžti kaimo plėtros prioritetus bei tikslus ir atitinkamai jiems pritaikyti iš įvairių prieinamų šaltinių gaunamas paramos lėšas. Tačiau antrojo ramsčio susiejimui su sanglaudos politikos strategijomis reikėtų tikslesnio veiksmų koordinavimo valstybės mastu.

Kaimo vietovės sąvoka iki šiol nėra tiksliai apibrėžta. Tradiciškai kaimo vietovės nuo miesto skiriasi mažesniu gyventojų tankiu; čia kitokia profesinės veiklos struktūra, žemesnis pajamų lygis ir prastesnė prieiga prie visuomeninių kelių. Teritorinės sanglaudos, kuri, pakartosiu, dar nėra tiksliai apibrėžta, požiūriu mažesnis gyventojų tankis neturi tapti lemiamu skiriamuoju bruožu.

Vienas iš ES plėtros tikslų – socialinių struktūrų, įskaitant užimtumo struktūras, modernizavimas. Taigi, įmanoma padidinti teritorinę sanglaudą sulyginant kaimo ir miesto vietovių užimtumo struktūras. Didžiausi teritorinės sanglaudos sunkumai tebėra pajamų lygis ir prieiga prie visuomeninių gėrybių, o šių tikslų sėkmingiausiai būtų galima pasiekti kaimo vietovėse remiant ne žemės ūkio veiklą. Tačiau dėl kaimo plėtros neturėtų sumažėti ūkininkų tiesioginėms žemės ūkio išmokoms skirtos lėšos.

Sunkumai įgyvendinant kaimo plėtros politiką kyla todėl, kad sektorių politika iš dalies sutampa su teritorinės sanglaudos politika, o ekonominis aspektas – su socialiniu aspektu; ankstesni veiksmai, užuot skatinę kurti bendrą sąveiką, buvo sutelkti ties kompetencijų atskyrimo klausimu. Tačiau koordinavimo tikslu kaip tik turėtų tapti fondų panaudojimo sąveikos sukūrimas. Konkrečiose valstybėse yra keletas šių veiksmų koordinavimo modelių, bet šiuo metu dar sunku pasakyti, kokios valstybės taikomas modelis galėtų būti pavyzdys kitoms valstybėms. Atrodo, kad sėkmę gali lemti veikiau politinė valia, o ne vienokie ar kitokie organizacinio pobūdžio sprendimai. Todėl šiuo aspektu naudingas sprendimas būtų Sąjungos lygmeniu taikyti atvirojo koordinavimo metodo bendradarbiavimą.

Tačiau reikėtų aiškiai pabrėžti, kad kaimo plėtros politika turi didžiulę įtaką teritorinei sanglaudai. Todėl panašu, kad visiškai šios politikos priemonių atskyrimas nuo sanglaudos ir regioninės plėtros politikos nepasiteisintų. Ši politika geriau negu BŽŪP gali padėti koordinuoti su žemės ūkiu nesusijusius kaimo plėtros aspektus, pvz., pagalbą perkvalifikuojant žmogiškuosius išteklius, kad jie galėtų dirbti kituose ūkio sektoriuose. Vis dėlto kaimo plėtros politika gali būti įtraukta į sanglaudos politiką tikrai jei kaimo plėtrai bus skirtos reikiamos lėšos.

Miroslav Mikolášik, *pranešėjas*. – Gerb. pirmininke, prieš prasidedant diskusijoms dėl pranešimo dėl Struktūrinių fondų reglamento įgyvendinimo 2007–2013 m., leiskite pasinaudoti šia galimybe ir padėkoti Komisijai už konkretų pranešimo dokumentą ir šalių bylas, tapusias solidžiu mano darbo pagrindu. Ypač norėčiau padėkoti visiems, kurie kartu su manimi dirbo rengdami šį pranešimą, ypač – mūsų PPE-DE frakcijos patarėjai M. Stoian ir mūsų komiteto administratoriui Ch. Chopinui, kurie prie jo praleido ištis nemažai laiko.

Leiskite trumpai papasakoti apie šio pranešimo, kurį su vos keliomis išimtimis praėjusį mėnesį visiškai patvirtino Regioninės plėtros komitetas, rengimą. Kaip jau tikriausiai žinote, šio pranešimo tikslas – parodyti būdą, kaip valstybės narės suprato ir laikėsi 2006 m. nustatytą Bendrijos strateginių sanglaudos politikos gairių sudarydamos 27 savo nacionalines bendrąsias strategijas ir 429 veiklos programas, pritaikytas jų konkretiems apribojimams ir reikalavimams.

Todėl nusprendžiau šį pranešimą pagrįsti trimis pagrindiniais dokumentais: pirma – Komisijos komunikatu, antra – Komisijos pateiktomis 27 valstybių narių bylomis ir trečia – 2006 m. Tarybos sprendimu dėl Bendrijos sanglaudos politikos strateginių gairių, kuris veikia kaip orientacinė sistema valstybėms narėms rengiant 2007–2013 m. laikotarpiui skirtas nacionalines bendrąsias strategijas ir veiklos programas.

Minėtu Tarybos sprendimu buvo aiškiai nustatyti trys svarbiausi prioritetai: pirma – padaryti Europą ir jos regionus patrauklesnius investuoti ir dirbti; antra – gerinti žinias ir didinti plėtrai skirtas inovacijas; ir trečia – į užimtumo sritį pritraukti daugiau žmonių, skatinti verslininkystę ir taip kurti daugiau bei geresnių darbo vietų.

Prieš pradėdamas dalytis savo pastabomis, kurias padariau rengdamas šį pranešimą, norėčiau pabrėžti, kad šio pranešimo taikymo sritis bus iš dalies apribota dėl to, kad veiklos programos buvo patvirtintos tik 2008 m. birželio mėn., ir turi praeiti ne mažiau kaip metai, kol bus galima įvertinti realią jų įgyvendinimo pažangą.

Vis dėlto jau galiu įvertinti, jog visos valstybės narės atsižvelgė į pagrindinius prioritetus, aišku, turėdamos omenyje konkrečius jų ekonominės ir teritorinės plėtros lygio nulemtus apribojimus.

Taip pat svarbu pažymėti, kad atsižvelgiant į Europos ekonomikos atkūrimo planą, Komisijos atsaką į pasaulio finansų krizę ir dabartinę ekonomikos sulėtėjimą valstybės narės gali patirti tam tikrų pokyčių dėl kylančio susidomėjimo investuoti į itin spartų augimo potencialą demonstruojančias sritis. Kitais žodžiais tariant, svarbu nepamiršti, jog kiekviena valstybė narė ir netgi kiekvienas regionas turi skirtingų poreikių, kylančių dėl jų geografinės padėties ir ekonominės bei institucinės plėtros. Todėl tinkamos nacionalinės sanglaudos strategijos veiklos programoje neabejotinai skiriasi atsižvelgiant į tų valstybių narių ar regionų poreikius.

Kaip žinia, bendrajame reglamente dėl Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), Europos socialinio fondo (ESF) ir Sanglaudos fondo buvo reikalaujama, kad valstybės narės skirtų 60 proc. visų išlaidų sanglaudos tikslui siekti ir 75 proc. išlaidų regionų konkurencingumo bei užimtumo tikslui. Džiaugiuosi matydamas, kad nacionalinių institucijų įdėtos pastangos užtikrino, jog su Lisabonos darbotvarke susijusioms išlaidoms vidutiniškai skiriama 65 proc. lėšų (daugiau, negu prieinamų lėšų skiriama konvergencijos regionams), o regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslo regionuose – 82 proc. lėšų. Tai taip daugiau, negu buvo prašyta iš pradžių.

Matau, kad mano laikas baigiasi. Turiu dar daug ką pasakyti; pabaigsiu šių diskusijų pabaigoje.

Zsolt László Becsey, pranešėjas. – (HU) Po kelių atidėliojimų pagaliau išaušo didi diena. Norėčiau padėkoti Komisijai, kad ji mikrokreditų klausimui skyrė dėmesio 2007 m. lapkričio mėn. išleisdama atskirą pranešimą, tačiau tiesa yra ir tai, kad dar praėjusią vasarą Parlamentas ragino pradėti svarstyti šį klausimą. Man taip pat patinka tai, kad šias diskusijas koordinuoja už sanglaudą atsakinga Komisijos narė; kiek mums žinoma, anksčiau buvo teigiama, jog jas koordinuoti turėtų už finansinį programavimą atsakingas Komisijos narys. Tačiau diskusijų tikslas – užtikrinti, kad Bendrijos priemonės turėtų visiškai atspindėti sanglaudos galimybes.

Tačiau apgailestauju, kad Komisijos priemonės neapėmė teisės aktų leidybos tikslo ir kad ji nepateikė teisės aktų pasiūlymų, todėl Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešime buvo pasitelkta tvirčiausia įmanoma priemonė, būtent 39 straipsnis, ir paprašyta Komisijos penkiose skirtingose srityse imtis konkrečių teisinių priemonių ar žengti atitinkamus organizacinius ir finansinius žingsnius.

Norėčiau pasinaudoti šia galimybe ir padėkoti savo šešelinei pranešėjai M. De Vits, savo kolegei M. V. Baevai ir M. Ambruster iš sekretoriato už entuziazmo kupiną jų darbą.

Kodėl mikrokreditai tokie svarbūs? Viena vertus, į nacionalines Lisabonos veiksmų programas norime įtraukti prievolę valstybėms narėms nuolat teikti ataskaitas apie jų šioje srityje daromą pažangą. Tik privalomas reikalavimas duos rezultatų.

Kita vertus, – tai yra didžiausias Komisijos narės metodo pranašumas, – į ekonominės veiklos sferą norime įtraukti naujus socialinius aspektus. Todėl turime pradėti tokią kreditų suteikimo formą, kuri padėtų vidutinius igūdžius išlavinsiusiems asmenims, neturintiems įkeičiamo ar nekilnojamojo turto, reikalaujamo kaip garantijos norint gauti tradicinę smulkiajam verslui skirtą paskolą, patekti į darbo rinką. Skatinant tvarią plėtrą ir norint pasiekti 70 proc. teisėto įdarbinimo lygį, darbo rinkos papildymas šiais naujais aspektais bus tiesiog būtinas.

Tačiau kaip turėtume priartėti prie šių visuomenės sluoksnių? Pirmiausia, kaip minima mano pranešime, turime atsakyti požiūriu nepalankioje padėtyje atsidūrusius asmenis traktuoti kaip vieną grupę. Turime išsamiau apibrėžti nepalankioje padėtyje esančias grupes: vakarų šalyse tai yra migrantai, rytų šalių teritorijose – romų tautybės žmonės, taip pat kaimo vietovėse ar laikinose stovyklavietėse gyvenantys asmenys ir, apskritai kalbant, moterys.

Išbandytos ir galiojančios priemonės – tiesiogiai pasinaudojant tradiciniais komercinių bankų tinklais – šių žmonių pasiekti vis dar negali, nes šioms tikslinėms grupėms minėtos priemonės kelia įtarimą, ir, kaip jau buvo minėta, jos neturi galimybių patekti į laisvąją rinką. Todėl, pasinaudojus Azijos pavyzdžiu ir perkėlus jį į Europą, paskolos apyvartoje turėtų cirkuliuoti mažais ciklais ir padėti įgyti tikslinių grupių pasitikėjimą kreditą išduodant remiantis pasitikėjimu, o ne įkeičiamu turtu. Žinoma, šioje sistemoje svarbų vaidmenį turėtų vaidinti tarpininkų organizacija, ir ji, be kita ko, turėtų vykdyti savo veiklą net neturėdama banko veiklos licencijos. Kai kuriose valstybėse narėse mums pavyko to pasiekti, tačiau dar ne visose, todėl į kreditų išdavimo procesą turime įtraukti nebankines organizacijas, įskaitant ir arčiau gyventojų esančias bei į pakeitimo vertybiniais popieriais rinką nepatenkančias finansines institucijas.

Kilo klausimas dėl palūkanų normų ribų taikymo. Mūsų nuomone, nors kreditai yra sąlyginai brangūs, didžiausią dėmesį vis dėlto reikėtų skirti nuolatinio grynųjų pinigų srauto daliai šių sistemų aktyvuose

palaikyti. Todėl nepritariu palūkanų normų ribų taikymui. Šiuo atveju reikėtų aiškiai atskirti vartojimo paskolas ir mikrokreditus, kad šios dvi sąvokos nebūtų painiojamos.

Taip pat labai svarbu skatinti iniciatyvas šalių lygmeniu ir taip skatinti žmones pasinaudojus mikrokreditais panarėti tapti mikroverslininkais, o ne gyventi iš nedarbo pašalpų. Be to, kovoje su pinigų plovimu ir terorizmu turime parodyti savo solidarumą; būtent tam skirtos kuravimo sistemos priemonės, padėsiančios įveikti nuolatinės gyvenamosios vietos ar banko sąskaitos neturėjimo bei pradinio kapitalo trūkumo problemas.

Danuta Hübner, *Komisijos narė*. – Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau iš visos širdies padėkoti Lambertui van Nistelrooijui, Constanzai Krehl, Oldrichui Vlasákui, Wojciechui Roszkowskiui, Miroslavui Mikolášikui ir Zsoltui László Becsey už tai, kad šiandien suteikė galimybę diskutuoti dėl būsimos sanglaudos politikos.

Kaip žinia, šios diskusijos dabar vyksta, o jūsų pranešimuose išdėstyta daugybė konkrečių rekomendacijų, kurias laikysiu svarbiu indėliu į šias diskusijas dėl būsimos sanglaudos politikos. Juose taip pat yra keletas labai svarbių žinučių, besikartojančių visuose pranešimuose.

Pirmoji – kad sanglaudos politika yra ir turi išlikti pagrindiniu ramsčiu siekiant tvarios Europos Sąjungos plėtros tikslų. Šis įsipareigojimas taps dar svarbesniu krizei pasibaigus, kai su aplinkosauga susijusių darbo vietų kūrimas leis Europoje įgyvendinti tvariojo užimtumo tikslus.

Visais pranešimais bandoma pasiųsti dar vieną aiškią žinutę: kad sanglaudos politika turėtų apimti visą Europos teritoriją, o dėmesys, be jokių abejonų, turėtų būti skirtas paramai skurdžiausiems regionams padedant jiems atsitiesti. Pritariu jūsų nuomonei, kad labai svarbu visus regionus aprūpinti viešosiomis Europos gėrybėmis. Dėl krizės ši žinutė tampa netgi aktualesnė. Daugybė regionų šiomis dienomis ieško naujų būdų ir priemonių, galinčių padėti prisitaikyti prie sparčių globalinių pokyčių ir išvengti atsilikimo pavojaus. Mobilizuojant nepakankamai išnaudojamus išteklius ir pasinaudojant lyginamaisiais pranašumais, sanglaudos politika siekiama užtikrinti, kad visi Europos regionai – tiek atsiliekantys, tiek paprasti – prisideda prie bendrojo ekonomikos augimo, įvairinimo bei prie tvarių darbo vietų kūrimo ir kad vidaus rinka gali būti naudinga visiems piliečiams.

Taip pat pritariame įsitikinimui, kad geografinė padėtis Europoje turi reikšmės. Tai buvo viena pagrindinių priežasčių, kodėl išleidome Žaliąją knygą dėl teritorinės sanglaudos. Labai džiaugiuosi matydama, kad teritorinę sanglaudą suvokiate beveik taip pat, kaip ir aš; būtent kad teritorinė sanglauda pirmiausia reiškia visų skirtingų teritorijų plėtros galimybių mobilizavimą. Regioninė politika – tai plėtros politika, padedanti žmonėms ir įmonėms pasinaudoti vietų, kuriose jie gyvena ir dirba, paveldo galimybėmis.

Pritariu jūsų nuomonei, kad reikia pagerinti visos Europos ir valstybių narių politikos sąveiką su poveikiu teritorijoms ir geriau ją koordinuoti. Šiuo atveju kyla iššūkis, kad kuriant įvairių sričių politiką į teritorinę sanglaudą nebūtų pažiūrėta tiesmukiškai ir ji nebūtų laikoma priemone, reikalinga iš karto kompensuoti padarytą žalą. Tai, be kita ko, reiškia, jog turime daugiau investuoti į jungčių tarp atsiliekančių ir labiau klestinčių regionų kūrimą.

Jūsų žinutė dėl poreikio stiprinti miesto ir kaimo ryšius – taip pat labai aiški. Susidūrus su dabartiniu fondų susiskaldymu, tai kartu reiškia, kad turime geriau suvokti, kaip turėtume supaprastinti visas lėšoms gauti taikomas taisykles ir procedūras, susijusias su atitinkamomis išlaidomis, valdymu, stebėseną, ataskaitų teikimu ir finansų valdymo įsipareigojimais.

Taip pat reikėtų didesnio lankstumo apibrėžiant teritorijas, kuriose planuojamos ir įgyvendinamos sanglaudos politikos programos. Kitais žodžiais tariant, politiką turime nukreipti į veiklos sritis. Pvz., kartais turime pažvelgti į miestus kaimynystės lygmeniu, o kartais – už miestų sienų, sostinės lygmeniu.

Ši veiklos arba lanksčioji geografinė neapsiriboja šalių sienomis, o jas peržengiantis bendradarbiavimas turi aiškos pridėtinės vertės Europai ir yra labai svarbus piliečiams. Europos vidaus rinkoje dar tebėra kliūčių, o tarpvalstybinėse darbo rinkose ir tarptautinėse grupėse – svarbių neišnaudotų galimybių. Dabar mūsų rengiama Baltijos jūros strategija – puikus pavyzdys, ką turime mintyje sakydami „veiklos sektorius“. Šią strategiją matau kaip bandomąjį mūsų teritorinės sanglaudos projektą, kurį būtų galima išplėsti apimant kitus makroregionus. Dirbame šiuo klausimu.

Visuose pranešimuose pabrėžiama, kad sanglaudos politika turi būtinai reaguoti į naujus kylančius iššūkius, pvz., demografijos, energetikos, klimato kaitos ir globalizacijos iššūkius. Šie naujieji iššūkiai paveiks visus Europos regionus, tačiau jų padariniai visoje Europoje bus labai nevienodi: dažnai prastėja konkurencingumas, užimtumo lygis ir socialinė sanglauda. Šie iššūkiai gali išryškinti esamus skirtumus ir sukurti naujų, tačiau

jie taip pat gali būti paversti galimybėmis. Norėdami to pasiekti turime toliau pabrėžti sanglaudos politikos investicijų į tyrimų ir taikomosios veiklos sritį, naujovių plėtojant žiniomis pagrįstą ekonomiką ir verslininkystės bei verslo paramos paslaugų skatinimo svarbą. Šie veiksniai – pagrindiniai skatinant tvarų Europos ekonomikos konkurencingumą, kuriant tvarias darbo vietas bei remiant tvarų augimą. Jie – sanglaudos politikos pagrindas ir pasižymi stipriu teritoriniu aspektu, reikalaujančiu tinkamų sprendimų ir politikos paramos.

Siekiant sanglaudos politikos programų valdymą padaryti efektyvesnį (tai – bendras mums rūpintis klausimas), reikia skatinti regionų keitimąsi patirtimi ir pažangiąja patirtimi. Pažangiąją valdymo patirtį būtina greitai paskleisti visoje Europoje. Tai kartu padėtų išspręsti sunkumus, kylančius įgyvendinant sanglaudos srities programas. Pritariu jūsų nuomonei, kad turime ir toliau gerinti politikos įgyvendinimą.

Raginate skatinti dėti pastangas, skirtas vadinamajai „finansų inžinerijai“, ir taip išnaudoti privačiojo sektoriaus galimybes. Kaip puikiai žinote, vykstant svarbioms kultūrinėms permainoms tradicinį pagrindais pagrįstą metodą nusprendėme papildyti naujomis priemonėmis.

Jūsų parama mūsų pasiūlytai mikrokreditų iniciatyvai – puiki žinia. Esu jums už tai labai dėkinga. Esu įsitikinusi, kad mikrokreditų schemų vystymas labai svarbus Europos regionų ir miestų konkurencingumui bei tvariai plėtrai. Norint to pasiekti, reikia imtis veiksmų visais lygmenimis. Išnagrinėsime būdus ir metodus, kaip ateityje būtų galima sutvirtinti šią priemonę.

Taip pat raginate sustiprinti pagrindinių sanglaudos politikos principų, kaip antai partnerystę, daugiapakopį valdymą ir skaidrumą, veiksmingumą. Visiškai pritariu šiam raginimui. Remdamiesi vietos žiniomis, įtraukdami visus suinteresuotus veikėjus ir pagerindami Europos sanglaudos politikos matomumą tikrai sustiprinsime Europos sanglaudos investicijų poveikį ir pagerinsime jų kokybę.

Dar kartą dėkoju už nuolatinę jūsų pastangas stengiantis padaryti sanglaudos politiką ateityje vis labiau ir labiau veiksmingesnę.

Gary Titley, *Biudžeto komiteto nuomonės referentas*. – Gerb. pirmininke, norėčiau skirti dėmesio mikrokreditų klausimui, kurį Biudžeto komitetas visiškai palaiko. Jie padės žmonėms, neturintiems galimybių pasinaudoti įprastais finansavimo šaltiniais, būtent tai grupei žmonių, kuriems dabartinės aplinkos sąlygomis reikalinga pagalba. Taip pat palankiai vertiname Komisijos iniciatyvą dėl priemonės JASMINE.

Tačiau norėtume pabrėžti keletą aplinkybių. Pirmiausia, fondais naudotis reikėtų tik tada, kai kiti šaltiniai nėra tinkami, pvz., jie arba pernelyg rizikingi, arba nėra pelningi. Antra, jais taip pat reikėtų pasinaudoti siekiant pritraukti privataus pobūdžio finansavimą. Trečia, atsižvelgę į skirtingą skirtingų valstybių narių požiūrį į mikrokreditus, norėtume įsitikinti, ar įmanoma ES lygmeniu sukurti nebankinių mikrofinansų institucijų sistemą. Taip pat norėtume sužinoti, ar kai kuriose šalyse galiojantis palūkanų normų ribų taikymas tinkamas šioms aplinkybėms.

Norėtume, kad ateityje struktūrinių fondų panaudojimas šiai svarbiai iniciatyvai plėtoti peržengtų dabar nustatytas ribas, nes yra žmonių, gyvenančių ir dirbančių tokiuose regionuose, kurių struktūrinių fondų pagalba nepasiekia. Jiems pat reikia pagalbos.

Nathalie Griesbeck, *Biudžeto komiteto nuomonės referentė*. – (FR) Gerb. pirmininke, D. Hübner, šiandien svarstome penkis svarbius dokumentus dėl sanglaudos politikos, kuri, norėčiau jums priminti, pastaruosius kelis mėnesius buvo svarbiausias mūsų biudžeto kausimas. Taip, žinoma, siunčiame aiškų ženklą ateityje atsinaujinančioms institucijoms: savaime suprantama, Parlamentui, o kartu ir Komisijai.

Nereikia nė sakyti, kad sanglaudos politikos priemonės, visų pirma fondai, turi aiškiai atspindėti tikrą Europos pridėtinę vertę mūsų piliečiams. Tačiau šiandien, sunkios Europai smogiančios krizės akivaizdoje, šios priemonės turėtų lanksčiau reaguoti ir būti geriau pritaikytos miestų padėčiai. Kadangi aprūpinimas būstu – antrasis po užimtumo piliečiams labiausiai rūpintis klausimas, labai palankiai vertinu darbą, atliktą rengiant planą dėl pagalbos aprūpinant būstu.

Iš tiesų, kalbant apie fondus, ne visada problemų kyla dėl pinigų; kartais jų kyla ir dėl to, ką galėčiau pavadinti lėtu „struktūriniu“ tempu: kartais valstybinio valdymo srityje, kartais – dėl administracinės inercijos, o kartais, deja, dėl abiejų. Jis trukdo pasiekti poveikį, apie kurį visi kalbame ir kuris iš tiesų labai svarbus mūsų regionams bei piliečiams. Blogiausiu atveju netgi gali atrodyti, kad pastangos duoda priešingų rezultatų.

Būdama nuolatine Biudžeto komiteto pranešėja dėl struktūrinių fondų dabar, esamos krizės aplinkybėmis, labiau nei bet kada norėčiau primygtinai paprašyti supaprastinti, aiškiau išdėstyti ir suteikti šiems Europos pinigams tikrą politinį pagrindą.

Atanas Paporizov, *Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonės referentas*. – (BG) Gerb. pirmininke, būdamas Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui atstovaujančiu referentu dėl Struktūrinių fondų reglamento įgyvendinimo norėčiau padėkoti M. Mikolášikui už tai, kad į savo pranešimą įtraukė pagrindinius Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pasiūlymus ir išvadas.

Jie, visų pirma, susiję su valstybių narių pastangomis naudojimąsi lėšomis glaudžiai susieiti su Lisabonos strategija. Kartu pabrėžiama, kad energijai numatytos lėšos tikrai nepakankamos, ypač skirtos atsinaujinantiems energijos šaltiniams.

Dar kartą primygtinai raginame Europos Komisiją padidinti energijos vartojimo efektyvumo būstuose skatinimui skirtas lėšas nuo 3 proc. iki bent jau 5 proc.

Tačiau pranešime neatsispindi mūsų pasiūlymas dėl anglies dioksido surinkimą skatinančių projektų inicijavimo, nors praėjusią savaitę valstybės narės susitarė paremti 12 septyniose šalyse vystytinų projektų, kurių vertė siekia 1,05 mlrd. EUR.

Tai, deja, nėra pakankama norint išspręsti visų valstybių narių, kurios suinteresuotos užtikrinti šių projektams įgyvendinti skirtų lėšų gavimą iki 2012 m., problemas. Todėl primygtinai siūlau Komisijai ieškant lėšų, įskaitant ir galimą pasinaudojimą Europos investicijų banko lėšomis, atsižvelgti į šį svarstomą klausimą.

Neena Gill, *Teisės reikalų komiteto nuomonės referentė*. – Gerb. pirmininke, mažosios įmonės vaidina pagrindinį vaidmenį Europos sanglaudos kūrimo procese, o mikrokreditų suteikimas paskatins mažųjų ir vidutinių įmonių (MVI) ekonomikos atsigavimą.

Teisės reikalų komitetas pripažįsta, kad bendrovės steigimas gali būti bauginantis procesas. ES turi labiau stengtis teikti bendrovių steigėjams tinkamą teisinę pagalbą. Vienas galimų būdų, kaip tai padaryti – Europos lygmeniu sukurti teisininkų tinklą, kurie būtų pasirengę mikroįmonių steigėjams teikti teisinę pagalbą, iš pradžių – nemokamą. Reikia skubiai dėti pastangas ir sumažinti mikroįmonių reguliavimo našta, o mikrofinansų institucijas padaryti kiek įmanoma prieinamesnes.

Tokio pobūdžio teisės aktų dabar reikia labiau nei bet kada, tačiau vien teisės aktų nepakanka. Komisija turi užtikrinti, kad jie taps realiais veiksmais, kurių poveikis vietos lygmeniu bus juntamas akimirksniu. Šis pranešimas nėra tik apie verslininkystę: mikrokreditai prisideda prie socialinės sanglaudos įgyvendinimo ir skatina žmones pačius pasirūpinti savo gyvenimais bei galimybėmis. Sveikinu visus pranešėjus.

Zita Pleštinská, *Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonės referentė*. – (SK) Norėčiau pradėti padėkodama savo kolegai M. Mikolášikui, nes jis į 12, 16, 17, 18 ir 23 savo pranešimo dalis įtraukė mano nuomonės, kurią parengiau Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto vardu, pasiūlymus. Šie pasiūlymai pagrįsti mano, kaip Chmelnicės miesto tarybos narės, asmenine patirtimi ir savanoriškų organizacijų patarimais. Manau, kad jie – pagrindiniai veiksniai, lemiantys veiksmingesnį ir skaidresnį ES fondų lėšų paskirstymą.

Esu tvirtai įsitikinusi, kad 2007–2013 m. programavimo laikotarpis nebus sėkmingas, jei valstybės narės nepanaikins per didelių administracinių kliūčių, dažnai atgrasančių savanoriškas organizacijas nuo prašymų gauti finansavimą projektams, ypač skirtiems remti moteris, susiduriančias su sudėtingomis finansinėmis aplinkybėmis, taip pat pabėgėles, moteris, priklausančias etninėms mažumoms, fiziškai neįgalias moteris ir moteris, tapusias prievartavimo ar kankinimų aukomis, teikimo.

Norėčiau dar kartą paraginti valstybes nares, ypač įstojuusias į Europos Sąjungą po 2004 m. gegužės 1 d., nevilkinti baigtų projektų išlaidų kompensavimo, nes tokio elgesio sukeltas nemokumas dažnai užkerta kelią finansavimo gavėjams (daugiausia vietos valdžios institucijoms ir savanoriškoms organizacijoms) toliau tęsti savo veiklą pasirinktoje veiklos srityje.

Ekonomikos krizė padarė įtaką netgi galimybėms naudotis ES fondų pinigais. Dabartinis projektų finansavimo metodas visiškai netinka mažoms vietos valdžios institucijoms, neturinčioms jokių galimybių gauti tų projektų įgyvendinimui skirtą finansavimą. Todėl būtina apsvarstyti ir priimti finansavimo sistemos supaprastinimo priemones. Mano šalyje Slovakijoje vietos valdžios institucijų atstovai atkakliai tvirtina, kad jei dabar galiojantys teisės aktai nebus pakeisti, iš Europos struktūrinių fondų jie prašys kur kas mažiau lėšų nei anksčiau. Veiksmingos, paprastos ir atviros paramos mažoms vietos valdžios institucijoms trūkumas –

labai rimtas klausimas, todėl manau, kad šis pranešimas suteiks daugiau galimybių naudotis struktūrinių fondų pagalba.

Emmanouil Angelakas, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, Parlamento nariai, visi šeši pranešimai, kuriuos dabar svarstome, – labai svarbūs, nes juose atspindi dabartinė regioninės politikos padėtis ir siūlomi po 2013 m. prasidėsiančiam laikotarpiui skirti modeliai bei prioritetai.

Sveikinu visus pranešėjus su jų atliktu darbu. Norėčiau pareikšti savo nuomonę dėl C. A. Krehl pranešimo dėl pažangiosios patirties regioninės politikos srityje, nes buvau jo pranešėju Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijai. Taip pat norėčiau pabrėžti puikų kolegės Parlamento narės atliktą darbą.

Šiame pranešime pristatomos pagrindinės kliūtys, trukdančios tinkamai pasinaudoti struktūriniais fondais ir pateikiami pasiūlymai, kaip jas įveikti pasinaudojant keletu kriterijų, kuriais remiantis tam tikri projektai ir veiksmai būtų priskiriami pažangiosios patirties sričiai. Kartu užsimenama, jog vis dar trūksta bendrai priimtinos pažangiosios patirties sąvokos apibrėžties.

Kalbant apie pažangiąją patirtį, manau, labai svarbu, kad į pranešimą būtų įtraukti tokie pakeitimai, kaip:

- būtinybė sutvirtinti mažųjų ir vidutinių įmonių padėtį ir susieti regioninę politiką su pramone bei mokslu;
- priemonės, padedančios regionuose išsaugoti gyventojus, ypač jaunąją kartą, ir teikiančios pagalbą dirbantiems tėvams; ir
- sklandi imigrantų integracija.

Kai kalbame apie pažangiąją patirtį regioninės politikos srityje, taip pat turime atsižvelgti į:

- pirmą, esamus geografinius ir demografinius regionų savitumus;
- antrą, valstybių narių organizacijų regioninių modelių vienodumo trūkumą;
- trečią, poreikį suskirstyti pažangiosios patirties kriterijus į privalomuosius ir pasirenkamuosius; ir
- ketvirtą, būtinybę atsižvelgti į jau taikomus sėkmingus metodus, kad jie galėtų būti apibūdinami kaip pažangioji patirtis.

Keletas žodžių dėl L. van Nistelrooijaus pranešimo dėl žaliosios knygos: reikėtų pabrėžti puikų jo atliktą darbą ir atkreipti dėmesį į tai, kad pranešėjas teisingai pabrėžia viešų konsultacijų, padėsiančių surasti bendrai priimtina teritorinės sanglaudos apibrėžtį, poreikį. Pranešėjas kartu pabrėžia poreikį taip priartėti prie specifinių ypatumų turinčių teritorijų, kad teritorinė sanglauda geriausiu įmanomu būdu apimtų ir šias sritis.

Iratxe García Pérez, *PSE frakcijos vardu*. – (ES) Gerb. pirmininke, norėčiau pradėti padėkodama visiems pranešėjams už jų atliktą darbą, ypač C. A. Krehl ir L. van Nistelrooijui. Jie leido mūsų komitete prieiti aiškų susitarimą. Taip pat norime palankiai įvertinti Europos Komisijos žaliąją knygą dėl teritorinės sanglaudos, kuri leidžia įtraukti į darbotvarkę kelis svarbius svarstomus klausimus.

Pirmiausia, sanglaudos politika svarbi todėl, kad ji – harmoningą Europos Sąjungos plėtrą užtikrinanti priemonė, kartu atmetanti bet kokius bandymus vėl nacionalizuoti šios srities politiką. Reikia atkreipti dėmesį į tai, kad buvo pasiūlyta nauja teritorinės sanglaudos sąvoka, dėl kurios buvo pradėtas netrukus pasibaigiantis konsultacijų procesas. Ši sąvoka buvo pritaikyta prie naujų iššūkių, pvz., prie globalizacijos sukeltų padarinių, klimato kaitos ir demografinių pokyčių.

Paskutinės sanglaudos padėties ataskaitos skaičiai rodo, kad nors skirtumai tarp regionų mažėja, ir kartu įgyvendinamas konvergencijos principas, dabar turime spręsti kitą klausimą – nuolatinį skirtumų reginių viduje egzistavimą. Todėl nustatydami tinkamumo gauti finansavimą kriterijus turime apsvarstyti galimybę atsižvelgti ne tik į *per capita* pajamas, bet į ir kitus tam tikrus aspektus.

Be to, kalbėdami apie sąvokos „teritorinis“ įtraukimą turime puikiai suprasti poreikį atsižvelgti į specifines tam tikrų regionų ypatybes, pvz., geografinius nepatogumus, atokią jų padėtį ar tam tikrose srityse vykstantį gyventojų skaičiaus mažėjimo procesą.

Sanglauda – viena akivaizdžiausių Europos projekto sėkmės sričių. Atsižvelgiant į patirtą ekonominę ir socialinę plėtrą, Ispanija – aiškus to pavyzdys. Tai – kelias, kuriuo toliau turime eiti norėdami užtikrinti visiems europiečiams – nepaisant vietos, kurioje jie gyvena – lygias galimybes.

Europos Sąjunga susideda iš pačių įvairiausių regionų, kurių skirtumai juos praturtina ir suteikia šiam projektui prasmės. Tačiau jei turime primygtinai reikalauti kažko, susijusio su sanglaudos politika, tai turėtų būti būtinybė suteikti mūsų regionams visas priemones ir užtikrinti, kad jie galės pasinaudoti lygiomis plėtros ir augimo galimybėmis.

Grażyna Staniszevska, *ALDE frakcijos vardu.* – (PL) Gerb. pirmininke, norėčiau pareikšti savo nuomonę dėl dviejų pranešimų: dėl pranešimo dėl teritorinės sanglaudos ir dėl keitimosi pažangiąja patirtimi. Mano kolegos iš ALDE frakcijos pasisakys kitais klausimais.

L. van Nistelrooijaus pranešimas – atsakas į Komisijos išleistą žaliąją knygą dėl teritorinės sanglaudos. Visi sutinkame, kad prasidėjusios diskusijos dėl būsimos sanglaudos politikos turėtų būti papildytos teritoriniu aspektu. Deja, kyla paradoksas: diskutuojame apie teritorinę sanglaudą nenustatę apibrėžties, ką ji reiškia.

Norime, kad teritorinis aspektas padėtų pasiekti harmoningesnę, negu buvo vykdoma iki šiol, plėtrą ir kad taip visiems Europos Sąjungos piliečiams būtų suteikiamos lygios galimybės naudotis paslaugomis. Tačiau iki šiol stokojame tikslaus kriterijų rinkinio, kuriuo galėtume remtis. Ateičiai tai turės ypatingos reikšmės. Jei vienareikšmiškai neapibrėšime sąvokos, diskusijos dėl Europos Sąjungos teritorinės sanglaudos neturės jokios prasmės.

Teritorinės sanglaudos įgyvendinimas reiškia geriausios įmanomos plėtros visoje Bendrijos teritorijoje užtikrinimą ir joje gyvenančių žmonių gyvenimo sąlygų pagerinimą. Kaip tvirtinama pranešime, teritorinės sanglaudos tikslas turėtų būti pirmiausia išlyginti valstybių narių ir atskirų regionų plėtros lygmenų skirtumus ir ypač pašalinti didėjančią nelygybę regionų ir šalių viduje.

Kuo labiau sumažinamas atotrūkis tarp atskirų valstybių, tuo labiau atsiveria vidinė diferenciacija. Daugelis investicijų ir finansavimo lėšų skiriama šalių ir regionų sostinėms kitų teritorijų sąskaita, o valstybės narės negali arba nenori šios skriaudos ištaisyti. Tokiu atveju būtina Bendrijos lygmeniu sukurti priemones, leisiančias veiksmingai skatinti spartesnę ir tvaresnę plėtrą.

Mano manymu, turėtume stebėti ne tik NUTS2 (Teritorinių vienetų nomenklatūra statistikai), bet ir NUTS3 statistinius duomenis. NUTS3 duomenys problemą atskleidžia kur kas aiškiau. Skirdami finansavimą turėtume į tai atsižvelgti. Atsižvelgiant į subsidiarumo principą teritorinės sanglaudos siekimo procesas turėtų būti vykdomas visais lygmenimis: Europos, valstybių narių ir regioniniais.

Keitimasis pažangiąja patirtimi – labai svarbus. Sanglaudos politikos efektyvumas didžia dalimi priklauso nuo procedūrų supaprastinamo ir ypač nuo tinkamų progų susipažinti su veiksmingiausių kitur pritaikytų sprendimų teikiamomis galimybėmis.

Mieczysław Edmund Janowski, *UEN frakcijos vardu.* – (PL) Gerb. pirmininke, mūsų diskusijos vyksta dėl regioninės plėtros ir sanglaudos politikos, kuri labai svarbi visai Bendrijai. Taip yra todėl, kad atskirų regionų skirtumai – tiesiog milžiniški, kartais viršijantys santykį 10:1. Todėl Europos Sąjungos piliečių labai reikia užtikrinti, kad būtų pasinaudota visomis galimybėmis parodyti tikrą europiečių solidarumą.

Tai jokių būdu nereiškia, kad visi turėtų gauti tą patį. Tai reiškia, kad visiems turėtų būti suteiktos vienodos galimybės. Vienodos galimybės turėtų būti suteikiamos tiek miestų aglomeracijų gyventojams, tiek gyvenantiems kaimo vietovėse; tiek žmonėms, gyvenantiems Europos centre, tiek gyvenantiems jos pakraščiuose; tiek jaunajai kartai, tiek ir pagyvenusiems žmonėms. Priimdami sprendimus turime būti inovatyvūs tiek mąstydami apie dabartį, tiek apie ateitį.

Šiandien svarstome šešis labai gerus pranešimus. Gaila, savo nuomonę apie juos visus turime pareikšti iš karto. Sveikinu visus jų autorius. Labai norėčiau, kad mūsų veiksmai būtų naudingi tikrajai Europos bendrijai, jos vienybei ir kad kiekvienas euras būtų leidžiamas geriems tikslams pasiekti, o ne skatinant turtinguosius susikrauti dar didesnius turtus...

(Pirmininkė nutraukė kalbantįjį)

Elisabeth Schroedter, *Vers/ALE frakcijos vardu.* – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, Parlamento nariai, jūs, Komisijos nare, sakydama savo kalbą šiandien paminėjote, kad sanglaudos politika prisideda prie klimato apsaugos. Teigiamai vertinu šį požiūrį pasikeitimą, nes Žaliojoje knygoje dėl teritorinės sanglaudos tai nepabrėžiama. Kodėl taip yra, turint mintyje klimato krizę, su kuria dabar susiduriame?

Europos struktūrinių fondų indėlis į kovą su aplinkos kaita – būsimas teritorinės sanglaudos klausimas. Komisijos parengtas dokumentas „Regionai 2020“ rodo, kad klimato kaita padarė didžiulį poveikį daugeliui

Europos regionų. Todėl turime pakeisti savo veiksmus. Struktūrinių fondų lėšos turėtų būti skiriamos tik tvariems projektams remti. Neturėtų būti leidžiama toliau vykdyti žalą klimatui sukeliančius projektus ir programas, kurių daugelis jau buvo patvirtinti praeityje. ES fondų lėšos neturėtų būti naudojamos žalą klimatui darančioms programoms ir projektams skatinti. Kodėl vis dar nesivadovaujate šiuo požiūriu?

Antrasis klausimas susijęs su partnerystės principo įgyvendinimu. Komisijos nare, minėjote, kad vietinės žinios – labai svarbus sėkmingos plėtros pagrindas. Kodėl, nepaisant to, patvirtinote veiklos programas, kuriose akivaizdžiai visiškai nepaisoma partnerystės principo ir apie kurias partneriai pranešė, kad jie į jas nebuvo įtraukti. Į šį klausimą neatsakėte. Mums vietinės paprastų žmonių žinios – labai vertingas dalykas. Jei toliau bandysite nekreipti dėmesio į tai, kad valstybės narės absoliučiai ignoruoja partnerystės principą ir nepaisant to vis tiek skirsite joms subsidijų, pažeisite Struktūrinių fondų reglamento nuostatas.

Savo pranešime, kuriuo pagrįstas visas M. Mikolášiko pranešimas, net neužsiminėte apie tai, kad daugelis valstybių narių nesivadovauja partnerystės principu. Neatsižvelgėte į partnerių ataskaitas. Kodėl nieko nepasakote šiuo klausimu?

Šiuo atveju aišku, kad struktūriniais fondams reikia naujo aspekto. Jie turėtų būti pagrįsti aplinkos apsaugos ir demokratiniais principais, o jų veikla – vadovautis partnerystės principu ir naudotis vietinėmis žiniomis.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL frakcijos vardu. – (PT) Kalbėkime aiškiai: sutartyse išdėstyta, kad siekama skatinti visokeriopą darnią plėtrą, Bendrija plėtoja ir vykdo veiklą, padedančią stiprinti jos ekonominę ir socialinę sanglaudą stengiantis sumažinti įvairių regionų plėtros lygmenų skirtumus ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų arba salų, įskaitant kaimo vietas, atsilikimą.

Todėl per šias diskusijas dėl būsimos sanglaudos politikos, į kurios sritį turi būti įtrauktas vadinamasis teritorinės sanglaudos aspektas, reikia pabrėžti šiuos pagrindinius principus:

Pirma, pirminių ir pagrindinių struktūrinės politikos tikslų turėtų tapti tikro suartėjimo (konvergencijos) skatinimas. To pasiekti būtų galima pasinaudojus tam tikru vidaus rinkos sukeltų nevienodų kainų, nelygybių ir asimetrijos perskirstymo priemone, ekonomine ir pinigų sąjunga bei pasaulinės prekybos sąlygų liberalizavimu ekonomiškai prasčiau išsivysčiusioms Europos Sąjungos šalims ir regionams.

Antra, vadinamasis konkurencingumas negali pakeisti konvergencijos tose valstybėse narėse ir regionuose, kurie susiduria su socialinės ir ekonominės plėtros problemomis. Todėl sanglaudos politika ir su ja susiję finansiniai ištekliai neturi priklausyti nuo Lisabonos strategijoje propaguojamų konkurencingumo ir liberalizacijos.

Trečia, vadinamoji teritorinė sanglauda turi prisidėti prie ekonominės ir socialinės sanglaudos. Kitais žodžiais tariant, pagrindinis jos tikslas turėtų būti mažinti skirtumus tarp įvairių regionų ekonominės plėtros lygmenų ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų atsilikimą.

Ketvirta, naujieji Bendrijos finansiniai ištekliai turėtų atitikti naujuosius tikslus ir prioritetus. Kitais žodžiais tariant, vadinamoji teritorinė sanglauda neturėtų būti finansuojama pakenkiant konvergencijos tikslui.

Penkta, dabartiniai sanglaudos politikai skirti Bendrijos finansiniai ištekliai aiškiai nepakankami siekiant patenkinti tikros konvergencijos poreikius ir tinkamai reaguoti į regioninius skirtumus, aukštą nedarbo lygį, nevienodas pajamas bei skurdą Europos Sąjungoje.

Šešta, siekiant skatinti ekonominę ir socialinę sanglaudą, tiesiog būtina padidinti Bendrijos biudžetą.

Septinta, žemės valdymas ir planavimas – kiekvienos valstybės narės atsakomybė.

Galiausiai, be kitų svarbių mūsų nepabrėžtų aspektų norėtume dar kartą patvirtinti savo nuomonę, kad dėl vadinamojo statistinio poveikio regionams daroma finansinė žala nepriimtina, taigi reikėtų įteisinti šių padarinių išvengti leidžiančias priemones.

Peter Baco (NI). – (SK) Diskusijose dėl sandaugos politikos koordinavimo ir kaimo vietovių plėtros priemonių gausu prieštaravimų. Pagrindinė to priežastis – ryškus kaimo vietovių plėtrai skirtų biudžeto lėšų sumažinimas, todėl tampa neįmanoma pasiekti pradinių kaimo politikos tikslų. Taip nutiko per Didžiosios Britanijos pirmininkavimą. Didžiausią kainą turės sumokėti naujųjų valstybių narių labiausiai atsilikusių regionų kaimo vietovės. Taip bendroji žemės ūkio politika, kartu su diskriminacija tiesioginių išmokų srityje, tapo skirtingu greičiu besivystančioms kaimo vietovėms, o netiesiogiai – ir regionams skirta plėtros priemonė.

Dabartinė plėtra aiškiai rodo, kad absurdiška manyti, jog kaimo vietovės, kuriose nyksta žemės ūkio veikla, gali būti vystomos. Niekada nepavyks atgaivinti atsilikusių ES regionų veiklos, jei remdamiesi pradinio biudžeto planu nesugebėsime užtikrinti kaimo vietovių plėtros. Kaimiškųjų vietovių vystymas negali būti įgyvendintas priimant skubotus *ad hoc* sprendimus, jis turi būti pagrįstas ilgalaikiu planu. Deja, tokio plano neturime. Todėl kaimo vietovių plėtros biudžeto atkūrimas tampa pagrindine visos sanglaudos politikos sąlyga.

James Nicholson (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjams už puikius jų pranešimus, ypač už pranešimą, kurio šešėliniu pranešėju pats buvau. Dėkoju pranešėjui už malonų bendradarbiavimą ir sunkų jo darbą. Šiuos pranešimus nebuvo labai lengva parengti, tačiau vis dėlto pavyko rasti kompromisų dėl visų pagrindinių klausimų. Palankiai vertinu tai, kad dabar vyksta šios diskusijos.

Kaimo plėtra – labai svarbus klausimas, taigi turime užtikrinti, kad visas įmanomas kaimo plėtrai skirtas ES finansavimas bus panaudotas pačiu veiksmingiausiu ir vaisingiausiu būdu. Mano manymu, kaimo plėtra turėtų remti aktyvias žemės ūkio bendruomenes, ypač jaunus ūkininkus bei ūkininkus, norinčius įvairinti savo veiklą. Tinkami kaimo vietovėse vykdomi verslo projektai turėtų būti labiausiai orientuoti į infrastruktūros gerinimą ir paramą mažosioms bei vidutinėms įmonėms.

Pagrindinis šio pranešimo pabrėžimas – užtikrinti, kad tiek iš struktūrinių fondų, tiek Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) finansuojami kaimo plėtros projektai nesidubliuotų arba, blogiausiu atveju, nebūtų nepasinaudojama galimybėmis. Iš šio pranešimo aišku, kad būtinas geresnis regioninės plėtros politikos ir ERPF suderinimas.

Tačiau nemanau, kad galėčiau palankiai vertinti tokią padėtį, kai taikant moduliaciją surinktos lėšos grąžinamos regioninės plėtros valdžios institucijų organų atliekamam persikirstymui. Jei ūkininkų prašoma pinigais paremti bendrąją žemės ūkio politiką (BŽŪP), jie turi būti tikri, jog jų pinigai grįš atgal į kaimo bendruomenes. Manau, tai įgyvendinti padėtų antrasis BŽŪP ramstis. Tačiau pranešėjas sėkmingai pradėjo diskusijas šio svarbaus ir aktualaus klausimo tema. Pritariu jam dėl pagrindinių šio pranešimo klausimų, tačiau priimti sprendimą – jau kito Parlamento užduotis.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Gerb. pirmininke, paskutiniai du įstojimai į Europos Sąjungą lėmė svarbų Bendrijos regioninių skirtumų padidėjimą. To rezultatas – vis akivaizdesnis „erdvinės segregacijos“ reiškiny, dėl kurio susidaro izoliuotos uždaros regioninės teritorinės grupės, ypač toli nuo vystymosi centrų atsidūrusios sritys, dažniausiai – kaimo vietovės.

Ekologiška ir tvari ekonomikos plėtra bei regionų skirtumų sumažinimas – pagrindinis Europos regioninės politikos tikslas. 2006 m. spalio mėn. Komisija patvirtino strategines sanglaudos politikos gaires, kuriomis valstybės narės turėtų vadovautis rengdamos savo nacionalines bendrąsias strategijas ir veiklos programas 2007–2013 m. laikotarpiui.

Šiuose dokumentuose išdėstyti prioritetai susiję su siekiu padaryti Europą ir jos regionus patrauklesnius investuoti ir dirbti, gerinti žinias ir didinti inovacijas, skatinančias augti ekonomiką ir kurti daugiau bei geresnių darbo vietų. Perkėlus šiuos prioritetus į veiklos programas regionai turėtų sugebėti spręsti globalizacijos, struktūrinių, demografinių pokyčių ir klimato kaitos keliamus iššūkius ir stiprinti suderinimą, ilgalaikį ir tvarų savo vystymąsi.

Turime pripažinti faktą, jog visos valstybės narės jau idėjo pastangų siekdamos į savo veiklos programas įtraukti Lisabonos strategijos tikslus atitinkančius prioritetus. Tačiau nuo naujojo programavimo laikotarpio pradžios daugelyje valstybių narių pastebėtas pernelyg lėtas lėšų įsisavinimas gali kelti grėsmę veiksmingai jų panaudojimui.

Todėl nepaprastai svarbu, ypač naujosios valstybės narės, suvienyti veiksmus ir taip padėti atkleisti realaus turimų lėšų panaudojimo pajėgumus tiek lėšų panaudojimų būdų aspektu, tiek taip keičiantis pažangiąja patirtimi, organizuojat informacijos kampanijas, keičiantis naujosiomis technologijomis ir vystant įvairias partnerys, kad būtų įmanoma programų reikalavimus perkelti į tikras ir kokybiškas programas, skirtas veiksmingam plėtros vilkinimui – ypač skurdžiausių ES regionų problemai – pašalinti.

Elsbeth Attwooll (ALDE). - Gerb. pirmininke, kalbėsiu apie L. van Nistelrooijaus pranešimą ir pabrėšiu tris aspektus.

Pirma, teritorinė sanglauda apima policentrinės plėtros visoje Europos Sąjungoje skatinimą. Tai reiškia skirtumų tarp regionų ir jų viduje pašalinimą. Todėl kyla geresnės erdvinės analizės, naujų rodiklių, kuriais remiantis gali būti kuriamos politikos kryptys, nustatymo bei jų poveikio įvertinimo poreikis.

Antra, iš anksto išmatavus, kokį poveikį sektorių politika gali daryti regioniniu lygmeniu ir siekiant didesnės jos sąveikos turi būti vadovujamasi visa apimančiu požiūriu. Be jokios abejonės, toks poveikio įvertinimas galėtų užkirsti kelią tam tikroms problemoms, kokios, pvz., kilo dėl avių elektroninio žymėjimo Škotijoje.

Trečia, visa apimantis požiūris reikalauja tinkamo daugiapakopio valdymo, į kurį kuriant bei įgyvendinant strategijas būtų įtrauktos visos suinteresuotos šalys.

Tai, ką Komisijos narė pasakė šiais klausimais – ištis sveikintina, ir, tikiuosi, šis puikus pranešimas sulauks didžiulio palaikymo.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Gerb. pirmininke, Parlamento nariai, W. Roszkowskio pranešime struktūrinių fondų valdymo požiūriu pabrėžiami skirtumai tarp įvairių kaimo vietovių, taip pat skirtumai tarp kaimo ir miesto teritorijų. Pranešėjas teisingai atkreipia dėmesį į poreikį atkurti tam tikrą Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) tarpusavio suderinamumą, nors jis galbūt galėjo aiškiau apibrėžti sąvokos „atviras koordinavimas“, kuri prieštarauja akivaizdiems esamiems skirtumams, reikšmę ir šalių kompetencijos ribas.

Didesnis darnos laipsnis reikalauja duomenų ir mokėjimų skaidrumo. Žinojimas, kaip skirstomos lėšos – pagrindinė skirtumų išryškavimo ir jų ištaisymo priemonė. Deja, tokio skaidrumo mums vis dar trūksta. Praktiškai esame įvairiausių veiklos, kurios buvo imtasi siekiant nuslėpti duomenis ir informaciją bei panaikinti prieigos galimybes, liudininkai. Šie procesai vyksta viešosiose įstaigose ir mūsų pačių šalių vyriausybėse. Komisija sako, kad čia – ne jos kompetencija, o visa padėtis tampa miglota ir neaiški. Mes sakome, kad susiduriame su tylos siena.

Jei nespręstume šios problemos, tapsime dar labiau atskirti nuo tikrų problemų, kurias spręsti turėtų struktūriniai fondai.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos narė, Parlamento nariai, labai palankiai vertinu tai, kad savo iniciatyva parengtų pranešimų pagrindu tinkamu laiku vyksta politinės diskusijos, leisiančios vėliausiai iki 2014 m. tikslingiau ir veiksmingiau pasinaudoti savo solidarumo priemone. Man taip pat labai svarbu pranešti Europos piliečiams apie šių diskusijų teikiamą Europos pridėtinę vertę.

Todėl logiška, kad atmetame bet kokius bandymus vėl nacionalizuoti struktūrinę politiką. Labiau nei bet kada mums reikia tipinės Bendrijos politikos, kuri padėtų atremti šiuo metu kylančius iššūkius, pvz., globalizaciją, klimato kaitą ir demografinius pokyčius. Ar pasieksime savo tikslus, ar tik apgaudinėjame save su Lisabonos strategijai skirtais biudžeto išipareigojimais, tikėkimės, vėliausiai paaiškės atlikus reikalingą analizę.

Priėjome kelio išsiskyrimą, kur turime apsispręsti, ar teritorinė sanglauda ir tikra tvari plėtra yra Europos politikos simboliai, ar ne. Kad priimtume šį sprendimą, tam tikruose miestuose mums reikia daugybės partnerių. Todėl taip pat norime matyti, kad šiuos partnerius visuotinės dotacijos tiesiogiai pasiekia ne tik popieriuje, bet ir praktiškai. Kad ir kaip vertintume subsidiarumą, Europos fondų lėšos turi būti skirstomos remiantis privalomais kriterijais. Greta miestų aspekto svarbos jie turėtų apimti visa apimančią požiūrį ir mūsų klimato tikslų įgyvendinimą. Dėl to jau priėjome vieningos nuomonės. Deja, taip neįvyko balsuojant Regioninės plėtros komitete.

Dar viena kita mintis: pagal Komisijos ekonomikos atgaivinimo planą struktūrinių fondų lėšų skyrimas turėtų būti supaprastintas ir paspartintas. Man vis dar neaišku, kodėl mums prireikė krizės, kad šis procesas įvyktų. Tačiau šis ženklas teikia vilčių. Jei išsami pažangiosios patirties projektų analizė ištis sudaro politinių diskusijų dalį, neturėtų kilti jokių tolesnių kliūčių Europai vaidinti novatorės vaidmenį vystant iš tikro tvarią politiką.

Norėčiau padėkoti visiems pranešėjams už jų sunkų darbą.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Gerb. pirmininke, mitą apie Europos Sąjungos šalių ir regionų konvergenciją bei sanglaudą griaua pati realybė:

- nuolat didėja ekonominė ir socialinė nelygybė;

- dėl naujųjų valstybių narių įstojimo kilusi apsimestinė statistinė konvergencija negali apgaudinėti darbininkų, ūkininkų, jaunimo ir moterų, kurie mato, kaip jų gyvenimo standartai nuolat prastėja;

- regioninė plėtra kapitalistinėje struktūroje negali panaikinti sistemoje kylančių klasinių konfliktų;

- nevienoda plėtra neatskiriama nuo kapitalistinio gamybos būdo, nes bet kokio plėtros proceso paskata susijusi su kapitalo didinimu;

- šalių sanglaudos taktika ir nacionalinių strategijų kryptių planų veiklos programos 2007–2013 m., kaip ir ankstesnės programos, pasižymi specifine klasine orientacija: jos parengtos vadovaujantis paprastus žmonės ignoruojančios Lisabonos strategijos nuostatomis ir pritaikytos prie šalių reformų programų; kitais žodžiais tariant, jos skatina kapitalistinę struktūrinę pertvarką ir lankstesnes darbo sutartis.

Taip Europos Sąjunga ir buržuazinės šalių vyriausybės tarnauja kapitalo poreikiams tiek per kapitalo krizę perkeldamos visą našta ant dirbančiųjų klasės pečių, ant darbininkų pečių, tiek akivaizdžiai stengdamosi įteisinti nuolatinį šių prieš darbo žmonės nukreiptų priemonių išsigaliojimą kartu siekiant ir ateityje apsaugoti bei padidinti monopolijų pelną.

Teritorinės sanglaudos sąvoka ir – dar svarbiau – žilioji knyga dėl teritorinės sanglaudos yra naujasis svarbus veiksnys, kuriuo buvo papildyta teritorinės politikos taikymo sritis. Reakcingas Komisijos pasiūlymo rekomendacijų tonas gerokai viršija Lisabonos sutartyje, dabar vadinamoje Europos Konstitucija, apibrėžtų Europos Sąjungos pareigų ir kompetencijos ribas. Tai – valstybių narių tautų įžeidimas.

Sveikatos, švietimo, energetikos ir kiti sektoriai žiliojoje knygoje dėl teritorinės sanglaudos įvardijami pagrindiniais tik todėl, kad monopolijos, be visa ko, turėdamos prieigą prie transporto tinklų, intensyviai įsitraukia į jų veiklą.

Graikijos komunistų partija pasisako kategoriškai prieš ir atmeta visą reakcingą Komisijos pasiūlymo dėl teritorinės sanglaudos sistemą.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gerb. pirmininke, sanglaudos politika visomis savo formomis skirta būti lygybės varikliu, ir ji susilaukė didžiulės sėkmės. Tačiau sanglaudos politika turi būti svarstoma atsižvelgiant į ilgalaikį visuotinio jos poveikio vertinimą. Kalbant apie tokį vertinimą kyla paprastas klausimas: ar bendruomenės ir jose gyvenantys žmonės gauna naudos iš juos remiančios ES sanglaudos politikos ir struktūrinių fondų? Sąžiningai pažvelgę į duomenis greičiausiai iš karto pasakytume „taip“, tačiau turėdami mintyje ilgą laikotarpį pernelyg dažnas atsakymas yra „ne“.

Mums sakė, kad ūkininkų padėtis Airijoje pagerėjo. Tai – tiesa. Tačiau kodėl ilgo laikotarpio perspektyvoje Airijos kaimo vietovėse likę tiek mažai ūkininkų, tiek daug bedarbių ir nevysiškai užimtų žmonių? Gal todėl, kad struktūriniai fondai ir sanglaudos politika neatitiko BŽŪP tikslų? Ar todėl, kad jie negalėjo sušvelninti bendrosios žvejybos politikos, per tris su puse dešimtmečius sunaikinusios Airijos pakrančių bendruomenes ir žuvų skaičių Airijos vandenyse, reikalavimų? Ir kodėl dėl ES fondų turint geresnius kelius ir geriau išvystytą infrastruktūrą pietvakarių Airijos miestas Limerikas tampa didžiausio nedarbo rajonu? Ar todėl, kad sanglaudos politika neturi ką atsakyti konkurencijos politikai, leidžiančiai naujai valstybei narei nuvilioti bendrovę „Dell“ – pagrindinį kartinį pramonės akmenį, kuriam skiriama 45 mln. EUR vertės valstybės pagalba?

Sanglaudos politika siekiama lygybės perleidžiant tolesniam teikiamų paslaugų pašalinimui iš prasčiau aptarnaujamų sričių įtaką dariusias direktyvas, pvz., Pašto direktyvą, į privačiosios nuosavybės rankas. Problema gali būti ta, kad mūsų sanglaudos politika nesisieja su jokia kita ES politika, pvz., konkurencijos, rinkos atvėrimo ir pan. politika.

Esmė ta, kad ši sanglauda nėra kildinama iš kitų politikos sričių: ji paremta pagrindiniais vienijančiais principais, kurie turėtų atispindėti kiekviename politikos srityje – asmens pagarbos, tikro subsidiarumo, pirmenybės ginti pažeidžiamiausius, pagarbos žmogaus gyvenimui, kūrybiškų idėjų vystymo, šeimos svarbos, pagarbos darbui, solidarumo ir didžiausio dėmesio skyrimo bendram labai principais. Kol visa ES politika nėra pagrįsta šiais principais, programos ir toliau viena kitai prieštarauja.

(Pirmininkė nutraukė kalbančiąją)

Carl Lang (NI). – (FR) Gerb. pirmininke, nuo 2007 m. iki 2013 m. sanglaudos politika pareikalaus didžiausių Briuselio Europai skiriamų išlaidų, tačiau toli gražu nesuteiks naudos Prancūzijos regionams. Iš tikro, ši plėtra jiems sukelia sunkumų. Regionams skirtų išlaidų didinimas vykdomas bendrosios žemės ūkio politikos sąskaita, taigi, ir Prancūzijos sąskaita. Matome, kad Prancūzijos regionams skirta dalis nuolat mažėja. Didžioji struktūrinių fondų skiriamų 347 mlrd. EUR dalis turėtų būti atiduoda daugiau kaip keturiasdešimt metų trukusio komunistinio valdymo nuniokotai Rytų Europai.

Dar 2000 m. Briuselyje buvo panaikinta Prancūzijos Hainaut regiono kantonams skirta struktūrinių fondų parama, kuri buvo suteikta vadovaujantis ankstesniu pirmuoju tikslu. Šiandien Prancūzija, skirdama 16 proc. Europos biudžeto pajamų, duoda vis daugiau ir daugiau, o gauna vis mažiau ir mažiau.

Be to, ši regioninė pagalba neapsaugojo nukentėjusių nuo pasaulinės ekonomikos krizės, nes ji – ultra liberalios Lisabonos strategijos filosofijos dalis. Dabar labiau nei bet kada reikia sukurti naują Europą, kuri pasinaudodama aktyvia mūsų vidaus rinkos kontrolės perėmimo politika pagaliau užtikrins mūsų regionų ir tautų ekonominę apsaugą.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, Parlamento nariai, džiaugiuosi galėdamas pasinaudoti šia proga išsamiau aptarti W. Roszkowskio pranešimą.

Atrodo, kad abi pranešime aptartos politikos sritys – ir struktūrinių fondų, ir paramos kaimo teritorijoms politikos – veikia puikiai. Tačiau man susidaro įspūdis, kad kai kuriais atvejais abiejų šių politikos sričių tikslai vienodi. Pažvelgę į demografijos, energetikos ir telekomunikacijų sritis rasime projektų, finansuojamų ir struktūrinių fondų lėšomis, ir gaunančių kaimo plėtros politikos paramą. Abi pagalbos rūšys skirtos tiems patiems tikslams įgyvendinti, tačiau priklauso skirtingų ministerijų kompetencijai. Turime daugybę Europos projektų, tačiau ar yra tikrąją Europos pridėtinę vertę kuriančių projektų? Man susidare įspūdis, kad kartais nepavyksta susidaryti bendro vaizdo.

Jei ketintume susieti skirtingų veiklos sričių projektus, galėtume daug daugiau pasiekti kaimo teritorijų labui, pvz., išplėtoti decentralizuotas energijos tiekimo ir tarpvalstybines vandens infrastruktūras bei daug didesnėje teritorijoje nutiesti plačiajuosčius kabelius. Reikia vykdyti daugiau projektų, kuriuos vienu metu remtų kelios ministerijos. Jei tai įvyks, nebereikės daugiau dirbti siauru profiliu, o pasinaudodami Europos finansavimu galėsime inicijuoti nuolatinį regionų padėties gerinimą. Privalome užtikrinti, kad skirtingų veiklos sričių bendradarbiavimui keliamei Europos reikalavimai taptų privalomi. Galbūt net turėtume rimtai apsvarstyti minimalaus projektų kiekio nustatymą.

Dar viena pastaba dėl finansavimo: mano manymu, moduliacija – negeras žodis. Dėl jos atimamos ūkininkams pažadėtos kompensacijos, o kaimo plėtros programos negauna patikimo finansavimo. Todėl ateityje žemės ūkio politika turi tapti ūkininkams skirta ir aiškius finansinius išipareigojimus nustatančia politika, o lėšos neturėtų būti pervedamos niekur kitur. Lygiai taip pat regioninė politika turi tapti į regionus orientuota politika ypatingą dėmesį skiriant kaimo regionams bei jų keliamiems reikalavimams. Tai nulems teisingų ateityje mūsų regionų padėtį pagerinančių Europos iniciatyvų atsiradimą.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, Parlamento nariai, per šį dieną dienos diskusijas aiškėja, kad vėl priėjome bendrą susitarimą: sanglaudos politika – reikalinga ir naudinga politika.

Tie, kurie ją palaiko, nori, kad ji būtų toliau vystoma bei duotų teigiamų rezultatų. Būtent todėl manau, kad labai svarbu tvirtai laikytis vieno pagrindinio reikalavimo: sanglaudos politika turi tapti prieinama tiems, kuriems ji skirta ir kuriems jos reikia, ypač atsiliekantiems ir su socialinės bei ekonominės plėtros sunkumais susiduriantiems regionams ir teritorijoms.

C. A. Krehl pranešime pateikiamas kliūčių, su kuriomis susiduria galimi struktūrinių fondų pagalbos gavėjai, sąrašas. Dėl kliūčių, kylančių dėl biurokratinių sunkumų ir sudėtingų bei neapibrėžtų procedūrų, atsiranda klaidų. Tai atgraso paramos gavėjus ir kursto kontrolės įstaigų skleidžiamą kritiką.

Norėdami susidoroti su šiuo dvejojo pobūdžio iššūkiu turime bendradarbiauti su visomis institucijomis bei valstybėmis narėmis. Kita vertus norėčiau paraginti pasinaudoti visa įgyta patirtimi ir ieškant idėjų kaip įveikti kliūtis daugiau dėmesio skirti teigiamiems rezultatams.

Šio atžvilgiu pasiūlymai, kuriuos teikiame dėl C. A. Krehl pranešimo dėl pažangiosios patirties, sudaro tvirtą tolesnių priemonių ir veiksmų, kuriais siekiama supaprastinti taisykles ir naudojantis struktūriniais fondais pagerinti keitimąsi informacija bei komunikavimą, pagrindą. Europos Komisija ir valdymo organai vėl raginami vaidinti pagrindinį vaidmenį, tačiau jie, be abejo, turi aiškiai žinoti, kad Europos Parlamentas juos palaiko.

L. van Nistelrooij pabrėžė, kad sanglaudos politika – solidarumo išraiška. Mums belieka sunkiai dirbti ir užtikrinti, kad mūsų piliečiai realiai pajustų šio solidarumo padarinių teikiamą naudą. Didžiausiu sanglaudos politikos tikslu turėtų tapti lygių galimybių visiems Europos piliečiams – kad ir kur jie gyventų – užtikrinimas.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Gerb. pirmininke, D. Hübner, daugiau kaip trisdešimt praėjusių metų stebėjome skirtingų savo vykdomos sanglaudos politikos krypčių teikiamą naudą. Per būsimus rinkimus

turime pabrėžti šią naudą, nes ji kelia didžiulį mūsų piliečių, pamačiusių, kad kai kuriais atvejais jų gyvenimo kokybė pagerėjo tris kartus, susidomėjimą. Be to, ji labai svarbi anksčiau paskendusiams skolose, o dabar pažangą darantiems regionams. Taigi, naudą paneigti negalima.

Be to, šiandien sanglaudos politika kaip svarbiausias mūsų Europos biudžeto klausimas atsidadė pirmojoje vietoje. Šių šešių ši rytą mums pateiktų pranešimų iškeltas svarstomas klausimas, t. y. ko mes, kaip Europos Parlamento nariai, norime pasiekti – padidinti šių fondų ir taisyklių efektyvumą bei padaryti juos prieinamus mūsų piliečiams.

D. Hübner, šių nuostatų ir biudžeto efektyvumas – Komisijos rankose. Kaip tai įgyvendinti? Pirmiausia, jei leisite, Komisijos nare, pasakysiu, kad mus ir jus sieja darbo santykiai ir žinome, kad užtikrinsite, jog Komisija skirs deramą dėmesį šiems šešiuose pranešimuose išdėstytiems reikalavimams. Norėčiau pasinaudoti šia proga ir pasveikinti šešis juos rengusius Parlamento narius.

Gerb. D. Hübner, šiuose pranešimuose pateikiami nepaprastai išsamūs tiek miesto plėtros, kaimo vietovių ir pažangiosios patirties, tiek sanglaudos politikos sričių sprendimai. Kaip žinote, juose minimi itin specifiniai pavyzdžiai, kurie palengvins Komisijos darbą.

Todėl laukiame konkrečių Europos lygmeniu taikytinų Komisijos pasiūlymų, tačiau tai – tik pusė darbo, reikalingo įdėti veiksmingumui pasiekti. Todėl, Komisijos nare, taip pat prašome jūsų pasinaudoti visa įmanoma daroma įtaka vyriausybinio, regioninio ir vietos valdžios institucijų lygmenimis, nes šie organai praktiškai įgyvendins mūsų nuostatas, biudžetus ir reglamentus. Nedirbsime efektyviai, jei jie taip nedirbs.

Tikimės, D. Hübner, kad tiek Europos, tiek valstybių narių lygmenimis užtikrinsite sėkmingą šešių mūsų pristatytų pranešimų įgyvendinimą.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). - (PL) Gerb. pirmininke, racionali sanglauda ir kaimo plėtros politika – svarbi atsvara šiandieninėje Europoje augančiai šalių protekcionizmo tendencijai.

Užuot išlyginusi įvairių Europos Sąjungos dalių plėtros lygmenis, dabartinė paramos iš įvairių kaimo plėtros fondų sistema juos tik įtvirtino.

To padariniai – milžiniški naujosios ir senosios valstybės narės skiriamų žemės ūkio subsidijų skirtumai, kurie neišnyks ir po 2013 m. Visi ūkininkai patiria panašių gamybos išlaidų, žemės ūkio paslaugų teikimas naujosios valstybės narėse didėja, o jų kainos sparčiai artėja prie senųjų valstybių narių kainų lygio. Kokios galimybės kaimo vietovėms per ateinančius dešimtmečius suvienodinti savo plėtros lygius?

Tik nuolatinė ir ilgalaikė parama skurdesnių regionų vietos bendruomenėms, kartu su didžiausiu įmanomu procedūrų supaprastinimu, leis išlyginti skirtumus ir pradėti kalbėti apie tikrą ateinančio dešimtmečio ar panašaus laikotarpio konkurenciją Europos Sąjungoje.

Jim Allister (NI). - Gerb. pirmininke, norėčiau pasakyti savo nuomonę apie miestų ir miestų vietovių finansavimą. Komisijos nare, jūs ne kartą lankėtės Belfaste. Tikiuosi, kad kaip ir aš pamatėte aiškią URBAN programos teikiamą naudą, ypač šiaurės Belfaste. Apgailestauju, kad ši programa pasibaigė, nes nieko panašaus nebuvo vykę. Skirti daugiau dėmesio viešojo ir privačiojo sektorių partnerystei – prastas pakaitalas, o galimybė naudotis programa JESSICA bent jau iki šiol menkai padeda sušvelninti smūgius. Tiesą sakant, neturėdami faktiško pakaitalo nutolome nuo URBAN tikslų.

Dabartinio ekonomikos klimato sąlygomis programos JESSICA ateities galimybės pasiekti laukiamą svarto efektą mažėja, kartu daugelyje miestų, kuriems vis dar reikia rekonstrukcijų ir investicijų, palikdamos neužpildytą spragą. Spraga tarp tuščių vyriausybės strategijų pažadų ir realaus jų įgyvendinimo didėja sulig kiekvienu mokesčių diržo suveržimu. Todėl 2007–2015 m. skirtoje programoje kuo toliau, tuo labiau jaučiamas specialaus finansavimo miestams trūkumas.

(Pirmininkė nutraukė kalbantįjį)

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Gerb. pirmininke, reikia atkreipti dėmesį į tai, kad priežastis, kodėl šios diskusijos vyksta būtent taip, ir reiškiny, kad vienu metu svarstome kelis pranešimus – ne atsitiktinumas. Taip yra todėl, kad norėdami rimtai aptarti ateinančių metų Europos politiką negalime atskirti nei pranešimų temų, nei pavienių klausimų. Be to, jei atsižvelgsime į dabartines diskusijas dėl atsigavimo priemonių paketo, sprendimai, kuriuos dabar turėsime priimti, darys svarią įtaką sanglaudos politikos po 2013 m. modeliui.

Todėl, jei užuot gilinęsi į smulkmenas ketiname kalbėti apie visus pranešimus, svarbu pabrėžti, kad sanglaudos politika tampa ir galimybe, ir pagrindu tikrai pažangai, vedančiai link skirtingų Europos politikos rūšių

integracijos, link šių politikos rūšių tarpusavio papildomumo ir link integruoto metodo įgyvendinimo pradžios. Neatsitiktinai Europos Komisija siūlo šiuolaikiškus visą Europos politiką pakeisti galinčius sprendimus.

Diskusijos apie teritorinę sanglaudą – iš esmės diskusijos apie integruotus veiksmus. Tai diskusijos apie bet kokios kiekvieną sektorių skirtingai traktuojančios Europos politikos atsisakymą. Tai – kartu ir veiklos kryptis, siūlanti užuot skirsčius Europos Sąjungos teritoriją į labiau pasiturinčias ir skurdesnes dalis laikyti ją viena nedaloma visuma. Tai reiškia, kad sanglaudos politikos srityje susiduriame su svarbiais sprendimais. Norėčiau padėkoti, kad šios diskusijos ištis tapo bendromis diskusijomis.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau iš visos širdies pasveikinti Z. L. Becsey ir kartu padėkoti jam už aktyvų bendradarbiavimą rengiant pranešimą dėl mikrokreditų. Nėra reikalo pabrėžti šio pranešimo svarbos, ypač dabartinėmis aplinkybėmis. Taip pat norėčiau susieti šį pranešimą su dabar mūsų patiriama krize. Pastebėjome, kad naudodamosi įvairiomis priemonėmis valstybės narės bando išlipti iš duobės, t. y. iš ekonomikos krizės, dažnai nerimauja dėl savo pačių padėties ir savo rinkų veiklos atnaujinimo.

Sprendimas šiuo atveju – ne „kiekvienas už save“, o labiau europietiškas požiūris į problemas. Prezidento B. Obamos vadovaujamos Jungtinės Valstijos didžiuliu mastu įsitraukė į vyriausybės investicijas. Manau, kad tai – teisinga kryptis. Čia, Europoje, turime 27 ekonomikos atsigavimo planus, ir nors jie vieni su kitais suderinti, kiekvienu atveju finansuojami pačios valstybės narės. Šie atsigavimo planai būtini, tačiau jie – labai ribotas žingsnis teisinga linkme.

Atsižvelgiant į tai, pranešimai dėl mikrokreditų, taip pat ir kitas ateinančių savaikių darbotvarkės klausimus atitinkantis pranešimas, būtent pranešimas dėl prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo reiškia realius žmonių labai žengiamus žingsnius, ypač dabar, kai nedarbo lygis kyla, o bankai neskuba išduoti kreditų. Todėl nedaug ką galiu pasakyti apie Z. L. Becsey pranešimą. Svarbiausia, norėčiau dar kartą pabrėžti tai, ką nusprendėme laikyti pačiais svarbiausiais dalykais. Šiuos dalykus vėl randame šiame pranešime, dėl kurio Komisijos pateiktas tekstas daugelyje sričių pagerėjo.

Pirmasis šių aspektų – ilgalaikis viešasis ES finansavimas. Tai – labai svarbu, nes pastaruoju metu kyla pernelyg daug viena su kita susijusių iniciatyvų. Į ES biudžetą turi būti įtrauktas šiems mikrokreditams skirtas biudžetas.

Antrasis aspektas – paaiškinimo, kad šie mikrokreditai neabejotinai skirti ilgalaikiams bedarbiams, žmonėms iš socialiai nuskriaustų grupių ir kiekvienam, negalinčiam gauti kredito įprastu būdu, reikalingumas. Šie mikrokreditai iš pradžių bus suteikiami vietos lygmeniu, todėl labai svarbu, kad ir aktyvacijos politika būtų organizuojama vietos lygmeniu. Todėl primygtinai reikalaujame, kad mikrokreditus gavę socialines išmokas gaunantys žmonės neprarastų savo teisių į pašalpas.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, įkurti Europos žemės ūkio fondų kaimo vietovių plėtrai labai svarbu struktūrinės politikos srityje. Tačiau norint tinkamai pasinaudoti esamomis galimybėmis būtina parengti skaidrią ilgalaikę kaimo vietovių ir regionų plėtros strategiją bei nustatyti nuolat valstybių narių lygmeniu koordinuoti veiksmus leidžiančią sistemą.

Visi puikiai žinome, kad diskusijose dėl sanglaudos politikos slypi daugybė įvairių nuomonių apie tai, kaip turėtų būti panaudojami žemės ūkio subsidijų ir kaimo plėtros fondai. Taip pat kyla nuogastavimų, kad po persikirstymo dalis lėšų bus panaudota miesto ir aktyviausiai veikiančių sričių plėtrai istoriškai labiau atsilikusių ir ne taip aktyviai valdomų sričių sąskaita. Negalime sutikti su tokio pobūdžio sprendimais ir jų padariniais.

Ambroise Guellec (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, prisijungsiu prie kolegų Parlamento narių ir pasidžiaugsiu šiandien dienos diskusijomis. Norėčiau pasisakyti teritorinės sanglaudos tema. Galėčiau pasakyti, kad imtis teisingų veiksmų niekada nevelu, vis dėlto pernelyg daug laiko buvo prarasta stengiantis teritorinę sanglaudą paversti pagrindiniu politiniu Europos Sąjungos tikslu. Žinoma, buvo kilę institucijų problemų, kurios, tikiuosi, bus netrukus pašalintos, ir, atleiskite, D. Hübner, išgirdome ypatingą Komisijos įspėjimą dėl šios srities. Tačiau norėtume pabrėžti, kad per visą šią Parlamento kadenciją nuo 2004–2005 m., Parlamentas nuolat bandė kaupti jėgas, nes manome, kad vienodo požiūrio į visus ES piliečius, kad ir kur jie gyventų, principas – nepaprastai svarbus ir esame įsitikinę, jog jis svarbiausias siekiant visiems kartu žengti į priekį.

Pagaliau pasirodė žalioji knyga. Labai tuo džiaugiamės. Mano manymu, jai šiek tiek trūktų ambicingumo: mums būtų labiau patikę, jei Komisija, užuot šia tema pareiškusi itin nekonkrečių pastabų, būtų nustačiusi apibrėžtą ir aiškius tikslus. Vis dėlto darome pažangą, net jei, mano manymu, įgyvendinant ankstesnės kartos

struktūrinių fondų lėšų panaudojimą vėl kils kažkokių trukdžių dėl neproporcingų sąsajų su Lisabonos strategija.

Dabar prasidėjo konsultacijų procedūra. Tikiuosi, bus prieita prie išvados, kad privalome padidinti lėšų kiekį, patobulinti savo priemones – šie planai skirti laikotarpiui, prasidėsiančiam nuo 2013 m.: dar turime laiko, tačiau jis netruks prabėgti, – sustvirtinti finansines priemones, skirtinguose lygmenyse vystyti bendradarbiavimą, suformuoti integruotą plėtros viziją (ypač sektorių politikos, kurią dabar svarstome, srityje), koordinuoti bendrąją žemės ūkio politiką bei regioninę plėtrą ir t. t. Komisijos nare, mums kiek įmanoma greičiau reikia baltosios knygos.

Baigdamas norėčiau pabrėžti teritorinės sanglaudos visuose Europos regionuose skatinimo būtinybę, nes teritorinė lygybė – pagrindinis šios krizės pabaigos, ekonomikos atsigavimo ir – svarbiausia – visų mūsų piliečių padrąsinimo dalyvauti Europos projektuose veiksnys.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, „kai žodžiai dera su darbais, sukurama puiki harmonija“. Tai sakydamas M. de Montaigne neabejotinai galvojo apie politikų žodžius ir darbus.

Čia, sanglaudos politikos srityje, turime siekti šios harmonijos. Įkvėpti savo troškimo europietišškai pažvelgti į Europos miestus kaip į pagrindinį mūsų visuomenių vystymosi dėmesio objektą turėjome galimybę apmąstyti svarbiausius aspektus ir pažadus, kurių turėtume laikytis siekdami kovoti su bendru gyventojų skaičiaus mažėjimu, darbo vietų trūkumu, miestų tarša, mobilumo miestų viduje sumažėjimu ir aprūpinimu būstu – problemomis, visiškai nederančiomis su tvaria plėtra. Minėti iššūkiai – patys svarbiausi, kuriuos turime imti spręsti norėdami mūsų Europos miestus paversti patraukliomis, konkurencingomis ir maloniomis gyvenimo vietomis. Todėl norint sumažinti problemas mūsų žodžiai turi derėti su mūsų veiksmais. Tai – miestų aspekto sanglaudos politikos srityje esmė: mūsų veiksmų ir kreditų suteikimo koordinavimas, jų suderinimas ir siekis naujuoju programavimo laikotarpiu padaryti juos veiksmingus.

Baigdamas pasakysiu, kad turime du išpareigojimus: užtikrinti svarbiausių ir aiškiai apibrėžtų finansinių išteklių suteikimą Leipcigo tikslams įgyvendinti ir galiausiai poreikį pamatyti, kaip mūsų miestai, siekdami drąsiai konkuruoti pasaulyje ir pasinaudodami Europoje priimtų sprendimų įvairove, vieni su kitais bendradarbiauja.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, Parlamento nariai, L. van Nistelrooijaus pranešimas dėl žaliosios knygos ir būsimos sanglaudos politikos modelio – be abejonės, vienas svarbiausių per pastaruosius metus Regioninės plėtros komitete parengtų pranešimų.

Pritariame pagrindinei žaliosios knygos idėjai, kad teritorinės sanglaudos tikslas – užtikrinti visos Europos Sąjungos policentrinę plėtrą, tvarią specifinių teritorijų, kurioms būdingi skirtingi ypatumai, plėtrą ir kartu išsaugoti jų įvairovę. Kitu programavimo laikotarpiu turi būti nustatyta išsamesnė laipsniškai teikiamos pereinamojo laikotarpio pagalbos teikimo regionams, kurių bendrasis vidaus produktas viršija 75 proc. ribą, sistema, kad taip šiems regionams būtų suteiktas aiškesnis statusas ir būtų užtikrinta saugesnė jų plėtra.

C. A. Krehl pranešime dėl struktūrinių fondų lėšų panaudojimų kliūčių tiksliai išvardijamos pagrindinės problemos, su kuriomis susiduria struktūriniais fondais pasinaudoti norintys pareiškėjai, pvz., pernelyg didelė biurokratija, pernelyg painios taisyklės ar lėta ir sudėtinga centrinė valstybių narių administracija. Kartu pateikiama daugybė Komisijai skirtų rekomendacijų apie veiksmingas priemones, kurių reikia imtis norint tas kliūtis pašalinti. Norėčiau išskirti dvi priemones ir jas patvirtinti faktais.

Pirma, už projektą atsakingi asmenys šiuo metu privalo saugoti projekto dokumentus dešimt metų, kad prireikus galėtų juos pateikti Komisijai patikrinti. Ypač vykdant mažus projektus dėl šio reikalavimo atsiranda neproporcingai didelės biurokratinės sąnaudos. Todėl būtų teisinga šį laikotarpį sutrumpinti iki trejų metų.

Antra, Komisijos naujoviškiems projektams taikomi vertinimo kriterijai sukuria didelių problemų. Tokie patys kriterijai neturėtų būti taikomi ir naujoviškiems, ir kitiems projektams. Labai svarbu, kad šiuo atveju vyktų kitoks procesas.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Regioninės plėtros politika akivaizdžiai prisideda prie bendros ES piliečių gerovės. Ji iš principo jau tapo socialine politika, o mes, priklausantys Socialistų frakcijai Europos Parlamente, visiškai ją palaikome ir nuolat plėtojame. Kai kurie neseniai į viešus susirinkimus atėję žmonės manęs klausė, kodėl jie turėtų vargintis ir rinkti atstovus į Europos Parlamentą. Po diskusijų apie tai, kiek ir kuriose srityse ES prisideda prie įvairių ES regionų gerovės, kartu su konkrečiais milijonus žmonių sujaudinusiais pavyzdžiais, sanglaudos politika man tapo vienu svarbiausių įrodymų, kodėl turėtume eiti balsuoti.

Be to, taip pat paminėjau koki svarbų vaidmenį Europos Parlamentas vaidina tiek sanglaudos politikos, tiek biudžeto lėšų patvirtinimo procese. Jei įsigalios Lisabonos sutartis, šis vaidmuo nepaprastai padidės. Pabrėžčiau, kad šia sutartimi pagrįsta regioninė politika darys daug didesnę tiesioginę poveikį piliečiams ir kad tiek vietos valdžios institucijos, tiek visi galimi gavėjai vaidins svarbesnį vaidmenį regioninės politikos sričių valdymo, paramos jų sąveikai bei teritorinės sanglaudos plėtros, įskaitant ir kaimo vietovių plėtrą, stiprinimo srityse. Dar paminėjau, kad regioninės plėtros politika – viena paprasčiausių ir lanksčiausiai taikomų Bendrijos priemonių, skirtų tokioms krizėms, kokią patiriame dabar, spręsti. Pvz., regioninė politika padeda spręsti nedarbo, investicijų ir socialines problemas. Profesionaliai ir skaidriai įgyvendinama regioninė politika lengvai įrodo esanti stiprus ES ramsčius. Ateityje daug ką turėsime paremti šiuo ramsčiu ir padidinti jo veiksmingumą, nes jis – svarbi Europos piliečių ir jos institucijų sąsaja.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Kokie pagrindiniai iniciatyvos dėl mikrokreditų tikslai? Paskatinti šios priemonės vystymą, sukurti palankią institucinę ir verslo aplinką, padėti nebankinėms ir finansinėms institucijoms padidinti savo pajėgumus, siekti augimo ir tvarios plėtros ir taip pat užtikrinti tikrą privataus kapitalo rinkos pasitikėjimą.

Z. L. Becsey pranešime dėmesys sutelkiamas į mikrokreditų teikiamas galimybes integruoti į darbo rinką skurdžiau gyvenančias grupes. Taigi koordinuodama įvairias priemones ir iniciatyvas Europos Komisija turėtų pasiūlyti bendrą Europos struktūrą su apibrėžtais kriterijais, įskaitant ir nebankinėms mikrokreditus teikiančioms finansinėms institucijoms taikytinus kriterijus.

Partnerystės skatinimas skatina didesnę konkurencingumą ir aukštesnę kokybę žiniomis pagrįstą ekonomiką bei kartu atitinka atnaujintos Lisabonos strategijos gaires.

PIRMININKAVO: L. MORGANTINI

Pirmininko pavaduotoja

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, D. Hübner, apgailestauju, kad Komisija ir Europos Vadovų Taryba vis dar neįsipareigojo aiškiai apibrėžti teritorinės sanglaudos sąvokos. Pirmininkavusi Prancūzija pabandė tai padaryti. Teigiamai vertinu šias pastangas. Mūsų Parlamentas toliau primygtinai reikalauja, kad šis tikslas būtų taikomas nuo pat Lisabonos sutarties įsigaliojimo pradžios ir kad sąvoka būtų išaiškinta kiek įmanoma greičiau.

Tikiuosi, kad puikiu L. van Nistelrooijaus pranešimu pagrįsta ši teritorinė sanglauda taps teisiniu harmoningą visų Sąjungos regionų plėtrą sutvirtinančiu pagrindu, leisiančiu pasinaudoti geriausiomis kiekvieno Europos regiono ypatybėmis. Siekiant iki aukščiausio laipsnio padidinti Bendrijos politikos vietos lygmeniu daromą poveikį būtina pagerinti jos koordinavimą

Teritorinė sanglauda nėra skirta dėmesiui tik į nuo nuolatinio nepritekliaus kenčiančius regionus atkreipti. Ji turėtų būti vykdoma vadovaujantis visos Europos Sąjungos policentrine plėtra ir kartu atsižvelgiant į kiekvieno regiono ypatumus bei išsaugant jų įvairovę. Manau, kad ši naujoji koncepcija tinkama ir turint mintyje tolimiausius regionus bei siekiant užtikrinti tvarią ir harmoningą jų plėtrą.

Šiuo atžvilgiu dėkoju pranešėjui, kad jis į kompromisinius pakeitimus įtraukė prašymus dėl tam tikrų iššūkių, su kuriais susiduria tolimiausi regionai, pvz., prieinamumo ir konkurencingumo. Jie – gyvybiškai svarbūs teritorinės sanglaudos aspektai.

Skaitydama neseniai išleistą Komisijos komunikatą, pavadintą „Atokiausi regionai – Europos turtas“, pamačiau, kad Komisija visas rekomendacijas dėl geresnio sanglaudos politikos valdymo nori taikyti atokiausiems regionams ir taip paversti juos novatorišku teritorinės sanglaudos įgyvendinimo pavyzdžiu.

Tikiuosi, kad užsienio konsultacijos arba netrukus Prancūzijoje prasidėsiančios *États généraux de l'Outre-Mer* paseks šiuo pavyzdžiu ir didžia dalimi sujungs į visumą pagrindinį teritorinį Europos politikos poveikį tolimiausiems regionams, kurių pridėtinė vertė – nepaneigiamas ir nenuginčijamas.

Baigdamas, žinoma, norėčiau padėkoti visiems mūsų pranešėjams.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Jei ketiname reaguoti į iššūkius, su kuriais susiduria Europos Sąjunga, turime daryti viską, kas įmanoma, ir išlyginti tam tikruose regionuose esančius ekonomikos ir gyvenimo lygio skirtumus. Šiuo atžvilgiu mūsų sanglaudos politika ateityje turi būti orientuota į pradinį jos tikslą, būtent į struktūrinių su ekonomikos ir socialinėmis problemomis susiduriančių regionų pokyčių inicijavimą.

Norėdami ateityje efektyviau dirbti turime sutelkti dėmesį į svarstomiesiems klausimams tinkamus teritorinius vienetų. Turime pertvarkyti ekonominio bendradarbiavimo – proceso, kuriame makroregionai gali vaidinti svarbų vaidmenį – formas.

Kartu turime pripažinti ir tam tikrose srityse paplitusį skurdo reiškinį. Jei norime skatinti tikrus pokyčius, turime susikonscentruoti į tą lygmenį, kuriuo egzistuoja pati problema; kitais žodžiais tariant, taip pat turime imtis tikslingų kompleksinių priemonių žemesniu nei regionų lygmeniu. Tik finansuoti projektus nepakanka; reikia integruoto visas lėšas apimančio ir pažeidžiamiausiems Europos Sąjungos piliečiams tikrą pagalbą siūlančio metodo.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Gerb. Parlamento nariai, sanglaudos politika – viena svarbiausių sudedamųjų Europos Sąjungos dalių. Daugelį dešimtmečių ji atspindėjo bendrą Europos piliečių geresnės ateities ir aukštesnės kokybės gyvenimo bei darbo sąlygų troškimą.

Sanglaudos politikos rezultatai rodo, kad ji – viena sėkmingiausių ES vykdomų politikos krypčių. Praeityje palyginti su ES vidurkiu buvusios mažiau išsivysčiusios šalys dabar atsidūrė greta labiausiai išsivysčiusių pasaulyje. Šie pavyzdžiai padeda atskleisti sanglaudos politikos veiksmingumą ir motyvuoti naujas prie ES prisijungusias valstybes, tokias, kaip, pvz., mano šalis Bulgarija.

Mes, bulgarai, ilgai laukėme visateisės narystės Europos Sąjungoje ir pagrįstai dėjome savo viltis į struktūrinių ir sanglaudos fondų teikiamas galimybes. Manau, dėkodama Komisijos narei D. Hübner už didžiules jos pastangas regioninės plėtros srityje ir už jos ryžtingą paramą sanglaudos politikai, kalbu visų mūsų vardu.

Penki Regioninės plėtros komitete parengti pranešimai taip pat byloja apie ilgalaikį Europos Parlamento įsipareigojimą siekti tvirtos ir veiksmingos sanglaudos politikos. Parlamento nariai, be susidūrimo su finansų krize, dabar turime spręsti ir dėl klimato kaitos, demografinių pokyčių, energijos vartojimo efektyvumo, pernelyg didelės urbanizacijos, migracijos ir kitų dalykų kylančias problemas.

Visos šios problemos reikalauja bendro aiškaus Europos Sąjungos atsakymo. Todėl sanglaudos politika turi būti panaudota kaip varomoji visų pokyčių, kurių turime imtis, jėga. Vienas iššūkių, su kuriais susiduria ES, pvz., – išorinės priklausomybės nuo dujų ir naftos sumažinimas.

Parlamento nariai, sanglaudos politika ir struktūriniai fondai visada reiškė kur kas daugiau, negu paprastas Europos solidarumo gestas. Iš tikro jie – dalis abiem pusėms naudingos sistemos, kuria gali būti naudojamos naujoms rinkoms sukurti ir naujiems prekybos ryšiams užmegzti. Baigsiu pasakydama, kad kiekvienas pilietis turi teisę gauti naudos iš sanglaudos politikos. Tai, be abejo, taikytina ir mano šalies piliečiams, kurie nusipelnė aukštesnės kokybės gyvenimo ir darbo sąlygų.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Gerb. pirmininke, Parlamento nariai, pirmiausia norėčiau padėkoti visiems už atliktą darbą.

Trys pagrindinės žaliojoje knygoje apibrėžtos sąvokos – koncentracija, ryšiai ir bendradarbiavimas – gali pasiūlyti sprendimų, kaip panaikinti tam tikras harmoningai Bendrijos plėtrai trukdančias kliūtis, ypač susijusias su neigiamu dėl ekonominės veiklos koncentracijos kilusiu poveikiu, su nevienoda prieiga prie rinkų ir paslaugų (kuriai lemia nuotolis) ir su susiskaidymu (kurį lemia ne tik sienos tarp valstybių narių – ypač tarp labiausiai nepalankių – bet ir tarp regionų).

Todėl turime pasistengti pagerinti šių politikos krypčių sąveiką naudodami metodus, kuriuos taikant būtų galima įvertinti jų poveikį teritorijoms. Būtent todėl visada tvirtinau, kad siekiant geriau parengti bei įgyvendinti atitinkamas politikos sritis būtina atsižvelgiant į įvairių teritorijų specifikos ypatumus nustatyti papildomus kokybinius rodiklius.

Šiuo metu bendrasis vidaus produktas (BVP) – vienintelis likęs kriterijus, kuriuo vadovaujamasi nustatant tinkamumą struktūrinių fondų paramai gauti.

Tačiau tobulinant papildomus rodiklius ir atliekant teritorijų vertinimus turėtų ne didėti biurokratinė našta ar atsirasti vilkinimo praktika, o paprastėti naujų politikos sričių ir veiksmų taikymas teritorinei sanglaudai paremti.

Penktojoje pažangos ataskaitoje – pirmininke, netrukus savo kalbą baigsiu – pateikiama ypatinga nuoroda į pereinamojo laikotarpio regionus, užimančius tarpinę padėtį tarp konvergencijos ir konkurencingumo bei užimtumo regionų. Nederėtų pamiršti, kad šiems regionams reikia suteikti aiškesnį statusą ir užtikrinti saugesnę bei pastovesnę jų plėtrą.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Norėčiau padėkoti visiems pranešėjams už tai, kad sukūrė regioninės plėtros priemonių paketą. Ypač norėčiau įvertinti L. van Nistelrooijų už jo ypatingas pastangas. Jis labai sėkmingai – kaip dalį pasiūlymo dėl rezoliucijos – įtraukė poreikį valstybėms narėms įgyvendinti teritorinei sanglaudai pasiekti skirtas priemones.

Be to, žalioji knyga padeda atskleisti, kad, be socialinės ir ekonominės sanglaudos, teritorinė sanglauda – vienas svarbiausių Europos Sąjungos tikslų. Jei Europos regionai nebus koordinuojami vadovaujantis bendra ES politika, jų plėtra vyks nevienodai.

Teritorinė sanglauda – pagrindinė sudedamoji Europos integracijos proceso ir konvergencijos tarp regionų įgyvendinimo dalis. Manau, kad ir dabar, ir ateityje tam tikras dėmesys turi būti skiriamas ES konvergencijos regionams, kad būtų kiek įmanoma greičiau iš esmės sumažinti didžiuliai juos skiriantys skirtumai.

Kalbant apie mano šalį Rumuniją, pasiekėme didelę jos regionų plėtros pažangą. Tačiau vis dar susiduriame su skirtumais tiek tarp regionų, tiek jų viduje, taip pat ir su skirtumais tarp miesto ir kaimo aplinkos.

Proporcinga ir tvari regioninė plėtra turi vykti tokiais sąlygomis, kai konkrečios lėšos veiksmingai panaudojamos kiekvienoje srityje atskirai. Pvz., viena svarbiausių vakarų Rumunijos ypatybių – daugybė geotermio vandens šaltinių. Pakankamas kiekis šiam regionui skirtų lėšų, kurios būtų panaudotos alternatyviam elektros energijos gaminto šaltiniui sukurti ir geoterminiam vandeniui panaudoti, paskatintų naujų darbo vietų kūrimą ir turėtų didžiulės ekonominės naudos.

Manau, kad šiandien aptartas paketas turėtų būti ypač svarbus ir Rumunijai.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Gerb. pirmininke, sanglaudos politika – pagrindinis integracijos proceso ramsis. Turėti tinkamai veikiančią sanglaudos politiką – būtina sąlyga siekiant socialinės, ekonominės ir teritorinės Europos Sąjungos sanglaudos. Didžiausias mums kylantis iššūkis šiandien – remiantis pagrindu, kuriuo veikia mūsų politika, užbaigti greitą reformą ir supaprastinti bei nustatyti daug lankstesnes sudėtingas projektų įgyvendinimo procedūras ir taisykles, pagal kurias skiriamas finansavimas.

Sąvokos „tarpreregioninis“ vystymas ir keitimasis pažangiaja patirtimi įtraukti į sanglaudos politikos reformos planus ir puikiai juos papildo. Todėl Europos Komisija turėtų kiek įmanoma greičiau pateikti konkretų pasiūlymą dėl galimybių projektus įgyvendinantiems organams keisti pažangiaja patirtimi.

Mano manymu, nėra jokio reikalo įtikinėti nė vienos iš valstybių, kurioms čia atstovaujama, kad susiduriant su ekonomikos ir finansų krize struktūriniai fondai – pagrindinė regioniniu lygmeniu ekonomiką skatinanti priemonė. Todėl labai svarbu supaprastinti procedūras ir paspartinti valstybių narių ekonomikoms skirtus lėšų srautus. Europos projektai – būdas kurti naujas ir tvarias darbo vietas bei galimybių tiems, kuriems jos labiausiai reikia; galimybė skurdžiausiems Europos Sąjungos regionams.

Sanglaudos politika taip pat turėtų tapti su naujais iššūkiais, pvz., su bendra energijos politika ir klimato kaita padedančia susidoroti priemone.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gerb. pirmininke, Europos Sąjungoje sanglaudos politika dažnai buvo laikoma geriausiu solidarumo ženklu. Išlyginti plėtros skirtumus tarp atskirų Bendrijos šalių bei regionų – vienas visos ES interesų. Mano manymu, žalioji knyga – toks Komisijos dokumentas, kuriame tiksliai apibūdinti dabartiniai ES sanglaudos politikai kylantys iššūkiai.

Komisija taip pat skiria dėmesio ypatingam poreikiui padėti specifiniais geografiniais ypatumais pasižymintiems regionams, pvz., kalnuotiems regionams ir mažiau palankioms žemės ūkio sritims, kurie nusipelno ryžtingos paramos. Nepaprastai svarbu, kad koordinuotume ir tinkamai planuotume kaimo vietovėms skirtą paramą. Šios sritys išsiskiria žemesniu ekonominės plėtros lygmeniu, mažesniu gyventojų tankiu, neisaverte prieiga prie visų rūšių viešųjų paslaugų ir ribotomis įsidarbinimo galimybėmis ne žemės ūkio srityje. Taip pat yra ryškių šių sričių skirtumų ir atskirose valstybėse narėse. Jei palyginsime kaimo ir miesto sritis, šis neproporcingumas netgi didesnis.

Numatytas kaimo vietovių plėtrai skirtas finansavimo padidėjimas dabartiniu finansiniu požiūriu buvo itin kritikuotas. Norėčiau visiems priminti, kad kaimo plėtros politika ir jai skirtas finansavimas padeda apsaugoti šias teritorijas nuo išnykimo ir palengvinti jose gyvenančių žmonių gyvenimus. Apibendrinant reikia pasakyti, kad Komisijos dokumentas, pranešimai ir šiandien dienos diskusijos, – visos šios priemonės – žingsnis teisinga linkme.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, Parlamento nariai, turėčiau pradėti pasveikindamas C. A. Krehl ir L. van Nistelrooijų parengus pranešimus. Norėčiau pagirti juos už jų pasirengimą priimti savo kolegų pagalbą. Jų pranešimuose pripažįstama pažangiosios patirties – sąveikos veiksnio, ypač aplinkos apsaugos, energetikos ir užimtumo srityse – svarba, o diskusijos apie teritorinę sanglaudą susiejamos su diskusijomis apie sanglaudos politikos ateitį Europos Sąjungoje.

Sutinku su žaliosios knygos įvertinimu ir su teritorinės sanglaudos sąvokos analize. Pritariu pranešimuose išdėstytoms rekomendacijoms dėl sanglaudos politikos ateities, ypač šioms rekomendacijoms: nustatyti teritorinės sanglaudos apibrėžtį, paskelbti baltąją knygą dėl teritorinės sanglaudos, dėti visas pastangas siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo, įtraukti teritorinę sanglaudą į būsimą visų sričių Bendrijos politikos formavimo procesą, nustatyti papildomus kiekybinius rodiklius, įvertinti įvairių sričių Bendrijos politikos daromą poveikį teritorijoms ir nurodyti būdus teritorijų ir sektorių politikos sąveikai užtikrinti, sukurti visapusišką regionų, turinčių specifinių geografinių ypatumų (ypač tolimiausių regionų), strategiją, nustatyti lankstesnę laipsniškai teikiamos pereinamojo laikotarpio pagalbos teikimo vadinamiesiems tarpiniams regionams sistemą ir plėtoti daugiapakopį (Europos, valstybių narių, regioniniais ir vietos lygmenimis) teritorijų valdymą.

Todėl primygtinai raginu kolegas Parlamento narius palaikyti šiuos pranešimus, o valstybes nares – taip pat ir Komisiją – tinkamai jais vadovautis.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Pirmiausia norėčiau teigiamai įvertinti sumanymą sanglaudos tema surengti šias svarbias diskusijas. Norėčiau padėkoti kiekvienam savo kolegai Parlamento nariui už jų pastangas ir pateiktus pasiūlymus.

Ketinu pakomentuoti keletą temų pradėdama nuo teritorinės sanglaudos. Pagrindinė problema – kaip užtikrinti harmoningą visų Europos Sąjungos teritorijų plėtrą ir miesto bei kaimo vietovių partnerystę ir kartu nebeprarasti daugiau teritorijų bei tinkamai reaguoti į gyventojų skaičiaus mažėjimą kaimo vietovėse. Be teritorinės sanglaudos apibrėžties, kurios taip laukia Parlamentas, integruota ekonominės, socialinės ir ekonominės sanglaudos sąvoka suteikia pagrindą būsimai ES regioninei politikai ir apibrėžia struktūrinių fondų pobūdį po 2009 m.

Kalbant apie C. A. Krehl pranešimą, palaikau visus jame išdėstytus pasiūlymus, kuriais skatinama remti Europos regionus, pašalinti nereikalingas kliūtis, supaprastinti procedūras ir ilgainiui užtikrinti jų pastovumą. Teigiamai vertimu ir pasiūlymą nustatyti tikslus regionų keitimosi pažangiąja patirtimi metodus.

Kadangi kalbame ir apie sanglaudos politikos miestų aspektą, puikiai žinome, kad neturime bendros sąvokos „miestas“ apibrėžties. Taip pat žinome, kad Europoje yra apytiksliai 5 000 miestų, kuriuose gyvena mažiau nei 50 000 žmonių. Rumunijoje yra nemažai tokių gyventojų skaičių turinčių gyvenviečių. Manau, kad turime nustatyti plėtros modelį tokio tipo miesto gyvenvietėms ir skirti joms pakankamai lėšų, nes būtent šios vietovės stokoja arba neturi galimybių pasinaudoti naudingą policentrinio modelio poveikiu.

Pagal naująją sutartį integruota ir tvari miestų plėtra, kaip teritorinės sanglaudos dalis, bus bendrai valdoma valstybių narių ir ES. Vietos ir regioninės valdžios institucijos turi būti pasirengusios priimti šį modelį, kuris jau sukurtas kaip daugiapakopis valdymas. Pritariu minčiai nustatyti privalomas 1 000 EUR (o ne 500 EUR, kaip buvo anksčiau) dydžio minimalias lėšas vienam gyventojui.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). – (ES) Gerb. pirmininke, kalbant apie pranešimą dėl mikrokreditų, norėčiau pasveikinti visus pranešėjus, nes jie atliko didžiulį darbą. Jie, be jokių abejonių, patobulino Komisijos iniciatyvą.

Manau, kad šiame pranešime išdėstytos rekomendacijos leis nustatyti pagrindą, kuriuo remdamiesi Europos Sąjungoje galėsime vystyti tinkamą mikrokreditų sektoriaus struktūrą. Šis sektorius, ir kaip ekonominės veiklos kūrimo priemonė, ir kaip socialinę įtrauktį bei darbo vietų kūrimą skatinantis būdas sėkmingai veikė daugelyje besivystančių šalių, įskaitant ir kelias Europos valstybes. Tačiau ši sėkminga praktika iki šiol nebuvo perkelta į Bendrijos kontekstą. Manau, kad dabar turime galimybę tai padaryti, ypač turint mintyje ekonomikos ir finansų krizę, su kuria šiuo metu susiduriame.

Šiuo atžvilgiu šiame pranešime pasiūlytų iniciatyvų sutvirtinimas turėtų tapti prioritetu, tačiau turime žengti ir kitus žingsnius. Turime padidinti šioms mikrokreditams remiančioms struktūroms skirtas joms prieinamas lėšas. Turime užtikrinti paprastesnę prieigą tiems asmenims ir įmonėms, kurie negali gauti paskolų. Šiuo atžvilgiu, pirmininke, noriu pabrėžti Europos garantijos mikropaskoloms pavyzdį, nes ši priemonė galėtų palengvinti prieigą. Tai buvo įtraukta į pranešimą.

Baigsiu pasakydama, kad šis pranešimas neabejotinai padės pagrindus, kuriais remdamiesi galėsime Europos sąlygomis sukurti darnią mikrokreditų sektorių vystyti skatinančią struktūrą.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) 2010 m. Komisija ir valstybės narės ketina peržiūrėti naudojimosi struktūriniais fondais metodus ir tų fondų lėšų panaudojimo lygį. Raginu valstybes nares labai atidžiai iš naujo nustatyti savo pasirinktus prioritetus, kuriuos įgyvendindamos ketina pasinaudoti struktūriniais fondais.

Manau, kad siekiant 2011–2013 m. laikotarpiu pasinaudoti struktūriniais fondais, valstybių narių prioritetų sąrašuose turi atsispindėti mobilumas miestuose, kaimo plėtra, pastatų energijos efektyvumas ir transporto infrastruktūros plėtra.

Būdama pranešėja dėl pastatų energijos efektyvumo raginau padidinti ERPF dalį, kurią valstybės narės gali panaudoti socialinių būstų statybai ir pastatų energijos efektyvumo nuo 3 proc. iki 15 proc. padidinimui. Tai valstybėms narėms suteiktų daugiau lankstumo ir galimybę paspartinti Europos piliečių gyvenimo kokybei gerinti skirtų Europos fondų įsisavinimą.

Ypač per dabartinę krizę valstybės narės turi naudotis viešosiomis lėšomis, konkrečiai – struktūriniais fondais, ir taip užtikrinti ekonomikos plėtrą bei didinti darbo vietų skaičių.

Eoin Ryan (UEN). – Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau pasveikinti prie šio labai svarbaus pranešimo rengimo prisidėjusius pranešėjus. Manau, kad ekonomikos krizė privertė mus atidžiai ir griežtai pažvelgti į savo ekonominį elgesį praityje. Taip turėsime galimybę pasimokyti iš savo praeities klaidų. Manau, kad kai mūsų ekonomika vystėsi sparčiai, tam tikras grupes palikome nuošaly.

Dėmesio mikrokreditų klausimui skyrimas ir prieigos prie jų pagerinimas leis atkreipti dėmesį į šias praeities klaidas. Mikrokreditų struktūros pakeitimas gali padėti sustiprinti ir atgaivinti ekonomiką pradedant bendruomenės lygmeniu ir nuo jo kylant į viršų. Šiuo atžvilgiu Airijoje buvo atliktas pagirtinas darbas. Mano rinkimų apygardoje Dubline veikia keturios 1993 m. įsteigtos įmonių tarybos, vietos lygmeniu teikiančios pagalbą Dublino ir visos apygardos mikroįmonėms. Kiek anksčiau šiais metais Airijoje Apygardų asociacija ir miestų valdyba pranešė apie savo finansinių paskatų paketą, kuriuo siekiama paremti 3 000 šalyje veikiančių bendrovių ir sukurti 15 000 naujų darbo vietų. Į projektą įtraukti ir beveik 50 000 žmonių mokymai.

Europos mastu šie skaičiai nėra dideli, tačiau Dubline ir Airijoje mikrokreditų bendrovės nepaprastai svarbios. Nuoširdžiai tikiuosi, kad netrukus išvysime, kaip Bendrijos lygmeniu imamasi svarbių ir koordinuotų šio puikaus pranešimo pagrindu pagrįstų veiksmų, padėsiančių paremti neįkainojamą šių mikroįmonių (ir dėl jų) Europos Sąjungoje atliekamą darbą vietiniu ir šalių lygmenimis, nes jos – labai svarbi mūsų šiandien dienos ir ateities ekonomikos dalis.

Pirmininkė. – Dėkoju, gerb. E. Ryanai. Nebuvau labai griežta, nes iš tikro turime šiek tiek daugiau laiko, nei nurodyta pagal taisykles.

Tačiau prieš pereinant prie procedūros „prašau žodžio“ norėčiau kai ką pasakyti. Šį rytą šiuose Rūmuose prasidėjo labai svarbus renginys. Jį pradėjo H. G. Pöttering, o renginys susijęs su Europos organizacija, pavadinta FLARE. Į ją įsitraukė daugiau kaip trisdešimt šalių, o jai priklausantis jaunimas – ir ne tik jaunimas – įsipareigojo kovoti su organizuotu nusikalstamumu bei užtikrinti, kad iš organizuoto nusikalstamumo grupuočių konfiskuoti daiktai būtų panaudojami socialinėms reikmėms patenkinti.

Šiuose Rūmuose įsipareigojo Europos Parlamento pirmininkas ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas. Manau, kad tarp mūsų šiuose Rūmuose taip pat yra keletas tokių jaunų žmonių, kurie daro garbę Europai, nes kartu su mumis stengiasi užtikrinti, kad Europa taptų Europa be rasizmo ir be organizuoto nusikalstamumo. Todėl norėčiau pasveikinti visus, esančius čia ir šiuose Rūmuose.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti visus pranešėjus. Šie pranešimai labai vertinti naujai politikai. Apgailestauju tik dėl to, kad nė viename iš jų nebuvo užsiminta apie kultūros politiką.

Galimas daiktas, kad kultūros politika iš esmės – sanglaudos politika. Būtent kultūra suteikia regionui sanglaudos, ir tai galėjo būti paminėta, nes tarpregininė kultūros politika dar nėra sukurta. Visada susiduriame su didžiuliais tarpkultūrinių projektų finansavimo sunkumais, nes nėra jokios tarpkultūrinės visuomenės, jokios socialinės apsaugos, kuri galėtų užtikrinti menininkams mobilumą, taip reikalingą dirbant už jų regionų ribų. Nuoširdžiai raginu visus dirbančius šios politikos įgyvendinimo srityje nepamiršti šio aspekto; jis svarbus kiekvienai Europos politikos sričiai.

PIRMININKAVO: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Pirmininko pavaduotojas*

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gerb. pirmininke, sanglaudos politika užkerta kelią konfliktams, nes pašalina jų priežastis. Todėl miesto ir kaimo vietovių gyvenimo lygį suvienodinančios ir regionų infrastruktūros lygį išlyginančios priemonės tokios svarbios. Plačiai paplitęs mikrokreditų naudojimas – gera sanglaudos politikos priemonė. Šiandien, finansų ir ekonomikos krizės aplinkybėmis, kai visi stengiamės rasti būdų, kaip išsaugoti darbo vietas, turime žinoti sanglaudos politikai kylančias grėsmes, pvz., protekcionizmą ir skurdesnių regionų diskriminavimą.

Den Dover (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, Regioninės plėtros komitetas ir visai Europai skirtos lėšos – svarbiausia visos Europos bendrijos programa.

Galiu kalbėti Šiaurės Vakarų Anglijos vardu ir pasakyti, kiek daug naudos šios lėšos davė Liverpulio miestui, ypač per pastaruosius dešimt metų. Žvelgdamas pirmyn į ateitį galiu pasakyti, kad matau, kaip gerai paskirstytų ir puikiai kontroliuojamų lėšų pagrindu šis miestas vystosi toliau.

Paraginkčiau privatųjį sektorių labiau įsitraukti į lėšų paskirstymo, valdymo ir kontrolės procesus, nes privatusis sektorius visada dirba daug efektyviau už viešąjį.

Taip pat norėčiau pabrėžti, kad šie pinigai Šiaurės Vakarų kaimo teritorijoms, kuriose yra daug visai ekonomikai gyvybiškai svarbių žemės ūkio paskirties vietovių, buvo tiesiog neįkainojami.

Galiausiai leiskite pasakyti, kad palaikau Z. L. Becsey dėl jo mikrokreditų klausimo. Ši naujovė labai įdomi ir susidariusios ekonominės padėties laikotarpiu tiesiog būtina.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Gerb. Parlamento nariai, manau, kad šios bendros diskusijos dėl regioninės politikos – ne tik svarbiausios per šią plenarinę sesiją, bet ir vienos svarbiausių diskusijų per visą mūsų kadenciją. Tai – galimybė kalbėti Europos piliečiams apie jiems lengvai suprantamus dalykus, ypač grėsmingai artėjant birželio mėn. vyksiantiems Europos Parlamento rinkimams. Nerimą kelia tai, kad nėra veiksmingos, vientisos ir nesudėtingos mažesnėms institucijoms skirtos paramos, ypač galimybių pasinaudoti investicijoms skirtais ištekliais srityje. Todėl manau, kad netrukus pamatysime šiais pranešimais pagrįstą naują sanglaudos politikos ir ypač kai kurių veiklos programų, kurios turėtų būti atnaujintos ir iš naujo apsvaistytos, įvertinimą.

Norėčiau baigti pabrėždama savo įsitikinimą, kad šiuose penkiuose pranešimuose išdėstytos Europos Parlamento rekomendacijos turės pridėtinės vertės ir pateisins tiek Europos miestuose, tiek kaimo vietovėse gyvenančių piliečių, kurie mano, jog sanglaudos politika užtikrins jų regionų plėtrą, palaipsniui išlygins regioninius skirtumus, suteiks naujų užimtumo galimybių, padidins energetinį saugumą bei energijos suvartojimo efektyvumą jų namuose, užtikrins geresnę transporto ir technikos infrastruktūrą bei aukštesnį pragyvenimo lygį, lūkesčius.

Sérgio Marques (PPE-DE). – (PT) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, Parlamento nariai, per šias svarbias diskusijas dėl teritorinės sanglaudos ir ekonominės bei socialinės sanglaudos politikos ateities turiu paminėti vieną specifinę problemą, su kuria susiduria tolimiausi regionai. Dėl nuolatinio geografinių veiksnių derinio šie regionai tampa itin pažeidžiami ekonomine ir socialine prasme, ypač susidurdami su tokia rimta tarptautine krize, kokią patiriame šiandien.

Todėl norėčiau paraginti Europos Komisiją, ypač Komisijos narę D. Hübner labai rimtai atkreipti dėmesį į dabartinės krizės padarinius tolimiausiems regionams. Šių padarinių įvertinimas kiekviename tolimiausiame regione, ypač padarinių turizmo ir statybų sektoriuose bei didėjančio nedarbo srityje padėtų užtikrinti konkretų šiems regionams skirtą Europos atsaką.

Todėl metu iššūkį Europos Komisijai, kad ji parengtų tolimiausiems regionams skirtą Europos atsaką į krizę, kuris apimtų kur kas daugiau, nei jau minėtas bendras Europos regionų ekonominės ir sanglaudos politikos priemonės. Specifinis tolimiausiems regionams skirtas Europos atsakas į krizę...

(Pirmininkas nutraukė kalbantįjį)

Pirmininkas. – Jūsų laikas baigėsi.

Biuro nustatytose taisyklėse teigiama, kad per šios rūšies diskusijas gali kalbėti ne daugiau kaip penki Parlamento nariai. Kiekvienam žmogui griežtai skiriama po vieną minutę.

Be penkių pagal taisyklės jau pasisakiusių Parlamento narių, yra dar šeši žodžio paprašę Parlamento nariai. Kadangi turime šiek tiek laisvo laiko – pagal posėdžių prievolę – ketinu padaryti išimtį ir leisti kalbėti tiems Parlamento nariams, kurie prašė žodžio. Tačiau norėčiau primygtinai paprašyti nenukrypti nuo temos ir laikytis šioje procedūroje „prašau žodžio“ apibrėžto vienos minutės pasisakymo trukmės reikalavimo.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gerb. pirmininke, labai džiaugiuosi galėdama patvirtinti, kad Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujanti Čekija skatina aiškią sanglaudos politikos apibrėžtį įtraukdama pagalbą mažiau išsivysčiusios šalims. Taip pat norėčiau paraginti Komisiją atiduoti svarstyti privalomus ir sąlygas veiksmingai mikrokreditų rinkai suderinančius teisės aktus. Tai svarbu ne tik krizės laikotarpiu. Privalome suteikti daugiau galimybių privatiems asmenims ir verslininkams, negalintiems gauti paskolų iš tradicinio bankininkystės sektoriaus naudotis finansavimu. Vartojimo kreditų praeities istorija rodo, kad ES turi elgtis vieningai ir veiksmingai, ypač kalbant apie kontrolės priemones. Be to, manau, kad kaip ir sanglaudos politika, taip ir mikrokreditai turi būti iš esmės orientuoti į mažiau išsivysčiusiuose Europos regionuose vykdomus projektus bei į socialiai nuskriaustų žmonių grupes arba vadovaujantis Lisabonos strategijos tikslais turi būti skiriami itin naujoviškiems projektams. Taip pat norėčiau išpėti Komisiją apie pavojų, kad mikrokreditais gali būti piktnaudžiaujama siekiant plauti pinigus. Gaila, kad dar negalime svarstyti konkretaus pasiūlymo dėl teisės aktų.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gerb. pirmininke, kadangi kalbame apie ES sanglaudos politiką ir regioninę plėtrą, galbūt reikėtų pažvelgti į šalis kandidates, ketinančias įstoti į ES. Praėjusį savaitgalį buvau Turkijoje, tiksliau sakant, rytinėje Anatolijos dalyje, ir pamačiau kurdų srities miesto Dijarbakiro problemas. Supratau, kad reikia pranešti šalims kandidatėms apie regioninės plėtros naudą ir būtinybę.

Kurdų regiono problema nėra tik etninio pobūdžio. Tai – ne tik apsisprendimo teisės ir su panašiais klausimais susijusi problema. Ji – netgi ne terorizmo problema, tačiau labai glaudžiai susijusi su regionine plėtra ir jos suderinimu miestuose bei kaimo vietovėse. Manau, kad turėtume paaiškinti Turkijai, kad ji šiuo atveju turėtų pritaikyti Europos sanglaudos politiką. Priešingu atveju ji nebus pasirengusi įstoti į Europos Sąjungą.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Struktūriniai ir sanglaudos fondai – audringai svarstoma tema. Kartu jie – labai pagirtina galimybė, kuria, deja, naudojama itin neadekvačiai. Tai lemia keletas priežasčių: nuo biurokratizmo, pernelyg sudėtingų arba pernelyg trumpai galiojančių taisyklių iki sunkiai pasiekiamos informacijos ir skaidrumo trūkumo.

Galiu jums pasakyti, kad daugelis paraiškų teikėjų iš Rumunijos skundžiasi dėl problemų, kylančių dėl tinkamumo išlaidoms, pernelyg trumpai galiojančių taisyklių, sunkiai suprantamos dokumentacijos ir, žinoma, dėl ilgų projektų įvertinimo laikotarpių.

Džiaugiuosi, kad Europos Komisija irgi pradėjo suvokti šias kliūtis. Ypač dabartinės ekonomikos krizės laikotarpiu pasiūlymai iš dalies keisti taisyklės apima ir nuostatas dėl naudojimąsi šiais fondais nustatančių taisyklių supaprastinimo. Tai – pirmasis žingsnis, ir norėčiau manyti, kad Komisija taip pat priims daugybę kitų mūsų pasiūlymų.

Vieną galimų šių problemos sprendimų būdų suteikia giminiavimosi ir techninės pagalbos programos. Tačiau kadangi savo pasiūlytais pakeitimais palaikiau C. A. Krehl pranešimą, ES lygmeniu reikalinga programa...

(Pirmininkas nutraukė kalbantįjį)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Pinigai iš struktūrinių fondų, kuriuos Europos Sąjunga naudojo socialinei, ekonominei ir teritorinei sanglaudai stiprinti bei visiems 268 regionams vystyti, išties labai pagerino gyvenimo kokybę.

Žvelgdama iš šios finansinės perspektyvos džiaugiuosi galėdama pabrėžti, kad dabartinės sudėties Parlamentas taip pat vaidino svarbų vaidmenį padėdamas aptartų tikslų įgyvendinimui skirti daugiau pinigų, negu buvo siūlyta iš pradžių. Kartu apgailestauju dėl to, kad, kaip mano kolega jau atkreipė dėmesį, kyla pernelyg daug biurokratinių kliūčių ir kartais klausiu savęs, ką dėl to reikėtų kaltinti: Europą ar šalių vyriausybes.

Kad ir kaip būtų, manau, jog turime supaprastinti šias kliūtis, kad galėtume skirti dėmesio neatidėliotiniams vietos valdžios institucijų ir regionų poreikiams. Tačiau jei norime išlaikyti jaunimą ir moteris kaimo vietovėse, turime kur kas daugiau lėšų investuoti į kaimo plėtrai skirtą paramą.

James Nicholson (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, daugelį mūsų čia ši rytą aptartų dalykų turės įgyvendinti kitas Parlamentas. Dėl to nekyla jokių abejonių. Kaimo plėtra – svarbiausias kaimo ekonomikos plėtros

ramstis, tačiau kai prieš keletą metų buvo sukurtas antrasis kaimo visuomenės paramos ramstis, jo paramai nebuvo skirta pakankamai lėšų. Dabar turime moduliaciją, kuri kaimo visuomenės ir ekonomikos vystymui naudoja papildomas ūkininkams skirtų bendrų išmokų lėšas.

Žinau, kad čia kils mūšis. Yra norinčių atimti regioninės politikos ar paramos kaimo visuomenėms sritį iš Žemės ūkio generalinio direktorato ir atiduoti ją kaimo ekonomiką plėtojantiems nepriimtina Regioninės politikos generaliniam direktoratui. Šios diskusijos, vadovaujama Ray MacSharry, vyko paskutiniojo praėjusio amžiaus dešimtmečio pradžioje, ir mes prie jų nebegrišime. Sakau: „jokiu būdu nebegrišime“. Papilomas finansavimas turi būti skiriamas žemės ūkiui ir kaimo ekonomikai paremiant smulkiuosius ūkininkus ir aktyviai kaimo vietovėse dirbančius žmones.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Gerb. pirmininke, Parlamento nariai, norėčiau padėkoti pranešėjui už jo pranešimą. Tema, į kurią atkreipiamas dėmesys – labai opi, nes ji gali sukelti padarinių įvairių valstybių narių ekonomikos sistemoms. Naujojo Žemės ūkio fondo kaimo plėtrai susiejimas su BŽŪP, atsižvelgiant į tai, kaip šiuo fondu bus naudojamos, gali turėti teigiamų arba neigiamų padarinių.

Fondų susiejimas tam tikru požiūriu reikš, kad jais bus galima efektyviau pasinaudoti. Tai, be abejo, – geras dalykas. Tačiau sutinku su pranešėju, kad skiriamoji linija labai aiški, o, be kita ko, kyla pavojus, kad fondais bus naudojamos tik siekiant padaryti žemės ūkį konkurencingesnį kartu pakenkiant kitiems kaimo vietovių sektoriams.

Kaimo vietovėms iš tikrųjų reikia didelių investicijų, – struktūrinių investicijų ir investicijų į žemės ūkio maisto produktų sektorių, – kad atgaivintume ekonomiką, kad išmokytume jaunos ūkininkus, kurie yra varomoji visos kaimo ekonomikos jėga, ir kad išmokytume šiose vietovėse gyvenančias moteris. Kaimo vietovėms taip pat reikia investicijų į informacinių technologijų sektorių, kad jaunimas artimiausioje susipažintų su naujosiomis technologijomis. Tačiau kyla pavojus, kad lėšos bus netinkamai panaudojamos.

Todėl tebesu įsitikinęs, kad jei norime užkirsti kelią neteisėtam lėšų pasisavinimui, turime vadovautis sveiku protu, nes kaimo ekonomika Europai gali daryti labai didelį poveikį.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gerb. pirmininke, atsižvelgiant į dabartinę ekonomikos krizę, sanglaudos politika tampa vis svarbesnė, nes jos siūlomi struktūriniai fondai gali veikti kaip efektyvi ekonomiką regioniniu lygmeniu skatinanti priemonė. Susitelkimas prie augimą skatinančios veiklos, pvz., prie tyrimams ir taikomajai veiklai skirtų išlaidų, naujovių ar aktyvių naujų darbo vietų kūrimą skatinančių priemonių turėtų paskatinti Europos ekonomikos vystymąsi ir užtikrinti grįžimą prie jos augimo. Taip pat pritariu minčiai skirti papildomą finansavimą prieigai prie interneto kaimo vietovėse pagerinti.

Danuta Hübner, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, per savo įžanginę kalbą sutaučiau dvi minutes, kad turėčiau daugiau laiko dabar atsakyti į klausimus. Nors apgailestauju, kad negaliu atsakyti į visus klausimus, labai džiaugiuosi dėl abipusio pasikeitimo nuomonėmis, kuris vyko pastaraisiais metais Briuselyje ir per mano vizitus į jūsų rinkimų apygardas. Prašome tęsti šį dialogą su mumis Komisijoje. Norėčiau padėkoti jums už šias išties geras ir nuoširdžias šiandien dienos diskusijas.

Turime protingai ir iki galo išnaudoti visos Europos ir šalių politikos galimybes, kad galėtume užtikrinti, jog Europos Sąjunga ekonomikos ir visuomenės atžvilgiu šią krizę užbaigs būdama ekonomiškai, socialiai ir politiškai stipresnė bei turėdama tvirtą ilgalaikės tvarios plėtros pagrindą. Manau, kad šiandien dienos diskusijos patvirtina, jog Europos sanglaudos politika šiame procese ir šiandien, ir rytoj turi vaidinti savo vaidmenį. Bendrasis mūsų tikslas šiandien – užtikrinti, kad šiomis naujomis pasaulio aplinkybėmis sanglaudos politikos galimybės – jos pajėgumai užtikrinti tvarią plėtrą ir tvarias darbo vietas – bus išmintingai ir iki galo panaudotos. Turiu mintyje ne tik krizę, bet ir visus puikiai žinomus iššūkius, kuriuos prieš kelerius metus pripažinome svarbiais Europos plėtrai kylančiais iššūkiais.

Tvariam konkurencingumui skirta parama – veiksmingiausias būdas sanglaudai Europos Sąjungoje pasiekti. Taigi turime pasinaudoti sanglaudos politika ir nustatyti veiksnus, pvz., mažųjų ir vidutinių įmonių prieigą prie finansavimo. Taip pat turime atkreipti dėmesį į tokius klausimus, kaip didesnės galimybės naudotis viešosiomis paslaugomis, kurios siekia pagerinti įsidarbinimą bei produktyvumą ir taip prisideda prie lygių galimybių užtikrinimo.

Kaip kai kurie iš jūsų paminėjo, per pastaruosius metus įsigalėjo gera praktika, kai norint spręsti naujus iššūkius akivaizdžiai reikia vadovautis integruotu ir vieta pagrįstu požiūriu – požiūriu, kuris optimizuoja lėšų panaudojimą ir mobilizuoja visus partnerius regioniniu, vietos, taip pat ir Europos lygmenimis, kad būtume aktyvūs visais Europos valdymo lygmenimis.

Dėl partnerystės principo, tai norėčiau pabrėžti, kad nuo pat pirmųjų kadencijos dienų šis klausimas buvo vienas svarbiausių mano tikslų ir kad norėdama partnerystės principą bei sanglaudos politiką paversti tikrove – kuria iš esmės būtų galima pasinaudoti – Komisija įdėjo išties daug. Deryboms pasibaigus atlikome išsamų įvertinimą kaip valstybėms narėms ir regionams sekasi įgyvendinti partnerystės principą ir politikos programų kūrimo procesą. Nenorėjome, kad partnerystės principo būtų laikomasi tik formaliai, taigi dirbome kartu su partneriais, padėjome jiems vystyti pajėgumus, kurių reikia norint politikos valdymo sistemoje tapti tikrais partneriais. Be to, gana veiksmingai reagavome į bet kokius ženklus, rodančius kad tam tikroje valstybėje narėje šio principo nesilaikoma. Dėl šio svarbaus klausimo ką tik dalyvavau susirinkime su nevyriausybiinių organizacijų atstovais iš vienos Vidurio Europos valstybės narės.

Taip pat visiškai sutinku su visais, kurie sakė, kad sanglaudos politika neturi ir negali veikti atskirai; kad turime stiprinti sanglaudos politikos ir kitų sektorių, valstybių narių ir Europos politikos sąveiką bei koordinavimą. Kalbu ne tik apie sutapimą ar dubliavimąsi, bet ir apie pasinaudojimą iš gero įvairių politikos sričių koordinavimo kylančia sąveika. Žinoma, kaimo plėtra ir regioninė politika – ypatingas pavyzdys, kai reikia įgyvendinti tikrą koordinavimą ir pasinaudoti įvairių politikos sričių sąveika.

Kitu pavyzdžiu galėtų būti konkurencingumas ir poreikis atsižvelgti į dėl investicijų į infrastruktūrą kylančius mažai anglies dvideginio į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos ir klimato kaitos apribojimus. Norėčiau tvirtai pabrėžti, jog labai daug investavome, kad Europos sanglaudos politika taptų ekologiškesnė. Dar prieš prasidedant pagrindinėms diskusijoms dėl klimato kaitos Europos Sąjungoje nustatėme su klimato kaita, energijos vartojimo efektyvumu ir atsinaujinančiais energijos šaltiniais susijusius tikslus. Šiandien trečdalis sanglaudos politikai skirtų finansavimo keliauja tiesiai ekologiškoms visų mūsų gyvenimo sričių investicijoms. Neseniai šią politiką papildė papildomi 4 proc. bus panaudojami pastatų energijos efektyvinimo ir atsinaujinančių energijos šaltinių sritims. Tai leis labiau pabrėžti šį iššūkį.

Iš šių diskusijų akivaizdžiai paaiškėja ir tai, kad reikia ir tęstinumo, ir politikos įgyvendinimo reformos. Kalbant apie tęstinumą, norėčiau tvirtai pabrėžti, kad šis daugiametis programavimas, finansinis papildomumas, pasidalijamasis valdymas ir partnerystės principas atspindi didžiulę Europos pridėtinę vertę, kuria turime ir toliau rūpintis. Tačiau kartu kyla ir pokyčių poreikis, kad galėtume rasti geresnę pusiausvyrą tarp finansų valdymo bei kontrolės reikalavimų ir užduočių pasiekti gerų rezultatų bei gero politikos įgyvendinimo. Nekyla abejonių, kad reikia sukurti paprastesnę, veiksmingesnę ir efektyvesnę įgyvendinimo priemonę bei sumažinti administracinę našą ir sunkumus.

Jausdami tvirtą jūsų paramą pastaruosius mėnesius dirbome prie šio iššūkio. Praėjusių metų gruodžio mėn. priėmėme 55 straipsnio pakeitimą, o po savaitės balsuosime dėl pagrindinio pasiūlymų dėl supaprastinimo rinkinio. Laikina darbo grupė, kurią dėl įvairių politikos sričių supaprastinamo įkūrėme kartu su valstybėmis narėmis, tęsia savo darbą, o gegužės mėn. pabaigoje pateiksime kitą pasiūlymą, kuris, tikėkimės, bus susijęs su šiuo laikotarpiu.

Pritariu jums, kad norit, jog politika taptų veiksmingesnė, reikia daugiau dėmesio skirti rezultatams, griežtesnei stebėsenai ir vertinimo kultūrai. Toliau dirbame prie šio klausimo. Labai vertinu jūsų paramą finansų inžinerijai. Einame teisinga linkme, tačiau šioje srityje gali būti nuveikta kur kas daugiau. Prašau atkreipti dėmesį, kad kalbant apie finansų inžineriją, kuri šiandien – viena svarbiausių priemonių, padedanti mažosioms ir vidutinėms įmonėms pasinaudojus programa JEREMIE gauti prieigą prie kreditų, o dabar pasinaudojus programa JASMINE gauti prieigą prie mikrokreditų, šį procesą pradėjome dar prieš krizės smūgį, taigi politika šiems sunkiems laikams buvo palyginti gerai paruošta.

Kai kurie iš jūsų paminėjo skaidrumo klausimą. Norėčiau mums visiems čia esantiems priminti, kad naujajam 2007–2013 m. laikotarpiui turime nustatę naujas taisykles. Esame įsipareigoję informuoti visuomenę apie visus bandymo pasipelnę atvejus, taigi tikimės, kad kartu su šiais skaidrumo įsipareigojimais pamatysime didžiulį visuomenės informavimo pokyčių bei stebėsime viso proceso vientisumą.

Labai trumpai užsiminsiu apie kultūrą, nes ji buvo paminėta kaip svarbi dalis. Visi puikiai žinome, – ir aš savo per savo keliones matau – kad Europos kultūros srityje ir regionai, ir miestai vaidina didžiulį vaidmenį. Kultūra regioninės plėtros vystymo procese taip pat vaidina svarbų ekonominį vaidmenį. Šią svarbą pripažinome ir Europos sanglaudos politikos struktūroje. Turime daugybę regioninių ir vietos miestų strategijų, kuriose į mūsų politiką sėkmingai integruojama kultūros politika.

Taip pat leiskite pranešti tai, kad Komisija netrukus pradės nepriklausomą tyrimą dėl kultūros indėlio į vietos ir regioninės plėtros procesą. Tikėkimės, iki kitų metų pradžios jis bus baigtas. Šis tyrimas suteiks mums informatyvesnę pagrindą, kuriuo remdamiesi galėsime toliau įtraukti kultūrą į įvairias Europos politikos sritis.

Pagaliau labai vertinu ne tik visas jūsų pastabas dėl pranešimo, bet ir tai, ką pristatėte čia savo nerimo bei minčių dėl ateities pavidalu. Įtraukiau daugelį jūsų žinučių į savo įvadinį dokumentą, kurį gegužės mėn. pabaigoje pristatysiu Europos Vadovų Tarybai. Taip pat baigiamo ruošti nepriklausomą tyrimą, kurį pirmininkaujant profesorius Fabrizio Barca rengia tyrėjų ir ekspertų grupė. Jis bus viešai pristatytas balandžio mėn. pabaigoje. Galutinis oficialus konsultacijų dėl žaliosios knygos dėl teritorinės sanglaudos įvertinimas bus pristatytas mūsų šeštajame laikinajame pranešime dėl sanglaudos, kurį Komisija priims iki birželio mėn. pabaigos.

Constanze Angela Krehl, *pranešėja*. – (DE) Gerb. pirmininke, kadangi šios diskusijos artėja prie pabaigos, norėčiau pareikšti dvi pastabas.

Apie Europos sanglaudos politiką visuomenė turi susidariusi dvejopą požiūrį. Kai kurie žmonės savaime suprantamu dalyku laiko tai, kad sulauks paramos, tačiau susiduria su pernelyg didelėmis biurokratinėmis kliūtimis. Kitiems žmonėms, įskaitant ir keletą esančių šiuose Rūmuose, sanglaudos politika paprasčiausiai atrodo tiesiausias kelias į apgavystes. Nė vienas iš šių požiūrių nėra teisingas.

Solidarumas mano frakcijai tikrai svarbus, tačiau jis neturėtų būti nepagrįstas ar vienakryptis. Kita vertus, čia – ne tas atvejis, kai dėl projektų besikreipiantys projektų vykdytojai, bendruomenės ir asociacijos nori apgauti Europos Sąjungą. Sudėtingi procesai dažnai lemia klaidų atsiradimą, tačiau jie – ne dingstis apgauti. Būtent todėl turime pakeisti veiksmų pobūdį.

Antrasis aspektas, kurį noriu aptarti, yra tai, kad sanglaudos politika – neginčytinai svarbi Europos politikos dalis. Susidūrus su tokiais iššūkiais, kaip klimato kaita, ekonomikos krizė ir globalizacija, demografiniai pokyčiai ir darbo rinkos vystymasis šios politikos reikia skubiai. Kad galėtų patenkinti Europos regionų poreikius, Europos Parlamentas turi iš naujo ateičiai apibrėžti sanglaudos politiką. Ką tik aptarti pranešimai šiam procesui suformuoja gerą pagrindą. Jie leis sukurti Europos Sąjungai skirtą Europos pridėtinę vertę. Tačiau iš naujo kurdami struktūrinę politiką neturėtume elgtis taip, lyg ji viena galėtų išspręsti visas Europos Sąjungos problemas. Turime išties susikonscentruoti į svarstomus tikslus. Dėkoju.

Oldřich Vlasák, *pranešėjas*. – (CS) Gerb. Komisijos nare, Parlamento nariai, norėčiau apibendrinti iššūkius ir mandagius prašymus, kuriuos, jei šis pranešimas bus priimtas, Europos Parlamentas pateiks savo partneriams, Europos Komisijai ir valstybėms narėms. Be jokių abejonių, labiausiai reikia įvertinti URBAN iniciatyvos įtraukimo į pagrindinę sanglaudos politikos kryptį teikiamą naudą. Turime įvertinti pasirinkimo galimybes ir patikrinti, kiek merai, tarybos nariai ir išrinktieji atstovai patenkinti galimybėmis pasinaudoti Europos fondais miestų vietovėms plėtoti. Integruotas planavimas ir atsakomybės perdavimas (arba vadinamasis įgaliojimų valdyti lėšas ar finansų inžinerijos priemonės perdavimas) – tos sritys, kurioms akivaizdžiai trūksta aktyvesnio Komisijos požiūrio, bent jau rekomendacijų pristatymo arba išbandytų metodų pavyzdžių forma. Savo ruožtu mes turime toliau paprastinti ne tik miestų aspektą, bet ir visą sanglaudos politiką. Ilgalaikės pasirinkimo galimybės galėtų apimti, pvz., Europos regioninės plėtros fondo sujungimą su Europos socialiniu fondu. Paskutinis, bet ne mažiau svarbus aspektas – patikėjimas Komisijai, kad gyvybiškai svarbu, jog ji matuotų ir nuolat vertintų visų politikos sričių poveikį miestų gyvenimui ir kartu su miesto valdžios institucijomis tiesiogiai aptartų šių politikos sričių veiksmingumą. Todėl šiame pranešime rekomenduojama, kad Komisija ir valstybės narės įsteigtų aukšto lygio Europos miestų plėtros grupę ir kad miestų plėtros politikai ES lygmeniu taikytų atvirąjį koordinavimo metodą lygiai taip pat, kaip jis taikomas kitose srityse, pvz., socialinės integracijos srityje. Kartu pranešime raginama pasinaudoti iniciatyva „Regionai už ekonominius pokyčius“ ir sustiprinti miestų vietovių padėtį bei toliau tobulinti ir nuolat atnaujinti miestų audito projektą. Nesant patikimos lyginamosios statistikos, negalime tinkamai duomenimis pagrįsti savo sprendimų. Iš tikrųjų, Europos fondai – vienas akivaizdžiausių ir veiksmingiausių Europos integracijos pavyzdžių. Todėl turime užtikrinti, kad tiek šiuo priešrinkiminiu laikotarpiu, tiek po jo tikrieji struktūrinės paramos gavėjai bus labiau įtraukti į diskusijas apie tai, kokiomis formomis turėtų būti vykdoma sanglaudos politika. Šie žmonės – mūsų piliečiai ir rinkėjai.

Wojciech Roszkowski, *pranešėjas*. – (PL) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, mano pranešime svarstytas klausimas – labai specifinis, tačiau kartu itin svarbus ES fondų panaudojimo optimizavimui sanglaudos požiūriu, tiek suvokiant ją tradicine, tiek teritorinės sanglaudos prasme.

Tvari plėtra – nepaprastai sudėtingas klausimas, todėl turime palankiai vertinti visas pastangas supaprastinti šio tikslo įgyvendinimą. Tačiau iki šiol teritorinės sanglaudos sąvoka nebuvo tiksliai apibrėžta, todėl žaliaji knyga – ne diskusijų šiuo klausimu pabaiga, o tik jų pradžia.

Džiaugiuosi, kad Komisijos narė atkreipė dėmesį į poreikį sumažinti plėtros lygmenų skirtumus ir į sąveikų įgyvendinant įvairias ES politikos sritis svarbą. Skirtingi regionai susiduria su pakankamai skirtingomis

problemomis, pvz., pajamų lygio, geografinės padėties, migracijos ir t. t. Tačiau neturėtume pamiršti to, ką mano kolegos Lenkijai atstovaujantys Parlamento nariai G. Staniszevska, Z. Z. Podkański ir A. T. Zapałowski sakė apie lėšas, kurios turi tendenciją kauptis regionų centruose. Taip pat turėtume prisiminti, kad jei naudojamės santykinėmis konkurencingumo priemonėmis ar sugebame nebrangiai padidinti našumą, kaimo plėtros politikos tikslai nebūtinai prieštarauja Lisabonos tikslams.

Žemės ūkio komitetas nepareikšė pastabų apie mano pranešimą, taigi manysiu, kad jį tylėjimas reiškia pritarimą. Tai, kaip balsavo P. Baco, mano nuomone, – tikras nesusipratimas. Savo pranešime aiškiai pabrėžiau, kad kaimo plėtrai skirtos lėšos negali lemti mažesnių tiesioginių išmokų. Kita vertus, akivaizdi tiesa ir tai, kad kaimo plėtros lėšos, kuriomis būtų remiama ne žemės ūkio veikla, gali padėti išspręsti kaimo vietovių ekonomikos sunkumus. Džiaugiuosi, kad J. Nicholson palaiko šį klausimą.

Galiausiai norėčiau padėkoti patarėjams iš Regioninės plėtros komiteto ir savo politinei frakcijai už jų pagalbą rengiant šį pranešimą bei visiems, kurie dalyvavo šiandien dienos diskusijose.

Miroslav Mikolášik, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, leiskite baigiant pristatyti keletą minčių, kurių dėl laiko stokos negalėjau įtraukti į savo įžanginę kalbą.

Labai džiaugiuosi matydamas, kad į aplinkos apsaugos sritį bus investuota daugiau kaip 100 mlrd. EUR. Kartu palankiau vertinčiau didesnio kiekio lėšų skyrimą energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančių energijos šaltinių sektoriams (dabar jiems skirta 9 mln. EUR) bei priemonėms kovai su klimato kaita, nes joms skirti 48 mlrd. EUR dabar nėra pakankami.

Esu tvirtai įsitikinęs, kad apsisprendimas, kaip panaudosime šias lėšas savo regionams apsaugoti ir kovoti su klimato kaitos padariniais, pvz., su potvyniais ar sausromis, nulems mūsų regionų ateitį bei jų ekonominį statusą. Taip pat labai palankiai vertinu tai, kad visos valstybės narės jau skyrė svarias visų savo finansinių asignavimų sumas tyrimų ir taikomosios veiklos bei naujovių vystymo sritims, tačiau kartu pastebėjau, kad užtikrindami prieinamumą daugelis ES konvergencijos regionų susiduria su rimtomis problemomis, nes susiduria su transporto infrastruktūros trūkumu.

Kita vertus, labai džiaugiuosi matydamas, kad valstybės narės deda pastangas norėdamos savo Europos socialinių fondų finansuojamose programose suteikti prioritetus investicijoms, kurios skirtos dalyvauti darbo rinkoje ir igūdžiams tobulinti, taip pat kovai su skurdu ir socialine atskirtimi. Be to, norėčiau padėkoti naujas valstybes nares toliau megzti efektyvias partnerystes ir įgyvendinant veiksmų programas nuolat stiprinti partnerystės principą. Manau, kad, pvz., tolesnis keitimasis pažangiąja patirtimi ir žiniomis apie technologijų vystymą, taip pat ir kiti bendri su įgyvendinimu susijusios galimybės skatinantys veiksmai naujosios valstybės narės gali išties būti labai naudingi.

Zsolt László Becsey, pranešėjas. – (HU) Per įžangą negalėjau skirti dėmesio keliems su mikrokreditams būdingais bruožais susijusiems klausimams, tačiau svarbiausias dalykas čia – papildomumo principas. Norėčiau dar kartą pakartoti, kad šis principas – be partnerystės ir integruoto požiūrio – taip pat labai svarbus pagrindinis sanglaudos principas.

Taigi, norėdami suteikti papildomų pranašumų turime užtikrinti, kad nuolatinės gyvenamosios vietos neturintys žmonės, pasinaudodami kuravimo programa, galėtų dalyvauti mikrokreditų programoje. Šių papildomų pranašumų galime suteikti užtikrindami, kad pagal naujai pradėtą JASMINE programą sugebėsime išmokyti ir įtraukti arti žmonių esančias naujas mikrofinansavimą teikiančias institucijas. Be to, norėdami suteikti papildomų pranašumų, turime vadovautis daug lankstesniu požiūriu į konkurencingumą (tiek dėl *de minimis* programų, tiek dėl viešųjų pirkimų procedūrų) ir sudaryti savisamdžiams darbuotojams pozityvios diskriminacijos sąlygas.

Kitas dalykas, į kurį norėčiau atkreipti dėmesį – finansavimo klausimas. Visų pirma – į dvejus metus Parlamento skatintos bandomosios programos pradėjimą per metus jai skiriant 2 mln. EUR. Tikiuosi, ji bus pradėta antroje metų pusėje. Į vieną vietą telkiame visas su mikrokreditais susijusias programas ir – kaip pabrėžė keli kolegų Parlamento nariai – stengiamės padaryti jas skaidrias.

Papildomumo principas taip pat labai svarbus siekiant įtikinti valstybes nares padėkoti žmones užuot sėdėjus namuose ir laukus socialinių pašalpų (kažką panašaus paminėjo ir M. De Vits), patiems steigti mikroįmones. Manau, labai svarbu toliau šitaip drąsinti žmones. Dar vienas itin svarbus aspektas – papildomumas neturėtų sudaryti sąlygų mikrofinansavimo tarpininkams lupikauti žmonių sąskaita. Pvz., romų atveju jie neturėtų vergauti savo diduomenei. Turėtume sugebėti skatinti tokią veiklą, kuri pagrįsta tikra partneryste ir pasiryžimu padėti.

Lambert van Nistelrooij, pranešėjas. – (NL) Gerb. pirmininke, ši rytą per bendras diskusijas kalbėjau pirmas, ir pažvelgęs atgal, manau, kad savo į decentralizuotą integruotos politikos įgyvendinimą įsitraukusiems piliečiams pasiuntėme aiškų ženklą, kad Europos Parlamentas nusprendė iki galo užbaigti sanglaudos politikos svarstymą ir vertina per visus įvairius projektus atliekamą tiek su tyrimų ir taikomosios veiklos tendencijomis, tiek su infrastruktūros tyrimais ar energijos modernizacija susijusį jų darbą. Tai turi didelę reikšmę. Kai per ateinančius mėnesius eisime pas savo balsuotojus, vyks tūkstančiai projektų, per kuriuos Europa tampa artima piliečiams. Manau, kad tai – irgi labai svarbu. Taip pat linkiu Komisijos narei D. Hübner visokeriopos sėkmės jos kampanijoje, nes matau, kad per ateinančius mėnesius taip pat ketinate susitikti su balsuotojais. Tai – tikrai geras dalykas, geras ir mums visiems čia esantiems. Taip pat norėčiau padėkoti jums už inicijuotus politikos pokyčius, būtent už didesnę Lisabonos tikslams skirtą dėmesį, skatinimą padaryti mūsų veiklą ekologiškesnę ir aiškesnę tyrimų bei taikomosios veiklos svarbos pabrėžimą. Šiandien dar kartą pastebėjau, kad specialiai atkreiptė dėmesį į kultūros paveldą kaip į ekonominę ir kultūrinę vertę turintį dalyką.

Norėčiau pareikšti dar keletą pastabų, iš kurių pirmoji būtų apie tarpvalstybinio bendradarbiavimo svarbą – apie trečiąjį tikslą, kurį ateinančiu laikotarpiu turime sustiprinti, įskaitant ir jam skirtą finansinę paramą.

Antroji pastaba – neturėtume tuščiai švaistyti savo lėšų. Turime puikių fondų, per kuriuos naudodamiesi partnerystės struktūra galime pasiūlyti savo partneriams priemonių, padėsiančių toliau tęsti plėtrą. Neturime jų iššvaistyti per tolesnį laikotarpį.

Pagaliau turi būti priimta baltoji knyga dėl teritorinės sanglaudos. Pareiškėte daugybę nurodymų, tačiau baltoji knyga – būsimų teisės aktų pagrindas, todėl labai apgailestaučiau, jei Europos Komisijai nepavyktų jos išleisti. Taip pat norėčiau padėkoti šešėliniams mano pranešimo pranešėjams už jų bendradarbiavimą ir ypač visiems darbuotojams, kurie dirbo išties puikiai.

Pirmininkas. – Prieš trumpam sustabdydamas posėdį ketinu leisti sau labai šiltai sutikti lankytojų grupę, kurią sudaro iš Toledo provincijos, iš mano regiono Kastilijos–La Mančos atvykę pensininkai. Jie čia atvyko atlikti savo, kaip europiečių, pareigos.

Bendros diskusijos baigtos.

Dabar pereisime prie balsavimo.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Adam Bielan (UEN), raštu. – (PL) Konkuruodami darbo rinkoje žmonės iš kaimo bendruomenių neturi palankių sąlygų. Europos Sąjungoje, ypač Lenkijoje, tarp miesto ir kaimo vietovių yra ryškių gyvenimo lygio skirtumų. Tai ypač pasakytina apie galimybes naudotis paslaugomis. Prieiga prie modernių technologijų, pvz., prie plačiajuosčio interneto, Lenkijos kaimo vietovėse perpus mažesnė palyginti su prieiga miesto vietovėms.

Sanglaudos politikos tikslu turėtų tapti išipareigojimas imtis konkrečių iniciatyvų, kurios padėtų tam tikruose regionuose suvienodinti gyvenimo lygį. Šiuo atveju nepaprastai svarbu padėti mažosioms ir vidutinėms įmonėms gauti finansavimą iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai.

Tam tikrų šalių vyriausybės, pašalindamos administracines ir teises kliūtis ir užtikrindamos tinkamą infrastruktūrą, turėtų paremti mažąsias ir vidutines įmones. Šios sąlygos – svarbiausios nuo didelių miestų teritorijų nutolusių vietovių plėtros sąlygos.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), raštu. – (RO) Mikrokreditai ir paprasti iš Bendrijos fondų verslininkas teikiami kreditai suformuoja institucinį svertą, kuris gali ir turi užpildyti komercinių bankų paliktą spagą, kilusią dėl jau ekonomikai smogiančios krizės.

Komercinis bankas ekonomikai naudingas tol, kol gali suteikti kreditų. Deja, nors įvairiems bankams ir buvo skirta daugybė viešųjų lėšų, dabar šis kreditų suteikimo procesas nevyksta.

Šiomis aplinkybėmis norėčiau pasiūlyti valstybėms narėms daugiau tiesiogiai nebefinansuoti komercinių sunkumus patiriančių bankų, kad jie gautomis lėšomis nebedengtų milžiniško savo nuostolio ir/arba naudodamiesi viešosiomis lėšomis nebe gerintų savo finansinių koeficientų, nustotų įsiteikinti savo akcininkams ar nebeturėtų priežasčių skirti sau dosnias premijas. Kita vertus, neturėtume leisti jiems (visiems) bankrutuoti.

Mano pasiūlymas apima naudojimąsi komerciniais bankais kaip paprastais tarpininkais ar subjektais, kurie pasinaudodami viešosiomis lėšomis suteikia kreditus ir mikrokreditus tiems ūkio subjektams ir verslininkams, kurie negavę finansavimo susiduria su realiu bankroto pavojumi.

Baigdamas pasakysiu, kad suteikti kreditus ir mikrokreditus tiems, kuriems jų reikia, turėtų bankai, tačiau nereikėtų jų įtraukti bankų balansą. Reikėtų tik pasinaudoti bankų įvertinimu ir jų tinklu bei taip palengvinti tokių pinigų skolinimąsi.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), raštu. – (RO) Prieigos prie mikrokreditų pagerinimas taip suteikiant daugiau galimybių norintiems pradėti nuosavą verslą, tačiau negalintiems pasinaudoti tradicinės bankininkystės teikiamų kreditų priemonėmis smulkiesiems verslininkams, bedarbiams ir itin blogoje padėtyje atsidūrusių grupių atstovams vystyti verslą, kartu su neseniai priimtu sprendimu sumažinti tam tikroms paslaugoms taikomą PVM – sprendimai, kuriuos norėdama padėti įveikti krizę valstybėms narėms siūlo Europos Sąjunga.

Pastarojo meto analizėse teigiama, kad paslaugų, žemės ūkio ir turizmo sektoriai gali būti tos sritys, kurios gali pritraukti nemažą darbo rinkoje pasiekiamos darbo jėgos, įskaitant ir bedarbius, dalį. Todėl Rumunija ir kitos ES šalys turi plėtoti šios idėjos, kuri sudaro „ne bankų“ rinkos segmento dalį, įgyvendinimui reikalingas priemones.

Manau, kad šie mikrokreditai gali būti sėkmingai panaudoti įmonėms, asmenims ar namų ūkiams teikiamų paslaugų vystymui; jais gali naudotis IT specialistai ir langų plovėjai, sodininkai ir asmenys, teikiantys priežiūros paslaugas pagyvenusio amžiaus žmonėms ir vaikams. Mikrokreditai gali padėti naudojantis asmenine kvalifikacija ir prisidėti prie sėkmingo verslo ypatybių.

Mikrokreditus galėtų gauti mažiau nei dešimt darbuotojų įdarbinusios įmonės. Tai naudinga ir norintiems dirbti žmonėms, ir nuosavą verslą pradėti norintiems bedarbiams. Mikroįmonės sudaro 91 proc. visų Europos komercinių bendrovių.

Dragoș Florin David (PPE-DE), raštu. – (RO) Žaliaja knyga dėl teritorinės sanglaudos, pavadinta „Kaip teritorinę įvairovę paversti pranašumu“, pradedamos išsamios konsultacijos su regionų, vietos valdžios institucijomis, asociacijomis, nevyriausybinėmis organizacijomis, pilietine visuomene siekiant skatinti bendrą šios naujos sąvokos ir jos prasmės būsimai ES regionų politikai supratimą. Tačiau joje nepateikiama teritorinės sanglaudos apibrėžtis.

Teritorinės sanglaudos tikslas – užtikrinti darnų visų ES teritorijų vystymąsi ir suteikti piliečiams galimybių maksimaliai pasinaudoti toms teritorijoms būdingomis ypatybėmis. Žaliojoje knygoje siūloma įvairovę konkrečiai paversti stiprybe ir konkurenciniu pranašumu, kuris prisidėtų prie darnaus visos ES vystymosi. Joje taip pat konkrečiai minimas veiksmingesnio sanglaudos politikos valdymo poreikis ir siekis padaryti ją lankstesnę.

Pagrindinė užduotis apima pagalbą teritorijoms pasinaudoti savo stiprybėmis ir keitimąsi pažangiąja patirtimi. L. van Nistelrooijaus pranešime apžvelgta ši didžiulė sanglaudos politikos sritis ir pareikšta nuomonė apie šia tema Komisijos išleistus komunikatus. Todėl žilioji knyga dėl teritorinės sanglaudos lieka atvira naujiems iššūkiams, tačiau ji bus perkelta į veiksmingas partnerystę ir keitimąsi pažangiąja patirtimi skatinančias priemones.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), raštu. – Sanglaudos politika ir kaimo plėtros priemonės vadovaujasi Europos projektų skatinamam solidarumo principu ir prisideda prie Lisabonos strategijos tikslų siekimo.

Atlikdami tyrimus ir priimdami sprendimus turime atsižvelgti į skirtingus visos Europos Sąjungos žemės ūkio plėtros lygmenis, šio sektoriaus „apkrovimą“ valstybių narių ekonomikoje ir į įvairias regioninės sanglaudos ir plėtros padėtis. Palankiai vertinu tai, kad į galutinę šio pranešimo versiją bus įtrauktas mano pasiūlymas naudojantis struktūriniais fondais sudaryti didesnio lankstumo sąlygas ir taip jais papildyti kaimo plėtros priemones.

Siekdamos užtikrinti tinkamą koordinavimą ir sanglaudos politikos papildomumą kaimo plėtros priemonėmis, valstybės narės turės įdiegti mechanizmus, kuriais skatinamas nuoseklus ir teisingas naudojimas Europos lėšomis. Kartu Europos Sąjunga turi naudoti savo žinioje esančias priemones ir geriau kontroliuoti Europos lėšų panaudojimą regioniniu lygmeniu taip užtikrindama, kad prieš kaimo vietas nėra jokio išankstinio nusistatymo.

Šis pranešimas – pirmoji analizė šia tema. Ją reikėtų tęsti, kad ateities finansinė perspektyva užtikrintų didesnę finansinę paramą siūlančių ES priemonių suderinamumą.

Bogdan Golik (PSE), raštu. – (PL) Norėčiau padėkoti Z. L. Becsey už jo pranešimą, tokį svarbų man ir mano tėvynainiams.

Atrodo, kad daugelis žmonių nesuvokia, kokią didžiulę įtaką mikrokreditų institucija gali daryti šalies socialinei ir ekonominei plėtrai. Besivystančiose šalyse mažos ir negarantuotai suteikiamos paskolos neapsaugo skurdžiausiai gyvenančių žmonių. O štai naujoji idėja gali būti pritaikyta bedarbiams, verslą pradadantiems asmenims ar veikiančioms mikroįmonėms.

Pasiūlyti žmonėms, neturintiems galimybių gauti kreditą, galimybę finansuoti jų iniciatyvas reiškia žengti didžiulį žingsnį principo „visų pirma galvokime apie mažuosius“ įgyvendinimo link. Siūlydami tokias paslaugas skatiname verslininkystę, didiname užimtumą, taigi, kartu išvengiame socialinės atskirties ar ją mažiname. Mikrokreditai daro didžiulį teigiamą poveikį nedarbo lygiui, o tai ypač svarbu mano šalyje.

Tačiau pradedant teikti tokios rūšies paskolas reikia turėti mintyje keletą svarbių aspektų.

Pirma, institucinė ir teisinė mikrokreditų struktūra turi būti pritaikyta prie paskolų kapitalo rinkos plėtros lygmenų.

Antra, turi būti patikrintos su šio tipo paslaugų teikimu susijusios procedūros. Deja, dėl sudėtingo jų veiklos pobūdžio itin smulkūs verslininkai ir verslą norintys pradėti asmenys linkę kreiptis dėl vartojimo paskolų suteikimo.

Trečia, siekiant populiarinti mikrokreditus, reikia suteikti verslininkams informacijos apie tai, kad yra alternatyvų banko paskoloms, skirtų finansavimui padidinti.

Nepaisant šių išlygų, itin palankiai vertinu mikrokreditų paslaugų teikimą Lenkijoje.

Livia Járóka (PPE-DE), raštu. – (HU) Norėčiau pasveikinti savo kolegą Parlamento narį Z. L. Becsey parengus pranešimą, kuriame palaikoma mikrokreditų sistemos plėtra ir taip remiamas ekonomikos augimas bei užimtumas. Dokumente teisingai atkreipiamas dėmesys į tai, kad socialiai nuskriausti žmonės, įskaitant ilgalaikius bedarbius, gyvenančius iš pašalpų, priklausančius etninėms mažumoms (ypač romus), turėtų atsidurti Europos iniciatyvų dėl mikrokreditų dėmesio centre.

Daugelyje šalių mikrofinansavimas pasitvirtino kaip labai sėkminga socialinę ir ekonominę integraciją skatinanti ir savisamdą remianti priemonė. Finansų krizės laikotarpiu paprastos ir lėšų verslui, ypač atsiliekančiuose regionuose arba pirmiau minėtoms socialinėms grupėms galinčios suteikti finansinės priemonės ypač vertingos. Šeimos įmonės išlaikyti norintys asmenys gali susidurti su dideliais sunkumais, kai rengti pasiūlymus tenka vadovaujantis sanglaudos politikos struktūra, ypač bendro finansavimo atveju. Socialinės sanglaudos kūrimas ar jos atkūrimas turi būti svarbesnis už pelno siekimą, nes savisamda skirta parama kainuoja kur kas mažiau nei nedarbo pašalpos. Todėl, žvelgiant į šalies ekonomikos perspektyvą, mikrokreditus suteikti verta, net jei griežtu finansiniu požiūriu tai gali pasirodyti nepelninga. Mikrokreditų sistemą reikia padaryti prieinama „nebankiniams“ klientams, t. y. žmonėms, kurie iš tradicinio bankininkystės sektoriaus negali gauti kreditų dėl savo, kaip pernelyg rizikingų, nepelningų ar išsipareigojimų nevykdančių klientų statuso. Taip pat reikėtų sudaryti sąlygas tikslinių socialiai nuskriaustų grupių dalyvavimui.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), raštu. – (PL) Per diskusijas dėl sanglaudos politikos norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į kai kuriuos su šia sritimi susijusius klausimus, iškeltus W. I. Roszkowskio pranešime.

1. 2007–2013 m. finansinėje perspektyvoje Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai (EŽŪFKP) sudarė antrąjį BŽŪP ramstį, todėl buvo atskirtas nuo sanglaudos politikos. Po šio įvykio, ypač atsižvelgiant į nedideles disponuojamas biudžeto lėšas, sanglaudos politika, ypač Europos regioninės plėtros fondo sanglaudos politika, tapo orientuota į didesnių miestų centrų ar aktyviausiai veikiančių regionų ekonominę konkurencingumą, o EŽŪFKP savo išteklius skiria žemės ūkio konkurencingumui didinti.

Dėl šio metodo kai kurie tikslai gali arba dubliuotis (pvz., aplinkos apsaugos, švietimo ir kultūros), arba nepatekti nė į vieną sritį.

2. Todėl turime įvertinti, ar kaimo plėtrai 2007–2013 m. skirtas finansavimas turėtų būti daugiau panaudojamas ūkininkams remti, ar jis turėtų būti skirtas labiau ne žemės ūkiui priskiriamos veiklos srityje dirbantiems naudos gavėjams palaikyti, ar netgi tiems naudos gavėjams, kurie liks gyventi kaimo vietovėse, bet iš žemės ūkio sektoriaus pereis į kitų rūšių profesinės veiklos sritis. Jei paaiškės, kad parama ūkininkams – lengvatinis antrojo ramsčio tikslas, bus aišku, kad kitoje perspektyvoje būtų pravartu šias lėšas susieti su sanglaudos politika.

3. Taip pat net jei reikėtų (kaip ragino Europos Parlamentas) sumažinti stambiems ūkininkams skiriamas tiesiogines išmokas ir palaipsniui didinti moduliacijos normas, būtina padidinti antrajam BŽŪP ramsčiui skirtą finansavimą.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), raštu. – (PL) Regioninė politika, pasirodžiusi struktūrinių ir sanglaudos fondų pavidalu, teisingai laikoma labiausiai matoma ir apčiuopiama Europos piliečiams skirta Bendrijos politika. Jokia kita politikos sritis nesuteikia Europos Sąjungai didesnio matomumo ar geriau nepavaizduoja integracijos teikiamos naudos. Todėl manome, kad diskusijos dėl sanglaudos ateities tokios svarbios. Sanglauda dar niekad nebuvo tokia reikalinga kaip dabar, kai dvi Europos pusės, po karo atskirtos geležine uždanga, vėl jungiasi į vieną. Tai nepaprastai svarbu šalims, kurios po Jaltos susitarimo buvo atsidūrusios antrajame plane. Krizė ir galima struktūrinių fondų vertė, kaip antikrizinis paketas, – atskiras aspektas.

Negalime leisti pasikartoti 2008 m. susiklosčiusiai padėčiai, kai buvo grąžinti 4,5 mlrd. EUR nepanaudotų lėšų. Tai buvo bendra visų mūsų nesėkmė. Vien todėl labai svarbu, kad šiandien tinkamai panaudotume šią ES biudžeto dalį. Žvelgiant į trumpą laikotarpį kai kuriuos dalykus galima atidėti; vidutinės trukmės laikotarpiu privalome apginti sanglaudos politiką kaip Bendrijos politikos kryptį, suteikiančią regionams galimybę. Dėl tokio sanglaudos politikos pobūdžio ieškant geriausio lėšų valdymo būdo reikia atsižvelgti į regionines ir vietos žinias. Papildomi projektų vertinimo kriterijai padidins jų vertinimo veiksmų laisvės lygį ir kartu apsunkins lėšų panaudojimo procesą. Tai neturi prasmės nei šiandien, susiduriant su krize, nei vidutinės trukmės laikotarpiu.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), raštu. – (RO) Pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjui už visas jo pastangas.

Kaip puikiai žinoma, 2007–2013 m. laikotarpiui skirtų strategijų ir veiklos programų įgyvendinimas dar tik prasidėjo, todėl aptariama pranešimo taikomos sritis vis dar ribota. Tačiau norėčiau paminėti visų valstybių narių dedamas pastangas sujungti į visumą pagrindinius sanglaudos politikos prioritetus, kaip dalį veiklos programų rengimo ir derybų dėl jų proceso.

Sėkmingas veiklos programų įgyvendinimas didžiuliu mastu priklauso nuo to, kaip greitai sugebėsime supaprastinti procedūras ir skatinti institucinių gebėjimams stiprinti skirtas priemones. Sėkmingam jų įgyvendinimui ne mažiausią įtaką turi ir tai, kokius specifinius profesinio mokymo reikalavimus nustatysime su Europos fondais dirbantiems asmenims.

Manau, kad siekiant užtikrinti geresnį finansinį Bendrijos išlaidų valdymą ir su juo susijusį lėšų valdymo skaidrumą, nepaprastai svarbu, kad valstybės narės įdiegtų veiksmingas kontrolės sistemas.

Taip pat esu tvirtai įsitikinusi, kad siekiant maksimalaus lėšų panaudojimo lygio ir perspektyvių projektų plėtros tiesiog būtina labiau informuoti visuomenę.

Adrian Manole (PPE-DE), raštu. – (RO) Manoma, kad ES būsimos regioninės ir sanglaudos politikos skirtumus Europos lygmeniu lemia struktūriniai pagrindinių konkurencingumo veiksmų trūkumai regionuose, ypač novatoriškų gebėjimų ir entuziastingos verslininkystės stoka.

Šią padėtį galima ištaisyti priimant strateginį modelį, būtent visoje ES didinant regioninį konkurencingumą, kuris laikomas gyvybiškai svarbiu visos ekonomikos stiprinimui, ir apribojant dėl ekonominės veiklos susitelkimo kilusį perpildymo pavojų.

Privalome pakartoti, kad šiuos skirtumus bus įmanoma pašalinti tik inicijavus didelio masto informacinę kampaniją ir pradėjus dialogus tarp piliečių ir pilietinės visuomenės. Priešingu atveju projektai ir toliau liks nepasiekiami.

Panašiai sklandus ES paramą gaunančių programų ir projektų įgyvendinimas reikalauja aukštos kokybės valdymo ir kontrolės sistemų. Atitikimas ES teisės aktus, pvz., aplinkos apsaugą bei lygias galimybes apibrėžiančius reglamentus – išankstinė projekto finansavimo sąlyga. Prieš skirdama kitas išlaidas (išskyrus avansą) Komisija turi įsitikinti, kad valdymo ir kontrolės sistemos visiškai atitinka reglamentus.

Siiri Oviir (ALDE), raštu. – (ET) Teritorinė sanglauda stiprina ekonominę ir socialinę sanglaudą. Ji – viena pagrindinių sudedamųjų dalių siekiant ES sanglaudos politikos tikslų, nes padeda veiksmingai sulygtinti valstybių narių ir regionų plėtros skirtumus bei plėtros skirtumus jų viduje.

Kaip parodė teritorinės sanglaudos principo įtraukimas į ekonominės ir socialinės sanglaudos sritį Lisabonos sutartyje, ji būsimoje ES regioninės politikos plėtroje taip pat vaidina svarbų vaidmenį.

Dabartinės ekonomikos krizės akivaizdoje ES ekonomikos atkūrimas tapo labai svarbia tema; jis bus įgyvendinamas pasitelkus praktiškas ir ekonominei sėkmei, moksliniams atradimams, technologinėms naujovėms ir darbo vietoms gyvybiškai svarbias investicijas.

Iš visos širdies palaikau pranešėjo mintį, kad siekiant maksimalaus investicijų poveikio Europos piliečiams reikia stengtis, kad vardan teritorinės sanglaudos ES būtų skatinamas didesnis sąveikumas ir abipusis mokslinių tyrimų, inovacijų centrų ir juos supančių regionų žinių perdavimas.

Norint veiksmingiau susidoroti su problemomis ir sunkumais, kuriuos valstybės narės patiria šiuo krizės laikotarpiu, mums prireiks bendros ES sanglaudos strategijos, kurioje turi būti pabrėžtas teritorinės sanglaudos politikos aspektas, o taikant politikos priemones atsižvelgta į specifinius ypatingus kiekvienos valstybės narės poreikius.

Siekdami sąmoningai padėti pagerinti konkurencinius ES ekonomikos pranašumus visame pasaulyje, šiandien turime pradėti platesnes diskusijas apie galimą būsimą regioninę ir sanglaudos politiką ES po 2013 m. ir apie galimą ateinančio programavimo laikotarpio struktūrinių fondų pavidalą.

Richard Seeber (PPE-DE), raštu. – (DE) Vadovaudamiesi Europos Sąjungos šūkiu „vienybė įvairovėje“ turime dėti daugiau pastangų, kad mūsų žemynas taptų „regionų Europa“. Šiuo atžvilgiu teritorinė sanglauda vaidina svarbų vaidmenį. Todėl greta ekonominės ir socialinės sanglaudos turime ją paversti atskiru tikslu ir tai pabrėžti.

Kaip buvo pabrėžta per dabartines diskusijas dėl sanglaudos, stiprindami savo regionus ypatingą dėmesį turime skirti opioms sritims. Reikia atsižvelgti ir į padidėjusias išlaidas, ypač kalnų regionuose, kurių valdymas atima daug labai daug laiko ir pinigų.

Kompensuoti šias sudėtingas sąlygas reiškia žengti didžiulį žingsnį link tokios Europos sukūrimo, kurioje visi regionai verti juose gyventi. Taigi turėtume pabrėžti žemės ūkio pramonę. Pieno produktų gamyba kalnų regionuose svariai prisideda prie kaimo vietovių išsaugojimo, todėl jai turi būti suteikta tinkama parama. Taip pat reikėtų padėti ir mažosioms bei vidutinėms įmonėms, kuriančioms darbo vietas už pagrindinių Europos komercinių centrų sektoriaus ribų. Apskritai dabartinės diskusijos apie sanglaudos politiką nustato šiuolaikinės regioninės politikos kryptį ir palydės tradicinę Europos struktūrą į ateitį.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), raštu. – (PL) Per 2007–2013 m. iš Europos Sąjungos biudžeto Lenkija gaus daugiau kaip 67 mlrd. EUR. Kaip dalį šių lėšų vien per 2008 m. Europos Komisija Lenkijai pervedė iš viso 19,3 mlrd. PLN. Tačiau specifinės šių programų įgyvendinimo ypatybės reiškia, kad dauguma mokėjimų bus atlikti per paskutinius programų metus, t. y. 2013–2015 m. Deja, kilo didelių apribojimų, trukdančių Lenkijoje veiksmingai pasinaudoti struktūriniais fondais. Nuo pat 2007–2013 m. laikotarpiui skirtų programų pradžios iki 2009 m. kovo mėn. buvo pasirašyti beveik 8 400 finansinės paramos susitarimų, kurių bendra išlaidų suma siekė 15,4 mlrd. PLN. Į šią sumą įtraukta ir ES skirta 11,4 mlrd. PLN vertės pagalba. Deja, prašymų gauti šiomis lėšomis dengtinas išmokas bendra suma siekia 1,75 mlrd. PLN. Pernelyg ilgos viešųjų pirkimų susitarimų sudarymo procedūros gali vilkinti struktūrinių fondų lėšų panaudojimą, taigi, ir turėti įtakos žemam jų panaudojimo lygiui. Struktūriniai fondai – viešosios šalių viešųjų pirkimų srities teisės aktais reglamentuojamos lėšos. Šie teisės aktai turi nustatyti paprastą ir veiksmingą sutarčių šalių atrankos procedūrą. Pernelyg ilgos paraiškų teikimo procedūros gali vilkinti naudojimąsi struktūriniais fondais. ES fondai turėtų tapti priemone, padedančia sušvelninti vieną rimčiausių finansų krizės padarinių. Išlaidų paspartinimas investicijoms į infrastruktūrą, žmogiškąją kapitalą ir verslą pasiekus bent apytiksliai 1,3 proc. BVP vertę leis 2009 m. sustiprinti ekonomiką. Norint kad tai taptų realybe, reikia, kad vyriausybė palengvintų prieigą prie ES fondų ir supaprastintų procedūras.

(Laukiant balsuoti skirto laiko posėdis buvo sustabdytas 11.50 val. ir atnaujintas 12.05 val.)

PIRMININKAVO: Luigi COCILOVO

Pirmininko pavaduotojas

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsavimas.

(Išsamiau apie balsavimo rezultatus: žr. protokolą)

4. Balsuoti skirtas laikas

4.1. EB ir Nepalo susitarimas dėl tam tikrų oro susisiektimo aspektų (A6-0071/2009, Paolo Costa) (balsavimas)

4.2. Ratiniai žemės ūkio ar miškų ūkio traktoriai (A6-0130/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsavimas)

4.3. Bendrijos atleidimo nuo muitų sistema (A6-0129/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsavimas)

4.4. Europos centrinio banko renkama statistinė informacija (A6-0119/2009, Sirpa Pietikäinen) (balsavimas)

4.5. ES prioritetai 64-ojoje Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos sesijoje (A6-0132/2009, Alexander Graf Lambsdorff) (balsavimas)

4.6. Vieneri metai po Lisabonos sutarties: Afrikos ir ES partnerystės įgyvendinimas (A6-0079/2009, Maria Martens) (balsavimas)

4.7. TVT sutartys (A6-0085/2009, Alain Hutchinson) (balsavimas)

4.8. Meno studijos Europos Sąjungoje (A6-0093/2009, Maria Badia i Cutchet) (balsavimas)

4.9. Aktyvus dialogas su piliečiais Europos klausimu (A6-0107/2009, Gyula Hegyi) (balsavimas)

- Prieš balsavimą

Gyula Hegyi, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, kalbėsiu labai trumpai. Mano iniciatyva Kultūros komiteto socialistų frakcijos nariai per galutinį balsavimą dėl šio pranešimo susilaikė.

Kaip pranešėjo, manęs netenkina balsavimo dėl pakeitimų rezultatas. Kitos politinės frakcijos atmetė daugelį gerų ir pažangių mūsų idėjų. Nuomonė savo iniciatyva turėtų būti drąsi, kartais provokuojanti ir nepaisyti pasenusių dogmų. Aš norėjau susilaikyti ir paraginti savo draugus susilaikyti ir balsuojant plenariniame posėdyje, tačiau mano išmintingos ir tolerantiškos kolegės moterys mane įtikino, kad tai būtų blogai ir net ir toks silpnas pranešimas yra geriau negu nieko. Todėl aš norėčiau prašyti Parlamentą pritarti pranešimui dabartine jo forma su viltimi, kad bus galimybių ateityje jį pagerinti.

4.10. AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos darbas 2008 m. (A6-0081/2009, Thierry Cornillet) (balsavimas)

4.11. Pažangioji patirtis regioninės politikos srityje ir struktūrinių fondų lėšų naudojimo kliūtys (A6-0095/2009, Constanze Angela Krehl) (balsavimas)

4.12. Sanglaudos politikos papildymas kaimo plėtros priemonėmis ir suderinimas su jomis (A6-0042/2009, Wojciech Roszkowski) (balsavimas)

4.13. Kosmetikos gaminiai (nauja redakcija) (A6-0484/2008, Dagmar Roth-Behrendt) (balsavimas)

4.14. Biocidinių produktų pateikimas į rinką (A6-0076/2009, Daciana Octavia Sârbu) (balsavimas)

4.15. Apdorotam tabakui taikomų akcizų struktūra ir tarifai (A6-0121/2009, Zsolt László Becsey) (balsavimas)

- Prieš balsavimą

Zsolt László Becsey, pranešėjas. – (HU) Norėdamas, kad šios dienos balsavimas nebūtų toks nuobodus, aš paprasčiau žodžio, nes šis klausimas nebuvo svarstomas plenariniame posėdyje. Aš norėčiau trumpai pasakyti savo kolegoms nariams, kad mes esame labai ilgų derybų pabaigoje. Tai yra labai opi tema ir norėtusi išvengti to, kas įvyko svarstant alkoholio klausimą, dėl kurio Parlamentas iki šiol nepateikė nuomonės.

Šiuo atveju mes svarstome kainų padidinimą, žvelgdami į šį klausimą iš sveikatos perspektyvos, tačiau mes negalime būti tiek fanatiški, kad kainų didinimas kai kurioms valstybėms narėms taptų nepakeliamas arba paskatintų kontrabandą, ypač valstybėse narėse, esančiose periferijoje.

Todėl aš prašau visų balsuoti atsakingai ir pritarti nedideliam, tačiau tiksliai apibrėžtam šiek tiek didesniai už minimalų kainų padidinimui. Aš prašyčiau jūsų laikytis rekomendacijų balsuojant, kurias aš pateikiau šiuo klausimu, ir kurioms po tam tikro kompromiso pritarta Ekonomikos ir pinigų politikos komitete. Atitinkamai aš prašau savo kolegų narių veikti atsakingai ir taip, kad mes galėtume didele balsų dauguma pateikti nuomonę Tarybai šiuo plačiai svarstytu klausimu.

4.16. Kova su moterų lyties organų žalojimu ES (A6-0054/2009, Cristiana Muscardini) (balsavimas)

- Prieš balsavimą

Lissy Gröner, PSE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, Socialistų frakcija Europos Parlamente balsuos už šią alternatyvią rezoliuciją. Vis dėlto mes norėtume nurodyti, kad G konstatuojamoje dalyje „seksualinės ir reprodukcijos“ teisės neturėtų būti laikomos žingsniu atgal sprendimų, kurie jau priimti, požiūriu. Mums svarbu, kad būtų pripažįstamos seksualinės ir reprodukcinės moterų teisės.

4.17. Daugiakalbystė – Europos turtas ir bendras rūpestis (A6-0092/2009, Vasco Graça Moura) (balsavimas)

- Prieš balsavimą

Vasco Graça Moura, pranešėjas. – (PT) Gerb. pirmininke, mano pranešimas neprieštarauja ankstesnių dokumentų dėl daugiakalbystės nuostatomis, nepaisant to, ar jos buvo patvirtintos Europos Parlamento, Tarybos ar Komisijos.

Pateikta alternatyva yra bandymas perkelti į Europos Parlamentą tam tikras nacionalistines diskusijas, vykstančias Ispanijoje. Vakar Ispanijos laikraštis *El País* pranešė, kad prieš tris mėnesius Ispanijos aukščiausiasis teismas nusprendė įtraukti į priėmimo į mokyklas programas punktą, kuris leistų tėvams pasirinkti, kokia kalba turėtų būti mokomi jų vaikai, tačiau Katalonijos valdžios institucijos nesilaiko šio sprendimo.

Alternatyvos iniciatoriai nenori, kad ši teisė būtų pripažinta tėvams šalyse, kuriose naudojama daugiau negu viena oficiali arba regiono kalba.

Jie nenori pripažinti gyvybiškos mokymo gimtąja kalba reikšmės švietimo sistemai apskritai, ir konkrečiai mokantis kitų kalbų.

Jie nenori užtikrinti visiško abipusio gebėjimo suprasti kalbas, kuriomis kalbama šalyje, ypač pagyvenusių piliečių ir teisinės sistemos, sveikatos, administravimo ir užimtumo požiūriu.

Jie nepritaria tam, kad šiose valstybėse viena kalba neturėtų būti skatinama kalbančių kita kalba arba kitomis kalbomis teisių sąskaita.

Tai prieštarauja viskam, ką iki šiol nusprendė šis Parlamentas ir kitos Europos institucijos.

Dėl to alternatyviame variante nėra 11, 12, 14 ir 17 mano pranešimo dalių. Iš to matyti, kad ši neigiama pozicija aiškiai prieštarauja pagrindinėms teisėms ir laisvėms, kurioms mes atstovaujame, ir pažeidžia subsidarumo principą.

Mano pranešime nėra užsipuolamos arba kitaip žeminamos vadinamosios nacionalinių mažumų kalbos. Juo pripažįstama jų reikšmė, tačiau taip pat bandoma nustatyti bendruosius ir pagrindinius principus.

Šis Parlamentas neturėtų būti priemonė ekstremistiniam nacionalizmui arba regioninei arba vietos neapykantai ir antipatijoms reikšti. Mes, kaip Europos Parlamento nariai, esame dėl to atsakingi. Todėl aš raginu jus balsuoti prieš alternatyvą ir pritarti pranešimui, kurio autorius aš esu.

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, norėčiau trumpam atkreipti jūsų dėmesį. Manęs prašoma leisti kalbėti ir galbūt netrukus šių prašymų bus dar daugiau. Atsižvelgiant į jų turinį, aš neabejoju, kad teiginiai, kuriuos ką tik išdėstė pranešėjas, nesulauks kai kurių narių pritarimo, tačiau, kaip jūs žinote, pranešėjui leista kalbėti tik dvi minutes, ir nėra nuostatos, kuri leistų vėl pradėti diskusiją.

Todėl aš negaliu leisti kalbėti ir pradėti diskusiją; aš tai galiu tik jeigu norima kalbėti dėl darbo tvarkos, kaip tai numatyta Darbo tvarkos taisyklėse. Jeigu mes kalbame apie darbo tvarką, žodis suteikiamas Ignasi Guardans Cambó. Nelaikykite manęs šurkščiu, jei aš jį nutraukšiu, jei jis kalbės ne darbo tvarkos, bet kitais klausimais, kurie yra nesusiję su Darbo tvarkos taisyklėmis.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Gerb. pirmininke, mano klausimas iš tikrųjų yra dėl darbo tvarkos. Aš nepradėsiu diskusijos, tačiau pranešėjas ką tik pasakė tai, kas neatitinka esmės to, dėl ko mes dabar balsuosime. Jis pareiškė, kad alternatyviame pasiūlyme nėra keturių jo originalaus pasiūlymo punktų, tačiau tai nėra tiesa: tiesiog pakeista jų eilės tvarka. Iš keturių punktų, kuriuos jis minėjo, abiejose rezoliucijose nėra tik vieno. Tai aš ir norėjau konstatuoti. Kiti trys punktai yra abiejose rezoliucijose.

(Triukšmas)

Todėl tai yra klausimas dėl darbo tvarkos: dėl formuluočių. Nariai turi būti informuoti apie tai, už ką prašoma jų balsuoti. Formuluočių abiejose rezoliucijose skiriasi tik vienu klausimu, kur neminimas Ispanijos aukščiausiasis teismas. Kadangi pranešėjo teiginys suformuluotas neteisingai, aš manau, kad tai yra klausimas dėl darbo tvarkos.

Pirmininkas. – Dėkojame, Ignasi Guardans Cambó. Dabar pereisime prie balsavimo. Balsuosime dėl 1 pakeitimo. Balsavimas bus vardinis. Balsavimas pradėtas.

Cristiana Muscardini (UEN). – *(IT)* Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš norėjau pasakyti, kad juokinga, kai vieno asmens pranešimas yra pasisavinamas ir vietoje jo pateikiamas kitas visiškai toks pat, kai pagal senąją sistemą buvo teikiami pakeitimai. Dėl šios priežasties aš kviečiu jus peržiūrėti mūsų Darbo tvarkos taisyklės, nes jos kelia painiavą ir oficialiai įteisina netinkamą elgesį.

Pirmininkas. – Aš imuosi atsakomybės ir dar kartą kelsiu šį klausimą biure, nors jei, kaip jūs žinote, kai kurie reguliavimo įgaliojimai biuro koordinuojami su grupe pirmininkų. Vis dėlto kad ir kas spręstų šį klausimą, jei jums kažkas yra juokinga, ir liks juokinga.

4.18. Žalioji knyga apie teritorinę sanglaudą ir diskusijų apie būsimą sanglaudos politikos reformą eiga (A6-0083/2009, Lambert van Nistelrooij) (balsavimas)

4.19. Miestų aspektas vykdamas sanglaudos politiką (A6-0031/2009, Oldřich Vlasák) (balsavimas)

4.20. Struktūrinių fondų reglamento įgyvendinimas 2007–2013 m. (A6-0108/2009, Miroslav Mikolášik) (balsavimas)

4.21. Europos mikrokreditų plėtojimo iniciatyva augimui ir užimtumui remti (A6-0041/2009, Zsolt László Becsey) (balsavimas)

5. Paaiškinimai dėl balsavimo

Balsavimo paaiškinimai žodžiu

- Pranešimas: Maria Martens (A6-0079/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš pritariu Marijos Martens pranešimui, nes jo pavadinimas „Vieneri metai po Lisabonos sutarties“ leidžia mums svarstyti, kur mes esame praėjus vieniems metams po Lisabonos Europos Sąjungoje. Ten, kur esame, yra absoliutus chaosas: mes negalime tinkamai reaguoti į ekonomikos krizę; vyriausybės grįžta prie protekcionizmo, ypač Prancūzijoje ir dabar jau linkstama pripažinti, kad Lisabonos sutartis yra ne tik bloga, bet ir neveiksminga.

Mes išgirdome – arba turėjome išgirsti tai, ką sakė Airijos žmonės, kurie savo referendumu aiškiai parodė, kad jie nepritaria šiai sutarčiai. Jeigu mes neišgirdome to anksčiau, privalome išgirsti dabar. Tai yra nemėgstama, nelaukiama ir, svarbiausia, neveiksminga sutartis ir Europos Parlamentas privalo tai pripažinti.

Nirj Deva (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš esu įsitikinęs, kad Lisabonos sutartis, kaip ką tik sakė mano kolega David Sumberg, Europos Sąjungai būtų tas pats, kas geležinkelio katastrofa.

Vis dėlto aš norėčiau susitelkti ties tuo puikiu pranešimu, kurį parengė Maria Martens. Jame aptariami svarbiausi mūsų pagalbos paskirstymo klausimai. Maria Martens nurodė, kad jei nacionaliniai parlamentai AKR šalyse nespręs klausimų dėl šalies strateginių dokumentų ir jų skaidriai nesvarstys, tuomet lėšos, kurias ES teikia AKR šalims bus netinkamai panaudotos. Nacionaliniai parlamentai AKR šalyse įgalinami tikrinti vystomąją paramą panašiai, kaip Lisabonos sutartimi suteikiami didesni įgaliojimai nacionaliniams parlamentams tikrinti tai, ką mes veikiamo čia, Europos Parlamente. Marijos Martens pranešimu svarstomi atskaitomybės ir skaidrumo klausimai, todėl aš jam pritariu.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš sutinku su savo anksčiau kalbėjusiu kolega Davidu Sumbergu dėl apmąstymų dėl Lisabonos sutarties ir to, kur mes esame praėjus metams po Lisabonos sutarties. Vis dėlto aš norėčiau daugiau dėmesio skirti ES ir Afrikos partnerystės aspektams.

Puoselėjant bet kurią partnerystę, manau, svarbu suprasti, su kuo vyksta dialogas; dažniausiai – vyriausybės su vyriausybe. Tačiau daugelyje Afrikos šalių būtent verslininkai mūsų prašo: „Padėkite mūsų vyriausybėms atverti rinkas ir pasinaudoti prekėmis ir paslaugomis, į kuriuos vakaruose jūs žiūrite, kaip į savaime suprantamą dalyką“. Tik padėdami verslui mes kursime gerovę ir mažinsime skurdą žemyne. Nepamirškime: vystymuisi padeda tie, kurie kuria pridėtinę vertę, nebūtinai tik organizacijos, teikiančios pagalbą.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gerb. pirmininke, aš balsavau prieš Marijos Martens pranešimą, bet ne todėl, kad manau, jog šis pranešimas yra nesuderintas; priešingai, pranešime keliami klausimai yra absoliučiai ir neabejotinai teisingi. Sunkumai yra susiję su tuo, kad tokio pobūdžio pranešime net neužsimenama apie neteisėtą imigraciją, nepaisant to, kad tai labai svarbus klausimas plėtojant vystomąją bendradarbiavimą su Afrika.

Taip pat aš manau, kad keista, jog pranešimu raginama pritarti Europos „mėlynosios kortelės“ sistemai, padedančiai išlaikyti kvalifikuotus darbuotojus sektoriuose, kuriuose jie yra reikalingi Afrikoje. Tačiau juk būtent tai ir yra „mėlynosios kortelės“ sistemos esmė: „mėlynoji kortelė“ įgalina protų, kurie yra absoliučiai būtini besivystančių šalių vystymuisi, nutekėjimą. Taip skatinama emigracija į Europą, o sunkumai Afrikoje dar labiau didėja. Tai itin svarbu, todėl šiam klausimui reikėtų skirti atskirą diskusiją, o ne vieną pastraipą pranešime.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). (PL) – (mikrofonas iš pradžių išjungtas) ... yra tinkamas priemonių rinkinys padėti Afrikos šalims spręsti problemas vystymosi srityje. Tik parengtas išsamus paketas gali padėti spręsti Afrikoje susikaupusias problemas.

Ką mes šiuo metu turime? Per pastaruosius keletą metų stebimas didelis Kinijos susidomėjimas Afrika ir jos vykdoma investicijų politika. Šios iniciatyvos leistų prisidėti prie žemyno vystymosi, bet tik tuo atveju, jei prie gerovės didinimo prisidėtų Afrikos, ypač vietos gyventojai, o ne tik ten investuojantys užsienio verslininkai.

Europos Sąjungos sėkmė susijusi su laipsnišku kliūčių ekonomikos vystymuisi pašalinimu. Ja siekiama remti ekonominę atskirų šalių vystymąsi, stiprinti tarpusavio ryšių tinklą ir atverti pasaulio rinkas Afrikos produktams.

- Pranešimas: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Charles Tannock (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš susilaikiau – kartu su britų konservatorių delegacija – balsuojant dėl Alexander Graf Lambsdorff pranešimo dėl prioritetų 64-ojoje Jungtinių Tautų Generalinės

Asamblėjos sesijoje. Mano partija tvirtai remia JT organizacijos darbą, nors ir pripažįsta, kad jis nėra tobulas ir reikalauja reformos. Vis dėlto šiame pranešime minimi klausimai, kuriems britų konservatoriai nepritaria, pvz., TBT vaidmuo ir nuolatinių stebėtojų iš JK ir Prancūzijos atšaukimas iš Saugumo Tarybos, pakeičiant juos vienu stebėtoju, atstovaujančiu Europos Sąjungai. Mes taip pat manome, kad mirties bausmė yra kiekvienos valstybės narės sąžinės reikalas ir mes neturime partijoje nustatę politinės linijos šiuo klausimu. Todėl balsuojant mes susilaikėme.

- Pranešimas: Maria Martens (A6-0079/2009)

Gay Mitchell (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš norėčiau pareikšti pastabą dėl Marijos Martens pranešimo.

Pirmiausia, leiskite man pasakyti, kad Lisabonos sutartis nėra jokia traukinio katastrofa ir būtų nesąmonė tai teigti. Ją ratifikavo arba rengiasi ratifikuoti dvidešimt šešių Europos Sąjungos valstybių narių, tarp jų ir JK, parlamentai. Gaila, kad Europos Parlamento nariai britai negerbia savo Parlamento, kaip tai matyti iš čia išsakytų kai kurių pastabų.

Airijos žmonės reiskia susirūpinimą tam tikrais klausimais, ir Airijos vyriausybė ir Parlamentas ieško jiems atsakymų. Jei rinkėjai gautų šiuos atsakymus, galbūt antrajame referendume šių metų pabaigoje jie balsuos „už“. Palikite airiams teisę spręsti savo šalies reikalus. Mums nereikia „pagalbos“ iš tų, kuriems išeiti iš šalies prireikė 700 metų!

Kalbant apie Lisabonos sutartį, leiskite man pasakyti, kad kitos Europos Sąjungos kartos gyventojai sudarys tik 6 proc. visų pasaulio gyventojų. Kinija ir visos šios šalys bus labai galingos.

- Pranešimas: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gerb. pirmininke, aš norėčiau paaiškinti, kodėl susilaikiau, balsuojant dėl Alaino Hutchinsono pranešimo. Kaip AKR ir ES asamblėjos narė, aš sutinku, kad vystymosi pagalba nėra visuomet veiksminga. Ji nėra gerai koordinuota ir pasižymi didelėmis administravimo išlaidomis. Pranešėja teigia, kad šalys partnerės ne visuomet susitapatina su vystymosi strategija, o valstybės parama yra vienintelė veiksminga priemonė – ir čia aš sutinku – nors ji turėtų, žinoma, turėtų būti geriau iš anksto planuojama. Aš tvirtai tikiu, kad mes privalome pirmiausia derinti prioritetus su kitais finansinės paramos teikėjais, pvz., JAV ir šalimis, remiančiomis savo buvusias kolonijas. Pranešėjas taip pat nepakankamai įvertino Kinijos investicijų politikos įtaką besivystančioms šalims. Šia politika Kinija neatsižvelgia į Tūkstantmečio vystymosi tikslus ir apskritai jokių tikslus, o tik išskirtinai savo strateginius ir prekybos interesus.

Nirj Deva (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš norėčiau pasveikinti savo kolegą Alainą Hutchinsoną parengus puikų pranešimą šiuo svarbiu klausimu. Komisija ir Europos Sąjunga skiria dideles pinigų sumas besivystančioms šalims, kurių dauguma yra Afrikoje. Maždaug 50 proc. Afrikos gyventojų vis dar gyvena už mažiau negu 1 JAV dolerį per dieną ir 75 proc. viso pasaulio pagalbos gavėjų yra iš Afrikos.

Atsižvelgiant į statistinius duomenis, būtina teikti paramą Afrikai siekiant aprūpinti gyventojus švariame geriamuoju vandeniu ir užtikrinti tvarų Afrikos vystymąsi. Vis dėlto skirdami pinigus Afrikos vyriausybėms, kaip dabar tai daro Komisija, skirdami vadinamąją „biudžetinę paramą“, mes taip pat turėtume primygtinai reikalauti, kad biudžetinė parama Afrikos šalims būtų griežtai kontroliuojama jų pačių parlamentų, ir finansiniai susitarimai, pasirašyti tarp Komisijos ir Afrikos žmonių būtų skaidrūs ir kontroliuojami Afrikos šalių ir AKR šalių parlamentų. Tai yra labai svarbus klausimas, kurį būtina pabrėžti tam, kad būtų apsaugoti Europos mokesčių mokėtojų pinigai.

- Pranešimas: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, kiekvienas šiame Parlamente pritaria menų ir meninio švietimo skatinimui mūsų valstybėse. Manau, kad su tuo niekas nesiginčys.

Vis dėlto šiame pranešime ir vėl reikalaujama suteikti šiam klausimui ES perspektyvą, ir tai nėra gerai. Europos Sąjungos įvairovę užtikrina skirtinga įvairių tautų kultūra, istorija ir sąlygos, todėl man atrodo svarbu, kad dėl menų ir švietimo padėties būtų sprendžiama nacionaliniu lygmeniu. Tai nėra sritis, į kurią turėtų kištis Europos Sąjunga arba Europos Parlamentas.

Leiskite 27 valstybėms narėms Europos Sąjungoje sužydėti tūkstančių gėlių, tačiau – kiekvienai atskirai. Aš tikiu, kad šitaip kultūra galės geriau ir ilgiau klestėti.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gerb. pirmininke, Aš norėčiau padėkoti Marijai Badia i Cutchet už jos pranešimą.

Poetinė Davido Sumbergo kalba įkvėpė ir mane pasakyti, kad labai svarbu, kad sužydėtų kultūros gėlė, taip pat ir Europos Sąjungoje. Itin svarbu, kad švietimu nebūtų susitelkiama tik į žinias ir egzaminus, bet ir suvokiama, koks svarbus yra žmogaus asmenybės augimas. Kultūra, menas ir sportas yra labai svarbūs, jei mes norime sukurti vientisą asmenybę.

Šiuo požiūriu teisinga per atviro koordinavimo metodą priminti apie poreikį valstybinių mokyklų sistemos darbotvarkėje, taip pat ir Europos Sąjungoje, skirti aukštesnę vietą meno švietimui, nes Europa yra turtinga savo įvairove, pliuralizmu, giliomis meno tradicijomis ir kultūra. Mums taip pat svarbu tinkamai susipažinti su kitų šalių kultūra ir iškilomis Europos kultūros figūromis įvairiose kultūros srityse.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gerb. pirmininke, universalus Europos meno pobūdis rodo poreikį grąžinti mokykloms jų, kaip pagrindinių kultūros centrų, vaidmenį. Tai yra viena galimybių demokratizuoti kultūrą. Meno švietimas didina žmogaus jautrumą ir kūrybinį potencialą. Meninis mokymas turėtų būti privaloma kiekvieno lygmens mokyklų ugdymo programų dalis.

Europos kūrybiškumo ir naujovių metai yra puiki galimybė grąžinti meną į jam priklausančią vietą – taip pat ir švietimo sistemoje – įvertinant jo integracinį vaidmenį. Atskirų regionų tradicinių kultūrų tapatybės apsauga ir galimybė apie jas daugiau sužinoti dėl judumo, tarp jų kultūros švietimo srityje, teikia tolesnių kūrybinio vystymosi galimybių.

Dėl to svarbu sukurti bendrijos judumo sistemą Europos gyventojams, užsiimantiems menine ir kūrybine veikla. Dėl šios priežasties aš balsuoju už šį pranešimą, nors taip pat norėčiau pareikšti protestą dėl šitaip skubiai svarstomo dokumento ir jo priėmimo praktiškai be jokių diskusijų.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš visuomet laikiau aukštąjį sportą menu. Kaip vieną pavyzdžių Europos Sąjungoje aš norėčiau nurodyti visos Airijos regbio rinktinės pergalę Kardifo Tūkstantmečio stadione praėjusį šeštadienį, kur mes įveikėme Velso komandą. Šias varžybas aš pavadinčiau sporto ir meno švente. Mes sutriuškinome Anglijos, Prancūzijos, Italijos ir Škotijos komandas šešių tautų – Grand Slam – turnyre. Sportas yra menas, menas yra sportas. Mes turime pripažinti, kad tai yra puiku ir tai yra faktas.

Pirmininkas. – Avril Doyle, jeigu būčiau žinojęs, kad jūs šiomis aplinkybėmis paminėsite Italijos rinktinę, tikriausia nebūčiau suteikęs jums žodžio.

- Pranešimas: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Aš prašiau žodžio, norėdamas paaiškinti, kodėl mūsų partijos delegacija balsuoja prieš šį pranešimą.

Tai tikrai ne dėl jame nagrinėjamų klausimų dėl institucijų darbo skaidrumo. Mes pritariame skaidresniam Europos Sąjungos institucijų darbui, tačiau esame prieš tai, kad šio skaidrumo pasieksime tik priimdami Lisabonos sutartį ir dar kartą įtraukę į darbotvarkę šią Sutartį, kuri jau dabar yra „mirusi“ su daugeliu naujų pranešimų, kuriais svarstoma kitokia pozicija arba kitoks klausimas.

Šalia to iš Lisabonos sutarties perspektyvos, mes prieštaraujame šiai sutarčiai, nes ji atvertų duris Turkijos narystei ES. Turkijos narystė Europos Sąjungoje reiškia ekonominę ir demografinę mirtį Bulgarijai. Dėl šios priežasties mes balsavome prieš šį pranešimą.

David Sumberg (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, kai aš išvydau šio pranešimo pavadinimą – „Aktyvus dialogas su piliečiais Europos klausimu“ – aš pagalvojau, kad tai yra tiesiog juokinga, nes iš tikrųjų klausimas yra, ar iš viso esama dialogo su Europos piliečiais. Kalbant apie dialogą svarbu suprasti, kad tai nėra monologas: būtina išklausyti tai, ką sako kita pusė – Europos piliečiai. O jie Nyderlanduose, Prancūzijoje ir Airijoje aiškiai pasakė, kad nenori Lisabonos sutarties.

Todėl, jei šis Parlamentas ir kitos Europos institucijos norėtų tęsti dialogą su piliečiais – o tai yra gera mintis – būtina tiesiai ir be išsisukinėjimų pasakyti, kad tai yra dialogas, ir įsiklausyti į tai, ką sako piliečiai. Svarstyti pranešimą apie dialogą arba balsuoti šiame Parlamente dėl jo yra bereikalingas laiko švaistymas, jei šis Parlamentas kolektyviai atsisako pripažinti priešingos pusės nuomonę ir į ją atsižvelgti.

Marian Harkin (ALDE). - Gerb. pirmininke, šis pranešimas yra labai svarbus – ir aš pritariu pranešėjui, kad galbūt mes galėtume būti šiek tiek drąsesni ir siekti juo šiek tiek toliau.

Kaip narė, atstovaujanti valstybei, kurioje balsuojama dėl kiekvienos sutarties, aš esu visiškai įsitikinusi tuo, kad būtina toliau tęsti aktyvų dialogą su piliečiais. Mano patirtis parodė, kad vis daugiau žmonių jaučia nusivylimą ES institucijomis. ES pati yra didžiulė institucija, ir mums tenka milžiniška atsakomybė vykdant veiklą aktyvaus dialogo pagrindu.

Aš ypač pritariu 32 daliai ir dėkoju pranešėjui už tai, kad jis pritaria mano pakeitimui dėl to, kad 2011 m. būtų paskelbti Europos savanorių metais. Tai būtų ideali galimybė ES institucijoms stiprinti ryšį su savo piliečiais.

Mes prašėme Komisiją parengti atitinkamą teisės aktą dėl pasirengimo 2011 m., ir jis jau pradėtas rengti. Dabar mes turime pradėti dialogą su šimtu milijonų savanorių ES ir užtikrinti, kad jų požiūris ir nuomonės būtų įtrauktos į naujus planus, politikos priemones ir programas ir kad aktyvus dialogas su piliečiais leistų sukurti stiprią, vientisą ES.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gerb. pirmininke, Gyula Hegyi pranešimas yra puikus ir būtinas. Mums būtinas aktyvus Europos tautų ir piliečių dialogas. Mums reikalingas abiejų pusių tarpusavio supratimas. Mes turime būti tolerantiški ir pasirengę išklausyti, ką nori pasakyti įvairūs žmonės. Europos Parlamente tai yra būtina.

Aš manau, kad labai liūdna, kad kai kurie nariai paliko Parlamento salę prezidento Vaclavo Klausio kalbos metu, ir tai atsitiko ES Tarybai pirmininkaujant Čekijai. Ar jie nėra pasirengę išklausyti įvairių nuomonių, kurias išsako piliečiai, prezidentai, institucijos ir asmenys Europos klausimais?

Mes turime būti pasirengę išklausyti įvairias nuomones. Mums reikalinga sąveika ir dialogas, ypač su piliečiais tam, kad visuomenė galėtų manyti, kad jos nuomonė yra svarbi sprendžiant įvairius klausimus ir nesusidarytų įspūdis, kad Europos Sąjunga yra diskusijų klubas siauram elito ratui. Aš pritariu pasiūlymui stiprinti aktyvų ir tolerantišką dialogą su Europos piliečiais įvairiais lygmenimis.

Nirj Deva (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, šios ekonomikos krizės metu, kaip sakoma, „pakeliui į Forumą“ atsitiko nenumatytas dalykas. Ekonomikos krizės sąlygomis Europos gyventojai atsigręžė į nacionalines vyriausybes. Jie nieko nesitiki iš Europos Sąjungos. Nors asmuo, kuris turėtų atvykti čia per pora valandų manosi išgelbėjęs pasaulį, tačiau kaip tik nacionalinės vyriausybės – Paryžiuje arba Londone arba Vašingtone ar Romoje – įsisiūbavus ekonomikos krizei gelbsti savo šalių piliečius (nors jie yra drauge ir Europos Sąjungos piliečiai).

Ar galėčiau paklausti, kodėl taip atsitiko tų, kurie nesiliauja tvirtinti, kokia puiki organizacija yra ES? Galiu atsakyti į šį klausimą. Atsakysiu: todėl, kad nėra *demos* ir ryšio tarp ES institucijų ir piliečių. Žmonės šiomis sąlygomis pasitiki tik nacionalinėmis vyriausybėmis.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gerb. pirmininke, aš protestuoju dėl to, kaip pranešime svarstomas šis klausimas. ES valstybių narių pasitikėjimo Europos institucijomis stiprinimas nebūtinai reiškia tik strategijų ir veiksmų žinojimą, kurio, kaip žinoma, dažnai trūksta. Svarbu, kad būtų bendro sprendimo pojūtis, galimybė pareikšti savo nuomonę ES, ir nebūtų pažeidžiamos teisės, numatytos Konstitucija.

Europos piliečių diskusija, organizuojama ES valstybėse narėse – geriausias būdas dar kartą užtikrinti žmones, koks svarbus yra jų balsas svarstant Europos Sąjungos klausimus. Tai pats geriausias būdas neleisti jaustis apgautiems maždaug šimtas asmenų, dalyvaujančių rengiant pagrindines užduotis, kurias ES institucijos įgyvendina visų lenkų vardu. Reikalavimus būtina rimtai svarstyti. Tai taip pat tinka ir tuo atveju, kai diskusijoje dalyvauja kitų valstybių atstovai. Šiomis sąlygomis Europos Parlamente neįmanoma blokuoti realių diskusijų svarstant dialogą su piliečiais klausimą.

Martin Callanan (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, šiame pranešime svarstomas aktyvus dialogas su piliečiais. Geriausias dialogas su piliečiais įmanomas per demokratinius rinkimus. Ironiška, kad šis pranešimas svarstomas Europos Parlamente, o visiškai ignoruojami demokratiniai sprendimai valstybėse narėse. Todėl visiškai nestebina tai, kad Europos Sąjunga yra tokia nepopuliari Šiaurės rytų Anglijoje ir kitur Europoje. Demokratinio dialogo idėja vyksta viena kryptimi: ES negirdi žmonių nuomonės ir tik nurodo, ką jie turi galvoti ir kaip balsuoti.

Per pastaruosius dešimt metų Prancūzija, Nyderlandai ir dabar Airija – dukart – balsavo už tai, kad reikėtų sustabdyti Europos integraciją, tačiau ES visiškai neatsižvelgė į jų nuomonę.

Ar nėra taip, kad įsiklausant tik į ES finansuojamų NVO nuomonę, visiškai pamirštama rinkėjų nuomonė? Dialogas su piliečiais vyksta tuomet, kai įsiklausoma į jų nuomonę, išreikštą laisvuose demokratinuose rinkimuose ir referendumuose.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš manau, kad būtų klaidinga kalbėti apie aktyvų dialogą su piliečiais Europos klausimais, sutapatinant dialogą su piliečiais ir dialogą su pilietine visuomene. Mes dažnai painiojame dialogą su piliečiais ir dialogą su organizacijomis, kurias visiškai arba iš dalies finansuoja Komisija. Tiesą sakant, ES institucijos palaiko ryšį su organizacijomis, kurias finansuoja Komisija, todėl ir mokesčių mokėtojai.

Todėl kai mes faktiškai suteikiame piliečiams teisę pasakyti savo nuomonę – pvz., dėl Konstitucijos Prancūzijoje ir Nyderlanduose ir dėl Lisabonos sutarties Airijoje – ir rinkėjai pasako „ne“, ką mes tuomet darome? Mes visiškai ignoruojame balsavimo rezultatą! Balsuoti tol, kol bus pasiektas norimas rezultatas, nėra dialogas. Tai reiškia demokratijos suvaržymą. Mums reikalingas tikras aktyvus dialogas su piliečiais.

Jim Allister (NI). - Gerb. pirmininke, po penkerių metų šiame Parlamente panašūs pranešimai manęs jau niekuo nestebina. Tačiau turiu pareikšti, kad mane tiesiog apstulbino kai kurių šio pranešimo teiginių arogancija ir nepagarba nuomonei tų, kurie pataikūniškai nepritaria Europos projektui. Šiame pranešime teigiama, kad mažiau išsilavinę piliečiai linkę nepritari tolesnei Europos integracijai. Tai yra įžūlus melas ir neįtikėtina arogancija.

Būtent tie, kurie iš tikrųjų gilinasi į ES Konstituciją arba Lisabonos sutartį yra labiau linkę balsuoti prieš. Tie, kurie balsuoja už – kaip Komisijos nariai – paprastai niekada neskaityto dokumentų ir tiesiog tiki propaganda. Todėl aš atmetu šį teiginį.

Atsiliepdamas į tai, ką pasakė Gay Mitchell dėl to, kad britams prireikė 700 metų išeiti iš salos – norėčiau pasakyti, kad jis turėtų džiaugtis, kad iki galo to neįvyko: juk kai kurie Britanijos piliečiai svariai prisidėjo prie pergalės Šešių tautų taurės varžybose.

Neena Gill (PSE). - Gerb. pirmininke, aš balsavau už pranešimą, tačiau man kelia susirūpinimą tie patys klausimai, kaip ir pranešėjui Gyulai Hegyi.

Šiam pranešimui savo pakeitimais pakenkė kai kurie Parlamento nariai, kurie nėra suinteresuoti tuo, kad vyktų aktyvus dialogas su Europos piliečiais. Aš nemanau, kad spalvingos brošiūros yra aktyvus dialogas, ir, mano nuomone, Komisija šioje srityje patyrė nesėkmę. Jai nepavyko užmegzti aktyvaus ryšio su savo piliečiais. Jai nepavyko pasiekti didesnio palaikymo dėl darbo, kuris turėtų būti atliktas ES lygmeniu sprendžiant daugelį klausimų, turinčių įtakos kasdieniam gyvenimui. Aš manau, kad šis pranešimas padėtų jai peržiūrėti savo poziciją ir kūrybingiau spręsti minėtą klausimą.

- Pranešimas: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jim Allister (NI). - Gerb. pirmininke, aš pritariu pranešimui, nes jame keliama klausimai, kuriuos būtina spręsti.

Aš ypač pritariu pranešėjo sentimentams dėl to, kad kaimo plėtros priemonėms neturėtų būti išnaudotos visos lėšos, skirtos tiesioginėms išmokoms ūkininkams. Todėl aš prisidedu prie visų tų, kurie klausia, ar kaimo plėtros lėšos turėtų būti apskritai susietos su bendrąja žemės ūkio politika, nes dėl to ūkininkai neišvengiamai prarastų ankstesnius finansavimo šaltinius. Jei šis finansavimas būtų sanglaudos fondų dalis, nebūtų galimybės piktnaudžiauti finansavimu ūkininkams.

Todėl aš pritariu pranešimo teiginiui, kad kaimo plėtros politikos priemonėmis turėtų būti pirmiausia finansuojami žemės ūkyje dirbantys asmenys. Ši pusiausvyra iškreipta daugelyje kaimo plėtros programų, tarp jų turinčių įtakos mano regionui Šiaurės Airijoje.

- Pranešimas: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gerb. pirmininke, aš balsavau už šį pranešimą ir vertinu jį teigiamai. Ilgą laiką buvo manyta, kad mus veikia tik tai, kas patenka į mūsų sistemą per burną. Aš manau, kad šiuo pranešimu teisingai pabrėžiama tai, kad visa, kas pakliūva ant mūsų odos, patenka į mūsų sistemą taip pat, tarsi mes būtume tai suvalgę.

Daugėja ligų, kuriomis serga tik moterys, pvz., krūties vėžys, fibromialgija, ME, kt. Aš manau, kad mes turime žvelgti toliau, ir ne tik pasirūpinti, kad kosmetikos gaminiai būtų saugesni, bet taip pat pradėti realius

mokslinius tyrimus, nustatančius ryšį tarp tam tikrų kosmetikos sudėtinių dalių ir ligų, kuriomis serga moterys, ir taip pat kuriant saugesnius kosmetikos gaminius, nes mes visos, žinoma, norime ir toliau jais naudotis.

Neena Gill (PSE). - Gerb. pirmininke, aš palankiai vertinu šį pranešimą, nes kosmetikos gaminių bandymai yra klausimas, kuris rūpi daugeliui regiono, kuriam aš atstovauju, – Vakarų Midlandso – rinkėjų, ir aš sulaukiau daugybės atsiliepimų šiuo klausimu. Aš džiaugiuosi pranešimu ir jam pritariau, nes jame nustatomi potencialiai kenksmingų medžiagų naudojimo standartai ir standartai kosmetikos produktų gamintojų bandymams, tačiau mums būtina nustatyti panašius standartus ir bandymams su gyvūnais. Mes jau kartą sprendėme klausimą dėl bandymų su gyvūnais mokslo tikslais. Dabar mes turime svarbią priemonę, leidžiančią didinti vartotojų informuotumą apie kosmetikos gaminių sudėtį, kurią dėmesys bandymams su gyvūnais tik sustiprintų.

- Pranešimas: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gerb. pirmininke, aš balsavau už šį pranešimą ir didesnę biocidinių produktų kontrolę, tačiau norėjau pasinaudoti galimybe ir nurodyti, kad Airijoje legaliai naudojama toksinė medžiaga, kuri dedama į geriamąjį vandenį – biocidinis produktas, vadinamas fluoridu. Aš norėčiau pasveikinti Komisiją pradėjus konsultavimosi procesą, kuriuo ji pritaria moksliniams darbams, visuomenės nuomonei, kt. dėl geriamojo vandens taršos toksine medžiaga – fluoridu.

- Pranešimas: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš balsavau prieš šį pranešimą, nes manau, kad jis yra blogesnis už Komisijos pasiūlymą taikyti didesnius akcizo mokesčius apdoroto tabako produktams. Atlikti tyrimai rodo, kad veiksmingiausias ir įprastas būdas keisti žmonių elgesį be tabako vartojimo įpročių yra per mokesčius.

Airijoje Korko universitete atlikti tyrimai parodė, kad 2004 m. visiškai uždraudus rūkyti darbo vietose, kitais metais širdies ligonių skaičius regione sumažėjo 11 proc. Airija taip pat taiko aukščiausius Europos Sąjungoje akcizo mokesčius – 4,99 EUR kiekvienai dvidešimties cigarečių pakuotei, todėl pakuotės kaina išauga iki 8 EUR.

Kombinuotas požiūris taikant atbaidančias kainodaras ir mokesčių priemones, draudimai rūkyti, visuomenės švietimo kampanijos ir didesnės galimybės taikyti nikotino pakaitinę terapiją, norintiems mesti rūkyti padeda gerinti sveikatos priežiūrą ir stiprinti visuomenės sveikatą.

Čekija yra vienintelė ES valstybė narė, dar neratifikavusi JT Tabako kontrolės konvencijos. Dėl tabako vartojimo ES kasmet miršta daugiau kaip vienas milijonas žmonių. Ar Europos Parlamento Pirmininkas gali pareikalauti, kad ES Tarybai pirmininkaujanti Čekija iki savo pirmininkavimo pabaigos visų mūsų vardu pašalintų šį rimtą trūkumą?

- Pranešimas: Maria Martens (A6-0079/2009)

Richard Corbett (PSE). - Gerb. pirmininke, man atrodo, kad oponentai naudojami paaiškinimų dėl balsavimo procedūra, dar kartą grįždami prie Lisabonos sutarties. Jie reiškia nepagrįstus kaltinimus dėl to, kad neįsiklausoma į žmonių, kurie pasisako prieš Lisabonos sutartį, nuomonę.

Nepaisant to, kad Lisabonos sutartį ratifikuojame ne mes, o valstybės narės, tai, žinoma, dar ir visiškai neteisingas kaltinimas. Viena valstybė narė pasakė „ne“. Kitos valstybės narės nurodė, kad jos pasirengusios atsižvelgti į priežastis, kodėl buvo pasakyta „ne“, ir tuo remiantis žengti toliau. Tačiau kai Den Dover net nežvelgia skirtumo tarp konstitucinės sutarties ir Lisabonos sutarties ir teigia, kad šią Sutartį atmetė Prancūzija ir Nyderlandai, jis apdairiai pamiršta nurodyti šalis, kuriose vykusiuose referendumuose sutarčiai buvo pritarta.

Būtų neteisinga išklausti tik vienos pusės argumentus. Mes privalome išklausti abi puses ir ieškoti sprendimo, kuris būtų priimtinas visoms valstybėms narėms. Todėl būtina atsižvelgti į demokratinius rezultatus, o ne į bendrą padėtį valstybėse narėse.

- Pranešimas: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Marian Harkin (ALDE). - Gerb. pirmininke, aš visiškai pritariu šio pranešimo 5 konstatuojamajai daliai. Aš susidūriau su panašia byla Airijoje, kur moteris buvo priversta palikti Nigeriją su savo dviem dukterimis

po to, kai vyriausioji duktė mirė po moterų lyties organų sužalojimo (MLOŽ). Šiuo metu jos byla perduota Europos žmogaus teisių teismui, ir teismas nurodė Airijos vyriausybei spręsti šią bylą arba, kaip sakoma, draugiškai susitarti.

5 konstatuojamoje dalyje nurodoma, kad moterų lyties organų žalojimas yra žmogaus teisių pažeidimas, ir vis daugiau prieglobsčio prašančių tėvų susiduria su šiuo pavojumi atsisakius jiems duoti sutikimą dėl MLOŽ. Aš manau, kad Žmogaus teisių teismas atsižvelgs į mūsų pareiškimą, priimdamas galutinį sprendimą šioje byloje.

Pagaliau aš sutinku su Richardu Corbettu dėl to, kad šiandien čia buvo daug kalbama apie demokratiją, bet – tiems, kurie pasiryžę sugaišti šiek tiek laiko skaičiavimams, aišku, kad įvairiuose referendumuose dėl Konstitucijos ir Lisabonos sutarties daugiau kaip 27 milijonai rinkėjų balsavo „už“ ir 24 milijonai – „prieš“. Štai tikroji demokratija ir jos rezultatas.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, dėkoju už man suteiktą žodį. Aš norėčiau pritarti dėmesiui, kurį šiandien Parlamentas skyrė tokiems svarbiems klausimams, kaip teisė į sveikatą, seksualinės tapatybės teisę, teisę į psichikos sveikatą ir fizinio ir protinio moters neliečiamumo apsaugą, kurią pažeidžia ši ginekologinė praktika.

Europa iš kitų išsiskiria rimtais įsipareigojimais žmogaus teisėms, kaip ką tik minėjo prieš mane kalbėjusi narė. Šie veiksmai, nusinešę daug vaikų ir moterų gyvybių, yra visiškai nepriimtini. Europa vykdo įsipareigojimus ir parodė reikalingą atsakomybę, užtikrinant įstatymų suderinamumą pagal šias nuostatas.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gerb. pirmininke, aš būčiau mielai balsavusi už Cristianos Muscardini pranešimą dėl moterų lyties organų žalojimo, nes aš visuomet pritariau tam, kad būtų uždraustas šis barbariškas paprotys, ir suprantu pavojų šeimai, turinčiai grįžti į savo šalį, kur ši praktika paplitusi.

Vis dėlto kaip paprastai, šią mergaičių ir moterų žalojimo praktiką kolegų linke susieti su darbotvarke dėl abortų, įtraukdami į pranešimą teiginius dėl „seksualinių ir reprodukcijos teisių“.

(Priėmus Gay Mitchell balsavimo pataisą, kuri atspindi galutinę teksto formulotę, jo balsavimo paaiškinimas žodžiu nebegalioja.)

- Pranešimas: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Gerb. pirmininke. Aš norėčiau padėkoti savo kolegai iš Kultūros ir švietimo komiteto Vasco Graça Moura už jo darbą rengiant šį pranešimą, kuriam aš balsuojuant pritariau. Pranešimas yra susijęs su dokumentais, kuriuos Europos Parlamente mes jau svarstėme. ES plėtra dar labiau padidino ES kalbų įvairovę. Šiandien mes kalbame 23 kalbomis ir dar šešiasdešimčia įvairių regionų ir grupių dialektų.

Globalizacija ir emigracija prisidėjo prie daugelio kalbų, kuriomis šiandien kalbama Europoje. Todėl kalbų įvairovė neabejotinai yra viena Europos Sąjungos ypatybių, turinti didžiulės įtakos socialiniam, kultūriniam ir profesiniam jos piliečių gyvenimui ir ekonominei ir politinei valstybių narių veiklai. Aš laikau Komisijos pranešimą šioje srityje itin svarbiu. Aš sutinku su pranešėju, kad kalbų ir kultūrų įvairovė ES yra didžiulis konkurencinis pranašumas ir mes turime remti kalbų mokymo ir kultūros mainų programas.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, kalbant apie Vasco Graços Mouros pranešimą, aš turiu pasakyti, kad mūsų kolega atliko puikų darbą. Aš tik norėjau iškelti klausimą dėl darbo tvarkos – Cristiana Muscardini šiandien jau tai minėjo – aš tikiuosi, kad jūs perduosite mūsų prašymą tam, kad nebūtų teikiama balsuoti faktiškai tokie patys pranešimai. Taip nuskriaudžiamas pranešėjas, ir man taip yra atsitikę

Būtent dėl šios priežasties aš norėčiau dar kartą pabrėžti teigiamą darbą, kurį atliko mūsų kolega, Vasco Graços Mouros, net jeigu buvo priimta kita rezoliucija, už kurią aš taip pat balsavau. Mano balsas nereiškia, kad aš nepritariu Vasco Graços Mouros pranešimui; kaip tik atvirkščiai.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gerb. pirmininke. Pirmiausia aš norėčiau padėkoti Vasco Graçai Mourai už jo puikų darbą. Jis iš tiesų nuoširdžiai siekė spręsti kalbos klausimus ir teisingai pastebėjo, kad kalba yra viena pagrindinių žmogaus teisių. Kalba yra iš esmės susijusi su tapatybe, būtent dėl šios priežasties Europos Sąjungoje turėtų būti puoselėjama daugiakalbystė.

Vis dėlto mes balsavome už alternatyvią rezoliuciją, suteikdami jai pirmenybę prieš originalų pranešimą. Aš pats dalyvavau rengiant alternatyvią rezoliuciją, ir galbūt reikėtų paminėti, kodėl mes norime parengti alternatyvą gerai įvertintam Vasco Graços Mouros darbui. To priežastis – mažumų kalbų teisės.

Kaip sakoma, silpniausioji mūsų grandis rodo, kiek esame stiprūs. Todėl mes norime užtikrinti, kad kalbinės mažumos, pvz., samiai Suomijoje, išsaugotų teisę vartoti gimtąją kalbą ir gauti pagrindines paslaugas šia kalba. Mes turime imtis atsakomybės už juos, kaip ir už visas vietines tautas. Dėl šios priežasties svarbu, kad Europos Sąjunga įvykdytų savo kultūrinę pareigą ir išlaikytų visas, tarp jų ir mažumų, kalbas.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gerb. pirmininke, nors priimta alternatyvi rezoliucija dėl daugiakalbystės Europoje yra geresnė, negu originalus tekstas, aš vis dar po svarstymų balsavau prieš; pagaliau abi rezoliucijos, viena, kuri priimta, ir originali ragina skatinti Europos kalbų įvairovės agentūros darbą. Nors tai skamba gražiai ir aš pritariu pačiam principui, skaitydamas aš matau, kad savo kalbą skatinami toliau vartoti imigrantai iš ne Europos šalių, o Europos Parlamentas net ragina įtraukti į mokyklų programas mokymą užsienio mažumų arba mažumų, kilusių iš užsienio, gimtąją kalbą ir vartoti imigrantų kalbas. Tai būtų beprotybė. Šitaip būtų labai apsunkintas adaptavimasis ir asimiliavimas. Tai prieštarauja Europos valstybių interesams.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gerb. pirmininke, aš taip pat balsavau prieš pranešimą dėl daugiakalbystės. Nors aš esu nuoseklus daugiakalbystės šalininkas ir rėmėjas, originaliame pranešime ir priimtame pakeitime esančios idėjos sukeltų sunkumų, jei būtų įgyvendintos. Pranešimu, pvz., siekiama skatinti imigrantus toliau vartoti savo kilmės kalbą, t. y. tai, kas iš principo kelia didelį susirūpinimą valstybėms narėms, nes imigrantai tinkamai taip ir neišmoksta juos priimančios šalies kalbos su visomis iš to išplaukiančiomis pasekmėmis.

Kita potenciali problema yra tai, kaip šiame pranešime apibūdinamos valstybės narės, kur jau vartojama daugiau negu viena oficiali kalba. Žinoma, reikėtų atsižvelgti į konkrečią padėtį, pvz., Belgijoje, kur kiekvienas regionas, išskyrus Briuselį yra oficialiai vienakalbis. Flandrijoje yra daugybė prancūziškai kalbančių imigrantų, kurie atsisako prisitaikyti prie olandiškai kalbančios Flandrijos ypatumų, ir Europa tikrai neturėtų šiuo atveju siūlyti įvairių neegzistuojančių teisių.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš pritariu daugeliui susirūpinimą keliančių klausimų, pateiktų šiame pranešime, kuriais siekiama skatinti Europos Sąjungą toliau vartoti vietos kalbas, – nors kai kas iš šios filosofijos nusipelno dėmesio ir paramos, – ir taip yra todėl, kad šiandien, šių teisėtai keliamų problemų akivaizdoje, mes susiduriame su dar didesne rizika, kad Europos kalbos nunyks dėl to, kad Europos Parlamente ir kitur naudojama standartizuota šnekamoji ir rašytinė anglų kalba. Ši rizika iš tiesų yra labai didelė.

Būtina nepamiršti vietos kalbos teisių. Nacionalinės kalbos nyksta: jų saviraiška yra ribota, tačiau tikrai gėdinga, kad nyksta vietos tarmės, nors jos turėtų būti apsaugotos, kaip, pvz., Italijoje, vykdant federacinę reformą, kurią mes stengiamės pasiūlyti ir įgyvendinti.

Ar Europos Sąjunga daro visa, kas įmanoma, tam, kad apsaugotų vietos kalbas? Mes ką tik klausėmės Eleonoros Lo Curto. Kaip būtų gražu, jei ji retkarčiais prabiltų gražia Sardinijos tarme, nes aš įsivaizduoju, kad ji ją gerai moka. Aš kartais galėčiau kalbėti Pjemonto tarme, tačiau mūsų Parlamento bibliotekoje nėra kultūros dokumentų, žurnalų ir kt., susijusių su kultūros tapatybės arba vietinėmis kalbomis

Todėl, prieš susirūpinant dėl to, kaip apsaugoti nuo standartizacijos naudojant trečiųjų šalių kalbas, reikėtų daugiau dėmesio skirti mažumų ir vietos kalboms.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Mario Borghesio, aš esu sicilietė, o Sicilija yra turtingos civilizacijos ir istorijos lopšys. Mes manome, kad ji galės kurti nepriklausomą ateitį, ir todėl aš, žinoma, tegaliu tik pritarti tam, kad daugiau dėmesio būtų skirta gimtajai kalbai, skatinant jos vartojimą ir tai perduoti savo vaikams.

Taip sakydama aš visų pirma turiu omenyje emigracijos, ir ne tik Italijoje, bet ir kitur, istoriją. Aš manau, kad dėl šio reiškinio naujoji karta – venecijiečiai, Sardinijos gyventojai ir daugelis kitų – nebepreisimins ir nebekalbės Sicilijos, Venecijos ir Sardinijos tarme.

Siekiant, kad šiame didžiajame instituciniame Europos teatre būtų skatinama įvairovė, kurią mes puoselėjame ir regionų Europa, pirmininke, aš raginu, šalia viso kito, išsiskirti ir savo vartojamomis kalbomis.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, balsuojant dėl šio pranešimo aš susilaikiau dėl dviejų priežasčių, nors visiškai sutinku su pavadinimu „Daugiakalbystė – Europos turtas ir bendras rūpestis“.

Šiandien buvo minėta, kad į pranešimą perkelti „tam tikri nacionaliniai ginčai Ispanijoje“. Aš labai skeptiškai žiūriu į diskusiją dėl daugiakalbystės ir kalbos, kaip priemonės arba politinių derybų įrankio, sprendžiant nacionalinius klausimus valstybėse narėse. Kaip tik šitai ir atsitiko diskusijoje šiuo klausimu komitete ir čia, Europos Parlamente.

Aš visiškai nenoriu sumenkinti mažųjų kalbų teisių. Iš tikrųjų aš turėčiau jas apginti ir tikrai manau, kad mes turėtume apsaugoti ES piliečių, kurių gimtoji kalba yra viena nacionalinių mažųjų kalbų, teises. Europos Parlamente turėtų būti vietos visoms šioms kalboms, tačiau jos nebūtinai turėtų būti oficialios Parlamento darbo kalbos, ypač jei šie piliečiai visiškai laisvai kalba angliškai – kaip mūsų atveju. Pvz., dalyvaujant svarbiose diskusijose plenariniuose posėdžiuose ir komitetuose kuria nors nacionaline kalba, kuri turi būti išversta į daugiau kaip dvidešimt kitų kalbų, sumenkinamas demokratinės diskusijos tikslas, nes vertimas ne visuomet tinkamai perteikia įvairius niuansus arba net iškreipia diskusijos prasmę. Mūsų demokratinis mandatas leidžia savo nuomone įtikinti kiek galima daugiau žmonių, o sunkumai užtikrinant pakankamą skaičių tinkamai kvalifikuotų vertėjų žodžiu su tuo yra visiškai nesusiję. Todėl dėl šių dviejų priežasčių balsuojant aš susilaikiau.

- Pranešimas: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš norėčiau pasakyti, kad balsavau už Lamberto van Nistelrooijaus pranešimą, tačiau norėčiau pasinaudoti galimybe ir, stebint dar likusiems keletui dalyvių, pasakyti, kad jei vietoje diskusijos apie Europos Sąjungą ir rinkėjus, kurie neigiamai vertina Sąjungą, Parlamento nariai, kurie šiandien taip sklandžiai kritikavo Europos Sąjungą ir jos procedūrinį metodą, būtų suteikę objektyvesnę informaciją, tai neabejotinai būtų leidę sukurti visiškai kitokią atmosferą.

Lamberto van Nistelrooijaus pranešime teigiama, kad sanglaudos politika remiasi nuostatomis, kuriomis siekiama stiprinti solidarumą ir bendradarbiavimą. Ekonomikos krizės sąlygomis aš manau, kad Europos regionai – ne tik tautos, bet taip pat ir regionai – turėtų bendradarbiauti, stiprinant savo pozicijas ir gerinant gyvenimo kokybę. Būtent dėl šios priežasties aš manau, kad Lamberto van Nistelrooijaus pranešimas nusipelno, kad aš už jį balsuočiau.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Aš balsavau už pranešimą dėl teritorinės sanglaudos, nes tvirtai tikiu, kad ši sąvoka turi būti plėtojama ir įgyvendinama kaip horizontalus principas, kuriuo būtų pagrįstos visos Bendrijos politikos priemonės ir veiksmai.

Šios dienos diskusijoje dėl sanglaudos politikos kitu programavimo laikotarpiu mes raginame stiprinti tiesioginių regioninių ir vietos institucijų dalyvavimą, planuojant ir įgyvendinant atitinkamas programas. Europos Sąjungos politika ir ypač sanglaudos politikos priemonės turėtų pakeisti centralizuotą valdymo sistemą labiau integruota įvairių lygių sistema.

Todėl aš manau, kad valstybės narės turėtų būti skatinamos kurti teritorinio valdymo sistemą pagal integruotą principą „iš apačios į viršų“, kuris taip pat užtikrintų aktyvesnį piliečių dalyvavimą. Aš raginu valstybes nars pradėti galvoti apie tai, kaip jos turėtų geriau konsoliduoti ir remti teritorinės sanglaudos sąvoką įgyvendinant savo nacionalines programas ir politikos priemones.

Aš manau, kad šiomis sąlygomis itin svarbu nustatyti ir griežtai laikytis pagrindinių vystymosi koordinavimo principų, ir stiprinti miesto ir kaimo partnerystę.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Aš pritariau pranešimui dėl teritorinės sanglaudos, nes ši politika yra labai svarbi Europos Sąjungos regionams.

Sanglaudos fondų lėšos kartu su valstybių narių lėšomis gali pakeisti net labiausiai atsilikusius regionus, paverčiant juos gerai išvystytais regionais. Tai yra itin svarbu mano gimtajai Bulgarijai. Tai taip pat svarbu sąžiningai planuojant lėšų paskirstymą ir taikant sanglaudos principą visoms prioritetinėms Europos Sąjungos politikos priemonėms.

Atsižvelgiant į visus veiksnius, turinčius įtakos suderintam regionų ir socialiniam vystymuisi, būtina ieškoti tinkamų mechanizmų, suteikiančių galimybę valstybėms narėms, kurių vystymasis atsilieka, susilyginti šioje srityje su kitais regionais.

Būtina taikyti aiškius kriterijus planavimo etape, nes kaip tik planavimo etape lėšos gali būti netinkamai ir neveiksmingai paskirstytos, ir tai turėtų įtakos žmonių gyvenimo kokybei.

Marian Harkin (ALDE). - Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti Lambertą van Nistelrooiją su šiuo pranešimu. Aš ypač pritariu 42 daliai, kuria raginama sukurti patikimą partnerystę tarp visų šalių, dalyvaujančių regionų ir vietos vystymesi ES, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis.

Tai yra būtina regioninės sanglaudos įgyvendinimo sąlyga. Vietos plėtros grupių ir NVO dalyvavimas plėtojant regioninę plėtrą ir teritorinę sanglaudą turi realią ekonominę ir socialinę pridėtinę vertę. Atsižvelgiant į tai, kad teritorinė sanglauda tarp mūsų regionų yra gana silpna, itin svarbu steigti ir stiprinti panašias partnerystes.

- Pranešimas: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Marian Harkin (ALDE). - Gerb. pirmininke, aš norėčiau pritarti 22 daliai, kuria – kaip ir Lamberto van Nistelrooijaus pranešime – valstybės narės raginamos stiprinti partnerystės principą savo programose ir vadovaujantis ERPF, ESF ir Sanglaudos fondų bendrojo reglamento 11 straipsniu.

Mes kuriame šiuos reglamentus Parlamente, tačiau būtent valstybės narės turi įgyvendinti šiuos reglamentus, o Komisija stebi jų įgyvendinimą. Naujausias pranešimas apie NVO ir kitų dalyvavimą įgyvendinant struktūrinius fondus naujosiose valstybėse narėse ir jų kontrolę pavadintas „Ištraukties iliuzija“, ir aš manau, kad šis pavadinimas yra labai įskalingas. Valstybės narės ir Komisija prisiima atsakomybę. Mes šiame Parlamente privalome to reikalauti.

- Pranešimas: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Aš balsavau už mūsų kolegų narių pranešimus, kritikuojančius kliūtis įgyvendinant sanglaudos politiką. Ypač norėčiau paminėti Constanze Angelos Krehl pranešimą. Norėčiau papildyti šios dienos diskusiją ir pasakyti, kad kolegos nariai pamiršo paminėti, kad prieš dvi savaites mes patvirtinome ekonomikos gaivinimo paketą. Tai buvo paketas, dėl kurio susitarė ES tarybai pirmininkaujanti Čekija ir Komisija. Europos Parlamentui reikalaujant, Komisija taip pat pateikė pasiūlymus dėl administravimo supaprastinimo ir nustatė lankstumo laipsnį, kuris leistų visiems, gaunantiems pinigus iš Struktūrinių fondų, perkelti lėšas tarp programų ir net naudoti šias lėšas paskoloms, o tai naujosioms valstybėms narėms yra labai svarbu. Kitas pranešimas iš šio paketo – pranešimas dėl mikrokreditų taip pat tam neprieštarauja. Aš tik apgailestauju dėl to, kad mes neturime aiškių rekomendacijų, kaip suderinti reglamentus dėl mikrokreditų vartojimo, kuris būtų ypač naudingas smulkiesiems verslininkams ir vietos valdžios institucijoms.

Marian Harkin (ALDE). - Gerb. pirmininke, aš ypač pritariu tam, kad į šį pranešimą būtų įtrauktos kredito unijos ir pripažįstamas jų įnašas teikiant mikrokredito paslaugas. Kredito unijoms, kurios yra ne pelno organizacijos, tenka unikalus vaidmuo teikiant mikrokreditus, dažnai tiems, kurie negautų kredito iš kitų finansų institucijų. Kredito unijos nėra vienodai stiprios įvairiose Europos valstybėse narėse, tačiau jų rezervai ES siekia daugiau kaip 40 mlrd. EUR. Visame pasaulyje kredito unijos apima beveik 180 mln. narių, o jų rezervai sudaro daugiau kaip 1,1 trilijono JAV dolerių.

Tuo metu, kai daug žmonių praranda pasitikėjimą bankinėmis institucijomis, ne pelno finansų institucijos yra gyvybinga alternatyva ir mes privalome jas paremti. Konkrečiai, jos turi būti įtrauktos į programą JASMINE, pasinaudojant, kaip mikrokreditų teikėjams įvairiomis paramos verslui – mokymo, patarimų, finansavimo ir švietimo, kt. – paslaugomis.

Pagaliau patikslinimas dėl Cristianos Muscardini pranešimo: aš manau, kad mes balsavome ir priėmėme 1 pakeitimą, kur „seksualinės ir reprodukcinės teisės“ buvo pakeistos „lytine ir reprodukine sveikata“. Taigi aš nemanau, kad sutinku su savo kolegomis iš Airijos, kalbėjusiais prieš mane.

Pirmininkas. – Syed Kamall, kaip matote, jūs esate vienintelis, likęs Parlamento salėje!

Syed Kamall (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, leiskite man pirmiausia padėkoti jums ir visiems vertėjams už jūsų kantrybę visą šį labai ilgą balsavimo paaiškinimą.

Aš manau, kad Parlamente esama bendro sutarimo dėl mikrokreditų naudos: tai vienas klausimų, dėl kurių sutaria Parlamento kairė ir dešinė pusės.

Šiame etape leiskite man atiduoti duoklę dviem konkrečioms organizacijoms. Viena jų – *Opportunity International*, kuriai vadovauja buvęs vienos Afrikos šalies centrinio banko vadovų, pasižyminti profesionaliu požiūriu į mikrokreditą, kurio, deja, dažnai labai trūksta. Kita organizacija, turinti puikią interneto svetainę – www.kiva.org – leidžia pavieniams žmonėms skolintis iki 25 JAV dolerių ir teikia didesnes mikropaskolas verslininkams visame pasaulyje, ypač besivystančiose šalyse.

Aš norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad būtina pasirūpinti tuo, kad vietos, nacionalinės arba ES vyriausybės neišstumtų smulkių, bendruomenių mikrokreditų teikėjų. Tokių atvejų pasitaikė mano rinkimų apygardoje Londone, kur bendruomenės organizacijos išstūmė vietos vyriausybę.

Vis dėlto aš manau, kad apskritai mes galime sutikti, kad mikrokreditas yra puikus dalykas, padedantis neturtingesnių šalių verslininkams.

Balsavimo paaiškinimai raštu

- Pranešimas: Paolo Costa (A6-0071/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), raštu. – (PL) Aš balsavau už tai, kad būtų priimtas pranešimas dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Europos bendrijos ir Nepalo vyriausybės susitarimo dėl tam tikrų oro susisiekimo aspektų sudarymo.

Aš pritariu pranešėjo pasiūlymui sudaryti šį susitarimą.

Aš manau, kad pakeitimai dėl paskyrimo straipsnio, aviacinio kuro mokesčių ir kainodaros yra pagrįsti, lyginant su esamais dvišaliais susitarimais.

Aš manau, kad abipusis pasitikėjimas kitos šalies sistemomis leis puoselėti susitarimo įgyvendinimą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už Paolo Costa pranešimą dėl Europos bendrijos ir Nepalo vyriausybės susitarimo dėl tam tikrų oro susisiekimo aspektų sudarymo.

Aš pritariu pranešėjui, kad Nepalo skirtiems oro vežėjams keleivių ir prekių gabenimo tarifai Europos Sąjungoje turėtų būti reguliuojami Europos bendrijos teisės aktais. Aš taip pat pritariu aviacinio kuro apmokestinimui skrydžiams bendrijos teritorijoje.

- Pranešimas: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A6-0130/2009)

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už Lidijos Joannos Geringer de Oedenberg pranešimą dėl ratinių žemės ūkio ar miškų ūkio traktorių.

Faktiškai aš pritariu Komisijos pasiūlymui dėl galiojančių teisės aktų, tarp jų techninių pataisų, kodifikavimo.

- Pranešimas: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A6-0129/2009)

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už Lidijos Joannos Geringer de Oedenberg pranešimą dėl Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemos.

Aš sutinku su pasiūlymu dėl galiojančių teisės aktų kodifikavimo siekiant užtikrinti, kad Bendrijos teisės aktai būtų tinkamai supaprastinti ir aiškiai parengti.

- Pranešimas: Sirpa Pietikäinen (A6-0119/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Atsižvelgiant į vis sudėtingesnes finansų rinkas, ypač finansų krizės sąlygomis, būtina optimaliau rinkti statistinius duomenis. Duomenų patikimumas ir laiku atliekamas jų surinkimas turėtų būti kertinis keičiamo reglamento klausimas. Pranešėja mano, kad laiku atliekamas statistinės informacijos rinkimas turi didžiausią reikšmę. Todėl Europos centrinių bankų sistema ir Europos statistikos sistema, jei reikia, turėtų kas mėnesį atnaujinti duomenis. Tai sustiprintų statistinių duomenų kokybę ir padėtų optimizuoti jų naudingumą, ypač jei tai susiję su finansinių paslaugų sektoriaus stebėjimu. Pritariu Europos centrinio banko pasiūlymui iš dalies keisti Tarybos reglamentą dėl Europos centrinių bankų sistemos vykdomos statistinės informacijos rinkimo, kuo siekiama sustiprinti šių duomenų rinkimo veiksmingumą. Taip pat tokiu būdu galiojantis reglamentas būtų suderintas su finansų rinkų tendencijomis.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Balsuodamas dėl Sirpa Pietikäinen pranešimo dėl Europos centrinio banko renkamos statistinės informacijos aš susilaikiau. Iš tikrųjų aš tik iš dalies sutinku su minėtu pranešimu, nes yra svarbių klausimų, kuriems aš negaliu visiškai pritarti.

- Pranešimas: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Philip Claeys (NI), raštu. – (NL) Aš balsavau prieš Alexanderio Grafo Lambsdorffo pranešimą, nes iš jo neišku, ar ES valstybės narės iš tikrųjų būtų geriausia, jei ES nebūtų atstovaujama JT Žmogaus teisių taryboje, išsaugant galutiniam dokumente tam tikras nepriimtinas ištraukas iš Durbano persvarstymo

konferencijos. Būtina kartą ir visiems laikams pasakyti, kad Europai nereikalingos žmogaus teisių pamokos iš islamo teokratijos ir kitų (pusiau) diktatoriškų režimų.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Nors aš iš esmės pritariu Alexanderio Grafio Lambsdorffo pranešimui dėl ES prioritetų 64-ojoje Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos sesijoje, aš negaliu pritarti jo raginimui šiame etape Europos Sąjungai skirti vieną vietą JT Saugumo Taryboje. Aš pritariu saugumo Tarybos reformai pripažįstant naują politinę realybę – Japonija, Vokietija, Indija ir Brazilija yra tinkami narystės pavyzdžiai, taip pat būtinas tam tikras atstovavimas iš Afrikos. Tačiau pritarimas arba nepritiriamas dėl ES atstovavimo JT Saugumo Taryboje turi būti gautas derybų proceso pabaigoje, o ne pradžioje (nors tame yra logikos). Remiantis tuo, aš manau, kad būtų teisinga susilaikyti balsuojant dėl šio pranešimo.

Neena Gill (PSE), raštu. – Pirmininke, aš susilaikiau balsuojant dėl šio pranešimo, nes manau, kad būtina skubiai persvarstyti JT veiklą ir ją reformuoti. Nėra prasmės svarstyti ES vietos Saugumo Taryboje klausimą, jei visa atstovavimo sistema turi būti pakeista.

Kaip Saugumo Taryboje, pvz., atstovaujama Azijai? Šiuo metu žemynui atstovauja tik Kinija, nedemokratinė šalis, kurioje negerbiamos žmogaus teisės. Kodėl neraginama suteikti vietą Indijai, kuri gyventojų skaičiumi greitai prisivys Kiniją ir kurios politinė, ekonominė ir strateginė galia regioniniu ir visuotiniu požiūriu yra itin svarbi?

Prieš mąstydami apie ES atstovavimą JT, mes turime spręsti, kaip būtų galima pakeisti į gerąją pusę dabartinę JT. Tinkamas didžiausios pasaulio demokratijos atstovavimas Saugumo Taryboje reikštų svarbų žingsnį teisinga kryptimi.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Principas „viena šalis – vienas balsas“ yra vienas pagrindinių bendradarbiavimo Jungtinėse Tautose principų ir turėtų juo likti. Todėl mes manome, kad labai gerai, kad Europos Parlamentas pritaria tam, kad ateityje ES turėtų vieną vietą JT Saugumo Taryboje. Nebūtina priminti, kad Švedijos užsienio politika skiriasi nuo Lenkijos užsienio politikos, o ši, savo ruožtu – nuo Graikijos užsienio politikos. Kita vertus, panašiai mąstančios valstybės gali susivienyti, jei jos to nori.

Vis dėlto pranešime yra keletas teigiamų aspektų, ypač raginant gerbti žmogaus teises ir tarptautinę humanitarinę teisę. Mes manome, kad šios formuluotės yra tokios svarbios, kad mes nusprendėme pritarti pranešimui nepaisant kitų jo trūkumų.

Richard Howitt (PSE), raštu. – Europos Parlamento nariai, leiboristai remia JT generalinės asamblėjos darbą ir jos vaidmenį, vystant tarptautinį bendradarbiavimą. Šioje rezoliucijoje pritariama tam, kad daugiau dėmesio būtų skirta bendradarbiavimui žmogaus teisių srityje, JT reformai, branduolinio ginklo neplatitimui ir Tūkstantmečio vystymosi tikslams.

Balsuodami dėl šios rezoliucijos, mes nusprendėme susilaikyti, ir nors mes pritariame daug jame išdėstytų klausimų, mes nepritariame tam, kad Europos Sąjungai būtų skirta viena vieta JT Saugumo Taryboje. JT Chartijoje nėra nuostatos dėl regionų atstovavimo Saugumo Taryboje. Europa nėra JT narė, o, remiantis JT chartija, jos narėmis gali būti tik šalys.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Alexander Graf Lambsdorff pranešimu svariai prisidedama prie Sąjungos dalyvavimo JT veikloje ir reformose. Aš džiaugiuosi, galėdamas balsuoti už.

Šiame pranešime esančiomis rekomendacijomis dar kartą patvirtinamas nuolatinis ES valstybių narių susirūpinimas pagrindiniais visuotinės politikos klausimais, ir įtikinamai pakartojami Rumunijai ir PPE-DE frakcijai aktualūs klausimai.

Pvz., ES vertybės verčia mus daugiau dėmesio skirti įsipareigojimo ginti principui. Be to, mano partija ir kiti PPE-DE frakcijos nariai žmogaus teises laiko vienu pagrindiniu mūsų užsienio politikos prioritetu ir galimybe išreikšti požiūrį visuotiniu lygmeniu. Aš džiaugiuosi, kad šiose rekomendacijose į visus šiuos klausimus tinkamai atsižvelgiama. Konsoliduojant pažangą šioje srityje mes turime skatinti asmens apsaugą ne tik žvelgdami iš ekonominės ir socialinės perspektyvos, bet ir „kieto“ saugumo požiūriu.

Pagaliau visiems tiems, kurie norėtų kad ši organizacija deramai veiktų – svarbu nustatyti kategorišką, veiksmingą, daugiąšalį šios organizacijos mechanizmą, įgyvendinant šias vertybes.

Sprendžiant šiuos ir kitus klausimus, kurie rūpi Europos piliečiams, pranešimas ir rekomendacijos, kurias pateikė Alexander Graf Lambsdorff, yra žingsnis į priekį, ir todėl aš už balsuoju už šį pranešimą.

Toomas Savi (ALDE), raštu. – Aš balsavau už Alexanderio Grafo Lambsdorffo pranešimą su pasiūlymu dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl Europos Sąjungos prioritetų 64-ojoje Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos sesijoje. Europos Sąjunga turėtų vieningai veikti, siekdama įtakos sprendimams ir įsipareigojimams, kurie turėtų būti priimti JT generalinės asamblėjos posėdyje 2009 m. rugsėjo mėn.

Kaip vystymosi komiteto narys, aš norėčiau pabrėžti, kaip svarbu siekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų. Europos Sąjunga turėtų imtis vadovaujančio vaidmens JT užtikrinant, kad būtų išpildyti mūsų pažadai besivystančioms šalims, kurioms ši ekonomikos krizė smogė skaudžiausiai, nes, deja, šiuo metu mūsų veiksmai atsilieka nuo mūsų pažadų.

Krizė neabejotinai palietė beveik visas šalis, vis dėlto ypač šiuo sudėtingu metu, išsivysčiusios šalys turi veikti išvien, nes nuo mūsų veiksmų ir mūsų elgesio ateityje tiesiogine prasme priklauso milijonų žmonių gyvybė.

Šiandien būtų pražūtinga neatsižvelgti į kylančias problemas; gali atsitikti taip, kad ateityje bus per vėlu jas spręsti.

Kathy Sinnott (IND/DEM), raštu. – Aš norėjau balsuoti už šį pranešimą dėl ES prioritetų 64-ojoje Jungtinių Tautų Generalinės asamblėjos sesijoje, nes daugelis prioritetų yra svarbūs ir jiems reikėtų arba net yra būtina pritarti. Deja, kolegos į prioritetų sąrašą įtraukė „lytines ir reprodukcinės“ teises, ir, deja, aš negaliu ir niekada netoleruosiu šiuo atveju dar negimusių kūdikių žudymo.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), raštu. – Nors aš pritariu pastangoms siekti koordinuotos Vakarų demokratijų pozicijos JT ir seniai reikalauju JT struktūrų institucinės reformos, nemanau, kad ES turi veikti visų mūsų vardu. Jokiomis aplinkybėmis atskiri JT nariai, o juo labiau Saugumo Tarybos nariai negali sau leisti uzurpuoti teisę atstovauti mūsų interesams. Aš atmetu tikslą – „ES vieta Saugumo Taryboje“. Todėl balsuojant dėl pranešimo – ir visiškai neatmetant tokių JT iniciatyvų, kaip Tūkstantmečio vystymosi tikslai, arba įsipareigojimo ginti sąvokos – aš susilaikiau.

- Pranešimas: Maria Martens (A6-0079/2009)

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Vienas didžiausių iššūkių Europos Sąjungai – neteisėta arba neįprasta imigracija. Aš visuomet maniau, kad sprendimai galimi tik jei abi šalys bendradarbiauja kaip partnerės. Sprendžiant migrantų, atvykstančių per Viduržemio jūrą, problemą, Europa ir Šiaurės Afrika turi veikti išvien. Malta nuo pat 8-ojo dešimtmečio skatino šį požiūrį, bet tuometiniams Europos vadovams šiuo klausimu pritrūko įžvalgos. Tik dabar, iškilus biblinės apimtios imigracijos pavojui, staiga tapo aišku, kad šioje srityje būtina imtis veiksmų.

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Aš balsavau už Marijos Martens pranešimą.

Atsižvelgiant į bendrąją strategiją, kuri buvo priimta 2007 m., ir kuria siūlomas dvišalis požiūris, užtikrinantis lygiavertę ES ir Afrikos pozicijas, aš laikau šią strategiją itin svarbia. Ja siekiama vystyti dialogą ir bendradarbiauti „platesnėje nei vystymasis plotmėje“, „platesnėje nei Afrikos plotmėje“ ir „platesnėje nei institucijų plotmėje“ didesnio ES ir Afrikos bendradarbiavimo tarptautinėse institucijose ir daugiašalėse derybose priemonėmis tokiais klausimais, kaip žmogaus teisės ir klimato kaita.

Aš sutinku, kad Europos Sąjunga ir Afrika turėtų dirbti drauge tam, kad tokios tarptautinės institucijos, kaip, pvz., Pasaulio bankas, Tarptautinis valiutos fondas ir Pasaulio prekybos organizacija būtų demokratiškesnės ir joms būtų geriau atstovaujama, ir užtikrinti Afrikos įtaką, kuri atitinka jos dydį.

Pranešime taip pat nurodomos keturios sritys, kuriose veiksmingi rezultatai yra itin svarbūs, nes tik tokiu atveju bendroji strategija gali būti sėkminga: taika ir saugumas plačiąja prasme, prekybos klausimai, apimantys pagalbą prekybai, regioninės ekonominės bendrijos ir kapitalo nutekėjimas, pagrindiniai vystymosi klausimai, pvz., sveikatos apsauga ir švietimas.

Aš taip pat pritariu raginimui įgyvendinant bendrąją strategiją, sukurti specialią finansinę priemonę, kurioje būtų aiškiai, prognozuojamu ir programuojamu pagrindu sutelkti visi esami finansavimo šaltiniai.

Koenraad Dillen (NI), raštu. – (NL) Aš balsavau prieš Marijos Martens pranešimą, nors jame yra daug pagrįstų ir priimtinių elementų ir jis yra pakankamai suderintas. Vis dėlto tenka apgailestauti, kad pranešime dėl Afrikos ir ES partnerystės net neužsimenama apie neteisėtą imigraciją, dėl kurios stebimas protų nutekėjimas iš Afrikos, o Europa patiria tiek daug socialinių sunkumų. Be to, šiame pranešime esama tam tikro naivumo, raginant įgyvendinti „mėlynosios kortelės“ sistemą, kuri, neva, padėtų išlaikyti besivystančiose šalyse

kvalifikuotus darbuotojus sektoriuose, kur šios šalys patiria darbo jėgos trūkumą. Pranešime nėra jokių pasiūlymų, kokiomis priemonėmis būtų galima realiai pakeisti padėtį.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už Marijos Martens pranešimą „Vieneri metai po Lisabonos sutarties: Afrikos ir ES partnerystės įgyvendinimas“, nes jame dar kartą pabrėžiamas poreikis stiprinti ryšius tarp Europos Sąjungos ir Afrikos, ypač visuotinio ekonomikos nestabilumo sąlygomis.

Aš norėčiau pabrėžti, kad ES ir Afrikos aukščiausiojo lygio susitikimas Lisabonoje 2007 m. įvyko dėl Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujančios Portugalijos atlikto darbo. Vis dėlto mes turime dar daug darbo įgyvendinant bendrą strategiją, priimtą šio renginio metu, ypač taikos, saugumo, valdymo, žmogaus teisių, regioninės integracijos, sveikatos ir švietimo srityse.

Europos Sąjunga turi sukurti specialią finansinę priemonę, įgyvendinančią bendrą strategiją ir naudingai įtraukiančią pilietinę visuomenę.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Pranešėja iš esmės teisingai nurodė visus pagrindinius iššūkius Afrikai. Ji taip pat neabejotinai visiškai teisi, apibūdindama tarptautinių veiksmų ir tarptautinio bendradarbiavimo reikšmę, sprendžiant klausimus dėl skurdo, sveikatos priežiūros ir visuotinio ekonomikos nuosmukio.

Tačiau pranešėja neišvengia propagandinių teiginių, pabrėždama Europos Parlamento vaidmenį palaikant santykius tarp Afrikos ir ES. Nepateikdama jokių objektyvių argumentų, ji, pvz., siūlo, kad Europos Parlamento pirmininkas dalyvautų Afrikos vyriausybių ir Europos Komisijos ir (arba) Tarybos susitikimuose. Pranešėja taip pat norėtų, kad Europos Parlamentui tektų didesnė atsakomybė dėl Europos plėtros fondo struktūros ir funkcijų. Mes manome, kad tai būtų labai blogas sprendimas. Todėl mes balsavome prieš šį pranešimą.

David Martin (PSE), raštu. – Aš pritariu pranešimui, kuriame svarstomi ES ir Afrikos partnerystės veiksmingumo klausimai. Pranešime nurodoma, kad bendrai strategijai skirta visiškai nedaug naujų lėšų ir raginama kurti specialią finansinę priemonę, kurioje aiškiai, prognozuojamu ir programuojamu pagrindu būtų sutelkti esami finansavimo šaltiniai.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau prieš Marijos Martens pranešimą dėl Afrikos ir ES partnerystės.

Iš tikrųjų aš nesutinku su požiūriu, nes jis neleidžia tinkamai atstovauti Afrikos pusei, tarp jų institucijų ir privataus sektoriaus, interesų. Be to, šiuo požiūriu reikalingos didesnės Afrikos partijų pastangos, užtikrinančios, kad įgyvendinant partnerystės susitarimus dalyvautų visi plataus pilietinės visuomenės spektro atstovai.

Pradėta praktiškai įgyvendinti partnerystės strategija iki šiol davė tik kuklių rezultatų ir nepateisino lūkesčių siekiant numatytų tikslų. Kadangi pirmasis veiksmų planas baigiasi 2010 m., aš nematau, kad šių tikslų bus galima pasiekti. Todėl aš nepritariu pranešimui.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), raštu. – Geras valdymas yra ekonomikos pažangos ir Afrikos gerovės pagrindas ir svarbiausias prioritetas. Gaila, kad šiame pranešime tam skirtas gana menkas dėmesys, ir labai jautriai reaguojama į Afrikos režimus. Neminima tai, kad dauguma Afrikos vyriausybių paslapčiomis arba atvirai pritaria R. Mugabės režimui Zimbabvėje, nors jo valdymas šaliai buvo pražūtingas. Be to, mes neturėtume taikyti ES institucinės struktūros šablonų kitam žemynui, nežinodami apie šios struktūros tinkamumą Europai, jau nekalbant apie Afriką.

Frank Vanhecke (NI), raštu. – (NL) Nesiliauja stebinti tai, kad šioje institucijoje vis dar atkakliai laikomasi Lisabonos iliuzijos. Vis dėlto tai labai nestebina, nes iš esmės parodo, kaip oficialiose Europos institucijose sprendžiami teisėtumo, opozicijos teisių ir laisvo rinkėjų apsisprendimo klausimai.

Lisabonos sutartis teisiniu požiūriu yra mirusi nuo referendumo Airijoje. Kodėl negalime to pripažinti?

Apskritai, man kyla abejonių, ar tikrai mes privalome investuoti dar 55 mln. EUR ir paremti Afrikos Sąjungos institucijas. Šios institucijos nekritikuoja diktatorių, kurie savo ruožtu dalyvauja šių organizacijų veikloje. Aš taip pat klausiu savęs, kiek pastaba apie tai, kad „mėlynoji kortelė“ sumažintų protų nutekėjimą atitinka anksčiau išsakytas pozicijas. Be to, šiame pranešime net neminimas neteisėtos imigracijos klausimas. Galbūt mes galėtume geriau investuoti 55 mln. EUR kitose srityse?

- Pranešimas: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Aš balsavau už Alaino Hutchinsono pranešimą ir visiškai pritariu reikalavimui, kad Komisija susietų biudžetinę paramą sveikatos ir švietimo, ypač pagrindinės sveikatos priežiūros ir pradinio mokymo srityse su jų rezultatais ir gerinti biudžetinės paramos numatomumą, įgyvendinant TVT sutartis.

Aš taip pat pritariu tam, kad principai, kuriais remiasi šios sutartys, turėtų būti taikomi didesniai šalių skaičiui, atsižvelgiant į tai, kad pagrindinis TVT tikslas yra tobulinti pagalbos veiksmingumą ir spartinti pažangą įgyvendinant TVT šalyse, kurioms šie tikslai yra svarbiausi.

Aš manau, kad itin svarbu, kad Komisija susietų biudžetinę paramą su rezultatais ne tik siekiant tinkamo valdymo ir skaidrumo, bet ir ginant ir atstovaujant žmonių, ypač su negalia, mažumų, moterų ir vaikų teises ir interesams ir užtikrinti, kad biudžeto parama nebūtų teikiama tiems sektoriams, kurie nenumatyti TVT sutartimis.

David Martin (PSE), raštu. – Aš balsavau už pranešimą, kuriuo siekiama sudaryti tarp ES ir atitinkamų šalių Tūkstantmečio vystymosi tikslų sutartis. Aš pritariu pranešime nurodytam finansiniam skaidrumui, ir stabilumui, kurį sutartinė pagalba užtikrintų šalims partnerėms iš anksto geriau planuojant biudžetą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš norėčiau susilaikyti nuo Alaino Hutchinsono pranešimo dėl TVT sutarčių. Faktiškai aš pritariu tik kai kuriems klausimams ir todėl negaliu visiškai pritarti minėtam tekstui.

Kathy Sinnott (IND/DEM), raštu. – ES turėtų nuoširdžiai pritarti TVT, tačiau aš balsavau prieš šį pranešimą dėl TVT, nes kolegos dar kartą pasiūlė įtraukti į pranešimą „lytines ir reprodukcinės“ teises. Vaikų teisė gyventi yra vienas iš TVT.

- Pranešimas: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes, socialdemokratai, manome, kad skatinti meną ir kultūrą ES yra labai svarbu. Todėl mes norėtume šioje srityje skatinti tarp valstybių narių intensyvesnius patirties ir bendradarbiavimo mainus. Tai itin svarbu tam, kad meno specialybių studentai galėtų lengviau studijuoti kitose valstybėse narėse.

Vis dėlto mes manome, kad valstybių narių meninio mokymo programos neturėtų būti nustatomos ES lygmeniu. Šitokius sprendimus turėtų priimti pačios valstybės narės. Todėl mes nusprendėme balsuoti prieš šį pranešimą.

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš balsavau už.

„Visi vaikai yra menininkai. Tik vieni jais išlieka visą gyvenimą“ – šiais Pablo Picasso žodžiais galima apibūdinti klausimus, kurie yra svarbūs rengiant menininkus. Nors meno švietimas nėra privalomas daugelyje švietimo sistemų, mokymo modeliai atskirose valstybėse narėse yra labai skirtingi.

Naujų informacijos ir ryšių technologijų plėtra leido skatinti žinių ekonomiką, kurioje intelektinėms galimybėms ir kūrybiškumui tenka pagrindinis vaidmuo. Šiomis sąlygomis meno švietimas yra svarbi tapatybės apsaugos ir kultūrų ir religijų tarpusavio supratimo sudėtinė dalis.

Meno švietimas taip pat yra tinkama priemonė ugdyti reikalingus žmogiškuosius išteklius, kurie leistų tinkamai panaudoti tautos kultūrinį paveldą. Dar galima pridurti didėjančią poreikį skatinti konkurencingumą įvairiose srityse, dėl ko šiandien daugelis švietimo sistemų prioritetą skiria kūrybingumo skatinimui, skirdami jam vietą švietimo programose, taikant atitinkamus pedagogikos metodus, kurie turi didelę įtaką vėliau integruojant mokinius į jų darbo vietą.

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Bendro sutarimo dėl meninio mokymo koordinavimo Europos lygmeniu nustatymas yra svarbus.

Meninė veikla apima keletą kompetencijos sričių, žinių ir medžiagų, nuo seno glaudžiai susijusių su mokslo ir technologijų pažanga, įvaldymą. Taip per visą istoriją menai naudojos pažangiausiomis to meto technologijomis, o daugeliui estetinių teorijų įtaką darė moksliniai svarstymai. Savo ruožtu praktinė patirtis ir tam tikros meninės disciplinos taip pat veikė technikos pažangą ir taip prisidėjo prie žmonijos pažinimo ir pasaulio kaitos. Nepaisant to, kad meninė kūryba negali apsiriboti griežtu mokslo ir technologijų žinių taikymu, technologijos, nors ir nebuvo sukurtos šiam tikslui, gali būti naudingos menui, kaip kad menas

gali skatinti technologijų, pritaikomų ne tik meninėje veikloje, tyrimus ir tobulėjimą. Vadinasi, meninis švietimas prisideda prie glaudesnių ir vaisingesnių švietimo, kultūros, IRT ir menų santykių XXI amžiuje.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už šį pranešimą, ir pritariu tam, kad būtina pusiausvyra tarp teorinių studijų ir praktinių iniciacijų kiekvienoje srityje, tarp jų meninėms studijoms.

Marijos Badijos i Cutchet pranešimu primygtinai reikalaujama, kad meninis mokymas taip pat apimtų susitikimus su menininkais ir lankymąsi kultūros vietose, skatinant studentų smalsumą ir apmąstymus. Aš manau, kad Europos vyriausybės ir Europos Komisija įgyvendins rekomendacijas, pateiktas šiame pranešime, ir labai greitai padėtis pagerės.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), raštu. – (FR) Šiandien pristatyta nuomonė savo iniciatyva, kuriai aš visiškai pritariu, įtvirtina idėją, kad meninis ir kultūrinis švietimas, tarp jų vaizduojamojo meno srityje, yra pagrindinė ugdymo sistemos dalis. Šios pamokos iš tikrųjų ugdo asmenybę ir didina kultūros demokratiškumą. Todėl, vadovaujantis subsidarumo nuostatomis, rezoliucijoje raginama skatinti mokytojų ir studentų judumą, jų kvalifikacijų pripažinimą Europoje ir valstybių narių bendradarbiavimą meno ir kultūros švietimo srityje.

Juo taip pat pabrėžiamas mokytojų ir kitų dalyvių (menininkų ir kitų profesionalų) ugdymo poreikis tam, kad mokymui būtų galima panaudoti meno ir kultūros elementus ir užtikrinant aukštą mokymo kokybę. Be to, pranešimu visiškai teisėtai pabrėžiamas poreikis panaudoti informacijos ir ryšių technologijas užtikrinant šiuolaikinį, kokybišką rengimą, atsižvelgiant į jaunimo interesus ir siekius. Šiuo požiūriu jame nurodoma Europeana – Europos skaitmeninė biblioteka, šiomis sąlygomis teikianti tikrą pridėtinę vertę.

Koenraad Dillen (NI), raštu. – (NL) Kur dar norėtų įsikišti Europos Parlamentas? Šio pranešimo 1 dalyje, pvz., nurodoma, kad meninis švietimas turėtų būti privaloma visų mokymo lygių švietimo programų dalis, skatinant kultūros pažinimo demokratizavimą. Kokia nesąmonė! Leiskite pačioms valstybėms narėms pačioms spręsti, kaip jos turėtų formuoti ugdymo programas. Jos tai puikiai darė pastaruosius šimtą metų ir galės tai daryti kitame amžiuje nevadovaujant Europos Sąjungai arba Europos Parlamentui.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Junilistanas mano, kad kultūros klausimai turėtų būti palikti valstybių narių kompetencijai. Šis pranešimas nėra teisėkūros procedūros dalis ir tėra tik Europos Parlamento federalistinės daugumos nuomonė, kuria ES dar labiau siekia didinti savo kišimąsi į kultūros sritį.

Todėl mes balsavome apskritai prieš šį pranešimą.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), raštu. – (PL) Tiesa, kad meno disciplinos yra dėstomos mokyklose visoje Europoje. Taip pat tiesa, kad Europa ir kartu visuomenė kinta taip pat sparčiai, kaip ir informacijų ir ryšių technologijos. Europa taip pat labiau integruojasi, ir kultūros švietimas gali pasitarnauti šiam procesui nė kiek ne mažiau, kaip, pvz., bendroji rinka.

To meninis švietimas leistų pasiekti visose švietimo srityse, gilinant teorines ir praktines žinias apie Europos įvairovę ir jos kultūras. Ši žinių sritis yra labai didelė ir vis didėja. Vis dėlto tai, kad meniniai klausimai įvairiose šalyse dėstomi labai skirtingai neleidžia, pvz., pripažinti menininko, kurio žinios ir potencialas galėtų būti pritaikytas kitoje valstybėje narėje, išsilavinimo.

Čia kyla politikos priemonių koordinavimo klausimas, ir Marijos Badijos i Cutchet pranešimu siūlomas įdomus sprendimas – atviro koordinavimo metodas arba kalbant praktinėmis sąvokomis – abipusis šalių mokymasis viena iš kitos, remiantis geriausiais pavyzdžiais, sprendžiant tam tikrus klausimus. Todėl šis metodas yra beveik visiškai valstybių narių rankose.

Tai lankstus požiūris, leidžiantis koordinuoti sudėtingus klausimus ir skubiai reaguoti į kylančius iššūkius. Meninio mokymo klausimas yra sudėtingas: kūrybingumas turėtų būti skatinamas specialiu ir individualizuotu mokytojo – mokinio metodu, nuolat besivystančios Europos kultūros ir kūrybos priemonių pagrindu ir sudarant sąlygas neribotai karjeros plėtrai. Racionalaus ir konstruktyvaus pobūdžio švietimo mokymas yra investicija į ateitį ir Europos, suvienijusios įvairovę, įvaizdį.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš pritariu Marijos Badijos i Cutchet pranešimui dėl meno studijų Europos Sąjungoje.

Šiuo metu, kai mūsų visuomenė tampa vis labiau įvairialypė, aš manau, kad kultūra yra iš esmės yra svarbi, kaip priemonė, apsauganti tapatybę ir kartu tobulinanti įvairių tautų ir kultūrų sugyvenimą.

Aš sutinku, kad menas yra kultūros išraiška ir padeda kurti šalies ir drauge visuomenės gerovę. Be to, kūrybinis aktyvumas gali būti naudingas mokslo tyrimams ir technologijų plėtrai ir savo ruožtu jų veikiamas.

Todėl, atsižvelgiant į meno klausimų reikšmę, aš pritariu jų mokymo švietimo institucijose koordinavimui Europos mastu.

Carl Schlyter (Verts/ALE), raštu. – (SV) Šalia kitų dalykų, svarbu, kad menininkai turėtų galimybę laisvai judėti, kurti nekomercinį meną ir toliau plėtoti Europos skaitmenines bibliotekas siekiant apsaugoti meninį paveldą. 9 dalį dėl meno studijų pobūdžio ir trukmės aš traktuojau kaip norą įtraukti meno studijas į Bolonijos procesą ir su šia išlyga aš galėsiu balsuoti už šį pranešimą.

- Pranešimas: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Philip Claeys (NI), raštu. – (NL) Aš balsavau prieš šį pranešimą dėl tekste esančios didelės neteisybės. ES atsisako kreipti bet kokią dėmesį į referendumus Prancūzijoje ir Nyderlanduose dėl Europos konstitucijos ir Airijoje dėl Lisabonos sutarties, tačiau šiame pranešime apie tai neužsimenama. Priešingai, pranešimo 5 dalyje ypač iš aukšto ir įžeidžiamai nurodoma, kad moterų rinkėjų ištartas „ne“ priskirtinas Europos įtraukties trūkumui.

Nuorodos į Komisijos planą D taip pat yra visiškai ne vietoje, nes daugumoje valstybių narių vykdomas „planas B“ – vienodai mąstančių žmonių dialogas, visiškai neatsižvelgiant į kritines pastabas. Šiuo pranešimu turėjo būti atkreiptas dėmesys į panašaus pobūdžio pažeidimus, o ne jiems pritarta.

Koenraad Dillen (NI), raštu. – (NL) Aš nuoširdžiai balsavau prieš šį federalistinį ir arogantišką pranešimą. Būtų arogantiška teigti, kad žmonės, netinkamai supratę Europos Sąjungos politines priemones arba Sutartis, labiau linkę joms nepritarti, kaip B konstatuojamoje dalyje. Tai akivaizdžiai neteisinga. Prieš Europos Konstituciją balsavo būtent tie piliečiai, kurie pernelyg gerai supranta, kad ES skuba atsisakyti paskutiniųjų valstybių narių suverenumo likučių. Būtų arogantiška teigti, kad integracija apima tik gerai išsilavinusią visuomenės dalį. Vis dėlto pranešėjo pozicija aiški: „netinkama“ pozicija paskelbti nusikalstama arba nevisaverte, o jau tuomet kalbėti apie aktyvų dialogą su piliečiais.

Brigitte Douay (PSE), raštu. – (FR) Aš pritariau Gyula Hegyi pranešimui dėl aktyvaus dialogo su piliečiais Europos klausimu. Šio pobūdžio dialogas itin svarbus, ir šiuo pranešimu pabrėžiama veiksmų vietos lygmeniu būtinybė. Būtent realūs veiksmai arčiau piliečių, tiesiog kalbant su jais apie Europą leistų jiems susidaryti aiškesnį vaizdą, ką reiškia Europa jų kasdieniame gyvenime.

Tai itin svarbu rengiantis rinkimams, kurie vyks birželio mėn., ypač skatinant dialogą kaimo vietovėse ir su euroskeptikais, pvz., jaunimo ir moterų, grupėmis. Remiantis šiomis nuostatomis parengta naujausia tarpinstitucinė politinė deklaracija, kurią pasirašė Parlamentas, Taryba ir Europos Komisija: „Europos komunikacinė partnerystė“. Mes galime džiaugtis dėmesiu, kurį institucijos skiria šiam dialogui ir jų pastangoms tam, kad piliečiai jaustų dalyvaujantys Europos Sąjungoje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Mes balsavome prieš šį pranešimą, nes laikome nepriimtiniu spaudimą užbaigti Lisabonos sutarties ratifikavimo procesą, neatsižvelgiant į Airijos referendumo rezultatus. Pirmiausia, jei būtų laikomasi galiojančios sutarties taisyklių ir atsižvelgta į Airijos gyventojų nepriklausomą sprendimą, Lisabonos sutarties projekto būtų atsisakyta. Šiuo pranešimu dar kartą skatinamas nedemokratinis požiūris. Europos Parlamentas neturėtų kalbėti apie tai, kad dėl to „padaugėtų skaidrumo ES ir piliečiai būtų labiau įtraukiami į sprendimų priėmimo procesą“, kai dauguma šalių atmetė referendumą dėl Lisabonos sutarties galimybes būtent todėl, kad nenorima įsiklausyti į daugumos žmonių nuomonę.

Taip pat tenka apgailestauti, kad nepaisoma priešingų nuomonių tų, kurie jaučiasi apgauti kapitalistinės integracijos, kuri, priešingai, negu žadėta, dar labiau didina atotrūkį ir skurdą ir nedarbą.

Keletą teigiamų pranešimo punktų užgožia bendras pranešimo tekstas, kuriuo norima paveikti visuomenės ir piliečių nuomonę per propagandos kampanijas, o ne užtikrinant veiksmingą dalyvavimą ir keičiant politiką taip, kad būtų pateisinami pagrįsti žmonių ir darbuotojų lūkesčiai.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Jūs esate visiškai neteisūs, jei manote, kad Europos piliečiai skeptiškai vertina Europos Sąjungą dėl nepakankamo išsilavinimo, nežinojimo ar net kvailumo.

Manau, kad yra visiškai atvirkščiai. Yra tie, kurie atvėrus sienas prekių, kapitalo judėjimui, turėjo iš to naudos, tačiau didžioji dalis susiduria su tokiais problemomis, kaip nedarbas, neapsaugotos darbo vietos,

perkamosios galios mažėjimas, nesaugumas, tapatybės praradimas, ir nežinia, ką dėl viso šito dabar reikėtų kaltinti.

Europa yra technokratinė, ir ją valdo saujelė nekontroliuojamų ir nevaldomų oligarchinių grupuočių: 27 Komisijos nariai ir keletas Europos centrinio banko vykdomosios Tarybos narių. Tai technokratija, išsiklausanti į tūkstančių lobistų, kurie daro jai įtaką, nuomonę, tačiau visiškai kurčia piliečiams kai su jais konsultuojamasi per referendumą. Tai yra sistema, kurios politikos priemonės sukėlė ir dar labiau pagilino dabartinę finansų, ekonomikos ir socialinę krizę, ir kuri kenkia nacionalinėms apsaugos arba gelbėjimo priemonėms.

Todėl aš kaip ir jūs tikiuosi, kad birželio mėn. Europos piliečiai masiškai ateis balsuoti ir balsuos kaip referendume prieš.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šis pranešimas nėra teisinės procedūros dalis ir yra ne kas kita, kaip Europos Parlamento federalistinės daugumos nuomonė. Pasiūlymu raginama kuo skubiau baigti Lisabonos sutarties ratifikavimo procesą.

Vis dėlto mes manome, kad Lisabonos sutartis faktiškai buvo atmesta dukart, visai neseniai, kai Airijos gyventojai balsavo prieš ją 2008 m. ir 2005 m., kai Prancūzijos ir Nyderlandų rinkėjai balsavo prieš iš esmės tą patį pasiūlymą. Kada federalistinė dauguma Europos Parlamente supras, kad Europos rinkėjai nepritaria norui kurti Jungtines Europos Valstijas?

Pranešimo projekto B konstatuojamojoje dalyje teigiama: „žmonės, netinkamai supratę Europos Sąjungos politines priemones arba Sutartis, labiau linkę joms nepritari“. Tai rodo federalistų abejingumą, aroganciją ir atotrūkį nuo rinkėjų, kurių politinės vertybės skiriasi nuo vyraujančių Europos Parlamente.

Todėl mes balsavome prieš šį pranešimą.

Adrian Manole (PPE-DE), raštu. – (RO) Komunikacija su piliečiais ir jų tinkamas informavimas neturėtų būti laikomas primestu, neveiksmingu pasiūlymu. Pilietinė visuomenė turi aktyviai dalyvauti tokiose srityse, kaip tinkamas valdymas ir demokratizavimas, žmogaus teisės, kova su socialine atskirtimi, aplinkos apsauga ir tvarus vystymasis.

Atsižvelgiant į visuotinę finansų krizę ir didėjančius vartotojų išiskolinimus, aktyvus dialogas su Europos piliečiais reiškia, kad Europos institucijos ir pilietinė visuomenė turėtų didinti pastangas gerinant vartotojų finansinio išsilavinimo lygį, ypač dėl jų teisių ir išpareigojimų ir pažangiosios patirties indėlių ir paskolų srityje.

Be to, valstybės narės turėtų didinti žmogiškuosius ir finansų išteklius Europos vartotojų centrų tinklui didinant informuotumą ir užtikrinant tinkamą vartotojų teisių įgyvendinimą Europos Sąjungoje.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Paskutinioji kampanija dėl privalomo energijų taupančių elektros lempučių, kuri būtų naudinga tik gamintojams, rodo atotrūkį tarp Europos Sąjungos ir jos piliečių. Ar Europos gyventojai gali jausti ryšį su Europos Sąjunga, jei referendumai – jei jie iš viso surengiami – rengiami tol, kol jais pasiekiamas reikiamų rezultatų? Austrijos piliečiams, pvz., sunku tapatintis su ES dėl jų nusiaubusių tranzito srautų, sankcijų surengus demokratinius rinkimus, reikalavimų atsisakant neutralumo politikos ir bankininkystės paslapties.

ES buvo sukurta dėl ekonominių priežasčių ir tai yra akivaizdu iki šiol. Pilietinė sąmonė nėra stiprinama taip, kaip ES valstybės aparatas, kuris, būdamas visiškai atitrūkęs nuo tikrovės, išpažįsta liberalizavimą ir laisvą kapitalo judėjimą. Jei mes nepakeisime mąstymo ir toliau truks skaidrumo ir demokratijos, bus galima priimti vieną ketinimų deklaraciją po kitos, tačiau piliečiai ir toliau jausis svetimi ir jų nusivylimas didės. Dėl šios priežasties balsuojant dėl šio pranešimo aš susilaikiau.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), raštu. – (PL) Dialogas su piliečiais yra svarbus ir sudėtingas klausimas, tačiau visos vyriausybės turėtų gerai suprasti viena: jų darbo esmė yra dialogas, siekiant kompromiso. Šiomis sąlygomis atrodo, kad šio pranešimo pagrindas tam tikra prasme yra prieštaringas. Juo raginama kiek galint greičiau užbaigti Lisabonos sutarties ratifikavimo procesą, nes tai yra svarbi dialogo Europoje sąlyga. Pranešimu teigiama, kad Sutartis leistų padidinti skaidrumą ir dalyvauti piliečiams sprendimų priėmimo procese. Jis gali sudaryti įspūdį, kad tie, kurie nepritaria sutarčiai, yra ignoruojami ir todėl į jų balsą neįsiklausoma. Todėl sunku kalbėti apie dialogą ir kompromisą.

„Bendrų žinių apie Europą“ idėja studijuojant Europos istoriją ir Europos integraciją taip pat yra ginčytina. Ji yra įmanoma parengus programą Bendrijos lygmeniu, savanoriškai dalyvaujant valstybėms narėms ir

finansuojant ją iš Bendrijos biudžeto. Trumpai tariant, tai turėtų būti istorinis kompromisas, įtvirtinant bendras Europos vertybes. Mano nuomone, mūsų tikslai neturėtų siekti taip toli – istorinis kompromisas yra labai neapibrėžta sąvoka, jei jis iš viso galimas. Be to, istorija, kaip priemonė siekti galutinio tikslo gimdo opoziciją, nors galbūt ir pagrįstą gerais norais. Pagrindo veiksmingam dialogui būtina ieškoti dabar, nors šiandien problemų netrūksta. Mes turime kalbėtis! Kitaip tariant, dialogui – taip, pranešimui – ne.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš norėčiau susilaikyti balsuojant dėl Gyulos Hegyi pranešimo dėl aktyvaus dialogo su piliečiais Europos klausimu.

Faktiškai, nors aš iš dalies pritariu pateiktam tekstui kai kuriais klausimais, kuriuos aš laikau svarbiais, mano nuomonė skiriasi. Todėl aš negaliu visiškai pritarti pranešimui.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), raštu. – (PL) Diskusija dialogo tarp Europos Sąjungos ir jos piliečių klausimu yra būtina. Pagrindinis klausimas yra tai, kaip Europos piliečiai vertina Europą, ir tai, kaip turėtų veikti Bendrija. Žmonės teigiamai vertina tai, ką supranta, o tai, ko nesupranta, jiems kelia nepasitikėjimą. Airijos referendumo ir anksčiau įvykusių referendumų Prancūzijoje ir Olandijoje pavyzdžiai rodo, kad mes negalime nekreipti dėmesio į mūsų piliečių nuomonę. Sprendimai neturėtų būti priimami už uždarų durų, ignoruojant visuomenės nuomonę. *Nihil novi*: nieko naujo be bendro sutarimo.

Būtina geresnė komunikacija su mažiau pasiturinčiomis ir išsilavinusiomis piliečių grupėmis. Būtina aiškiai ir nuosekliai informuoti visuomenę, kuo pagrįsti mūsų veiksmai, ko mes siekiame ir kokią naudą tai galėtų turėti piliečiams. Tikroji integracija negalima, jei mūsų piliečiai nepritaria Europos Sąjungos veiksams.

Studijos parodė, kad tik šiek tiek daugiau negu 50 proc. ES piliečių yra patenkinti tuo, kad jų valstybė priklauso Bendrijai. Šis rezultatas įvairiose šalyse skiriasi. Būtų labai gerai, jei šis skaičius būtų 80 proc.

ES institucijos ir mes, Europos Parlamento nariai esame atsakingi už tai, kaip suartinti ES su jos piliečiais. Kasmet aš dalyvauju šimtuose susitikimų su jaunimu, ūkininkais ir verslininkais. Mes turime mokyti piliečius pasinaudoti ES teikiama pranašumais. Birželio mėn. rinkimai bus pirmasis bandymas, kuris parodys, kiek veiksminga buvo mūsų veikla.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), raštu. – Gyula Hegyi pranešimas dėl aktyvaus dialogo su piliečiais Europos klausimu pagrįstas prielaida, kad skeptiškas požiūris į ES susijęs su tuo, kad žmonėms trūksta atitinkamų žinių. Pranešime siūlomos įvairios priemonės – švietimas, „Euronews“ ir ES istorijos muziejus. Kadangi veiksmai kur kas labiau primena propagandą, o ne dialogą, aš jiems prieštarauju. Vykstant realiam dialogui atsižvelgiama į piliečių nuomonę.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – Gyula Hegyi pranešimas dėl aktyvaus dialogo su piliečiais Europos klausimu yra pagrįstas prielaida, kad skeptiškas požiūris į ES susijęs su tuo, kad žmonėms trūksta atitinkamų žinių apie ES. Pranešime siūlomos įvairios priemonės, pvz., švietimas, „Euronews“ arba ES istorijos muziejus. Kadangi veiksmai kur kas labiau primena propagandą negu dialogą, aš juos vertinu neigiamai. Vykstant realiam dialogui atsižvelgiama į piliečių nuomonę.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Pranešėjas konstatuoja, kad aktyvus dialogas su piliečiais Europos klausimu nėra tinkamai plėtojamas. Deja, jis yra teisus. Informacija apie Europos Sąjungą dažnai pasiekia tik jos geriausiai išsilavinusius ir pasiturinčius gyventojus, ir yra skeptiškai vertinama kitų Europos piliečių. Dėl šios priežasties svarbiausia tolesnė Europos bendrijos plėtros sudėtinė dalis yra jos gyventojų informavimas.

Pranešėjas siūlo būdus pasiekti platesnę auditoriją, gilinant gyventojų žinias apie ES. Norėdamas pasiekti kuo platesnę auditoriją, jis pasirinko pragmatinius ir taip pat labai populiarius metodus: įvesti į mokyklų programą vienų metų kursą apie ES nuo 1945 m., įkurti TV informacinį kanalą, panašų į amerikietiškojį CNN, ir interneto svetaines, skirtas jaunimui.

Aš sutinku ir pritariu informacinės kampanijos reikšmei didinant visuomenės informuotumą apie ES, ir manau, kad pranešėjo mintys apie jos įgyvendinimą taip pat yra labai geros.

- Pranešimas: Thierry Cornillet (A6-0081/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), raštu. – (FR) Jungtinė parlamentinė asamblėja arba JPA yra pagrindinė politinio dialogo ir konfliktų prevencijos ir sprendimo priemonė.

Politinių krizių metu mūsų diskusijos leido vykdyti išsamų, konstruktyvų dialogą dėl padėties Kenijoje, Zimbabvėje ir Mauritanijoje.

Sprendžiant svarbiausius Šiaurės ir Pietų „horizontalius“ iššūkius dėl maisto aprūpinimo, valstybės pagalbos efektyvumo ir vaikų darbo, 2008 m. JPA užėmė konstruktyvią, kartais labai drąsią poziciją.

Igyvendinant Europos plėtros fondą, JPA gavo strateginius dokumentus, kuriuos pradėjo svarstyti jos ekonomikos komitetas.

Vis dėlto visų svarbiausias politikos prioritetas JPA darbotvarkėje buvo Ekonomikos partnerystės susitarimai arba EPS. Jos „regioniniai posėdžiai“ itin vertingi užtikrinant pridėtinę vertę EPS stebėsenai.

Ši pridėtinė vertė turėtų būti pripažįstama ir įvertinta. JPA turėtų būti susitarimų derybų ir įgyvendinimo parlamentinės kontrolės centre.

Pagaliau aš norėčiau atiduoti duoklę pirmininko pavaduotojai Glenys Kinnock. Jai pavyko paversti JPA priemone vystant Šiaurės ir Pietų dialogą ir galimybe užtikrinti sąžiningą, tvarų ir abipusiai naudingą vystymąsi.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš nepritariu Thierry Cornillet pranešimui dėl AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos darbo 2008 m.

Faktiškai aš manau, kad iki šiol darbas per sesijas ne visuomet buvo patenkinamas, nes kai kuriais svarbiais klausimais nebuvo priimta jokių rezoliucijų.

Be to, derybos, vykstančios asamblėjoje, tam tikrais atvejais leido sudaryti partnerystės susitarimus, kurie nebuvo naudingi nei Europos Sąjungai, nei kitoms šalims. Todėl aš prieštarauju pateiktam pranešimui.

Frank Vanhecke (NI), raštu. – (NL) Aš ką tik susilaikiau balsuojant dėl AKR ir ES Jungtinės parlamentinės asamblėjos, tarsi norėdamas balsuoti „prieš“. Per daugelį metų, per kuriuos aš dalyvauju šio Parlamento darbe, man susidarė įspūdis, kad AKR pozicijos yra pirmiausia galimybė patogiai keliauti aplink pasaulį įvairiomis kryptimis, ir jis tik stiprėja. Būkime sąžiningi – ar šios kelionės kada nors davė kokių nors rezultatų?

Galbūt mums pirmiausia reikėtų įvertinti įvairius Parlamento postus. Jie atrodo tikrai patraukliai. Esu tikras, kad malonu keliauti po pasaulį už mokesčių mokėtojų pinigų, tačiau aš neabejoju, kad juos būtų galima panaudoti geriau negu viešbučių arba oro linijų sektoriams.

- Pranešimas: Constanze Angela Krehl (A6-0095/2009)

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Vienos svarbiausių Europos Sąjungos priemonių yra struktūriniai fondai. Viena sunkiausiai suprantamų sričių susijusi su šių fondų panaudojimo galimybėmis regioninės politikos srityje. Pavadinime vartojamas žodis „kliūtys“, kurias galima trumpai apibendrinti septyniais punktais:

- pernelyg didelė biurokratija;
- pernelyg daug sudėtingų reglamentų;
- dažnai kai kurių valstybių narių keičiami tinkamumo kriterijai ir reikalinga dokumentacija;
- sprendimų priėmimo procesų ir bendrų finansavimo sistemų skaidrumo trūkumas;
- vėluojantys mokėjimai, griozdiškas centralizuotas administravimas valstybėse narėse;
- nepakankami decentralizuoto administravimo pajėgumai;
- skirtingi regioninio administravimo valstybėse narėse modeliai, kurie neleidžia kaupti palyginamus duomenis ir keistis pažangiąja patirtimi.

Brigitte Douay (PSE), raštu. – (FR) Aš balsavau už Constanze Angelos Krehl pranešimą dėl pažangiosios patirties regioninės politikos srityje ir struktūrinių fondų lėšų naudojimo kliūčių, nes jame pateikiamas naujoviškas šios pažangiosios patirties priemonių apibrėžimas ir sėkmingo taikymo pavyzdžiai ir konkrečios rekomendacijos šios rūšies priemonėms.

Konkrečiai, aš atkreipiau pranešėjos dėmesį į geresnį miesto infrastruktūros ir transporto prieinamumą asmenims su judumo apribojimais ir galimybės geriau derinti asmens, ypač moterų, šeimos ir profesinį gyvenimą.

Mes tikimės, kad šios išsamios rekomendacijos padės ir įkvėps suinteresuotus regioninės politikos dalyvius.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už Constanze Angelos Krehl pranešimą, nes jame nurodomi pažangiosios patirties pavyzdžiai kai kuriose srityse, tarp jų aplinkos ir tvarios energijos srityse, kaip, pvz., Socorridos hidroelektrinė autonominiame Madeiros regione, pagal RegioStars iniciatyvą.

Constanze Angelos Krehl pranešimu taip pat pripažįstamos kliūtys rengiant panašius projektus, tarp jų:

- sudėtingi įstatymai;
- bendro finansavimo taisyklių aiškumo trūkumas;
- mažai galimybių pažangiosios patirties mainams, ir
- nepakankamos galimybės regioniniam bendradarbiavimui ir regioninės struktūros, kurios nėra tinkamos šiam bendradarbiavimui.

Dėl to itin svarbu konsoliduoti ir tobulinti rodiklius, gilinant Bendrijos žinias šioje srityje, ypač dėl:

- vienuodų galimybių principo įgyvendinimo ir partnerystės ir inovacinės veiklos principų užtikrinimo;
- griežto projektų organizavimo, veiksmingo išteklių panaudojimo ir aiškumo dėl jų trukmės;
- geresnio žinių perdavimo siekiant jas panaudoti kituose Europos Sąjungos regionuose.

Visi šie aspektai svarstomi Constanze Angelos Krehl pranešime.

Iosif Matula (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už pranešimą dėl Pažangiosios patirties regioninės politikos srityje, nes manau, kad tik užtikrinant pakankamą, skaidrią ir laiku pateikiamą informaciją galima supaprastinti svarbios informacijos apie struktūrinius ir sanglaudos fondus sklaidą.

Sanglaudos politikos tikslo negalima pasiekti, jei tam trukdo tokios kliūtys, kaip biurokratija ir administravimas, neleidžiantis potencialiems naudos gavėjams pasinaudoti Europos Sąjungos struktūrinių fondų parama. Šios kliūtys apima painią dokumentaciją, kintančius tinkamumo kriterijus arba pernelyg trumpus terminus pasiūlymams teikti.

Geriausių rezultatų galima pasiekti aktyviai keičiantis informacija ir įsteigiant Bendrijos lygmeniu duomenų bazę, kurioje būtų nurodyti sėkmingai įgyvendinti projektai. Bendradarbiavimas regionuose ir tarp jų, apimantis ir pažangiąją patirtį bei jos mainus regioninės politikos srityje, didina galimybes geriau pasinaudoti Europos Sąjungos lėšomis.

Europos Sąjungos portalas, išverstas į visas Europos Sąjungos oficialiąsias kalbas, prisidėtų prie tinkamos ir skaidrios informacijos apie Europos Sąjungos fondus sklaidos ir pažangiosios patirties mainų sanglaudos politikos srityje įvairiuose valstybių narių, kurios neseniai įstojo į ES, regionuose.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau prieš Constanze Angelos Krehl pranešimą dėl pažangiosios patirties regioninės politikos srityje ir struktūrinių fondų lėšų naudojimo kliūčių.

Iš tikrųjų aš esu įsitikinęs, kad šiame pranešime pateikti pasiūlymai niekaip nepagerintų regioninės politikos, kuri yra itin svarbi užtikrinant tolygų vystymąsi Europos Sąjungoje ir kuriai buvo visuomet teikiama didelė finansinė parama.

Aš nemanau, kad pažangiosios patirties mainais būtų galima veiksmingai spręsti struktūrinių fondų panaudojimo klausimus arba realiai prisidėti kuriant inovacinius projektus.

- Pranešimas: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes balsavome už Wojciecho Roszkowskio pranešimą, nes pritariame pamatiniais tikslams dėl kaimo plėtros ir veiklos diversifikavimo maksimizuojant vietos plėtros potencialą. Vis dėlto kai kuriems pranešimo teiginiams mes nepritariame dėl faktinės padėties ir dėl jų formuluotės. Pvz., mes nesutinkame, kad būtų gerokai sumažintas finansavimas pagal BŽŪP antrąjį ramstį. Net jei esama svarbių priežasčių, susijusių su aplinkos ir regionine politika, mes nemanome, kad kai kurių žemės ūkio produktų gamyba turi būti subsidijuojama „bet kokia kaina“. Mes taip pat manome, kad kai kurios formuluotės riboja kaimo gyventojų laisvo pasirinkimo

galimybę. Vis dėlto mes nusprendėme, kad šie klausimai yra netinkamai formuluojami, nors ir pagrįsti gerais ketinimais, pvz., dėl dykumėjimo.

Iosif Matula (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už pranešimą dėl Sanglaudos politikos papildymo kaimo plėtros priemonėmis ir suderinimo su jomis, nes manau, kad šios politikos priemonės yra svarbūs nacionalinės plėtros ramsčiai, atsižvelgiant į žemės ūkio potencialą, kurį turi, pvz., Rumunija.

Aš manau, kad kaimo plėtros politikos priemonėmis turėtų būti mažinami ekonomikos skirtumai tarp miesto ir kaimo nustatant kiekvieno regiono potencialą ir plėtojant jam būdingą veiklą.

Kaimo plėtros politikos priemonėmis turėtų būti siekiama kurti strategijas, kurios netrukdytų kaimo žmonėms ūkininkauti. Jei reikia, jomis būtų galima siekti diversifikuoti šiuos veiksmus apsirūpinant vietoje išauginta organine produkcija arba puoselėjant nacionalinių maisto produktų arba gėrimų gamybą.

Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai buvo sukurtas kaip atskiras fondas atskirai nuo struktūrinių fondų siekiant veiksmingiau panaudoti Europos lėšas kaimo plėtrai. Tai mums atveria didesnes kaimo plėtros finansavimo galimybes. Dėl to mes galėsime siekti savo tikslų modernizuojant socialines struktūras, tuo pat metu puoselėjant teritorinę sanglaudą tarp kaimo ir miesto vietovių.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Pastaraisiais metais kaimo vietovės nunyko, nes daug gyventojų išvyko į miestus, ir buvo suardyta jų infrastruktūra: atsisakyta policijos paslaugų, maisto prekių parduotuvių, visuomeninio transporto ir pan. Dėl nacionalinių pašto paslaugų liberalizavimo uždaryti pašto skyriai, todėl ištisi regionai liko be jokios infrastruktūros.

Todėl mūsų neturėtų stebinti tendencija, kad žmonės atsisako ūkininkauti, o aukštas mirtingumo lygis tarp ūkininkų per būsimus penketą metų turėtų dar labiau išaugti. Netinkama ES subsidijavimo politika, kuri iš esmės palanki tik stambiesiems ir dešimtmečiais apleistoms kaimo vietovėms, tampa vis akivaizdžiau matomos. Mes neturime bendros koncepcijos. Be jos, pavienės priemonės negali būti sėkmingai įgyvendintos. Todėl aš balsavau prieš Wojciecho Roszkowskio pranešimą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau prieš Wojciecho Roszkowskio pranešimą dėl sanglaudos politikos papildymo kaimo plėtros priemonėmis ir suderinimo su jomis.

Konkrečiai, aš abejoju, ar parama ne žemės ūkio veiklai būtų veiksmingiausias būdas stiprinti teritorinę sanglaudą. Aš manau, kad šis manevras kelia pavojų tiesioginės pagalbos žemės ūkiui programoms ir dėl to gali atsirasti didelių socialinių ir ekonominių skirtumų kaimo vietovėse.

- Pranešimas: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Adam Bielan (UEN), raštu. – (PL) Griežtų nuostatų taikymas kai kurioms medžiagoms, naudojamoms kosmetikos gaminiams, prieštarauja daugelio Lenkijos įmonių interesams. Lenkijos kosmetikos pramonę sudaro daugiausia mažosios ir vidutinės įmonės, kurios negali sau leisti sudėtingų bandymų, būtinų naudojant pakaitalus kosmetikos gaminių gamybai. Sudėtinės dalys, kurios yra uždraustos pagal šį reglamentą, naudojamos tik 5 proc. kosmetikos gaminių, be to, jos gali būti naudojamos nustačius saugią jų koncentraciją. Deja, pakeitimai, kuriuos siūlė Lenkijos pusė, nebuvo priimti. Todėl aš nepritariau Dagmar Roth-Behrendt pranešimui.

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Sveikintina, kad naujai redakcijai vietoj galiojusios direktyvos pasirinkta teisinė reglamento forma: tai pašalina teisinius neaiškumus ir neatitikimus, bus nustatyta apibrėžtis ir įgyvendinimo priemonės. Kitas svarbus tikslas – padidinti kosmetikos gaminių saugumą. Kadangi galiojančioje Kosmetikos direktyvoje nebuvo aiškių saugos vertinimo reikalavimų, reglamente yra nustatyti būtini su tuo susiję standartai.

Hanne Dahl (IND/DEM), raštu. – (DA) Mes dvejojami balsavome už naująjį reglamentą dėl kosmetikos produktų, nepaisant to, kad juo numatoma galimybė taikyti leidžiančias nukrypti nuostatas, atsisakant draudimo naudoti kancerogenines CMR kategorijos medžiagas. Laimei, Parlamentas šią tikimybę apribojo, nustatydamas reikalavimą atliekant vertinimą, nurodyti CMR medžiagas, gautas iš įvairių šaltinių. Priėmus reglamentą, mes Danijoje negalime uždrausti naudoti medžiagas, kurios, kaip žinoma, yra kancerogeninės, hormoninės arba alergeninės, nes tai būtų laikoma kliūtimi laisvam prekių judėjimui, o tai siekia užtikrinti teisės aktas.

Vis dėlto tai kompensuoja Parlamento siūlomas reglamentas dėl nanodalelių, įtvirtinantis atsargumo principą. Nuo šiol būtina įrodyti, kad nanodalelės nėra žalingos prieš leidžiant jų naudojimą, o ne prieš atsisakant jų naudojimo, t. y. taikomas visuotinis ES teisės aktų principas.

Reglamentu taip pat įtvirtinami griežtesni išsamių produktų aprašų reikalavimai.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už Dagmar Roth-Behrendt pranešimą dėl kosmetikos gaminių (nauja redakcija), nes manau, kad itin svarbu didinti kosmetikos gaminių saugumą siekiant apsaugoti vartotojų sveikatą vadovaujantis minimaliais standartais prieš teikiant produktą į rinką.

Vis dėlto aš apgailestauju, kad nėra privalomo reikalavimo nurodyti galiojimo laiką visiems produktams, taip pat ir tuo atveju, jei jis ilgesnis negu trisdešimt mėnesių. (15 straipsnis). Būtina atsižvelgti į tai, kad nors pasenusių kosmetikos gaminių naudojimas nėra žalingas vartotojų sveikatai, juos vartojant taip pat nepasiekiami pageidaujamų rezultatų.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šiuo pranešimu Europos Parlamentas apskritai pritaria Europos Komisijos pozicijai, kuria nuspręsta atnaujinti 1976 m. liepos 27 d. Tarybos direktyvą 76/768/EEB dėl valstybių narių įstatymų dėl kosmetikos produktų gaminių suderinimo. Kosmetikos gaminių direktyva ir 55 jos pakeitimai nuo 1976 m. yra gremėzdiška ir pasenusi ir nebeužtikrina teisinio apibrėžtumo šioje sparčiai besivystančioje srityje. Šia naująja redakcija Komisija siekia pašalinti teisinį neapibrėžtumą ir neatitikimus, nustatant atitinkamus apibrėžimus ir įgyvendinimo priemones. Siekdama išvengti skirtumų perkeltiant įstatymus į nacionalinę teisę, Komisija pakeitė teisinę akto formą iš direktyvos į reglamentą.

Kitas tikslas – didinti kosmetikos gaminių saugumą. Kadangi galiojančia Kosmetikos gaminių direktyva nėra keliama aiškių reikalavimų saugumo vertinimams, šiuo metu Komisija nustato „minimalius standartus“. Pranešėja sustiprino saugumo aspektą, užtikrinantį vartotojų apsaugą ir sveikatą, ir aš manau, kad šis požiūris yra sveikintinas.

Duarte Freitas (PPE-DE), raštu. – (PT) Aš iš esmės pritariu Dagmar Roth-Behrendt pranešimui ir kompromisui, kurio pasiekta su Taryba. Vis dėlto aš apgailestauju dėl vieno trūkumo, kuris prieštarauja vartotojų apsaugai.

Galiojanti Kosmetikos gaminių direktyva ir pasiūlymas dėl reglamento nustato, kad minimalus galiojimo laikas nurodomas tik tiems kosmetikos produktams, kurių minimalus galiojimo laikas yra trumpesnis, negu trisdešimt mėnesių. Dėl finansinių priežasčių šis laikotarpis dažnai nurodomas daugiau, negu trisdešimt mėnesių. Šitaip gamintojai norėtų išvengti minimalaus galiojimo laiko nurodymo reikalavimų. Nors pasenusio kosmetikos gaminio naudojimas nekelia pavojaus vartotojo sveikatai, jis taip pat neduoda ir pageidaujamų rezultatų.

Deja, teisinės Europos Parlamento ir Komisijos tarnybos nustatė, mano nuomone, neteisingai, kad ši nuostata negali būti iš dalies pakeista naująja redakcija.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), raštu. – (FI) Aš norėčiau pasakyti, kad labai džiaugiuosi dėl to, ko mes šiandien pasiekėme dėl reglamento dėl kosmetikos gaminių. Kosmetikos rinka yra perpildyta gaminių, kurie, kaip teigiama, turi fantastiškų savybių, tačiau moksliniu požiūriu nėra niekaip pagrįsti, ir autorių vaizduotė yra vos ne vienintelis produkto vertinimo matas. Dabar taisyklės sugriežtinamos. Vadovaujantis naujuoju reglamentu, reklamoje nurodomi teiginiai gali būti pagrįsti tik tikromis produkto savybėmis. Todėl jų veiksmingumas turi būti įrodomas. Pranešėja prašė Komisiją parengti veiksmų planą minėtiems teiginiams ir nustatyti jų vertinimo kriterijus.

Pasiūlymu siekiama supaprastinti esamus teisės aktus. Šiuo metu yra daugiau kaip 3 500 nacionalinių teisės aktų puslapių šiuo klausimu, ir tai turėtų būti sudėta į vieną tekstą. Šitaip ES būtų užtikrinami aukšti žmonių apsaugos standartai ir tinkamas vidaus rinkos veikimas. Pasenę teisės aktai, ypač kosmetikos pramonės, kelia pavojų sveikatai ir didina nepasitikėjimą įstatymais. Šie principai logiškai išplaukia iš darbo, kuris pradėtas svarstant REACH reglamentą dėl cheminių medžiagų.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), raštu. – (SK) Kaip Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos pranešėja, aš dalyvavau rengiant teisės aktų paketą dėl gaminių pateikimo į rinką, kurį Parlamentas patvirtino 2008 m. vasario mėn. Aš prisidėjau rengiant pranešimą dėl sprendimo projekto nustatant bendrą sistemą teikiant prekes į rinką ir daug dėmesio skyriau pakeitimais importuotojų atsakomybės didinimui, MVĮ administravimo išlaidų mažinimui, naujam požiūriui į sistemą teikti produktus į rinką ir lankstesnių Europos standartų naudojimui.

Šis produktų paketas yra būtina sąlyga persvarstant kitas sektorių direktyvas, ypač direktyvą dėl žaislų, kuri dabar patvirtinta, reglamentą dėl kosmetikos produktų ir reglamentą dėl statybos gaminių.

Reglamentas dėl kosmetikos gaminių pagrįstas pagrindiniu teisės aktų paketo principu dėl prekių pateikimo į rinką. Viena vertus, gamintojai yra atsakingi už tai, kad jų produktai atitiktų Europoje galiojančius įstatymus, o kita vertus, valstybės narės atsakingos už tai, kad būtų užtikrinta tinkama ES rinkos priežiūra.

Aš balsavau už Dagmar Roth-Behrendt pranešimą dėl pasiūlymo dėl reglamento dėl kosmetikos gaminių, pakeičiančio galiojančią direktyvą, kuri yra gremėzdiška ir pasenusi. Kosmetikos pramonė išgyvena beprecedentę plėtrą, ir dabartiniai teisės aktai nebeužtikrina reikalingo teisinio apibrėžtumo.

Aš pritariu naujam teisės aktui, kuris leistų prisidėti prie vartotojų apsaugos ir apsaugant nuo kosmetikos produktų, kurie yra kenksmingi sveikatai.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už Dagmar Roth-Behrendt pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl kosmetikos gaminių.

Aš visiškai pritariu tam, kad didinant kosmetikos produktų saugumą ir užtikrinant visų vartotojų apsaugą ir sveikatą reikėtų aiškiai apibrėžti konkrečias kontrolės priemones. Aš taip pat sutinku su pranešėja dėl to, kad stiprinant kontrolės mechanizmą atsakomybė už kosmetikos produktą turėtų būti patikėta nepriklausomai organizacijai, kuri atlieka nepriklausomą vertinimą.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už Europos Parlamento teisėkūros pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl kosmetikos gaminių (nauja redakcija), nes manau, kad bet kokie produktai, pateikiami į rinką turėtų atitikti kokybės standartus ir minimalius saugos reikalavimus. Šis reglamentas, kuriuo siekiama didinti kosmetikos gaminių saugumą leistų užtikrinti tinkamą vartotojų apsaugą ir sveikatą.

Lydia Schenardi (NI), raštu. – (FR) Pradėjus naudoti kosmetikos gaminiams nanodalelių medžiagas ir atsižvelgiant į tai, kad kosmetikos sektoriuje labiausiai paplitęs pramonės gaminių klastojimas, svarbu nustatyti aiškias kontrolės priemones, ypač suklasotiems kosmetikos gaminiams, kurie neatitinka jiems keliamų reikalavimų.

Kai kurie gaminiai faktiškai nusipelno ypatingo dėmesio, ypač jei jie yra skirti naudoti aplink akis, ant gleivinės arba pažeistos odos, vaikams arba žmonėms, turintiems susilpnėjusį imunitetą. Daugiau dėmesio būtina skirti vietos toksiškumo, odos ir akių dirglumo, odos jautrumo ir fotosintezės toksiškumo absorbuojant UV, vertinimams. Be to, kova su klastojimu taikant šias kontrolės priemones itin svarbi ne tik visuomenės sveikatos ir aplinkos poveikio, bet ir konkurencingumo požiūriu. Todėl mes pritariame šiam pranešimui, tačiau pagamintiems produktams neturi būti atliekami nauji bandymai, jei juose esantys ingredientai atitinka teisės aktų reikalavimus.

- Pranešimas: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šiuo pranešimu Europos Parlamentas su keletu pakeitimų pritaria Komisijos prašymui iš dalies pakeisti Direktyvą 98/8/EB dėl biocidinių gaminių pateikimo į rinką. Komisija mano, kad šis pakeitimas tapo būtinas po to, kai atliktas direktyvos įgyvendinimo vertinimas parodė, kad numatyto dešimties metų laikotarpio iki 2010 m. gegužės 14 d. neužteks biocidiniuose produktuose naudojamoms veikliosioms medžiagoms įvertinti, kad jas būtų galima įtraukti į Bendrijoje leistinių medžiagų sąrašą. Todėl pereinamasis laikotarpis, per kurį biocidinių produktų rinką ir toliau reglamentuos nacionalinės normos, pasibaigtų dar nesudarius Bendrijoje leistinių medžiagų sąrašo. Praktiškai reikėtų, kad nuo 2010 m. gegužės 15 d. iš rinkos turėtų būti pašalinti svarbūs produktai, tokie kaip ligoninėms skirtos dezinfekavimo priemonės.

Siekdama išvengti šių nepageidaujamų padarinių, Komisija siūlo pereinamąjį laikotarpį pratęsti trejiems metams – iki 2013 m. gegužės 14 d. Jei nepakaks ir šių trejų metų, Komisija numato galimybę komitologijos sprendimu dar pratęsti pereinamąjį laikotarpį. Vis dėlto pranešėja nenori pasinaudoti šia galimybe be galo atidėti šį procesą ir todėl taip pat siūlo riboti šį laikotarpį.

Duarte Freitas (PPE-DE), raštu. – (PT) Aš pritariu Dacianos Octavijos Sârbu pranešimui ir Komisijos pasiūlymui, kuriuo numatomas techninis galiojančio teisės akto pakeitimas.

Galiojanti direktyva numato pereinamąjį laikotarpį (2000–2010 m.), per kurį biocidinių produktų rinką yra reguliuojama nacionalinėmis taisyklėmis. Vis dėlto joje taip pat numatytas dešimties metų laikotarpis

biodiciniuose produktuose naudojamoms veikliosioms medžiagoms įvertinti, kad jas būtų galima įtraukti į Bendrijoje leistinių medžiagų sąrašą, kurį nustato Komisija.

Kadangi dabartinė šios direktyvos persvarstymo eiga neleidžia jos užbaigti iki pat 2010 m. kaip planuota, būtini atitinkami pakeitimai tam, kad būtų pratęsti pereinamieji laikotarpiai vėlavimo atveju. Štai kodėl šis pasiūlymas dėl pakeitimo yra priimtinas.

Rovana Plumb (PSE), raštu. – (RO) Šis Komisijos pasiūlymas, iš dalies keičiantis Direktyvą 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką, tapo būtinas, kai atlikus direktyvos įgyvendinimo vertinimą, po kurio paaiškėjo, kad neužteks iki 2010 m. gegužės 14 d. truksiančio dešimties metų laikotarpio, numatyto biodiciniuose produktuose naudojamoms veikliosioms medžiagoms įvertinti, kad jas būtų galima įtraukti į Bendrijoje leistinių medžiagų sąrašą. Taigi pereinamasis laikotarpis, per kurį biocidinių produktų rinką ir toliau reglamentuos nacionalinės normos, pasibaigtų dar nesudarius Bendrijoje leistinių medžiagų sąrašo. Tai praktiškai reikštų, kad nuo 2010 m. gegužės 15 d. iš rinkos turėtų būti pašalinti svarbūs produktai, tokie kaip ligoninėms skirtos dezinfekavimo priemonės.

Aš balsavau už šį pranešimą, nes pratęsus galiojantį pereinamąjį laikotarpį būtų galima sudaryti sąlygas baigti veikliųjų medžiagų, naudojamų biodiciniuose produktuose, vertinimą ir suteikti valstybėms narėms pakankamai laiko perkelti nuostatas į nacionalinę teisę ir išduoti su šiais produktais susijusius leidimus bei šiuos produktus užregistruoti, o verslo atstovams suteikti pakankamai laiko parengti ir pateikti visus dokumentus. Be to, pratęsus šiuos terminus būtų galima pritaikyti principą, kuris neleistų didinti atliekų (medžiagos, kurių vertinimas nebuvo atliktas, tampa atliekomis) ir išvengti neteisėto biocidinių produktų pateikimo į rinką.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už Dacianos Octavijos Sárbu pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką nuostatos, susijusios su kai kurių laikotarpių pratęsimu.

Atsižvelgiant į jautrų ir daug darbo reikalaujantį aktyvių medžiagų, naudojamų biodiciniams gaminiams vertinimo procesą, aš sutinku su pranešėja dėl pereinamojo laikotarpio pratęsimo iki ketverių metų vietoje trejų tam, kad pramonė galėtų įvykdyti visus savo įsipareigojimus.

- Pranešimas: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Koenraad Dillen (NI), raštu. – (NL) Įsitikinęs būtinybe įtikinti visuomenę, ir visų pirma jaunimą, rūkymo žala, aš susilaikiau balsuojant dėl šio pranešimo. ES norėtų padidinti cigarečių ir susmulkinto tabako, kuris skirtas cigaretėms ir cigarilėms sukuti, kainą, tačiau iš tikrųjų reiktų paklausti, ar mokesčių didinimas yra tam tinkamas būdas. Tabako pramonėje dirba daug valstybių narių gyventojų ir krizės metu bet kokių panašių priemonių poveikis užimtumui turėtų būti kruopščiai įvertintas prieš jas įgyvendinant.

Ar ne geriau būtų riboti rūkymą šviečiant žmones, o ne juos apmokestinant?

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Zsolto László Becsey pranešimu siūlomas didesnis mokesčių tabako gaminiams suderinimas aukštesniu lygmeniu ir siekiant jį pateisinti prisidengiama visuomenės sveikatos tikslais. Faktiškai iš tikrųjų tuo siekiama sukurti tobulą cigarečių rinką europiniu lygmeniu, „neišskaidytą“ rinką, taikant vienodus mokesčius, kur bet kokia konkurencija sukeltų chaosą.

Daugiau nuoseklumo. Pirmenybė turėtų būti teikiama arba sveikatai, arba rinkai. Kai kuriems produktams tai jokių būdu negali būti rinka. Komisija padavė į teisimą, pvz., Prancūziją ir Belgiją, už tai, kad jos nustatė mažiausias pardavimų kainas. Ne be priežasties tabako prekyba yra reguliuojama nacionaliniu lygmeniu (išduodant leidimus prekybai) arba tarptautiniu lygmeniu (riboti pirkimai kitose valstybėse narėse) ir tai, kad pagaliau iš tikrųjų taikomos pasienio kontrolės priemonės, nors jas ir varžo europinis reguliavimas.

Pagaliau šis pranešimas kelia nerimą Prancūzijos tabako pardavėjams, kurie tokie svarbūs palaikant vietos krautuvių tinklą ir teikiant tam tikras visuomenines paslaugas kaimo vietovėse ir kuriuos labai išgąsdino ankstesnis mokesčių padidinimas.

Jörg Leichtfried (PSE), raštu. – (DE) Aš balsuoju už Zsolto László Becsey pranešimą, kuriuo rekomenduojami didesni akcizų tarifai tabako produktams.

Aš visiškai pritariu laipsniškam mokesčių cigaretėms ir kitiems tabako produktams padidinimui pradedant nuo 2014 m. Aš taip pat manau, kad siekiant užtikrinti aukštesnį sveikatos apsaugos lygį buvo būtina atnaujinti kai kurių tabako gaminių apibrėžimus.

Aš taip pat daug metų pritariu nerūkančių žmonių apsaugai ir manau, kad šis pranešimas yra dar vienas žingsnis tinkama kryptimi. Tai atitinka ir Komisijos lūkesčius, kad tabako vartojimas per pastaruosius penketą metų turėtų sumažėti 10 proc.

Astrid Lulling (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau už Zsolto László Becsey pranešimą nes didelis akcizo apdorotam tabakui padidėjimas, kurį siūlo Komisija, ypač šiuo sunkiu krizės metu, pakenktų šio sektoriaus užimtumui Europoje. Patirtis parodė, kad aukštų kainų politika nėra veiksmingas būdas kovoti su priklausomybe nuo nikotino.

Štai todėl aš esu taip pat patenkinta, kad išvengta minimalaus apmokestinimo taikomo susmulkintam tabakui ir cigaretėms suvienodinimo. Susmulkinto tabako apsauginė funkcija yra itin svarbi siekiant išvengti išaugusios kontrabandos į Europą. Vokietijoje, kaip parodė tyrimas, kai kuriose žemėse (*Länder*), daugiau negu viena iš dviejų parduodamų cigarečių yra kontrabandinė. Siekiant riboti šį reiškinį, susmulkintas tabakas turi būti naudojamas, kaip cigarečių pakaitalas.

Aš apgailestauju, kad nedidele dauguma buvo atmesti kai kurie tikrai labai reikalingi pakeitimai.

Aš tikiuosi, kad mūsų sprendimas bus išgirstas Ministrų Taryboje, kur sprendimai turi būti priimti vienbalsiai.

David Martin (PSE), raštu. – Nors aš ir pritariu mokesčiams tabako gaminiams ir minimaliam mokesčiui visoje Europoje aš susilaikiau dėl to, kad gali būti pakenkta Britanijos tabako gaminių apmokestinimui. Vyriausybei suteikta laisvė didinti mokesčius tabakui, kuri gali būti paskata žmonėms mesti rūkyti, stiprinti sveikatą ir mažinti krūvį nacionalinei sveikatos sistemai (angl. NHS). Šiuo pranešimu būtų sumažintos ir apribotos vyriausybės galimybės apmokestinant tabako gaminių vartojimą, todėl balsuojant aš susilaikiau.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau prieš Zsolto László Becsey pranešimą dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 92/79/EEB, 92/80/EEB ir 95/59/EB dėl apdorotam tabakui taikomų akcizų struktūros ir tarifų.

Aš nepritariu minėtam pasiūlymui, nes, mano nuomone, tai susilpnintų Komisijos pasiūlymą. Dėl to tai trukdytų siekti numatyto tikslo, t. y. iki 2014 m. sumažinti tabako vartojimą 10 proc.

Olle Schmidt (ALDE), raštu. – (SV) Komisijos pasiūlymu siekiama suderinti mokesčių tabakui taikymą ES siekiant iš esmės padidinti prekybą tabako gaminiais tarp valstybių narių. Pasiūlymas, kurį pateikė Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešėjas, yra gerokai silpnesnis negu originalus Komisijos tekstas. Kaip liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos atstovas, aš padariau tai, ką galėjau tobulinant šį pranešimą. Muito tabako produktams klausimas yra labai sudėtingas dėl didelių mokesčių skirtumų ir skirtingo požiūrio į tabako gaminių poveikį ES. Nuomonės frakcijose, tarp jų ir mano frakcijoje, labai išsiskyrė. Nepaisant mano pastangų, aš galiausiai padariau išvadą, kad Parlamento pasiūlymas nėra pakankamai geras. Toliau aš nusprendžiau susilaikyti galutiniam balsavimui dėl naujų tabako muitų.

Peter Skinner (PSE), raštu. – Europos parlamentinė darbo partija sutinka su tuo, kad pernelyg žemas akcizo mokestis skatina arbitražą tarp valstybių narių ir nekontroliuojamą (nelicencijuojamą) pagaminto tabako pardavimą. Todėl minimalių muitų nustatymas yra labai veiksminga priemonė keičiant padėtį gera padėtimi. Kai kurios Europos valstybės gali nustatyti ne tik minimalų lygį, bet ir imtis kitų priemonių remiantis pagrįstomis mokslinėmis ir socialinėmis aplinkybėmis, ir tai taip pat yra priimtina.

Marianne Thyssen (PPE-DE), raštu. – (NL) Aš pritariu pranešėjo pastangoms rengiant pranešimą, tačiau negaliu pritarti jo darbo rezultatui. Aš esu visiškai įsitikinusi didesnių akcizų tabakui nauda kovoje su tabako vartojimu. Aš norėčiau pabrėžti, kad sveikatos sumetimais man yra svarbesni negu ekonomikos susitarimai *per se*. Aš taip pat manau, kad pranešimas yra blogesnis už Komisijos pateiktą pasiūlymą. Dėl šių priežasčių aš balsavau prieš Zsolto László Becsey pranešimą.

- Pranešimas: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Aš balsavau už.

Per imigraciją į senąją žemyną per pastaruosius trisdešimt metų Europą tydomis pasiekė barbariškas ir neteisėtas paprotys, kuris yra paplitęs didžiojoje Afrikos dalyje.

PSO pateikti duomenys yra visiškai vienareikšmiški: moterų lyties organų žalojimas arba MLOŽ yra plačiai paplitęs 28 Afrikos šalyse, Artimuosiuose Rytuose ir kai kuriose Azijos šalyse. Maždaug 100–140 mln.

moterų ir mergaičių pasaulyje yra patyrusios lyties organų žalojimą, o keturiems milijonams kyla potenciali rizika. MLOŽ reiškia Europos integracijos proceso ir lyčių lygybės nuvertinimą.

Europos Parlamentas, kuris laiko savo priederme ginti pagrindines piliečių teises ir joms atstovauti, 2001 m. jau priėmė rezoliuciją šiuo klausimu. Vis dėlto dabar laikas žengti dar vieną žingsnį remiant programą DAPHNE III, kuria iki šiol buvo finansuojama keturiolika su MLOŽ susijusių projektų, ir nustatyti prioritetus dėl MLOŽ prevencijos ir uždraudimo Europos Sąjungoje. Viena sričių, kur būtina stiprinti pastangas kovoje su MLOŽ, yra prevencinis darbas su mergaitėmis. Svarbus žingsnis minėta kryptimi yra nustatyti rizikos vaikus ir įgyvendinti prevencines priemones bendradarbiaujant su jų šeimomis per psichologinės paramos sistemas.

Martin Callanan (PPE-DE), raštu. – Sunku sugalvoti ką nors baisesnio ir primityvesnio negu moterų lyties organų žalojimas. Deja, šis barbariškas paprotys ES paplito dėl nuolatinės imigracijos iš šalių, kuriose ši praktika yra plačiai paplitusi.

Cristianos Muscardini pranešime teisingai smerkiamas šis žiaurus elgesys ir siūlomi būdai užtikrinti, kad lygiateisiškumo ir laisvės vertybės būtų įtvirtintos konkrečiais veiksmais, nukreiptais prieš lyties organų žalojimą. Neprieštaraujant ES įsipareigojimui dėl kultūrų įvairovės mes turime pasirūpinti, kad neslūgstanti politinio korektiškumo banga dėl ES teisės aktų nepakenktų mūsų pasiryžimui išgyvendinti šią neigiamą patirtį.

Žinoma, mūsų galimybės ribojant moterų lyties organų žalojimą trečiojoje šalyje yra ribotos. Vis dėlto mes turime būti pasirengę susieti prekybos ir pagalbos santykius su žmogaus teisėmis ir paskelbti už įstatymo ribų šį baisų nusikaltimą prieš moteris.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ir Anna Ibrisagic (PPE-DE), raštu. – (SV) Šiandien mes balsavome už Cristianos Muscardini pranešimą savo iniciatyva A6-0054/2009 dėl kovos su moterų lyties organų žalojimu ES. Pranešimu atkreipiamas dėmesys į labai rimtą klausimą ir aiškiai nurodomas veiksmų kovoje su juo poreikis. Pranešime taip pat pateikiami pasiūlymai, kaip to siekti. Todėl mes pritariame tam, kad valstybės narės bendradarbiautų sprendžiant šį klausimą.

Vis dėlto mes norėtume pabrėžti, kad reguliarūs prevenciniai mergaičių ir moterų, kurioms dėl lyties organų žalojimo pavojus suteiktas prieglobstis ES, sveikatos patikrinimų klausimas turėtų būti sprendžiamas pačių valstybių narių atsižvelgiant į atitinkamų asmenų teises.

Proinsias De Rossa (PSE), raštu. – Aš pritariu pranešimui, kuriame nagrinėjamas moterų lyties organų žalojimo klausimas. MLOŽ Europoje tapo žinomas per pastaruosius trisdešimt metų dėl imigracijos. MLOŽ ne tik sukelia labai rimtus ir nepataisomus moterų ir mergaičių fizinės ir psichinės – kai kuriais atvejais mirtinus – sveikatos sutrikimus, bet ir pažeidžia pagrindines žmogaus teises, įtvirtintas tarptautinėse konvencijose, yra draudžiamas valstybių narių baudžiamosios teisės įstatymais ir prieštarauja ES pagrindinių teisių chartijos principams.

Manoma, kad šiuo metu Europoje yra maždaug 500 000 moterų, patyrusių MLOŽ, ir kasmet maždaug 180 000 į Europą imigravusių moterų sužalojami arba kyla pavojus, kad bus sužaloti lyties organai.

Pranešimu Komisija ir valstybės narės raginamos dirbti drauge siekiant suderinti esamus teisės aktus. Prevencijos priemonės apima imigrantų šeimų integravimą ir informavimo didinimą skatinant švietimo kampanijas ir organizuoti dialogų forumus tradicinės praktikos klausimais. Jame pritariama baudžiamajai atsakomybei tiems, kurie vykdo MLOŽ, ir medicininei ir teisinei pagalbai aukoms ir apsaugoti visus, kuriems kyla pavojus, tarp jų kai kuriais atvejais suteikiant prieglobstį aukoms.

Avril Doyle (PPE-DE), raštu. – Moterų lyties organų žalojimo (MLOŽ) praktika, „Amnesty International“ duomenimis, palietė 130 mln. moterų, kurioms dėl kultūrinių, religinių arba kitų priežasčių, nesusijusių su sveikata, apipjaustymas yra „vertinga“ socialinė praktika, atliekama jų atžvilgiu. Moksliniais tyrimais nustatyta, kad paprotys gyvuoja todėl, kad manoma, kad apipjaustymas mažina moterų seksualumą ir užtikrina tolesnį tinkamumą vedyboms, ir jo turi būti būtinai laikomasi. MLOŽ sukelia pačias įvairiausias ilgalaikes komplikacijas ir net gali būti moterų mirties priežastis. Dėl globalizacijos ir žmonių judumo šis paprotys pasiekė ir mus, ir šis klausimas yra neatsiejamai susijęs su imigracijos ir prieglobsčio politikos priemonėmis ir politika.

Bijodami persekiojimo, žmonės gali pereiti sieną, ieškodami prieglobsčio ir apsaugos. MLOŽ šiuo metu yra pagrindinė diskusijų dėl prieglobsčio bylų tema. Nigerijos teisingumo ministras Michael Aondoakaa neseniai

pasiūlė liudyti prieš šeimas, kurios prašo prieglobsčio, teigdamos, kad jų šeimoms Nigerijoje, kur ši praktika oficialiai uždrausta, gresia MLOŽ. Vis dėlto aš manau, neoficialiai ji yra plačiai naudojama, taip pat ir Nigerijoje.

Airijoje MLOŽ laikomas lytiniu smurtiniu nusikaltimu. Aš balsavau už Cristianos Muscardini pranešimą.

Lena Ek ir Olle Schmidt (ALDE), raštu. – (SV) Šiandien mes priėmėme poziciją dėl nuomonės savo iniciatyva dėl kovos su moterų lyties organų žalojimu. Mes nusprendėme nepritarti alternatyviai rezoliucijai, kurią pateikė mūsų frakcija drauge su kitais, kuriai buvo pritarta balsų dauguma. Mūsų sprendimą galima paaiškinti tuo, kad originalus pasiūlymas yra geresnis. Alternatyvioje rezoliucijoje buvo tekstas, kuriame reikalaujama atlikti reguliarius gydytojų patikrinimus moterims, kurioms dėl moterų lyties organų žalojimo pavojaus buvo suteiktas prieglobstis. Šia formuluote siekiama išvengti moterų lyties organų žalojimo ES. Vis dėlto mes manome, kad ši priemonė yra privatumo pažeidimas ir yra pernelyg radikali, ir dėl to nukentėtų jaunos moterys, todėl šis būdas yra nepriimtinas. Apsilankymas pas gydytoją turi būti savanoriškas. Todėl mes nusprendėme pritarti alternatyviai rezoliucijai.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl kovos su moterų lyties organų žalojimu ES. Moterų lyties organų žalojimas (MLOŽ) ne tik labai rimtai ir negrįžtamai pažeidžia fizinę ir psichinę moterų sveikatą, bet ir yra pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas. Dėl nepataisomos žalos, kurią sukelia MLOŽ, visuomenė turėtų laikyti jį labai rimtu nusikaltimu ir su juo energingai kovoti.

Manoma, kad Europos Sąjungoje yra maždaug 500 000 moterų, kurios tapo šio nusikaltimo aukomis, todėl labai svarbu, kad Europos Komisija ir valstybės narės dirbtų drauge siekiant suderinti esamus teisės aktus, siekiant išvengti ir uždrausti MLOŽ.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Moterų lyties organų žalojimas yra baisus ir negailestingas paprotys ir jam neturėtų būti vietos šiuolaikinėje visuomenėje. Kadangi Junilistanas mano, kad ES nėra paprasčiausia bendradarbiavimo forma, užtikrinanti didesnę augimą ir prekybą, bet forumas, kuriame atstovaujama bendrosioms pagrindinėms žmogiškosioms vertybėms, mes nusprendėme balsuoti už šį pranešimą.

Vis dėlto mes nepritariame keletui formuluočių dėl valstybių narių baudžiamosios teisės įstatymų. Teisės aktai, kuriais siekiama palaikyti visuomenės veiklą, turėtų būti inicijuojami ir priimami nacionaliniuose parlamentuose, o ne Europos Parlamente.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), raštu. – (SV) Šiandien aš balsavau prieš Cristianos Muscardini pranešimą savo iniciatyva A6-0054/2009 dėl kovos su moterų lyties organų žalojimu ES. Šiuo pranešimu sprendžiamas labai rimtas klausimas ir nurodomas priemonių šiam klausimui spręsti poreikis. Aš pritariu bendradarbiavimui tarp valstybių narių šioje srityje.

Vis dėlto aš nusprendžiau balsuoti prieš, nes manau, kad bet kokie sveikatos priežiūros patikrinimai turėtų būti atliekami savanoriškai. Aš prieštarauju reguliariems prevenciniams mergaičių ir moterų, kurioms šiuo pagrindu suteiktas prieglobstis, lyties organų patikrinimams, nes laikau tai diskriminacine praktika ir privatumo pažeidimu.

Jörg Leichtfried (PSE), raštu. – (DE) Aš balsuoju už Cristianos Muscardini pranešimą, kuriuo siekiama uždrausti moterų lyties organų žalojimą. Daugiau kaip pusė milijono moterų pergyveno šį žeminantį ritualą, kuris turėtų būti kartą ir visiems laikams uždraustas, o jo vykdytojai baudžiami. Anksčiau taikytos priemonės ir sprendimai turėtų būti suderinti ir išplėsti. Mums reikalingos išsamios strategijos ir veiksmų planai, kuriais būtų siekiama apsaugoti moteris nuo archajiškos apipjaustymo tradicijos.

Derybų su trečiosiomis šalimis metu Komisija turėtų toliau tęsti bandymus ir atskiru straipsniu uždrausti moterų lyties organų žalojimą, baudžiant ES valstybėse narėse asmenis, įvykdžiusius moterų apipjaustymo nusikaltimą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už Cristianos Muscardini pranešimą dėl Kovos su moterų lyties organų žalojimu ES.

Aš manau, kad ši praktika sunkiai pažeidžia žmogaus neliečiamybės teisę. Todėl sutinku su pranešėja, kad reikalinga strategija apsaugoti moteris ir uždrausti moterų lyties organų žalojimą.

Lydia Schenardi (NI), raštu. – (FR) Žinoma, mes pritariame šiam drąsiam pranešimui, kuriuo smerkiamas atsilikęs paprotys – paprotys, kuris paplito Europoje dėl imigracijos.

Priėmus Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir Visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo konvenciją, nepriimtina, kad ši praktika būtų toliau taikoma Europoje ir visame pasaulyje.

Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) duomenimis, 100–140 mln. moterų ir mergaičių pasaulyje yra patyrusios lyties organų žalojimą ir kasmet maždaug 2–3 mln. moterų gresia pavojus tapti šios praktikos aukomis.

Mes turime nepamiršti, kad šie papročiai kyla iš socialinių struktūrų, pagrįstų lyčių nelygybe ir nevienodais dominavimo ir kontrolės santykiais socialiniame ir šeimos gyvenime, ir yra prilyginami pagrindinių žmogaus teisių pažeidimams ir sukeliantys sunkius ir negrįžtamus sužalojimus.

Mes turime iki galo pasmerkti ir bausti už panašius nusikaltimus. Imigrantų bendruomenės turi laikytis mūsų įstatymų ir atsisakyti šių nepriimtinių ir barbariškų papročių.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), raštu. – Valstybės narės turėtų pasmerkti moterų lyties organų žalojimą. Šis paprotys pažeidžia pagrindines žmogaus teises, ypač asmens neliečiamumo teisę ir seksualines ir reprodukcinės teises. Vis dėlto Cristianos Muscardini pranešime esama aspektų, kuriems mes nepritariame, pvz., formuluotei dėl tėvų, kurie prašo prieglobsčio dėl to, kad atsisako leisti savo vaikams žaloti moterų lyties organus, patikimumo patikrinimo. Aš nežvelgiu ypatingos priežasties įtarti žmones, kurie prašo prieglobsčio šiuo pagrindu. Kita pranešimo formuluotė, kuriai aš nepritariu, yra moterų ir mergaičių, kurioms suteiktas prieglobstis dėl moterų lyties organų žalojimo pavojaus jų gimtojoje šalyje, nuolatinį medicininių patikrinimų. Aš manau, kad tai būtų šių moterų ir mergaičių diskriminacija. Jei asmeniui suteiktas prieglobstis valstybėje narėje, ji turi turėti tokias pačias teises ir pareigas kaip ir kiti šios valstybės piliečiai.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – Moterų lyties organų žalojimas yra praktika, kurią būtina pasmerkti. Juo pažeidžiamos pagrindinės moterų žmogaus, ypač asmens neliečiamybės teisė ir seksualinės ir reprodukcinės, teisės.

Vis dėlto yra keletas Cristianos Muscardini pranešimo aspektų, kuriems aš nenorėčiau pritarti, pvz., formuluotė dėl tėvų, kurie prašo prieglobsčio remiantis tuo, kad jie atsisakė pritarti tam, kad jų vaikams būtų žalojami moterų lyties organai, patikimumo patikrinimo. Aš nematau priežasties įtarti žmones, kurie reikalauja prieglobsčio šiuo pagrindu.

Kita formuluotė pranešime, kuriai aš nepritariu, yra siūlymas vykdyti nuolatinį medicininių moterų ir mergaičių, kurioms suteiktas prieglobstis, dėl moterų lyties organų žalojimo pavojaus, patikrinimus. Aš manau, kad ši praktika taikoma moterims ir mergaitėms, yra diskriminuojanti. Jei asmeniui yra suteiktas prieglobstis valstybėje narėje, jis turi turėti tokias pačias teises ir įpareigojimus, kaip ir kiti šalies piliečiai.

Frank Vanhecke (NI), raštu. – (NL) Aš pritariau C. Muscardini pranešimui, tiksliau, bendram pakeistam tekstui, nes akivaizdu, kad joks sveiko proto žmogus negali nesišlykštėti girdėdamas apie siaubingą moterų ir mergaičių lyties organų žalojimą – sakau tai be jokios pagarbos – atsilikusiose kultūrose ir religijose.

Vis dėlto apgailestauju, kad vėl naudojamos įprastos formuluotės dėl „reprodukcijos teisių“, nors šiuo atveju jos nėra tinkamos ir tikėtina vartojamos tik siekiant įtikti politiškai korektiškiems kairiesiems. Vis dar nesuprantu, kaip teisė į abortą gali būti siejama su kova su barbariškų lytinių organų žalojimu.

Būtų geriau, jei pasinaudotume šia galimybe ir paklaustume savęs, ar, pvz., islame užtikrinama tinkama pagarba pagrindinei vyrų ir moterų lygybės vertybei, ir, jeigu atsakymas yra „ne“, ar mūsų Europoje islamui yra vieta.

Anders Wijkman (PPE-DE), raštu. – (SV) Pirminis pranešimas savo iniciatyva dėl kovos su moterų lyties organų žalojimu buvo labai geras, bet pataisytame pranešime, kuriam buvo pritarta per balsavimą, yra formuluotė, rodanti autorių norą įvesti reguliarius medicininius patikrinimus moterims, kurioms buvo suteiktas prieglobstis, baiminantis moterų lyties organų žalojimo. Taip siekiama išvengti moterų lyties organų žalojimo priimančioje ES valstybėje narėje. Manau, kad priverstiniai medicininiai patikrinimai yra didelis kišimasis į asmeninį gyvenimą. Apsilankymai pas gydytoją turi būti savanoriški. Prievarta šiuo atveju visiškai nepateisinama. Todėl aš balsavau prieš pataisytą pranešimą.

Anna Záborská (PPE-DE), raštu. – (SK) Ėmiausi ypatingų pastangų, kad komitetas, kuriam aš pirmininkauju, galėtų pabaigti darbą, leidusį priimti rezoliuciją. Be abejo, ši tema yra svarbi.

Moterų lyties organų žalojimas padaro didelę negrįžtamą žalą moterų bei mergaičių fizinei ir psichinei sveikatai, jos yra išnaudojamos ir pažeidžiama jų neliečiamybė. Kai kuriais atvejais pasekmės būna mirtinos.

Pranešime Europos Parlamentas ragina valstybes nares parengti prevencinę priemonių, skirtų mažamečių mergaičių apsaugai, strategiją, pagal kurią nebūtų stigmatizuojamos imigrantų bendruomenės ir kuri būtų įgyvendinama vykdant valstybines programas ir teikiant socialines paslaugas, kuriomis būtų siekiama panaikinti šią praktiką, o ją patyrusioms aukoms būtų teikiama parama. Valstybių narių prašoma pagalvoti, kad grasinimas arba pavojus, jog bus sužaloti mažamečių lyties organai, gali būti priežastis, pateisinanti valstybės institucijų įsikišimą, kaip numatoma vaikų apsaugos taisyklėse.

Valstybės narės turėtų parengti gaires su medicina susijusių profesijų atstovams, auklėtojams ir socialiniams darbuotojams, kad tėvai ir motinos pagarbiai ir, jei reikia, padedami vertėjų žodžiu būtų informuojami apie didelius moterų lyties organų žalojimo pavojus.

Vis dėlto rezoliucijoje taip pat raginama pritarti seksualinei ir reprodukciniai sveikatai. Ši sąvoka nėra apibrėžta PSO ar *acquis communautaire* dokumentuose. Dėl šios priežasties kai kurie ja piktnaudžiauja siekdami paremti abortus.

Apgailestauju, bet dėl šios priežasties per balsavimą aš susilaikiau.

- Pranešimas: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Kelis kartus esu išreiškęs savo palankumą svarstant klausimus, susijusius su daugiakalbyste, todėl manau, kad mano pozicija yra aiški.

Kalbinė ir kultūrinė Europos Sąjungos įvairovė sukuria didelį konkurencinį pranašumą. Mano nuomone, būtina skatinti praktinį kalbų mokymo ir kultūrinių bei studentų mainų programų įgyvendinimą Europos Sąjungoje ir už jos ribų, kaip dariau aš pritardamas *Erasmus Mundus* programai. Daugiakalbystė yra būtina, kad bendravimas būtų veiksmingas, ji taip pat yra priemonė, leidžianti asmenims geriau suprasti vienas kitą ir lengviau susitaikyti su įvairove bei mažumomis.

Dėl žiniasklaidos skverbimosi kalbų įvairovė taip pat turi didelį poveikį ES piliečių kasdieniame gyvenime, nes padidina judumą, migraciją ir skatina kultūrinę globalizaciją. Labai svarbu, kad ES piliečiai įgytų įvairių kalbų įgūdžių, kurie suteiktų jiems galimybę visapusiškai pasinaudoti judėjimo laisvės Sąjungoje ir Sąjungos ryšių su trečiosiomis šalimis teikiama ekonomine, socialine ir kultūrine nauda. Kalba yra pagrindinis socialinės įtraukties veiksnys.

Todėl Europos kalbų įvairovė yra didelė kultūrinė vertybė ir Europos Sąjunga padarytų klaidą, apsiribodama viena pagrindine kalba.

Adam Bielan (UEN), raštu. – (PL) Daugiakalbystė Europos Sąjungoje yra išskirtinis bruožas santykiuose su trečiosiomis šalimis. Ji gali suteikti mums didelį konkurencinį pranašumą, todėl svarbu paremti švietimo ir kalbų mainų programas ne tik dideliuose miestuose, kuriuose galimybės pasinaudoti jomis jau dabar yra didesnės.

Įgyvendindami tokią politiką turime atsižvelgti į tai, kad europiečiai, nors ir suvienyti, visų pirma yra savo šalių piliečiai. Reikia užtikrinti, kad jie turėtų galimybę tapatintis su savo kalba. Šis aspektas taip pat paminėtas V. Gracos Mouros pranešime.

Martin Callanan (PPE-DE), raštu. – Europos Sąjunga kasmet daug mokesčių mokėtojų pinigų skiria daugiakalbystei. Nors ES yra organizacija, siekianti panaikinti žmonių ir tautų skirtumus, bet ji skiria labai didelį dėmesį kalbiniam nacionalizmui. Pvz., nusileista Airijos nacionalistams, reikalavusiems, kad gėlų kalba taptų oficialia ES kalba.

Su netinkama daugiakalbystės politika susijusios išlaidos ir biurokratija ES plečiantis tik didės. Mano rinkėjai pagrįstai susirūpinę dėl neapgalvoto lėšų skyrimo politikai, kuri neturi praktinės naudos, išskyrus politinį blizgesį.

Nors Europos Parlamente tapo įprasta naudoti anglų kalbą, aš nesiryžčiau padaryti jos vienintelę darbines kalbas. Atsižvelgdamas į ES suderinimo siekius aš manau, kad bendra kalba yra natūralus žingsnis kuriant federalinę supervalstybę. Todėl manau, kad turėtume turėti kelias darbines kalbas. JTO užtenka šešių kalbų turint apie 200 valstybių narių, todėl manau, kad ES taip pat gali sumažinti kalbų skaičių.

Koenraad Dillen (NI), raštu. – (NL) Aš balsavau prieš pranešimą, nes tam tikros Flandrijos mažumos gali netinkamai pasinaudoti jo nuostatomis. Svarbu skatinti jaunimo, ypač ES, kalbų įvairovę visais įmanomais būdais, bet tokia politika neturi būti įgyvendinama teisinės pagarbos vietos kalbai sąskaita. Pavyzdys galėtų

būti olandų kalba Flamandų Brabanto provincijoje Flandrijoje. Kalbų įvairovės ir kalbų mokymosi agentūra greitai taptų prancūzakalbių mažumos priemone išvengti privalomo olandų kalbos naudojimo Flandrijoje. Praeityje daug kartų įsitikinome, kad „Europa“ mažai žino apie specifinę padėtį valstybėse narėse. Imigrantai ir mažumos turėtų mokytis ir naudoti regiono, kuriame jie gyvena, kalbą. Būtent šis, o ne atvirkštinis variantas, patvirtina kalbų įvairovę.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau prieš alternatyvų pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl V. Gracos Mouros pranešimo „Daugiakalbystė – Europos turtas ir bendras rūpestis“, nes panaikindamas tėvams galimybę pasirinkti oficialiąją kalbą, kuria turėtų būti mokomi jų vaikai, šalyse arba regionuose, turinčiuose daugiau nei vieną oficialiąją kalbą, jis prieštarauja tam tikriems principams, kurių laikosi Europos Parlamentas.

Alternatyviame pasiūlyme dėl rezoliucijos tik paminėta, kad reikia skirti ypatingą dėmesį mokiniams, kurie negali mokytis savo gimtąja kalba. Taip nusižengiama pagrindiniam principui, kad būtina mokytis gimtąja kalba ne tik dėl gerų bendrų mokymosi rezultatų, bet ir dėl kitų užsienio kalbų mokymosi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Tai yra pozityvus dokumentas, kuriame pateiktos ir rekomendacijos, kurioms mes pritariame. Pagrindinis klausimas – ar jį įmanoma įgyvendinti, nes reikia daug nuveikti, kad būtų įgyvendinti dokumente būtinai įvardyti dalykai, atsižvelgiant į politinę kryptį, kurios laikosi Europos Sąjunga.

Dėl kai kurių iškeltų klausimų, pvz., dėl tam tikrų Europos kalbų dominavimo kitų atžvilgiu, mes laikomės aiškos nepritariančios pozicijos. Norėtume atkreipti dėmesį į tai, kad dėl vykdomos tam tikros nacionalinės politikos kai kurios etninės grupės Europoje atsidūrė kalbinėje ir kultūrinėje izoliacijoje ir yra diskriminuojamos. Kyla pavojus Europos tautų kultūriniam palikimui ir jo sėkmingam perdavimui ateities kartoms.

Mes taip pat norėtume pabrėžti profesionalių mokytojų, vertėjų žodžiu ir raštu vaidmens svarbą. Jų darbas yra labai svarbus Europos Sąjungoje vartojamų kalbų mokymui, skleidimui ir tarpusavio supratimui.

Todėl mes apgailestaujame, kad buvo pritarta alternatyviame pasiūlymui dėl rezoliucijos, nes jame sušvelninti tam tikri V. Gracos Mouros pranešimo aspektai, ypač aspektai, susiję su gimtosios kalbos gynimu ir tėvų teise pasirinkti oficialiąją kalbą, kuria bus mokomi jų vaikai tose šalyse ir regionuose, kuriuose vartojama daugiau negu viena oficialioji kalba arba regioninės kalbos.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) *June List* mano, kad kultūros klausimai turėtų priklausyti valstybių narių politinei kompetencijai.

Šis pranešimas nėra teisėkūros procedūros dalis ir atspindi tik Europos Parlamento federalistų daugumos nuomonę, kad ES turėtų dar daugiau kištis į kultūros sritį.

Kaip paprastai, Europos Parlamento kultūros ir švietimo komitetas siūlo naujas brangias programas ir agentūras ES lygmeniu. *June List* nemano, kad daugiametė programa ar Europos kalbų įvairovės ir kalbų mokymosi agentūra ES lygmeniu turės koki nors poveikį 500 mln. Europos gyventojų, išskyrus dar didesnę našta mokesčių mokėtojams.

Mes taip pat nemanome, kad Komisijos planai rengti informavimo kampanijas, susijusias su kalbų mokymosi nauda, turės koki nors realų poveikį. Tik valstybės narės, įgyvendindamos švietimo politiką, turėtų motyvuoti savo piliečius mokytis kalbų. Tai nėra ES rūpestis.

Todėl mes balsavome prieš šį pranešimą.

Adrian Manole (PPE-DE), raštu. – (RO) Europa gyvena naujame globalizacijos, augančio judumo ir migracijos, regionų atgimimo ir stiprėjančio pasienio regionų vaidmens amžiuje. Todėl daugiakalbystė turėtų pasiūlyti naujus sprendimus Europos piliečiams ir mūsų visuomenei.

Norėčiau pasveikinti pranešėją už šį pranešimą. Aš taip pat tikiuosi, kad mūsų pateikti pakeitimai užtikrins tarpusavio pagarbą kalboms, įskaitant nacionalinių mažumų ir migrantų vartojamas kalbas, nes gyvas mūsų kalbų paveldas yra vertybė, ištekliai, kurie turėtų būti branginami.

Kiekvienam iš mūsų kalba yra tiesioginė mūsų kultūros išraiška. Todėl mokydami kitų kalbų mes atrandame naujas kultūras, vertybes, principus ir požiūrius. Europoje galime atrasti visiems mums bendras vertybes. Šis atvirumas dialogui yra pagrindinė Europos pilietybės dalis ir parodo, kodėl kalbos yra svarbi jos dalis.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Daugiamilijoninės ES kalbų mokymo ir mainų programos skatina daugiakalbystę, o jų interneto tinklalapiuose pabrėžiama daugiakalbystės kaip pagrindinio veiksnio didinti ES skaidrumą, teisėtumą ir veiksmingumą, vaidmuo, bet ES pati nesilaiko šių principų. Net Pirmininkaujančiosios valstybės narės interneto tinklalapyje neatsižvelgiama į tai, kad ES yra 18 proc. – tai didžiausias skaičius – žmonių, kuriems gimtoji kalba yra vokiečių, o dar 14 proc. moka ją kaip užsienio kalbą.

Tai yra galimybė ES priartėti prie savo piliečių, kuria nepasinaudota. Nuosekliai naudojant tris darbinės kalbas – vokiečių, anglų ir prancūzų, bus galima pasiekti daugumą gyventojų. Pranešėjo išvada yra ta pati, todėl aš balsavau už pranešimą.

Zita Pleštinská (PPE-DE), raštu. – (SK) Šis pranešimas dar kartą parodė, kad Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnio 2 dalis turi didelių trūkumų. Naujasis pranešimas, kuris remiasi pakeitimais ir papildomu pasiūlymu, leis pakeisti pradinį pranešėjo pranešimą, dėl kurio buvo balsuojama atitinkamame komitete. Pasiūlymo autoriai pakeičia pranešimą ir įtraukia į jį naujas dalis, dėl kurių pranešėjas negali nuspręsti. Taigi, komitete priimtas pranešimas bus pakeistas nauju tekstu. Manau, kad ši procedūra labai neteisinga pranešėjo atžvilgiu. Tikiuosi, kad Europos Parlamentas artimiausiu metu iš naujo apsvarstys šią procedūrą ir priims teisingesnį sprendimą.

Mano nuomone, V. Gracos Mouros pranešimas buvo gerai suderintas, todėl aš nebalsavau už alternatyvų PSE, ALDE ir Verts/ALE frakcijų pasiūlymą. Šiam pasiūlymui pritarta, todėl nebuvo balsuojama dėl pradinio pranešimo. Sutinku su pranešėju, kad kalbų ir kultūros įvairovė turi didelės įtakos kasdieniam piliečių gyvenimui. Ji yra didelis ES pranašumas, todėl mes turime paremti kalbų mokymo ir mokyklų bei kultūros mainų programas, kurios būtų įgyvendinamos ir už ES ribų.

Įvairių mokymo lygių mokytojų mainų programos, skirtos skatinti mokyti įvairius dalykus užsienio kalba, padeda parengti mokytojus, kurie vėliau gali pasidalyti savo kalbų žiniomis su mokiniais ir studentais gimtojoje šalyje. Norėčiau paraginti valstybes nars skirti nuolatinį dėmesį užsienio kalbų mokytojų mokymui ir kartu užtikrinti, kad jiems būtų tinkamai finansškai atlyginta.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), raštu. – (PL) Daugiakalbystės ir jos išsaugojimo problema yra vienas didžiausių Bendrijos rūpesčių. Daugiakalbystės politikos poveikis yra akivaizdus ir didelis, bet netinkamai ją taikant rezultatai gali būti menki.

Viena iš Europos vertybių yra jos daugiakultūrė prigimtis, kurios vienas bruožų yra daugiakalbystė. Kartu ji yra bendra pareiga, kuri remiasi poreikiu ir sunkumu paversti kultūrų įvairovę jėga, vienijančia Bendriją, kuri turėtų poveikį ir už jos ribų ir leistų Europai užimti teisėtą vietą pasaulyje. Taigi, ant kortos pastatyta daug. Netinkamai daugiakalbystės politikai būdingas palankumas vienai ar daugiau kalbų, likusias kalbas nustumiant į šalį visose visuomeninio gyvenimo srityse. Europos Sąjunga, pasinaudodama teisės aktais ir institucijomis, turi dideles galimybes įgyvendinti tinkamą kalbų politiką. Todėl jos atsakomybė yra dar didesnė.

V. Gracos Mouros pranešime nėra išspręstos visos problemos, susijusios su kiekvienos Europos kalbos teise gyvuoti ir atsirandančiomis privilegijomis. Europoje kalbama ne tik oficialiosiomis, bet ir daugybe kitų kalbų, kurioms iškilęs didesnis ar mažesnis išnykimo pavojus. Tinkama daugiakalbystės politika turėtų užtikrinti šių kalbų apsaugą. Vis dėlto pranešime didesnis dėmesys skiriamas oficialiųjų kalbų mokymuisi, o ne daugiakalbystės idėjos įgyvendinimui. Šiam klausimui išspręsti reikalinga pažangi politika ir aš manau, kad turėtų būti priimtas pranešimas, kuriame tai atspindėtų.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Daugiakalbystės klausimas yra labai svarbus Europai. Dėl šios priežasties aš dalyvauju įvairiose iniciatyvose, kuriomis siekiama skatinti ir užtikrinti visapusišką pagarbą daugiakalbystei. Europa, kuria aš tikiu, yra kalbų įvairovės Europa. Dėl šių priežasčių aš pritariu pirminiam V. Gracos Mouros pranešimui. Vis dėlto, kaip ir pranešėjas, aš negaliu sutikti, kad teisinga pagarbos kalbų įvairovei ir asmens bei šeimos laisvei idėja gali ar privalo būti naudojama kaip ginklas diskusijose dėl kraštutinio nacionalizmo. Tai nėra ir neturi būti mūsų diskusijos esmė.

Šiuo atveju daugiakalbystė yra ir turi būti skatinama vardan pagarbos Europos kalbų ir kultūros įvairovei. Vis dėlto dabar ne laikas ir ne vieta kitiems ginčams, ypač tiems, kurie nepripažįsta subsidiarumo arba laisvės.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už V. Gracos Mouros pranešimą dėl daugiakalbystės kaip Europos turto ir bendro rūpesčio.

Esu universiteto dėstytojas, todėl ypač pritariu pasiūlymui skatinti kalbų mokymo ir mainų programas švietimo ir kultūros srityse, pvz., gerai žinomas jaunimo judumo programos. Šios programos, kurias įgyvendina Komisijos švietimo ir kultūros GD, labai praturtina studentų mokymosi patirtį ir taip prisideda prie ES pažangos siekiant žinių visuomenės.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už Europos Parlamento rezoliucijos projektą „Daugiakalbystė – Europos turtas ir bendras rūpestis“ (2008/2225(INI)), nes manau, kad kultūros ir kalbų įvairovė Europos Sąjungoje yra vertybė, kuri labai prisideda prie „vienybės įvairovėje“. Aš taip pat manau, kad mokyklų ir kultūriniai mainai, taip pat užsienio kalbų mokymosi programos Europos Sąjungoje ir už ribų yra naudingos ir jas būtina paremti.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), raštu. – (PL) Daugiakalbystė yra viena didžiųjų suvienytos Europos vertybių. Įgytos kalbų žinios turėtų padėti pagerinti kvalifikaciją, susirasti geresnį darbą arba užmegzti naujus tarpasmeninius ryšius. Remiantis kalbininkų atliekamais kasmetiniais tyrimais, daugiakalbiai žmonės yra gabesni, turi geresnę vaizduotę ir įvairesnį mąstymą už vieną kalbą mokančius žmones. Jie taip pat yra kūrybingesni ir platesnių pažiūrų. Aš neminėsiu akivaizdžios naudos, kurią suteikia galimybė bendrauti su didesniu skaičiumi žmonių, kurių mąstysena, susiformavusi kitose kultūrose arba tautose, dažnai visiškai skiriasi.

Ši daugiakalbystės nauda parodo, kad turime teikti prioritetą kalbų mokymuisi. Todėl labai svarbu, kad visi Bendrijos piliečiai turėtų vienodas galimybes mokytis kalbų. Todėl aš pritariu visiems Komisijos veiksams, skirtiems ištirti ir įvertinti užsienio kalbų mokymą ir kalbų mokymo metodus bei programas. Manau, kad šių veiksmų tikslas yra ateityje suderinti užsienio kalbų mokymą visoje Europos Sąjungoje. Jis leis pagilinti kalbų žinias ir atsispindės aukštą kvalifikaciją turinčių Europos piliečių skaičiuje.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Daugiakalbystė yra didelis Europos Parlamento turtas. Esame vienintelis Parlamentas pasaulyje, turintis sinchroninį vertimą į 23 kalbas, todėl turėtume imtis visų priemonių, kad išsaugotume šią unikalią mūsų darbo savybę. Visi ES piliečiai turėtų turėti galimybę skaityti apie ES institucijų darbą savo gimtąja kalba, o valstybės narės turėtų imtis visų priemonių ir sudaryti galimybę visiems ES piliečiams kalbėti kitomis ES kalbomis.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Neabejodamas pritariu Europos Sąjungos daugiakalbystei. Europos daugiakalbystė atspindi jos kultūrinį pliuralizmą, kuris yra jos unikalumo įrodymas. Suvienytos Europos piliečių kalbų žinios turėtų būti nuolat plečiamos. Daugiakalbystė yra svarbi Europos integracijos dalis, leidžianti ES piliečiams laisvai pasirinkti gyvenamąją ir darbo vietą. Taip pat reiktų pabrėžti gimtosios kalbos svarbą įgyjant tinkamą išsilavinimą ir profesinę kvalifikaciją.

Ypatingą dėmesį turėtume skirti nuolatiniam poreikiui kelti užsienio kalbų mokytojų kvalifikaciją ir taikyti naujus mokymo metodus. Pranešėjas pabrėžia būtinybę padėti mokytis užsienio kalbos tiems piliečiams, kurie nori jos mokytis savarankiškai, jis taip pat pažymi, kad svarbu, jog užsienio kalbų mokytusi pagyvenę žmonės. Sutinku su pranešėju, kad svarbu teikti piliečiams nuolatinę paramą užsienio kalboms mokytis, ypatingą dėmesį skiriant piliečiams, kurių padėtis nepalanki. Manau, kad kalbų mokymasis padės kovoti su diskriminacija ir prisidės prie suvienytos Europos šalių integracijos.

Visiškai pritariu Europos Parlamento reikalavimams dėl Europos daugiakalbystės.

Anna Záborská (PPE-DE), raštu. – (SK) Rezoliucija dėl daugiakalbystės yra vertingas dalykas Europai ir svarbus žingsnis link išsilavinusios Europos, nes joje reikalaujama, kad oficialiosios ES kalbos būtų vertinamos vienodai visose visuomeninio gyvenimo srityse. Aš tvirtai tikiu, kad Europos kalbų įvairovė yra didelė kultūrinė vertybė. ES padarytų klaidą, apsiribodama tik viena kalba.

Rezoliucijoje paminėta daugiakalbystės svarba ne tik ekonomikos ir socialinėje srityse, ji svarbi ir kultūros bei mokslo kūrybai bei jos skatinimui, o literatūriniai bei techniniai vertimai yra svarbūs ilgalaikiam ES vystymuisi.

Be to, kalbos atlieka svarbų vaidmenį formuojant ir stiprinant tapatybę.

Daugiakalbystė yra daug atšakų turinti sritis. Ji turi didelį poveikį Europos piliečių gyvenimui. Valstybės narės siekia įtraukti daugiakalbystę ne tik į švietimą, bet ir į visas būsimas politikos kryptis.

Džiaugiuos, kad rezoliucijoje pritariama, kad darbo metu su kitų valstybių narių piliečiais bendraujantys pareigūnai mokytusi antros ES kalbos.

ES institucijų vaidmuo yra ypač svarbus siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi kalbų lygybės principų santykiuose tarp valstybių narių ir atskirose ES institucijose, taip pat ES piliečių ir vietos institucijų, Bendrijos įstaigų ir tarptautinių institucijų santykiuose.

Aš pritariau rezoliucijai, sveikinu pranešėją ir didžiuojuosi, kad buvau pirmoji Slovakijai atstovaujanti EP narė, pateikusi rašytinę deklaraciją ir pradėjusi diskusijas dėl daugiakalbystės institucijose.

- Pranešimas: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už L. van Nistelrooijaus pranešimą, nes teritorinė sanglauda yra svarbi siekiant užtikrinti, kad Europos Sąjunga toliau žengtų tvaraus ir darnaus vystymosi keliu, pamažu paversdama teritorinę sanglaudą ir įvairovę vertingu dalyku.

Žalioji knyga yra svarbus žingsnis toliau vystant teritorinę sanglaudą ir įgyvendinant bendrąją Sąjungos atsakomybę. Joje taip pat raginama surengti išsamias diskusijas šia tema tarp Europos institucijų, nacionalinių ir regioninės valdžios institucijų, ekonominių ir socialinių partnerių bei kitų su Europos integracija ir teritoriniu vystymusi susijusių subjektų.

Patys geriausi dalykai yra Europos teritorijos potencialo ir jos įvairovės įvertinimas, taip pat trys pagrindiniai geriau subalansuoto ir darnesnio regionų vystymosi sprendimai: tankumo skirtumų neigiamo poveikio sumažinimas; teritorijų suartinimas siekiant įveikti atstumą; ir bendradarbiavimas siekiant panaikinti skirtumus.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), raštu. – (PT) Sveikinu L. van Nistelrooijų, pateikusių šį pranešimą ir pasiryžusių priimti įvairius jo pranešimo projekto pakeitimus.

Aš visiškai pritariu šiam pranešimui.

Visiškai sutinku, kad reikia susieti diskusijas dėl teritorinės sanglaudos su diskusijomis dėl ES sanglaudos politikos ateities, atsižvelgiant į tai, kad į sanglaudos politikos reformą turi būti įtrauktos diskusijos dėl teritorinės sanglaudos išvados.

Sutinku su žaliosios knygos įvertinimu pranešime ir teritorinės sanglaudos sąvokos analize, taip pat pritariu rekomendacijoms dėl teritorinės sanglaudos ateities, ypač rekomendacijoms dėl:

- teritorinės sanglaudos apibrėžimo;
- Baltosios knygos dėl teritorinės sanglaudos paskelbimo;
- Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo stiprinimo;
- teritorinės sanglaudos įtraukimo į tolesnį visų Bendrijos politikos kryptių vystymą;
- papildomų kokybinių rodiklių įvedimo;
- sektorinės Bendrijos politikos kryptių teritorinio poveikio įvertinimo ir pasiūlymų, kaip suderinti teritorinę ir sektoriinę politiką.
- išsamios Europos strategijos, skirtos specifinių geografinių ypatumų turintiems regionams, vystymo;
- išsamios laipsniškos pereinamojo laikotarpio paramos regionams sistemos įgyvendinimo; ir
- daugiapakopio teritorinio valdymo vystymo.

Todėl aš balsavau už.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šiame pranešime pranešėjas teigia, kad sanglaudos politika yra viena sėkmingiausių ES investicijų. Tai stulbinanti išvada, ypač atsižvelgiant į tai, kad praėjusių metų lapkričio mėn. Europos Audito Rūmai patvirtino, kad iš 2007 m. sanglaudos politikai numatytų 42 mlrd. EUR 11 proc. niekada neturėjo būti išmokėti.

Atrodo, pranešėjui tai puikiai žinoma, todėl 17 dalyje jis ragina dalyvaujančius diskusijose dėl teritorinės sanglaudos vengti bet kokių užuominų apie siūlomos politikos finansinį poveikį, kitaip tariant, laikyti jį paslapyje.

ES sanglaudos politika blogai apgalvota. Socialiniu ir ekonominiu požiūriu, atsižvelgiant į mokesčių mokėtojų pinigus, ji yra tragiška. Todėl *June List* balsavo prieš bendrą pranešimą.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Kodėl Europos Parlamentas atmetė mūsų pasiūlymus rezoliucijai dėl ES sanglaudos politikos ateities? Šiuose pasiūlymuose buvo pažymėta, kad:

- pagrindinis struktūrinės politikos tikslas turi būti tikros konvergencijos skatinimas, ji turėtų tapti perskirstymo į mažiausiai išsivysčiusias Europos Sąjungos šalis bei regionus priemone;
- tikslui sumažinti labiausiai atsilikusių regionų atsilikimą teritorinėje sanglaudoje neturėtų būti skirtas antraeilis vaidmuo;
- naujiems prioritetams turėtų būti skirti nauji Bendrijos finansiniai ištekliai, ypač atsižvelgiant į tai, kad dabartinių finansinių išteklių nepakanka tikros konvergencijos poreikiams patenkinti;
- būtina padidinti Bendrijos biudžetą, kad būtų skatinama ekonominė ir socialinė sanglauda ES lygmeniu;
- žemės valdymas ir planavimas ir kiekvienos valstybės narės atsakomybė;
- turi būti parengtos priemonės, skirtos vadinamajam statistiniam poveikiui panaikinti;
- valstybėse narėse ir regionuose, kurių socialinis ir ekonominis vystymasis atsilieka, konvergencija neturėtų būti pakeista konkurencingumu, o sanglaudos politika ir jai numatyti finansiniai ištekliai neturėtų būti pajungti Lisabonos strategijos remiamai konkurencijai ir liberalizavimui.

Vienas tikėtinas atsakymas galėtų būti, kad skelbiamai sanglaudos politikai yra iškilusi grėsmė...

James Nicholson (PPE-DE), raštu. – Teritorinės sanglaudos sąvoka dabar pripažinta svarbiausiu Sąjungos tikslu kartu su socialine ir ekonomine sanglauda.

Teritorinė sanglauda visų pirma susijusi su siekiu užtikrinti subalansuotą vystymąsi visoje ES, todėl ji turėtų tapti visų Bendrijos politikos krypčių pagrindiniu tikslu. Šiame pranešime pabrėžiamas faktas, kad teritorinė sanglauda bus ypač svarbi nepalankios geografinės padėties regionams, pvz., kalnų vietovėms arba saloms.

Kad teritorinė sanglauda būtų įgyvendinta, Komisija dabar turėtų parengti teisės aktų paketą, kuriame būtų numatytos konkrečios nuostatos ir politikos veiksmai.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Diskusijos dėl teritorinės sanglaudos nėra tik diskusijos dėl biudžeto arba Bendrijos politikos, tai – diskusijos dėl pagrindinių principų, kuriais remiasi viena iš pamatinių ir pagrindinių mūsų įsivaizduojamos Europos idėjos sąvokų. Todėl sanglaudos politikos įvertinimas ir tinkamiausių sprendimų 27 valstybės nars turinčiai ES, kuri pergyvena ekonomikos krizę, paieška nusipelno mūsų sutarimo ir pritarimo. Vis dėlto tai nereiškia, kad mes sutariame arba pritariame visam žaliosios knygos turiniui.

Remiantis mūsų kriterijais, trys pagrindinės šio įvertinimo koncepcijos yra teisingos: reikia sumažinti gyventojų tankumo skirtumų neigiamą poveikį; suartinti teritorijas siekiant įveikti atstumą; ir bendradarbiauti siekiant panaikinti skirtumus. Vis dėlto atsižvelgiant į problemos esmę, struktūrinė parama neturi tapti priklausoma nuo gyventojų skaičiaus, greičiau priešingai. Teritorinės sanglaudos idėja turi remtis mintimi atgaivinti ir padaryti patraukliomis tas vietas, kurias žmonės palieka. Tai yra vienas mūsų tikslų, kurio turėtų būti siekiama.

Sanglaudos idėja iš esmės yra solidarumo idėja, kuri sieja mus visus ir kuri gali būti mums visiems naudinga.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau prieš L. van Nistelrooijaus pranešimą dėl žaliosios knygos dėl teritorinės sanglaudos ir diskusijų dėl būsimos sanglaudos politikos reformos.

Mano nepritarimo priežastys susijusios su skirtingu požiūriu į teritorinę sanglaudą, todėl aš nemanau, kad galėčiau pritarti pranešėjo mintims.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Sutinku su pranešėju, kad mes turime aiškiau apibrėžti teritorinės sanglaudos sąvoką.

- Pranešimas: Oldřich Vlasák (A6-0031/2009)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), raštu. – (PL) Aš balsavau už O. Vlasáko pranešimą dėl miestų aspekto vykdančią sanglaudos politiką naujuoju programavimo laikotarpiu. Aš gyvenu Poznanėje, regioninėje Didžiosios Lenkijos sostinėje. Beveik kasdien pastebiu teigiamą miesto plėtros poveikį visam regionui. Aš galėčiau net surizikuoti ir pasakyti, kad išryškėjo ilgai laukta miestų ir regionų plėtros sinergija.

Miestų plėtra nėra susijęs su vietiniu centralizmu. Prieštaraujantieji didelių miestų plėtrai dažnai nežino, kokie svarbūs šie miestai regionams, kuriuose jie yra įsikūrę. Dėl savo specifikos kai kurios didelių miestų funkcijos negali būti perkeltos į kaimo vietas. Miestų valdytojai turi ypatingą atsakomybę. Jų uždaviniai, susiję su planavimu, erdvinio valdymu, socialiniu dialogu, kultūra ir švietimu bei tvarių žiniomis paremtų darbo vietų kūrimu yra labai sudėtingi. Įgyvendinant kai kuriuos uždavinius reikalingas glaudus bendradarbiavimas su visų lygių vietos valdžios institucijomis.

Taip pat svarbu, kad sanglaudos politikos miestų aspektas nekonkuruotų, bet papildytų kaimo plėtrą. Kaimo vietovės ir miestai gali ir turi vystytis, be to, visus šiuos procesus remia Europos Sąjunga.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau prieš O. Vlasáko pranešimą dėl miestų aspekto vykdančią sanglaudos politiką naujuoju programavimo laikotarpiu.

Aš suprantu tvarios miestų plėtros svarbą, bet manau, kad ją bus sunku pasiekti neturint bendro „miesto zonų“ apibrėžimo.

Brian Simpson (PSE), raštu. – Aš pritariu šiam pranešimui ir norėčiau pasinaudoti galimybe sustiprinti poziciją, kad turi būti laikomasi integruoto požiūrio į sanglaudos politiką.

Vis dėlto ši integracija turėtų būti nauda teikianti, o ne ribojanti priemonė, ir tai būtina atidžiai stebėti.

Miestų sanglauda yra būtina siekiant tvarios ekonominės ir socialinės pažangos. Norėčiau pabrėžti, kad siekiant įgyvendinti sanglaudos politiką miesto zonose svarbus transportas ir šiuolaikinė transporto infrastruktūra.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Sanglaudos politikos miestų aspektui turėtų būti suteiktas didesnis prioritetas.

- Pranešimas: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau prieš M. Mikolášiko pranešimą „Struktūrinių fondų reglamento įgyvendinimas 2007–2013 m. Derybų dėl nacionalinių sanglaudos strategijų ir veiklos programų rezultatai“.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Būtina atidžiai stebėti, kaip įgyvendinamas Struktūrinių fondų reglamentas 2007–2013 m. siekiant užtikrinti, kad mokesčių mokėtojų pinigai būtų panaudojami tinkamai, ir leisti mums tinkamai įvertinti programas po 2013 m.

- Pranešimas: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Adam Bielan (UEN), raštu. – (PL) Mažosios įmonės yra labai svarbios kuriant darbo vietas Europoje, todėl turėtume sudaryti geresnes sąlygas joms veikti. Norėčiau pabrėžti, kad aš palaikau visas iniciatyvas, kuriomis siekiama skatinti mažąsias įmones ES ir padėti tiems, kurie nori imtis savo verslo.

Aš pritariu Z. L. Becsey pranešimui, nes jame palankiai įvertinta Europos mikrokreditų iniciatyva.

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Sėkminga Europos iniciatyva dėl mikrokreditų galėtų iš esmės padėti siekti atnaujintoje Lisabonos strategijoje numatytų augimo ir užimtumo tikslų ir sukurti naujovišką, kūrybišką ir dinamišką Europos ekonomiką. Mažosios įmonės yra esminis augimo, užimtumo, verslinių gabumų, naujovių ir sanglaudos ES šaltinis. Mikrokredita visų pirma gali būti remiamas vienas iš keturių Lisabonos strategijos prioritetų – konkrečiai verslo galimybių atvėrimas, padedant socialiai ir ekonomiškai (re)integruoti žmones, jiems patiems įsidarbinant. Lisabonos strategija galės būti laikoma sėkminga tik jei bus gerokai padidintas užimtumo lygis. Europos iniciatyvos mikrokreditų srityje rezultatas turėtų būti naujoviškas, didžiausią dėmesį kreipiant į tas tikslines grupes, kurios iki šiol nebuvo sulaukusios pakankamai dėmesio.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), raštu. – (PL) Sėkmingas mikrokreditų panaudojimas siekiant sumažinti skurdą besivystančiose šalyse, ypač Pietų Azijoje ir Lotynų Amerikoje, dar nesulaukė atgarsio ES. Vis dėlto mikrokreditai yra svarbūs, ypač tiems žmonėms, kurie negali gauti paskolų tradiciniame bankų sektoriuje. Mikrokreditų verslas skiriasi nuo tradicinės bankininkystės. Jie suteikiami ne tik finansiniais sumetimais ar

siekiant pelno, bet taip pat padeda skatinti sanglaudą integruodami žmones, susidūrusius su nepalankiomis aplinkybėmis ir norinčius įsteigti mikroįmonę.

Sėkminga Europos iniciatyva mikrokreditams plėtoti galėtų padėti įgyvendinti atnaujintos Lisabonos strategijos augimui ir užimtumui siekiamus ir padėtų Europos ekonomikai tapti naujoviškesne, kūrybiškesne ir dinamiškesne. Jie ypač gali padėti įgyvendinti ekonomikos potencialo išlaisvinimo prioritetą skatindami integraciją arba pakartotinę socialinę ir ekonominę žmonių integraciją jiems patiems įsidarbinant.

Todėl aš pritariu pranešėjo pasiūlymui, nes jame valstybės narės raginamos atitinkamai pritaikyti nacionalines institucines, teisines ir prekybos sistemas, būtinas siekiant palankesnių sąlygų mikrokreditams plėtoti ir kuriant suderintą Europos nebankinių mikrofinansų institucijų sistemą.

Bogusław Liberadzki (PSE), raštu. – (PL) Aš balsavau už pranešimą su rekomendacijomis Komisijai dėl Europos mikrokreditų plėtojimo iniciatyvos siekiant remti augimą ir užimtumą. Sutinku su pranešėju, kad mažosios įmonės yra esminis augimo, užimtumo, verslinių gabumų, naujovių ir sanglaudos ES šaltinis.

Turime pabrėžti faktą, kad mikrokreditai dažnai suteikiami ne dėl finansinių priežasčių ir pelno, jie taip pat prisideda prie sanglaudos siekdami integruoti arba iš naujo integruoti nepalankioje padėtyje esančius žmones į visuomenę.

Aš pritariu pranešimo priėmimui, atsižvelgdamas į tai, kad mikrokreditai gali padėti atverti verslo galimybes padėdami žmonėms patiems įsidarbinti, manau, kad šis metodas turėtų būti pradėtas taikyti Europoje.

Jamila Madeira (PSE), raštu. – (PT) Šis pranešimas yra labai svarbus, atsižvelgiant į tai, kokią dėmesį ES skiria sanglaudos politikai ir bendradarbiavimo bei vystymosi politikai.

Šiam požiūriui taip pat plačiai pritarta 2008 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento rašytinėje deklaracijoje P6_TA(2008)0199, kurią turėjau garbę pasirašyti viena pirmųjų.

Todėl balsavau už šį pranešimą, nes bet kokios šios srities investicijos ir plėtra yra būtina ir neatidėliotina, ypač atsižvelgiant į dabartinę ekonomikos ir finansų krizę. Todėl konkretūs ir skubūs veiksmai, skirti sistemos patikimumui ir darnumui padidinti, yra dabartinis Europos Komisijos ir Tarybos tikslas.

David Martin (PSE), raštu. – Iki šiol sėkminga mikrokreditų sistema, padėjusi sumažinti skurdą besivystančiose šalyse, nebuvo įgyvendinta ES. Pritariu šiam pranešimui, nes sėkminga Europos mikrokreditų iniciatyva galėtų padėti įgyvendinti atnaujintos Lisabonos strategijos tikslus, nes mažosios įmonės yra esminis augimo, užimtumo, verslinių gabumų, naujovių ir sanglaudos ES šaltinis.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Šiuo metu vyksta diskusijos dėl priemonių skolinimo veiklai paskatinti. Per šią ekonomikos krizę ir ypač tokiose šalyse kaip Rumunija, kuri dabar veda derybas dėl tarptautinių finansų institucijų paskolų, būtina, kad bankai vėl pradėtų vykdyti savo pagrindinę funkciją, t. y. teikti gyventojams paskolas.

Manau, kad Z. L. Becsey pranešimas yra naujoviškas, nes jame šis klausimas grąžinamas svarstyti laikantis naujo požiūrio ir neieskant dabartinės finansų krizės sprendimų bankų sistemoje.

Šis pranešimas dėl mikrokreditų skirtas nepalankioje padėtyje esančioms visuomenės grupėms, pvz., mažumoms, romų bendruomenei arba kaimo vietovių gyventojams, kurie turi neišnaudoto potencialo ir nori pradėti smulkųjį verslą, bet negali to padaryti, nes yra netinkami gauti banko paskolą. Šiems žmonėms nėra iš ko rinktis.

Todėl aš manau, kad laiku pateiktas Z. L. Becsey pasiūlymas įsteigti Bendrijos fondą, kuris skatintų teikti mikrokreditus žmonėms ir įmonėms, negalinčioms tiesiogiai gauti banko paskolų, ir plačiau informuotų apie šias finansavimo priemones.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (PL) Aš noriu susilaikyti dėl Z. L. Becsey pranešimo su rekomendacijomis Komisijai dėl Europos mikrokreditų plėtojimo iniciatyvos siekiant remti augimą ir užimtumą.

Sutinku su keliais pranešimo punktais, bet griežtai nepritariu kitiems, todėl negalėdamas visiškai pritarti pateiktam tekstui susilaikau.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Mikrokreditų sistema gali padėti daugeliui pasaulio neturtingiausiųjų, ypač moterų, išbristi iš visiško skurdo. ES institucijos ir valstybės narės turėtų labiau paremti tokias schemas.

6. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

Pirmininkas. – Paaiškinimai dėl balsavimo baigti.

Darbą atnaujinsime 15 val. ir pradėsime nuo pranešimų dėl pasirengimo Didžiojo dvidešimtuko aukščiausiojo lygio susitikimui.

(Posėdis nutrauktas 13.35 val. ir tęsiamas 15.05 val.)

PIRMININKAVO: H.-G. PÖTTERING

Pirmininkas

7. Pasirengimas balandžio 2 d. vyksiančiam Didžiojo dvidešimtuko aukščiausiojo lygio susitikimui – dalyvaujant Jungtinės Karalystės Ministrui Pirmininkui Europos Vadovų Tarybos nariui Gordon Brown (diskusijos)

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, gerbiami kolegos, labai malonu šiandien čia matyti Jungtinės Karalystės Ministrą Pirmininką Gordoną Browną. Ministre Pirmininke, sveiki atvykę į Europos Parlamentą.

(Plojimai)

Ministras Pirmininkas perskaitys pranešimą Europos Parlamentui dėl pasirengimo kitą savaitę vyksiančiam Didžiojo dvidešimtuko aukščiausiojo lygio susitikimui. 2009 m. balandžio 2 d. Londone vyksiantis aukščiausiojo lygio susitikimas rengiamas tuo metu, kai reikia imtis lemiamų veiksmų sureguliuoti dabartinę tarptautinę ekonomikos ir finansų krizę. Jis suteikia puikią galimybę pramoninio pasaulio ir kylančių ekonomikų lyderiams dirbti kartu dėl bendro plano dėl skubaus ekonomikos stabilizavimo ir jos ilgalaikio atgaivinimo. Londono aukščiausiojo lygio susitikime reikia susitarti dėl makroekonominės politikos ir reguliavimo struktūros, kuri padėtų mums įveikti šią krizę ir įtvirtintų geresnę ir tvaresnę sistemą ateičiai.

Pirmininkaudamas Didžiajam dvidešimtui Gordon Brown ėmėsi aktyviai vadovauti tarptautinei bendruomenei šiuo vienu sunkiausių pastarojo meto laikotarpių. Padrąsina ir palieka išpūdį tai, kaip greitai jis padėjo Didžiajam dvidešimtui tapti naująja tarptautinio ekonomikos valdymo priemone. Ministras Pirmininkas taip pat paliko tvirtą ir teigiamą išpūdį parodydamas, kad Jungtinė Karalystė gali veiksmingai dirbti su Europos Sąjungos partneriais, nes kartu mes galime rasti naujoviškų sprendimų daugeliui bendrų problemų.

Aš visada maniau, kad Britanijai būtina imtis pagrindinio ES veikėjo vaidmens.

(Plojimai)

Ministre Pirmininke, mes labai džiaugiamės jūsų pasiryžimu imtis šio vaidmens.

Aš labai džiaugiuosi galėdamas suteikti žodį Britanijos Ministrui Pirmininkui Gordonui Brownui.

(Plojimai)

Gordon Brown, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Ministras Pirmininkas. – Leiskite jums padėkoti už suteiktą garbę čia pasisakyti ir už sėkmingą pirmininkavimą Parlamentui. Leiskite padėkoti jums, Europos Parlamento nariai, ir J. M. Barroso vadovaujami Europos Komisijos nariai, nes dėl ankstesnių kartų ir jūsų visų darbo šiandien mes džiaugiamės suvienyta ir taikia Europa, kuri tikrai yra vienas didžiausių pasiekimų žmonijos istorijoje ir kuri šiandien yra vilties spindulys visam pasauliui.

(Plojimai)

Ir jeigu kam nors kokioje nors šalyje ar žemyne kils abejonių dėl to, kaip žmogaus valia ir misiją vykdančių atstovų drąsa gali sukurti naują ateitį po ilgų nevilties metų, priminkime jiems, kad prieš šešiasdešimt metų europiečiai kalbėjo apie amžiną nesantaiką ir santykius, kurių niekada nebus įmanoma atgaivinti. Jie kalbėjo apie sunkų, ilgą ir rūsų Šaltąjį karą. Jie netikėjo, kad mūsų Europa kada nors galėtų gyventi taikiai, dar labiau neįtikėtina buvo tai, kad ji galėtų susivienyti ir bendradarbiauti.

Po to leiskime jiems pamąstyti apie tai, kad šiandien, po ilgų bendradarbiavimo ir vienybės metų, niekam, išskyrus politinius radikalus, nekyla abejonių dėl to, kad būdami kartu mes esame stipresni ir saugesni nei tada, kai buvome susiskaldę.

(Plojimai)

Šių metų lapkričio 9 d. minėsime Berlyno sienos griūties dvidešimties metų sukaktį – tai yra įvykis, kuris visiems, esantiems šiuose Rūmuose, turėtų būti vienas įsimintiniausių gyvenime. Ši siena sugriauta tikint, kad jokioms kliūtims, jokiems grasinimams, jokioms represijoms nebus leista dar kartą suskaldyti Europos tautų.

Draugai, šiandien nėra senosios Europos, nėra naujosios Europos, nėra Rytų ar Vakarų Europos. Yra tik viena Europa, mūsų gimtoji Europa.

Didžiuojuosi, kad esu britas, kad esu europietis ir atstovauju šaliai, kuri laiko save ne nuo Europos nutolusia sala, bet Europos viduryje esančia šalimi, einančia išvien su Europa.

(Plojimai)

Todėl didžiuojuosi, kad Britanijos Parlamentas didele balsų dauguma ratifikavo Lisabonos sutartį.

(Garsūs plojimai)

Manau, kad Europa yra išskirtinė ir gali vesti pasaulį pasitinkant naujus ir svarbius globalizacijos iššūkius. Mūsų Sąjungos pasiekimai yra išskirtiniai. Norėčiau padėkoti šio Europos Parlamento nariams. Turėtume didžiuotis tuo, ką mums visiems kartu pavyko įgyvendinti – didžiausia bendrąja rinka pasaulyje, atveriančia galimybes 500 mln. žmonių. Ji yra sėkmingiausias pasaulyje ekonominio bendradarbiavimo pavyzdys. Turėtumėte didžiuotis, kad tai yra Europos Sąjungos pasiekimas.

Taip pat turėtumėte didžiuotis kuriama visapusiška aplinkos apsaugos sistema – suderintų Europos veiksmų rezultatu. Europa yra pirmasis žemynas pasaulyje, vieningai nusprendęs tapti mažai anglies dioksido išmetančia ekonomika.

(Plojimai)

Jūs taip pat turėtumėte didžiuotis tuo, kad ši Europos Sąjunga, įgyvendindama didžiausią pasaulyje pagalbos programą, prisiėmė ilgalaikį įsipareigojimą gelbėti ir keisti gyvenimus visame pasaulyje.

Daug vartotojų ir darbo teisių, kuriomis naudojamos visoje Europoje, buvo įgyvendintos kampanijų, kurioms vadovaudavo pavieniai EP nariai arba jų grupės.

Nepamirškime, kad Europos Sąjungoje užtikrinama plačiausia socialinė apsauga pasaulyje – teisių ir pareigų sistema, kuri Britanijoje tapo dar tvirtesnė, mūsų Vyriausybei, didžiuojuosi galėdamas tai pasakyti, prijungus Britaniją prie Socialinės politikos protokolo.

Gerb. pirmininke, viso to Europa nebūtų pasiekusi be jūsų ir šio Parlamento išugdytų žmonių bendradarbiavimo. Taip, mes matome pareigūnų vienybę, kai jie susitinka su kolegomis užsienyje. Taip, mes matome vienybę, kai lyderiai susitinka su lyderiais. Bet vienybė, kuri išliks, yra demokratinė vienybė, glūdinti bendrose vertybėse, kurias puoselėja šiam Parlamentui atstovaujantys žmonės, ir labiau nei sutartys, labiau nei institucijos ar asmenys mus vienija šios vertybės – mūsų – Europos Sąjungos – tikėjimas, kad laisvę, ekonominę pažangą ir socialinį teisingumą galima pasiekti tik siekiant jų visų kartu.

Šios vertybės susiformavo per pamokas, kurias išmokome dirbdami kartu – tiesa, kad laisvė niekada negali tapti tuo, ką bet kas gali turėti, kad rinka turi būti laisva, bet puoselėti tam tikras vertybes, ir tikėjimas, kad būti sąžiningu yra svarbesni dalykas nei *laissez-faire*.

Per šią krizę mes dar kartą išmokome, kad turtas visuomenei neturi didelės vertės, jei jis tarnauja tik turtingiesiems. Turtas vertingas tik tada, kai praturtina ne kai kurias, bet visas bendruomenes.

Tai nėra tik politinė mūsų filosofija – Europoje šiomis tiesomis tikime todėl, kad susidūrėme su jomis dirbdami savo šalyse.

Dabar, per pasaulinę krizę, kurios spartai ir apimčiai istorijoje niekas neprilygsta, norėčiau su jumis apsvarstyti, kaip laikydamosi šių vertybių, tapusių mūsų DNR dalimi, – šių pamokų, kurias per ilgą laiką išmoko Europa, – Europa ir pasaulis gali kovoti su keturiomis didžiausiomis globalizacijos problemomis: finansiniu pasaulio,

kuriame nenutrūksta pasauliniai kapitalo srautai, nestabilumu; aplinkos nykimu trūkstant energijos išteklių; ekstremizmu ir grėsme, kurią jis kelia pasaulio, kuriame vyksta precedento neturintis žmonių judėjimas, saugumui; ir didėjančiu skurdu augant nelygybei.

Aš taip pat norėčiau apsvarstyti, kaip mums visiems kartu tinkamai valdant pasaulio ekonomiką, milijardai žmonių Azijoje ir kitur, kurių dauguma dabar yra tik *savo* prekių gamintojai, ateityje galėtų tapti *mūsų* prekių vartotojais, kaip mes galėtume pasirūpinti, kad per ateinančius dvidešimt metų labiau nei bet kada išaugtų vidurinėsios klasės darbo vietų skaičius ir pajamos, ir kaip, nepaisant dabartinių problemų, galėtume pasirūpinti, kad pasaulio ekonomika išsiplėstų dvigubai, atverdama mums visiems naujas galimybes mūsų šalyse.

Aš noriu apsvarstyti, kaip iš šiandieninio netvaraus, nesaugaus ir nelygaus pasaulio galėtume sukurti pasaulio visuomenę, kuri būtų tvari, saugi ir sąžininga visiems.

Leiskite pakartoti: aš manau, kad Europa turi unikalias galimybes ir gali vadovauti kuriant šią ateitį, nes per praėjusius šešiasdešimt metų mes įrodėme, kad Europa gali įveikti su bendradarbiavimu abipus sienos, tautų sutarimu ir vienybės įvairovėje kūrimu susijusius sunkumus.

Kai kurie iš jūsų žino, kad daugelį metų aš pasisakiau už globalią Europą ir už ekonomikos reformas, kurios leistų tai pasiekti. Žinau, kad kai kurie kritikai teigė, kad pasaulinę veiklą aš rėmiau labiau, nes mažiau palaikiau europinius veiksmus. Bet pastaraisiais metais aš įrodinėjau savo tiesą, nes labai trokštu, kad Europa būtų lyderė pasaulio arenoje, nes manau, kad Europos šalys, kurias vienija laisvės, sąžiningumo ir atsakomybės vertybės, gali labai daug pasiūlyti pasauliui, kuris taip pat vienijasi.

Noriu, kad globalizacija, būtų ne tik atvira, lanksti ir užtikrintų laisvą prekybą, bet ir skatintų reformas bei įtraukimą ir būtų tvari. Tokią žinią šiais sunkiais ekonominių išbandymų metais Europa gali perduoti likusiam pasauliui.

Kaip jūs žinote, pasaulį dabar siaubia tarptautinis uraganas. Jokia Europos šalis nėra apsaugota nuo jo poveikio. Su juo susiduria kiekvienas verslas, kiekvienas darbuotojas, kiekvienas namo savininkas ir kiekviena šeima.

Būkime sąžiningi: mūsų pasaulinė ekonomikos sistema vystėsi kryptimi, prieštaraujančia mūsų vertybėms, kurias puoselėjame savo šeimose, bendruomenėse ir visose kitose gyvenimo srityse – tokioms vertybėms, kaip sąžiningumas ir atsakomybė, pagarba sunkiam darbui ir nepritarimas neatsakingam saiko trūkumui.

Sudėtingi produktai, pvz., bankų išvestinės finansinės priemonės, kurios turėjo išsklaidyti riziką pasaulyje, vietoj to išplatino infekciją. Negalime daugiau leisti, kad rizika pasaulyje būtų paskirstoma be jokios atsakomybės. Manau, kad visa šešėlinė bankų sistema dabar turi būti kontroliuojama.

(Plojimai)

Vienoje šalyje arba regione taikomus rinkos apribojimus keičia pasaulinė visų šalių konkurencija. Manau, kad nepakanka skatinti savireguliaciją ir leisti pražūtingą lenktyniavimą: turime susitarti dėl tarptautinių skaidrumo, skelbimo ir – taip – atlyginimo standartų.

(Plojimai)

Visi žinome, kad globalizacijai peržengus nacionalinės sienas buvo peržengtos ir moralės ribos. Mes patys patyrėme, kad problema yra ta, kad jos gali sumažinti visus santykius iki transakcijų, visą motyvaciją – iki egoizmo, visą vertybių suvokimą – iki vartotojo pasirinkimo, o vertės suvokimą – iki kainos etiketės.

Bet gerai visuomenei ir gerai ekonomikai reikalingas tvirtas vertybių suvokimas. Kalbu ne apie vertybes, kurios susiformuoja rinkoje, bet apie vertybes, kurias atsinešame į rinką; apie tvirtas dorumo, atsakomybės, sąžiningumo ir pagarbos sunkiam darbui vertybes, kurios formuojasi ne rinkoje, bet širdyje.

Todėl siūlau, kad ruošdamiesi kitą savaitę Londone vyksiančiam aukščiausiojo lygio susitikimui ir pradėdami šiandienines diskusijas mes, Europa, imtumėmės pagrindinio vaidmens, kad Vašingtono konsensusas būtų pakeistas šiuolaikiniu nauju ir principingu ekonominiu konsensusu.

Susidūrę su visomis šiomis pasaulinėmis problemomis negalime stovėti vietoje. Turime veikti. Žinoma, galime rinktis, ir aš žinau, kad kai kurie šio naujo pavojaus akivaizdoje norėtų atsitraukti ir užsitikrinti saugumą pakeldami visus tiltus ir atsukdami laikrodžius atgal. Bet, sakau jums, praeitis mus pamokė, kad protekcionizmas yra pralaimėjimo, atsitraukimo ir baimės politika, kuri nieko neapsaugo.

(Plojimai)

Nesistenkime izoliuotis, geriau visi kartu nubraižykime bendradarbiavimo kursą. Visa tai atitinka mūsų nacionalinius interesus. Todėl aš siūlau Europai imtis lyderio vaidmens kuriant planą, skirtą užtikrinti, kad visuose žemynuose būtų pertvarkytos bankų sistemos, atversiančios kelią bendrai gerovei, kad visos šalys dalyvautų ir bendradarbiautų rengiant pasaulinius finansinio reguliavimo standartus ir kad visi žemynai skirtų lėšų, reikalingų išsaugoti ekonomikos augimą ir darbo vietas.

Kokia yra darbotvarkė? Pirmą, rinkai turi tarnauti mums, o ne mes – rinkai. Todėl Britanijoje, kitose Europos šalyse, o vakar ir Amerikoje pašalinti neaiškumai, susiję su bankų sektoriumi, kad žmonės vėl galėtų gauti paskolas, kurios reikalingos kasdieniame jų gyvenime šiais sunkiais laikais. Aš tikiu, kad bendrieji principai, kurių laikomasi JAV, JK ir Europos planuose, skirtuose bankų balansui sutvarkyti, padės atgaivinti pasitikėjimą ir platesnį ekonomikos skolinimąsi.

Pirmą kartą pasaulyje pavyko pasiekti konsensuą, kuris atspindi J. de Larosièrè pranešime, P. Volckerio Didžiojo trisdešimtuko pranešime, JK J. A. Turnerio pranešime ir finansinio stabilumo reformoje, kad siekiant išsaugoti žmonių santaupas, turi būti parengti griežti reguliavimo standartai, kurie būtų įgyvendinami ir visapusiškai kontroliuojami visoje Europoje ir visame pasaulyje – ne vienoje šalyje, bet visuose pasaulio žemynuose.

Manau, kad pirmą kartą mes taip pat turime sutikti, kad reikia didelių pokių įgyvendinant suderintus veiksmus, kurie liudytų ofšorinių mokesčių mokėtojų „prieglaudų“ ir ofšorinių centrų pabaigos pradžią.

(Plojimai)

Visi kartu pasakykime, kad mūsų reglamentai turėtų būti taikomi visiems bankams, visur ir kiekvieną kartą, netaikant jokių išimčių šešėlinei bankų sistemai ir nesuteikiant galimybės mokesčių vengiantiesiems ir atsisakantiesiems sumokėti sąžiningą jiems priklausančią dalį pasislėpti kurioje nors pasaulio dalyje.

Mes taip pat žinome, kad pasaulinės fiskalinės ir monetarinės paskatos mūsų ekonomikai bus dvigubai veiksmingesnės, jeigu jos bus įgyvendinamos visose šalyse. Manau, kad šiais metais palūkanų normos mažinamos labiausiai, kiek teko matyti, ir kad įgyvendinamos didžiausios fiskalinės paskatos, dėl kurių kada nors pasaulyje pavyko susitarti.

Esu įsitikinęs, kad Londono aukščiausiojo lygio susitikimas gali papildyti veiksmus, dėl kurių prieš kelias dienas susitarė Europos Vadovų Taryba ir Didžiojo dvidešimtuko finansų ministrai. Padarysime viską, kad būtų sukurtos mums reikalingos darbo vietos ir užtikrintas augimas. Manau, kad visa Europa sutiks su Prezidentu B. Obama, kuris pasakė, kad mūsų veiksmai turi būti ryžtingi ir negali būti sustabdyti, kol ekonomika bus atgaivinta.

Mes taip pat turime išpareigojimų bedarbiams. Manau, kad nė vienas žmogus neturėtų būti bedarbis ištisus mėnesius ir nesulaukti pasiūlymo dėl mokymo ir darbo arba pagalbos ieškant darbo, manau, kad nė vienas mokyklą palikęs mokinys neturėtų ilgai nesimokyti ir būti be darbo nesuteikus jam galimybės įgyti ateičiai reikalingų įgūdžių.

Aš taip pat manau, kad per šią krizę turime imtis skubių, rimtų ir visapusiškų veiksmų, kad sukurtume mažai anglies dioksido išmetančią ir tvarią ekonomiką. Europa buvo pramoninės revoliucijos lyderė, dabar ji galėtų tapti revoliucijos už mažą anglies dvideginio išmetimą lyderė, investuojanti į energijos vartojimo efektyvumą, atsinaujinančių energijos šaltinių ir branduolinės energetikos plėtrą, demonstruojanti anglies dioksido surinkimą ir saugojimą, plėtojanti „protingą“ energetikos sistemą ir siekianti sukومercinti elektros ir ypač mažai anglies dioksido išmetančių transporto priemonių naudojimą. Todėl aš džiaugiuosi, kad esame Europos 2020 m. energetikos ir klimato kaitos paketo, dėl kurio buvo susitarta 2008 m. gruodžio mėn., šalis. Tai buvo ir Parlamento sprendimas, kuris taip pat įtvirtino aukščiausius pasaulinio vadovavimo standartus siekiant klimato kaitos susitarimo Kopenhagoje šiai miestais.

(Plojimai)

Padėtis kai kuriose Rytų ir Vidurio Europos šalyse parodė, kodėl turėtume iš naujo atgaivinti tarptautinį ekonominį bendradarbiavimą, kad jei reikia, galėtume padėti įvairioms šalims.

Tarptautinis valiutos fondas turi būti reformuotas užtikrinant didesnę besivystančių ekonomikų atstovavimą, jis taip pat turėtų turėti mažiausiai 500 mlrd. USD išteklį – dvigubai daugiau nei dabar, kad galėtų padėti šalims, susidūrusioms su kapitalo nutekėjimu, pertvarkyti jų bankų pajėgumus ir atgaivinti skolinimą pramonės šakoms. Noriu, kad TVF ne tik reaguotų į krizes, bet ir padėtų jų išvengti, noriu, kad Pasaulio

bankas turėtų išteklių, kurie padėtų išvengti skurdo ir, žlugus prekybos paskoloms, paskatintų pasaulinę prekybą.

Mes džiaugėmės ir šventėme sėkmingą Europos Sąjungos ir Europos Parlamento plėtrą, ir aš ES valstybėms narėms iš Rytų Europos norėčiau pasakyti, kad mes nepaliksime jūsų, kai jums to reikės. Padarysime viską, kad būtume šalia jūsų.

(Plojimai)

Taip pat nepamirškime, kad milijonams neturtingiausiose šalyse gyvenančių žmonių, susiduriančių su dideliu skurdu, ši krizė yra gyvybės ir mirties klausimas. Liūdna tiesa ta, kad dėl bankų, rinkų ir prekybos žlugimo šiemet vaikų mirs puse milijono daugiau, – iš viso 10,5 mln., – nes jie yra per daug neturtingi, kad išgyventų. 10,5 mln. vaikų nėra tik skaičius. Tai yra vienas, antras, trečias, ketvirtas vaikas, kuris yra ne šiaip vaikas, bet kažkieno vaikas; visos laidotuvės, kurių neturėjo būti, gyvenimai, kuriuos buvo galima išgelbėti – tai yra tragedija, kuri, manau, sukrečia mane ir jus iki širdies gelmių.

(Plojimai)

Sunkūs laikai neturėtų būti pasiteisinimas atsukti nugarą pasaulio neturtingiausiems ir leisti bankams laužyti pagalbos pažadus arba juos pateisinti. Neturime leisti, kad Europos pažadai padėti virstų paprastais ketinimais ir miglotais siekiais, o galiausiai taptų tylia išdavyste. Priešingai, turime įdėti dvigubai daugiau pastangų, kad mūsų karta pagaliau nugramzdintų skurdą į istoriją.

(Plojimai)

Visi kartu galime suteikti didžiausias fiskalines paskatas, sumažinti palūkanų normas, reformuoti tarptautinę finansų sistemą, perengti pirmuosius tarptautinius principus dėl bankininkų atlygio ir bankų standartų, imtis visapusiškų visuotinių veiksmų prieš mokesčių mokėtojų „prieglaudas“ ir pirmą kartą per pasaulinę krizę suteikti naują ir papildomą pagalbą neturtingiesiems.

Kaip galėtume pasiekti visuotinį sutarimą dėl reikalingų pasaulinių pokyčių? Viena didžiausių galimybių – Europai ir visiems kitiems žemynams dirbti kartu. Šiandien aš taip norėčiau pabrėžti, kad Europos ir Amerika gali dirbti glaudžiau.

Su Prezidentu B. Obama vakar kalbėjau apie tai, ką noriu jums pasakyti šiandien: apie naują tvirtesnę Europos ir Amerikos bendradarbiavimo laikotarpį. Pastaraisiais metais nė viena Amerikos administracija nebuvo tokia suinteresuota bendradarbiauti su Europa finansinio stabilumo, klimato kaitos, saugumo ir vystymosi klausimais įvairiuose lygmenyse. Retai kada tokio bendradarbiavimo nauda yra naudinga visam pasauliui.

Per po kelių dienų prasidėsiantį ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimą, kai B. Obama atvyks į Prahą, galime pradėti siekti, kad aukščiausiojo lygio susitikimai būtų ne paprasti metiniai susitikimai, bet taptų nuolatine pažangia partneryste, kuri užtikrintų pasauliui reikalingus pokyčius.

Pagalvokime apie tai, ką Europa ir Amerika, padėdamos naujo transatlantinio bendradarbiavimo, gali kartu pasiekti. Dirbkime kartu siekdami naujo pasaulinio klimato kaito susitarimo, kurį 2005 m. per Didžiojo penketuko susitikimą inicijavo kanclerė A. Merkel, kad būtų radikaliai sumažintas anglies dioksido išmetimas. Europa ir Amerika, dirbkime kartu, kad įveiktume didėjančią terorizmo iš Pakistano ir Afganistano grėsmę, kuri gali užgriūti bet kurią šalį.

Prancūzijai ir jos Prezidentui N. Sarkozy vėl ėmusis aktyvaus vaidmens NATO, leiskime Europai ir Amerikai dirbti kartu, kad būtų pasiekta tai, kas kažkada tebuvo svajonė, kuri dabar gali virsti realybe: pasaulis, kuriame branduolinių ginklų nedaugėja ir kuriame branduolinės galios susitaria realiai sumažinti savo branduolinių ginklų arsenalą.

(Plojimai)

Dirbkime kartu, kad pasiektume tai, ką visi norime pamatyti savo gyvenime, ir tai, ko, manau, trokšta visos šio Parlamento partijos: taikos Vidurio Rytuose, saugaus Izraelio šalia gyvybingos Palestinos valstybės.

(Plojimai)

Vis dėlto betarpiška ir labiausiai reikalinga Europos ir Amerikos bendradarbiavimo dovana būtų tai, kad mūsų veiksmais būtų daugiau darbo vietų, daugiau verslo įmonių ir prekybos, nes kartu mes įveiktume dabartines dideles finansines problemas.

Vienas garsiausių Europos žmonių Mikelandželas yra pasakęs, kad geriau turėti per aukštus tikslus ir jų nepasiekti, nei turėti per mažus ir juos įgyvendinti. Su šiuo Mikelandželo įvardytu pasirinkimu susiduriame dabar, nes žiūrėdamas į visus esančius šiuose Rūmuose matau, kad mes nesame tik liudininkai ir stebėtojai, visi esame potencialūs pokyčių iniciatoriai, turintys laisvę pasirinkti savo likimą.

Įvykiai neturėtų įveikti Europos žmonių. Mes galime būti įvykių šeimininkai. Tegul apie mus sako, kad sunkiausiu laikotarpiu, per didžiausią nuosmukį, mes išsaugojome tikėjimą ateitimi ir kartu pertvarkėme ir atkūrėme pasaulio tvarką.

Manau, kad tik tada, kai bus parašyti istorijos vadovėliai, mes galėsime suvokti, su kokiomis nepaprastomis globalizacijos sukeltomis problemomis teko kovoti visoms šalims visuose žemynuose. Tai yra ne tik permainų akimirka mūsų bendroje istorijoje. Tai yra permainų pasaulis, ir mes turėtume atsiminti, kad negalima visiškai paaiškinti svarbiausių Europos istorijos laikotarpių.

Pvz., kalbėdami apie Renesansą, vieną iškiliausių žmonijos amžių, mes negalime susieti jo poveikio pasauliui su viena data, asmeniu ar įvykiu. Arba Švietimo amžius – mes negalime tvirtai pasakyti, kada, kas ar kaip jį pradėjo, aišku tik tai, kad dabartinės Europos ir dabartinio pasaulio be jo nebūtų. Kalbėdami apie pramonės revoliuciją, negalime nurodyti, kada ji prasidėjo, arba iškirti vieno ją numatiusio išradėjo, verslininko ar valdymo reikalų komiteto. Dabar galime pasakyti tik tai, kad įvykiai, kurių tuo metu tinkamai nesuvokė, buvo naudingi mums visiems.

Mūsų karta susidūrė su permainų pasauliu, kurio negali visiškai suprasti ir kurio pažangą mes galime arba paskatinti, arba sustabdyti priimdami daugybę kasdienių sprendimų. Mano nuomone, šiame nepaprastų permainų – klimato kaitos, aplinkos reikalavimų, energetikos poreikių, terorizmo grėsmės, skurdo ir nelygybės, su kuria reikia kovoti, finansų krizės – pasaulyje negalime grįžti prie protekcionizmo, nees jis yra kelias į pražūtį.

Tebūnie apie mus sako, kad mes numatėme ir sukūrėme tikrą pasaulinę naujų laikų visuomenę, kad globalizaciją, kuri buvo neteisingumo ir nelygybės šaltinis, pavertėme jėga, užtikrinančia teisingumą pasaulio mastu, ir kad susidūrusi su didžiausiomis problemomis suvienyta Europa, suburta remiantis bendrais idealais ir bendromis vertybėmis, padėjo atkurti šį pasaulį.

(Ilgi plojimai)

Pirmininkas. – Ministre Pirmininke, Europos Parlamento vardu norėčiau padėkoti jums už išskirtinę kalbą Europos Parlamente.

(Plojimai)

Dabar su malonumu norėčiau pakviesti pasisakyti Europos Komisijos Pirmininką J. M. Barroso.

José Manuel Barroso, Komisijos Pirmininkas. – Gerb. pirmininke, Didžiojo dvidešimtuko susitikimas Londone yra labai svarbus įvykis ieškant visuotinio sprendimo pasaulinei krizei. Esu įsitikinęs, kad, vadovaujant Ministrui Pirmininkui G. Brownui, jis bus sėkmingas.

Iniciatyvos ieškoti visuotinio sprendimo pasaulinei krizei ėmėsi Europa. Norėčiau priminti, kad Prezidentas N. Sarkozy ir aš buvome nuvykę į pasiūlyti Prezidentui G. W. Bushui visuotinį sprendimą. 2008 m. lapkričio mėn. Didžiojo dvidešimtuko susitikimas Vašingtone buvo šių pastangų rezultatas.

Taigi, per šį Didžiojo dvidešimtuko susitikimą Europa turi ypatingą atsakomybę. Mes norime, kad Londono aukščiausiojo lygio susitikimas būtų sėkmingas, ir aš esu įsitikinęs, kad jis bus sėkmingas. Europa Londone bus vieninga ir laikysis bendros pozicijos. Praėjusią savaitę Europos Vadovų Taryboje 27 ES valstybės narės susitarė Londone laikytis iniciatyvos darbotvarkės. Mes norime konkrečių rezultatų, kaip paskatinti pasaulio ekonomiką ir sureguliuoti visus finansų sektorius, pradedant bankais ir baigiant rizikos draudimo fondais bei naujomis kredito reitingų agentūrų taisyklėmis.

Turėtume aiškiai pasakyti, kad nėra jokios dichotomijos tarp ekonomikos skatinimo ir geresnio reguliavimo – mums reikia šių abiejų dalykų. Tiesą sakant, turime padaryti dar daugiau: turime panaikinti bet koki ekonominį nacionalizmą arba protekcionizmą ir atnaujinti savo įsipareigojimus silpniau išsivysčiusiam pasauliui, kad būtume tikri, jog Europa laikysis Tūkstantmečio vystymosi tikslų.

Ekonomikos sulėtėjimas yra ypač didelis. Todėl būtina bendromis jėgomis ją pastūmėti remiant bendrą paklausą. Europa jau ėmėsi veiksmų šiam tikslui pasiekti: mūsų bendros fiskalinės priemonės, apimančios diskrecinius veiksmus ir automatinius stabilizatorius, beveik siekia 4 proc. BVP.

Dabar mes ryžtingai turime įgyvendinti ekonomikos atgaivinimo planus. Žinome, ką turime daryti: vėl išjudinti paskolas; išsaugoti žmonių darbo vietas; iki ekonomikos pakilimo padidinti jų kvalifikaciją; toliau investuoti į produktyvumą ir Europos konkurencingumą. Komisija stebės ir vertins, kokių priemonių ėmėsi valstybės narės siekdamos suderinti mūsų bendrą sprendimą krizei įveikti.

Finansinio reguliavimo srityje Europos Sąjunga nori, kad jokiems finansiniams produktams, institucijoms, rinkai ar jurisdikcijai nebūtų taikomos reguliavimo išimtys. Bet reguliavimas svarbus ne dėl paties reguliavimo – didesnis reguliavimas reikalingas tam, kad rinkos vėl veiktų tinkamai, būtų finansuojamos darbo vietos ir investicijos. Tik tai leis atgaivinti pasitikėjimą, o tikėjimas yra pagrindas. Etiška finansų sistema taip pat yra pasitikėjimo, kuris reikalingas atvirose ekonomikose, sąlyga.

Europos Sąjungoje ledai jau pajudėjo: Komisija pateikė pasiūlymus dėl kapitalo pakankamumo ir kredito reitingo agentūrų, kurie svarstomi ir šiame Parlamente. Per ateinančias savaites Komisija pateiks pasiūlymus dėl rizikos draudimo fondų, privačiojo kapitalo ir vadovų atlyginimo, o prieš birželio mėn. Europos Vadovų Tarybą Komisija pateiks paketą dėl naujos Europos kontrolės sistemos. Europos Sąjunga juda pirmyn – pasakysime tai aiškiai ir garsiai Londone, kad galėtume dirbti kartu su savo partneriais, visų pirma su Amerika.

Mes norime, kad kiti eitų kartu su mumis; mums reikia visuotinių taisyklių pasaulio ekonomikai. Pakalbėkime apie sumažėjusios vertės turto atvejį. Akivaizdu, kad nesutvarkius bankų sistemos kreditas negrįš atgal į ekonomiką. Europos Sąjungos dabar turi Komisijos pateiktą sistemą šiai problemai spręsti. Mažiau nei prieš porą savaičių Didžiojo dvidešimtuko finansų ministrai išsamiai apsvarstė sumažėjusios vertės turto tvarkymo klausimą. Jų patvirtinti principai didžia dalimi atspindi Europos Sąjungos poziciją šiuo klausimu. Taigi, turėjome unikalią galimybę dalyvauti rengiant antinacionalines ir transnacionalines taisykles ir parodyti, kad Europos Sąjunga geriau už kitus pasiruošusi ne primesti, bet pasiūlyti globalizacijos taisykles.

Londone Europos Sąjunga privalo tvirtai pasisakyti prieš protekcionizmą. Mes ginsime savo vidaus rinką viduje, bet ji liks atvira, ir dirbsime siekdami atvirų pasaulinių rinkų. Mes negalime atsisakyti Dohos tikslų ir turime artimiausiu metu priimti sprendimą. Taip pat negalime pamiršti šalių, kurioms labiausiai reikia pagalbos, todėl privalome laikytis savo įsipareigojimų Tūkstantmečio vystymosi tikslams.

Visada turime prisiminti, kad mūsų veiksmai yra tik priemonės tikslui pasiekti ir padidinti žmonių gerovę. Šios priemonės skirtos ne finansų sistemai – ne šiai konkrečiai ekonomikos daliai – bet žmonėms. Susidariusiomis aplinkybėmis tai reiškia, kad mes privalome sušvelninti Europos Sąjungos ekonomikos nuosmukio poveikį užimtumui. Užimtumas dabar yra didžiausias mūsų rūpestis. Gegužės 7 d. bus surengtas Aukščiausiojo lygio susitikimas užimtumo klausimais, skirtas pasidalyti idėjomis ir veiksmais siekiant išsaugoti žmonių darbo vietas ir perkvalifikuoti juos ateities darbams. Mes dirbame su socialiniais partneriais, nes manome, kad mintis dirbti kartu su jais yra mūsų Europos modelio dalis. Mes taip pat manome, kad taip galime padėti mūsų darbuotojams pasiruošti dirbti būsimoje tvarioje ir mažai anglies dioksido išmetančioje ekonomikoje, kurios lyderė, tikimės, bus Europa.

Taigi, per Didžiojo dvidešimtuko susitikimą Londone reikės priimti sprendimus įvairiose srityse. Programa yra labai ambicinga. Esu įsitikinęs, kad Gordono Browno vadovavimas ir tvirtas Europos indėlis leis Didžiajam dvidešimtukui pasiekti visuotinį konsensų dėl tarptautinės ekonomikos.

(Plojimai)

Joseph Daul, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau pasveikinti Britanijos Ministrą Pirmininką Gordoną Browną, kuris po kelių dienų vadovaus Didžiojo dvidešimtuko aukščiausiojo lygio susitikimui, kuriame Europa laukiama kaip niekada anksčiau.

Pirmoji šios krizės pamoka yra ta, kad ekonomikos dabar yra labai susijusios tarpusavyje, todėl nacionaliniai sprendimai nebeįmanomi. Problemos, kurios, reikia pripažinti, pasiekė mus iš Jungtinių Amerikos Valstijų dėl reguliavimo trūkumo, išplito ir Europai, G. Brownai, reikia suprasti, kad ji bus stipri tik tada, jei vienbalsiai gins savo bendruosius interesus. Ji turi būti pakankamai stipri, kad sugrąžintų regionines ekonomikas į naujo augimo kelią. Negaliu pamiršti J. M. Barroso ir fakto, kad Europos – ir ypač N. Sarkozy – iniciatyva Didysis dvidešimtukas buvo paragintas padėti atkurti finansų sistemos tvarką, kuri buvo suardyta.

Solidarumas yra atsakomybė yra du pagrindiniai Europos principai. Bendromis jėgomis esame pasiruošę padėti ir paremti tuos, kuris susiduria su didžiausiais sunkumais. Nors linkiu jūsų šaliai paties geriausio, Ministrė Pirmininke, naujausi TVF duomenys, deja, turėtų kelti jums nerimą kaip ir kitoms Europos Sąjungos šalims, ypač Vengrijai.

Kelerius metus esu dirbęs savanoriu gaisrininku ir žinau, kad name kilus gaisrui netrukus ugnis pradeda kelti grėsmę ir kaimynų namui.

Mano kolegos, jūsų draugai kairieji man baigus neabejotinai ragins siekti dar stipresnės socialinės Europos ir didesnės apsaugos. Taigi, iš anksto norėčiau pasakyti, kad šie pernelyg supaprastinti šūkiai, raginantys leisti pinigų, kurių neturime, devintajame dešimtmetyje buvo daugelyje Europos šalių vykdytos nesėkmingos politikos priežastis.

(Plojimai)

Žinoma, ne jūsų, Ministre Pirmininke; aš pripažįstu, kad devintajame dešimtmetyje dirbo ne jūsų vyriausybė. Tie patys nariai pakartos ir tai, kad šią krizę sukėlė globalizacija ir rinkos ekonomika. Norėčiau iš anksto jiems atsakyti, kad šios dėl rinkos ekonomikos vidutinės mūsų piliečių pajamos per praėjusius keturiasdešimt metų išaugo 40 proc. Taip pat norėčiau jiems priminti, kad tuo metu, kai šalių, kuriose nebuvo rinkos ekonomikos, žmonės Berlyno sienos prieglobstyje laukė savo likimo, globalizacija ir rinkos ekonomika leido Vakarų europiečiams klestėti, o vidutinis metinis augimas siekė 2 proc. Visa tai rodo, kad socialinės Europos gynėjai nebūtinai yra tokie.

Ministre Pirmininke, Europos integracija visada buvo jos šalių piliečių solidarumo klausimas ir dabartiniu sunkiu laikotarpiu Europos pareiga yra įrodyti tai savo darbais. Paremti bankus buvo būtina, kad tie, kurie jais pasitikėjo, neprarastų nieko. Tai yra svarbu, bet nepakankama. Mūsų didžiausias rūpestis – būti su žmonėmis, kurie netenka savo darbo vietų, ir šeimomis, kurioms sunku sudurti galą su galu. Tik sugrąžinus augimą ir atgaivinus verslui palankią ekonominę ir fiskalinę aplinką grįš pasitikėjimas ir darbo vietos. 400 mlrd. EUR Europos pagalbos programa leis mums įveikti krizę. Ji paskatins naujas investicijas, sustiprins paklausią ir kartu prisidės prie augimo ir naujų darbo vietų kūrimo.

Europos vidaus rinka galėtų tapti svarbiu svertu ir priešingai – bet kokios protekcionistinės priemonės tik pablogintų padėtį. G. Brownai, neužtenka pasmerkti protekcionizmo užsienyje. Viduje mes taip pat turime vengti tokių šūkių kaip „Britanijos darbo vietos – britų darbuotojams“, nes taip atsidursime labai pavojingo ekonominio nacionalizmo spąstuose. Vis dėlto aš pasitikiu Komisija, sutarčių saugotoja, ir tikiu, kad ji užtikrins, kad būtų laikomasi teisės aktų ir kad mūsų įmonės galėtų prekiauti laisvoje ir sąžiningoje rinkoje. Mūsų prioritetas – sukurti naują pasaulinę finansų sistemą, kuri būtų stabilesnė, geriau kontroliuojama ir, visų pirma, skaidresnė. Mes turime paspartinti *Basel II* reformą ir įvesti griežtą spekuliacinių lėšų kontrolę.

Ministre Pirmininke, džiaugiuosi, kad atvykote čia ne primesti idėjų, bet išklausti piliečių lūkesčių. Ministre Pirmininke, nepamirškite, ypač kitą savaitę, kad esate tikras europietis.

(Plojimai)

Martin Schulz, *PSE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, kokia drąsi kalba, kaip puikiai apibūdinti būtiniausi šių laikų dalykai. Tokios krypties ir turime laikytis ir mes, Europos socialistai ir socialdemokratai – kalbu ne tik savo frakcijos narių, bet ir Europos socialdemokratų judėjimo vadovo P. N. Rasmusseno vardu – sutinkame su kiekvienu jūsų kalboje pasakytu žodžiu, Ministre Pirmininke. Tai yra puiki kryptis.

(Plojimai)

(FR) Dėl savo kolegos J. Daulo pastabų galėčiau pasakyti, kad mažiausiai, ko galima tikėtis iš Europos Parlamento frakcijos primininko, yra tai, kad jis sugebės atskirti protekcionizmą ir socialinę apsaugą. Skirtumas yra labai didelis.

(Plojimai)

Galbūt jūsų didysis Prezidentas N. Sarkozy kažką žino apie protekcionizmą, bet apie socialinę apsaugą jis tikrai nieko neišmano.

(DE) Jūs teisus, pirmininke, tai nuostabi akimirka. Didžiojo dvidešimtuko aukščiausiojo lygio susitikimo išvakarėse Gordon Brown atvyko pasisakyti į Europos Parlamentą. Šis apsilankymas rodo, kad Europos tautų forumas – šis Parlamentas – yra puiki vieta pristatyti perspektyvas, kurias jūs, Ministre Pirmininke, šiandien mums apibūdinote.

Dėl to jūsų vizitas nėra paprastas apsilankymas Europos Parlamente. Jis yra žingsnis pirmyn, nes parodė, kad jūs, savo šalies Ministras Pirmininkas ir Didžiojo dvidešimtuko aukščiausiojo lygio susitikimo vadovas, pripažįstate Europos Parlamento svarbą, kurios jis nusipelnė. Noriu pasakyti, kad jums Europos Parlamentas yra vieta, kurioje turi būti svarstoma daugianacionalinė ir tarptautinė politika atsižvelgiant į Europos santykius

žemyno viduje ir jos santykius su kitomis pasaulio šalimis. Ačiū jums už tai, G. Brownai. Jūs pasielgėte teisingai.

(Plojimai)

Ministre Pirmininke, jūs paminėjote tris pagrindinius principus, kuriuos norėčiau aptarti, nes jie taip pat yra pagrindiniai mūsų judėjimo principai. Ne asmeninis godumas buvo lemiamas veiksnys. Jis būdingas visai žmonijos istorijai ir egzistuos visada. Viskas priklauso nuo sistemos, kurioje šis asmeninis godumas išplisti ir tapti griauinančia jėga. Bloga yra sistema. Nevaldomos radikalios ir liberalios rinkos sistema žlugo ir bankrutavo. Todėl ją būtina pakeisti.

Taigi, jūs esate teisus sakydamas, kad turime reglamentuoti privačiojo kapitalo, rizikos draudimo fondų ir ofšorinių centrų, kurie turi būti uždaryti, veiklą Europoje ir visame pasaulyje. Taip pat turime priimti kredito reitingo agentūrų taisykles. Be to, turi būti uždraustas trumpalaikis vertybinių popierių skolinimas. Daugybės šių priemonių mes, vadovaujami P. N. Rasmusseno ir sulaukę kitų frakcijų opozicijos, reikalavome ilgą laiką. Būtent tai reikia padaryti.

(Kairiųjų plojimai)

Gerbiami kolegos dešinieji, žinau, kad jums sunku pripažinti, kad politika, kurios jūs laikėtės dešimt metų, pasirodė esanti bloga. Jums sunku susitaikyti su tuo, kas vyksta. Galiu jus suprasti, bet tai nekeičia fakto, kad jūs niekada nepritarėte tokiai politikai

Esate teisus sakydamas, kad branduolinio ginklavimosi varžybos turi būti sustabdytos. Esate teisus, kad bendradarbiavimas su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis leis mums įžengti į naują branduolinio nusiginklavimo amžių. Taip pat esate teisus, kad mums reikalingas ne tik visuomenės, bet ir šalių solidarumas. Taigi, savo frakcijos vardu galiu pažadėti siekti, kad naujosios valstybės narės galėtų pasitikėti mūsų Sąjunga. Ministre Pirmininke, šis kelias tikrai yra teisingas.

Norėčiau pasakyti paskutinę pastabą. Prašau leisti Didžiajam dvidešimtukui suprasti, kad bet kuris, kas per šią ekonomikos krizę ekonomikos politiką supriešins su aplinkos apsaugos politika, padarys didelę klaidą. Ekonomikos krizė baigsis, bet klimato kaita tęsis. Taigi, mums reikia šių abiejų dalykų. Visų pirma mes turime veiksmingai kovoti už geresnę klimato politiką. Ši kova taip pat atvers galimybes sukurti daug naujų darbo vietų. Teisingiausias požiūris būtų suderinti šiuos du dalykus.

(Plojimai)

G. Brown pasakė puikią kalbą. Kuo labiau dešinieji nepritaria tam, kas pasakyta jūsų kalboje, G. Brownai, tuo aiškiau, kad einame teisingu keliu. Mes džiaugiamės, kad šiandien čia pasisakė tikros socialdemokratinės vyriausybės vadovas.

(Plojimai)

Graham Watson, ALDE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, sveikinu Ministrą Pirmininką, pradėjusį „G. Brown Didžiojo dvidešimtuko pasaulinį turą“. Ministre Pirmininke, Didžiojo dvidešimtuko susitikimui parengėte plačią darbotvarkę, apimančią įvairius klausimus nuo kovos su skurdu pasaulyje iki branduolinio nusiginklavimo ir taikos Vidurio Rytuose, ir aš linkiu jums sėkmės. Mano frakcija sveikina jus ir jūsų Europos Vadovų Tarybos kolegas kitos savaitės aukščiausiojo lygio susitikimui parengus bendro požiūrio gaires, nors ir siauresnei darbotvarkei.

Galimybių dirbti su B. Obamos administracija neturėtų sugadinti transatlantinis žodžių karas. Žinau, kad mes esame vienos nuomonės, bet Amerika vis dar prisirišusi prie bazinio reguliavimo, nors ši recesija parodė, kad labiausiai nukentėjo tie, kurie sąmoningai nekreipė dėmesio į blogą praktiką. Mums reikalinga Europos finansinių paslaugų institucija. Būtinai reikia raginti kitus pritarti vienodiems standartams, tačiau jų atsargumas neturėtų pateisinti mūsų neveiklumo. Kaip jūs sakote, finansų sistemoje privalome įtvirtinti sąžiningumą, skaidrumą ir įstatymo viršenybę. Pasaulio finansų institucijų reforma taip pat reikalinga, kad būtų užkirstas kelias einamosios sąskaitos perviršiui ir pertekliniam likvidumui, sustiprinančiam pasaulinį pakilimą ir nuosmukį.

Reikia, kad šio darbo imtųsi TVF. Ar jis galėtų surinkti daugiau lėšų padidinęs galimybes pasinaudoti krizei skirtomis lėšomis? Ar jis turėtų tapti tikru pasaulinių santaupų valdytoju, galinčiu numatyti ateitį ir padedančiu išvengti panikos ir stabilizuojančiu rinkas? Kaip galėtume reformuoti jo sprendimų priėmimo struktūrą, kad joje būtų įtvirtinta didesnė demokratinė priežiūra ir atsispindėtų besivystančių ekonomikų galia.

Taip pat svarbu, nepaisant recesijos, kovoti su klimato kaita ir skurdo keliamomis problemomis.

Ministre Pirmininke, jūs kalbėjote apie būtinybę imtis veiksmų, taigi, ar aiškiai įpareigosite TVF ir Pasaulio banką kovoti su sausra, potvyniais ir ligomis, kurias sukelia globalinis atšilimas besivystančiose šalyse? Ar sieksite įsitikinti, kad jie skiria, skolina ir planuoja ne tik tam, kad rinka sėkmingai veiktų, rinkos, bet ir tam, kad būtų siekiama socialinės pažangos ir aplinkosaugos tikslų? Mums reikalinga nauja ir tvari ekonomika, puoselėjama remiantis visuotine socialine sutartimi. Lengvai uždirbamų pinigų amžius praėjo. Kad ekonomika augtų ateityje, reikia suprasti, kad užsidirbti pragyvenimui ir gerai pasiplėsti pinigų nėra tas pats.

Bet siekdama įgyvendinti šiuos dalykus Europa pasiekti konsensusą, o JK turi būti jo dalis. Ministre Pirmininke, mūsų politinės pažiūros skiriasi, bet kaip ir kolegos škotai, karštai tikintys pažangia politika, aš žinau, kad mes abu suprantame R. Burnso, kai jis rašė: „Ak, ar galėtų kokia nors Jėga suteikti mums dovaną, kad galėtume matyti kitus taip, kaip jie mato mus.“ Visos partijos, stumiančios save ir Britaniją tolyn nuo Europos, savo šaliai brangiai kainuos.

Taigi, leiskime Britanijai būti naudinga partnere, kuri pasižymėtų europietišku charakteriu. Ministre Pirmininke, aš manau, kad po šios krizės bendroji valiuta taps stipresne. Pučiant šaltiems recesijos vėjams investuotojai glaudžiasi po euro sparnu. Jūs surengėte penkis klastingus išbandymus, neleidusius Britanijai prisijungti prie euro zonos pastaruosius dešimt metų. Ar dabar imsitės veiksmų, kad Jungtinė Karalystė taptų euro zonos nare pasibaigus nuosmukiui? JK neturėtų laikytis nuošalyje, kai kalba kiti. Tai yra puota, prie kurios Britanija turėtų prisijungti.

(Garsūs plovimai)

Brian Crowley, *UEN frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, nesigilindamas į socializmą, liberalizmą, konservatizmą ir visus kitus ideologinius „izmus“, kurie nuolat minimi šiuose Rūmuose, norėčiau pasveikinti Ministrą Pirmininką, pasiryžusį ateiti čia ir supažindinusį su klausimu, jį tvirtai apgynusį ir – svarbiausia – pasiūliusį, kaip Europa ir Amerika kartu galėtų išspręsti kai kurias problemas ir klausimus, ypač atsižvelgiant į tai, kad susidūrėme su pasauline krize. Vis dėlto ši pasaulinė krizė neturėtų leisti mums užmiršti praeities pasiekimų.

Pastaruosius penkiolika metų mūsų ekonomika ir užimtumas augo neregėtu greičiu, buvo kuriama neregėta gerovė, be to, buvo imtasi precedento neturinčių veiksmų padėti besivystančiam pasauliui. Tačiau įgyvendindami naujus planus, neturėtume kartu su vonelės vandeniu išpilsime ir kūdikį. Turėtume remtis pasiekimais ir pripažinti nesėkmes siekdami užtikrinti, kad sugebėsime parengti ambicingą planą pasaulio ekonomikai atgaivinti, pagrįstą bendrais tikslais bei vertybėmis ir bendru kursu. Šis bendras kursas visada turi remtis siekiu atnešti didesnę gerovę žmonėms, o ne rinkai ar ekonomikai.

Ministre Pirmininke, savo kalboje jūs pacitavote Mikelandželą. Galėčiau pridėti dar vieną gerą airių poeto O. Wilde citatą: „Visi mes voliojamės purve, bet kai kurie iš mūsų žiūri į žvaigždes“. Ir mes dabar galime jas pasiekti! Ši nauja krizė mums suteikia galimybę. B. Obama pagrįstai įžvelgė galimybę sugrąžinti Ameriką į pasaulio areną. Akivaizdu, kad, palyginti su Maršalo planu po Antrojo pasaulinio karo, pasaulio arenoje nėra didelės jėgos, galinčios išgelbėti likusio pasaulio ekonomiką. Užpuolus sunkumams esame vieni nuo kitų priklausomi, bet lygiai taip pat galime kartu priimti sprendimus.

Manau, kad tada, kai labiausiai reikės apibrėžti šį naują kelią pirmyn, mes galime kalbėti apie mažai anglies dvideginio išmetančią ekonomiką ir jos sukurtas darbo vietas – tai labai svarbu – taip pat apie gyvybiškai svarbų perkvalifikavimą. Socialinė apsauga yra būtina vystymuisi, bet nesakykime, kad mūsų sprendimas priklausys nuo to, kiek pinigų gaus bankininkas. Reikia ne tik geresnio reguliavimo ar geresnės kontrolės, bet ir geresnio reglamentų vykdymo, nes daugeliu atvejų bankų krizę sukėlė ne reguliavimo trūkumas, bet kontrolės nebuvimas ir taisyklių nesilaikymas.

Manau, kad vienas pagrindinių dalykų, kurio turime siekti – galvoti ne tik apie užtikrintą rinkų veikimą, priedangas, kurių bus atsikratyta, mokesčių mokėtojų „prieglaudų“ ir šešėlinės bankininkystės panaikinimą, bet ir įkvėpti žmonėms siek tiek pasitikėjimo. Parodykime jiems, kad krizę galima įveikti, kad šviesa tunelio gale yra ir kad jie – tai svarbiausia – yra sprendimo dalis.

Airių kalboje yra posakis, vadinamas *meitheal*; t. y. žmonės, susitelkiantys ir dirbantys kartu, kad išsaugotų derlių. Atėjo laikas mums visiems susivienyti, kad išsaugotume ne tik derlių, bet ir visą planetą.

Monica Frassoni, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, džiaugiuosi čia matydama Ministrą Pirmininką. Atsižvelgdama į tai, kad ilgą laiką jam mažai rūpėjo ES ir Europos Parlamentas, laikau šį vizitą geru ženklu, kad žmonės gali keistis.

Aš taip pat tikiu, kad po šios dienos jūs, Ministre Pirmininke, galbūt paskelbsite, kad atsisakote kelių jums taikomų išimčių arba net paskelbsite apie JK prisijungimą prie euro zonos, apie kurį kalbėjo mano kolega G. Watson.

Vis dėlto turiu jums priminti, kad daugeliu jūsų paminėtų klausimų dėl demokratinių reformų, socialinių reikalų, Darbo laiko direktyvos ir mokesčių jūsų Vyriausybė laikėsi klaidingos pozicijos.

(IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Ministre Pirmininke, jūs ir jūsų kolegos bei mūsų Komisijos Pirmininkas J. M. Barroso esate atsakingi už tai, kad Europoje nėra jokių finansinio reguliavimo priemonių arba fiskalinės ir biudžeto politikos, kuri būtų labai reikalinga kovojant su dabartine krize. Naudinga tai priminti, nes siekiant pasiūlyti patikimus sprendimus būtų gražu prisipažinti, kad buvo padaryta klaidų.

Taigi, pakalbėkime apie kampaniją prieš mokesčių mokėtojų „prieglaudas“. Atrodytų, kad jos yra labai lengvas taikiny, nes visi jų nekenčia, bet realybėje yra kiek kitaip. Net gi kyla įtarimas, kad apie šias „prieglaudas“ tiek daug kalbama tik todėl, kad daugiau neturime, apie ką kalbėti.

Ministre Pirmininke, mes manome, kad svarbu liautis galvojus, kad neįmanoma apriboti laisvo kapitalo judėjimo ir kad milijonai eurų, iššvaistyti tikintis naudos, negali būti panaudoti geriems tikslams. Mes privalome nutraukti spekuliacinių fondų veiklą, o ne ją reguliuoti. Turime priversti bankus daryti tai, dėl ko jie labai seniai buvo įsteigti Toskanoje – finansuoti realią ekonomiką.

Sustiprinti rinkos kontrolę nepakanka; mes privalome sumažinti spekuliacijomis užsiimančiųjų pelną. Svarbu pažymėti, kad mokesčių mokėtojų „prieglaudose“ mafija dabar yra užslėpusi 120 mlrd. EUR. Ryžtingai turime siekti dvigubo deklaravimo ir dvigubo skaidrumo: tie, kurie deda pinigų į kitos šalies banką, privalo tai deklaruoti. Indėlius priimančios bankai turi juos deklaruoti. Tarpinio varianto nėra. Visa kita tėra tuščios kalbos ir aš bijau, kad jos mus palaidos, jeigu per Didžiojo dvidešimtuko susitikimą nebus pasiekta rezultatų, veiksmingesnių už mūsų girdimus plepalus.

Ministre Pirmininke, kaip ir jūsų pirmtakas, čia jūs kalbėjote ryžtingais ir emocingais Šekspyro kalbos žodžiais, bet vėl gi, kaip ir jis, nepateikėte jokių konkrečių pasiūlymų. Jūs kalbėjote apie aplinkos ekologinį atkūrimą. Bet pagal jūsų vyriausybės planus tik 7 proc. investicijų skiriama aplinkos projektams, nors Pietų Korėja, Kinija ir net Jungtinės Amerikos Valstijos diktuoja tempą, kurio mūsų gražūs žodžiai nepavy.

Jūs kalbėjote apie Kopenhagą, bet Europos Vadovų Tarybai nepavyko susitarti dėl klimato kaitos fondo, skirto besivystančioms šalims. Vis dėlto jūs puikiai žinote, kad neprisiėmus tvirtų finansinių įsipareigojimų Kopenhagos susitarimas pasmerktas žlugti, o kartu su juo žlugs ir mūsų ambicijos valdyti klimato kaitą.

Puiki kalba, G. Brownai, bet ką jūs iš tiesų esate pasiryžęs padaryti?

(Plojimai)

Francis Wurtz, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (FR) Gerb. pirmininke, J. M. Barroso, G. Brownai, jūs priminėta mums, kad prieš dvidešimt metų griuvo Berlyno siena ir žlugo sistema, kurią ji simbolizavo ir kuri jau buvo pradėjusi nykti.

Tokiomis aplinkybėmis pagunda suteikti nežabotam kapitalizmui visišką laisvę buvo labai didelė. Europos Sąjunga kartu su kitais pasidavė šiai pagundai. Šio naujo modelio kūrėjus arba jų pasekėjus jų dabar jau nevaldomas kūrinys juos įveikė. Kad įveiktume šią egzistencinę krizę, visų pirma turime išdrįsti suabejoti. Man neatrodo, kad eitume šiuo keliu.

Per paskutiniąją Europos Vadovų Tarybą Komisijos Pirmininkas pasakė, kad mes susidorojome su padėtimi. Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas pasakė, kad jis buvo labai patenkintas pasiektais rezultatais. Vis dėlto nepralenkiamas, kaip dažniausiai būna, buvo S. Berlusconi, kuriam Europos Sąjunga yra sveikas organizmas, kurį užpuolė virusas. Laikas tai parodyti.

Vis dėlto dabar kartais pasigirsta savikritiškų pasisakymų iš pačių ekonomikos sluoksnių, pvz., *Morgan Stanley* pirmininkas Azijoje pasakė, kad esame atsakingi visi: finansinės institucijos, reguliuotojai, reitingo agentūros, direktorių valdybos, politikai ir centriniai bankai, ir kad visi turime prisiimti kolektyvinę atsakomybę. Tik tai galės mus pakeisti.

Manau, Ministre Pirmininke, kad jūs esate pirmasis politinis lyderis Europoje, pasiryžęs prabilti apie *mea culpa*. Ji susijusi su požiūriu, kurios jūs laikėtės prieš dešimt metų po Azijos krizės: požiūriu, kurį jūs šiandien vertinate kaip nepakankamai griežtą tiems, kurie manė, kad tai laikinos problemos.

Jūs pasakėte, kad senojo mąstymo apie tai, kad rinkos yra veiksmingos ir gali pačios save reguliuoti, yra atsisakyta. Turiu pasakyti, kad man šis nuolankumo gestas yra priimtinesnis už visiškai netikusią kalbą, kurią jūsų pirmtakas pasakė šiuose Rūmuose praėjusiam gyvenime.

Vis dėlto esu įsitikinęs, kad problema glūdi kitur. Neseniai paskelbtame JT konferencijos prekybos ir vystymosi klausimais pranešime pabrėžiama, kad privalome uždaryti didįjį kazino. Praėjusius dvidešimt metų taikyta doktrina išpūdingai žlugo.

Todėl tie, kurie paskelbė Didžiojo dvidešimtuko susitikimą kaip naująjį Brettoną Woodsą, kuriame kapitalizmas ėgis naują formą ar net moralę, apgavo mūsų piliečius. Balandžio 2 d. Londone nebus jokių „revoliucijos išvakarių“.

Didelė jūsų šalies profesinė sąjunga *Unit*, manau, rado labai paprastą ir tikslią frazę, nusakančią, kur visa esmė. Jos šūkis, skirtas kitą šeštadienį Britanijos sostinėje vyksiančioms eitynėms, yra, cituoju, „Svarbiausia – žmonės“. Galbūt tai atrodo akivaizdu, bet prilygsta Koperniko revoliucijai, atsižvelgiant į tai, kokia sistema tapo dominuojanti.

Tai daug ką pasako apie mūsų laikų problemų prigimtį.

(Plojimai)

Nigel Farage, IND/DEM frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, Ministras Pirmininkas susilaukė kritikos dėl šiandien nuskambėjusios frazės „Britanijos darbo vietos – britų darbuotojams“, bet aš esu įsitikinęs, kad galime į ją nekreipti dėmesio, nes nuo tos akimirkos, kai ji buvo pasakyta, aš netikiu, kad kas nors galėtų rimtai galvoti, kad Britanijos darbininkų interesai jam bus svarbesni už jo europinę svajonę. Viešpatie, šiandien jūs tai pademonstravote, Ministre Pirmininke.

Tik gaila, kad beveik niekas, išskyrus UKIP, nesiteikė ateiti jūsų pasiklausyti. Esate čia labai populiarius. Esate labai populiarius dėl to, kad praėjus kelioms dienoms po airių pasakymo „ne“ Lisabonos sutarčiai, jūs pateikėte ją Britanijos Parlamentui, iškilmingai pažadėdamas Britanijos žmonėms, kad bus surengtas referendumas dėl Konstitucinės sutarties.

Ministre Pirmininke, toks jūsų elgesys yra gėdingas. Jūs sumenkinote demokratiją savo šalyje; jūs sumenkinote balsuotojų pasitikėjimą jumis kaip Britanijos Ministru Pirmininku. Be abejo, mes žinome, kodėl jūs taip pasielgėte. Priežastis ta, kad mes būtume pasakę „ne“. Savo kalboje jūs pasakėte, kad Europos Sąjungai nepritaria tik politiniai radikalai. Galbūt tai būtų tiesa kalbant apie profesionalius karjeros politikus, bet aiški Britanijos žmonių dauguma nori, kad mes palaikytume draugiškus santykius ir vykdytume laisvą prekybą su Europos Sąjunga, bet nebūtume šios politinės Sąjungos nariai.

Negalite kurti šios Europos Sąjungos nepaisydamas viešosios nuomonės. Darydami tai prieš žmonių valią, jūs rizikuojate susidurti su didelėmis socialinėmis ir politinėmis problemomis ateityje. Prašau leisti Europos tautoms pačioms pasirinkti savo likimą. Nespręskite jų likimo tokiuose parlamentuose kaip šis ar esantis Vestminsteryje – nepavyks!

Kalbėdamas apie ekonomiką jūs pasakėte esantis ekonomikos guru, žmogus, galintis išgelbėti pasaulį. Deja, aš puikiai atsimenu jūsų, kaip Iždo kanclerio, pirmąjį didelį žingsnį, kai pasaulio biržose pardavėte 400 tonų aukso už 275 USD už unciją. Šiandieninė jų vertė būtų 10 mlrd. USD didesnė. Problema ne ta, kad jūs blogai pasielgėte, nes visi gali suklysti. Problema ta, kad jūs iš anksto paskelbėte, kiek daug ketinate parduoti ir kada ketinate tai padaryti. Ši klaida labai elementari ir jos nebūtų padaręs vidutinis A lygio ekonomikos studentas net ir šiais mokslo nuvertėjimo laikais. Be to, jūs sugriovėte mūsų privačią pensijų sistemą ir iš Anglijos banko atėmėte galimybę reguliuoti bankus, suteikdami ją *Canary Wharf* esančios Finansinės priežiūros institucijos biurokratams.

Atsiprašymo negirdėjome. Jūsų Vyriausybė atsiprašė už Amritsaro žudynes, už vergovę – jūs atsiprašėte beveik už viską. Ar galėtume atsiprašyti už tai, ką padarėte būdamas Britanijos Iždo kancleriu, o tada mes galbūt atidžiais jus išklausysime?

Daniel Hannan (NI). – Gerb. pirmininke, matau, kad Ministras Pirmininkas jau išmoko svarbiausio Europos politiko meno – sugebėjimo sakyti vieną šiuose Rūmuose ir visai ką kita – namuose esantiems rinkėjams.

Ministre Pirmininke, kalbėjote čia apie laisvąją prekybą, ir tebūnie taip. Kas, klausydamasis jūsų dabar, galėtų patikėti, kad esate frazės „Britanijos darbo vietos – britų darbuotojams“ autorius ir kad jūs subsidijavote –

jeigu iš anksto nebuvote nacionalizavę – mūsų ekonomikos šakas, įskaitant automobilių pramonę ir daugelį bankų?

Galbūt šiuose Rūmuose turėtumėte didesnę moralinę autoritetą, jeigu jūsų veiksmai atitiktų jūsų žodžius. Galbūt sulauktumėte didesnio pripažinimo pasaulio tarybose, jeigu Didžiojo Britanijoje recesija nebūtų didžiausia iš visų Didžiojo dvidešimtuko šalių.

Tiesa ta, kad jūs išieškojote mūsų pinigų. Visos šalies vertė dabar yra mažesnė nei grąžintina paskola. Kiekvienas vaikas Britanijoje gimsta būdamas skolingas 20 000 GBP. Šios paskolos palūkanos kainuos daugiau nei vaiko išsilavinimas.

Šiandien jūs dar kartą bandėte kaltę suversti kitiems. Jūs kalbėjote apie tarptautinę recesiją, tarptautinę krizę. Sutinku, kad mes visi įplaukėme į audrą, bet ne visi vilkstinės laivai yra tokios apgailėtinos būklės. Kiti laivai gerais laikais pasinaudojo galimybe užtaisyti savo korpusą ir sutvarkyti takelą – kitaip tariant, padengti skolą, bet jūs tuo metu dar labiau didinote skolinimąsi. Dėl šios priežasties jums esant kapitonu mūsų laivo korpusą bendras jūsų skolos svoris panardino giliai po vandens liniją.

Dabar mūsų deficitą pasiekė beveik neįtikėtina lygį – 10 proc. BVP. Jis yra didesnis nei Pakistane ar Vengrijoje – šalyse, kurios jos kreipėsi į TVF.

Problema ne ta, kad jūs neatsiprašote. Kaip ir visi kiti, aš seniai susitaikiau, kad jūs patologiškai nesugebate priimti atsakomybės už šiuos dalykus. Problema ta, kad jūs toliau blogindamas padėtį sąmoningai ir provokuojamai baigiate išleisti tai, kas mums yra likę.

Per praėjusius dvylika mėnesių privatusis sektorius neteko 100 000 darbo vietų, bet jūs sukūrėte 30 000 darbo vietų valstybiniame sektoriuje. Ministrė Pirmininke, jūs negalite visą laiką apkrauti produktyviosios ekonomikos dalies, kad būtų finansuojami beprecedenčiai neproduktyviosios jos dalies poreikiai. Jūs negalite išlaikyti, kad įveiktumėte recesiją, negalite skolintis, norėdamas išbristi iš skolų, ir kai jūs atsainiai kartojate, kad mūsų padėtis geresnė nei kitų ir kad mes puikiai galime atlaikyti audrą, atrodo, tarsi kalbėtumėte kaip L. Brežnevo eros nomenklatūrininkas, kalbantis pagal partijos liniją.

Jūs žinote ir mes žinome, kad jūs žinote, jog mes žinome, kad tai yra nesąmonė. Visi žino, kad prasidėjus sunkmečiui Britanija yra blogesnėje padėtyje nei bet kuri kita šalis. TVF tai pasakė. Europos Komisija tai pasakė. Tai parodė rinkos, todėl mūsų valiuta nuvertėjo 30 proc. Netrukus mūsų rinkėjai taip pat turės galimybę tai pasakyti.

Jie gali pamatyti tai, ką rinkos jau pamatė – kad esate nuvertėjęs nuvertėjusios Vyriausybės Ministras Pirmininkas.

Gordon Brown, *Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Ministras Pirmininkas*. – Gerb. pirmininke, Europos Parlamentui labai pasisekė, kad jame galima išgirsti tiek daug skirtingų nuomonių, išsakytų per trumpą laiką daugelio žmonių, ir aš dėkoju jums už jūsų nuomones.

Vis dėlto aš tikiuosi, kad net nurimus partijų politikai mes prisiminsime tris dalykus. Visų pirma, kad labai svarbu, jog pasaulis bendromis jėgomis kovotų su šia krize. Jeigu laikysimės nuošaliai ir nebendradarbiausime su kitomis šalimis, pralaimėsime ir negalėsime išspręsti problemos, kurią galima įvardyti kaip pasaulinės bankininkystės krizę, išplitusią visoje pramonės ekonomikoje. Jeigu nesuprasisime problemos, nežinosime, kur ieškoti sprendimo.

Buvo sutrikdyta visa bankų sistema visame pasaulyje. Paaiškėjo, kad bankai, kuriuos manėme esant nepriklausomus, yra glaudžiai susiję su kitais bankais įvairiose šalyse ir kad turime išspręsti šią problemą. Nesvarbu, kokių partijų politinės linijos žmonės laikytųsi šiuo klausimu, tiesa yra ta: mes turime išspręsti pasaulinės bankininkystės restruktūrizavimo problemą.

Europa parodė kelią, mes restruktūrizavome bankų kapitalą. Kitos šalys padarė tą patį. Bankų kapitalo restruktūrizavimui pasaulyje išleista daugiau kaip trilijonas dolerių. Mes sukūrėme draudimo schemas ir kitas priemones, skirtas sumažėjusios vertės turto problemai spręsti. Tai reikia padaryti bendradarbiaujant pasaulio mastu.

Antra, mes turime suprasti, kad nepaisant visų politinių Europos Parlamento skirtumų pasaulinis bendradarbiavimas net tik tarp bankų, bet ir kitose srityse – fiskalinėje ir monetarinėje politikoje bei prekyboje – turi būti labai svarbus žvelgiant į ateitį. Patinka mums tai, ar ne, bet pasaulis keičiasi labai greitai. Azijoje pagaminama daugiau nei Europoje. Pasaulinė prekyba iki šios krizės vystėsi neįtikėtinai sparčiai, todėl turime

sukurti laisvą ir sąžiningą pasaulinę prekybos sistemą. Nepaisydamas skirtingų pažiūrų šiame Parlamente, manau, kad žmonės turi su tuo susitaikyti.

Trečias dalykas yra tai, kad siekdami visuotinio globalių problemų sprendimo turėsime sustiprinti ne tik Europos, bet ir pasaulio institucijas. Komentuodami mano kalbą žmonės klausė, ką mes galėtume padaryti pertvarkydami šias pasaulio institucijas. TVF, Pasaulio bankas ir Pasaulio prekybos organizacija buvo sukurtos XX a. penktajame dešimtmetyje, kad spręstų to laikotarpio problemas. Bet dabar 2009 m. Turėjome nacionalines kapitalo rinkas. Dabar turime pasaulines kapitalo rinkas. Turėjome vidinę konkurenciją. Dabar konkurencija tapo pasaulinė. Pasaulis labai pasikeitė, todėl reikalingos institucijos, kurių darbe atsispindėtų globalios ekonomikos veikla ir kurios spręstų problemas, su kuriomis susiduriame.

Manęs buvo paklausta, ar aš užtikrinsiu arba pasistengsiu užtikrinti, kad Tarptautinis valiutos fondas turėtų lėšų, reikalingų išspręsti problemas, su kuriomis susiduria ekonomikos, negalinčios išsilaikyti dėl staigaus kapitalo nutekėjimo. Atsakymas yra taip, mes privalome tai padaryti. Manęs buvo paklausta, ar Pasaulio bankas ir kitos tarptautinės organizacijos gali padėti šalims, kuriose dėl krizės atsirado didelis skurdas. Mes turime tai padaryti. Manau, kad ši krizė mums parodė, kad gyvename globalioje ekonomikoje. Yra globalios problemos, kurioms reikalingi visuotiniai sprendimai, todėl turėsime pertvarkyti pasaulio organizacijas. Norėčiau aiškiai pasakyti šiam Parlamentui: Europa parodė kelią daugelyje sričių, atėjo laikas parodyti kelią kuriant pasaulines organizacijas, kurios spręstų visuotines problemas ir ieškotų visuotinių sprendimų.

Tai yra išbandymas, kaip mes, per praėjusius šešiasdešimt metų sukūrę Europą, kurioje užtikrinta socialinė apsauga ir vyksta ekonomikos augimas, galėtume padėti pertvarkyti pasaulį, kuriame tuo pačiu metu vykta ekonomikos pažanga ir būtų rūpinamasi aplinka bei socialiniu teisingumu. Manau, kad nepaisant skirtingų šiame Parlamente išsakytų nuomonių pasaulio tautos nori tai padaryti ir Europa šiame darbe gali suvaidinti pagrindinį vaidmenį.

(Garsūs plovimai)

Pirmininkas. – Kolegos, aktyvios šiandien dienos diskusijos parodė, kad Europos Parlamentui labai svarbu, kad Didžiojo dvidešimtuko aukščiausiojo lygio susitikimas būtų sėkmingas. Žinau, kad Ministras Pirmininkas netrukus turės išvykti ir skris į Niujorką toliau rengtis kitą savaitę vyksiančiam aukščiausiojo lygio susitikimui.

Ministre Pirmininke, mes labai džiaugiamės, kad galėjote šiandien prisijungti prie mūsų ir linkime visokeriopos sėkmės svarbiame darbe, kurį dabar atliekate. Britanijos Ministro Pirmininko atvykimas į Europos Parlamentą visada yra išskirtinis įvykis. Šiandien dienos diskusijos nebuvo išimtis. Ministre Pirmininke, labai jums ačiū.

(Plovimai)

Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Dabar sakomi pareiškimai, kurie prieš metus buvo neįsivaizduojami. Vis dėlto svarbiausių lyderių nuomonių skirtumai išlieka. Tai įrodo, viena vertus, bandymą išvengti atsakomybės už rimtas neoliberalios politikos pasekmes ir, kita vertus, norą sukelti triukšmą, kuris nustelbtų tai, kokių priemonių imamasi, nes jos yra tos pačios kaip anksčiau, padaryti tik keli labai nedideli pakeitimai. Tai reiškia, kad laikomasi principo, kuriuo vadovautasi L. Visconti filme „Leopardas“, kad „dalykus reikia keisti taip, kad viskas liktų taip pat“.

Taigi, Britanijos Ministras Pirmininkas G. Brown teigė, kad „rinka turi tarnauti mums, o ne mes – rinkai“, nenurodydamas jokių pagrindinių priemonių, kurių turėtų būti imtasi rinkai kontroliuoti, ir apsiribodamas tik suderinimo ir reguliavimo priemonėmis, skirtomis mokesčių mokėtojų „priešlaikoms“, o Komisijos Pirmininkas J. M. Barroso kalbėjo apie tarptautinės prekybos liberalizavimą ir Dohos darbotvarkę.

Nieko nepasakyta apie priemones, skirtas viešųjų paslaugų ir strateginių sektorių privatizacijai mūsų ekonomikose sustabdyti. Nieko nepasakyta apie liberalios Lisabonos darbotvarkės atsisakymą arba apie darbo vietų su tam tikromis teisėmis išsaugojimą, pasipriešinant bandymui pabloginti darbo įstatymus.

PIRMININKAVO: A. VIDAL-QUADRAS

Pirmininko pavaduotojas

8. Ankstesnio posėdžio protokolų tvirtinimas (žr. protokolą)

9. EIB ir ERPB 2007 m. metinės ataskaitos – Bendrijos garantija Europos investicijų bankui (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl pranešimų

- G. Mitchellio pranešimo A6-0135/2009, Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu dėl 2007 m. Europos investicijų banko ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko metinių ataskaitų (2008/2155(INI)); ir

- E. Seppänenio pranešimo A6-0109/200 Biudžeto komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo, kuriuo Europos investicijų bankui suteikiama Bendrijos garantija paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti (COM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD)).

Esko Seppänen, pranešėjas. – (FI) Gerb. pirmininke, besivystančioms ir kitoms ES nepriklausančioms šalims Europos Sąjunga gali išduoti kreditą su žemomis palūkanų normomis iš Europos investicijų banko. ES suteikia paskolų garantijas, užtikrinančias, kad skolintojas nepatirs jokių nuostolių ir jį galėtų toliau finansuoti savo skolinimąsi rinkos pinigais.

Kai ES atnaujino Europos investicijų bankui skirtas garantijas ir įtraukė daugiau šalių, Europos Parlamentas laikėsi nuomonės, kad sprendimai turi būti priimami pagal bendro sprendimo priėmimo procedūrą ir priklausyti ne tik Europos Vadovų Tarybos, bet ir Europos Parlamento kompetencijai. Europos Teisingumo Teismas tokiai pozicijai pritarė, todėl vienašališkas Tarybos sprendimas buvo grąžintas svarstyti pagal bendro sprendimo priėmimo procedūrą. Naujasis sprendimas turėtų būti priimtas š. m. lapkričio 6 d.

Dabar Komisija mums pateikė pasiūlymą dėl sprendimo, kuris yra laikinas ir pagal kurį Komisijai bus leista iki kitų metų balandžio mėn. pabaigos parengti naują bendrą pasiūlymą. Parlamentas prisidėjo prie šio „laikino“ sprendimo, ir Taryba tam neprieštaravo. Džiugina tai, kad po sudėtingų derybų Tarybai ir Parlamentui pavyko susitarti ir kad sprendimas gali būti priimtas šiandien per pirmąją svarstymą, nesivieliant į tolesnes diskusijas.

Ta proga norėčiau padėkoti pirmininkaujančiosios valstybės narės Čekijos atstovams, kurie sunkiai dirbo, kad būtų pasiektas susitarimas su Taryba. Jeigu Čekija nebūtų aktyviai įsitraukusi į derybas, sprendimas niekad nebūtų buvęs priimtas.

Taip pat norėčiau išsakyti savo pasipiktinimą Europos investicijų banko atstovais, sukėlusiais sumaištį. Europos investicijų bankas yra įpratęs sulaukti Europos Parlamento paramos svarstant įvairius klausimus, bet jo atstovai šį kartą nesugebėjo suvokti, kad buvo pradėta taikyti bendro sprendimo priėmimo procedūra ir kad Europos Parlamento kompetencija šiuo klausimu labai išsiplėtė. Parlamentas norėjo visapusiškai pasinaudoti savo galiomis, kurioms negalėjo naudotis per konsultavimosi procedūrą. Manau, visiškai nepateisinama tai, kad Europos investicijų bankas, viena iš ES institucijų, neparodė pagarbos Parlamente nustatytai tvarkai ir stengėsi daryti poveikį sprendimui politiniuose užkulisiuose.

Vis dėlto galutinis rezultatas yra geras. Europos investicijų bankas iš esmės gavo tai, ko norėjo. Jis nusipelnė Parlamento palankumo per sprendimų priėmimo procedūrą, kurioje parlamentas pateikė savo nuomonę. Sprendimas sulaukė plataus politinių frakcijų pritarimo. Tai būtų buvę neįmanoma, jei būtų priimtas Europos investicijų banko požiūris. Norėčiau padėkoti pirmininkaujančiajai valstybei narei už pasiektą kompromisą. Taip pat norėčiau padėkoti Biudžeto komitetui ir jo pagalbiniams pranešėjams už sutarimą, kad sprendimas būtų priimtas per pirmąją svarstymą. Esu įsitikinęs, kad sprendimas bus naudingas visoms suinteresuotoms šalims.

Gay Mitchell, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, pradėdamas norėčiau pasakyti, kad labai nepritariu tam, kaip trumpinamas Parlamento narių pasisakymų laikas. Šią savaitę nebuvo surengta klausimų valanda nei Tarybai, nei Komisijai. Atėję čia žmonės gali kalbėti kiek tik nori. Parlamento nariai, pristatantys pranešimus Parlamento vardu yra nutraukiami be įspėjimo. Tai yra pasipiktinimą keliantis EP narių suvaržymas.

Kaip pranešėjas visų pirma norėčiau pasveikinti Pirmininką P. Maystadtą ir Pirmininką T. Mirow atvykus į Parlamentą, kuris pirmą kartą parengė bendrą pranešimo projektą dėl Europos investicijų banko (EIB) ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERPB) veiklos. Nėra jokių abejonų, kad dabartinė finansų krizė išryškino EIB ir ERPB darbo svarbą. Abu bankus reikia pagirti už pastangas kovoti su ekonomikos krizės pasekmėmis. Jie abu yra pasiruošę kovoti su žinomomis problemomis, ir aš norėčiau juos už tai pagirti.

Svarbu nagrinėti šiuos bankus kartu, kad būtų užtikrintas geresnis jų tarpusavio bendradarbiavimas ir išvengta dubliavimosi.

Abu bankai turi užtikrinti didžiausią galimą bendradarbiavimą, kad būtų pasirengę ir galėtų padėti atgaivinti ekonomiką. Ypač sveikintinas sprendimas 50 proc. padidinti mažųjų ir vidutinių įmonių kreditavimą. Iš pradžių MVĮ kreditavimui numatyta metinė 5 mlrd. EUR suma buvo padidinta iki 7,5 mlrd. EUR per metus 2008–2011 m.

Naujo finansavimo pavyzdys yra neseniai EIB patvirtinta 310 mln. EUR suma investicijoms į MVĮ Airijoje. EIB aiškiai nurodė, kad lėšų Airijos ir kitų šalių MVĮ galima skirti daugiau, taikant labai konkurencingas palūkanų normas. Mano nuomone, Europa turėtų pagalvoti apie Maršalo tipo planą, kuris buvo labai sėkmingas po Antrojo pasaulinio karo.

Jeigu, tarkime, pavyktų įtikinti EIB pasiskolinti iš Kinijos, gautas lėšas jis galėtų panaudoti padėdamas anksčiau atgaivinti ekonomiką. Šią paskolą būtų galima grąžinti pasinaudojant papildomais muito mokesčiais, kuriuos ES surinktų atnaujinusi užsienio prekybą, ir naujų PVM pajamų dalimi. Be to, tai leistų atsikvėpti valstybėms narėms ir palengvintų joms taikomus individualius reikalavimus laikytis Augimo ir stabilumo pakto, jeigu jos skolinasi papildomai.

2007 m. ES vidaus investicijos Kinijoje sudarė 7,16 mlrd. EUR, o Kinijos vidaus investicijos ES siekė tik 0,6 mlrd. EUR. Padidėjusi prekyba būtų naudinga ir ES, ir Kinijai. Aš žinau apie Komisijos Pirmininko, Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto ir Europos centrinio banko Pirmininko vizitą Kinijoje prieš Kalėdas. Neseniai įvykęs ES ir Kinijos aukščiausiojo lygio susitikimas yra vilties teikiantis ženklas.

Mes pakliuvome į bėdą, nes nesutelkėme dėmesio į problemas. Atėjo laikas skirti dėmesį ekonomikos atgaivinimui, kuris taip pat apima ir didesnę Europos konkurencingumą, apie kurį kalbama Lisabonos sutartyje. Labai džiaugiuosi pasiūlymais, kurie pateikti atsižvelgiant į energetikos krizę, klimato kontrolę ir ypač EIB vaidmenį šiose srityse. Aš taip pat džiaugiuosi, kad neseniai buvo paskelbtas Teismo sprendimas dėl bendro sprendimo procedūros ir kad dabar Parlamento vaidmuo svarstant klausimus, susijusius su šiais dviem bankais, padidės.

Savo pranešime aš pateikiau pasiūlymą – jam pritarė komitetas ir, esu įsitikinęs, pritarės Parlamentas – kad Komisija ir abu bankai reguliariai lankytųsi Ekonomikos ir pinigų politikos komitete ir informuotų jį, kaip koordinuojamas abiejų bankų vaidmuo ir įgyvendinama jų politika. Manau, kad tokie apsilankymai būtų labai naudingi. Mums reikia daugiau skaidrumo ir atskaitomybės. Girdėjome G. Browną, kalbantį apie šiuo dalykus tarptautinės finansų krizės akivaizdoje. Šiuo atveju tai būtų mūsų finansų institucijų ir tų, kuriuos iš dalies finansuoja finansų institucijos, atskaitomybė šiam Parlamentui.

Džiaugiuosi ryžtingais bankų tikslais, ypač klimato kontrolės ir energetikos srityse, ir tikiuosi, kad Parlamentas pritaris mano pateiktam pranešimui.

Joaquín Almunia, *Komisijos narys.* – (ES) Gerb. pirmininke, Komisijos vardu norėčiau pasveikinti Europos investicijų banko Pirmininką P. Maystadtą ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko Pirmininką T. Mirow. Norėčiau padėkoti jiems ir jų institucijoms už labai naudingą bendradarbiavimą su Komisija, ypač per šią sudėtingą kovą su ekonomikos krize.

E. Seppänenai, dėkoju jums už jūsų žodžius ir už jūsų, kaip pranešėjo, darbą sudėtingu klausimu, kuris, kaip jūs pats pasakėte, buvo sėkmingai išspręstas. Kalbu apie susitarimą per pirmąją svarstymą, kuris išspręs teises problemas dėl Europos investicijų banko (EIB) išorės įgaliojimo.

Šis išorės mandatas leidžia mums, pasinaudojus EIB ir suderinus su Europos politikos kryptimis, imtis griežtų ir veiksmingų priemonių tose politikos srityse, kurios yra ypač svarbios Europos Sąjungai ir visoms jos institucijoms, įskaitant šį Parlamentą.

Komisija džiaugiasi, kad nuo šiol Parlamentas tiesiogiai dalyvaus diskusijose dėl šio išorės įgaliojimo. Mes taip pat turime nuoširdžiai padėkoti Parlamentui ir Tarybai už jų lankstumą siekiant kuo greičiau susitarti, kad šių metų pabaigoje būtų išvengta neaiškumų, susijusių su galimybe toliau naudotis šio išorės įgaliojimo lėšomis ir priemonėmis.

2010 m. pradžioje naujoji Komisija pateiks atitinkamą teisės aktą Parlamentui ir Tarybai. Mes tikimės, kad per pirmąją svarstymą mums dar kartą pavyks užtikrinti teisinį išorės įgaliojimo stabilumą, nes jis, kaip jau minėjau, leidžia plėtoti visiems mums svarbias Europos politikos kryptis.

Aš taip pat norėčiau pasveikinti G. Mitchellą ir padėkoti jam už pranešimą. Pirmą kartą pranešimas skirtas ne tik Europos investicijų bankui, bet ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankui (ERPB). Mes pritariame, kad klausimus, susijusius su šiomis institucijomis, reikia spręsti kartu, ypač dabar, kai veiksmingas jų darbas turi sustiprinti mūsų vykdomą politiką, skirtą krizei įveikti, ir kai šių dviejų institucijų bendradarbiavimas yra labai svarbus.

Mes prašome abiejų bankų imtis visų priemonių. Praėjusių metų pabaigoje priimtame ekonomikos atgaivinimo plane mes paprašėme abiejų institucijų labai padidinti skolinimą, nors dabar ir joms sunku pritraukti lėšų rinkose.

Į šį prašymą jos atsiliepė imdamosi aktyvios veiklos tose srityse, kurioms, kaip minėjo G. Mitchell, turėtume teikti prioritetą, pvz., mažosioms ir vidutinėms įmonėms, energijos efektyvumo didinimo sektoriui ir kitoms sritims. Mes labai džiaugiamės, kad abiem bankams pavyko susitarti su Pasaulio banku ir parengti bendrą iniciatyvą, skirtą jų finansinėms priemonėms sustiprinti ir veiksmingiau naudoti skolinimo priemones Vidurio ir Rytų Europos šalyse, kurių padėtis yra ypač sunki.

Mes tikimės, kad iki kitų metų P. Maystadtui pritarus Tarybos ir Komisijos suburtos ekspertų grupės darbas ir diskusijos, skirtos apsvarstyti EIB išorės įgaliojimo ateitį, taip pat strateginę ERBP peržiūrą, kuri vyks naujosios Parlamento ir Komisijos kadencijos pradžioje, leis mums toliau naudotis jų žiniomis, skolinimo priemonėmis, finansų ir žmogiškaisiais ištekliais bei patirtimi ir prisidės įgyvendinant politiką, kuri turėtų būti Europos Sąjungos pamatas kitą dešimtmetį.

Gabriele Stauner, *Biudžeto kontrolės komiteto nuomonės referentė*. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau apibendrinti Biudžeto kontrolės komiteto nuomonę dėl Europos investicijų banko metinės ataskaitos.

Biudžeto kontrolės komitetas ragina EIB imtis aktyvesnių veiksmų ir įgyvendinti aktyvesnę politiką, skirta kovai su sukčiavimu, įskaitant visišką sukčiavimo, korupcijos, pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo netoleravimą. Nors praityje EIB ėmėsi veiksmų, kurie nusipelno mūsų pripažinimo, jis privalo ne laikytis pasyvios politikos, bet imtis konkrečių priemonių ir apibrėžti skaidrumo kriterijus siekiant užtikrinti atsekamumą. Taigi, korumpuotoms įmonėms neturėtų būti leista imti paskolų, taip pat turėtų būti užtikrinta veiksminga informatorių apsauga. EIB turėtų sustiprinti savo tiriamąją ir prevencinę funkciją.

Atsižvelgdami į dabartinę ekonomikos krizę mes norime, kad EIB būtų taikomi tie patys priežiūros reglamentai kaip ir komerciniams bankams, nes nevykdant realios priežiūros, EIB negalės būti patikimas žaidėjas paskolų rinkoje. Taip pat reikalinga nepriklausoma stebėsenos struktūra, užtikrinsianti EIB rezultatų kokybę ir elgesio kodekso laikymąsi.

Mes labiausiai rūpinsimės tuo, kad Parlamentas ateityje parengtų atskirą pranešimą dėl EIB veiklos. Mūsų nuomone, tokį pranešimą galima ir reikia parengti, nes valstybės narės yra vienintelės EIB akcininkės. Tai reiškia, kad jis yra tiesiogiai susijęs su Parlamentu ir turi tiesioginę biudžetinę atsakomybę. Labai jums ačiū.

Zsolt László Becsey, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (HU) Visų pirma norėčiau padėkoti abiem pranešėjams už pranešimą. Džiaugiuosi, kad klausimai, susiję su dviejų finansinių institucijų problemomis, svarstomi tuo pačiu metu, ir manau, kad ateityje turėsime išsamiau išnagrinėti abi šias institucijas.

Pirmasis klausimas yra dubliavimas. Akivaizdu, kad turime kažkaip atskirti dviejų institucijų funkcijas ir leisti joms glaudžiau bendradarbiauti. Pastebėjau, kad didžiausius projektus pranešėjas priskyrė Europos investicijų bankas, Europos plėtros ir rekonstrukcijos bankui palikdamas veiklą, susijusią su mažesnėmis įmonėmis. Vis dėlto aš manau, kad specializacija yra reikalinga.

Džiaugiuosi, kad Parlamentui pagaliau pavyko pasiekti Meką ir kad jis gali dalyvauti diskusijose dėl ateities perspektyvų. Laikau si atsargaus požiūrio vidaus ir išorės pasirinkimo klausimu. Prieš dvylika metų Vengrijoje tikėjome, kad galime visiems laikams pamiršti TVF, kuris dabar stovi ant mūsų slenksčio ir mes bėgame prašyti jo paskolos.

Prieš keletą metų mes manėme, kad EPRB neskirs didelio dėmesio valstybėms narėms, pvz., nepriklausančioms euro zonai, ir orientuosis į Rytus; dabar mes džiaugiamės, kad jis ir Pasaulio bankas sudarė galimybes įsteigti didelį Vidurio Europos fondą.

Norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad, mano, kaip politinės frakcijos atsakingos darbo grupės pirmininko, nuomone, mažųjų ir vidutinių įmonių likvidumas ir finansavimas yra būtinas; todėl raginu kuo greičiau įgyvendinti neseniai priimtus sprendimus, kad kartu su komerciniais bankais galėtume sudaryti veiksmingas likvidumo sąlygas visų pirma Vidurio Europos mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

Udo Bullmann, *PSE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, dabartinę ekonomikos krizę analizuojame kaip disbalansą tarp laisvosios rinkos ir visuomenės suinteresuotumo. Mums visada pavykdavo sužadinti visuomenės susidomėjimą finansų rinka ir realiais ekonomikos procesais. Todėl šiandieninės diskusijos dėl viešųjų investicijų bankų yra labai svarbios, nes jie yra sąlyčio taškas, jie leidžia rinkai veikti ir yra visuomenės įgaliojimai atstovauti mūsų ateities interesams. Todėl spėju, kad šiandien su mumis esančių šių bankų pirmininkų ateityje mums reikės dar labiau nei dabar ar kada nors anksčiau.

G. Mitchello pranešime svarbiausi du aspektai. Jis ragina bankus pasidalyti darbo funkcijas, dėmesį sutelkiant į stipriąsias puses. Jis taip pat siūlo mums sudaryti galimybę bankams daugiausia dėmesio skirti uždaviniams, kuriuos mums reikės spręsti ateityje. Šie uždaviniai yra klimato kaita, susirūpinimas, kad nesiėmus priemonių mums gresia masinis nedarbas ir recesija, ir mažųjų bei vidutinių įmonių raginimas kurti viešąją infrastruktūrą, kad galėtume siekti pažangos, šiek tiek atsikvėpti ir įvertinti padėtį. Todėl norėčiau padėkoti G. Mitchellui už puikiai atliktą darbą. Jis parengė naudingą pranešimą. Europos Parlamentas kovojo už tai, kad išsaugotų savo vaidmenį, kurio ateityje imsis dar tvirčiau. Tai mano frakcijos pozicija.

Norėčiau pasakyti dar vieną pastabą G. Stauner, kuri ką tik kalbėjo apie priežiūros reglamentus. Sutinku, kad viešiesiems bankams turi būti taikomi priežiūros reglamentai ir tinkama kontrolė. Vis dėlto jiems negalima taikyti tų pačių reglamentų, kurie taikomi paprastiems bankams, nes tokiu atveju jie negalėtų prisiimti rizikos, kurią mes dažnai prašome prisiimti. Dėl šios priežasties aš pritariu kitokiai kontrolei.

Wolf Klinz, *ALDE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Europos investicijų bankas ir Europos plėtros ir rekonstrukcijos bankas ilgą laiką buvo nepastebimi. Pastaraisiais metais didelė dalis visuomenės vargu ar žinojo, kad jie yra. Tikiuosi, kad per finansų ir ekonomikos krizę viskas pasikeis, nes šios dvi Europos institucijos tapo ypač svarbios.

Atsižvelgiant į tai, kad šie bankai yra sukaupę dideles sumas pinigų, kuriuos jie paskirsto kaip paskolas, būtina užtikrinti, kad jie dirbtų remdamiesi aiškiais kriterijais ir principais. Tai, kad jie yra viešos institucijos, savaime neįrodo, kad šių principų yra laikomasi. Pvz., Vokietijoje yra valstybinių bankų, kurie pažeidė minėtus principus ir susidūrė su tais pačiais sunkumais, kaip ir daugelis privačių bankų. Tikiuosi, kad EIB ir EPRB rinksis prioritetus remdamiesi labai aiškiais sumetimais ir kad šiuos prioritetus ateityje, žvelgdami į dabartį, galėsime apibūdinti kaip teisingus ir praktiškus.

Svarbiausia – ir šiuo atveju galiu tik palaikyti bankus – yra tai, kad jie toliau dėmesį sutelkia į vidutines įmones, kurios yra Europos ekonomikos yra pagrindas, ir į projektus, kurie aiškiai atitinka tvarumo kriterijų. Bankai turi labai aukštą reitingą, aukštesnį už AAA. Jis leidžia jiems gauti ir teikti finansavimą palyginti palankiomis sąlygomis. Privalome užtikrinti, kad per daug jų neapkrautume ir ypač per krizę nebandytume panaudoti jų kaip kapitalo šaltinio tose srityse, kurios kiti kapitalo šaltiniai gali būti išsekę.

Džiaugiuosi, kad nuo kitų metų Europos Parlamentas dalyvaus priimant sprendimus dėl prioritetų. Manau, kad didesnė nei praeityje bankų atskaitomybė Parlamentui taps naudinga ir konstruktyviaus bendradarbiavimo pagrindu.

Ir paskutinis dalykas: norėčiau paraginti abu bankus įdėti daugiau pastangų ir užtikrinti, kad jų veikla nesidubliuotų. Priešingai – jie turėtų dirbti papildydami vienas kitą.

Mano nuomone, taip pat svarbu, kad ERPB toliau tęstų veiklą pereinamojo laikotarpio šalyse, nes mes negalime palikti jų likimo valiai, ypač per krizę.

Sepp Kusstatscher, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, visų pirma norėčiau padėkoti nariams, atsakingiems už abu pranešimus, kuriems Žaliųjų/Europos laisvojo aljanso frakcija pritaria. Mes pritariame Europos investicijų banko veiklos išplėtimui besivystančiose šalyse. Mes ilgą laiką agitavome už tai, kad EIB projektų finansavimas būtų susietas su socialiniais ir aplinkos standartais bei žmogaus teisėmis. Dabar tai bus įgyvendinta praktiškai Bendrijai suteikus garantijas EIB projektams. Norėtume padėkoti Biudžeto komitetui, kuris ėmėsi šio uždavinio ir įvykdė jį kartu su Taryba.

EIB yra labai svarbi priemonė ES, leidžianti kontroliuoti valstybių narių socialinį, aplinkosauginį ir ekonominį vystymąsi. Todėl norėčiau paraginti sugriežtinti visų EIB remiamų projektų kontrolę siekiant nustatyti, ar tikrai užtikrinamas socialinis ir aplinkos tvarumas ir pelningumas. Tai ypač svarbu, atsižvelgiant į dabartinę finansų ir ekonomikos krizę.

Pvz., EIB padarytų didelę klaidą, skirdamas paramą dideliems projektams, pvz., tilto per Mesinos sąsiaurį arba Brenerio tunelio, skirto greitaeigiems keleiviniams traukiniams, statybai. Šiems projektams reikia daug

technikos ir kapitalo. Parama, skirta esamai infrastruktūrai modernizuoti ir išplėsti, yra naudingesnė vertinant ją darbo rinkos ir poveikio aplinkai požiūriu.

Kiekybinis augimas susijęs su pasenusia filosofija „greičiau, aukščiau, toliau“. Mūsų piliečiams ir aplinkai reikalinga tvari socialinė ir aplinkos politika. Ačiū.

Konstantinos Droutsas, GUE/NGL frakcijos vardu. – (EL) Gerb. pirmininke, pranešime džiaugiamasi dviejų bankų veikla, bet nėra paminėta, jų atsakomybė ir indėlis į kapitalizmo krizę. EIB ėmėsi skolintojo bankams ir įmonėms vaidmens, siedamas prisidėti prie kapitalo pajamų.

Į Europos Sąjungos ekonomikos atgaivinimo priemonės įtrauktos privalomos finansinio taupymo priemonės. Europos Sąjungai būdinga paprastiems žmonėms nepalankios Lisabonos strategijos, Stabilitumo pakto ir Maastrichto sutarties politikos, kurios tikslas – krizės naštą perkelti ant darbininkų pečių, mažinant atlyginimus, įtvirtinant lanksčias darbo sutartis ir priimant naujus apsisąjūgimą sumažinančius pakeitimus.

Vienas puikus pavyzdys yra mano šalis, kuriai per penkerius metus du kartus pradėta taikyti perviršinio deficito procedūra. Komisija reikalauja ilgalaikių priemonių: papildomų priemonių, skirtų socialinėms išlaidoms, ypač visuomenės sveikatos priežiūrai, sumažinti, nors privatusis sektorius šioje srityje tampa turtingesnis. Ji taip pat reikalauja padidinti mokesčius pagrindinėms vartotojų prekėms ir PVM.

Vienintelė paprastų žmonių interesus atitinkanti politika – atmesti visas kapitalo primestas priemones, kuriomis remiasi beveik visos jėgos, pritariančios Matschitui ir Europos Sąjungai, ir suformuoti socialinį ir politinį aljansą, kuris įgyvendintų liaudies ekonomiką ir liaudies valdžią.

John Whittaker, IND/DEM frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, didžiausią nerimą man kelia teiginys, kad Europos investicijų bankas (EIB) yra labai svarbus kovojant su finansų krize, kad jis gali veikti kaip ES masto organizacija ir suteikti paskatas tais atvejais, kai valstybėms narėms savarankiškai nepavyksta to padaryti.

Kyla pavojus, kad jeigu jis per daug išplės savo veiklą ir, kaip siūloma, pradės remti komercinius bankus bei vyriausybes, jo pavydėtinau aukštas kreditavimo reitingas gali smukti kaip ir kai kurių mūsų vyriausybių.

EIB finansinis svertas siekia 35 kartus, jo akcininkės yra valstybių narių vyriausybės. Kiltų daug problemų, jeigu jis bankrutuotų kaip kai kurie mūsų komerciniai bankai. Pranešime EIB net gi skatinamas padidinti skolinimą naudojantis naujoviškais finansinėmis priemonėmis. Manau, kad pasauliui jau užtenka gudrių finansinių triukų.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, visų pirma norėčiau nuoširdžiai padėkoti mūsų kolegai iš Suomijos E. Seppäneniui už jo pastangas siekiant kompromiso su Komisija ir Taryba dėl EIB paskolų ir Bendrijos garantijų.

Kaip visi žinome, Europos Parlamentas laimėjo bylą Teisingumo Teisme, atitinkamas Tarybos sprendimas buvo panaikintas, bet galios dar metus iki naujo sprendimo priėmimo. Komisija pasiūlė bendro sprendimo procedūrą. Rytoj mes balsuosime dėl trialoge pasiektu kompromiso ir taip užbaigsime šią procedūrą.

Svarbu prisiminti, kad EIB buvo sukurtas finansuoti finansines operacijas Europos Sąjungoje. Todėl EIB suteiktos Bendrijos garantijos nuostoliams atlyginti ir paskolų garantijos yra jos veiklos už ES ribų pagrindas. Pasiūlymas, kurį šiandien svarstome, apima 10–15 proc. EIB veiklos, t. y. banko veiklą už ES ribų narystei besirengiančiose šalyse, Viduržemio jūros regiono valstybėse, Azijoje, Lotynų Amerikoje ir Pietų Afrikoje. Ši EIB veikla ypač svarbi vidutinio ekonominio išsivystymo šalyse ir infrastruktūros, finansų bei prekybos sektoriuose. Ši EIB veikla yra ypač svarbi atsižvelgiant į pasaulinę finansų krizę ir recesiją.

Džiaugiuosi, kad mums pavyko pasiekti kompromisą visais svarbiausiais klausimais, pvz., dėl naujo pasiūlymo dėl sprendimo pateikimo termino – 2010 m. balandžio 30 d., taip pat dėl pabaigos datos – 2011 spalio 31 d., t. y. aštuoniolika mėnesių nuo pateikimo termino.

Europos Parlamentas iš dalies pakeitė Komisijos pasiūlymą, pabrėždamas žmogaus teises, vystymosi politiką, energijos išteklių įvairinimą, strategiskais svarbių dokumentų reikalavimą, didesnę EIB politikos ir veiklos skaidrumą.

Pasiektas geras rezultatas ir aš tikiuosi, kad rytoj kompromisui bus pritarta reikalinga dauguma. Tikiuosi visų šio Parlamento frakcijų palaikymo.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Gerb. pirmininke, norėčiau prisijungti prie kolegų EP narių ir pagirti Biudžeto komiteto pranešimą už atliktą darbą ir už kovą už Europos Parlamento teises ir privilegijas.

Remiantis 2008 m. lapkričio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimu Europos Parlamentui suteikto bendro sprendimo priėmimo galios šioje srityje. Be to, Europos investicijų bankui suteiktas aiškus įgaliojimas remti tvarų ekonominį ir socialinį vystymąsi, besivystančių šalių integraciją į pasaulio ekonomiką, kovą su skurdu, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių įtvirtinimą šiose šalyse.

Todėl mes sieksime užtikrinti, kad EIB investicijos būtų skirtos šiems tikslams.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Europos investicijų bankas yra didžiausias pasaulio bankas ir aišku, kad jis gali atlikti svarbų vaidmenį plėtojant ekonomiką tiek Europos Sąjungos vidaus rinkoje, tiek už jos ribų. Šiuo metu teikiama daug pasiūlymų, kurie galėtų išplėsti Europos investicijų banko atliekamas funkcijas. Aš, Ekonomikos komiteto narė, daugelio tų pasiūlymų jau net negaliu prisiminti. Atrodo, dabar visi žino, ką Europos investicijų bankas turi daryti. Taip pat yra daug pasiūlymų, kad reikėtų naujai įvertinti banko atliekamas operacijas ir už Europos Sąjungos ribų. Pranešėjo parengtas dokumentas kaip tik ir skirtas pratęsti Bendrijos garantijų galiojimą Europos investicijų banko paskolų projektams už Europos Sąjungos ribų nuostoliams dengti.

Pasiūlymų įvairovė aiškiai rodo, kad reikėtų platesnio pobūdžio debatų apie Europos investicijų banko veiklą ir kuria kryptimi ta veikla turėtų būti plėtojama. Aš tikiuosi, kad Komisija ras laiko atidžiau pažiūrėti į šią problemą bendrame Europos ekonomikos skatinimo plano kontekste. Dėl Europos investicijų banko teikiamų garantijų yra numatyta daug papildomų sąlygų, kad būtų atsižvelgiama į žmogaus teises ir tolygios plėtros aspektus. Tai sveikintina iniciatyva, tačiau Europos Sąjunga savo išorės politikoje turėtų siekti, kad kiti bankai, veikiantys trečiojoje šalyje, taip pat įgyvendintų arba vykdytų savo veiklą remdamiesi šiais principais. Tik tada už Europos Sąjungos ribų bus tolygi konkurencija ir Europos investicijų bankas nerizikuos patirti daug nuostolių.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary P. Maystadtai, mano pirmasis klausimas susijęs su Europos investicijų banko ataskaita. Norėčiau sužinoti, ar buvo sukurta reguliavimo ir priežiūros misija, kurios prašė Parlamentas? Be to, Komisijos nary, aš negaliu suprasti, kodėl jūs nesiimate iniciatyvos, kurios teisė jums numatyta 105 straipsnyje, perduoti šį klausimą Tarybai, kad tokios misijos galėtų imtis Europos centrinis bankas. Gaila, kad jūsų atsakymai man buvo labai neaiškūs.

Taip pat norėčiau paminėti garantijų klausimą. Man nesuprantama, kodėl tokiu būdu suteikta garantija nėra kompensuojama. Dėl suplanuotos maždaug 30 mlrd. EUR garantijos Sąjungos biudžetas neteks nuo 30 mln. iki 100 mln. EUR. Aš taip pat nesuprantu, pirmininke, kodėl nebuvo kreiptasi į Biudžeto kontrolės komitetą, į kurio kompetenciją patenka su Europos investicijų banku susiję klausimai, ir nebuvo jo paprašyta pateikti nuomonę dėl Bankui suteikiamos garantijos.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gerb. pirmininke, Europos investicijų bankas ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas yra dvi ypač galingos institucijos, kurios gali prisidėti prie regioninio vystymosi tiek Europos Sąjungoje, tiek ir už jos ribų. Tai ypač akivaizdu dabar, kai atsidadė finansų krizė ir sumažėjo galimybės gauti investicijų paskolas.

Nors daugelis bankų labai sumažino ES kaimyninių šalių finansinėms programoms teikiamas paskolas, abu minėti bankai ėmėsi ryžtingai skatinti investicijas į transportą arba aplinką.

Europos investicijų bankas taip pat yra pagrindinis paskolų ir paskolų garantijų šaltinis mažosioms ir vidutinėms Europos įmonėms. Šiuo sunkiu laikotarpiu verslininkams jo parama yra neįkainojama. Labai svarbu ir tai, kad į šiuos prioritetus, kuriuos įgyvendina Europos investicijų bankas, yra įtrauktas tvarios ir saugios Europos Sąjungos energetikos konkurencingumo užtikrinimas.

Thomas Mirow, EBRD. – Gerb. pirmininke, nuoširdžiai dėkoju už šį pranešimą ir galimybę tęsti lapkričio mėn. su komitetu pradėtas diskusijas. Jos pradėtos pačiu laiku ir yra sveikintinos dėl trijų priežasčių.

Pirma, finansų ir ekonomikos krizės akivaizdoje glaudesnis EPRB ir EIB bendradarbiavimas yra ypač svarbus. Krizė taip pat reiškia ir tai, kad viešųjų tarptautinių finansinių institucijų bendradarbiavimas nėra politinis siekis, bet būtinybė.

Susidūrėme su labai dideliu privačių kredito srautų sumažėjimu, todėl praėjusį mėnesį su Pasaulio banku parengėme bendrą TFI veiksmų planą, skirtą bankų sistemai ir skolinimui realiai ekonomikai Vidurio ir Rytų Europoje paremti.

Jis siekia 24,5 mlrd. EUR 2009 m. ir 2010 m., o EPRB dalis jame sudaro 6 mlrd. EUR. Veiksmų plane pripažįstama, kad siekiant sėkmingai kovoti su krize Europos integruotose finansų rinkose būtina, kad

neatidėliotinių ir suderintų veiksmų imtųsi visos suinteresuotos šalys: motininiai bankai, kuriems priklauso didelė regiono finansų sektorių dalis; svarbūs vietos bankai; tarpvalstybinių bankų grupių vadovybė kilmės ir priimančiose šalyse; Europos institucijos ir TFI. Siekdami įgyvendinti planą dirbame su visomis šiomis suinteresuotomis šalimis ir plėtojame koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonės, kad tai būtų galima padaryti.

Kaip matome – ir matėme praėjusį rugpjūčio mėn. kilus bankų krizei Gruzijoje, kurią paskatino konfliktas – TFI bendradarbiavimas, atsiradęs iš reikalo, yra veiksmingiausias.

Antra, globojamos Europos Sąjungos, naujos EPRB ir EIB bendradarbiavimo struktūros atveria naujas galimybes dirbti kartu.

Visų pirma kalbu apie kuriamą Vakarų Balkanų investicijų sistemą, taip pat apie Europos Vadovų Tarybos neseniai paskelbtą Rytų partnerystę, kuri prisidės prie sėkmingo bendradarbiavimo, įgyvendinamo pagal supratimo memorandumą ir kaimynystės investicijų priemonę.

Šios iniciatyvos, sustiprintos EB lėšomis, leidžia mums dirbti kartu prie specifinių projektų ir programų suvienijus visų institucijų jėgas ir suteikia galimybę plėtoti bendrą darbą.

Manau, kad tai skatina pasidalyti darbo funkcijas, taikyti bendras žinias ir būtinas bendradarbiavimo priemones, įskaitant bendrus standartus, kurių jūs reikalaujate.

Trečia, Europos Parlamento nuomonę vertinu kaip reikalingą ankstyvą indėlį į EPRB ketvirtąją kapitalo išteklių peržiūrą, kuri bus baigta per mūsų metinį susitikimą Zagrebe 2010 m. gegužės mėn.

ERPB aktyviai reaguoja į krizę: mes remiame savo klientus šalyse, kuriose vykdomė veiklą; plečiame savo priemones ir siekiame 2009 m. investuoti 7 mlrd. EUR – 20 proc. daugiau.

Kartu turime pripažinti, kad mūsų rizika taip pat auga. Dar nėra visiškai aišku, kaip dabartinė padėtis atsilieps mūsų portfeliui ir verslo plėtrai. Vis dėlto labiau nei bet kada akivaizdu, kad siekdami įvykdyti savo įsipareigojimus akcininkams ir šalims, kuriose vykdomė veiklą, turime bendradarbiauti su EIB ir su Europos Sąjunga.

PIRMININKAVO: ADAM BIELAN

Pirmininko pavaduotojas

Philippe Maystadt, EIB pirmininkas. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, visų pirma leiskite man dar kartą padėkoti jums, kad suteikėte man galimybę tęsti konstruktyvų dialogą, kuris per kelerius metus nusistovėjo tarp Europos investicijų banko ir Parlamento.

Aš ypač laimingas, kad turiu galimybę aptarti du šiandien mums pateiktus pranešimus, nes tai tokie pranešimai – t. y. G. Mitchello ir E. Seppänen, – kurie yra įdomūs ir juose keliama vien tik aktualūs klausimai. Tikiuosi, kad turėsime galimybę sugrįžti prie šių klausimų vėliau.

Dabar, žinoma, mes susiduriame su nepaprasto masto krize – tikriausiai su didžiausia krize nuo Antrojo pasaulinio karo pabaigos – ir dėl to šioje padėtyje visiškai normalu, kad valstybės narės ragina dvi mūsų institucijas pabandyti padėti Europos Sąjungai reaguoti į šią krizę. Jūs žinote, kad susiklosčius šiai padėčiai valstybės narės, kurios yra mūsų steigėjos, prašo EIB 2009 m. gerokai padidinti skolinamų pinigų sumą, t. y. padidinti apytikriai 30 proc. palyginti su pirminėmis prognozėmis, ir nukreipti šią papildomą sumą į tokia tris sritis, kaip: pirma, mažosioms ir vidutinėms įmonėms skirtos paskolos bankams; antra, energetika ir visų pirma kova su klimato kaita; speciali pagalba toms šalims, kurios labiausiai nukentėjo nuo krizės.

Kokią tašką mes pasiekėme šiandien? Aš pateiksiu jums statistinius duomenis už praėjusius tris 2008 m. mėnesius – kitaip tariant, pradedant tuo laiku, kai EIB buvo pateikti pirmieji prašymai – ir pirmuosius du 2009 m. mėnesius. Per tuos penkis mėnesius mes paskolinome daugiau nei 31 mlrd. EUR, kurie sudaro 38 proc. padidėjimą palyginti su tuo pačiu 2007 m. pabaigos – 2008 m. pradžios laikotarpiu. Pirmojoje srityje, kalbant apie paskolas mažosioms ir vidutinėms įmonėms, per šį trumpą laikotarpį buvo išduota 5,6 mlrd. EUR. Keletas iš jūsų pabrėžė, kad šioje padėtyje svarbu padėti mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Faktiškai mes imamės labai ypatingų veiksmų šioje srityje ir aš jau galiu pasakyti jums, kad mūsų nustatytas tikslas – per 2008 ir 2009 m. išduoti 15 mlrd. EUR šių paskolų – bus viršytas.

Kalbant apie antrą tikslą, t. y. energetiką ir kovą su klimato kaita, mes taip pat ėmėmės konkrečių veiksmų ir tai darome toje padėtyje, kurioje turi būti suteikiamas finansavimas automobilių pramonei. Mes turime

pasakyti aiškiai, kad šiame sektoriuje mūsų finansavimas nukreipiamas projektams, susijusiems su ekologiškų automobilių moksliniais tyrimais, kūrimu ir gamyba, t. y. automobilių, kurie atitiks naujus Sąjungos standartus dėl išmetamo CO₂ kiekio mažinimo.

Pagaliau kalbant apie trečią sritį: pagalba skirta šalims, kurios labiausiai nukentėjo nuo krizės. Per tą patį penkių mėnesių laikotarpį mes išdavėme paskolų: 910 mln. EUR – Vengrijai, 600 mln. EUR – Latvijai, 1 mlrd. EUR – Rumunijai ir 1,1 mlrd. EUR – Lietuvai.

Todėl, mano manymu, galiu pasakyti, kad mes darome viską, kas įmanoma, kad atsiliptume į valstybių narių prašymus ir nedelsdami įgyvendintume sutartas priemones. Pats Thomas Mirow jau užsiminė apie bendrą Tarptautinės finansų korporacijos ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko veiksmų planą, kuriuo būtų siekiama padėti Vidurio ir Rytų Europos bankininkystės sektoriui.

Žinoma, šis mūsų paskolų sumos padidėjimas įmanomas tik kapitalo, dėl kurio susitarė mūsų akcininkai, padidinimo – jis valstybėms narėms nieko nekainuos. Tačiau buvo nuspręsta, kad reikia gauti mūsų akcininkų leidimą paversti savo rezervus į kapitalą.

Kai kurie iš jūsų klausinėjo apie EIB kontrolę ir priežiūrą. Aš asmeniškai manau, kad klausimas visiškai teisėtas. Kai taip plečiasi finansinės institucijos yra įprasta nerimauti, kaip jos kontroliuojamos. Kaip tik tai jau įgyvendinta ir nėra nesvarbu: yra tam tikro lygio vidinė kontrolė ir visų pirma yra išorės kontrolė, kurią vykdo nepriklausomas audito komitetas, kuris tiesiogiai atsiskaito mūsų valdytojams. Be to, Lisabonos sutartyje numatoma stiprinti šį audito komitetą, jį papildant žmonėmis, kurie įrodė bankų priežiūros patirtį.

Ar mes galėtume siekti daugiau? Aš norėčiau priminti jums, kad Audito Rūmai jau kontroliuoja EIB veiklą, kai ji susijusi su lėšų iš Europos biudžeto naudojimu. Ar mes turėtume toliau siekti pereiti prie oficialios banko priežiūros sistemos?

Kaip tik to tikisi G. Stauner. U. Bulman atkreipė dėmesį, kad reikalai galbūt buvo ne tokie jau paprasti. Bet kuriuo atveju tai verta aptarti. Aš šiandien galiu tik patvirtinti, kad EIB yra visiškai pasirengęs tam, kad jo atžvilgiu būtų vykdoma oficiali banko priežiūra, jeigu manoma, kad ji apsimoka.

Šiuo metu mes, kartu su Liuksemburge esančia Finansų sektoriaus priežiūros komisija, organizavome tam tikrą neoficialią priežiūrą.

Atsakydamas J.-P. Audy norėčiau pasakyti, kad veiksmai, kurių praėjusiais metais jis prašė Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto (angl. CEBS) imtis, buvo atlikti. Todėl mes klausinėjome EBPK, bet jis informavo mus, kad jis pats neturi jokių įgaliojimų šioje srityje ir negalėtų veikti netgi patariamajame vaidmenyje. Todėl mes iki šiol esame rankose tų, kurie šia prasme norėtų imtis iniciatyvos. Aš sakau dar kartą, kad mes esame atviri tokioms iniciatyvoms.

Baigiamasis žodis dėl dviejų mūsų institucijų bendradarbiavimo: Thomas Mirow jau pažymėjo, kad jis gerokai pasitobulino, ypač Vakarų Balkanuose ir kartu su mūsų kaimynais rytuose, o pastaruoju metu – Turkijoje. Kad laikyčiausi kalbėjimui skirto laiko aš noriu pasakyti tik tai, kad mes visiškai sutinkame su rekomendacijomis, aiškiai išdėstytomis G. Mitchello pranešime. Mes manome, kad būtų naudinga abiem mūsų institucijoms, taip pat mūsų skolintojams, kad mes pereitume prie racialesnio ir praktiškesnio darbo pasidalijimo.

Baigdamas kalbėti apie E. Seppäneną pranešimą, aš norėčiau pasakyti, kad mes labai vertiname konstruktyvų E. Seppäneną požiūrį. Jis siūlo laikiną sprendimą, kuris leistų EIB tęsti savo veiklą ir kuriuo būtų nustatyta išsamių diskusijų dėl vaidmens, kurį EIB turėtų vaidinti ne Europos Sąjungoje, terminas. Aš neabejoju, kad tai yra diskusija, kuriai mes išievojome šiek tiek laiko ir kuri, mano manymu, prasidėjo kaip tik tinkamu momentu.

Joaquín Almunia, *Komisijos narys*. – (ES) Gerb. pirmininke, aš noriu padėkoti visiems Parlamento nariams, kurie pasisakė šioje diskusijoje. Aš manau, kad daugumoje pasisakymų ne tik išreikštas aukšto lygio sutarimas ir konsensusas dėl gairių, kurias ką tik išdėstė dviejų bankų pirmininkai šiuo krizės laikotarpiu, bet ir galimybė. Naudodami savo išteklius ir veiksmus bankai ketina paremti tokias svarbias Europos Sąjungos politikos sritis kaip: energijos vartojimo efektyvumą, kovą su klimato kaita, paramą mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir paramą švariąjai technologijai sektoriuose, kurie šiuo metu yra labai nukentėję, pvz., automobilių pramonės.

Aš manau, kad šiuo atveju taip pat yra labai aiškus sutarimas, kad reikia kiek įmanoma intensyviau abiejų bankų veiksmus šiose labai krizės paveiktose arba nukentėjusiose šalyse tiek Europos Sąjungoje, tiek ir už jos ribų. Aš sutinku su visais tais Parlamento nariais, kurie paprašė bankų daryti daugiau. Aš nesutinku su

asmenimis, kurie šiuo sunkiu laikotarpiu liepia bankams daryti mažiau arba būti apdairesniems. Aš manau, kad tokių bankų kaip Europos investicijų banko arba Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko buvimas ypač pasiteisina tokiu laikotarpiu kaip šis.

Aš turiu keletą paskutinių žodžių pasakyti dėl pastabų apie EIB priežiūrą. Man džiugu, kad P. Maystadt parodė savo atvirumą, su kuriuo aš jau susidūriau anksčiau siekiant persvarstyti šį klausimą ir rasti sprendimą jam, kaip buvo paminėta praėjusių metų diskusijoje.

Žinoma, Komisija pasirengusi nedelsdama pradėti dirbti kartu su P. Maystadtu siekiant nustatyti veiksmingiausias priemones, kurios tuo pat metu atitiktų mūsų taisykles, kad būtų galima rasti tokios svarbios problemos sprendimą, ypač laikotarpiu, kai EIB ir taip pat EBRD turi imtis rinkų, kuriose daug sunkiau nei ankstesniais metais padidinti finansavimą palankiomis sąlygomis ir kuo didesniu kredito reitingu, su kuriuo abu bankai dirba.

Gay Mitchell, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, leiskite man padėkoti Komisijos nariui ir abiem pirmininkams už jų įnašą ir visiems prisidėjusiems Parlamento nariams.

Leiskite man atsakant išreikšti tris trumpas mintis. Pirmininko P. Maystadto pateiktos pastabos, kad papildoma EIB finansinė parama sudarys sąlygas skubioms išmokoms ir padės tikrajai ekonomikai, ypač proteguojant gerus projektus ir padedant perspektyvioms bendrovėms šiais sunkiais laikais, yra labai padrąsinančios. Mano nuomone, mums reikia kiek įmanoma remti dedančias pastangas įmones, kad suteiktume joms kreditus, kurių joms reikia norint išsaugoti savo verslą ir užtikrinti, kad nebūtų parastos darbo vietos.

Tačiau pranešime raginama būti budriems stebint, kaip komerciniai bankai panaudoja EIB paskolas, ir šia prasme komerciniams bankams ir EIB laikytis elgesio kodekso. Aš tikiuosi, kad Parlamento nariai tikriausiai pastebi tai iš kai kurių pateiktų pastabų.

Antra, dabartinė nuotaika Europoje yra vienas iš nuogąstavimų – kai kuriose šalyse gyvenamųjų būstų kainos toliau staigiai mažėja, o žmonės kaupia savo santaupas. Norint įveikti šio pinigų trūkumo poveikį, mes privalome pradėti kalbėti apie atsigavimą. Mes nusigręžėme nuo pasaulio, kai jis pateko į krizę, kurioje esame mes. Mes vėl nusigręžiame nuo pasaulio. Pagyvėjimas artėja – jis gali prasidėti šių metų pabaigoje arba galbūt kitais metais, bet jis prasidės. Mums reikia pradėti kalbėti apie atsigavimą, ruošti pagyvėjimui ir būti pakankamai konkurencingais, kad galėtume pasinaudoti pagyvėjimo pranašumus. Aš primygtinai siūlau tai šiandien trims institucijoms, kurioms šiandien čia atstovaujama, ir Parlamentui.

Pagaliau būtina, kad EIB ir ERPB kartu dirbtų su kitomis tarptautinėmis ir regioninėmis finansų institucijomis – tokiomis kaip: Pasaulio bankas, Azijos plėtros bankas ir Afrikos plėtros bankas – siekiant paskatinti plėtrą labiau nuo Europos nutolusiuose regionuose. Šie bankai turi teigiamą poveikį teikiant pagalbą besivystančioms šalims, bet manau, kad šį poveikį reikia tinkamai įvertinti.

Į žemės nuosavybės finansavimą besivystančiose šalyse reikia žiūrėti kaip į investicines sąnaudas pagal EIB skolinimo užsienyje įgaliojimą. Aš ne kartą kėliau šį klausimą. Šalis, iš kurios atvykau, patyrė badmetį. Mes patyrėme visokių dalykų, kuriuos šiuo metu patiria Afrikos šalys. Mūsų salos šiaurės rytų dalį pakeitė tai, kad žmonės investavo į visai mažus žemės sklypelius.

Pažvelkime į šį besivystančioms šalims skirtą modelį. Mums reikia jų kaip būsimų prekybos partnerių. Todėl aš raginu abu bankus atsižvelgti į tai, ką aš pasakiau čia, nes manau, kad tai yra būdas padėti besivystančiam pasauliui. Kaip tik šį klausimą šiandien vos prieš kelias minutes iškėlė Didžiosios Britanijos ministras pirmininkas ir aš gerai vertinu šį ypatingą dėmesį abiem bankams.

Ačiū jums, gerb. pirmininke, už galimybę atsakyti šioje diskusijoje. Aš tikiuosi, kad mes toliau judėsime pirmyn savitarpio bendradarbiavimo atmosferoje siekiant naudoti Europai.

Esko Seppänen, pranešėjas. – (FI) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, aš atkreipiu dėmesį, kad šiame Parlamente yra didžiulis bendras sutarimas dėl Europos investicijų banko naujo skolinimo užsienyje įgaliojimo teisinio pagrindo.

Kadangi EIB atstovai atvyko vėlai ir negirdėjo mano pirmojo pasisakymo, norėčiau atkreipti jų dėmesį į tai, kad klausimas šiuo metu sprendžiamas pagal bendrų sprendimų priėmimo procedūrą ir kad Europos Parlamentas nebėra lengvai įveikiama kliūtis, kaip buvo iki šiol su Europos investicijų banko susijusiais klausimais.

Ateityje EIB nebegalės pasikliauti kelių patikimų Parlamento narių parama. Bendrų sprendimų priėmimo procedūroje jam reikės aiškos Europos Parlamento paramos. Kad taip būtų, EIB reikia pereiti prie konstruktyvesnės praktikos Europos Parlamento atžvilgiu, negu tos, kuri, mūsų manymu, buvo tuo metu, kai buvo svarstomas šis įgaliojimas. Aš manau, kad per šį laikotarpį tai buvo išaiškinta bankui ir tikiuosi, kad jis supranta signalą, kurį Parlamentas pasiuntė jam. Viskas gerai, kas gerai baigiasi.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2009 m. kovo 25 d., trečiadienį.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), raštu. – (IT) EIB vaidmuo įgyvendinant Europos plėtros ir sanglaudos politiką tampa vis svarbesnis.

Nors praeityje EIB sulaukė šiek tiek kritikos, nes buvo manoma, kad sutelkdamas savo pastangas visų pirma į visuomenines institucijas jis šiek tiek nutolo nuo Europos Sąjungos siekiamų ekonominės ir socialinės sanglaudos tikslų, jis, matyt, keičia kryptį tiek, kiek ji susijusi su 2007–2013 m. perspektyvomis.

Glaudžiau bendradarbiaudamas su Europos Komisija dabar EIB pateikia save kaip šiuolaikinį ir dinamišką banką ir taip yra dėl padidėjusio finansinių projektų, kurie skirti padėti atkurti esančių ne tokioje palankioje padėtyje Europos regionų socialinę ir ekonominę pusiausvyrą, rūšių skaičiaus. Kalbant apie priemonių įgyvendinimą mums ypač malonu matyti, kaip įdiegiami paramos MVĮ mechanizmai, kurie sudarys galimybes MVĮ padidinti savo investicijas, nes turės geresnes galimybes pasinaudoti finansų rinkomis.

Be Europos Komisijos parengto priemonių paketo dėl pagalbos MVĮ Bendrijos lygmeniu, kuris šiuo metu įgyvendinamas, EIB turi užtikrinti pridėtinę vertę ir greičiau išplėsti MVĮ veiklą, valdymą ir plėtrą, nes jos yra pagrindinis ir nepakeičiamas naujų darbo vietų Europoje šaltinis.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Pagrindiniai klausimai, kurie sprendžiami šiame pranešime, susiję ne su Bendrijos garantija kaip tokia, bet greičiau su būdais, kuriais būtų galima priversti efektyviau naudoti EIB suteiktas lėšas. EIB kaip ES priemonės ekonominei plėtrai remti vaidmuo neginčijamas. ES turi daug finansinių priemonių išorės santykių srityje, o EIB veikla turi papildyti jas.

O dėl finansavimo prioritetų, man malonu, kad dabartinis pranešimo variantas atspindi mano pasiūlymą įtraukti būtiną išaiškinimą apie energetikos projektus Rytų Europoje ir Pietų Kaukaze, t. y. kad jie būtų „atitinkantys Bendrijos politikos tikslą naudoti įvairius energijos šaltinius ir vartotojams užtikrinti stabilius ir saugius energijos išteklius“.

Aš patenkintas, kad Europos lyderiai Europos Vadovų Taryboje pasiekė kompromisą dėl ES vykdomo energetikos projektų finansavimo, kaip Ekonomikos atgaivinimo plano dalies. Aš taip pat patenkintas, kad projektas „Nabucco“ projektas pergyveno šį kompromisą ir buvo paskelbtas prioritetiniu energetikos projektu. Aš tikiuosi, kad EIB įsitrauks tiek, kad šis projektas galės pasiekti reikiamą investicijų lygį ir kad pradėdant nuo 2013 m. mes galėsime transportuoti dujas iš Kaspijos jūros regiono į Europą.

10. Biudžeto išteklių skirstymo priemonė. 2007–2013 m. finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūra (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra bendra diskusija dėl šių pranešimų:

- K. T. Virrankoskio pranešimo A6-0104/2009 dėl VGBS-VGV metodo, kaip biudžeto išteklių skirstymo priemonės (2008/2053(INI));

- R. Böge pranešimo A6-0110/2009 dėl 2007–2013 m. finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūros (2008/2055(INI)).

Kyösti Virrankoski, pranešėjas. – (FI) Gerb. pirmininke, mums pateiktas pranešimas dėl veikla grindžiamo biudžeto sudarymo ir valdymo. Aš norėčiau padėkoti visam Biudžeto komitetui už jo tvirtą ir nuolatinę paramą, taip pat komiteto sekretoriui ir visiems padėjusiems man.

Veikla grindžiamas biudžeto sudarymas (angl. ABM) ir Veikla grindžiamas valdymas (angl. ABM) buvo įdiegtas V. Prodi vadovaujamos Komisijos metu. Jų iniciatore buvo Komisijos narė G. Kinnock. Akstiną reformai

davė išorės ekspertų grupės, kuri buvo įgaliota ištirti krizę, kurią patyrė buvusi Komisija, pranešimas. Šiame pranešime pateikiama kažkas panašaus į laikotarpio vidurio peržiūrą, kuri vadinama N. Kinnock reformomis.

VGBS ir VGV tikslas – išaiškinti administravimą sudarant turimų lėšų ir žmoniškųjų išteklių biudžetą pagal politikos sritis. Administravimas turėtų būti pajėgus pademonstruoti rezultatus, gautus neabejotinai siekiant, kad jų vertės būtų aiškiai matomos palyginti su įvesties duomenimis.

Didžiausias dėmesys skiriamas rezultatams ir ne toks didelis į tai, kaip jie buvo gauti. Požiūris atspindi versle naudojamą požiūrį.

Sistemą taip pat galima išreikšti paprasčiau. Nepakanka, kad pinigai išleidžiami – arba netgi iššvaistomi – teisėtai arba laikantis taisyklių – rezultatai lemia administravimo kokybę, o ne gerus ketinimus.

Rezultatai taip pat rodo, kiek veiksmingas valdymas ir administravimas. Paimkime struktūrinę ir sanglaudos politiką kaip pavyzdį. Jeigu praėjus dvejim metams nuo programavimo laikotarpio pradžios daugiau nei trys ketvirtadaliai administravimo ir kontrolės sistemų nepriimta, administravimas negali būti laikomas veiksmingu. Kalta gali būti tiek Komisija, tiek ir valstybės narės. Tačiau tiesa lieka ta, kad administravimas yra biurokratiškas ir neveiksmingas.

Pagal VGBS ir VGV pabrėžiamas ir skatinamas veiksmingumas. Jais sumažinama biurokratija ir sustiprinamas piliečių ir tų, kuriuos paliečia administravimo padariniai, teisinis statusas valdymo požiūriu.

Veikla grindžiamame valdyme pabrėžiama asmeninė atsakomybė, bet jis taip pat leidžia veiksmų laisvę. Esant tinkamai administravimo sistemai yra aiškus atsakomybės pasidalijimas. Valdymas turi pavidalą tiek apatiniu, tiek ir viršutiniu lygmeniu.

Kadangi valdymo tikslas yra geras produktyvumas, vadybininkas neturėtų primesti nereikalingų suvaržymų darbui. Reikalingi tik esminiai reglamentai. Nereikia neesminių ataskaitų ir planavimo.

Šis pranešimas grindžiamas paskutiniais tyrimais, iš kurių svarbiausi išvardyti aiškinamojoje dalyje. Jų bendras tonas leidžia manyti, kad VGBS ir VGV įgyvendinimas kol kas buvo sėkmingas ir nulėmė svarbius kultūrinius pokyčius Komisijoje, taip pat padėjo aiškiau apibrėžti asmeninę atsakomybę ir atskaitomybę; įgyvendinus šį metodą valdymas tapo veiksmingesnis, labiau orientuotas į rezultatus ir skaidresnis.

Biurokratija ir tai, kad ji didėja, vis dėlto yra tikras pavojus. Mums ypač reikia įvertinti, ar į planavimo ir peržiūros procesą įtraukta ne per daug planavimo, ypač palyginti su pasiektų rezultatų pateikimu ir vertinimu.

Mes taip pat turėtume ištirti, kaip penkerių metų Komisijos strateginiai tikslai, t. y. jos „vyriausybės programa“, susiję su daugiametėmis finansinėmis programomis (DFP) ir, be to, su metine politikos strategija. Metinė politikos strategija dažnai yra susijusi su elementais, kurie neturi aiškaus ryšio su vyriausybės programa, penkerių metų strateginiais tikslais arba daugiamete finansine programa. Tai paprastai sukelia problemų rengiant biudžeto projektą, nes ištekliai įtraukiami į pataisytą finansinę programą. Kaip tik dėl to Taryba ypač prieštarauja. Aiškūs to pavyzdžiai iš esmės buvo kas penkeri metai.

Komisija turėjo tam tikrų sunkumų nustatant vadinamuosius neigiamus prioritetus, t. y. veiklą, kuri nebūtina arba mažiau svarbi ir kurios reikėtų atsisakyti. Šia prasme reikėtų tikėtis, kad Komisija bus drąsesnė reikšdama savo požiūrį.

Vis dar sunku apskaičiuoti administracines išlaidas, nors jos biudžete numatomos atskirai, nes administravimas iki šiol finansuojamas iš veiklos asignavimų ir tai apima vykdomąsias agentūras ir dažnai techninę pagalbą valstybėse narėse. Todėl pranešime atkreipiamas dėmesys į žmoniškųjų išteklių kontrolės svarbą.

Pagaliau, pirmininke, mums pateiktas pranešimas grindžiamas mūsų Europos paveldu – 1789 m. Prancūzijos revoliucijos Žmogaus ir piliečio teisių deklaracijos 15 straipsniu: „Visuomenė iš kiekvieno valdininko turi teisę reikalauti, kad jis atsiskaitytų už savo veiklą.“

Reimer Böge, pranešėjas. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, šiandien mes svarstome 2007–2013 m. finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūrą. Aš jums dar kartą norėčiau priminti, kad mes iš pradžių susitarėme dėl kelių tarpinstitucinių deklaracijų, kurias šiame pranešime raginama įgyvendinti ir kurias mes perduodame naujai išrinktam Parlamentui kaip gaires, kaip ateityje Europos Parlamentui elgtis savo diskusijose per artimiausius kelis mėnesius.

Buvo trys svarbiausios deklaracijos, kurias Parlamentui reikėjo įtraukti į būsimas diskusijas dėl pajamų ir išlaidų politikos taip, kaip praelyje niekada nebuvo daroma. Todėl Komisija įsipareigojo 2009 m. pabaigoje

pateikti pranešimą dėl tarpinstitucinio susitarimo funkcionavimo. Komisija taip pat įsipareigojo 2008–2009 m. pateikti išsamią plačios apimties peržiūrą, apimančią visus ES išlaidų aspektus, įskaitant Bendrą žemės ūkio politiką, ir išteklius, įskaitant Jungtinės Karalystės korekciją, ir 2008–2009 m. Be to, neturime pamiršti, kad daugelio daugiamečių programų vidurio laikotarpio peržiūra vyks šiame Parlamente 2010 m.

Bet kas, kas pažvelgs į iš viešųjų konsultacijų gautus dokumentus, pamatys, kad valstybės narės priešingai nei kitos institucijos, kurios išreiškė savo nuomonę, bando išvengti savo atsakomybės ir įsipareigojimų, kuriuos jos prisiėmė tiesiogiai pereidamos prie paskesnės finansinės perspektyvos. Aš ką tik atėjau iš diskusijos dėl vadinamojo Ekonomikos atgaivinimo plano ir norėčiau pasakyti, kad tai, kas vyksta čia, kartu su nuolatiniu ribų, kurių jau nebėra, ieškojimu ir naujais planais, kurie pažeidžia Parlamento biudžetines teises, aiškiai duoda suprasti, kad mes nebegalime elgtis kaip anksčiau. Todėl aš raginu Komisiją rudenį pateikti pasiūlymą, kuris ne tik apimtų laikotarpį po 2013 m., bet ir finansinės perspektyvos peržiūrą, ir atvertų naujas perspektyvas ateičiai.

Mes šiame pranešime visiškai aiškiai teigiame, kad sutelksime dėmesį į esamus trūkumus ir ilgalaikę perspektyvą išsamiu nenagrinėdami Lisabonos Reformų sutarties poveikį biudžetui. Todėl Biudžeto komitete mes didele balsų dauguma balsavome už trijų etapų metodą: defektų ir trūkumų labai svarbiais klausimais, dėl kurių mes nesugebėjome sėkmingai susitarti, išsprendimą ir išaiškinimą, kad yra biudžeto eilutės – pagrindinės mūsų politikos akcentavimo sritys – kurios nuolat nepakankamai finansuojamos. Pvz., mes nepasieksime savo tikslų mokslinių tyrimų ir naujovių diegimo srityje. 3a ir 3b eilučių srityse mes nesugebėsime pasiekti tai, ko mes norėjome kultūros, jaunimo, švietimo ir mūsų vidaus ir išorės saugumo užtikrinimo srityse. Bendroji užsienio ir saugumo politika taip pat nuolat per mažai finansuojama.

Todėl mes Tarybai pateikėme tokį pasiūlymą: aptarkime šiuos trūkumus ir surenkime derybas šioje srityje – bet ne kaip kovos biudžeto tvirtinimo procedūroje dalį. Mes siūlome išspręsti šias problemas ambicingoje peržiūroje ir tuo pat metu pratęsti finansinę perspektyvą iki 2015 m. ar netgi 2016 m., kad perspektyvoje galėtume pasiekti reikalingą demokratinį teisėtumą finansinėje programoje. Tai apims Komisijos kadencijos ir finansinės programos apimamo laikotarpio kuo didesnę suderinimą. Be to, mes neturime pamiršti, ypač vykstant diskusijoms dėl Europos investicijų banko, užtikrinti, kad nebūtų šešėlinių biudžetų už Bendrijos biudžeto ribų.

Aš norėčiau užbaigti pasakydamas, kad šis pranešimas atitinka Konstitucinių reikalų komiteto pateiktus pranešimus. Todėl mes siunčiame tokią žinią Komisijai ir Tarybai: mums nesvarstytinas tikslas pasiekti penkerių metų finansinę programą, kuri būtų vykdoma pagal Komisijos kadenciją. Mes esame pasirengę derėtis tik dėl to, kaip galėtume pasiekti savo tikslą. Ačiū jums labai.

Dalia Grybauskaitė, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, ačiū jums labai už šiuos du pranešimus – kuriuos mes galime vertinti kaip skirtus naujam Parlamentui ir galbūt vis dar esamai Komisijai, taip pat naujai Komisijai – dėl to, kaip mes derėsime, kokias priemones mes turėsime Europos biudžetui valdyti ir kokia bus Europos biudžeto ateitis.

Šiuo klausimu aš noriu pasveikinti mus visus, įskaitant Parlamentą ir Komisiją. Per penkerius metus turėjome neturinčių precedento įvykių. Mes peržiūrėjome finansinę programą tris kartus – ko niekada nebuvo anksčiau – „Galileo“, Maisto priemonę ir dabar – 5 mlrd. EUR.

Kaip tik dėl institucijų sugebėjimo pasinaudoti šia nelanksčia aplinka, kurioje mes šiuo metu vykdomė finansines programas kiek tik pajėgiame, kad nukreiptume jas ten, kur reikia.

Todėl Komisija atkreipia dėmesį į abu pranešimus – ypač R. Böge pranešimą, kuris siejamas su būsima Europos biudžeto forma. Komisija yra pasirengusi ir bus pasirengusi derėtis remiantis tuo, kas įtraukta į jūsų pranešimą. Mes patvirtinsime savo įsipareigojimą pateikti vidurio laikotarpio peržiūrą ir vertinimą, kaip veikia TIS. Mes patvirtiname, kad mes padarysime tai, ką mes buvome įsipareigoję padaryti ir kas buvo pažadėta TIS biudžeto reformos klausimu iki šių metų pabaigos.

Atsižvelgdama į tai aš asmeniškai norėčiau padėkoti Parlamentui. Aš galbūt čia kalbu jums viena iš paskutinių savo progų ir norėčiau padėkoti jums visiems už visą paramą, kurios aš sulaukiau, už visą supratimą, kurio aš sulaukiau iš jūsų nuo pat pradžios. Šiais sunkiais laikais mes kartu sugebėjome duoti labai gerus rezultatus.

Michael Gahler, Užsienio reikalų komiteto nuomonės referentas. – (DE) Gerb. pirmininke, pirmiausia aš norėčiau išreikšti savo paramą R. Böge parengtam ir pateiktam trijų etapų metodui, taikomam vidurio laikotarpio

peržiūrai. Jis suteikia galimybę kruopščiai išnagrinėti mūsų politinius tikslus, būtinus mums prieinamų priemonių pakeitimus ir finansavimo klausimą.

Užbaigdamas aš manau, kad: aš, kaip užsienio reikalų specialistas, norėčiau dar kartą pareikalauti baigti nuolatinį nepakankamą užsienio reikalų finansavimą. Komisija sutiko pateikti šios srities įvertinimą. Mes norime matyti sprendimus dabartinės finansinės programos apimtyje ir įvykdomus variantus kitai finansinei programai. Be kitų dalykų, atitinkamas finansavimas turi būti suteikiamas Europos išorės veiksmų tarnybai. Mes norime Europos Sąjungos, kuri vykdo savo įsipareigojimus užsienio ryšių srityje ir gali greitai ir tinkamai reaguoti į krizes. Nuo to priklauso mūsų patikimumas ir mūsų gebėjimas būti naudingais partneriais.

Mes palankiai vertiname tolesnę Europos kaimynystės politikos plėtrą siekiant įtraukti Rytų partnerystę ir Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungą, kurios suteikia partneriams dvi veiksmingas ir patikimas struktūras. Tačiau mes turėsime išsiaiškinti, ar finansiniai susitarimai yra veiksmingi esant mūsų užsienio politikos iššūkiams. Mes reikalaujame naujų teisės reglamentų ir atitinkamo finansavimo kitoje finansinėje programoje dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis ne pagal viešąją plėtros pagalbą.

Aš norėčiau pareikšti dar vieną norą dėl ateities, kuri būtų aukščiau ir už Lisabonos sutarties. Aš manau, kad visas išorinės veiklos finansavimas turėtų būti įtrauktas į ES biudžetą. Tai liečia tiek Europos plėtros fondą, tiek ir ATHENA mechanizmą. Mūsų vyriausybės neturėtų baimintis kurti skaidrumą specifinėje srityje siekiant aiškiai leisti suprasti, kiek daug mes jau imamės bendrai Europos erdvėje užsienio politikos prasme.

Herbert Bösch, *Biudžeto kontrolės komiteto nuomonės referentas*. – (DE) Gerb. pirmininke, aš norėčiau pasveikinti Komisiją su šiuo komunikatu, kurį ji ką tik viešai pateikė taip, kaip mes tai įsivaizdavome praityje. Sveikinu!

300 ar daugiau įnašų yra verti tolesnių veiksmų. Jie perdavė pasiūlymus, kurie padės mums žengti pirmyn. Aš labai dėkingas, kad komunikate nušviesti atskaitomybės, skaidrumo ir politikos matomumo klausimai. Tai turės lemiamą poveikį. Mano aplodismentai pirmesniai pasisakiusiajam, žinoma, buvo skirti dėl įspūdžio, kurį sudarė klausimas, kiek Taryba gali atleisti Europos Sąjungą nuo Europos Parlamento kontrolės. Atsižvelgiant į Lisabonos sutartį tai reiškia, kad jei jie tikrai įgyja daugiau teisių, nebus aštuonių milijardų parlamentinės ir viešosios kontrolės.

Aš atvykau iš neutralios šalies, kad tai visiškai išaiškintčiau. Aš turėčiau sugebėti papasakoti mane rinkusiems žmonėms, kas atsitinka su pinigais. Aš to padaryti negaliu, nors esu Biudžeto kontrolės komiteto pirmininkas. Todėl ateityje turi būti atsižvelgta į šiuos pasvarstymus. Aš labai dėkingas už jūsų pasiūlymus.

Aš apgailestauju, kad diskusija patenka į politinę skastyklą, nes mes jau vienas su kitu atsisveikiname ir vienas kitam linkime. Aš norėčiau padaryti tą patį. Jūs, Komisijos nare, padarėte gerą darbą. Sveikinu!

Paul Rübigen, *Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonės referentas*. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Europai pavyko sudaryti vadinamąjį nulinį biudžetą. Mes esame vienintelis politinis lygmuo, kuris turi nulinį biudžetą. Mes turime 0,89 mums prieinamų bendrųjų nacionalinių pajamų ir esame puikus pavyzdys, kaip rūpestingai galima naudoti mokesčių mokėtojų pinigus.

Be to, per kelerius metus mes įrodėme, kad mūsų pajamos viršija išlaidas. Mes po truputį palikdavome kiekvienais metais ir turėtume galiausiai pereiti prie pinigų, kurie lieka Europos pridėtinės vertės kūrimo ateityje, naudojimo. Parlamentas ir Taryba turėtų susitarti, kaip šie pinigai galėtų prisidėti prie Europos pridėtinės vertės. Labai svarbu, kad mes padėtume šiuos pagrindus į vietą.

Be to, mes ką tik turėjome diskusiją dėl Europos investicijų banko. Aš manau, kad, ypač krizės laikais, lėšos turėtų būti suteikiamos kuo greičiau. Mums reikia skubiai paskirstyti lėšas, ypač mokslinių tyrimų, kurie sudarytų ateities galimybes naujoms paslaugoms ir naujiems produktams, srityje. Administravimo supaprastinimas ir biurokratijos masto sumažinimas yra svarbūs reikalavimai, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms, nes jos nori vystyti verslą pasaulio rinkose, o tam joms reikalinga mūsų parama.

Didžiulis dėmesys infrastruktūrų tarp valstybių narių plėtojimui, kuriuo pradedama užsiimti Ekonomikos atgaivinimo plane – kaip vienas iš pavyzdžių galėtų būti „Nabucco“ ir kiti energetiniai vamzdynai – šiuo atžvilgiu yra lemiamas, nes šioje srityje įmanomas greitas investavimas. Jeigu jūs pagalvotumėte, koks didelis kiekis plieno reikalingas šiems vamzdynams, būtų aišku, kad mūsų plieno pramonė galėtų, bent jau artimiausioje perspektyvoje, pasiekti maksimalų pardavimą ir darbo vietų saugumą. Mes turėtume veikti, kad pasiektume tai.

Rumiana Jeleva, *Regioninės plėtros komiteto nuomonės referentė*. – (BG) Ponios ir ponai, aš, kaip Regioninės plėtros komiteto pranešėja, norėčiau pabrėžti 2007–2013 m. finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūros svarbą.

Aš palankiai vertinu R. Böge pranešimą, nes jame taip pat nurodomos sritys, kuriose reikia pokyčių ir patobulinimų, kad taip būtų galima nukloti kelią daug veiksmingesnei Europos Sąjungai. Mano komiteto požiūriu mus daugiausia domina, kaip išleidžiamos sanglaudos politikos lėšos, nes jos yra viena iš svarbiausių biudžeto dalių. Mes išlaikome savo ilgalaikę poziciją, kad dauguma finansinių išteklių turi būti nukreipta į mažiau išvystytus regionus, kuriems reikia ES paramos. Man malonu, kad pranešimas neprieštarauja mūsų pozicijai šiuo klausimu.

Yra naujų globalinių problemų, kurios turi pastebimą teritorinį poveikį. Norint jas įveikti, laikotarpiui po 2013 m. turi būti garantuotas pakankamas finansavimas. 0,35 proc. BVP gali nepakakti, norint pasiekti mūsų tikslus. Mes apgailestaujame, kad pranešime ne visiškai pasinaudojama mūsų pasiūlymu, bet mes palankiai vertiname tai, kad jame prieinama prie išvados, kuri labai artima mūsų išvadai.

Mes taip pat peržiūrėjome struktūrinių fondų padėtį. Deja, kai kuriose šalyse yra žemas šių fondų išteklių panaudojimo lygis. Nacionalinės valdžios institucijos iš dalies kaltos dėl jų neefektyvaus panaudojimo savo darbe. Aš manau, kad sistemos sudėtingumas taip pat yra viena iš žemo panaudojimo lygio priežasčių. Mūsų komitetas pasiūlė supaprastinti procedūras. Todėl aš patenkinta, kad R. Böge pranešime laikomasi panašaus mąstymo principo.

Mūsų komitetas laikosi nuomonės, kad mums reikia vėl inicijuoti diskusiją dėl finansinių išteklių, kurių mes netenkame dėl $N+2/N+3$ taisyklės, išleidimo. Vykstant deryboms dėl Struktūrinių fondų reglamento 2007–2013 m. Parlamentas pasiūlė neišleistus finansinius išteklius panaudoti veiklos programoms, turinčioms geresnį panaudojimo lygį. R. Böge pranešime į šią idėją neatsižvelgiama, bet manau, kad mes turime atsižvelgti į ją kaip į atskaitos tašką tolesnei diskusijai.

Aš norėčiau užbaigti padėkodama R. Böge už jo konstruktyvią paramą ir puikų pranešimą, kurį jis parengė.

Esther De Lange, *Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomonės referentė*. – (NL) Gerb. pirmininke, aš iš tikrųjų šiandien norėjau kreipti į Tarybą, bet supratau, kad iš Tarybos nieko nėra ir dėl to iš dalies ne taip svarbu prisijungti prie šios diskusijos. Šiek tiek mane stebina tai, kad reikalingi įpareigojimai dėl biudžeto buvo parengti praėjusį savaitgalį ir dabar, kai pereinama prie konkretaus šių įpareigojimų finansavimo, Taryba atsisako.

Bet kuriuo atveju aš stoviu čia su reikiamu ironijos jausmu. Oficialiai čia mes aptariame vidurio laikotarpio peržiūrą, bet iš tikrųjų apie ekonomikos skatinimo paketą, dėl kurio nemažai buvo pasiekta praėjusį savaitgalį, jau buvo pasakyta viskas ko reikia. Šiame pakete išdėstoma, kame vidurio laikotarpio peržiūra ir daugiametis biudžetas nepateisina lūkesčių, nes nuo dabartinės daugiametės programos pradžios mes turėjome iš eilės tris progas, kurias sugadino mūsų pačių reikalai. „Galileo“, pagalba maistu Afrikai ir jų finansavimo būdas nebuvo gražūs dalykai.

Dabar eilinį kartą mes diskutuojame apie ekonomikos skatinimo paketą. Taryba turi jai perduotus įpareigojimus, bet neatrodo, kad ji jau žino, iš kur ketinama gauti pinigų. Pvz., energetikos srityje kaip tik 2 mlrd. EUR ar maždaug tiek turi būti surasta energijos projektams ne tik iš šių metų biudžeto, bet ir kitų metų biudžeto ir galbūt dar kitų metų biudžeto. Tai reiškia, kad mes jau ieškosime apgraibomis žemės ūkio biudžeto atsargose. Taip darydami žmonės sakys: gerai, tai ne žemės ūkio pinigai, o atsarga. Tačiau tereikia vienos gyvūnų ligos protrūkio ir tie pinigai faktiškai bus reikalingi žemės ūkio biudžete. Galbūt jūs prisimenate nagų ir snukio ligos protrūkį? Arba kas bus, jeigu pieno rinkoje toliau bus mažos kainos ir bus reikalingas įsikišimas. Be to, žemės ūkio biudžeto atsarga per kitus kelerius metus tik mažės. Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešime dėl vidurio laikotarpio peržiūros teisingai atkreipiamas dėmesys į tai.

Todėl aš norėčiau, kad Komisija ir Taryba, jeigu pastaroji trumpam pasirodytų arba, jei nepavyktų, raštu patvirtintų, kad prieš pradėdami žvalgytis, kokia yra atsarga, mes pirma pažvelgtume į esamus įsipareigojimus ir tik po to žiūrėtume, ar tą atsargą tikrai galima panaudoti kitiems tikslams. Tai yra taisyklės, dėl kurių susitarėme tarpusavyje. Jeigu mes jų nesilaikysime, mano manymu, mes išpilsime kūdikį kartu su vonelės vandeniu.

Ingeborg Gräßle, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, aš norėčiau labai šiltai padėkoti K. T. Virrankoskiui už jo pranešimą savo iniciatyva, kuriame sprendžiama sena Biudžeto komiteto problema, kitaip tariant, klausimai: kaip mes atliekame savo planavimą, kokias pateikiame

planavimo priemonės, kaip mes užtikriname, kad mūsų prioritetai būtų įgyvendinti. Labai ačiū jums, K. T. Virrankoski, už jūsų sunkų darbą.

Mes manome, kad svarbu, jog mūsų biudžeto prioritetai taip pat atspindėtų žmogiškųjų išteklių klausime. Kaip tik dėl to mes norėtume pateikti pasiūlymą Komisijai. Mes turėtume geriau išnaudoti Komisijos atsiskaitymo prievole, kad sujungtume Metinė politikos strategiją ir biudžeto projektą. Mes manome, kad iš generalinių direktoratų gautuose pranešimuose nepakankamai išsamiai nenagrinėjamas arba visiškai nesvarstomas pataikymo koeficientas iš biudžeto. Mes norėtume tik sužinoti, kas atsitiko Parlamento prioritetams? Kokio dydžio Metinės politikos strategijos pataikymo koeficientas šiuo atžvilgiu?

Mano nuomone, mums visiems vis dar reikia daug ko pasimokyti ir taip pat reikia daug daugiau patirties, jeigu visas atsiskaitymo procesas neturi likti tikrai teoriniu tikslu. Tai nėra teorinis pratimas. Jis būtinas, kad būtų galimybė tinkamai valdyti pinigus. Štai kodėl mes reikalaujame, kad toliau būtų vystomos valdymo priemonės siekiant padėti mums daugiau sužinoti apie biudžeto įgyvendinimo būdą ir daugiau iš įgyvendinimo proceso įtraukti į planavimo procedūrą.

Mes taip pat klausiamo savęs, kaip metinį valdymo planą būtų galima veiksmingiau integruoti į Metinę politikos strategiją. Mes norėtume daugiau sužinoti apie VGV ciklo, kurį taip pat reikia supaprastinti, išlaidas. Buvo siūloma šiuos klausimus įtraukti į patikrinimo ataskaitą. Mes jau turime einamąją patikrinimo ataskaitą – ačiū jums. Mes išnagrinėsime ją ir būsime susipažinę su ja. Tačiau tai reiškia, kad šie klausimai turi būti įtraukti bent jau į kitą pranešimą.

Buvo pateikti du pakeitimai, su kuriais mūsų frakcija negali sutikti. Mes nemanome, kad pratęsimas iki dvejų metų yra teisingas, nes jis valdymo metodą nuvertina dar daugiau, o ne pagerina. Mes norime pagerinti VGV ir VGBS, o ne pratęsti jį daugiau nei dvejus metus. Mes taip pat balsuosime prieš tyrimo pakeitimą. Tai geras pakeitimas, bet jam nėra vietos šiame pranešime.

Mes norėtume padėkoti Komisijos narei už jos darbą ir visiems linkime sėkmės rinkimuose.

Gary Titley, PSE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, be šio biudžeto peržiūros mes tiesiog turime užduoti sau vieną klausimą: ar biudžete atspindi XXI a. politiniai prioritetai? Jei neatspindi, jį reikia keisti. Ar jis pakankamai lankstus, kad atspindėtų kintančius laikus? Todėl, kad šiuo metu vienas iš mano su biudžetu susijusių nusivylimų susijęs su tuo, kaip mes elgiames su neigiamais prioritetais. Pernelyg daug jų palikta biudžete, nes mes negalime keisti kai kurių dalykų dėl DFP apribojimų.

Jeigu aš galėčiau imtis veikla grindžiamo biudžeto sudarymo ir valdymo, manyčiau, kad Komisija padarė didžiulę pažangą šiuo klausimu, bet norėčiau perspėti dėl šios priemonės per didelio suburokratinimo, nes mes norime kaip tik užtikrinti kokybišką vertinimą, o ne tik pažymėti langelius. Mes nenorime, kad žmonės praleistų visą laiką vertindami save, kai jie turėtų tęsti ir daryti kokią nors darbą. Taigi, mes turime būti atsargūs dėl to. Aš asmeniškai, kad metinė politikos strategija būtų geresnė, jeigu kas dvejus metus arba kas dvejus su puse metų ji būtų suderinta su parlamentine kadencija. Tai mums leistų, be Komisijos metinių darbo programų, daug aiškiau suprasti mūsų politikos perspektyvas.

Silvana Koch-Mehrin, ALDE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, ES finansų reforma labai pavėluota. Todėl aš labai dėkinga pradėjusiam tai daryti pranešėjui R. Böge. Mums reikia teisingos, paprastos, patikimos ir darnios ES pajamų ir išlaidų sistemos. ES biudžeto lėšos turėtų būti gaunamos tik iš dviejų šaltinių: kitaip tariant, tradicinių savų išteklių ir mokėjimų, grindžiamų valstybių narių ekonomine galia, t. y. bendrųjų nacionalinių pajamų santykiu. Šiuo atveju valstybės narės turėtų įnešti daugiausia 1 proc. savo bendrųjų nacionalinių pajamų.

Vietoj to, kad daugiau pinigų būtų skiriama ES, lėšos turėtų būti perskirstomos sritims, kuriose būtų galima gauti tikrą pridėtinę E vertę Europos lygmeniu, pvz., bendrosios užsienio politikos, transeuropinių tinklų, išorės sienų valdymo ir mokslinių tyrimų. Kita vertus, nebeturėtų būti ilgalaikių subsidijų. Tai taip pat reiškia, kad turėtų būti panaikinti PVM grindžiami išteklių ir svarbiausia, kad neturi būti jokių ES mokesčių, nepaisant jų formos, kol ES nebus tikrai atstovaujama demokratija. Būtų teisinga, kad šioje vietoje būtų ES viešojo išiskolinimo draudimas. Tai yra labai gera politika ir ji turi būti išsaugota. Be to, visi ES finansų ministrai pagaliau turi pateikti nacionalinį patikrinimo pareiškimą. Labai dėkoju ir linkiu jums visokeriopos sėkmės jūsų naujame vaidmenyje.

Wiesław Stefan Kuc, UEN frakcijos vardu. – (PL) Gerb. pirmininke, abu šiandien pateikti pranešimai pagrįsti vertinimais, kuriuos mes buvome priversti pateikti pagal įvairių Europos Sąjungos institucijų sprendimus. Veikla grindžiamo valdymo, veikla grindžiamo biudžeto sudarymo arba strateginio planavimo ir

programavimo priemonių įvertinimas gali būti reikalingas, bet susidaro įspūdis, kad kuriamas „meistriškumas dėl meistriškumo“. Kaip galima politinių tikslų siekiamą palyginti su elektrinės arba transporto tinklų statyba? Ar Europos Sąjunga yra verslo įmonė, kuriai mes bandomė taikyti panašius efektyvumo vertinimo mechanizmus?

Tas pats liečia finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūrą. Kiekvieną dieną mes atliekame vertinimus ir nukreipiame išteklius iš savo metinių biudžetų. Šiuos sprendimus priėmė Europos Vadovų Taryba, kuri didina finansavimą, kurį galima naudoti svarbių atskirų uždavinių įgyvendinimui. Stabilios daugiametės finansinės programos suteikia mums daugiametį saugumo pojūtį ir būtent tai mes turėtume vertinti labiausiai, ypač sunkiais dabartiniais laikais.

Aš draugiškai sveikinu R. Böge ir K. T. Virrankoski su jų labai gerais pranešimais. D. Grybauskaite, aš linkiu jums didelės sėkmės ateinančiuose rinkimuose.

Helga Trüpel, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, balsavimo dėl dabartinės finansinės perspektyvos metu visos trys Europos institucijos – Taryba, Parlamentas ir Komisija – suprato, kad mums reikia reformos, jeigu norime neatsilikti. Dabar valstybės narės vengia to. Tai yra klaidingas požiūris. Priešingai, teisinga, kad, viena vertus, mums reikia išlaikyti pusiausvyrą tarp tęstinumo ir nuspėjamumo ir, kita vertus, gebėjimo greitai prisitaikyti prie naujų iššūkių.

Mums reikia keisti nelanksią struktūrą. Todėl Europos biudžetas – vidutinės trukmės finansinis planas – turi apimti penkerius metus ir dėl to būti susietas, kalbant politiniais terminais, su išrinktos Komisijos ir išrinkto Parlamento atsakomybe. Tai prisidės prie skaidrumo, politinio aiškumo ir pasirengimo priimti sprendimus.

Šiandien mes išgirdome, ką siūlo G. Brown ir kas turėtų būti darbotvarkėje. Prezidentas B. Obama šiandien jau paskelbė savo ketinimą investuoti 129 mlrd. USD į atsinaujinančią energiją. Aš norėčiau pasakyti, kad mes turėtume išaiškinti Europos piliečiams, kad privalome modifikuoti Europos biudžetą. Mes turime susieti žemės ūkio politiką, pvz., su ekologiška energijos gamyba ir daugiau nemokėti tiesioginių išmokų, priklausančių nuo ūkių dydžio hektarais. Mes turime sukurti daugiau sąsajų su kaimiškųjų vietovių vystymu, kuris tikrai būtų naudingas kaimo vietovėse gyvenantiems žmonėms.

Mes turime priderinti visas savo ekonomikos politikos ir augimo politikos sritis prie klimato kaitos ir tvarumo paradigmos, jeigu mes iš tikrųjų rimtai priimame diskusijas, kuriuose čia dalyvaujame, ir Lisabonos strategiją, be to, mes turime prisitaikyti prie naujų iššūkių, kurie laukia mūsų. Be to, tai reiškia, kad mes privalome daugiau investuoti į švietimą, mokslinius tyrimus ir plėtrą Europos lygmeniu. Visos trys institucijos privalo rasti drąsos daryti tai kartu.

Pedro Guerreiro, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (PT) Pranešime pateikiami punktai, kuriuose iki tam tikro laipsnio pabrėžiama tai, ką mes kalbėjome ilgą laiką; būtent, kad dabartinis Bendrijos biudžetas mažesnis nei reikia, kad būtų galima tinkamai ir veiksmingai remti skelbiamą ekonominę ir socialinę sanglaudą Europos Sąjungoje. Tai tuo labiau teisinga dėl to, kad, nepaisant buvimo krizės viduryje, 2007–2013 m. daugiametėje finansinėje programoje sutartos nepakankamos ribos netgi nebuvo iki galo panaudotos – beveik 29 mlrd. EUR neįvykdymas 2007–2009 m. – taip pat nepanaudojamos į biudžetą įtrauktos sumos kaip išlaidų tikslas, ypač kalbant apie konvergenciją, žemės ūkį ir žuvininkystę.

Kita vertus, buvo papildomai įtraukti nauji prioritetai, kurie nesiderina su tuo, kas, mūsų manymu, turėtų būti Bendrijos biudžeto tikslu ir svarbiausiu prioritetu: su išlaidomis, nelygybe ir asimetrija, kurią lėmė vidaus rinka, ekonominė ir pinigų sąjunga ir pasaulinės prekybos liberalizavimas, susijusi persikirstymo priemonė toms Europos Sąjungos šalims ir regionams, kurie ekonomiškai mažiau išsivystę. Mes turėtume turėti Bendrijos biudžetą, kuriame prioritetas būtų teikiamas tikrai konvergencijai, pagrįstai socialine pažanga, kiekvienos šalies potencialo apsauga ir skatinimu, tvarių gamtinių išteklių naudojimu ir aplinkos apsauga, siekiant ekonominės ir socialinės sanglaudos, jau nekalbant apie veiksmingą plėtros pagalbą.

Mes taip pat pabrėžiame, kad Bendrijos biudžetas turėtų būti grindžiamas sąžiningu kiekvienos šalies įnašu pagal jos bendrąsias nacionalines pajamas; todėl griežtai atmetame daugiau ar mažiau slepiamą bandymą nustatyti Europos mokesčius.

Nils Lundgren, *IND/DEM frakcijos vardu.* – (SV) Gerb. pirmininke, kaip visada, kalbant apie biudžetą sakoma, kad tai yra sąžiningas ir kompetentingas darbas, bet vien tik politiniu požiūriu jis neabejotinai yra užstrigęs akliavietėje. Kaip sakė ankstesnis kalbėjusysis, tai nėra XXI a. biudžetas. Jis aiškiai grindžiamas idėja, kad ES

išlaidos turėtų būti tiesiog daromos iki vis labiau neapibrėžto laiko. Tam tikru momentu mes turime sustabdyti tai.

Aš norėčiau labai trumpai paminėti tris dalykus. Jame sakoma, kad staigiai mažėjant BNP, kaip ir bus dabar, ES biudžetas turės būti nepaliestas. Mes negalime toliau veikti tokiu būdu. Būtų geriau, kad pinigai būtų leidžiami atskirose šalyse, kai jos išgyvena savo ekonominius nuosmukius ir žlugimą taip, kaip vyksta dabar.

Pranešime siūloma skirti daugiau pinigų naujoms veikos sritims, grindžiamoms Lisabonos sutartimi. Tai yra arogancija demokratinių pamatinių taisyklių atžvilgiu. Ta sutartis turi būti atmesta.

Tuo pat metu pranešime nepateikiama jokių išlaidų mažinimo priemonių. Tačiau faktiškai yra galimybė daug sutaupyti žemės ūkyje, struktūriniuose fonduose, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitete, Regionų komitete ir kitur. Prašau taupyti ten!

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Gerb. pirmininke, atėjo laikas įvertinti, kaip 2007–2013 m. daugiametė finansinė programa funkcionavo iki šiol ir kokius pakeitimus reikia padaryti joje likus beveik ketveriems metams iki jos pabaigos.

Pirma, mes turime pripažinti 2006 m. valstybių narių priimto susitarimo dėl finansinės perspektyvos trūkumus. Mes pasmerkėme jį tuo metu ir dabar galime aiškiai matyti, koks netinkamas šis susitarimas. Deja, dabartinė finansinė perspektyva kaip tik atskleidė savo trūkumus blogiausiu momentu, kaip tik krizės laikotarpiu, kai Bendrijos biudžetas turėtų veikti kaip Europos Sąjungos svarbiausia priemonė kovojant su ekonomikos krize ir nedarbu.

Šiuo metu būtų beveik nepaprastas žygdarbis, jei Bendrijos biudžete būtų sugebėta rasti 5 mlrd. EUR, kuriuos būtų galima naudoti kitus du finansinius metus siekiant atnaujinti energetikos mokslinius tyrimus, užtikrinti energetines jungtis arba pagerinti ryšius ES kaimo vietovėse. Ištisi Europos Sąjungos regionai, pvz., manasis Astūrijos, tikisi rasti perspektyvų ir tvarų anglies kaip švarios energijos šaltinio panaudojimo būdą.

Būtent tam, pvz., turėtų būti naudojamas Bendrijos biudžetas. Tačiau jo nelankstumas ir nepakankamas įvairių išlaidų kategorijų finansavimas leis rasti šiuos 5 mlrd. EUR tik jei nebus visiškai panaudoti 2009–2010 m. laikotarpio bendrajai žemės ūkio politikai skirti pinigai. Tai ne biudžetinis efektyvumas; tai paprasčiausiai yra sąskaitybos triukas.

R. Böge, kaip pranešėjas, šiandien pradėjo labai naudingą diskusiją apie Bendrijos biudžeto pertvarkymą į iš tikrųjų veiksmingą ekonominės politikos priemonę. Mes daugiau negalime leisti sau ateityje turėti sužlugdytas finansines perspektyvas.

Göran Färm (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, kaip pagalbinis Europos Parlamento socialistų frakcijos pranešėjas šiuo klausimu aš norėčiau išreikšti savo dėkingumą R. Böge už jo pozityvią bendradarbiavimo dvasią. Ilgalaikė programa yra svarbi, bet septynerių metų griežtų viršutinių biudžeto ribų išaldymas tiek iš viso, tiek ir pagal sektorius, yra neišmintingas modelis šiandieniniame greitai kintančiame pasaulyje.

Dabartinis ilgalaikis biudžetas, kuris galioja iki 2014 m., faktiškai buvo nustatytas 2005 m. Ką tada mes galėjome žinoti apie dabartinę ekonomikos krizę, padėtį Kosove arba Gazoje, klimato krizės mastą arba nepaprastai didelius maisto produktų kainų svyravimus? Ne, mes negalime taip toliau elgtis.

Mano išvada tokia: mes turime turėti išsamią dabartinio ilgalaikio biudžeto apžvalgą – daugiametę finansinę programą. Tai bus taikoma ypač plačiu mastu tik jeigu bus įgyvendintas Biudžeto komiteto pasiūlymas, kitaip tariant, dabartinės finansinės programos pratęsimas siūlomais dvejais metais siekiant ją geriau suderinti su Komisijos ir Parlamento kadencijomis.

Taigi, ko mes norime? Iš esmės norime kelių dalykų.

Pirma, mūsų norai dėl pačios biudžeto peržiūros. Mano nuomone, nepriimtina sutelkti dėmesį tik į būsimą finansinę programą. Biudžeto komitetas priėmė keletą pakeitimų, kurie reiškia, kad mes reikalausime, kad Komisija kuo anksčiau pateiktų pasiūlymą dėl dabartinio ilgalaikio biudžeto turinio išsamios peržiūros. Žinoma, tai būtų ypač aktualu, jeigu turėtų būti įgyvendintas mūsų reikalavimas dėl pratęsimo.

Mes taip pat reikalaujame, kad šį rudenį pirmininkaujanti Švedija veikliai ir greitai išnagrinėtų šį Komisijos pasiūlymą. Mes turime rimtai užsiimti tuo.

Antra, kalbant apie politinį požiūrį, mes gavome aiškius signalus iš plačių viešųjų konsultacijų, kurias vykdė Komisija. Visų pirma yra keletas sričių, kuriose ES turi būti veiksmingesnė. Joms priskiriama klimato politika,

darbo vietų kūrimas ir augimas ir užsienio ir plėtros politika. Jeigu ES turi būti pajėgi vaidinti pasaulinį vadovaujantį vaidmenį šiose srityse, jai reikia išteklių. Tai visiškai aišku. Šiuo metu visos šios sritys yra aiškiai per mažai finansuojamos.

Trečia, mums reikia padaryti nemažai būtinų techninių pakeitimų. Man nebūtina išsiplėsti šiuo klausimu, nes R. Böge jau kalbėjo apie tai. Mes norime turėti penkerius metus vietoj septynerių ir priderinimo prie kadencijos, kad naujas Parlamentas ir nauja Komisija galėtų turėti realią įtaką programai, kurią galėtų panaudoti savo kadencijos metu.

Ketvirta, mums reikia peržiūrėtos ir teisingesnės ES nuosavybų išteklių sistemos. Dabar mums tereikia greitai pateiktų pasiūlymų ir patikimos dabartinio ilgalaikio biudžeto laikotarpio vidurio peržiūros siekiant suartinti kalbas su ištekliais ir pradėti procesą link ilgalaikio tvaraus požiūrio į ES biudžetą prieš prasidedant kitam ilgalaikio biudžeto laikotarpiui.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, yra trys punktai, kuriuos aš norėčiau išdėstyti Komisijai šioje diskusijoje.

Europos Komisija turi pasiūlyti paramos sistemą regionams, kurie dabartinėje finansinėje perspektyvoje viršija 75 proc. BVP, tenkančio vienam žmogui ir kuriems reikalingas tolesnis finansavimas dėl didelio disbalanso plėtros srityje. Aš turėčiau paminėti, kad kai kurie regionai gauna tokį laikiną finansavimą dabartinės finansinės perspektyvos laikotarpiu.

Taip pat reikia, kad būtų priimtas galutinis sprendimas dėl galutinio atsiribojimo nuo nesėkmingų bandymų vėl padaryti nacionaline bendrąją žemės politiką. Valstybėms narėms bus neįmanoma užtikrinti privalomą bendrąjį BŽŪP finansavimą panašiu lygiu, nes dėl to bus pastebimai iškreipta konkurencija arba, kitaip tariant, išardyta BŽŪP.

Dėl Europos Komisijos ambicijos atskirti tiesiogines išmokas nuo gamybos taip pat būtina pašalinti didžiulius paramos mažesnėms nei vienas hektaras žemės ūkio naudmenoms skirtumus, kurie iki šiol yra tarp senųjų ir naujųjų valstybių narių po 2013 m. Kitaip, jei padėtis išliks po 2013 m., tai bus dviejų bendrųjų žemės ūkio politikų faktinis toleravimas ES teritorijoje.

Janusz Lewandowski, PPE-DE frakcijos vardu. – (PL) Gerb. pirmininke, leiskite man pratęsti kalbą, kurią supranta D. Grybauskaitė. Mūsų indėlis šiandien grindžiamas dviem užbaigtais biudžetiniais metais septynerių metų perspektyvos laikotarpiu. Tai turėtų įtikinti mus būti atsargiems dėl mūsų įsikišimo formulavimo būdo. Man atrodo, kad vieningas R. Böge pranešimo priėmimas Biudžeto komitete rodo, kad jis rado įvairių politinių frakcijų nuomonių bendrą vardiklį.

Mane stulbina tai, kad beveik 5 mlrd. EUR iš 2008 m. biudžeto lieka nepanaudota. Tai neturi pasikartoti. Tai būtų nesėkmė mums visiems. Yra Komisijos pateiktos iniciatyvos, kuriomis siekiama sudaryti sąlygas lengviau gauti finansavimą. Kadangi kaip tik tokia yra ir turėtų būti reikalų padėtis, regioninė politika nebus ir ateityje negalės būti finansavimo šaltiniu tiems biudžeto skirsniams, kurie nuolatos nepakankamai finansuojami – mes kalbėjome apie tai, kai derėjomės dėl finansinės perspektyvos, ir tai buvo visiškai patvirtinta mūsų užsienio politikoje – 1a išlaidų kategorijai ir 3 išlaidų kategorijai. Jeigu toliau pasiklausime 1 proc. biudžetų, mums aiškiai nepavyks pasiekti protingą sprendimą Europos Sąjungos biudžeto klausimu.

Mano minimame pranešime R. Böge iškelia svarbiausią Parlamento kadencijos pritaikymo finansinės perspektyvos laikotarpiui klausimą. Tai iš tiesų yra šio Parlamento pozicija. Tačiau mes turėtume nepamiršti kai kuriuos nuogąstavimus sanglaudos politikos paliestose šalyse, kurios tikisi tam tikro tikrumo dėl politikos ir iki šiol tiksliai nežino, kaip šio laikotarpio sutrumpinimas paveiks šį nuspėjamumą gaunant struktūrinius fondus.

Pagaliau aš norėčiau nuoširdžiai padėkoti D. Grybauskaitei už bendradarbiavimą su Parlamentu ir, savaiame suprantama, kaip ir kiti kalbėjusieji linkiu jums sėkmės savo rinkimų kampanijoje. Tokia balsų gausybė, nepaisant politinių pažiūrų skirtumų, yra geras ženklas šiuose rinkimuose.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, visų pirma aš norėčiau priminti jums, kad ši diskusija yra ilgo kelerių metų senumo proceso dalis: Europos Komisijos konsultacijos; bendrosios žemės ūkio politikos būklės patikrinimas; ketvirtoji ekonominės ir socialinės sanglaudos ataskaita; A. Lamassoure pranešimas dėl biudžeto nuosavybų išteklių.

Mūsų Europos Komisija paskelbė savo ketinimą vėliausiai 2009 m. rudenį pateikti savo pagrindines šios peržiūros gaires ir tai paskatino R. Böge vadovaujamą Biudžeto komitetą atlikti gana puikų darbą. Mes

žinome, kad kai tik bus išrinktas Europos Parlamentas, ši peržiūra bus atlikta. Tai padarys jau ne mūsų dabartinis Parlamentas.

Todėl aš norėčiau pabrėžti pagrindinį politinį klausimą, būtent, kad mes beveik pasiekėme vieningumą dėl to, kad būsima finansinė programa turėtų atitikti būsimo Parlamento politinius įgaliojimus ir kad tai turėtų būti susitarimas, kurį mes norėtume matyti įamžintą. Man tai atrodo labai svarbu, nes pagaliau mes turėsime suderintus rinkimų rezultatus ir biudžetines gaires, kurias turi peržiūrėti Komisija.

Toliau noriu priminti jums, kad Europos Parlamento socialistų frakcija laikosi nuomonės, kad biudžetas turėtų būti perorientuotas į pagrindines misijas: užimtumą, augimą ir naujoves, kaip sakė mūsų kolega G. Färm. Tačiau prieš baigdamas aš norėčiau atkreipti ypatingą dėmesį į pasakymą, kad faktinė Sąjungos ateitis priklauso nuo šios peržiūros, ir tikiuosi, kad būsimasis Parlamentas pasinaudos R. Bøge pranešimu, kad galėtų pasiekti mūsų Europos siekį nepaisant nacionalinių asmeninių interesų, kasdien perduodamų Tarybos išsisukinėjimais.

Parlamento reikalas skelbti Europos politikas, kurios suteikia visiems mūsų bendrapiliečiams tikrą viltį projekte, kuris ne vien tik ekonominis, bet ir politinis.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Gerb. pirmininke, šiandien mūsų yra 27, bet mes Bendrijos biudžetui išleidžiame mažiau nei 1 proc. mūsų bendro turto, t. y. apytikriai tiek pat, kiek mes išleisdavome, kai mūsų buvo penkiolika. Vien tik šie skaičiai paaiškina, kodėl R. Bøge pranešimas, dėl kurio šiandien diskutuojame, yra vienas iš pagrindinių rizikingų politinių žingsnių kitiems penkeriems metams.

Mes turime atsakyti į tokį nepaprastai svarbų klausimą: kiek yra pinigų ir kokioms politikos sritims jie skiriami? Kur mes nustatome ribą, t. y. mūsų ambicijų saiką? Šį kartą mes privalome viską pateikti svarstymui ne jokių išankstinių sąlygų, o diskusijos turi būti pradedamos nuo nulio. Mes turime atkreipti dėmesį į du svarbius sunkumus šiose labai svarbiose derybose:

- pirmasis yra tas, kad dabar, žinoma, mūsų yra daugiau, negu buvo praėjusį kartą, kai buvo pravedamos panašios derybos; ir

- antrasis sunkumas yra tas, kad, deja, šios derybos vyksta tada, kai pinigų pertekliaus ratas užsidarė ir mes esame stipriai paveikti ekonomikos krizės.

Nepaisant to, derybose, kurios iš esmės prasideda šiandien labai praktišku R. Bøge pasirinktu požiūriu, turėtų būti patvirtintos tris išankstinės sąlygos, kurios yra lemiamos Europai:

- pirma, kad ūkininkavimo Bendrijoje ateitis turi būti apsaugota net po 2013 m.;

- antra, kad neturi būti atsisakyta valstybių narių sanglaudos ir solidarumo principo; ir

- trečia, kad atėjo laikas mums pakalbėti apie stiprią plėtrą ir apie pinigus, kurie taip pat skiriami protams, o ne vien tik asfaltui ir cementui.

PIRMININKAVO: MARIO MAURO

Pirmininko pavaduotojas

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, mūsų komiteto pirmininko R. Bøge pranešimas, kurį šiandien mes aptarinėjame, mano nuomone, yra labai įdomus ir puikus dėl trijų priežasčių: pirma, jame išryškunami tam tikri sektoriai, kuriuos reikia tobulinti; antra, jame išdėstomi tam tikri pasiūlymai; trečia, parengiama dirva labai svarbioms diskusijoms kitos Parlamento kadencijos metu.

Sektoriai, kuriuos reikalingi patobulinimai, daugiausia susiję su politinių pasirinkimų ir Bendrijos pasirinkimų neatitikimu ir nesugebėjimu tinkamai valdyti mūsų biudžeto lėšas.

Pasiūlymai:

- vienas labai elementarus pasiūlymas – finansinės programos penkerių metų ciklas ir finansinių politikos sričių penkerių metų ciklo politika; kitaip tariant, mūsų Parlamento kadencija turėtų sutapti su politiniais pasiūlymais biudžeto lygiu;

- antra, nepaprastai svarbus lankstumo klausimas. Tačiau lankstumas reiškia ne tik pokyčius tarp sektorių; jis reiškia bendrą reagavimą. Vien lankstumas nėra problemos sprendimas.

Taigi, visa tai rengia mus labai svarbioms kitos Parlamento kadencijos diskusijoms dėl naujo politinio ir koordinuojamo biudžeto naujais pagrindais.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Finansinio programavimo laikotarpio sutrumpinimas iki penkerių metų, kuris taip pat rekomenduojamas R. Bøge pranešime, – ir aš norėčiau pasinaudoti šia galimybe, kad pasveikintų R. Bøge su jo ypatingu įnašu į šį pranešimą, – konkrečiai įrodytų Europos institucijų brandumą ir reikštų biurokratijos mažinimą.

Tuo pat metu mes turime būti praktiški ir pagalvoti, kiek įtikima tokia priemonė, kad mes neatsidurtume padėtyje, kurioje penkerių metų biudžetui priimti mums prireiks dvejų metų. Pagrindinis klausimas – kaip mes turėtume dirbti supaprastindami procedūras, kad Europos pinigai būtų panaudojami pagrįstu laikotarpiu.

Yra jau tampančių legenda atsitikimų, kurie susiję su Europos pinigais, kurie nepasiekė mėnesiais, jeigu ne metais, nepaisant laiko, kada jie tikrai buvo reikalingi. Tiesiog leiskite pateikti jums pavyzdį, susijusį su pinigais iš struktūrinio fondo. Kaip jūs žinote, Rumunija siekia gauti 12 mln. EUR penkioms nuo potvynio nukentėjusioms apygardoms. Potvyniai buvo praėjusių metų vasarą, mes balsavome dėl šio klausimo šį mėnesį, tačiau tikėtina, kad pinigai nepasieks greičiau nei praėjus apytikriai metams nuo tada, kai buvo potvyniai. Rumunai, kurie gaus šiuos pinigus, nesupras, kad jiems padėjo Europos Sąjunga.

Kyösti Virrankoski, pranešėjas. – (FI) Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti visiems tiems, kurie išsakė nuomones apie mano pranešimą.

Dabar aš norėčiau pasakyti, kad Europos Sąjunga yra 27 valstybių narių ir 480 mln. gyventojų Bendrija, kurios valdymą ir administravimą reikia supaprastinti ir padaryti daug veiksmingesnį. Veikla grindžiamas valdymas ir biudžeto sudarymas aiškiai leidžia dėl to, atitinkamuose lygiuose pasidalijus įgaliojimus ir atsakomybę, paremti atsakingą valdymą ir efektyvų programų įgyvendinimą.

Pagaliau aš noriu padėkoti jums visiems ir ypač noriu palinkėti D. Grybauskaitei daug laimės ir sėkmės jos būsimuose iššūkiuose. Buvo labai malonu dirbti su jumis ir mes atkreipėme dėmesį į aukštą Parlamento ir Komisijos bendradarbiavimo lygį. Jums dėkoju ir linkiu geros kloties.

Reimer Böge, pranešėjas. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš norėčiau pradėti padėkodamas Komisijos narei. Kai pažinome vienas kitą, mes dirbome kartu efektyviai, konstruktyviai ir atvirai. Tai aišku iš daugelio pastarųjų metų derybų rezultatų. Aš linkiu jums sėkmės per kitas kelias savaites! Aš taip pat norėčiau išreikšti savo nuoširdžią padėką savo kolegoms Parlamento nariams už jų sunkų darbą ir už diskusiją, kuri vyko iš anksto prieš rytdienos balsavimą plenariniame posėdyje, ir C. Guy-Quint už jos, kaip pranešėjos, vaidmenį Lisabonos sutarties pasekmių atžvilgiu. Mes sutarėme dėl bendros procedūros pagrindinėms pranešimų nuostatoms, ypač susijusioms su trijų etapų metodu ir laikotarpiu.

Kadangi suprantame, kad dabartinė 2007–2013 m. finansinė perspektyva ir dėl to Tarpinstitucinis susitarimas nuo 2006 m. reiškia maksimumą, kurį būtų galima pasiekti derybose, mes taip pat visiškai suprantame nesėkmingus bandymus veikti. Kaip tik dėl to taip svarbu, kad šiame pranešime raginama tinkamu laiku sudaryti toliaregiškus susitarimus ir užtikrinama, kad jie bus susiję su visišku atsidavimu. Mūsų darbas per kitas kelias savaites ir mėnesius, ypač susijęs su dabartinėmis derybomis, yra pašvęstas Ekonomikos atgaivinimo planui ir skirtas priminti Tarybai visas Tarpinstitucinio susitarimo nuostatas, nes nemažai Komisijos narės minėtų priemonių yra neatskiriama bendros finansinės programos dalis. Jeigu valstybės narės būtų šiek tiek daugiau žinoję apie tai, mes būtume padarę didesnę pažangą su savo esamomis priemonėmis.

Pagaliau aš norėčiau pasinaudoti galimybe paraginti Komisiją rudenį atsižvelgti į svarbiausias išvadas ir pasvarstymus, kuriuos Parlamentas priims rytoj. Tai galėtų būti puiki pradžia darant reikalingus ambicingus pakeitimus, kaip bendrus Komisijos ir Europos Parlamento veiksmus, ir tuo pat metu formuojant biudžetą, kuriame žvelgiama į ateitį ir kuris susiejamas su didesniu politiniu teisėtumu. Todėl šiame pranešime Parlamentas ragina labai ryžtingai ir kolektyviai.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2009 m. kovo 25 d., trečiadienį.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), raštu. – (PL) Dabartinės finansinės programos peržiūra yra ne tik puiki galimybė apmastyti ne tik metodą, kuriuo skirstomi turimi ištekliai, bet ir būsimą ES biudžeto formą.

Darydami pakeitimus dabartiniame biudžete ir planuodami kitą finansinę perspektyvą visų pirma turėtume vadovautis troškimu didinti integraciją ir siekti konkrečių tikslų.

Nesenai mes sugebėjome stebėti toli siekiančius pakeitimus ES biudžeto struktūroje. BŽŪP išlaidoms daugiau nebeišnaudojama didžiausia Bendrijos pinigų dalis. Dabar sanglaudos politika ir su Lisabonos sutartimi susijusios priemonės gali sulaukti didžiausios paramos. Nėra jokių abejonių, kad ši raida naudinga Europos ateičiai, kuri orientuota į pažangią žiniomis grindžiamą ekonomiką, kuri garantuoja aukštą užimtumo lygį. Tačiau tokios permainos neturi būti vykdomos pakenkiant Europos maisto saugai ir sumažinant ūkininkų pajamas.

Ne mažiau trikdė progresuojantis ES biudžeto lygio ES valstybių narių BNP atžvilgiu mažėjimas. Statistika rodo, kad jeigu dabartinėje finansinėje perspektyvoje mes būtume turėję išlaikyti biudžetą tokia lygyje, koks buvo 1993–1999 m. laikotarpiu (apskaičiuotame pagal tokį patį BNP procentą), mes Europos strategijų įgyvendinimui būtume turėję papildomus 200 mlrd. EUR. Spaudimas, kurio mes laikomės, kad sumažintume Bendrijos biudžetą, yra žalingas, nes jis apriboja jo lankstumą ir jo gebėjimą prisitaikyti prie kintančių poreikių. Todėl aš prašau, kad ES biudžetas pritaikymas naujiems iššūkiams būtų daromas ne perkeltant išteklius iš BŽŪP, bet atitinkamai padidinant ES biudžetines priemones.

11. Automobilių pramonės ateitis (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra Komisijos pareiškimas dėl automobilių pramonės ateities.

Günter Verheugen, *Komisijos Pirmininko pavaduotojas.* – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, dabar antras kartas vos kelių mėnesių laikotarpiu, kai mes ateiname kartu į posėdžių salę aptarti automobilių pramonės padėties Europoje. Deja, turiu pasakyti, kad nuo praėjusių diskusijų padėtis pablogėjo.

Per paskutinį 2008 m. ketvirtį naujų automobilių pardavimas sumažėjo 20 proc., o automobilių gamyba – 29 proc. Ši kritimo tendencija tęsiasi 2009 m. Šių metų sausio ir vasario mėn. pardavimo skaičiai sumažėjo atitinkamai 29 proc. ir 18 proc. Kritimas būtų buvęs didesnis, jeigu valstybės narės nebūt pradėjusios sėkmingų paklausai stimuliuoti skirtų iniciatyvų. Krizė neapsiriboja Europos rinka. Eksportas į trečias šalis sparčiai mažėja. Tai reiškia, kad mes galime tikėtis neigiamo poveikio Europos užsienio prekybos balansui. Visame pasaulyje automobilių pramonė susiduria su sunkumais.

Nenumatoma, kad per likusius šių metų mėnesius padėtis pagerės. Tikėtina, kad bendra automobilių ir komercinių transporto priemonių gamyba Europoje sumažės 20–30 proc. Tai reiškia, kad 2009 m. Europoje bus pagaminta apytikriai 5 mln. transporto priemonių mažiau, negu 2007 m. neigiama prognozė visų pirma liečia komercines transporto priemones, kurių atveju laukiama 35 proc. gamybos sumažėjimo.

Kaip žinote, Komisija skubiai reagavo į šią padėtį. 2008 m. spalio mėn. mes CARS 31 grupėje parengėme pirmąsias krizei įveikti skirtas rekomendacijas, įskaitant Europos investicijų banko įtraukimą ir iniciatyvas dėl pridavimo į metalo laužą skatinimo priemonių. Sausio mėn. pradžioje aš susitikau su ES finansų ministrais, kad susitartume dėl bendro požiūrio į krizę. Vasario 25 d. Komisija pateikė koncepciją, kurią po kelių dienų patvirtino Europos Vadovų Taryba ir Konkurencingumo taryba.

Mūsų atsakomieji veiksmai nukreipti tiesiai į svarbiausias šios labai sunkios krizės priežastis. Šioms priežastims priskiriama greitai mažėjanti paklausa, sunkumai siekiant gauti kapitalo, likvidumo problemos ir struktūrinių pajėgumų perteklius. Kalbant apie struktūrinių pajėgumų perteklių – tai pasaulinio masto reiškinys. Dabar mes tik norime Europos išlaikyti vidaus rinkos vientisumą, išvengti protekcionizmo ir išsaugoti valstybių narių solidarumą, kad būtų išsaugotos darbo vietos automobilių pramonėje.

Šiuo momentu aš noriu aiškiai pareikšti, kad pati pramonė turi žengti pirmuosius žingsnius. CARS grupėje mes nustatėme pagrindines sąlygas žvelgiančiai į ateitį automobilių pramonei ir nuolatos geriname jas. Kad aiškiai išivaizduotume tai – Europos automobilių pramonė dabar turi dėti pastangas įvairiose srityse, kad į rinką pateiktų tokius automobilius, kurių mums reikia XXI a. pradžioje, kitaip tariant, mažai degalų naudojančius ekonomiškus automobilius, kurie priverstų rūpestingai naudoti išteklius.

Iš politinės pusės Komisija aiškiai išdėstė savo požiūrį. Mūsų nuomone, svarbiausias uždavinys – dar kartą sudaryti galimybes finansinei sistemai veiksmingai funkcionuoti, kad būtų galima užtikrinti aukštą Europos automobilių pramonei reikalingų investicijų lygį. Auštas investicijų lygis būtinas, nes pramonė turi vystytis ir pateikti į rinką Europos ateities automobilių.

Mes priėmėme Bendrijos laikinąją valstybės pagalbos priemonių sistemą, kuri suteikia valstybėms narėms daugiau erdvės manevrui sprendžiant likvidumo problemas. Tai buvo būtinas žingsnis siekiant užtikrinti, kad priešingu atveju pelningos įmonės netaptų stipraus krizės poveikio aukomis.

Be to, mes norėjome užtikrinti, kad bendrovės toliau investuotų į mokslinius tyrimus ir modernizavimą – ypač krizės metu. Priemonėmis, kurių mes ėmėmės, padarėme puikią pažangą. Šiais metais Europos investicijų bankas jau patvirtino automobilių pramonei skirtus projektus, kurių vertė didesnė nei 3 mlrd. EUR. 2009 m. jau planuojami tolesni projektai, kurių bendrą vertę siekia kelis milijardus eurų. Į šiuos projektus įtraukiami ne tik automobilių gamintojai, bet automobilių pramonės tiekėjai.

Europos investicijų bankas, kuriam norėčiau labai padėkoti už paramą, taip pat užsiima specialia programa vidutinėms automobilių pramonės tiekimo įmonėms, kurias ypač stipriai paveikė krizė. Mes skirsime 1 mlrd. EUR mokslinių tyrimų partnerystei su pramone siekiant paspartinti perėjimą prie mažai anglies dvideginio išskiriančios ir efektyviai energiją vartojančios ekonomikos. To reikia norint užtikrinti Europos pramonei gerą padėtį laikotarpiui po krizės, kad ji galėtų tikrai turėti naudos iš pozityvios plėtros, kurioms mes laukiame po to.

Be to, mes ką nors galime padaryti paklausos pusėje. Nemažai valstybių narių įdiegė pridavimo į metalo laužą skatinimo priemones skatinti paklausą. Komisija nustatė gaires, kurių privalo laikytis valstybės narės, kad galėtų įdiegti tokias skatinimo programas. Tuo siekiama užtikrinti, kad nacionalinės priemonės neturėtų diskriminacinio poveikio arba nesudarytų trukdymų vidaus rinkai. Aš patenkintas galėdamas pasakyti jums, kad tai pasisėkė padaryti.

Žinoma, mums taip pat reikia apsaugoti nuo struktūrinių pokyčių poveikio, išlaikyti minimalias socialines išlaidas ir automobilių pramonėje išsaugoti kvalifikuotus darbuotojus. Jeigu Europos automobilių pramonė norės išlikti konkurencinga ilgą laiką, bus neišvengiamas kai kurios struktūrinės permainos. Procesas bus skausmingas, bet neišvengiamas. Mums reikia ryžtingos ir konkurencingos pramonės, turinčios nemažą užimtumo potencialą, o ne bendrovių, kurios nuolatos priklauso nuo subsidijų. Europos Komisija jau skyrė pinigų iš Europos socialinio fondo ir Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, kad paremtų darbuotojus, kuriuos labiausiai paveikė laikinas būtino pramonės reorganizavimo poveikis.

Balandžio mėn. mes rengsime savo pirmąjį apskritojo stalo susitikimą su pramonės, darbo jėgos ir valstybių narių atstovais, kad aptartume krizės socialinį mastą ir reakciją į ją. Tačiau aš patarčiau bendrovėms dabar pasirūpinti profesiniu mokymu savo darbuotojams siekiant padidinti jų galimybes susirasti darbą automobilių pramonėje arba kituose ekonomikos sektoriuose.

Aš norėčiau pasakyti kai ką apie konkretaus gamintojo, t. y. iš „Opel“, „Vauxhall“ ir „Saab“ sukurtos Europos „General Motors“, padėtį. Šiuo momentu norėčiau pakartoti, kad Europa nėra suinteresuota leisti šiai bendrovei žlugti. Nuo bendrovės priklauso daugiau nei 200 000 darbo vietų visoje Europoje. Aš nemanau, kad „General Motors“ gamybos vietų išnykimas Europoje padėtų išspręsti Europos automobilių pramonės pajėgumų problemą ir dėl to turi būti palankiai vertinamas. Darbuotojai, kurie kenčia, neatsako už krizę savo bendrovėje. Krizė ateina tik iš Amerikos.

Nėra nacionalinio šios problemos sprendimo. Nėra netgi Europos sprendimo. Gali būti tik transatlantinis sprendimas, į kurį įtraukiama pagrindinė bendrovė. Todėl mums svarbu žinoti, kas vyks Jungtinėse Valstijose. Šiuo metu mes nežinome. Net Amerikos vyriausybė dar nežino. Man malonu, kad visos Europos vyriausybės su „General Motors“ gamybos objektais savo šalyse susitarė ne veikti po vieną, o geriau veikti kartu dėl sprendimo europinės pusės. Šio sprendimo rezultatu gali būti tik teisės perimančioji bendrovė, kuri būtų konkurencinga ir galėtų išlikti rinkoje. Be to, turi būti galimybė pateikti ekonominį, taip pat politinį, sprendimo pateisinimą. Europos „General Motors“ darbo vietos pernelyg svarbios, kad būtų galima leisti jas įtraukti į rinkimus arba nacionalinių interesų politiką. Todėl Komisija toliau dėl visų pastangas, kad rastų tokių Europos sprendimą.

Pagaliau Komisija taip pat užtikrins, kad tai neužkrautų jokios papildomos finansinės naštos, kurios būtų galima vengti automobilių pramonei šiais sunkiais laikais teisėkūros programos apimtyje.

Praėjo laikas kalbėti apie krizės rimtumą. Mes turime veikiantį Europos planą su koordinuojamomis priemonėmis tiek ES, tiek ir valstybių narių lygmeniu. Dabar laikas veikti ir iki galo įgyvendinti šiuos planus. Labai jums ačiū.

Werner Langen, PPE-DE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, aš noriu labai padėkoti Komisijos nariui G. Verheugenui už šio klausimo iškėlimą ir pasveikinti jį su pasisekimu kovo 13 d. ministrų susitikime koordinuojant Europos priemones ir neleidžiant atskiroms valstybėms narėms veikti po vieną.

Mes pageidavome diskusijos jūsų pranešimo raštu pagrindu, nes mes manome, kad krizė tokia rimta, kas Europos Parlamentas turi apsvarstyti ją. Mes parengėme bendrą rezoliuciją, kuri apima svarbiausius klausimus.

Aš norėčiau pakartoti kai ką iš to, ką jūs pasakėte. Žinoma, atskiros bendrovės gelbėjimas gali būti sėkmingas tik atsižvelgiant į pačios bendrovės atsakomybę – ir ypatingas „General Motors“ atvejo aplinkybės – taip pat intelektinės nuosavybės teisės ir daugelį kitų veiksnių. Apskritai tai yra stambi pramonė. Su iš viso 12 mln. nuo automobilių pramonės priklausomų darbo vietų, 20 mlrd. EUR metinių investicijų, metinė 780 mlrd. EUR apyvarta ir 140 mlrd. EUR pridėtine verte ji yra labai svarbi pramonė, kuri pateko į keblią padėtį iš dalies dėl savo kaltės – šiuo atveju aš galvoju apie pajėgumų perteklių ir kai kurių gamintojų modelių politiką – bet apskritai kalbant daugiausia dėl tarptautinės krizės poveikio finansinėms rinkoms.

Todėl aš pritariu tam, kad imamasi visų šių kolektyvinių priemonių. Jos turėtų padėti užtikrinti, kad automobilių pramonė būtų tvaresnė, skatinti paklausa taip, kad pramonė galėtų išeiti iš krizės, ir sudaryti sąlygas lengviau teikti investicijas ir finansus pirkėjams ir pramonei. Be to, šios priemonės, kaip jūs pasakėte savo pasisakymo pabaigoje, neturėtų sukelti naujų teisėkūros problemų, kurios sudarytų papildomų sunkumų Europos automobilių pramonės konkurencingumui.

Šiuo pagrindu mes galime priimti bendrą rezoliuciją. Mano frakcija balsuos už Europos Parlamento socialistų frakcijos 5 dalies pakeitimą siekiant konkrečiai nurodyti ypatingą „General Motors“ atvejį, kad didelė balsų dauguma mes galėtume paskatinti Komisiją pasiūlyti darbuotojams darbo garantijas ir atverti naujas perspektyvas automobilių pramonei.

Robert Goebbels, PSE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, artimoje ateityje žmonija nebegalės apsieiti be automobilių arba sunkvežimių. Šios transporto priemonės turi tapti mažiau teršiančiomis ir efektyvesnėmis energijos vartojimo požiūriu. Tačiau pats geriausias ir labiausiai pageidaujamas viešojo transporto organizavimas niekada nesugebės pakeisti asmeninių transporto priemonių lankstumo.

Europos automobilių pramonė – pasaulinė sektoriaus lyderė technologine prasme. Ši moderniausia pramonė turi būti apsaugota. Ji yra strateginė visai Europos pramoninei struktūrai. Nuo jos tiesiogiai ir netiesiogiai priklauso milijonai darbo vietų. Socialistų frakcija Europos Parlamente nori išsaugoti darbo vietas. Ji ragina, kad prieš bet kokią galimą reorganizavimą vyktų diskusija su darbuotojais ir jų profesinėmis sąjungomis.

Po to, kas buvo padaryta dėl bankų, Kinija finansavo sektoriaus modernizavimą ir technologinį pritaikymą. Šia prasme aš visiškai sutinku su G. Verheugeno pastabomis. Europos privalo susitaikyti su savo pareigomis. Esant būtinybei Europos investicijų bankas turi būti rekapitalizuojamas, kad galėtų padėti reorganizuoti sektorių ir tūkstančius jo subrangovų, kuriais iš esmės yra MVĮ.

Mes tikimės, kad Komisija toliau organizuos konstruktyvų visų Europos šalių, kuriose yra JAV gamintojams ir jų firmoms priklausančios gamybos vietos, dialogą. Mes taip pat sveikiname G. Verheugeną su iniciatyva, kurios jis dėl to ėmėsi.

Tačiau mes vis dar turime užtikrinti Europos intelektinės nuosavybės apsaugą ir grąžinti į Europą joje sukurtą, bet šiuo metu Jungtinėse Valstijose laikomų, išradimų patentus. Tai panašu į plėšimą arba mažų mažiausiai į nusavinimą be kompensacijos. Neįsivaizduojama, kad Europos gamybos objektai ateityje mokėtų autorinius atlyginimus už Europos inžinierių ir darbuotojų sukurtas technologijas.

O dėl „General Motors“ padėties, pirmininke, socialistų frakcija sutinka su tuo, ką šiame Parlamente pasakė G. Verheugen.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary G. Verheugenai, mes dar kartą susitinkame, kad apsvarstyume automobilių klausimą, taigi, ir teisingai. Ši krizė labai stipriai smogė vienai iš svarbiausių mūsų pramonės šakų. Iš viso 12 mln. darbo vietų, t. y. 6 proc. darbo jėgos, didžiausia investuotoja mokslinių tyrimų ir plėtros srityje – dėl to labai apsimoka svarstyti problemą ir ieškoti sprendimų. Tačiau dabar tampa akivaizdu, kad ES neturi tinkamų priemonių, kuriomis būtų galima susidoroti su krize. Valstybės narės žengia į priekį pavieniui, kartais statoma į pavojų konkurencijos sistema, o Europos investicijų bankas – universali visų problemų sprendimo priemonė – perkraunamas tiek savo finansų, tiek ir personalo požiūriu. Todėl mums reikia rasti naujų būdų.

Aš dėkingas Komisijos nariui G. Verheugenui už greitą šios pagrindų direktyvos priėmimą siekiant ištirti, kaip mes turėtume toliau elgtis esant konkurencijos įstatymui. Tačiau reikia, kad EIB būtų geriau aprūpinta. EIB reikia, kad Europos centrinis bankas sudarytų specialias sąlygas, kurios leistų jam pasinaudoti nauju kapitalu, kuriuo pasinaudoti šiuo metu neleidžia įstatymas. Taip pat svarbu, kad valstybės pagalba būtų

daugiau susieta su pavyzdiniu perėjimu prie naujų technologijų ir vidaus degimo variklių atsisakymu. Be to, fondai, pvz., struktūriniai fondai ir žemės ūkio fondai, turėtų būti nukreipiami į galingesnių infrastruktūrų šioms naujosioms technologijoms plėtojimą.

Norėčiau nuodugniau panagrinėti „General Motors“. Aš sutinku su Komisijos nariu ir ankstesniais kalbėjusiais, tai yra Europos masto, nes bendrovė turi gamybinius objektus daugelyje ES valstybių narių. Tačiau esmė yra ta, kad valstybė, įskaitant ES, neturėtų kištis į ekonomiką. Krizė nepakeitė šio principo. Nors automobilių pramonė yra strateginis sektorius, jis nėra toks pat sisteminis, kaip bankininkystės pramonė. Todėl mes turėtume vengti akcijų paketo parėmimo automobilių pramonėje. Tačiau aš manau, kad garantijos yra teisingas metodas, jeigu būtent privatus investuotojas turi prisiimti garantiją per EIB. Tai reiškia, kad mes laikomės svarbiausių permainų ir pereiname prie naujų technologijų. „Daimler“ ir „Abu Dhabi“ investicinė įstaiga nesenai žengė tokį žingsnį, kad tai taip pat būtų įmanoma mums.

Aš norėčiau padėkoti Komisijos nariui, kad jis imasi tokių aktyvių veiksmų. Aš taip pat noriu padėkoti savo kolegoms Parlamento nariams už palaikančiąją iniciatyvą, įtrauktą į šią rezoliuciją.

Antonio Mussa, *UEN frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, automobilių pramonės krizė yra viena iš rimčiausių krizių gamybos pramonėje, nes, nekalbant apie sunkias ekonomines ir su užimtumu susijusias pasekmes Europos gamykloms ir antrinėms bendrovėms, ji smogia trečiosioms šalims, į kurias per paskutinius kelis dešimtmečius vis didesniu mastu perkeliama gamyba.

Be to, jeigu Sąjunga siekia sugrąžinti pramonės pelnus bent jau iki tokių, kokie buvo 2007 m., ji negali patirti 350 000 darbo vietų panaikinimo socialinių išlaidų. Todėl mes turėtume pasidžiaugti bent jau suderinta pagalba sektoriui, žinant, kad tai prisideda prie darbo vietų išsaugojimo. Svarbiausiais žodžiais Europos įmonėms turi būti moderniausi moksliniai tyrimai ir plėtra. Aišku, kad vystantis rinkai susiliejimų arba strateginių susitarimų griebimasis yra kitas galimas kelias, bet tai neturi būti daroma Europos automobilių gamybos tradicijų, kurios yra brangakmenis Bendrijos gamybos pramonės karūnoje, sąskaita.

Rebecca Harms, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, šioje diskusijoje mums labiausiai rūpi automobilių pramonės darbuotojai. Skaičiai tokie dideli, kad sunku išsivaizduoti problemos mastą. Jūs, Komisijos nary, savo pasisakyme aiškiai atskleidėte vieną iš keliančių nerimą problemų – kad priešingai nei tai taip pat yra skaičiai, susiję su pasibaisėtinais perprodukcijos lygiais ir stulbinančia nesėkme siekiant diegti naujoves efektyvumo ir klimato apsaugos srityse. Jeigu dabar mes pasiruošėme automobilių pramonei teikti valstybės pagalbą, kuri turi priklausyti juo finansavimo, naudojamo darbo vietoms išsaugoti ir tvariam užimtumui sukurti. Be to, ji turi būti priklausoma nuo šių bendrovių, nuoširdžiai besiorientuojančių į naujoves.

Tas kažkas, kuris priverčia mane būti įtariu, Komisijos nary, yra didelė CARS 21 grupės ir pramonės įtaka procesui, kuris pagyvinamas čia. Aš esu susipažinusi su kai kuriomis Vokietijos automobilių bendrovėmis ir žinau, kad jos susilaiko, kai kalbama apie klimato apsaugą ir efektyvumą.

Aš taip pat su dideliu susidomėjimu atkreipiau dėmesį, kad prieš dvi savaites buvo prašoma naujos lengvatos, kuria siekiama laikinai sustabdyti aplinkosaugos reikalavimus. Taip neatsitiko. Pagalba turi būti priklausoma nuo tokių sąlygų kaip darbo vietų teikimas, tikras naujovių diegimas, mokymas ir darbuotojų įgūdžių tobulinimas, ir tai taikoma tiekėjams, kitaip tariant, daugeliui MVĮ, kurios priklauso nuo stambių organizacijų, ir darbuotojams, dirbantiems automobilių pramonėje. Mano frakcija tuo turėtų būti patenkinta. Tačiau be šių griežtų sąlygų mes neprisidėsime prie nuolatinių darbo vietų kūrimo.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, šios diskusijos dėl automobilių pramonės neabejotinai vyksta vėlokai ir taip pat yra netinkamos turinio prasme. Faktiškai mes diskutuojame tada, kai nacionalinės vyriausybės jau yra priėmusios sprendimus, išnešančius už bet kokios Europos sistemos ribų, ir jau buvo tragiškų socialinių padarinių nedarbo ir bedarbio pašalpų prasme.

Pasiekiant prie šios temos rezoliucijos tekste nesiūloma jokių svarbių nuostatų, kurios užtikrintų, kad priimanamos priemonės būtų veiksmingos ir sąžiningos. Aš norėčiau atkreipti dėmesį, kad prieš kelis mėnesius užsiimdama klimato kaita Europa veikė visiškai kitaip, kai vertino klimato kaitą kaip tikrą politinę problemą. Ji nedaro to paties su ekonomikos krize. Ji davė laisvas vadeles vyriausybėms, kurios veikė padrikai ir, sakyčiau, taip pat su tikslu laimėti balsų.

Žinoma, kad taip yra ne tik dėl J. M. Barroso vadovaujamos Komisijos silpnumo, bet ir dėl sunkumų, su kuriais susiduriama užsiimant padėtimis, kurios reikia naujų įgaliojimų ir sprendimų, susijusių su pramonine, socialine ir užimtumo politika.

Ar galime mes pritaikyti nacionalistines priemones? Ar galime mes išlaikyti atleidimų iš darbo bangą, kai pagalba teikiama firmoms? Ar gali toliau vykti persikėlimai automobilių pramonėje ir su ja susijusiose įmonėse, kaip vyko Italijos firmos ITONO atveju ir dabar vyksta su Indesit, kurios yra kitas labai svarbus sektorius? Ar mes galime išplėsti Europos fondų taikymo sritį nedidindami jų? Šiuo pagrindu nepakanka pasakyti, kad tai yra automobilių pramonės problemos ir kad vyksta tiek daug susitikimų.

Mums reikia nustatyti gaires veiksams, pagal kurias aš manau, kad firmos neturi atleisti žmonių, kai joms suteikiama pagalba, pagalba turi būti susieta su naujovėmis, kaip išdėstyta klimato kaitos pakete ir G. Sacconi reglamente, ir turi būti sustabdyti įmonių perkėlimai ir konkurencija tarp valstybių narių. Mano frakcija pateikė pakeitimus visais šiais klausimais. Kitaip tariant, mums reikia naujos politikos, t. y. tokios, kokios Europa atrodo neturi ir tokios, kokią mes turime sukurti anksčiau nei socialiniai sunkumai taps tokie didžiuliai, kad mes negalėsime pateikti savo darbuotojams jokių apibrėžtų atsakymų.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Neįtikėtinas pasaulinės paklausos automobiliams sumažėjimas taip pat palietė Europą. Per paskutinį 2008 m. ketvirtį Europos automobilių pardavimas pademonstravo metinį daugiau nei 19 proc. sumažėjimą ir vis dar mažėja. Daugelis pagrindinių Europos Sąjungos valstybių narių nusprendė paremti transporto priemonių gamybos sektorių. Tačiau kyla abejonių dėl būdų, kuriuos pasirinkome ir parengėme, nes jie atsiduoda protekcionizmu. Todėl aš pritariu Europos Komisijos, kuri išpėja dėl protekcionistinių priemonių remiant vidaus gamintojus, požiūriui. Komisijos parengtas raginimas spręsti struktūrines problemas prioriteto tvarka atitinka esmę, ypač kalbant apie didelę perprodukciją ir investicijas į pažangias technologijas.

Visa viešojo sektoriaus parama turi būti skaidri ir ją teikiant turi būti atsižvelgiama į ES konkurencijos ir valstybės pagalbos taisykles. Mes turime neleisti įvairiems Europos rinkos dalyviams varžytis dėl subsidijų. Padėtį apsunkina tai, kad šiose taisyklėse neatsižvelgiama į pasaulinę konkurenciją, ypač iš JAV pusės. Tikimasi, kad automobilių gamintojų problemoms spręsti skirtos JAV subsidijos taip pat bus išplėstos iki dalių tiekėjų. Jeigu padėtis darosi aštri, Europos gali laukti ne tik problema, kaip išspręsti gamybos ir pardavimo problemas Europoje, bet ir importuojamų automobilių, kurie gaminami su valstybės pagalba, problema. Tokioje padėtyje Europa taip pat galėtų pagrasinti priversti vykdyti priemones Pasaulio prekybos organizacijos sistemoje.

Daugelis Europos šalių įdiegė pridavimo į metalo laužą schemas ir šiuo metu pradėtos dėti pastangos šia kryptimi JK. Tačiau pridavimo į metalo laužą schemas gali išspręsti krizės problemą tik trumpuoju laikotarpiu. Jos greitai iškraipo rinką, ištraukia pinigus iš izdo ir priverčia atidėti reikalingus sprendimus, kurie nukreipti į investicijas į pažangias technologijas.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš norėjau pasisakyti šiuo klausimu, nes per paskutinius kelis mėnesius aš su dideliu susidomėjimu sekiau Europos Parlamente, mūsų komitetuose ir šiuo metu šioje posėdžių salėje atliekamą darbą būtent dėl prašymų dėl konkrečių įpareigojimų, kuriuos mes turime išdėstyti mūsų žemyno automobilių gamintojams.

Mes nustatėme svarbius tikslus, ypač dėl CO₂, kai mes paprašėme juos suvaidinti savo vaidmenį susitikime, Europa pati sau nustatė labai svarbius CO₂ mažinimo tikslus ateinantiems keleriems metams, t. y. ambicingus tikslus, kuriuos visos viso pasaulio šalys stebi su didžiuliu susidomėjimu. Mes paprašėme automobilių pramonės pasiekti vidutinį 120 mg sumažėjimą iki 2012 m. ir dar 25 mg sumažėjimą iki 2020 m. Tai nemaži tikslai, kuriems reikia nemažai investicijų.

Mes turėtume pridurti prie to tai, kas jau buvo paminėta kai kurių mano kolegų Parlamento narių, t. y. kad automobilių pramonė tiesiogiai arba netiesiogiai suteikia darbą 12 mln. Europos darbuotojų, t. y. 6 proc. Europos darbo jėgos. Jeigu Europa rimtai svarsto apie lėšų suteikimą automobilių pramonei, kad ji galėtų susidoroti su mūsų nustatytais CO₂ tikslais, ir jeigu, kita vertus, mes norime išlaikyti žmones savo darbo vietose, o tai padaryti kaip tik dabar yra problema mūsų žemynui, tai mums reikia įgyvendinti koordinuojamą pagalbos šiam sektoriui suteikimo strategiją.

Įvairios valstybės narės pradeda įgyvendinti pardavimo skatinimo planus, kurie skirti automobilių apyvartos lygiui palaikyti. Tačiau tokia politika turi sudaryti bendros Bendrijos strategijos dėl pavojingų rinkos iškraipymų dalį.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, aš norėčiau labai aiškiai pareikšti, kad visiškai palaikau viską, ką pasakė Komisijos narys. Mano šalyje Austrijoje daug tūkstančių darbuotojų tiesiogiai arba netiesiogiai palietė krizę. Tai taip pat tinka mūsų kaimynei Slovakijai ir daugeliui kitų šalių.

Man tai ypač rūpi, nes, žinoma, aišku, kad automobilių pramonė yra pagrindinė pramonės šaka. Apie tai neturi būti galvojama kaip apie pasenusią pramonę, nes didelė dalis mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos yra susijusi su automobilių pramonės buvimu Europoje. Be to, daug mažųjų ir vidutinių tiekimo bendrovių priklauso nuo automobilių pramonės. Mes visada išsivaizduojame labai dideles bendroves, kurioms jaučiame mažai simpatijos. Tačiau kai mes žvelgiame į visus tiekėjus, t. y. mažąsias ir vidutines įmones, padėtis atrodo visiškai kitaip.

Visų pirma aš norėčiau paremti tai, ką jūs, Komisijos nary, pasakėte apie „General Motors“. Mes turime didžiulį „General Motors“ gamybos objektą Vienoje. Mes esame susipažinę su žmoniu, kurie laukia norėdami sužinoti, kokie sprendimai bus priimti Amerikoje, baimėmis. Aš tikiuosi, kad tai bus teigiamas pavyzdys to transatlantinio bendradarbiavimo, kuriam vykstant Amerika – kadangi tai yra ne Amerikos vyriausybė, o visa Amerika – kuri visada reikalauja, kad Europa darytų daugiau siekiant įveikti krizę, rodo teigiamą pavyzdį, kad Europa turėtų galimybę pasiekti tikslą su savo bendrovėmis.

Pagaliau trumpai apie protekcionistines priemones. Vien tik bendras Europos sprendimas bus priimtinas. Tai turi būti mūsų tikslas.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, tai yra trečios diskusijos dėl automobilių pramonės, kurias mes turėjome kelių mėnesių intervale. Komisija arba Taryba iki šiol tinkamai nepatenkino mūsų reikalavimų nei paramos paklausai, nei išorinės konkurencijos su atitinkama parama eksportui požiūriu.

Nors ir laikau Europos priemones finansų krizei spręsti svarbiomis, priešingai nei nuspręsta paskutiniame aukščiausio lygio susitikime, aš manau, kad Europos reakcija į nuosmukį ir tikrosios ekonomikos sunkumus yra nepakankama. Mes esame kare, o mūsų kareiviai, kuriais yra mūsų įmonės, šaudo tuščiais šoviniais.

Automobilių sektorius yra pagrindinis mūsų pramonės sektorius, priklausantis nuo naujų reikalavimų, pertvarkytų gamybos veiksnių ir didžiulio proceso ir produktų naujovių poreikio. Paskatos koordinuoti ES masto visų rūšių protekcionizmo atsisakymą; kreditinių linijų, nukreiptų į šį sektorių, refinansavimas, įskaitant teikiamą Europos investicinio banko; tik ekologiškų ir hibridinių automobilių skatinimo priemones; daugiau lėšų moksliniams tyrimams švarių variklių srityje; efektyvi veikla Pasaulio prekybos organizacijoje siekiant sukurti savitarpiskumo sąlygas pasaulinėje automobilių rinkoje – svarbiausi reikalavimai tų, kurie nenori skatinti Europos deindustrializaciją viename iš jos svarbiausių didelės pridėtinės vertės ir didelio užimtumo sektorių.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Komisijos narys G. Verheugen pabrėžė, kad reikia būti labai atsargiems, jog nebūtų siūlomos arba remiamos protekcionistinės priemonės. Aš norėčiau priminti jam, kad už Atlanto tokių priemonių imamasi ir jos aiškiai naudingos Europos gamintojų konkurentams.

Aš susidariau įspūdį, kad iki šiol Europos Sąjungos vykdoma strategija nepakankamai orientuota – kaip turėtų būti tokioje kritinėje padėtyje, kaip ši – tik į paramą arba daugiausia į Europos automobilius, sukurtus ir pagamintus čia, Europoje. Aš mačiau, kaip profesinės sąjungos verkia krokodilo ašaromis dėl deindustrializacijos, įmonių perkėlimo ir t. t. Prieš metus, kai toks asmuo kaip aš posėdyje palaikė šiuos netgi didelio Italijos automobilių gamintojo argumentus, jie nebuvo priimti rimtai. Šiandien, deja, faktai mums pasirodo teisingi.

Jeigu Europa apsiribos priemonėmis, skirtomis vien paklausai skatinti, t. y. tomis, kurios taip pat aiškiai gali būti nukreiptos į ne Europos gamintojus, jos neduos mums reikalingų rezultatų. Norint gauti juos verčiau reikėtų imtis skubių veiksmų siekiant paskatinti Europos automobilių gamybą. Europos gamintojai turi būti skatinami investuoti į mokslinius tyrimus siekiant užtikrinti pirmaujančio pramoninio sektoriaus ateitį, t. y. sektoriaus, kuris taip pat apima pagalbines automobilių gamybos bendroves, kurios šiuo metu taip pat kenčia dėl Europos bankų lėšų išdavimo sulaikymo politikos.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Mes turėtume nepamiršti, kad praėjusį lapkričio mėn. mes šiame Parlamente turėjome lygiai tokias pačias diskusijas, kai jau buvo aišku, kad mes susiduriame su kapitalistinės sistemos krize, dėl kurios reikia didelių permainų siekiant padidinti daugumos gyventojų perkamąją galią. Todėl mes primygtinai reikalavome padidinti atlyginimus ir pensijas siekiant užtikrinti sąžiningesnę pajamų paskirstymą. Tai iki šiol yra pagrindinė priemonė, kuri galėtų padidinti paklausą ir taip užtikrinti, kad automobilių pramonė ir jos tiekėjai toliau turėtų patikimą rinką.

Deja, socialinė padėtis vis labiau komplikuojasi, nes politikai nepriima reikalingų priemonių, o nedarbas ir pavojingas ir menkai apmokamas darbas iki šiol auga. Todėl mes primygtinai reikalaujame naujos politikos,

kuri prioritetą teiktų darbo vietoms su teisėmis, remtų pramoninę gamybą ES šalyse ir veiktų prieš tarptautinių verslo įmonių, kurios naudojasi krize kaip pretekstu darbo vietų skaičiui sumažinti, darbuotojų išnaudojimui padidinti ir pelnams bei strategijai padidinti. Nepaprastai svarbu, kad ES pramonė būtų deramai remiama siekiant išsaugoti ir sukurti daugiau darbo vietų su teisėmis. Tačiau mums taip pat reikia atkreipti ypatingą dėmesį į šalis, turinčias pažeidžiamesnes ekonomikas, pvz., Portugaliją, didinant finansinę paramą siekiant užkirsti kelią nedarbui ir padėti labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms automobilių pramonės, su ja susijusių sektorių ir kitų pramonės šakų įmonėms ir taip pat mažoms remonto dirbtuvėms.

Carl Lang (NI). – (FR) Gerb. pirmininke, globalizacija darosi beprotiška, o jos pamišę šalininkai priverčia Europos automobilių pramonės darbuotojus brangiai sumokėti už jų fundamentalistinės atviros rinkos ir laisvosios prekybos tvarkos padarinius.

Taip JAV antrinės būsto paskolų rinkos krizės finansinis virusas galėjo laisvai užkrėsti finansinę sistemą ir pasaulinę bankininkystės sistemą, o jo plitimas privedė prie mūsų ekonominės sistemos užkrėtimo ir mūsų įmonių žlugimo ir darbo vietų sunaikinimo.

Būdamas Parlamento nariu kartu su savo kolega F. Le Rachinelio, atstovaujančiu Prancūzijos Pikardijos, Šiaurės-Pa de Kalė ir Normandijos regionams, kuriuose pasmerkti tūkstančiai darbo vietų, aš labai trokštu pasakyti jums, kad Europos prekybos politika turi žmogiškąją ir socialinę kainą, kuri yra nepakeliama, nepateisinama ir nepriimtina. Tačiau atvirosios rinkos fanatikai to atkakliai laikosi ir pasirašo už tai. Dar šiandien G. Brown ir J. M. Barroso pakartotinai patvirtino savo atsakymą ginti Europą, mūsų pramonę ir mūsų darbo vietas dėl nepaprastai svarbios laisvosios rinkos ir globalizacijos. Kairieji socialiniai globalistai, dešinieji liberalieji globalistai ir radikalieji kairieji svyruojantieji globalistai, kurie nieko nenori matyti ir suprasti, išduoda ir palieka Europos darbininkus.

Viso pasaulio globalistai vienykitės! Mūsų šalių darbininkai išnykite! Toks yra globalistų partijos manifestas.

Be to, nuolatinis ekologiškųjų piliečių, vyriausybių ir kai kurių vietos tarybų narių priekabiavimas prie automobilistų ir automobilių vargu ar palyginamas su mūsų automobilių pramonės gynyba ir rėmimu.

Pagaliau radikalieji kairieji demagogai, kurie suvokia dabartinę krizę kaip dievo siųstą dovaną dėl revoliucijos, yra visiškai nepajėgūs patenkinti Prancūzijos ir Europos darbininkų poreikius. Tik dėl ekonominio ir socialinio patriotizmo, nacionalinio ir Europos pirmumo ir nacionalinio ir Europos gynimo mes galėsime įkvėpti naujos gyvybės į mūsų pramoninius sektorius.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Gerb. pirmininke, problemos, su kuriomis susiduria Europos automobilių pramonė, didelė dalimi yra ekonomikos ir finansų krizės rezultatas. Tuo atžvilgiu tikimasi, kad tai yra problema, kuri praeis. Tačiau kitu labai svarbiu atžvilgiu tai yra problema, kuri yra susijusi su pajėgumų pertekliumi. Todėl norint garantuoti ateitį Europos automobilių pramonei, mums nepaprastai svarbu užtikrinti, kad ji galėtų būti pagrįsta realistiniais ir protingais verslo planais ir turėtų atsakingus savininkus.

Tai verčia mane pasakyti, kad jeigu mes norime sėkmingai išsaugoti klestinčią Europos automobilių pramonę su visomis galimybėmis, kurios reiškia techninę plėtrą, didelį užimtumą ir vaidmenį, kurį automobilių pramonė vaidina Europos ekonomikoje, šiuo metu valstybių narių teikiama valstybės pagalba turi būti naudojama garantuoti jos išlikimą nuosmukio ir finansų krizės laikotarpiu, o ne iškraipyti konkurenciją tarp valstybių narių arba konkurenciją tarp automobilių gamintojų.

Valstybės pagalba, kuri iškraipo konkurenciją ir sukuria nepasitikėjimą tarp valstybių narių, faktiškai stato į pavojų Europos automobilių pramonės gebėjimą išlikti; ir tai vyksta sąlygomis, kuriomis aš norėčiau pateikti klausimą apie tai, kas dabar įvyko Slovėnijoje ir Prancūzijoje, ir valstybės pagalbą, kuri buvo suteikta Prancūzijoje. Vienas iš svarbiausių Komisijos uždavinių yra užtikrinti, kad nebūtų pažeidinėjamos nustatytos taisyklės, stebėti, kas vyksta ir suformuoti visišką tikrumą tuo, kad jokia valstybės pagalba neteikiama darant žalą bet kokiai kitai valstybei narei arba kitai automobilių pramonei. Pagalba, kuri veda prie konkurencijos iškraipymo, kenkia Europos automobilių pramonės atečiai ir turės neigiamą poveikį tiek užimtumui, tiek ir technologijos tobulinimui.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, visų pirma aš norėčiau išreikšti savo dėkingumą už Komisijos ir Tarybos laiku duotą pažadą palaikant automobilių pramonę ir pagalbines bei dalių bendroves, bet, deja, to dar nepakanka.

Kai valstybės narės ėmėsi pirmųjų priemonių, sektorius šiek tiek pakilo: pagal duomenis iš Italijos vasario mėn. užfiksuotas 18 proc. pardavimo sumažėjimas, o sausio mėn. buvo 22 proc. sumažėjimas. Be to, atsižvelgiant į duomenis, kuriuos citavo pats Komisijos narys G. Verheugen, Europai aiškiai reikia žengti į

priekį garantuojant didesnę finansavimą iš EIB ir dar geresnę nacionalinių priemonių koordinavimą siekiant užkirsti kelią nesąžiningai ir diskriminacinei konkurencijai.

Be to, kuriant pramonės struktūros pertvarkos planus Europai reikia pabandyti atidžiai derinti savo pastangas su darbininkų atstovais ir profesinėmis asociacijomis siekiant parengti Europos sektoriaus atgaivinimo strategiją remiantis investavimu į mokslinius ir naujas technologijas.

Be to, atsižvelgdamas į pasibaisėtinus duomenis, susijusius su etatų mažinimais ir nedarbo pašalpų priemonėmis, aš raginu Komisiją pateikti daugiau pasiūlymų, kaip geriausiai panaudoti socialinį fondą ir prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Gerb. pirmininke, šiuo metu mes kaip tik patiriame tiek finansinę, tiek ir klimato krizę. Mes galime pastebėti, kad yra keletas automobilių bendrovių, kurios geriau nei kitos tvarkosi su šia dviguba krize. Kai kurių automobilių tipų ir modelių gamintojai geriau tvarkosi su šiomis krizėmis – t. y. tie, kurie investavo į tvarią techninę plėtrą. Antra vertus, yra tokių bendrovių kaip „General Motors“, kurios reikalauja 350 mln. USD iš valstybių, kuriuose jos veikia.

Mes neturime tuščiai švaistyti pinigų. Mums reikia paremti tuos žmones, kurie įdarbinti automobilių pramonėje. Mes turėtume padėti regionams, kuriuose yra problemų, ir tiekimo grandinei priklausančias mažąsias įmones, bet turime užtikrinti, kad tai mes darytume su produktais, kurie tinka ateities rinkai.

Komisija gali nuveikti daugiau atverdama struktūrinius fondus, socialinį fondą, regioninius fondus ir žemės ūkio fondą biodegalams, socialinėms priemonėms ir regionams.

Be to, aš manau, kad turėtų būti nutraukta Europos Parlamento veikla Strasbūre.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, automobilių pramonė yra viena iš pagrindinių Europos ūkio pramonės šakų ir viena iš tų, kurioms gresia daugybė pavojų, susijusių su dabartine krize. Todėl dabar ne laikas kartoti, kad mes turėtume būti prieš protekcionizmą ir nesąžiningą konkurenciją. Visa tai yra labai nereikalinga. Dabar taip pat laikas pasiūlyti strategines, aiškias ir drąsias garantijas Europos gamintojams ir darbininkams kartu su – aš noriu pabrėžti šią mintį – paramos planu, kuriame suteikiamos tokios pačios galimybės visoms valstybėms narėms.

Tikslai, žinoma, apima geresnio Europos fondų naudojimo, įskaitant prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, garantavimą, bet visų pirma finansinės paramos sektoriui per EIB ir ECB supaprastinimą ir padidinimą, kad jis galėtų prašyti paskolų su mažesnėmis palūkanomis, ir taip pat administracinių procedūrų supaprastinimą.

Pabaigoje norėčiau pasakyti, kad kalbant bendresne prasme tikslas yra išlaikyti sektoriaus konkurencingumą ir užtikrinti, kad visos Europos iniciatyvos ne tik imtųsi dabartinės krizės, bet ir galėtų padėti pradėti pozityvų automobilių pramonės struktūros pertvarkos ir transformavimo etapą.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Gerb. pirmininke, Britanijos ministras pirmininkas Gordon Brown šį rytą puikiai patraukė dėmesį, kai pasakė, kad mes neturime painiotis, nes dabar laikas veikti. Iš tikrųjų atėjo laikas nuosekliams ir ryžtingiems veiksams. Mes, europiečiai, dabar turime perimti kontrolę ir vadovauti perėjimui prie tvaraus automobilių sektoriaus, t. y. imtis kažko tokio, kas būtų įmanoma, tik jeigu mes vadovautume sektoriui per šį didžiulį ir keliantį pavojų gyvenimui nuosmukį.

Taigi, šis raginimas, Komisijos nary G. Verheugenai, skirtas jums ir Komisijai. Mes iš tiesų norime Europos – mes visi kartu – kad padarytume daug daugiau dėl mūsų automobilių pramonės ateities. Mes, kaip Europos Sąjunga, turime unikalią galimybę čia pademonstruoti, kad mes esame darbininkų – 200 000 „Opel“ darbininkų, dirbančių Vokietijoje, Lenkijoje, Austrijoje, Ispanijoje ir Belgijoje, pusėje (kad paminėtume vos keletą).

Dėl tos priežasties, kalbant visiškai konkrečiai, Europos investicijų bankas turi išduoti kreditą ir maksimaliai panaudoti savo svertų funkcijas ir galimybes. Prieš dvi savaites Parlamente mes konsultavomės su sektoriaus aukščiausiais sektoriaus valdymo organais ir tapo aišku, kad yra viena didžiulė problema: sektorius kenčia nuo didelio kapitalo stygiaus. Štai kodėl paskolos su mažomis palūkanomis ir valstybės garantijos yra bet kuriuo atveju būtinos ne tik išlikimui, bet visų pirma siekiant nesvyruojant pereiti prie ateities automobilio, t. y. automobilio, kuris turi būti elektrinis, hibridinis ir visų svarbiausia – ekologiškas ir parengtas keliauti į gamybą.

Socialiniai partneriai ir neabejotinai darbuotojų atstovai turi aktyviai dalyvauti šiame Europos atkūrimo plane, nes šis klausimas taip pat yra lakmuso popierėlis socialiniame dialogui Europos lygmeniu.

Komisijos narys G. Verheugenai, dar nevėlu imtis veiksmų. Prašau neleisti padėčiai risti žemyn.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, visų pirma norėčiau padėkoti Komisijos nariui už jo pasisakymą, taip pat už jo per praėjusias kelias savaites ir mėnesius vykdytą drąsią veiklą, susijusią su automobilių pramone, ir jo aiškų pareiškimą, kad turi būti rastas sprendimas dėl „General Motors“, nes bendrovė ypač reikalinga dėl naujų varomųjų sistemų strategijos. Aš noriu labai nuoširdžiai padėkoti jam.

Be to, norėčiau suprasti, ką W. Langen pasakė apie Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakciją, palaikančią mūsų frakcijos pakeitimą, nes manau, kad turi būti svarbu ir taip pat kaip tik tai, ko reikia. Aš dėkingas, kad mes, kaip Parlamentas, rengiame pareiškimą dėl „General Motors“. Ilgą laiką atrodė, lyg tai neturėtų įvykti, bet geriau vėliau, negu niekada. Ačiū jums labai.

Mūsų rezoliucijoje mes svarstėme trumpalaikes priemones. Tačiau mes taip pat turėtume kalbėti apie vidutinės trukmės priemones, kaip darė CARS 21 ekspertų grupė, ir apie automobilių mokesčių tarifų suderinimą. Aš žinau, kad tai yra sunki užduotis, bet ji ikūnytų Europos ekonomikos atkūrimo planą dėl automobilių pramonės. Mes gyvename ekonomikos krizės laikmečiu. Todėl turėtume pradėti šias priemones dabar. 27 finansų ministrai turėtų imtis bendrų veiksmų.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Gerb. pirmininke, Komisijos narys, jūs pats jau pasakėte, kad negalime diskutuoti apie automobilių pramonę taip pat šiandien nieko nepasakę apie „General Motors“.

Mes palankiai vertiname tai, kad jūs surinkote Europos ekonomikos reikalų ministrus, kad rastumėte Europos požiūrį. Be to, tai yra kaip tik tai, ką jūs norėtumėte matyti – greičiau Europos nei nacionalinį požiūrį – kol kas toks Europos požiūris taip pat yra įmanomas tik jeigu jūs į diskusiją įtrauksite Europos įmonių tarybą ir tai Europos įmonių tarybai bus suteikta visa informacija, kurią ji turėtų gauti kaip nustatyta įstatymu. Todėl ketinu visiškai atvirai paklausti jūsų, ar jūs esate pasirengę pradėti tokio pobūdžio iniciatyvą ir informaciją, kurią atskirai turi kiekviena valstybė narė ir kurią joms suteikė „General Motors“, perduoti Europos įmonių tarybai.

Antra, jūs minėjote Europos fondus, kurie tarnauja socialinio poveikio darbuotojams mažinimui. Mano įsitikinimu šie fondai taip pat turi būti naudojami prevenciniu būdu. Mes privalome užkirsti kelią darbo vietų mažinimui, o ne tik naudoti šiuos Europos fondus, kai likviduojamos darbo vietos.

Richard Howitt (PSE). – Gerb. pirmininke, 350 „Ford“ darbuotojų, kurie atleidžiami iš darbo dėl etatų mažinimo Varlėje ir Duntone, Esekse, vardu ir 1 400 „General Motors“ darbuotojų, dirbančių Liutone esančioje IBC furgonų gamykloje, vardu – padvigubinkite, jeigu skaičiuojate tiekėjus – aš noriu pritarti šio vakaro pareiškimams, kad šiems automobilių gamintojams nebus leista žlugti.

Tačiau, gal komisijos narys G. Verheugen sakydamas, kad „General Motors“ bendrovė neturi laikytis praturtėjimo kitų sąskaita politikos, galėtų prisijungti prie manęs užduodant jai keturis klausimus, t. y. ar ji pasirengusi: pirma, visiškai atskleisti savo struktūros pertvarkos planus ne tik Vokietijos vyriausybei, bet taip pat ir Britanijos, ir kitų valstybių narių vyriausybėms; užbaigti pilną poveikio aplinkai ataskaitą dėl jų siūlomo 3,3 mlrd. EUR paketo poveikio anglies dioksidui; įnešti aiškumo dėl jos bendros su Prancūzijos bendrove „Renault“ įmonės, ypač gaminančios furgonus Liutone; nusakyti jums ir mums, kokios yra garantijos, kad subsidija artimiausioje perspektyvoje užtikrins gamybą ir užimtumą, kuris tikrai bus nuolatinis?

Praėjusią savaitę susitikau su Liutono darbuotojais, iš kurių vienas pasakė man, kad IBC išlikimo galimybės yra tik 50/50 – mieste, kuris daugiau nei aštuoniasdešimt metų turėjo transporto priemonių gamybą ir kuriame 50 proc. darbo vietų iki šiol yra gamyboje. Aš kovosiu už jų darbo vietų ateitį.

PIRMININKAVO: Diana WALLIS

Pirmininko pavaduotoja

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Gerb. pirmininke, Europa turi tvirtai paremti automobilių pramonę, nes ji yra raktas į plėtojamą technologiškai pažangią ekonomiką, kuri gali pirmauti kovoje su klimato kaita ir užtikrinti aukštus efektyvumo, saugumo ir kokybės standartus asmeninio ir krovininio transporto srityje.

ES yra pasaulyje pirmaujanti automobilių gamintoja ir antroji didžiausia sunkvežimių gamintoja, kuri pagamina 19 mln. transporto priemonių, iš kurių 20 proc. eksportuojama. Sektoriaus dalį sudaro 3 proc. BVP, 6 proc. užimtumo, 8 proc. nacionalinių pajamų ir vienas šeštadalis namų ūkių išlaidų.

Automobilių pramonei kylančių sunkumų padaugėjo kartu su dabartine krize. Mes turime imtis šių sunkumų remdamiesi europiniu, sektoriniu ir perspektyviniu požiūriu ir socialinėmis konsultacijomis. Tik taip mes galime suteikti prioritetą užimtumui ir mokymui, užkirsti kelią diskriminacijai ir nesąžiningai konkurencijai ir apginti Europos interesus pasaulio lygmeniu. Artimiausioje perspektyvoje mes turime numatyti laikinas skatinimo priemones ir finansinę paramą per Europos investicijų banką arba kitas priemones siekiant užtikrinti sektoriaus išlikimą ir atkūrimą.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Rumunijoje automobilių pardavimas 2008 m. pabaigoje sumažėjo pusiau. Rumunijos automobilių pramonės apyvarta patyrė 7 proc. sumažėjimą 2008 m. palyginti su prieš krizės pradžią apskaičiuotu lygiu.

Atsižvelgdamas į šį visą Europą paveikusių ekonominių nuosmukį aš manau, kad nacionalinės vyriausybės ir Europos Komisija turi suvienyti pastangas siekiant palaikyti automobilių pramonę. Mes turime įvertinti, kad automobilių gamybos sulėtėjimas pramonėje paskatina krizę vertikalčiai, kitaip tariant, paveikia nuo automobilių pramonės priklausančius gamintojus: t. y. kabelių, variklių, elektros įrangos ir kt. gamintojus. Konkrečiai kalbant dėl to bedarbiais tampa tūkstančiai darbuotojų.

Pvz., siekdamą paremti vietinę automobilių pramonę Rumunijos vyriausybė priėmė programą „Rabla“. Pagal šią programą, vartotojams kompensuojama už senesnių nei dešimt metų automobilių pridavimą į metalo laužą išmokant premiją, kuri bus naudojama kaip išankstinis dalinis mokėjimas perkant naują automobilį.

Todėl kviečiu priimančiuosius sprendimus apsvarstyti šį pavyzdį ir pasiūlyti perspektyvią strategiją dėl Europos automobilių pramonės rėmimo dabartinės pasaulinės ekonomikos krizės metu.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Gerb. pirmininke, aš privalau padėkoti Komisijos nariui už jo norą ir dalykiškumą kviečiant visas suinteresuotas šalis užkirsti kelią problemoms ir spręsti kilusias problemas bendrovių „Opel“ Europa, taip pat automobilių pramonėje, kuri neabejotinai yra konkurencinga pramonė, susidūrusi su globalinėmis Jungtinių Valstijų „General Motors“ problemomis.

Be to, aš jį primygtinai raginu paversti šį gelbėjimą – kuris suteikia impulsą „Opel“ Europa atsigavimui – pavyzdžiu, kaip Europos Sąjunga gali spręsti globalizacijos sukeltas bėdas reikalingomis atsakomosiomis priemonėmis, kurių mes taip pat išmokome iš globalizacijos, t. y. per Europos požiūrį.

Todėl aš norėčiau, kad visų pirma mes sugebėtume grąžinti Europos naujovių nuosavybės teises. Be to, mums reikia atitinkamų garantijų sistemos siekiant suteikti „Opel“ Europa savarankiškumą, kurio jai reikia, kad galėtų toliau siūlyti mums dar saugesnius, naujoviškesnius, taupančius daugiau energijos ir tvaresnius automobilius.

Mums taip pat reikia stiprinti socialinį dialogą suteikiant įgaliojimus „Opel“ profesinėms sąjungoms ir Europos įmonių tarybai, kurios parodo daug bendros atsakomybės.

Pagaliau, Komisijos nary, aš manau, kad norint apginti Europos požiūrį, mums taip pat reikia pirmiems pasiekti tikslą. Kitaip tariant, norint užtikrinti, kad Europa turėtų patikimumą ir pasisekimą, mes negalime laukti vyriausybių, pvz., mano Aragoje esančios vyriausybės, kuri jau pasiūlė 200 mln. EUR garantiją. Atrodo, kad Europa iki šiol galvoja apie tai.

Daugiau nei 7 000 „Opel“ priklausančios „Figueruelas“ gamyklos darbuotojų vardu aš prašau jūsų, kad malonėtųmėte daryti daugiau.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, jeigu Europa skiria pinigus ir ypač jeigu valstybės narės skiria daugybę pinigų, kad padėtų automobilių pramonei išeiti iš krizės, tai negali būti tik *status quo* išlaikymo ir bankrotų prevencijos klausimas, nes tai siejama su daug kitų interesų. Svarbiausi iš jų jau buvo paminėti.

Kalbama apie užtikrinimą, kad žmonės, kurie ieško darbo ir kuriems jo reikia, perspektyvoje jį galėtų rasti. Todėl mes turime teikti daugiau paramos naujosioms technologijoms, naujovėms ir, visų svarbiausia, tvarioms transporto sistemoms, negu teikėme praityje.

Todėl mes turėtume susieti visas savo priemones su šiais tikslais, kad kelerių metų laikotarpiu mums netektų priekaištauti sau dėl to, kad jei būtume pagalvoję apie tai prieš kelerius metus, nebūtume patekę į kitą naują krizę.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Ponios ir ponai, krizė yra ES sanglaudos išbandymas. Deja, vyriausybės priima trumpalaikes priemones individualia tvarka, pvz., pridavimo į metalo laužą schemas, kurios nėra koordinuojamos, nors jos duoda greitus pozityvius rezultatus siekiant įveikti krizę. Jeigu mes ketiname kritikuoti JAV priemones dėl sąžiningos konkurencijos ir protekcionizmo, mes tuo labiau turėtume suteikti daugiau dėmesio į bendrą strategiją ES viduje. Pridavimo į metalo laužą schemas padeda sumažinti išmetamų teršalų kiekį, padidinti kelių eismo saugumą ir užkirsti kelią nedarbiui automobilių pramonėje, kuri užtikrina pragyvenimą 12 milijonų darbuotojų ir tūkstančiams kitų sektorių firmų. Įvertinus tai, kad CARS 21 mes nustatėme griežtus aplinkosaugos ir saugumo reikalavimus automobilių pramonei, pridavimo į metalo laužą schemas suteikia puikią galimybę bendram Europos vyriausybės požiūriui, ypač krizės metu, ir todėl jos turėtų būti finansuojamos iš bendrųjų išteklių. Aš prašau pirmininkaujančios Čekijos pradėti derybas šiuo klausimu.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Komisijos nary, aš visiškai sutinku su jumis, kai jūs sakote, kad automobilių pramonė yra struktūriškai perkaitinta ir kad mums reikia ekologiškesnių ir efektyviau energiją vartojančių automobilių.

Mes padarytume klaidą, jeigu pagalbos priemonėmis bandytume išlaikyti kryptį, kurios laikėmės iki šiol, būtent – kiekybinės plėtros. Mes busime labiausiai socialiai pasirengę ir parodysime didžiausią solidarumą, jeigu palaikysime į ekologiją ir energiją orientuotą struktūros pertvarką.

Dabartinė krizė taip pat įrodė, kad Europos automobilių pramonė yra labai susieta. Šio tipo pramonė tiesiog nepakęs protekcionizmo nacionaliniu lygmeniu. Aš tikiuos, kad Bendrijos politikoje bus atsižvelgta į tai.

Günter Verheugen, Komisijos Pirmininko pavaduotojas. - (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau padėkoti jums už vienybę šiame Parlamente ir jūsų didelę paramą Komisijos politikai. Aš manau, kad tai yra labai svarbu ir kad tai taip pat yra labai svarbus ženklas automobilių pramonės darbuotojams, kuriems skiriamas didžiausias dėmesys šioje diskusijoje. Tik tai yra teisinga ir priderama.

Kai kurie Parlamento nariai, įskaitant R. Harms, G. Hökmarką ir kitus, pažvelgė į naujovių ir konkurencingumo sąsajos klausimą. Dar kartą norėčiau labai aiškiai pabrėžti, kad be šios sąsajos su naujovėmis Europos automobilių pramonė perspektyvoje nebūtų konkurencinga. Mūsų politikos tikslas – užtikrinti, kad Europos ateities automobilis būtų pats pažangiausias, kitaip tariant, švariausias, efektyviausiai energiją vartojantis ir saugiausias automobilis pasaulyje. Mes esame įsitikinę, kad mūsų gamintojai, techniniai specialistai ir inžinieriai gali pasiekti tai. Mes turime galimybę pasiekti tai.

Aš norėčiau pereiti prie antro klausimo, kitaip tariant, finansavimo krizės metu. Bankai neteikia lėšų. Bendrovės negali gauti paskolų, kurių joms reikia. Dabar Europos investicijų bankas yra universali priemonė. Turiu pareikšti visiškai aiškiai, kad Europos investicijų bankas jau pasiekė savo galimybių ribas. Automobilių pramonė – ne vienintelis sektorius, kuris prašo EIB padėti. O kaip dėl mažųjų ir vidutinių įmonių finansavimo? O kaip dėl mūsų labai ambicingų klimato apsaugos tikslų finansavimo? Visu tuo rūpinasi EIB. Dabar aš žinau, kad mes gausime pramonės prašymų, į kuriuos EIB tiesiog nepajėgs reaguoti, nes mes norime, kad jis patikimai tvarkytų verslą, o ne leistų burbulus, kaip daro kiti. Todėl tikėtina, kad problemos aštrės antrame pusmetyje. Todėl mes turime pasirengti tam, kad tai įvyks.

Aš taip pat palaikau visus, kurie sako, kad mums reikia intelektualių skatinimo priemonių, kad visi automobiliai, kuriuos mes norime pateikti į rinką, būtų iš tikrųjų nupirkti. Aš labai palaikau M. Groote nuomonę dėl CO₂ grindžiamo transporto priemonių mokesčio. Komisija pasiūlė tai labai senai ir man labai liūdna, kad kai kurios valstybės narės tuo metu nesusidomėjo šiuo pasiūlymu.

Mia De Vits kalbėjo apie profesinių sąjungų ir įmonės tarybų vaidmenį. Aš labai laimingas galėdamas informuoti jus, kad paskutinė išsami diskusija, kurioje dalyvavau prieš atvykdamas į šią sesiją, vyko su Europos „General Motors“ įmonės tarybos pirmininku. Mes palaikome nuolatinius ir reguliarius ryšius ir keičiamės visa mūsų turima informacija. Turiu pasakyti, kad iki šiol šie informacijos mainai davė daugiau naudos nei įmonės tarybos pirmininkui. Aš iš jo sužinojau daugiau, negu jis iš manęs. Tačiau tikiuosi, kad ateityje sugebėsiu atsilyginti už paslaugą. Po keleto dienų mes susitikime su Europos metalo apdirbimo pramonės profesinėmis sąjungomis, ir automobilių pramonės profesinėmis sąjungomis, o profesinės sąjungos neabejotinai yra pagrindinės šalys, dalyvaujančios susitikimuose už apskritojo stalo, kuriuos jau minėjau. Todėl manau, kad mes patenkinome visus reikalavimus.

Procedūroje „prašau žodžio“ buvo keletas užuominų apie pridavimo į metalo laužą iniciatyvas. Privalome savęs paklausti, ar perspektyvoje tai iš tiesų padės. Be to, gali būti taip, kad mes suformuosime dirbtinę paklausą, kuri paskatins kitą žlugimą. Nepaisant to, visus gamintojus paveikė ši idėja, nes ji padės jiems šiame

labai sunkiame etape, kuriame jie yra šiuo metu. Ji yra kaip tiekiamas deguonis ir ji nemažai padėjo siekiant užtikrinti, kad kol kas nebūtų masinių atleidimų dėl darbo vietų mažinimo tarp pagrindinių Europos gamintojų ir kad jie galėtų išsaugoti savo darbo jėgą. Šia prasme aš tikiu, kad ji atliko savo paskirtį.

Pridavimo į metalo laužą skatinimo priemonė yra tipinė Europos iniciatyva ta prasme, kad taikomos aiškos taisyklės, kurių visi turi laikytis. Savaiame suprantama, kad mes negalime finansuoti skatinimo priemonės iš Bendrijos biudžeto. Biudžetas nenumatytas šiam tikslui. Todėl tai būtų neįmanoma daryti nei politiniu, nei teisiniu požiūriu. Skatinimo priemonės taip pat turėjo pozityvų tarpvalstybinį poveikį. Z. Roithová, jūsų šaliai ypač labai naudingos buvo dosnios skatinimo schemos, taikomos kitose Europos valstybėse narėse. Šiuo atveju tai siejama su tam tikru solidarumu, kuris neturėtų būti nepakankamai įvertintas.

Šioje diskusijoje aš tai supratau kaip raginimą imtis veiksmų šiuo klausimu ir likti pasirengusiems. Aš galiu pažadėti, kad mes taip ir darysime. O dėl automobilių pramonės mes pradėjome puikų įvairių šalių bendradarbiavimą. Aš tikiuosi, kad šio Parlamento kadencijos metu nebus reikalo vėl svarstyti Europos automobilių pramonės, bet jeigu reikėtų, Komisija pasirengusi padaryti tai bet kuriuo metu. Ačiū jums labai.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj (2009 m. kovo 25 d., trečiadienį).

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Zita Gurmai (PSE), raštu. – (HU) Gamybos ir rinkodaros skiriamieji bruožai reiškia, kad bet koks nuosmukis Europos automobilių pramonėje turi poveikį kitiems sektoriams visose valstybėse narėse.

Be paklausos sumažėjimo dėl ekonomikos krizės ir likvidumo problemų, kurias lemia finansų krizė, automobilių pramonė taip pat kovoja su ilgalaikėmis struktūrinėmis problemomis: fiksuotomis išlaidomis, per didelės pasiūlos ir lenktyniavimo dėl kainų, ir tai reiškia, kad daug automobilių gamintojų jau pradeda skirti didesnę dėmesį išlaidoms mažinti ir vidaus efektyvumui didinti.

Artimiausioje ateityje padėties pagerėjimo nesitikima. Vis dėlto ilguoju laikotarpiu automobilių pramonė turi globalias perspektyvas. Todėl ypač svarbu, kad ES automobilių pramonė sugebėtų išgyventi šį regresą ir būtų pasirengusi pasinaudoti galimybėmis, kai paklausa vėl pradės didėti.

Todėl būtina, kad būtų patenkinti vartotojų lūkesčiai ir sukurtos ekologiškesnės, saugesnės ir modernesnės transporto priemonės.

Pagrindinė atsakomybė už susitvarkymą su krize tenka pačiai pramonei. ES ir valstybės narės gali prisidėti prie to padėdamos sudaryti atitinkamas sąlygas ir tinkamas prielaidas konkurencijai. Skiriant tikslingą ir laikiną ES ir valstybių narių valstybės pagalbą galima prisidėti prie sektoriaus pastangų išgyventi krizę ir padėti sumažinti neigiamą gresiančios restruktūrizacijos poveikį užimtumui. Pastarajai turi būti skiriamas ypatingas dėmesys tiek nacionaliniu, tiek ir ES lygmeniu.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), raštu. – (PL) Gerai, kad antrosiose diskusijose dėl krizės automobilių pramonėje pripažįstami Europos Parlamento pasiūlymai, kurie vasario mėn. buvo pateikti diskusijų metu.

Mums svarbiausia užtikrinti bendrosios rinkos konkurencingumą. Mes pastebime iš nepatogių priemonių, kurių bando imtis kai kurios valstybės narės ir kuriomis gali būti pažeisti konkurencijos principai. Todėl mes palankiai vertiname sprendimus, kuriais siekiama sukurti visos Europos veiksmų pagrindus. Šioje padėtyje mes taip pat turime įvertinti padėties Jungtinių Valstijų ir Azijos pramonėje poveikį Europos rinkai ir galimus Bendrijos atsakomuosius veiksmus.

Mes su pasitenkinimu pažymime, kad turi būti pabrėžiama rinkos paklausos skatinimo svarba. Tokių priemonių subalansavimas, pvz., sudarant galimybes gauti paskolas su mažomis palūkanomis ir administracinių finansinių išteklių gavimo procedūrų supaprastinimas ir, kita vertus, vartotojų skatinimo pirkti naujus automobilius priemonių kūrimas gali padėti skatinti rinką.

Pasiūlymas pasinaudoti krize siekiant įvykdyti kažką panašaus į apsisvalymą automobilių pramonėje lieka nepakitęs. Mes matome galimybę sukurti produktus, turinčius naują kokybės lygį, remiantis naujomis ekologiškomis ir saugiomis technologijomis, kurios yra atsakymas į naujų XXI a. Europos tendencijų iššūkius.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), raštu. – (RO) Automobilių gamybos pramonė yra sektorius, kuris suteikia darbą 2,3 mln. darbuotojų ir nuo kurios netiesiogiai priklauso dar 10 mln. darbo vietų. Finansų krizė pakenkė daugybei VML, subrangovų ir tiekėjų.

Socialinė Europa tiek pat dėmesio skiria ekonominei plėtrai ir socialinei plėtrai. Įmonėms svarbu turėti galimybę pasinaudoti finansais, kad galėtų išsaugoti darbo vietas ir padorų pragyvenimą automobilių gamybos pramonės darbuotojams.

Aš raginu Komisiją užtikrinti, kad Europos fondai, pvz., Europos socialinis fondas ir Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, būtų naudojamas taip, kad automobilių gamybos pramonės darbuotojai galėtų mokytis ir gauti paramą, kai jiems pakenkia šio sektoriaus bendrovės, patiriančios veiklos sumažėjimą.

ES priimti teisės aktai dėl ekologiškų automobilių skatinimo sukuria investicijas į mažesnius išmetamo anglies dioksido rodiklius turinčių automobilių projektavimą ir gamybą. Tačiau tam reikia laiko, naujovių ir, visų svarbiausia, nemažų investicijų į žmogiškuosius išteklius, taip pat į naujus gamybinius pajėgumus. Nacionaliniu ir Europos lygmeniu turi būti supaprastintos procedūros, suteikiančios ekonomikos subjektams galimybę pasinaudoti fondais dėl mokslinių tyrimų ir naujovių diegimo, o mokslinių tyrimų programos turi būti pritaikytos konkrečioms sritims, panaudojant taikomuosius mokslinius tyrimus automobilių gamybos pramonėje.

12. Europos aviacijos sistemos veikimas ir tvarumas – Aerodromai, oro eismo valdymas ir oro navigacijos paslaugos (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas yra bendra diskusija tokiais klausimais:

– Marian-Jean Marinescu pranešimas Transporto ir turizmo komitetas vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 549/2004, (EB) Nr. 550/2004, (EB) Nr. 551/2004 ir (EB) Nr. 552/2004, kad būtų pagerintas Europos aviacijos sistemos veikimas ir tvarumas (COM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD)) (A6-0002/2009),

– Marian-Jean Marinescu pranešimas Transporto ir turizmo komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 216/2008 dėl aerodromų, oro eismo valdymo ir oro navigacijos paslaugų ir panaikinančio Tarybos direktyvą 2006/23/EEB (COM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD)) (A6-0515/2008).

Marian-Jean Marinescu, pranešėjas. – (RO) Bendro Europos dangaus II priemonių paketas skirtas visai oro transporto sistemai su tiesioginėmis pozityviomis pasekmėmis oro linijoms, oro navigacijos paslaugų teikėjams, skrydžių vadovams, oro uostams ir aeronautikos pramonei. Tai faktiškai yra įstatymų leidėjo atsakomieji veiksmai į reikalingumą suderinti ir padaryti efektyvesnę Europos oro erdvę ir oro eismą aplinkos, pramonės ir visų pirma keleivių naudai.

Su Taryba pasiektas susitarimas dėl BED II paketo mums yra žingsnis į priekį kelyje į Europos Sąjungos suvienijimą. Tai yra kitas natūralus žingsnis po bendrosios rinkos sukūrimo, bendros valiutos įvedimo ir Šengeno erdvės sukūrimo. Nuo 2012 m. mes turėsime Šengeno oro erdvę. Bus trumpesni maršrutai ir efektyvesnis eismo valdymas, o oro navigacijos paslaugos bus optimizuojamos ir ateityje integruojamos.

Todėl bus trumpesni skrydžiai, bus naudojama mažiau degalų ir bus išmetami mažesni anglies dvideginio kiekiai, o tai turėtų paskatinti oro linijų bilietų kainų mažėjimą.

Po derybų su Taryba pasiektas kompromisas atspindi būtinybę pagreitinti funkcinį oro erdvės blokų formavimą. Mes pasiekėme susitarimą dėl galutinio veikiančių oro erdvės blokų (angl. FAB) atidavimo eksploatuoti termino, kuris yra šeši mėnesiai nuo Europos Komisijos pirminio pasiūlymo.

FAB veikimas yra svarbiausias elementas kuriant Bendrą Europos dangų. Kaip tik dėl to aš pritariu praėjusių metų lapkričio mėn. pasirašytam susitarimui dėl didžiausio FAB, kuris apima Vidurio Europą.

Aš norėčiau pasinaudoti šia galimybe paprašyti Europos Komisiją palaikyti patvirtinant projektą, susijusį su Rumunijos ir Bulgarijos prie Dunojaus FAB, kaip TEN-T finansinės programos dalį.

Su pirmininkaujančios Prancūzijos ir pirmininkaujančios Čekijos atstovų, kuriems norėčiau padėkoti pasinaudodamas šia proga, parama mums pavyko subalansuoti valstybių narių ir Europos Komisijos sprendimų priėmimo santykius ir sugebėjimus, ypač susijusius su įvykdymo schema – svarbiausiu elementu BEDI I pakete.

Komisija priims sprendimą dėl nacionaliniuose įvykdymo planuose numatytų tikslų tinkamo suderinimo ir įgyvendinimo.

Pirminis Komisijos pasiūlymas buvo papildytas dviem Parlamento pasiūlytomis nuostatomis. Pirmoji iš jų yra funkcinis oro erdvės blokų sistemos koordinatorius. Mes laikėmės nuomonės, kad remiantis TEN-T modeliu reikia paskirti koordinatorių siekiant palengvinti FAB susitarimų dėl eksploatacijos pasirašymą ir taip pagreitinti Bendro Europos dangaus įgyvendinimo procesą. Kita nuostata susijusi su bendrų projektų koncepcijos išaiškinimu ir su jaus susijusių finansavimo šaltinių apibrėžimu.

Europos Parlamentui taip pat pavyko atkreipti ypatingą dėmesį į žmogiškąjį veiksnių. Su Taryba pasiektame kompromise taip pat išaiškinama BEDI I ir EASA tarpusavio priklausomybė, įvertinant, kad agentūros įgaliojimų aerodromų, OEV ir ONP ir ATC atžvilgiu padidinimas iš tikrųjų yra paketo saugumo nuostata.

Aš manau, kad nepaprastai svarbu, kad būtų rasta galutinė aerodromų, kurie patenka į šio reglamento nuostatų taikymo sritį, apibrėžtis.

Naujos EASA paskelbtos specifikacijos turi būti sujungtos su esamomis. Be to, buvo pasinaudota galimybe paminėti iki šiol taikomas leidžiančias nukrypti nuostatas. Be to, man pavyko įtraukti keletą nuostatų, kurios paremtos poreikiu stiprinti ir pratęsti konsultavimosi procesą, į jį įtraukiant visas suinteresuotąsias šalis.

Pranešimai, dėl kurių rytoj bus balsuojama, reiškia svarbų žingsnį į priekį einant keliu, vedančiu į Bendrą Europos dangų, ir aš esu įsitikinusi, kad jie atneš sėkmę ir triumfą visoms suinteresuotosioms šalims.

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT) Gerb. pirmininke, gerbiamieji Parlamento nariai, Europos Parlamento rinkimų išvakarėse ir praėjus dviem savaitėms nuo trečiojo saugios laivybos paketo priėmimo Europos institucijos ketina pasiųsti kitą pozityvų signalą ES piliečiams ir taip pademonstruoti, kad kaip tik krizės laikotarpiu Komisija, Parlamentas ir Taryba yra piliečių pusėje, pajėgia susidoroti su sunkia krize ir pateikti praktiškus atsakymus.

Bendro Europos dangaus reforma yra svarbi žinia, kuri turės poveikį pramonei ir piliečiams ir sumažins aplinkos taršą. Mūsų turimi duomenys apie sunkumus, su kuriais susiduria oro transporto sektorius, yra gerai žinomi – kiti duomenys pasiekė mane šiandien ir aš išvardysiu juos atsakydamas – ir dėl to mes parodėme, kad mes galime reaguoti į krizę, ir tai aiškiai yra pozityvus dalykas, nes jis priverčia europiečius suvokti, kad institucijos yra ir kad jos yra pajėgias susidurti su sunkumais.

Todėl norėčiau padėkoti Parlamentui už tempą, kuriuo jis priėmė šį sprendimą. Aš dėkingas M.-J. Marinescu, su kuriuo palaikau ilgalaikę draugystę, kurią užgrūdino mūsų darbas drauge, petys į petį, Parlamente – aš žinau jo gabumus, kuriuos jis dar kartą sugebėjo parodyti dirbdamas kartu su Komisija ir per labai trumpą laiką pasiekdamas svarbų rezultatą – ir kartu su juo taip pat norėčiau padėkoti visiems pagalbiniais pranešėjams, kurie suteikė galimybę institucijoms dar kartą paremti Europos žmones.

Tai iš tiesų buvo labai svarbus išsipareigojimas ir vienas iš tų, kurie, aš pasikartoju, sudaro veiksmingą reakciją. Oro transportas faktiškai laukia praktiškų ir realių priemonių, kurios suteiktų galimybę įvykdyti ne tik vežėjų, bet ir visų keleivių reikalavimus. Tuo tikslu aš primygtinai reikalavau įsteigti paslaugų reguliavimo instituciją siekiant užtikrinti, kad monopolijos netrukdytų paslaugų kokybei. Be to, greitas oro eismo tinklo valdytojo numatymas, taip pat nacionalinių sistemų dislokavimo palengvinimas, gali parodyti pavyzdį visų rūšių transportui, taip pat telekomunikacijų ir energetikos sektoriams.

Aš noriu atkreipti dėmesį į Parlamento Komisijai pasiūlytą paramą siekiant sukurti naują priemonę, kuri skirta tarpvalstybiniais infrastruktūros projektams finansuoti, tarp kitko išplaukiančius iš SESAR programos. Parlamentas suprato partnerystės svarbą ir dar kartą patvirtino svarbų operatorių atliekamą vaidmenį šio ambicingo požiūrio įgyvendinimo prasme.

Man džiugu matyti, kaip Parlamentas susivienija su Komisija bendra deklaracija pripažįstant reikšmę, kuri turi būti teikiama žmogiškajam veiksmui. Visų pirma Parlamentas suteikė savo paramą karinių pozicijų stiprinimui sukurdamas bendrą dangų ir tai yra pozicija, kurią aš visiškai palaikau iš dalies dėl to, kad tam tikrą laiką buvau karinės oro gynybos vadovas ir dėl to negaliu nesuprasti svarbaus vaidmens, kurį kariniai vadovai atlieka oro eismo sektoriuje. Aš norėčiau kaip pavyzdį paminėti operatyvinius punktus, kuriuose lankiausi ir kuriuose civiliniai ir kariniai operatoriai dirba petys į petį, kad užtikrintų oro transporto saugumą.

Bendrojoje deklaracijoje, kurią aš palaikau, nustatoma, kad Komisija turi patvirtinti, jog būtina deramai atsižvelgti į žmogiškuosius veiksmus siekiant veiksmingai įgyvendinti reglamentus dėl Bendro Europos dangaus, būti įsitikinusi, kad saugumą niekada negalima laikyti užtikrintu, ir pripažinti, kad reikia toliau stiprinti saugumo kultūrą, visų pirma integruojant patikimą įspėjimo apie avariją ir teisingos kultūros sistemą, kad būtų galima pasimokyti iš pasitaikančių avarių.

Komisija skelbia, kad ji tikros saugos kultūros pagrindu sukurs aptarnavimo modelį, sujungiantį veiksmingą įspėjimo apie avariją ir teisingos kultūros sistemą, kaip saugumo užtikrinimo pagrindą. Ji užtikrins, kad už saugumo užtikrinimą atsakingi specialistai turėtų pakankamo lygio meistriškumą, ir skatins personalo atstovų dalyvavimą kuriant Bendrą Europos dangų nacionaliniu, funkcinio oro erdvės bloko ir Bendrijos lygmeniu. Ji įvertins žmoniškųjų veiksnių įtraukimą į Bendros Europos erdvės sukūrimą ne vėliau nei 2012 m.

Pagal pirmą kartą bus nagrinėjamas kiekvienas viso aviacijos sektoriaus aspektas. Pagal naują metodą saugumą judant žeme oro uostuose, oro koridoriuose ir nusileidžiant bei pakylant užtikrins vienintelis organas.

Todėl aviacijos saugos agentūrai tai yra naujo etapo pradžia. Toks greitas paketo priėmimas – ir aš dėkoju jums dar kartą – parodo Europos lygmeniu esančią stiprią politinę valią siekiant įgyvendinti puikias mano pirmtakės idėjas, kurios, deja, nebėra su mumis: Loyola De Palacio. Ji norėjo tikro bendro dangaus Europos piliečių naudai. Šiandien mes turėjome galimybę įgyvendinti šią reformą.

Teresa Riera Madurell, *Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonės referentė*. – (ES) Gerb. pirmininke, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas vertina Komisijos pasiūlymą kaip pozityvų, nes jame pašalinami pirmojo paketo trūkumai, susiję su darnumu, efektyvumu, išlaidų mažinimu ir geresniu valdymu.

Pagrindinis Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto įnašas susijęs su finansavimu. Pagrindiniam OEV planui reikia didžiulių išteklių. Todėl turi būti galimybė reikalui esant pasinaudoti valstybiniu finansavimu ir vartotojai neturėtų iš anksto finansuoti pirminių investicijų.

Jis taip pat susijęs su Eurokontrole, kurią, mūsų manymu, reikia visiškai peržiūrėti siekiant užtikrinti jos gerą valdymą ir jos kontrolę paslaugų teikimui. O dėl paslaugų privatizavimo aš iki šiol manau, kad būtų daug veiksmingiau atlikti perspektyvinį tyrimą be jokios išankstinės idėjos ir nuspręsti pagal rezultata.

Pagaliau aš norėčiau dar kartą pabrėžti, kad bendro dangaus kūrimas yra svarbiausiais darant pažangą Kioto tikslų kryptimi ir kas būdamas ispanas aš esu patenkintas, kad klaida, kuri atsirado dėl Gibraltaro, buvo ištaisyta.

Aš taip pat dėkoju Komisijai už jos puikią paramą, Pramonės komiteto tarnyboms ir savo parlamentinei grupei už jų neįkainojamą pagalbą.

Georg Jarzembowski, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, A. Tajani, ponios ir ponai, mes visi turėtume būti labai dėkingi M.-J. Marinescu. Per labai trumpą laiką jam su Komisijos Pirmininko pavaduotojo parama pavyko susitarti su Europos Vadovų Taryba. Šis antrasis teisės aktų paketas mums leis artimiausiais metais efektyviau valdyti savo oro erdvę. Be to, jis suteiks galimybę oro linijoms ir pagaliau vartotojams sutaupyti 3 mlrd. EUR ir 12 proc. sumažinti išmetamo CO₂ kiekius. Išlaidų, vartotojų ir aplinkos prasme yra svarbūs tikslas, kurie dabar mums pasiekiami.

Pirmame iš dviejų reglamentų valstybės narės pagaliau įsipareigoja padaryti tai, ką reikėjo padaryti labai senai, t. y. per trumpą laiką sukurti funkcinis oro erdvės blokus. Šie oro erdvės blokai, kurie atskiriami nebe nacionalinėmis sienomis, o greičiau pagal funkcinis oro eismo srautus, leis efektyviau ir saugiau valdyti oro erdvę ir padės išvengti bereikalingo daugybės lėktuvų užlaikymo danguje.

Aš labai dėkingas už Komisijos paramą ir už pranešėjos pasiryžimą paskirti Europos funkcinis oro erdvės blokų koordinatorių, nes mes turėsime problemų užtikrinant, kad valstybės narės tikrai sukurtų šiuos naujus blokus. Svarbu, kad koordinatorius, dirbdamas Parlamento ir Komisijos vardu, sugebėtų primygtinai pareikalauti sukurti šiuos naujus blokus.

Be to, svarbu, kad karinis oro erdvės valdymas būtų integruotas į šią sistemą ir kad mes turėtume tikrą pagrindinį Bendro Europos dangaus planą, kuriuo būtų pritaikyti ir įgyvendinti oro eismo kontrolės mokslinių tyrimų projekto SESAR technologiniai rezultatai. Pagaliau mums taip pat svarbu, kad Europos aviacijos saugos agentūrai būtų duota užduotis įdiegti oro uostams skirtus standartus ir valdymo veiklą, oro eismo valdymą ir oro navigacijos paslaugas. Ši organizacija turi būti aprūpinta personalu ir įranga, kurių jai reikia atitinkamu laiku. Mes tam labai pritariame ir tikiuosi, kad Komisija parems mus šiuo klausimu, EASA konsultuojantis su atitinkamomis pramonės sritimis dėl praktinių sprendimų visose jos naujos veiklos srityse, kad būtų galima rasti tikrai veiksmingus sprendimus.

Ulrich Stockmann, *PSE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, aš žinau dainą, kurioje yra eilutė „Danguje turi būti neribota laisvė“. Tai paprasčiausiai netiesa. Europos dangų sudaro 60 nacionalinių

valdymo centrų kratinys. Jų yra dvigubai daugiau nei JAV, bet juose oro eismas dvigubai mažesnis. Be to, karinės neskraidymo zonos trukdo lėktuvams skristi tiesia linija iš vieno oro uosto į kitą. Tai nėra tvaru, ypač atsižvelgiant į tai, kad oro eismo apimtis padvigubėja kas 10–15 metų. Kai eismo intensyvumas padvigubėja, saugumo rizika padidėja keturis kartus.

Tai mus paskatino 2004 m. inicijuoti bendro Europos dangaus koncepciją. Deja, tuo metu Ministrų Taryba atkakliai tvirtino, kad valstybės narės turėtų susitarti tarpusavyje, kokie oro erdvės blokai turėtų būti sukurti. Tai buvo klaida, nes tuo metu valstybės narės iššvaistė daugybę laiko ir įstrigo nacionalinės kompetencijos problemose.

Dabar Parlamentas ir geras pranešėjas pradėjo įgyvendinti reglamentą nustatydami aiškius tikslus ir pamatines taisykles šių oro erdvės blokų įdiegimui iki 2012 m. Taip prisidedama prie saugumo, klimato apsaugos ir oro eismo išlaidų mažinimo. 50 km trumpesni skrydžiai, išmetamo CO₂ kiekio sumažėjimas 12 proc., oro linijų sutaupomi 3 mlrd. EUR ir mažai keleivių užlaikymų. Trumpai tariant aš tikiuosi, kad ši sektorinė reforma danguje pagaliau pavyks ir nuves mus žingsniu toliau.

Nathalie Griesbeck, *ALDE frakcijos vardu*. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, mano eilė išreikšti savo pasigėrėjimą šiuo pranešimu dėl Bendro Europos dangaus. Tai yra tikras žingsnis į priekį, kuriam daugelis iš mūsų pritaria.

Šiais dviem reglamentais patenkinami dideli visų su tuo susijusių visų Sąjungos šalių dalyvių lūkesčiai, nes per didelis dabartinės sistemos suskaidymas turi labai brangiai kainuojantį poveikį ir pirmiausia lemia didelį neefektyvumą eismo valdymo prasme.

Šio nauji lėktuvai dėl Europos dangaus pamažu atsisakys netiesinių skrydžių trajektorijų, kurias šiuo metu jie priversti naudoti, kad galėtų laikytis skrydžių trajektorijų, kurios yra tiesesnės ir dėl to efektyvesnės ir svarbiausia – pigesnės keliautojams.

Aš tikrai esu patenkintas, kad tai sudarys sąlygas sumažinti oro transporto poveikį aplinkai ir, žinoma, jo kainą vartotojams.

Be saugos standartų suderinimo, tai taip pat yra labai naudingas žingsnis į priekį. Tai neabejotinai suteiks galimybę ne tik padaryti oro transportą saugesniu ir greitesniu, bet ir visų svarbiausia – mažiau teršiančiu ir pigesniu.

Tačiau Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos vardu norėčiau paraginti Komisiją ne tik visų pirma ir logiškai numatyti finansinius išteklius transeuropiniams tinklams, bet ir įnašus iš Europos investicijų banko, kad būtų galima finansuoti visus bendrus geriausius projektus, kuriais siekiama pagerinti Europos oro navigaciją.

Aš manau, kad Parlamentas dar kartą sėkmingai įveikė savo nesutarimus, kad galėtų žengti į priekį ir užtikrintų akstiną Tarybai siekti greito susitarimo dėl šio pranešimo, kuris nepaprastai svarbus Europos aviacijai ir jos poveikio aplinkai sumažinimui. Aš esu išvien su Komisijos nariu ir taip pat esu patenkintas, kad tuo pasiunčiamas konkretus ir realus signalas mūsų bendrapiliečiams.

Roberts Zīle, *UEN frakcijos vardu*. – (LV) Ačiū jums, gerb. pirmininke. Aš palankiai vertinu tai, kad naujos teisės nuostatos sujungs oro eismo valdymo technologijas ir paskatins vystymąsi į jungtinę funkcinę oro erdvės blokų sistemą ir taip sumažins Europos Sąjungos oro eismo suskaidymą. Todėl efektyvesnis oro eismo maršrutų planavimas sumažins degalų suvartojimą ir išmetamų žalingų teršalų kiekį ir tokiu būdu transportas taps ekologiškesniu. Tačiau dėl diskriminacinių ir neteisėtų mokėjimų, kuriuos Rusija renka iš Europos Sąjungos vežėjų už skrydžius virš Sibiro, mes Komisijai, deja, nesugebėjome parengti mechanizmą, kuris jai užtikrintų adekvačią poziciją derybose su Rusija šiuo klausimu. Tačiau mano nuomone, vienaip ar kitaip Europos Sąjunga savo žinioje turės šį mechanizmą, kad galėtų daryti įtaką aplinkybėms, kuriomis ne ES šalis diskriminuoja Europos Sąjungos vežėjus; tokio mechanizmo principas iš esmės yra ne kas kita kaip abipusė lygybė. Taigi užduotį mums belieka užbaigti. Ačiū.

Eva Lichtenberger, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjui, kuris įsitraukė į šias derybas su dideliu atsidavimu ir eksperto žiniomis. Šios derybos buvo būtinos, nes, nors sienos danguje nematomos, jos aiškiai yra. Pirmiausia tai buvo nacionalinės sienos, kurios, reikia pasakyti, buvo grindžiamos nacionaliniu egoizmu ir padėjo išvengti Europos oro erdvės suvienijimo.

Atsižvelgiant į keliavimo greitį, saugos reikalavimus ir didžiulį oro eismo augimą būtų buvę įmanoma įdiegti šiuos patobulinimus daug anksčiau, ypač dėl to, kad oro erdvės blokų koncepcija svarstoma ir dėl jos tariamasi

nuo 2004 m. Aš manau, kad dabar mes darome didelę pažangą šioje srityje. Tai ne tik skrydžių trajektorijų tobulinimo, keleivių komforto didinimo ir galimybės apskaičiuoti didinimo klausimas; dėl jų taip pat, jeigu jie bus efektyviai įgyvendinti, sumažės išmetamų teršalų kiekis. Mums skubiai reikalingas oro eismo metu išmetamų teršalų kiekio sumažinimas, nes oro eismo apimtis didėja taip sparčiai, o mūsų oro eismo prekybos taršos sistema nelabai veiksminga.

Taryba iki galo buvo nusistačiusi prieš šią teisę. Jos priešinimasis nebuvo toks sėkmingas, kaip ji tikėjosi. Todėl netgi aš galiu balsuoti už šį pranešimą.

Michael Henry Nattrass, IND/DEM frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, šiame pastate yra nepasotinama valdžios ir kontrolės paklausa – kontrolės lygio, apie kurį anksčiau tik TSRS būtų galėjusi pasvajoti. ES kontrolės priemonės, kurios sunaikina naujoves, ir ES teisė iškraipyti rinkos paklausą prieštarauja tam, ko tikėjosi rinkėjai. Dabar netgi dangus nėra riba.

Pasiteisindama efektyvumu ES – viena iš neefektyviausių biurokratijų pasaulyje – nori kontroliuoti efektyvumą danguje. ES siekia pridaryti kliūčių laisvų rinkos pardavėjų, pvz., „Easyjet“ ir „Ryanair“ naujovių atžvilgiu, nes jos patenkina visuomenę, o mes žinome, kaip ES ignoruoja visuomenę. ES nori funkcinį oro erdvės blokų sistemos koordinatoriaus – prašmatnaus titulo diktatoriui, valdančiam oro eismo kontrolę, oro uostus ir taip pat pramonę.

Tai yra tokia pat perdėta kontrolė, kuri galiausiai pasiuntė į užmarštį TSRS, bet visa skirta su kieno vėliava skraidymo labui? Tai yra skirta ES šovinizmui. Tai neskirta patenkinti visuomenei ir neturi nieko bendro su paklausa. Sėkmė priklauso nuo efektyvumo ir paklausos patenkinimo, nes ją galima pasiekti tik laisvojoje rinkoje – ne kenkiančiomis ES kontrolės priemonėmis, ne nepakankamu ES nusimanytu ir ne nepakankama ES kompetencija, kuri atskleidžia šiame pastate.

Efektyvumą atgaivinkime leisdami pasiūlai patenkinti pasiūlą ir sudarydami sąlygas naujovėms. Tai ne ES reikalas. Prašau balsuoti prieš.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, aš pritariu Bendro Europos dangaus sukūrimui ir esu pagrįstai įsitikinęs, kad tai padidins efektyvumą ir saugumą ir taip pat sumažins aviacijos poveikį aplinkai.

Be to, aš norėčiau atkreipti dėmesį, kad Italija kartu su Kipru, Graikija ir Malta jau pradėjo įgyvendinti BLUE MED. Tai yra funkcinis oro erdvės blokas, kuris padidina skrydžių efektyvumą ir suteikia galimybę sumažinti išlaidas būtent pašalinant dangaus suskaidymą didelėje Viduržemio jūros regiono dalyje. Trumpai tariant, kai tikslas yra didinti skaidrumą – aš adresuojau šį klausimą prieš mane pasisakiusiam Parlamento nariui – ir pateikiamos tokio tipo skatinimo priemonės, dėl kurių paslaugos tampa efektyvesnėmis, mes negalime nepasakyti, kad mes esame patenkinti.

Pagaliau aš taip pat pritariu oro uostų valdymo optimizavimo tikslui. Todėl tikiuosi, kad greitai bus kažkas padaryta siekiant pagerinti oro uostų keleivių paslaugas, kurios, kaip Romos oro uoste, dažnai yra nepatenkinamos. Aš norėčiau padėkoti M.-J. Marinescu už jo puikų pranešimą, o Komisijai – už jos iniciatyvą.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, abu M.-J. Marinescu pranešimai susiję su oro eismo Europoje organizavimo tobulinimu. Iš dalies svarbiu ir sėkmingu pranešėjo darbu mums pavyko labai daug pasiekti susitarime per pirmąjį svarstymą. Tai yra svarbu, ypač tuo metu, kai Europos ir pasaulio oro linijų pramonė yra sunkioje padėtyje.

Tačiau mes turėtume būti suinteresuoti ne tik gerinti funkcionalumą būtent dabar dabartinės krizės laikotarpiu. Mes taip pat turėtume sutelkti dėmesį į svarbias iš praeities likusias problemas. Prie jų priskiriamos keleivių teisės. Prieš Rugsėjo 11-osios krizę mes parengėme keleivių reglamentą atsisakymo įlaipinti ir vėlavimų klausimu, kuriame mes sąmoningai panaudojome oro linijų pramonei reikalingą apsaugą kaip mūsų standartą, o ne keleiviams reikalingą apsaugą. Oro linijos aiškiai naudoja tuo dabartinėje padėtyje pasiteisindami krize ir, be to, blogomis žiemos oro sąlygomis. Jų elgesys buvo begėdiškas.

Kitas mano klausimas susijęs su skysčiais. Šiuo metu danguje keičiasi daug dalykų, bet senas reglamentas dėl skysčių iki šiol galioja. Jis nė vieno nepadaro saugesnio. Jis keletui žmonių užtikrina užimtumą oro uostuose atliekant saugumo tikrinimus. Jis erzina daugybę žmonių ir, kaip jau buvo pasakyta, be pasiteisinimo, nedavė jokių kitų rezultatų. A. Talani, jūs ir jūsų pirmtakas patikino mus, kad šis absurdiškas reglamentas bus panaikintas po to, kai bus atlikti tikrinimai siekiant įrodyti, kad jis neduoda jokios papildomos naudos saugumui. Mes nekantriai laukiame, kada bus panaikintas reglamentas.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Gerb. pirmininke, šiais laikais nėra tiesiog atskiras atvejis tai, kad lėktuvas skrenda per nacionalines sienas. Nors aukštai dešinėje pusėje esantys žmonės, kurie gali ne visai teisingai kalbėti absurdiškus dalykus, bet slėptis už savo gražių vėliavų, atrodo nesupranta, kad šiuo atveju Europos oro erdvė yra visiškai nereguliuojama ir dėl to šiose padėtyje būtina, kad ši nereguliuojama oro erdvė būtų centralizuotai valdoma, kontroliuojama ir įgyvendinama. Šie du pranešimai yra teisingas būdas siekti to.

Svarbu, kad skrydžiai Europoje būtų geriau koordinuojami. Be to, svarbu, kad tokie patys aukšti saugumo standartai būtų taikomi visur, todėl esu įsitikinęs, kad kelias, kurį mes renkamės, yra teisingas. Dėl dabartinių mūsų oro erdvės blokų yra pernelyg daug skrydžių, kurie yra pernelyg ilgi ir turi netiesius maršrutus. Be to, išmetamo CO₂ kiekiai yra pernelyg dideli, o oro linijos patiria didžiules išlaidas. Visa tai bus pakeista ir patobulinta reglamentu, kurį mes priimsime rytoj.

Aš norėčiau pasinaudoti šia galimybe padėkoti pranešėjui M.-J. Marinescu už jo puikų darbą. Aš manau, kad mes dirbome kartu norėdami pasiekti ką nors pozityvaus Europos žmonėms. Todėl mes esame čia.

Robert Evans (PSE). - Gerb. pirmininke, A. Tajani pasakė šios diskusijos pradžioje, kad taip pasiunčiama puiki žinia Europos piliečiams. Aš sutinku, nes tai yra mūsų daro tikslas.

Aš ypač noriu paminėti aerodromus, nes svarbu, kad mes šias įstaigas apsaugotume racionaliais Europos teisės aktais. Aš manau, kad tai protinga, nes taip ginami piliečiai, o mes tą darome išplėsdami EASA kompetenciją.

Tačiau yra keletas sričių, kuriose aš norėčiau surasti truputį aiškumo. Aš manau, kad teisinga tai, jog mes atmetėme mažus aerodromus, kurie aptarnauja tik skraidymo pramoginius arba laisvalaikio puses ir paliekame juos už taikymo srities ribų. M.-J. Marinescu ir kitų pateiktas 44 pakeitimas yra svarbus, nes jame keičiamas pagrindas iš lėktuvo svorio į 800 m. kilimo ir leidimosi tako ilgį. Tačiau noriu sužinoti, ar Komisijos narys arba M.-J. Marinescu galėtų apibendrinant duoti man garantiją, kad „atviras viešam naudojimui“ apibrėžtis tinkamai išaiškinta, kad nebūtų dviprasmiškumo dėl faktinės viešo naudojimo apibrėžties. Gal jie galėtų paaiškinti, ar tai reiškia komerciškai perspektyvų aerodromą, ar tai reiškia, kad juose žmonės perka bilietus skrydžiams, ar tai reiškia tuos aerodromus, į kuriuos žmonės gali faktiškai patekti? Tai galėtų būti būsima kliūtis, kuri, aš tikiuosi, galėtų būti pašalinta.

Antonio Tajani, Komisijos Pirmininko pavaduotojas. - (IT) Gerb. pirmininke, Parlamento nariai, aš esu patenkintas, kad šis Parlamentas balsavo vieningai arba beveik vieningai už Bendro Europos dangaus reformą. Aš suprantu, kad tik M. H. Nattaras yra prieš ją, bet nesuprantu kodėl – galbūt aš nesuprantu Bendros Europos dangaus reformos arba jis tinkamai neperskaitė jos. Aš nesuprantu, ką Tarybų Sąjunga turi bendro su ja. Kiekvienas gali kalbėti ta, ką jis nori. Aš nejučiu nostalgijos Tarybų Sąjungai.

Tačiau dėl rimtų klausimų, įtrauktų į diskusiją ir iškeltų diskusijoje, norėčiau nurodyti, kad tai yra praktiniai atsakomieji veiksmai, kuriuos mes taikome oro transporto sektoriaus krizei. Šiandien IATA pateikti duomenys kelia nerimą. Pagal oficialias generalinio direktoriaus ataskaitas šiais finansiniais metais sektoriui gresia prarasti 4,7 mlrd. USD arba beveik 3,5 mlrd. EUR. Taigi, jis pasirodys blogiau nei buvo iš pradžių tikėtasi. Jo pelnas linijoms sumažėti 12 proc.

Taigi, susidūrę su tokia krize mes vis dėlto esame pajėgūs nustatyti išlaidų mažinimo standartus. Apskritai, visa reforma, įskaitant SESAR, kartą pritaikyta ir veikianti visu pajėgumu lies iš viso sutaupyti apytikriai 40 mlrd. EUR, o po to kitas svarbus skaičius – aš manau, kad jis artimas E. Lichtenberger širdžiai – yra taip pat susijęs su taršos mažinimu, kuris bus nemažas.

O dėl R. Zile iškeltos problemos dėl abipusės naudos ir skrydžio virš teritorijos mokesčių, kurie turi būti taikomi visiems lėktuvams, skrendantiems virš Sibiro – šis klausimas buvo su Rusija pasirašyto susitarimo tema, bet šis susitarimas dar netaikomas. Mes iškėlėme šią problemą kelių susitikimų su kompetentingais transporto ministrais metu. Ji buvo taip pat keliama paskutiniame aukščiausiojo lygio susitikime, kurį Maskvoje Europos Komisija turėjo su Vladimiru Putinu ir Dmitriju Medvedevu ir su transporto ministru, su kuriuo aš susitikau dvišaliu pagrindu. Aš nematau, kad Rusija būtų padariusi pastebimą pažangą, bet mes atkakliai ir ištvermingai toliau dirbame.

Abipusiškumo principas, kuris buvo įtrauktas į tekstą, negauna Tarybos paramos. Dauguma valstybių narių priešinas jam. Todėl paskutinėje Transporto Ministrų Taryboje vyko diskusija. Kadangi nebuvo galimybės įtraukti jį, į teisės akto tekstą jis nebuvo įtrauktas.

Tačiau dėl L. Romagnoli iškeltų klausimų dėl oro uostų Romos mieste galiu pasakyti, kad kaip įprasta, tikrinimus visada atlieka Europos Komisija. Aš galiu pasakyti, kad kalbant apie reglamento, kuriuo saugomi

riboto judumo keleiviai, taikymą, Fiumicino ir Ciampino oro uostus galima laikyti pavyzdžiais, nes jie pritaikė Bendrijos reglamentą anksčiau nei kiti oro uostai iki tiek, kad praėjusių metų liepos mėn. aš netgi pristačiau naują reglamentą Fiumicino oro uoste.

Tai nereiškia, kad mes turėtume ilsėtis ant savo laurų: aš galvoju apie skandalingą istoriją apie 42 mln. bagažo vienetų, kurie buvo neteisingai išsiuntinėti po pasaulį, ir apie 1 mln. lagaminų arba krepšių, kurie buvo parasti. Susipažinęs su šiais duomenimis aš pradėjau Energetikos ir transporto generalinio direktorato tyrimą. Aš daviau vieną mėnesį atsakymams gauti iš visų kompetentingų organizacijų ir, jeigu šie atsakymai patvirtins spaudoje pateiktus ir nušviestus duomenis, aš imsiuosi pasiūlyti esamo reglamento, kurį aš laikau šiek tiek silpnu keleivių apsaugos prasme, reformą. Aš galbūt galvoju kai kurioms nacionalinėms institucijoms patikėti užduotį patikrinti, ar taikomas Bendrijos reglamentas.

Mano dėmesys neabejotinai sutelktas į keleivių teisių klausimą. Taigi, aš noriu dar kartą nuraminti jus, atsakant į L. Romagnoli pateiktą klausimą, ir nuraminti visą Parlamentą, taip pat patvirtinti savo galiojantį pažadą pabandyti dar daugiau apsaugoti keleivių teises. Neatsitiktinumas tai, kad pateikus ir patvirtinus reglamentą dėl oro transporto svarstomi reglamentai dėl jūrų transporto ir autobusų transporto.

Aš taip pat noriu pasakyti J. Evans, kad kriterijai, į kuriuos atsižvelgiama, yra jo minėta oro uostų komercinė kaina ir kilimo ir tūpimo takų ilgis. Apibrėžtis, kurią jis minėjo, buvo iš dalies pakeista pagal išvardytus kriterijus.

Aš manau, kad galiu dar kartą padėkoti jums ir primygtinai reikalauti oro transporto saugumo, kuris dėl šios reformos bus netgi didesnis, net jeigu esu įsitikinęs, kad skridimas Europos dangumi yra saugus. Tačiau niekada nėra jokių ribų, kai kalbama apie saugumą. Mes privalome visada daryti daugiau. Todėl visuose šiuose sektoriuose, kuriuose yra galimybė padidinti transporto saugumą, aš visiškai peržiūrėsiu savo įsipareigojimus ir pabandysiu pateikti pasiūlymus Parlamentui ir Tarybai, kad ES piliečiams iš tikrųjų būtų parodyta, kad Europos institucijos yra čia tam, kad padėtų jiems.

Baigdamas aš dar kartą išreiškiu dėkingumą jums. Aš dėkingas M.-J. Marinescu, bet noriu padėkoti visiems Parlamento nariams, visiems koordinatoriams ir visiems išrinktiems atstovams, kurie pasisakė šioje diskusijoje, nes mes nebūtume galėję padaryti to be tokio tvirto Parlamento – kuris šiuo atveju parodė, kad iš viso nenori švaistyti laiko – įsipareigojimo faktiškai įsikišti į klausimus, kurie tiesiogiai liečia ES piliečius, kurį jis prisiėmė kartu su Komisija. Aš taip pat dėkingas Europos Komisijos tarnyboms, kuriuos tiek daug padarė, ir esu patenkintas, kad pasisakymų metu kažkas taip pat padėjo tarnyboms už jų paramą.

Mes kartu taip pat sugebėjome priversti aeronautikos pramonę suvokti, kad institucijos pajėgios – aš pasikartoju ir pabrėžiu – imtis sunkios krizės. Aš manau, kad Europos žmonės ir verslo pasaulis iš mūsų tikisi ne tarpvalstybinės pagalbos arba vien tik teisinių priemonių, bet, kad būtų parodyta, jog institucijos pajėgios veikti čia, remti savo piliečius, verslininkus ir visus tuos, kuriems patikėta užsiimti šia krize. Jiems reikia jausti, kad institucijos sugeba būti šalia jų ir palaikyti juos kartu įveikiant šį sunkų Europos ekonomikai laikotarpį. Ji ištvers – iš aš esu tvirtai įsitikinęs tuo – įgyvendinant rimtas ir tikslias taisykles, kurios taikomos visiems.

Taisyklių stoka ir nepakankamai griežtų taisyklių buvimas sukėlė finansų ir ekonomikos krizę. Mes europiečiai, kurie laiko save dalimi tos civilizacijos, kuri yra romėnų teisės ir Napoleono kodekso, kuris grindžiamas taisyklėmis ir taisyklių laikymusi, vaisius, esame įsitikinę, kad dėl šių taisyklių mes sugebėsime įveikti dabartinius sunkumus ir, svarbiausia, mes vis geriau sugebėsime turėti sistemą, kuri gali ne tik būti laisva, bet ir atlaikyti finansinius ir ekonominius sunkumus.

Dar kartą dėkoju jums už jūsų didžiulį atsidavimą. Aš esu patenkintas galėdamas dalyvauti ir išgyventi kartu šį svarbų politinį momentą.

Marian-Jean Marinescu, pranešėjas. – (RO) Tik keletas trumpų atsakymų.

O dėl Eurokontrolės – reformos procesas prasidėjo. Taigi, galima gauti naujus įpareigojimus. O oro erdvės savininko aš manau, kad po šio pranešimo priėmimo labiausiai patenkintos organizacijos bus oro linijos, įskaitant „Ryanair“.

O dėl „viešo naudojimo“, tai yra apibūdinimas, į kurį neįtraukiami net oro uostai oro klubams arba oro uostai pasiskraidymui savo malonumui. Tai yra priežastis, dėl kurios mes norėjome išbraukti šiuos oro uostus iš reglamento, kad nekomplikuotume reikalų toliau.

Be to, aš noriu padėkoti jums už jūsų pozityvią reakciją į mano pastangas. Tačiau aš manau, kad aš vienas apskritai jokių būdu nebūčiau galėjęs padaryti šio darbo. Todėl noriu nuoširdžiai padėkoti pranešėjams iš kitų politinių frakcijų, t. y. Stockmannui, J. Leichtfriedui, A. Degučiu, R. Zile ir Evai Lichtenberger už ypatingą įnašą, kurį jie įnešė į šį dokumentą, taip pat už paramą, kurie jie suteikė man derybose su Taryba.

Aš taip pat noriu atkreipti dėmesį, kad dauguma pasiūlymų, įtrauktų į pakeitimus, kuriuos plenarinei sesijai pateikė J. Kohlček ir H. Markov, jau atsispindi kompromise, pasiektame su Taryba.

Komisijos nary, aš noriu pasveikinti jus su šia sėkme. Aš tikiuosi, kad jis bus patvirtintas Parlamento balsavimu rytoj ir Tarybos balsavimu šio mėnesio pabaigoje.

Aš noriu padėkoti Komisijos ekspertų komandai, kuri dirbo kartu su mumis, kad būtų parengtas šis susitarimas. Taip pat dėkoju pirmininkaujantiems Prancūzijai ir pirmininkaujantiems Čekijai už jų pastangas – ypač T. Boutsenui ir V. Zazvorkovai.

Pirmininkė. – Bendros diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj (2009 m. kovo 25 d., trečiadienį).

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Nors dabartinė Europos oro transporto sistema laikoma labai saugia, greiti transporto apimčių didėjimo tempai tikriausiai lems naujų iššūkių saugos srityje. Todėl reikia imtis veiksmų Bendrijos lygmeniu, kad ateityje saugumo lygis būtų išlaikytas (o galbūt dar pakeltas). Visų svarbiausia atnaujinti ir suvienodinti standartus tuose segmentuose, kurių dar nereglamentuoja ES teisės aktai (ir kurie dėl to pasižymi norminės bazės susiskaidymu ir nepakankamu vykdymo užtikrinimu), kad būtų galima juos įtraukti į bendrą sistemą. Tai ypač pasakytina apie du oro transporto grandinės elementus, kurie laikomi labai svarbiais saugos požiūriu, nes jie yra potencialiai didžiausios rizikos sritys.

Christine De Veyrac (PPE-DE), raštu. – (FR) Tarp Tarybos ir Parlamento pasiektas susitarimas, leidžiantis šiuos du dokumentus užbaigti pirmame svarstyme.

Aš džiaugiuosi šiuo susitarimu, kuris yra svarbus žingsnis link Bendro Europos dangaus sukūrimo.

Jis leis įgyvendinti svarbius patobulinimus skrydžio laikų, degalų sunaudojimo, kelionės išlaidų ir išmetamo CO₂ požiūriu.

Pirmame reglamente pabrėžiami Europos aeronautikos sistemos veiklos rodikliai ir modernizavimas, o antrame pabrėžiamas saugumo poreikis ir užtikrinama, kad šis svarbus įvykis Europos oro eismo valdymo srityje neįvyktų pakenkiant lėktuvų ir jų keleivių saugumui.

Parlamentas kovojo už šiuos du vienas kitą puikiai papildančius tekstus, dėl kurių bus balsuojama bendrai, todėl esu patenkintas, kad mūsų institucijai pavyko įtikinti Tarybą šiuo klausimu.

Valstybės narės, oro linijos ir keleiviai – jiems visiems bus naudingos šios naujos taisyklės, kuriomis oro transportas bus parengtas dešimtmečiams į priekį.]

Ačiū jums už dėmesį.

Kathy Sinnott (IND/DEM), raštu. – Kuriant aviacijos politiką saugumas visada turi būti mūsų svarbiausiu rūpesčiu. Aš palankiai vertinu šio pranešimo tikslus, kuriais visiems dalyviams aviaciją siekiama padaryti saugesne ir efektyvesne.

Net, jeigu mes turime imtis visų veiksmų siekiant padidinti saugumą, turime padėti oro uostams ir oro eismo institucijoms laikytis reikalavimų. Vieningos reglamentavimo sistemos plėtojimas ir naujų technologijų įdiegimas bus brangus. Regioniniai oro uostai gali pajusti, kad jiems sunku patirti papildomas savo sistemų modernizavimo išlaidas.

Airijos vakaruose esantis Shannono oro uostas užtikrina oro eismo kontrolę didelėje Šiaurės Atlanto zonoje. Tačiau būdamas oro uostu, kuris praėjusį dešimtmetį neteko daug maršrutų, jis gali neturėti lėšų patobulinimams. Dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis bus nelengva pasiskolinti naujai įrangai ir mokymams. Bandymas perkelti šias išlaidas vartotojams gali būti įplaukų mažėjimo atvejis.

Aš manyčiau, kad siekdama užtikrinti, jog mes atliktume šį perėjimą prie saugesnių oro kelionių, Komisija rezervuos lėšas siekiant padėti procesui.

(Posėdis buvo nutrauktas 20.00 val. ir atnaujintas 21.00 val.)

PIRMININKAVO: M. ROURE

Pirmininko pavaduotoja

13. Parlamento sudėtis (žr. protokolą)

14. Mobilųjų telefonų kroviklių sąveika (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – diskusijos dėl M. Cappato klausimo Komisijai žodžiu (B6-0225/2009) Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos vardu dėl mobiliųjų telefonų kroviklių sąveikos (O-0057/2009).

Marco Cappato, autorius. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, kalbame apie labai aiškų ir paprastą dalyką: Europoje naudojama apie 500 mln. mobiliųjų telefonų ir trisdešimt skirtingų rūšių kroviklių. Nėra jokio techninio šio skirtingumo paaiškinimo. Jokio techninio paaiškinimo. Iš vienos pusės, tai paprasčiausiai gamintojų nesąžiningos spekuliacijos šaltinis, iš kitos pusės, tai akivaizdus žalos aplinkai darymas, turint omenyje, kad vartotojams patekus į šiuos neišvengiamus spąstus, šimtai milijonų kroviklių patenka į aplinką kas dvejus ar trejus metus.

Europos Komisija, Komisijos narys G. Verheugen labai greitai sureagavo į mūsų klausimą, kuriuo buvo prašoma imtis veiksmų šiems įrenginiams standartizuoti, taigi šiandien būdami čia norime paklausti Komisijos nario, kas yra daroma šio klausimo atžvilgiu. Vienas iš galimų kelių yra savireguliacija, turiu omenyje, kad mobiliųjų telefonų, taigi ir kroviklių gamintojai labai greitai gali susitarti nustatyti standartus, dėl kurių būtų panaikinta ši tikrai absurdiška padėtis.

Todėl mes, Komisijos narys G. Verheugenai, nieko nelaukdami pasakytume, jog kad ir kokių savireguliacijos garantijų norėtų gamintojai, turėsime labai aiškiai nurodyti, kad mes išitrauksime į šią sritį, ją reglamentuodami, net jeigu tokia reakcija jų netenkins, ir kad šis reglamentavimas turėtų apimti ne tik mobiliuosius telefonus ir jų kroviklius, bet ir kitus skaitmeninius prietaisus, dėl kurių kyla tokia pati problema. Šiuo atžvilgiu Europa – jau baigiau, pirmininke – taip pat galėtų nustatyti standartus, kurie galiausiai galėtų būti taikomi ir kaip tarptautiniai standartai. Tai puiki galimybė, kalbant apie techninę sritį, tačiau labai svarbi Europos vartotojams.

Günter Verheugen, Komisijos Pirmininko pavaduotojas. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, džiaugiuosi galėdamas informuoti Europos Parlamento narius, kad padaryta tikra pažanga, siekiant Europoje suvienodinti mobiliųjų telefonų kroviklius.

Vis dėlto pirmiausia norėčiau padėkoti M. Cappato ir T. Mandersui už jų įsipareigojimus šios problemos, kuri yra kasdienė Europos piliečių realybė, atžvilgiu.

Visiškai sutinku su jais, kad turime padaryti galą itin didėjančiam kroviklių skaičiaus augimui ir kad ateityje turi būti įmanoma įkrauti mobiliuosius telefonus, naudojant vieną, standartizuotą kroviklį. Šimtai milijonų nenaudojamų kroviklių ir adapterių uždeda absurdišką našta aplinkai Europoje, kurie tuo pačiu metu yra daug kainuojantis vartotojų susierzinimas. Šiais laikais asmeniui, kuris pakeičia mobiliąjį telefoną, reikalingas visiškai kitoks kroviklis. Netgi to paties gamintojo skirtingiems modeliams nenaudojamas standartizuotas kroviklis.

Tai nėra naujas dalykas. Vis dėlto svarbu suvokti, kad mobiliojo telefono krovimas nėra tas pats, kaip automobilio pripildymas degalais; tai techniškai sudėtingesnis dalykas. Prieš keletą metų technologijos dar nebuvo pasiekusios tokio lygio, kai buvo galimas visiškai suderinamumas, ypač dėl pavojaus saugumui. Kraunami mobilieji telefonai galėtų perkaisti ar net sprogti.

Šie sunkumai buvo įveikti, todėl nebeliko jokių techninių priežasčių, kurios užkirstų kelią suderinimui.

Todėl ėmiausi tam tikrų veiksmų paskatinti pramonės atstovus pateikti į rinką standartinį kroviklį.

Esu įsitikinęs, kad pramonės atstovai greitai imsis veiksmų. Vis dėlto kaip Europos Sąjungos institucija turime toliau imtis veiksmų. Jokių atveju neturėtume atsisakyti galimybės teisiškai tai sureguliuoti. Kaip jūs turbūt jau žinote, pastarojo suvažiavimo Barselonoje metu tinklo operatoriai pareiškė, kad nuo 2012 m. daugumą naujų mobiliųjų telefonų, kuriuos jie parduoda, bus galima įkrauti vienu standartizuotu krovikliu.

Tai geras dalykas, tačiau to tikrai nepakanka. Komisija norėtų matyti visišką suderinimą, kurio pramonės atstovai imtųsi vienodo standarto ir privalomų įsipareigojimų pagrindu. Komisija tikisi, kad pramonė iki balandžio mėn. pabaigos pasieks įpareigojantį susitarimą memorandumo forma. Memorandumą turėtų pasirašyti pagrindiniai mobiliųjų telefonų gamintojai, kurie užtikrintų, kad kiekvienu krovikliu galima įkrauti bet kurį mobilių telefoną, o kiekvienas mobilusis telefonas gali būti įkrautas bet kuriuo krovikliu.

Komisija neabejodama pateiks pasiūlymą dėl teisės akto, jei pramonės atstovai nesudarys savanoriško susitarimo.

Tikiuosi, kad ši problema savaime išsprendės kitų tokių įtaisų kaip skaitmeninių fotoaparatus ir MP3 grotuvų atžvilgiu, kai tik ją išspręsime mobiliųjų telefonų atžvilgiu. Jeigu nepavyks to pasiekti, tokiu atveju taip pat būtų galima imtis teisinės intervencijos.

Komisija ir toliau tikisi vertingos Europos Parlamento paramos, siekiant visiems laikams išspręsti šią nemalonią problemą.

Paul Rübiger, PPE-DE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, šiandien galime švęsti Europos mobiliųjų telefonų dieną, nes šiandien kartu su Komisija ir Taryba priėmėme reglamentą dėl tarptinklinio ryšio II. Priėjome prie gerų išvadų, kurios garantuos, kad bus sumažintos naudojimosi mobiliuoju telefonu išlaidos. Tai geras dalykas ekonomikos krizės metu. Taip pat planuojame išlaidų sumažinimo programą kroviklių atžvilgiu, o tai labai svarbu Europos Sąjungos piliečiams.

Ant kroviklių turėtų būti etiketė, kurioje būtų nurodoma jų naudingumo kategorija, kad galėtumėte matyti, kiek elektros energijos jie sunaudoja, kaip panašiai yra šaldytuvų atžvilgiu. Taip pat labai svarbu nustatyti savaiminio išsijungimo reikalavimą, kad įkrovus įtaisą, kroviklis savaime išsijungtų. Be to, turėtume paprašyti standartų institutų pateikti pasiūlymus, kaip būtų įmanoma tą padaryti.

Manau, kad Komisijos pateiktas planas yra tinkamas, nes jame numatytas pasiūlymas sudaryti savanorišką susitarimą iki balandžio mėn., jo nesudarius, tai bus pagrindas techniniams teisės aktams priimti. Žinoma, tą padaryti nėra taip lengva, kaip atrodo. Iš vienos pusės kalbant, mobilių telefonų galime prijungti prie kroviklio. Todėl bus paprasta tam nustatyti techninį standartą. Vis dėlto iš kitos pusės žiūrint, naudojant sienos kištukinį lizdą paaiškėja, kad mes žinome tik Europoje galiojančius standartus. Šiuo atveju taip pat turėtume rengti pasiūlymus šiai problemai išspręsti, nes tai susiję ne tik su Europa, bet ir visu likusiu pasauliu. Galbūt į tai galėtume įtraukti Tarptautinę standartizacijos organizaciją (ISO), siekiant surasti pasaulinio masto sprendimą.

Silvia-Adriana Țicău, PSE frakcijos vardu. – (RO) Ši tema, apie kurią kalbame, iš tikrųjų palies daugybę vartotojų Europos Sąjungoje. Taip pat turiu paminėti, kad 2009-aisiais – Europos kūrybiškumo ir inovacijų metais galėtume žengti žingsnį standartizavimo link, jeigu būtų savanoriškai sudarytas susitarimas tarp mobiliųjų telefonų gamintojų, nors ir šiam kartui.

Manau, kad pirmiausia mums reikia nustatyti bendrą techninį standartą. Taip pat manau, kad tai svarbu Europos Sąjungos institucijoms, kurios siekia standartizavimo, kad rinkoje būtų pritaikomi reikiami tyrimai.

Manau, kad vartotojų informavimo kampanija taip pat labai svarbi, nes mums nepakanka tik turėti lipduką ant mobiliojo telefono, kuriame nurodomas jų energetinis efektyvumas. Taip pat manau, kad vartotojų informavimo kampanijos metu svarbu pateikti informaciją apie mobiliųjų telefonų kroviklių rūšis.

Nedaug liko iki 2012 m. Manau, kad jeigu gamintojai iš tikrųjų siekia sukurti bendrą naujo tipo kroviklį, tikrai užteks laiko iki 2012 m. numatyto termino.

Vis dėlto noriu paminėti, kad per tyrimą buvo nustatyta, kad rinkoje jau pastebėti tokie atvejai: jau yra kroviklių, kuriais iš labai arti galima įkrauti du ar tris įrenginius. Net jeigu įrenginiai yra skirtingų markių ir modelių, jie gali būti įkraunami tuo pačiu metu.

Todėl turime daugiau dėmesio skirti tyrimams, ypač, mano nuomone, tyrimams informavimo ir ryšių technologijų srityje. Pažanga jau pastebima. Septintojoje bendrojoje mokslinių tyrimų programoje numatytos didelės pinigų sumos. Vis dėlto atrodo, kad dar nepakankamai nuveikta tokios gana siauros srities kaip mobiliųjų telefonų kroviklių klausimas atžvilgiu. Todėl manau, kad susitarimas tarp gamintojų būtų žingsnis į priekį, tačiau reikalingi ir bendri standartai.

Toine Manders, ALDE frakcijos vardu. – (NL) Gerb. pirmininke, šiandien mūsų aptariama tema yra ypač aktuali vartotojams, būtent standartinė mobiliųjų telefonų kroviklių jungtis. Žinoma, kaip liberalas, aš pritariu

vidaus rinkos veikimui ir kuo mažesniai valdžios vaidmeniui joje. Kitaip sakant, vartotojai taip pat turi turėti pasirinkimą. Dabar vartotojai, pirkdami naują telefoną, neturi jokio pasirinkimo. Kartu su telefonu būtina pirkti ir kroviklį, o tai dažnai sukelia vartotojų nepasitenkinimą. Dar daugiau, tyrimai rodo, kad vartotojai kasmet išleidžia 300 mln. EUR naujiems krovikliams įsigyti, nes jų kaina yra įtraukta į naujų telefonų kainą. Tai taip pat reiškia, kad aplinkai taip užkraunama 300 mln. EUR našta, jau nekalbant apie energijos iššvaistymą, kurį sukelia pigūs krovikliai, nes jie dažnai paliekami įjungti į elektros lizdą, toliau naudodami energiją, net jei telefonas yra atjungiamas.

Mes su kolega M. Cappato daugybę metų reikalavome nustatyti standartus Europos mastu, todėl labai norėčiau pagirti Komisijos narį už tai, kokiu būdu jis to siekė, žaismingai kalbėdamas ir kartu gąsdindamas pramonės atstovus, sakydamas: „Raskite sprendimą arba mes priimsime įpareigojantį teisės aktą.“ Tuo labiau noriu jį pasveikinti dėl šio požiūrio dėl to, kad aš kaip liberalas esu nusiteikęs prieš privalomą reglamentavimą, kai tą galima pasiekti ką nors įkalbinėjant. Įkalbinėjimas reiškia, kad žmonės labiau linkę patys imtis veiksmų, nes tada jie mato naudą, ir aš manau, kad šiuo atveju Komisijos nariui išimtinai pasisekė.

Neseniai pasakojau tokį juokelį: kai prieš 35 m. sutikau savo žmoną, įkalbinėjau ją eiti su manimi į pasimatymą. Jeigu būčiau ją vertęs tą daryti, ji greičiausiai nebūtų pamačiusi tos pridėtosios vertės, kurią dabar turime, o pats sumanymas nebūtų taip ilgai trukęs. Manau, kad šis pavyzdys tinka ir pramonei, nes jeigu pramonės atstovai patys turi išspręsti šią problemą, iš to jiems bus daugiau naudos nei iš politikų priimto sprendimo.

Todėl manau, kad tai puiki išeitis. Tikiuosi, kad laikui bėgant jums pavyks nustatyti ne tik telefonų kroviklių, bet ir kitų elektrinių įtaisų standartus, nes toks pats nepasitenkinimas kyla ir dėl kitų elektrinių įtaisų. Jeigu šeima savaitgalį kur nors išvyksta, ji turėtų pasiimti 30 kroviklių. Vis dar yra žmonių, įskaitant ir, pvz., šiuose Rūmuose, kuriems reikia paklausti, ar kas nors turi kroviklį, kurį jie galėtų pasiskolinti, nes savąjį jie pamiršo. Tokiu atveju reikia rasti tam tikros markės ir modelio kroviklį. Dar kartą mano sveikinimai jums, Komisijos nary. Tikiuosi, kad tai tikrai įvyks 2012 m. ir kad jūs imsitės aktyvių veiksmų, jeigu pramonės atstovai nesilaikys savo įsipareigojimų, nes tai labai svarbu. Kaip atsarginį variantą turite turėti didelę lazda, tačiau verčiau siekti sprendimo įkalbinėjimo ir savireguliacijos būdu. Jums tai pavyko, todėl sveikinu jus.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, turiu klausimą Komisijos nariui G. Verheugenui. USB 2 jungtis gali perkelti ne tik energiją, bet ir informaciją. Ar tai negalėtų būti alternatyvus sprendimas?

Günter Verheugen, Komisijos Pirmininko pavaduotojas. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš tą jau pasižymėjau, P. Rübigeri. Norėjau jums pasakyti, kad būtent todėl esu ramus dėl šios problemos, nes nemanau, kad mes be reikalo apsunkiname pramonę, turint omenyje, kad jau yra nustatytas USB standartas. Visi mano ekspertai man sako, kad dabartinis standartas gali būti naudojamas visiems nešiojamiesiems įtaisams. Negalite jo vienu metu naudoti staliniam kompiuteriui ir mobiliams telefonams, tačiau tai įmanoma visų nešiojamųjų įtaisų atžvilgiu.

Tai taip pat mano atsakymas į S. -A. Tįčau klausimą. Standartas, apie kurį jūs klausiate, jau egzistuoja. Be to, norėčiau jums pasakyti, S. -A. Tįčau, kad intensyviai dirbama energijos suvartojimo ir tokio tipo kroviklių poveikio aplinkai srityse. Vėliausiai šį klausimą nagrinėsime, kai pradėsime įgyvendinti direktyvą dėl energiją naudojančių gaminių, dėl kurios jau pateikėme jums pasiūlymą.

Paskutinė mano pastaba vėlgi skirta P. Rübigeriui. Manau, kad labai gera automatinio išjungimo idėja, ir ji tinka ne tik krovikliams. Manau, kad tai tema, kuri turėtų būti plėtojama toliau. Komisija jau ėmėsi darbo šio klausimo atžvilgiu ir informuos jus apie rezultatus.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

15. Bendrieji konsuliniai nurodymai: biometriniai duomenys ir prašymai gauti vizą (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – baronienės S. Ludford rekomendacija antrajam svarstymui (A6-0143/2009) Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu dėl bendrųjų konsulinių nurodymų: biometrinių duomenų ir prašymų gauti vizą (05329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD)).

Sarah Ludford, pranešėja. – Gerb. pirmininke, šis Komisijos pasiūlymas, kurį pristatau kaip Parlamento pranešėja, yra ketvirtoji Vizų informacinės sistemos (VIS) paketo dalis, priimta po VIS reglamento, sprendimo dėl priėjimo prie VIS ir priemonės dėl VIS naudojimo, remiantis Šengeno sienų kodeksu.

Norint pakeisti dabartinius bendruosius konsulinis nurodymus, pirmiausia reikia pateikti biometrinius duomenis, kurie bus laikomi VIS, ir standartus, kaip tą padaryti, tačiau taip pat bus reikalingos nuostatos dėl prašymų gauti vizą priėmimo tvarkos.

Visapusiš vizų taisyklių peržiūrėjimas numatytas kartu su vizų kodeksu, dėl kurio pranešimą pateikė mano kolega ALDE frakcijos narys Henrik Lax. Kai tik bus priimti, šie teisės aktai, dėl kurių diskutuojame, taps sudėtine vizų kodekso dalimi.

Pagrindinė užslėpta priežastis, dėl kurios buvo pateikti atskiri pasiūlymai, buvo ta, kad Komisija tikėjosi, jog vizų kodekso priėmimas užtruks ilgiau nei dabartinio pasiūlymo, o jie nenorėjo, kad vizų kodekso priėmimo procesas sustabdytų VIS paleidimą.

Mano supratimu, centrinė VIS sistema bus parengta šių metų gruodžio mėn. ir galėtų pradėti veikti pirmajame regione, Šiaurės Afrikoje, 2010 m. pradžioje. Gana ilgą laiką derėjau su Taryba. 2007 m. lapkričio mėn. Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas priėmė mano pranešimą. Deja, susitarimas nebuvo pasiektas per pirmąjį svarstymą, todėl 2008 m. liepos mėn. prašiau Parlamento patvirtinti mano pranešimą; kad ir kaip ten būtų, pirmininkaujant Prancūzijai turėjome galimybę pakankamai pasistengti, kad būčiau galėjusi rekomenduoti pasiekti šį kompromisą per antrąjį svarstymą.

Susidūrime su keturiomis neišspręstomis problemomis: amžiaus ribos pirštų atspaudams paimti nustatymas; valstybių narių skatinimas bendradarbiauti, sudarant sutartis su išoriniais teikėjais kaip paskutinę išeitį; duomenų apsauga ir saugumas; paslaugos mokestis išoriniams teikėjams.

Kalbant apie pirštų atspaudus, Komisija pasiūlė pradėti imti vaikų nuo šešerių metų amžiaus pirštų atspaudus. Tačiau mažų vaikų pirštų atspaudai greitai keičiasi, todėl manęs neįtikino, kad jau pakankamai žinoma apie mažo vaiko atspaudų patikimumą po kelerių metų. Nepaisant daugybės prašymų, man niekada nebuvo pateikti svarbūs patikimi įrodymai, kad nuo šešių ir dvylikos metų vaikų pirštų atspaudai galėtų būti patvirtinimo ar atpažinimo pagrindas dar daugelį metų be pavojaus suklysti.

Į tai reaguodama vienu metu Taryba pasiūlė imti mažų vaikų pirštų atspaudus kas dvejus, o ne kas penkerius metus, kaip yra daroma suaugusiųjų atžvilgiu, bet tai šeimoms sukeltų didelių nepatogumų. Todėl reikalavau proto ir praktiško požiūrio, nustatant didesnę minimalų – dvylikos metų – amžių, ir Taryba sutiko netaikyti tokios tvarkos vaikams iki dvylikos metų, numatant peržiūrėti šią amžiaus ribą po trejų metų, remiantis Komisijos iniciatyva atliktu detaliu tyrimu.

Dabar pakalbėkime apie valstybių narių skatinimą bendradarbiauti, sudarant sutartis su išoriniais teikėjais. Neįžvelgiu jokių problemų dėl bendros užsakomųjų paslaugų idėjos, tačiau turi būti sudarytos tinkamos sąlygos vizų išdavimo proceso vientisumui užtikrinti, o užsakomosios paslaugos būtų naudojamos kaip paskutinė išeitis, taip pat turi būti užtikrinta duomenų apsauga bei saugumas.

Todėl mums pavyko į tekstą įtraukti hierarchijos aspektą, numatant, kad pirmiausia bendradarbiaujama riboto atstovavimo, bendros vietos ar bendro taikymo centrų pagrindu, ir tik jei toks būdas nėra tinkamas susidoroti su didelio pareiškėjų skaičiaus problema ir užtikrinti tinkamą geografinę aprėptį, tokiu atveju naudojamos užsakomosios paslaugomis. Kompromisu aiškiai numatoma, kad valstybės narės lieka atsakingos už duomenų apsaugos taisyklių laikymąsi ir už nacionalinių teisės aktų pažeidimus.

Svarbu tai, kad trečiojoje šalyje, kuriose draudžiamas kodavimas, būtų taikomos specialios taisyklės: elektroninis duomenų perdavimas tarp konsulatų arba tarp išorinių paslaugų teikėjų ir valstybės narės būtų draudžiamas, o valstybės narės turėtų užtikrinti, kad elektroniniai duomenys yra fiziškai perduodami visiškai užšifruotu pavidalu kompaktiniame diske, numatant prie jo pridėtas papildomas sąlygas.

Pagaliau kalbant apie vizos mokestį kaip sąlygą išoriniams teikėjams siekiant be vizos mokesčio dar numatyti paslaugos mokestį, mes sėkmingai reikalavome, kad vizų pareiškėjai visada turėtų galimybę tiesiogiai pasiekti konsulines įstaigas. Manau, kad tai labai svarbu.

Apskritai kalbant pasiekėme priimtina variantą. Sunkiai kovojome dėl kompromisų, todėl manau, kad bendroje vizų politikoje žengėme žingsnį į priekį.

Androulla Vassiliou, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau perduoti Pirmininko pavaduotojo J. Barroto atsiprašymus už tai, kad šį vakarą jis negali būti su jumis.

Džiaugiuosi galėdama pranešti, kad Parlamentas pritarė Tarybos bendrajai pozicijai ir taip suteikė formą savo ir Tarybos 2008 m. gruodžio 2 d. trišalio dialogo metu priimtam politiniam susitarimui dėl šio pasiūlymo. Dėkoju Parlamentui ir valstybėms narėms už jų parodytą kompromisinę dviasį, siekiant formaliai priimti

ši dokumentą, o ypač norėčiau padėkoti pranešėjai baronienei S. Ludford ir bendrapranešėjams už jų paramą ir bendradarbiavimą. Dėl šio susitarimo galėsime toliau ruošti įgyvendinti Vizų informacinę sistemą, numatant tai padaryti šių metų pabaigoje.

Parlamento siūlymu, Komisija paprašė Jungtinio tyrimų centro išnagrinėti vaikų iki dvylikos metų amžiaus pirštų atspaudų ėmimo klausimą. Techninės specifikacijos jau buvo parengtos ir artimiausiu metu bus nusiųstos Parlamentui bei Tarybai.

Šie bendrųjų konsulinųjų nurodymų pakeitimai taip pat apims aiškią ir suderintą teisinę sistemą dėl naudojimosi išorinėmis paslaugomis, įskaitant ir papildomo mokesčio klausimą.

Komisija mano, kad tekstas, dėl kurio susitarta, yra harmoningas ir, kaip numatyta Komisijos pareiškime Parlamentui, sulaukė visiško Komisijos pritarimo.

Ewa Klamt, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, kad įgyvendintume Europos Sąjungos siekį būti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, turime kontroliuoti įvažiavimo vizų išdavimą žmonėms, atvykstantiems į ES iš už Europos ribų. Naujosiose taisyklėse reikalaujama, kad ES ambasados ir atstovybės ateityje būtų paimami pareiškėjų pirštų atspaudai ir padaromos nuotraukos. Tuo būtų pasiekti keturi tikslai.

Pirma, tai supaprastintų kovą su apgaule ir piktnaudžiavimu, nes biometrinių duomenų reikalavimas apsunkina vizų klastojimą. Antra, tai užkirs kelią vadinamajam vizų pardavinėjimui. Trečia, prašymų pateikimo vizai gauti procesas taps greitesnis. Ketvirta, tuo pačiu metu bus palengvinta pasienio kontrolė, nes dėl biometrinių duomenų pasienio pareigūnai galės lengvai nustatyti, ar prieš juos stovintis asmuo yra tas, kuriam išduota viza.

Būtume buvę laimingi, galėdami pritarti Komisijos pasiūlymui imti šešerių metų amžiaus ir vyresnių pirštų atspaudus, kad būtų užkirstas kelias prekybai žmonėmis. Deja, dauguma esančiųjų šiuose Rūmuose tam nepritarė.

Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos didžioji dauguma pritaria kompromisui, kad valstybė narė, kuri yra atsakinga už paraiškų priėmimą ir nagrinėjimą, taip pat gali dirbti su išoriniais paslaugų teikėjais, tuo pasinaudojant kaip paskutiniąja išeitimi. Lemiamas faktas mūsų susitarime dėl bendradarbiavimo yra tai, kad valstybės narės lieka atsakingos už duomenų apsaugą ir saugumą šioje srityje. Tai reiškia, kad išorinių paslaugų teikėjų siunčiami elektroniniai duomenys atitinkamų valstybių narių valdžios institucijoms visada turi būti iki galo užšifruoti.

Norėčiau padėkoti pranešėjai ir savo kolegoms nariams iš kitų frakcijų, kurie trejus metus dirbo kaip šešėliniai pranešėjai šio projekto labui.

Roselyne Lefrançois, *PSE frakcijos vardu*. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, pirmininke, jūs pirmininkaujate šiam posėdžiui, todėl šiuo klausimu kalbėsiu vietoj jūsų kaip šio dokumento rengėjos.

Pirmiausia norėčiau nuoširdžiai pasveikinti baronienę S. Ludford už jos įdėtą energiją ir sunkių derybų metu pasiektus rezultatus šioje srityje. Manau, kad Parlamentas gali didžiuotis pasiektais rezultatais, nes, kaip matėme, užduotis tikrai nebuvo lengva.

Ypač norėčiau išskirti du dalykus, kurie, mano nuomone, yra svarbiausi ir kuriais tikrai galime būti patenkinti: pirma, amžiaus ribos padidinimas imant nepilnamečių nuo šešerių iki dvylikos metų amžiaus pirštų atspaudus. Antra, principo, kurio pagrindu valstybių narių konsulatų biometrinių duomenų rinkimas gali būti perduodamas privatiems subjektams tik kaip paskutinė išeitis ir tik veikiant griežtai tam tikrų specifinių garantijų sistemai, sukūrimas.

Žinau, kad kai kurie žmonės mano, jog priimtas sprendimas ne visiškai atitinka mūsų siūlytus variantus, ypač dėl paslaugų teikėjo vykdomo rinkimo diplomatinėje atstovybėje bei dėl duomenų perdavimo užšifruotu elektroniniu paštu ar net užšifruotų elektroninių duomenų vežėjų pagalba, juos gabenant diplomatiniam lagaminėlyje.

Vis dėlto mes atsakytume, kad privačių subjektų vykdomas rinkimas turėtų būti vykdomas, remiantis Europos Sąjungos teisės aktais, o duomenys turėtų būti visiškai užkoduoti paslaugų teikėjo iniciatyva ir perduodami valstybių narių valdžios institucijoms.

Dar daugiau, mes minėjome apie poreikį sudaryti susitarimus su trečiosiomis šalimis, kuriose draudžiamas duomenų, perduodamų elektroninėmis priemonėmis, užkodavimas. Tik diplomatiniai arba konsuliniai

atstovai galės nagrinėti paraiškas, organizuoti galimus susitikimus, vykdyti leidimų procedūras, jų spausdinimą ir vizų lipdukų įklijavimą.

Tos pačios sąlygos taikomos ir surinktų duomenų perdavimui iš vienos valstybės narės į kitą tuo atveju, kai duomenys yra laikomi vienoje bendroje vietoje; kitaip sakant, vienos valstybės atstovavimas kitai valstybei trečiojoje šalyje.

Galiausiai jeigu konkrečios sąlygos, apibūdinančios paslaugų teikėjo veiklą, yra numatytos dokumento priede, jos turi būti įtvirtintos kaip teisiškai įpareigojančios.

Atsižvelgdami į šiuos rezultatus, galime tik džiaugtis patobulintoje Europos vizų politikoje numatytais garantijomis. Iš to tikrai turės naudos Europos visuomenė, o mes galėsime pagerinti savo santykius su trečiosiomis šalimis.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, pirmiausia savo frakcijos vardu norėčiau padėkoti baronienei S. Ludford už jos tinkamą bendradarbiavimą. Ji yra viena iš nedaugelio pranešėjų, kuriems nieko nėra neįmanomo.

Jūs žinote, kad mano frakcija labai priešinasi biometrikos išplėtimui. Nepaisant to, sprendimas jau priimtas. Teisinis pagrindas pirštų atspaudams imti išduodant vizas yra numatytas reglamente dėl vizų informacinės sistemos, kuris, mūsų nuomone, būtų tinkamesnis dokumentas, į kurį būtų įtrauktos nuostatos dėl bendrųjų taisyklių ir išimčių.

Šiuo metu mums labai svarbu numatyti kuo daugiau apsaugos priemonių. Baronienė S. Ludford daug nuveikė šioje srityje. Mums labai svarbu tai, kad buvo pakeistas minimalus amžius pirštų atspaudams imti nuo šešerių iki dvylikos metų amžiaus, tačiau keturiolikos metų amžius būtų dar tinkamesnis.

Taip pat pritariame konkrečioms nuostatomis dėl tokių pagrindinių teisių kaip galimybė nukopijuoti duomenis iš ankstesnės paraiškos, jeigu nuo jų paskutinio įvedimo nepraejo ne 48, o 59 mėnesiai, taip pat garantijos dėl duomenų apsaugos.

Vis dėlto daug kas mums kelia susirūpinimą. Mano frakcijai nepatinka užsakomųjų paslaugų dėl biometrinių duomenų rinkimo idėja, ypač dėl patalpų be diplomatinės ar konsulinės apsaugos. Taip pat nepritariame papildomo paslaugos mokesčio nustatymui.

Reziumuodami manome, kad biometrikos įvedimas vizų srityje turi didžiausią reikšmę duomenų saugumui ir pagrindinėms teisėms neturint jokios didelės naudos. Todėl negalime pritarti Parlamento per antrąją svarstymą pateiktai pozicijai. Tačiau tai neturės įtakos mūsų pozicijai dėl H. Laxo pranešimo dėl vizų kodekso.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, GUE/NGL frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, labai vertinu pranešėjos atsidavimą ir norėčiau nuoširdžiai padėkoti jai ir visiems dalyvaujantiems už jų nuostatų darbą pastaraisiais metais. Nepaisant to, balsavime nedalyvausiu pirmiausia dėl to, kad, mano manymu, pirštų atspaudų ėmimas ir visas biometrinių duomenų naudojimo procesas yra neproporcingas problemos mastui. Manau, kad vidaus reikalų ministrų ir saugumo institucijų siekis surinkti kuo daugiau duomenų yra labai abejotinas.

Žinau, kaip buvo sudėtinga pasiekti kompromisą Taryboje, kuriuo vaikai iki dvylikos metų amžiaus yra atleidžiami nuo pareigos duoti pirštų atspaudus. Vis dėlto visi žinome, kad tai bus taikoma tik tuo atveju, jei nebus atlikta jokių išsamių tyrimų, kurie patvirtintų, kad vaikų pirštų atspaudai yra patikimi. Politinės diskusijos dėl to, ar kūdikių ir mažų vaikų pirštų atspaudai iš tikrųjų reikalingi, dar nesibaigė.

Taisyklės dėl užsakomųjų paslaugų taip pat kelia susirūpinimą. Tikrai reikalingos griežtos, standartizuotos taisyklės, nes kai kurios valstybės narės jau naudoja išorinių teikėjų paslaugomis. Suprantama, kad daugeliu griežtai apribotų atvejų gali būti naudinga perduoti visą prašymų gauti vizą procesą išoriniams paslaugų teikėjams. Vis dėlto tai neturi būti daroma pareiškėjų ir duomenų saugumo sąskaita. Nemanau, kad Taryboje pasiektas kompromisas šiuo atžvilgiu yra adekvatus. Tiek Parlamento teisinė tarnyba, tiek Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas pateikė galimus pavojus, susijusius su užsakomosiomis paslaugomis, kai išorinis paslaugų teikėjas yra teritorijoje, kurioje nėra užtikrinta diplomatinė apsauga. Deja, Taryba neatsižvelgė į šiuos pastebėjimus.

Kita problema yra paslaugos mokestis, susijęs su užsakomosiomis paslaugomis. Manau, kad būtų neteisinga, jeigu ši mokestį turėtų mokėti pareiškėjai. Vien 60 EUR vertės vizos mokestis yra per didelis, todėl sudėtinga jį sumokėti žmonėms iš trečiųjų šalių. Jeigu bus nustatytas papildomas 30 EUR mokestis, tai neatitiks atviros

ir svetingos Europos idėjos. Žinoma, tai palengvintų žmonių iš labai didelių valstybių padėtį, kuriems reikia pervaziuoti visą šalį, kad pasiektų konsulatą prašymui dėl vizos pateikti, o vietoj to jie galėtų pateikti prašymą išoriniam paslaugų teikėjui. Vis dėlto, mano nuomone, didesnių mokesčių įvedimas iš karto neutralizuotų šią privilegiją.

Norėčiau visiems padėkoti už jų darbą pastaraisiais metais rengiant šį dokumentą.

Gerard Batten, IND/DEM frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, nesistebiu, kad eurofanatikų Liberalų demokratų partijos narė baronienė S. Ludford siekia harmonizuoti dar vieną sritį, kuri yra nepriklausomos vidaus politikos dalis. Kodėl, po galais, nors viena ES valstybė narė turėtų norėti bendros prašymų ir vizų išdavimo trečiųjų šalių piliečiams sistemos? Teisė spręsti, kas gali ir kas negali įvažiuoti į tautinę valstybę, priklauso tik pačiai tautinei valstybei, išskyrus tai, kad, eurofanatikų manymu, Europos tautinių valstybių nebėra, jos buvo pakeistos didžiule, sienų neturinčia ES valstybe.

Nuo 1997 m. į JK atvyko 6 mln. migrantų. Apie 4 mln. jų išvyko, padidindami bendrą gyventojų skaičių 2 mln. Dabartinis imigracijos srautas Britanijoje gyventojų skaičių kasmet padidina 200 tūkst. žmonių, arba daugiau kaip 1 mln. žmonių kas penkerius metus. Tai tolygu naujam Birmingemo dydžio miestui. Dauguma šių migrantų, būdami ES piliečiais, į šalį atvyksta teisėtai. Be jų, šalyje yra turbūt milijonas nelegalių migrantų. Anglija yra viena iš tankiausiai apgyvendintų šalių pasaulyje – labiau nei Indija, Kinija ar Japonija. Remiantis dabartinėmis tendencijomis 61 mln. gyventojų skaičius 2051 m. turėtų padidėti iki 75 mln., numatoma, kad 2081 m. jis padidės iki 85 mln.

Turime palikti Europos Sąjungą ir atgauti savo sienų kontrolę. Tą padarę spręstume, kurių šalių piliečius įleistume be vizų, kuriuos su jomis. Yra daug ES valstybių narių, kurių piliečiai neturėtų būti įleidžiami į Britaniją be vizų. Britanijai reikia griežtos vizų sistemos, kad galėtume spręsti, ką įleistume į savo šalį ir ko ne. Mums tikrai nereikia Europos Sąjungos sukurtos sistemos.

Manau, kad jos šalininkai tą pateisintų kaip bendro kriterijaus ir proceso sukūrimą, kad viskas vyktų sklandžiau. Vis dėlto tai gali turėti nepageidaujamų padarinių. Pažvelkime į kitą liberalų demokratų remiamą ES teisės akto pavyzdį. Europos arešto orderis reiškia, kad Britanijos piliečiai, kaltinami padarę nusikaltimą kitoje ES valstybėje narėje, negali būti ginami Britanijos teismuose ar net paties vidaus reikalų ministro net esant akivaizdžiai didžiulei neteisybei. Dabar bet kurios korumpuotos teisinės sistemos pagrindu galima reikalauti išduoti Britanijos pilietį, ir mes turime tam paklusti. Praradome teisę ginti savo piliečius. Greitai teismai vyks *in absentia*, o baudos ir konfiskavimo orderiai bus bendrai pripažįstami. Už visa tai balsavo ir tam pritarė liberalai demokratai. Šios priemonės sugriovė per amžius turėtas anglų laisves, puoselėtas Magna Carta ir 1689 m. Teisių bilyje.

Šią popietę liberalų demokratų lyderis Graham Watson ragino Gordoną Browną įvesti Britanijoje vieningą Europos valiutą, o tai, kaip žino susidūrusieji su realiu pasauliu, būtų ekonominė savižudybė. O dabar liberalų demokratų fanatikai nori, kad sukurtume bendrą sistemą vizoms išduoti. Kai Londono balsuotojai sužinos apie baronienės S. Ludford požiūrį šiuo klausimu, tikiuosi, Europos rinkimų 2009 m. birželio 4 d. metu jie suteiks jai vizą į vieną pusę išvykti iš Europos Parlamento.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Komisijos nare, ponios ir ponai, sutinku, kad vizų informacinė sistema, arba VIS turi skubiai pradėti veikti, o mums reikia Bendrijos vizų kodekso. Vertinu baronienės S. Ludford atliktą darbą, tačiau ramia sąžine sakau, kad dėl keleto priežasčių negaliu pritarti kompromisui.

Pirma, nepritariu naudojimuisi išorinių teikėjų paslaugomis. Kai visų politinių frakcijų susitarimu priėmėme antrąjį Šengeno informacinės sistemos variantą SIS II, šis Parlamentas atsisakė leisti privačioms bendrovėms suteikti priejimą prie duomenų, nors tuo metu tai apėmė tik automobilių registraciją. Kaip pateisinamas radikalus Parlamento pozicijos pasikeitimas, leidžiant privačioms bendrovėms rinkti šiuos duomenis, kurie yra tokia slapta asmeninė informacija kaip pirštų atspaudai? Remiantis kompromise numatytais nuostatomis, šios bendrovės galės vieną savaitę laikyti šiuos duomenis.

Antra, turėtų būti užtikrinta geresnė duomenų apsauga. Diplomatinė apsauga yra svarbiausia, užtikrinant efektyvią asmenų teisių apsaugą. Kaip gali būti užtikrinta privačių bendrovių surinktų duomenų apsauga, turint omenyje, kad tokiu atveju diplomatinė apsauga nėra suteikiama? Ar jau pamiršome SWIFT atvejį dėl JAV valdžios institucijų surinktų duomenų perdavimo? Jeigu tokia padėtis susiklostė tokioje šalyje kaip JAV, įsivaizduokite, kad atsitiktų mažiau išsivysčiusiose šalyse, kuriose pagrindinės teisės nėra taip saugomos.

Trečia, vizų kainos kils ir bus skirtingos kiekvienoje šalyje. Komisijos pasiūlymu buvo siekiama išvengti vizų pardavinėjimo. Leidžiant privačioms bendrovėms imti mokesť, kuris bus pridėtas prie vizos kainos,

kiekvienoje valstybėje narėje vizų kainos bus skirtingos. Todėl taip skatinsime būtent tai, su kuo kovojame, t. y. vizų pardavinėjimą. Jeigu vienoje valstybėje narėje viza kainuos 60 EUR, o kitoje 90 EUR, kur bus pateikiama daugiausia prašymų? Tai bus ypač aktualu kelių asmenų šeimoms. Net nereikia minėti, kad reikia peržiūrėti susitarimus dėl vizų režimo supaprastinimo, pvz., su Ukraina ir Serbija, tam tvirtai pritarė šis Parlamentas.

Pirmininke, dėl visų šių priežasčių negaliu pritarti šiam kompromisui.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Pirmiausia norėčiau pasveikinti pranešėją už jos pastangas sukurti teisinę sistemą, kurios pagrindu būtų įgyvendinta biometrinių duomenų sistema.

Kai kurie šio pranešimo aspektai, ypač kiek tai susiję su biometriniais duomenimis sukėlė aršias diskusijas daugelyje Europos Sąjungos valstybių narių. Tokie ginčai neseniai kilo ir Rumunijoje, kuri yra priešpaskutinė šalis Europos Sąjungoje, įvedusi biometrinius pasus, tačiau pirmoji įgyvendinusi naujus biometrikos standartus, tarp jų ir abiejų rankų pirštų atspaudų bei veido išraiškos.

Susirūpinimas dėl biometrinių duomenų sistemos sukūrimo paremtas natūraliu nerimu dėl asmens apsaugos užtikrinimo, taip pat natūralu susirūpinti dėl to, kaip surinkti duomenys bus naudojami ir apsaugomi.

Viena iš svarbiausių valstybių narių pareigų yra jų piliečių saugumo užtikrinimas, nestatant į pavojų pagrindinių žmogaus teisių. Būtent todėl manau, kad mūsų pareiga yra surasti pusiausvyrą tarp dviejų pagrindinių mūsų gyvenimo aspektų: laisvės ir saugumo.

Pranešimas, dėl kurio šiandien diskutuojame, yra labiau techninio pobūdžio, kuriuo siekiama Europos mastu suderinti priemones dėl biometrinių duomenų. Mums būtinai reikia tą padaryti, nes nemažai valstybių narių jau naudoja šį metodą, nesant jokios teisės aktų sistemos šioje srityje.

Tai, kad, pvz., vaikai iki dvylikos metų amžiaus ir asmenys, kurie fiziškai nėra pajėgūs duoti pirštų atspaudus, bus atleisti nuo jų davimo biometrinei vizai gauti, yra nuosaikumo ir praktiškumo įrodymas, kuris turi paplisti visose valstybėse narėse.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, manau, kad reglamentu pasiektume du pagrindinius tikslus: iš vienos pusės saugumą, iš kitos – piliečiams palankesnę požiūrį.

Pirštų atspaudų ir nuotraukų pateikimas užtikrintų, kad naujos vizos nebūtų padirbinėjamos ar netinkamai naudojamos. Mano nuomone, naujosios vizos yra palankesnės piliečių atžvilgiu, nes pasiūlymas numato vieno langelio principą, kai vienu metu būtų surinkti visi reikalingi duomenys. Be to, pareiškėjams nereikės kiekvieną kartą prirėkęs vykti į vizų tarnybą, nes duomenys bus saugomi iki penkerių metų.

Taip pat manau, kad tai bus palankiau piliečių atžvilgiu, jeigu bus galima sutrumpinti patį procesą, kreipiantis į valstybes nares, kad šios bendradarbiautų, arba pasitelkiant išorinius paslaugų teikėjus, jeigu bus laikomasi duomenų apsaugos normų. Užtikrinsime, kad jų būtų laikomasi, nes buvo imtasi būtinų atsargumo priemonių. Norėčiau dar kartą nuraminti visus nerimaujančius dėl to, kad pasitelkus išorinius paslaugų teikėjus bus piktnaudžiaujama sistema arba nebus laikomasi taisyklių. Mano šalyje šiuo atžvilgiu rezultatai buvo teigiami. Dėl šios priežasties aš pritariu šiam piliečių atžvilgiu palankesniai požiūriui.

Šiuo atžvilgiu pritariu pranešėjai ir norėčiau ją pasveikinti. Mums kartu dirbant, taip buvo ne visada, baronienė S. Ludford. Vis dėlto nesu patenkintas tuo, kad negalime imti vyresnių nei šešerių metų vaikų pirštų atspaudų. Prieštarauju paprasčiausiai dėl to, kad tokiu atveju vaikai būtų saugesni, nes jų tapatybė galėtų būti nustatyta, be jokių abejonių, be to, tai padėtų užkirsti kelią prekybai vaikais ir kitoms nusikalstamoms veikloms. Gaila, kad taip nėra. Vis dėlto tikiuosi, kad kai bus atliktas tyrimas ir vėliausiai po trejų metų visi bus pakankamai protingi nuspręsti, kad įmanoma imti pirštų atspaudus nuo šešerių metų amžiaus, siekiant labiau apsaugoti vaikus.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) 2004 m. birželio 8 d. Tarybos sprendimu 2004/512/EB sukurtas teisinis pagrindas kaupti biometrinius duomenis, siekiant identifikuoti asmenį.

Europos reglamentas, dėl kurio diskutuojame, numato bendrus biometrinių duomenų rinkimo siekiant identifikuoti asmenį standartus, jame remiamasi Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos priimtomis nuostatomis.

Didžioji Britanija ir Airija netaikys dabartinio reglamento nuostatų, nes joms netaikomas Šengeno teisynas.

Manau, kad asmeninių duomenų apsaugos stebėjimas yra ypač svarbus šio reglamento atžvilgiu. Kalbant apie praktinę pusę, šie duomenys turi būti laikomi ir naudojami remiantis specialiais Europos Sąjungos teisės aktais. Be to, tai, kad valstybės narės yra atsakingos už prašymų vizoms gauti pateikimo ir jų nagrinėjimo organizavimą, uždeda joms didžiulę atsakomybę, turint omenyje asmens teisių gerbimą.

Tik noriu paminėti, kad labai svarbu, kad šiuos duomenis nagrinėtų ir rinktų leidimą tą daryti turintys darbuotojai ir kad bet kokiomis aplinkybėmis jie nebūtų naudojami kitais tikslais.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Komisijos nare, ponios ir ponai, turint omenyje, kad Europos Sąjungos valstybės narės išduoda įvažiavimo vizas, dėl biometrikos įvedimo priimtas kompromisas nepaneigiamai užtikrina didesnę saugumo lygį.

Kartu tai taip pat užtikrina pakankamas galimybes apsaugoti keliautojų asmeninius duomenis ir žmogiškąjį dorumą. Taip pat norėčiau pabrėžti, kad kiekvienu atveju tobulėjantys techniniai reikalavimai padės kovoti su tarpvalstybiniu nusikalstamumu, nelegalia imigracija ir prekyba žmonėmis.

Tokioms šalims kaip mano, Bulgarijai, kurios nėra apsaugotos nuo didelės imigracijos srautų naštos ir tarptautinių organizuotų nusikaltimų, greitas ir sėkmingas naujų standartų nustatymas bus labai svarbus apsaugant išorines ES sienas.

Dar daugiau, siūlomi pakeitimai suteikia valstybėms narėms progą pagerinti ir pagreitinti vizų išdavimo procesą, o tai neabejotinai padėtų sustiprinti ryšius su trečiosiomis šalimis. Tai apskritai pagerintų ES įvaizdį. Kalbant apie naujų teisės aktų taikymą, akivaizdu, kad turės būti atsižvelgiama ir į galimus finansinius padarinius.

Be jau egzistuojančių, papildomų mokesčių ėmimas lemtų naujų kliūčių atsiradimą, o tai ribotų tikrų keliaujančiųjų judėjimo laisvę. Užbaigdama noriu pabrėžti, kad tinkamas apsaugos užtikrinimas, keičiantis duomenimis išduodant kelionės Europos Sąjungoje vizas, bus itin svarbus.

Parlamentas visada saugojo ES piliečių asmeninius duomenis, todėl manau, kad būtų teisinga ir moraliu taikyti tokius pačius aukštus standartus, apsaugant ir mūsų lankytojų duomenis.

Androulla Vassiliou, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, dar kartą norėčiau padėkoti baronienei S. Ludford ir visiems gerbiamiems nariams už jų įnašą ir pastabas. Perduosiu viską, ką jie sakė, savo kolegai J. Barrotui.

Sarah Ludford, pranešėja. – Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti visiems šešėliniams pranešėjams, kurie dirbo su manimi. Daugiau nei ketverius metus buvau „ponia VIS“, kartu su šešėliais sukūrėme gana glaudų klubą, todėl visų jūsų ilgėsiuosi. Ypač ilgėsiuosi jūsų, jei galima taip sakyti, pirmininke, nes nuo birželio mėn. jau nebeapsimatytime. Buvome vien moterų klubas, ir tai buvo žavu, tačiau taip pat norėčiau padėkoti visiems prisidėjusiems darbuotojams, tarp kurių buvo ne vien tik moterys. Jie buvo nuostabūs.

Gerbiu S. Y. Kaufman ir T. Ždanokos požiūrį. Suprantu jų požiūrį ir labai joms dėkoju už aktyvų dalyvavimą derybose ir diskusijose, nors jos ir pabrėžė, kad negali pritarti pasiektam rezultatui.

Man labai liūdna, kad C. Coelho negali pritarti šiam kompromisui. Tikiuosi, kad jis supranta, kaip sunkiai kovojau dėl kai kurių dalių, kurių jis taip pat siekė. Šiaip ar taip jos buvo pateiktos mano pradiniam pranešime. Jeigu jis mano, kad galėjau pasiekti daugiau, tai būtų galėję sukelti kalbų Taryboje ir Komisijoje, nes manau, kad jie žiūrėjo į mane kaip į gana užsispyrusį žmogų.

G. Batten paliko Rūmus. Manau, kad tai UKIP partijos rinkiminės kampanijos dalis. Kaip pabrėžė S. A. Ticaū, JK nėra vizų informacinės sistemos dalyvė, nes šalis nėra Šengeno erdvėje, taigi JK turi visišką teisę kontroliuoti savo sienas. Manau, kad G. Batten, kaip įprasta, susipainiojo savo mintyse.

Dėkoju visiems kitiems kalbėjusiems už jų naudingus pastebėjimus. Džiaugiuosi, kad šį reikalą jau baiginėjame, nes aš asmeniškai jaučiu, kad po viso to noriu atsisakyti „ponios VIS“ pareigų.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks trečiądienį.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Alin Lucian Antochi (PSE), raštu. – (RO) Biometrinių duomenų rinkimas, kaip VIS dalis, būtų svarbus žingsnis, užmezgant patikimą sąryšį tarp vizos turėtojo ir paso, taip išvengiant naudojimosi suklastota tapatybe.

Vis dėlto jau per pirmąjį svarstymą dėl šio reglamento kilo daugybė nesutarimų tarp Tarybos ir Parlamento šiais aspektais: vaikų iki šešerių metų amžiaus pirštų atspaudų ėmimas, rizikuojant neatsižvelgti į tai, kiek išlaidų ir nepatogumų tai sukeltų jų tėvams, kiekvieną kartą pakitus jų vaikų pirštų atspaudams; nauji iššūkiai dėl biometrinių duomenų rinkimo organizavimo; ir paskutinis, bet ne mažiau svarbus aspektas, tai valstybių narių patirties, susijusios su asmeninių duomenų laikymu ir susidorojimu su techninėmis klaidomis, trūkumas.

Esant tokiai padėčiai, turime užtikrinti, kad valstybės narės, išduodamos Šengeno vizas, taikytų vienodas taisykles ir kad iš naujo būtų apibrėžti ir priimti bendrieji konsuliniai nurodymai. Dar daugiau, ypatingą dėmesį turime skirti pateiktų biometrinių duomenų apsaugai. Turime suvokti, kad nors šia biometrinių duomenų rinkimo sistema siekiama kovoti su nusikalstamumu ir terorizmu, valstybių narių policijos institucijoms suteikiant priėjimą bei keičiantis informacija, ją taip pat galėtų pasiekti įvairios suinteresuotos grupės, jeigu nebus imtasi aukšto lygio saugumo priemonių.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), raštu. – (RO) Reglamentas, iš dalies keičiantis bendruosius konsulinius nurodymus dėl vizų, nustato teisinį pagrindą į vizų informacinę sistemą VIS įtraukti biometrinius duomenis, taip pat prašymų dėl vizų gavimo ir nagrinėjimo tvarką.

Šiuo reglamentu numatoma galimybė bendradarbiauti su išoriniais paslaugų teikėjais, priimant prašymus dėl vizų.

Manau, kad priežastys, dėl kurių leidžiama bendradarbiauti su išoriniais teikėjais, yra nepateisinamos ir kelia pavojų dėl prekybos vizomis. Nors reglamente numatoma, kad valstybės narės lieka vykdytojomis, o išoriniai teikėjai yra vykdytojų įgalinti žmonės, manau, kad kyla klausimas dėl privačių asmenų apsaugos, apdorojant ir siunčiant jų biometrinius duomenis.

Be įprastų mokesčių už vizą, teisė nustatyti paslaugos mokestį lems skirtingą vizos kainą valstybėse narėse. Esu visiškai įsitikinęs, kad tai taip pat lems skirtingą prašymų gauti vizą skaičių valstybėse narėse.

Norėčiau atkreipti valstybių narių, kurios naudojasi užsakomosiomis paslaugomis kaip būdu gauti ir nagrinėti prašymus dėl vizų, dėmesį, kad jos atsižvelgtų į šį pavojų ir peržiūrėtų teisinę bazę, sumažindamos galimybę išoriniams teikėjams kaupti prašymus dėl vizų.

16. Nauji maisto produktai (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – K. T. Liotard pranešimas Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl naujų maisto produktų, iš dalies keičiančio reglamentą (EB) Nr. xxx/xxxx (bendra procedūra) (COM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD)).

Kartika Tamara Liotard, pranešėja. – (NL) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti šešėliniams pranešėjams, nes jie man labai padėjo patobulinti Komisijos pranešimą. Taip pat turiu paminėti bendradarbiavimą su pirmininkaujančia Čekija. Jie taip pat pasiūlė daug teigiamų idėjų, ir mums buvo likę tik pora neišspręstų problemų, kad susitarimas būtų buvęs pasiektas per pirmąjį svarstymą, nors bet kuriuo atveju demokratiškiau pirmiausia balsuoti Rūmuose.

Kai pirmą kartą išgirdau, kad Komisija pateikė pasiūlymą dėl reglamento dėl naujų maisto produktų, svarsčiau, kas buvo vadinama „naujais maisto produktais“. Taip pat nustebau, kad Komisijos pasiūlyme pradinis taškas buvo vidaus rinka.

Nuo to ir pradėsiu. Kaip ir dauguma temų šiame Parlamente, ši tema taip pat gali būti nagrinėjama per vidaus rinkos, gamintojo ar ekonominę prizmę. Vis dėlto ji taip pat gali būti nagrinėjama maisto saugos, vartotojų, sveikatos ir aplinkos atžvilgiu: kitaip sakant, atsižvelgiant į Europos piliečių gerovę. ES daug kalbama apie aplinką ir gyvūnų gerovę, ir man kilo mintis, kad šis pranešimas turėtų būti daugiau nei vien tik žodžiai: turėtume imtis ir veiksmų. Todėl kai reikėjo apsispręsti dėl savo pranešimo dėl naujų maisto produktų, pirmiausia pasirinkau maisto saugą, vartotojų gerovę, aplinką ir gyvūnų gerovę. Nuoširdžiai tikiuosi, kad šiuo klausimu balsuodami jie mane palaikys, iš tikrųjų šešėliniai pranešėjai mane jau informavo, kad taip ir bus.

Žinoma, inovacijos – labai svarbus dalykas. Pereikime prie antrojo mano aspekto, būtent kas iš tiesų yra „nauji maisto produktai“? Komisijos pasiūlyme tai niekada nebuvo paaiškinta. Komisija mane informavo, kad tai, apie ką mes kalbėjome, yra, pvz., nanotechnologija arba klonuotų gyvūnų mėsa. Pirmiausia pakalbėkime apie nanotechnologiją. Neturėjau jokio supratimo, kas tai yra. Manau, kad daugybė vartotojų

to nežino, tačiau atrodo, kad jos pėdsakų jau pasitaiko mūsų maiste daugiau nei mes įsivaizduojame: energetiniuose gėrimuose, vaisių ir daržovių pakuočių medžiagose, taip pat tam tikruose aliejuose ir arbatose. Todėl mums būtinai reikia reglamento, nes nors technologijos yra geras dalykas, galintis suteikti patogumų vartotojui, turime būti tikri, kad ant mūsų stalų patiektas maistas yra saugus. Todėl tai turi būti reglamentu reguliuojama sritis.

Kalbant apie klonuotų gyvūnų mėsą, Parlamentas savo rezoliucijoje Komisijai jau pareiškė, kad jis nepritaria, kad klonuotų gyvūnų mėsa patektų į rinką kaip maisto produktas. Jeigu klonuotų gyvūnų mėsa patektų į reglamento reguliavimo sritį, mes, kaip Parlamentas, netiesiogiai pripažintume, kad iš tikrųjų pritariame, jog tokios rūšies mėsa patektų į rinką. Tai nepriimtina, o klonuotų gyvūnų mėsa neturi patekti į reglamentu reguliuojamą sritį. Tai net nėra saugumo klausimas. Klonavimas, kad būtų gaunama mėsos, dažniausiai susijęs su didelėmis gyvūnų kančiomis, dauguma šių klonuotų gyvūnų net negyvena ilgai. Todėl šiuo atveju tai neturi jokios pridėtosios vertės maisto produktų tiekimo atžvilgiu.

Androulla Vassiliou, *Komisijos narė*. – Gerb. pirmininke, 2008 m. sausio 15 d. Komisija pateikė Tarybai ir Europos Parlamentui pasiūlymą dėl naujų maisto produktų, kuriuo siekiama supaprastinti administracinę našta su maisto produktais susijusiu verslu užsiimantiems subjektams, siekiant išankstinio patvirtinimo dėl naujoviškų maisto produktų pateikimo į rinką.

Dabartiniame pasiūlyme laikomasi principo, kad būtinas išankstinis patvirtinimas dėl naujoviškų maisto produktų pateikimo į rinką, siekiant užtikrinti vartotojus, kad naujas veisimo būdas ar nauji gamybos būdai yra saugūs žmonių ir gyvūnų atžvilgiu, gerbiami aplinkos ir vartotojų interesai.

Pasiūlyme numatomas supaprastintas ir greitesnis leidimų suteikimo procesas, EFSA tarnybai centralizuotai įvertinant maisto saugos aspektą, bei nurodomi konkretūs kiekvieno procedūros etapo terminai. Taip pat numatomas patobulintas saugos įvairių siūlomų maisto produktų rūšių atžvilgiu vertinimas, taip suteikiant galimybę tradiciniams maisto produktams iš trečiųjų šalių lengviau patekti į ES.

Norėčiau pasidžiaugti Parlamento darbu, jo pranešime atkreipiamas dėmesys į didžiąsias problemas, susijusias su saugaus maisto sektoriaus plėtra. Ypač norėčiau išreikšti savo pritarimą šiems principams: būtina apibrėžti dirbtinai sukurtas nanomedžiagas ir paaiškinti, kad kiekvienam tokiam produktui pateikti reikalingas ES institucijų sutikimas; patvirtinti, kad iš klonuotų gyvūnų pagaminti maisto produktai yra nauji maisto produktai, ir todėl jie negali būti pateikti į rinką be EFSA vertinimo ir nustatyta tvarka gauto leidimo.

Nekantrauju išgirsti jūsų nuomonę apie šiuos jautrius dalykus ir norėčiau padėkoti pranešėjai K. T. Liotard bei šešėliniams pranešėjams už jų vertingą darbą, rengiant šį svarbų pranešimą.

Zuzana Roithová, *Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešėja*. – (CS) Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti savo kolegoms nariams už pritarimą mano, kaip pranešėjos, pateiktiems pasiūlymams. Tai, pvz., apima ginčijamų atvejų perdavimą Europos mokslo ir naujųjų **technologijų** etikos grupei, taip pat duomenų apsaugos sumažinimą per penkerius metus, o tai paspartintų inovacijų kūrimąsi. Visiškai sutinku, kad svarbu išsaugoti prevencinius principus. Vis dėlto taip pat norėčiau pabrėžti, kad per dvyliką metų buvo pateikti tik 86 prašymai, leidimai suteikti dėl 28 naujų maisto produktų, trys atmesti. Iki šiol taikomi teisės aktai nėra labai aiškūs, todėl šiuo metu šioje srityje kuriame bendrą tvarką visoms valstybėms narėms, taip supaprastindami naujų maisto produktų patvirtinimą ir pateikimą į rinką.

Vis dėlto nemanau, kad pranešimo projektas yra labai geras. Apgailestauju, kad mano kolegoms nariai nėra susipažinę su nuoroda į reglamentą dėl genetiškai modifikuotų maisto produktų ir gyvūnų pašaro. Genetiškai modifikuoti maisto produktai nepateko į šio reglamento taikymo sritį, nes tuo pačiu metu jie reglamentuojami atskiru reglamentu, todėl nėra tikslo tai dubliuoti. Todėl esu prieš pasiūlymus dėl gyvūnų ir aplinkos, gyvūnų pašaro ir genetiškai modifikuotų maisto produktų apsaugos. Jie paprasčiausiai nepriklauso šiam reglamentui ir tai komplikuoję pasiūlymą, net jei jie ir yra svarbi sritis. Iš kitos pusės pritariu reglamentui, kuriame pateikiamos nuostatos dėl nanotechnologijos pagrindu pagamintų maisto produktų ir kuris užtikrins stiprią maisto saugą Europos žmonėms.

Philip Bushill-Matthews, *PPE-DE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, tai sudėtingas dokumentas, dėl kurio kyla daugybė skirtingų nuomonių, todėl norėčiau iš pradžių padėkoti pranešėjai už tai, kad ji sutiko su kai kuriomis nuomonėmis siekdama kompromiso, nors pati labiau pritarė kitai nuomonei. Kad ir kaip ten būtų, visos politinės frakcijos pripažįsta, kad reikia aiškaus suregulavimo naujų maisto produktų srityje tiek siekiant apsaugoti vartotojus, tiek suteikti teisinį aiškumą gamintojams.

Taip pat norėčiau padėkoti Komisijos narei ne tik už jos darbą, bet ir už pristatymą, paaiškinant, kad siekiama supaprastinti ir racionalizuoti visą šį procesą. Mūsų frakcijai iš tikrųjų vienas svarbiausių principų yra tai, kad toks reglamentavimas padėtų palengvinti tokių maisto produktų plėtojimą, o ne nustatytų tiek daug apribojimų, dėl kurių jie niekada neišvystytų dienos šviesos. Dėl to mes prašėme patikrinamojo balsavimo dėl pakeitimo Nr. 30, kad būtų patvirtintas pritarimas šiam pagrindiniam tikslui.

Taip pat manome, kad bet koks reglamentavimas turėtų būti proporcingas ir praktiškas. Dėl to mes nepritariame pasiūlymui, kad ant bet kurio produkto, kuris yra pagamintas nanomedžiagų pagalba, turėtų būti atskira apie tai informuojanti etiketė. Taip pat nepritariame pasiūlymui, kad nauji maisto produktai neturėtų būti patvirtinami, jeigu „jie turi neigiamą poveikį po to, kai yra suvartoti arba išmesti“. Tai gal ir pagrįsta, bet kas nustatys tą faktą ir kokių įrodymų pagrindus? Ar kai kurie dabartiniai produktai neturėtų taip pat patekti į tokio įsakymo reguliavimo sritį?

Sutinkame su tuo, kad Komisija turi pateikti pasiūlymą dėl teisės akto dėl klonavimo. Taip pat sutinkame, kad reikia stiprinti duomenų apsaugą tam tikrą laikotarpį. Esame dėkingi, kad nemažai mūsų pakeitimų buvo priimti komitete, ir tikimės, kad tie mūsų pakeitimai, kuriems mažu skirtumu nebuvo pritarta komitete, galiausiai bus patvirtinti visos sudėties plenariniame posėdyje rytoj. Tačiau galiu patvirtinti, kad kaip mūsų bendro pritarimo ženklą mes pasiūlysiame galiausiai balsuoti už pranešimą ir pajudinti reikalus į priekį.

Åsa Westlund, PSE frakcijos vardu. – (SV) Gerb. pirmininke, labai norėčiau padėkoti Komisijai už šį pasiūlymą. Taip pat norėčiau padėkoti K. T. Liotard už nepaprastai gerą pranešimą, kuriame, lyginant su Komisijos pasiūlymu, iš esmės pabrėžiamos tos sritys, kurios, mano manymu, yra labai svarbios, t. y. visuomenės sveikata ir vartotojų apsauga. Taip pat matau daugybę anksčiau svarstytų klausimų, dėl kurių kartu dirbome maisto priedų srityje.

Tai susiję su klausimais dėl nanodalelių ir nanomedžiagų. Apie juos labai išsamiai kalbama pranešėjos pasiūlyme, taip pat ir H. Breyer siūlomame pakeitime, kurį pamenu, kai rengėme Kosmetikos direktyvą. Dėl to mes pateikėme beveik tokį patį pasiūlymą, kuris buvo įtrauktas į direktyvą, ir kuris, žinoma, turėtų būti įtrauktas ir čia. Tai susiję su nanomedžiagų žymėjimu ir su tuo, kad sudėtis visada turi būti aiški vartotojui, kad kiekvienas norintis turėtų galimybę išvengti maisto produktų, kuriuose yra nanodalelių ar nanomedžiagų.

Kiti mano pastebėti aspektai, kuriems pritariu, susiję su tuo, kad mes turime būti pajėgūs visiškai suvokti, kaip maisto produktai veikia aplinką. Tai labai svarbus klausimas ir jo svarba vis didėja. Tai susiję ir su etikos aspektais, pvz., klonavimo klausimas, kuris buvo konstruktyviai ir aiškiai įtrauktas į pranešimą. Tai susiję ne su tuo, kaip vartotojus veikia klonuotos mėsos valgymas, tai susiję su etikos aspektais apskritai, į kuriuos iš tikrųjų turime atsižvelgti, priimdami sprendimus dėl tokio pobūdžio teisės akto.

Taip pat norėčiau pasakyti, kad sutinku su pranešėja, kad reikia reikalauti patvirtinimo ir nanomedžiagų, esančių pakuotėje, kuri liečiasi su maisto produktais, atžvilgiu.

Europos Parlamento socialistų frakcijos nuomone, pranešėjos pasiūlymas yra labai geras. Taip pat pritarsime kai kuriems pakeitimams. Tikimės, kad vis dar galime gana greitai pasiekti susitarimą su Komisija.

Magor Imre Csibi, ALDE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, naujų maisto produktų reglamentavimas turėtų numatyti maisto produktų įvairinimą Europos rinkoje, kartu užtikrinant, kad šie nauji produktai yra saugūs vartotojų atžvilgiu.

Kad ir kaip ten būtų, remiantis dabartiniu reglamentavimu, labai nedaug naujų maisto produktų yra patvirtinti kaip galintys patekti į Europos rinką dėl labai sudėtingos paraiškos padavimo ir vertinimo tvarkos. Jeigu būtume taikę dabartinę tvarką bulvių ar kivių atžvilgiu, turbūt šiandien jie nebūtų ant mūsų stalo. Peržiūrint dabartinį reglamentą, turėtų būti siekiama nustatyti efektyvesnę ir praktiškesnę sistemą leidimams dėl naujų maisto produktų gauti.

Suprantu kai kurių mano kolegų susirūpinimą dėl naujų maisto produktų, galinčių kelti pavojų ar suklaidinti vartotoją, pateikimo į rinką. Vis dėlto neturėtume patekti į saugumo isterijos spąstus ir naikinti naujoves, neturėtume diskriminuoti naujų maisto produktų, pastatydami juos į mažiau palankią padėtį nei yra jau rinkoje esantys produktai, kurie nebūtinai turi maistinių pranašumų vartotojams; nepaisant to, vartotojai turi pasirinkimo laisvę.

Mano frakcija iš esmės patenkinta balsavimo Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitete rezultatais. Vis dėlto yra tam tikrų klausimų, kurie tikrai nepriklauso šio reglamento sričiai, todėl negalėsime jam pritarti. Pvz., negalime reikalauti, kad nauji maisto produktai neturėtų jokio poveikio aplinkai. Mums tai patinka ar ne, visa žmogiška veikla turi poveikį aplinkai, ir šiuo atžvilgiu tokia nuostata yra neproporcinga.

Vietoj to, mano frakcija mano, kad mums reikia rasti pusiausvyrą tarp skatinamų naujovių ir atsargumo principų taikymo maisto saugos, vartotojų ir aplinkos apsaugos bei gyvūnų gerovės atžvilgiu.

Mes siūlėme palengvinti ilgą biurokratinę tvarką, norint pateikti naujus maisto produktus į rinką ir apsaugoti pramonės investicijas, sustiprinant duomenų apsaugą.

To siekdami, dar kartą plenariniame posėdyje pateikėme svarstyti krūvą pakeitimų dėl produktų, panašių į jau rinkoje esančius maisto produktus ar ingredientus, kurių atžvilgiu numatyta leidimo gavimo tvarka senajame reglamente, tvarkos palengvinimo. Galiojant senajam reglamentui pateiktos paraiškos turėtų būti išnagrinėtos, remiantis pateikiant dokumentą galiojančiomis taisyklėmis. Naujas paraiškos pateikimas, remiantis peržiūrėtu reglamentu, tik reikštų tolesnį delsimą ir išlaidas pramonės subjektams.

Tuo pačiu metu bandėme paremti vartotojų interesus, sustiprinant igyvendinamas priemones, pvz., rinkodaros ir priežiūros srityse, pritariant klonuotų gyvūnų neįtraukimui į maisto grandinę bei nuostatomis dėl specialaus žymėjimo.

Kalbant apie klonavimą, labai pritariu maisto produktų iš klonuotų gyvūnų ir jų palikuonių neįtraukimui į šio reglamento reguliavimo sritį ir kreipiuosi į Komisiją, kad būtų pašalinti klonuoti gyvūnai iš maisto grandinės. 2008 m. rugsėjo mėn. Europos Parlamentas didele dauguma priėmė rezoliuciją, kuria prašoma pašalinti klonuotus gyvūnus iš maisto pasiūlos. Turime siųsti suderintą žinią Komisijai ir piliečiams. Vis dar kyla svarbių klausimų dėl etinės gyvūnų klonavimo reikšmės maisto tiekimui ir netgi dėl gyvūnų klonavimo reikšmės žmogaus sveikatai ir gyvūnų gerovei.

Todėl naujų maisto produktų reglamentavimas nėra tinkamas pagrindas tokiam sudėtingam klausimui. Jeigu ateityje iš klonuotų gyvūnų pagaminti maisto produktai bus pateikti į Europos rinką, tai turėtų būti daroma specialaus reglamentavimo priemonėmis, kurios būtų pateiktos viešoms konsultacijoms ir po to demokratiškai priimtose.

Manau, kad Parlamentas turi imtis tvirtų veiksmų ir daugumos pritarimu daryti spaudimą Komisijai surasti sprendimus, kurie atspindėtų piliečių valią.

Taip pat pritarisime nanoingredientų žymėjimui. Žmonės turi teisę žinoti, ką jie valgo, ir atitinkamai pasirinkti. Jeigu kas nors nerimauja dėl nanotechnologijos, jie turėtų galėti pasirinkti kitką. Kad ir kaip būtų, manome, kad iš gyvūnų, maitinamų genetiškai modifikuotais maisto produktais, pagamintų maisto produktų žymėjimas yra tiesiog nerealus ir neįmanomas. Aš asmeniškai esu labai nusistatęs prieš GMO, tačiau negaliu įsivaizduoti, kaip efektyviai galėtume nustatyti, kurie gyvūnai buvo maitinami GMO, o kurie ne.

Zdzisław Zbigniew Podkański, *UEN frakcijos vardu*. – (PL) Gerb. pirmininke, reglamentas (EB) Nr. 258/97 dėl naujų maisto produktų yra gera proga išaiškinti, ką mes iš tikrųjų sprendžiame. Ar mes tikrai remiame sveikus, saugius maisto produktus ir apsaugome vartotojų sveikatą, ar giname tam tikrų lobistų grupių ir asmenų interesus, kuriems svarbiausia ne žmonės ir jų sveikata, o pinigai?

Jeigu mums rūpi žmonės ir jų sveikata, turime užtikrinti, kad juos pasiektų teisinga informacija vartotojams apie maisto produktų kilmę ir sudėtį. Informacinėse etiketėse, be kitos informacijos, turi būti nurodyta: sudėtis ir kiekiai; ar maisto produktas yra sveikas aplinkos atžvilgiu arba sudarytas iš GMO produktų; jame esantys priedai, jeigu tokių yra, pvz., maisto fermentai ir prieskoniniai; kilmės šalis ir ar pagaminta iš klonuotų gyvulių, o tokie, mano manymu, turėtų būti uždrausti.

Iš tikrųjų neturėtų kilti diskusijų dėl būtinybės igyvendinti tinkamą leidimų išdavimo naujiems maisto produktams gaminti ir pardavinėti tvarką. Tokia tvarka vartotojai turi būti ginami nuo nesveikų maisto produktų pavojaus bei nuo pavojaus būti suklaidintiems. Pranešėja K. T. Liotard pritarė Komisijos ataskaitai dėl aiškos leidimų naujiems maisto produktams tvarkos, nors ir pateikė daug pakeitimų, kurie rodo jos įsitraukimą į darbą, rengiant pranešimą, kuris turi būti tinkamai įvertintas.

Hiltrud Breyer, *Vers/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, K. T. Liotard, ponios ir ponai, mums reikia naujų normų dėl naujų maisto produktų. Ypač nanotechnologijų atžvilgiu mūsų reikalavimai maisto produktams neturėtų būti mažiau griežti nei kosmetikai.

Reikalingas nanomedžiagų apibrėžimas ir aiškus žymėjimas. Vis dėlto nano maisto produktai neturėtų būti patvirtinti, kol nebus pritaikyti specialūs pavojaus nustatymo metodai, kitu atveju paversime vartotojus jūrų kiaulytėmis, o to, tikiuosi, niekas nenorime.

Genų technologijos atveju turime kaip įmanoma greičiau panaikinti žymėjimo spragą. Maisto produktai, pagaminti iš gyvūnų, kurie buvo šeriami GMO maisto produktais, turi būti žymimi. Turime galimybę tai stebėti popieriuje, todėl tai bus įmanoma. Rytoj pamatysime, už ką balsuos nariai iš Vokietijos, nes jie turi žymėjimo spragą. Nenorime atimti iš vartotojų teisės rinktis. Jie turėtų turėti laisvę rinktis ir galimybę patys priimti sprendimus.

Turime gana aiškiai suprasti, kad nenorime, jog Europoje būtų leidžiama klonuota mėsa tiek dėl gyvūnų gerovės, tiek dėl etinių priežasčių. Turėtume tą labai aiškiai nurodyti šiame reglamente.

Užbaigdama noriu pasakyti, kad gyvūnai neturėtų bereikalingai kentėti. Todėl prašome uždrausti bandymų su gyvūnais dubliavimą. Dėkoju.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, būtų gerai, jeigu skirtumėte man papildomą pusę minutės, kurią ką tik gavo H. Breyer iš Žaliųjų frakcijos/Europos laisvojo aljanso.

Komisija pateikė gerą pasiūlymą dėl naujų maisto produktų reglamentavimo atnaujinimo. Deja, keletas pasiūlymų buvo pateikti, siekiant į šį pasiūlymą įtraukti tikslus, kurie nėra suderinami su reglamentavimo tikslais ar netgi kėsinais į precedentinę teisę. Maisto produktų tiekėjų išpareigojimas stebėti naujus maisto produktus gyvūnų sveikatos ir gerovės atžvilgiu uždėtų per didelę našą mažmenininkams.

Taip pat stengiamasi pakenkti dabartiniams GMO reglamentuojantiems teisės aktams, šiuo atveju turint omenyje prašymą specialiai žymėti naujus maisto produktus, pagamintus iš genetiškai modifikuotais maisto produktais šertų gyvūnų. Mes apie tai jau girdėjome.

Tai, ką apima GMO reglamentuojantys teisės aktai, neturi būti įtraukta į reglamentą dėl naujų maisto produktų. Tą sakau, tačiau pati pateikiau pakeitimą, kuriuo būtų galima atskirti naujas augalų rūšis ir naujų maisto produktų apibrėžimą. Vis dėlto negalima leisti suinteresuotosioms šalims piktnaudžiauti reglamentu dėl naujų maisto produktų rinkimų kampanijos tikslais. Pakeitimai Nr. 62 ir Nr. 90, dėl kurių Žalieji prašė balsuoti vardinio būdu, yra akivaizdi tokio tipo pastanga. Ką jūs siekiate už tai išpeikti? Mano frakcija visada palaikė vartotojo teisę žinoti maisto produktų sudėtį. Kodėl ingredientų sąrašas neturėtų būti nuorodos į nanomedžiagas? Nors pakeitimu Nr. 62 gana netaktiškai siekiama užbėgti už akių mano pranešimui dėl maisto produktų žymėjimo, turiu pasakyti, kad manau, jog naujų maisto produktų žymėjimas yra visiškai suderinamas su mano pranešimu.

Todėl pranešu, kad mano frakcija balsuoja pakeitimų labui. Savo pranešime dėl maisto produktų žymėjimo taisyklių remsiuosi reglamento dėl naujų maisto produktų dalimi dėl žymėjimo. Tai bus įmanoma, nes pirmasis svarstymas dėl maisto produktų žymėjimo prieš Žaliųjų norą buvo atidėtas iki kitos Parlamento kadencijos. Kad ir kaip būtų, dabar tapo aišku, koks naudingas jiems buvo tas atidėjimas.

Trumpa pastaba dėl klonavimo. Tai žiaurus elgesys su gyvūnais, ir mes tam prieštaraujame. Nepaisant to, maisto produktai turi būti įtraukti į šį reglamentą, nes kitu atveju...

(Pirmininkė nutraukė kalbantįjį)

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Tai, kad Europos vartotojai gali būti ramūs dėl ES maisto produktų jų lėkštėse, juos labai guodžia. Vidutinėje ir ilgalaikėje perspektyvoje tai yra viena iš svarbiausių priežasčių išsaugoti bendrą žemės ūkio politiką. Turime atlyginti Europos gamintojams už tai, kad nustatėme griežtesnes maisto saugos ir aplinkos apsaugos taisykles negu mūsų konkurentai už Europos Sąjungos ribų.

Būtų gerai, jeigu PPO derybų metu mums pavyktų apginti savo teisėtą reikalavimą, kad mūsų pasauliniai konkurentai laikytųsi tokių pat griežtų normų ir standartų dėl griežtos maisto saugos, gyvūnų ir augalų sveikatos ir aplinkos apsaugos.

Reglamento dėl naujų maisto produktų pranešime pateiktais pakeitimais taip pat siekiama užtikrinti didesnę maisto saugą. Tuo pačiu metu dabartinės pasaulinės maisto krizės mesti iššūkiai ir nuolatinis gyventojų didėjimas didina naujų sprendimų ieškojimo svarbą ir iš tikrųjų paverčia tai svarbia problema. Kad 2050 m. žemė galėtų išmaitinti 9 mlrd. žmonių, technologinės pažangos teikiamos galimybės ir pirmiausia biotechnologijų naudojimas yra būtinas.

Kad išvengtume nesusipratimų, noriu pasakyti, kad šiame pranešime nekalbame apie genetiškai modifikuotus maisto produktus. Remiantis Komisijos ketinimais, nanotechnologijomis paruošti maisto produktai vis dėlto patenka į naujų maisto produktų sritį. Keletas mano kolegų narių dėl to sunerimę, ir aš iš dalies juos suprantu, tačiau labai svarbu suvokti, kad nanotechnologijos yra vienas iš raktų į ateitį.

Europa susidurtų su rimta konkurencinga kliūtimi, jeigu nesiplėtotų šioje srityje. Svarbiausia yra moksliniai, išsamūs bandymai, susiję su leidimo suteikimo procesu, numatyti siūlomame reglamente. Svarbu apsvastyti griežtą žymėjimo reguliavimo sistemą. Negalime leisti, kad abejotini maisto produktai būtų prieinami, kad suklaidentų vartotoją.

Taip pat vyksta rimtos diskusijos dėl klonuotų gyvūnų. Būtų tinkamiau reglamentuoti klonavimą atskiru reglamentu. Europos maisto saugos tarnybos nuomone, klonuotų gyvūnų jauniklių neturėtume laikyti klonais, tačiau reglamente vis dėlto turėtų būti kalbama ir apie klonuotų gyvūnų jauniklius. Mes turime apie tai aiškiai informuoti vartotojus.

Mojca Drčar Marko (ALDE). - Gerb. pirmininke, pernai įtikinama dauguma balsavome už rezoliuciją, kuria buvo siūloma uždrausti gyvūnų klonavimą maistui ir prekybą iš klonuotų gyvūnų bei jų jauniklių pagamintais produktais.

Prieš balsavimą dėl reglamento dėl naujų maisto produktų turėtume prisiminti priežastis, dėl kurių suvokėme pavojų gyvūnų sveikatai ir gerovei. Kaip žinome iš ankstesnės patirties, sprendžiant panašias problemas maisto saugos ir etinių santykių tarp žmonių, kaip vyraujančios rūšies, ir gamtos, kad visuomenės suvokimas labai priklauso nuo specifinių žinių apie tam tikrą dalyką. Vartotojai darosi vis jautresni maistui auginamų gyvūnų kančioms ar žalojimui, todėl jie turi teisę būti informuoti apie galimą klonavimo sukeliama skausmą ir natūralių išteklių eikvojimą. Gyvūnų klonavimo kaip maisto gamybos būdo plėtojimasis vis dar vykdomas, visuomenei apie tai nesuprantant.

Dėl klonavimo kylantis nerimas apima ne tik gyvūnų gerovę, bet ir vartotojų pasitikėjimą dėl maisto, nes manoma, kad Europoje maistas gaminamas labai aukštų standartų pagrindu. Nuo praėjusio spalio mėn. atliekami Eurobarometro tyrimai liudija apie rimtą visuomenės susirūpinimą dėl hipotetinio iš klonų pagamintų maisto produktų vartojimo. Tai susiję su prekyba importuotais maisto produktais, kurie galiausiai galėtų būti parduodami Europoje neinformuojant, kad tai yra iš klonuoto gyvūno pagamintas produktas. Todėl sutinku su pranešėjos siūlymu paraginti Komisiją dėl klonavimo pateikti atskirą pasiūlymą.

Be kitų mano politinės frakcijos pateiktuose pakeitimuose aptartų problemų ypač norėčiau pritarti dalijimuisi informacija apie bandymus su gyvūnais, kad būtų išvengta naujų bandymų, susijusių su gyvūnais.

Galiausiai labai dėkoju pranešėjai už jos kruopštų darbą, rengiant šį svarbų Europos teisės aktą dėl maisto saugos, taip pat vartotojų apsaugos ir gyvūnų sveikatos bei gerovės.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, labai dėkoju K. T. Liotard už jos gerą darbą ir puikų pranešimą. Ypač džiaugiuosi dėl to, kad komitetas rimtai apsvarstė nanomedžiagų keliamą grėsmę ir siekia uždrausti klonuotų gyvūnų mėsos naudojimą. Pagaliau klonavimas sukelia didžiules kančias gyvūnams.

Manau, kad pakeitimas Nr. 60 taip pat svarbus. Juo siekiama, kad iš gyvūnų, kurie buvo šerti genetiškai modifikuotais pašarais, kilę produktai, t. y. pienas, kiaušiniai ir mėsa, turi būti pažymėti, ir tikiuosi, kad tai sulauks Parlamento pritarimo. Europos vartotojai vengia genetiškai modifikuoto maisto produktų, ir vargu, ar galima parduotuvėse rasti augalinės kilmės genetiškai modifikuotų maisto produktų, kurie turi būti pažymėti. Vis dėlto yra didelė spraga dėl pašarų, todėl įmanoma pateikti genetiškai modifikuotą pašarą ant mūsų stalų. Didelė dalis Europos pašarų yra importuojama iš kitų šalių pasaulyje, ypač iš Brazilijos ir Argentinos, kuriose genetiškai modifikuotų pašarų ištekliai yra didžiuliai.

Tai laikas, kai skaidrumo principą taikome ir pašarų klausimo atžvilgiu ir išplėtojome genetiškai modifikuotų gyvūnų produktų žymėjimo idėją. Mano šalies ministras pirmininkas pritarė šiai idėjai prieš dvejus metus, ir aš tikiuosi, kad Suomija taip pat tam pritaris Ministrų Taryboje.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, pritariu naujų maisto produktų reglamento peržiūrėjimui, kad būtų skatinamos inovacijos maisto ir gėrimų pramonėje. Juo turi būti apsaugotas vidaus rinkos veikimas ir visuomenės sveikata, o tuo pačiu metu palengvintas naujų maisto produktų pateikimas į rinką.

Vis dėlto man apskritai kelia nerimą tai, ką pavadinčiau šio Europos Parlamento bei, tiesą sakant, mūsų nacionalinių parlamentų moksline antipatija ir nepasitikėjimu, o tai šiuo metu kelia rimtą susirūpinimą įvairių sričių atžvilgiu. Mes nesiekiame atskleisti savo sugebėjimų, emociškai, isteriškai ar populistiniu būdu reaguodami į pastarąjį tarpusavyje peržiūrėtą mokslinį vystymąsi ar atskleisti savo žinias mūsų demokratiško mandato atžvilgiu. Kai šiuose Rūmuose kalbama apie GM produktus, klonavimą ir nanotechnologiją, turima omenyje dviguba apsauga, o atsakymas yra „ne“; tada mes lėtai atsiveriame ir atidedame leidimo išdavimą.

Mane domina EFSA, Komisijos nare, ir tai, ar ji turi pakankamai išteklių, remdamasi šiuo reglamentu, laiku ir kruopščiai išnagrinėti dokumentus. Jeigu ką nors reiškia mūsų trikdanti patirtis leidimų dėl GM maisto produktų ir pašarų suteikimo srityje bei pažangos tempas, atsakymas turi būti „ne“. Kodėl mes reaguojame taip, lyg būtume moksliskai neapsišvietę bet kokio naujo šios srities aspekto atžvilgiu? Kodėl taip nepasitikime tarpusavyje peržiūrėtu mokslu? Negi nėra vienas iš mūsų, bent keletas iš mūsų šiame Parlamente neturi mokslinio išsilavinimo? Tas pats klausimas gali būti užduotas ir nacionaliniuose parlamentuose. Teisės aktai turi būti pagrįsti išsamiau, rimtu mokslu, ir turime su tuo sutikti. Jei ne, kyla klausimas dėl mūsų kaip teisės aktų leidėjų patikimumo.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gerb. pirmininke, vadovaudamasis tuo, kas yra tinkama vartotojams, ir atsižvelgdamas į tai, kaip labai mūsų vartojamas maistas veikia mūsų sveikatą, sutinku su pranešėjos nuomone, kad turime aiškiai apibrėžti, ko siekiama reglamentais dėl naujų maisto produktų. Turime dėti visas pastangas, kad užtikrintume, kad leidimų išdavimo dėl naujų maisto produktų sistemos skaidrumas ir efektyvumas garantuotų vartotojų saugumą ir pagerintų vidaus rinkos veikimą.

Mano nuomone, dabartinis naujų maisto produktų apibrėžimas turi būti patobulintas, atsižvelgiant į bendruosius principus ir teisės aktuose, susijusiuose su maisto produktais, numatytus reikalavimus. Manau, kad maisto produktas gali būti parduodamas, jeigu jis neklaidina vartotojo, yra visiškai saugus, o produkto maistinė vertė nėra sumažėjusi. Kadangi medžiagos ir jų mišiniai dar nebuvo naudojami žmonėms juos vartoti, reikia imtis ypatingos atsargos, priimant su jų srities teisės aktais susijusius sprendimus. Pritariu visai veiklai, kuri padės išlaikyti aukštą maisto saugos lygį, o tie, kurie kalba apie...

Androulla Vassiliou, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, norėčiau išplėtoti keletą labai svarbių minčių, kurias pateikė gerbiami nariai.

Kalbant apie nanotechnologijas, pasižymėjau keletą pastarųjų mokslinių nuomonių ir esu įsitikinusi dėl susijusių dokumentų K. T. Liotard pranešime. Europos Sąjunga pirmoji pasaulyje turės norminį dirbtinai sukurtų nanomedžiagų apibrėžimą ir nuoseklų bei lankstų požiūrį į šią technologiją.

Norėdama paaiškinti Komisijos poziciją dėl nanotechnologijų apibrėžimo, Komisijos vardu norėčiau padaryti tokį pareiškimą.

Komisija pažymi, kad vis dar vyksta darbas, siekiant rasti bendrą nanomedžiagų apibrėžimą. Todėl Komisija patvirtina, kad būsimuose Bendrijos teisės aktuose turėtų būti atsižvelgiama į pažangą dėl bendro apibrėžimo, ir pabrėžia, kad šiame pasiūlyme numatytos komitologijos procedūros taip pat leidžia atnaujinti šiame pasiūlyme esantį apibrėžimą.

Kalbant apie privalomą visų nanotechnologijomis pagamintų maisto produktų žymėjimą, norėčiau pabrėžti, kad Komisija iš tikrųjų pritaria vartotojų informavimui apie nanomedžiagų buvimą maisto produktuose. Kad ir kaip būtų, naujų maisto produktų reglamentas numato leidimo reikalavimą kiekvienu konkrečiu atveju, o tai taip pat nustato tokių produktų naudojimo sąlygas, įskaitant ir žymėjimo reikalavimą. Taigi žymėjimas bus tikrinamas kiekvienu konkrečiu atveju.

Dabar norėčiau paaiškinti savo poziciją svarbiu klonavimo klausimu. Jau minėjau, kad manau, jog naujų maisto produktų reglamentas nėra tinkamiausia priemonė sureguliuoti klonavimo klausimą. Naujų maisto produktų reglamentas tik kalba apie maisto saugą ir pateikimo į rinką leidimą. Todėl klonų naudojimas veisimui planuoti – sėklos, embrionai ir kiaušinėliai – negali būti reguliuojami naujų maisto produktų reglamentu, negali būti reguliuojami ir klausimai, susiję su gyvūnų sveikata ir gerove.

Sausio 13 d. Komisijos narių kolegija dalyvavo įvadinėse diskusijose dėl gyvulių klonavimo maisto produktų gamybos tikslais. Komisija sutiko, kad liko daug neatsakytų klausimų. Šiuo atžvilgiu Komisija glaudžiai veikia su EFSA ir užtikrina, kad būtų atliekami susiję moksliniai tyrimai. Tuo pačiu metu pradėjau diskusijas su pagrindiniais mūsų prekybos partneriais: Jungtinėmis Valstijomis, Kanada, Japonija, Australija ir Naująja Zelandija.

Taip, mums reikia daugiau informacijos ir duomenų apie klonavimo metodus ir apie tai, kaip turėtų būti elgiamasi su klonuotų gyvūnų palikuonimis reguliavimo prasme.

Kaip kai kurie iš jūsų minėjo, praeitų metų liepos mėn. Europos maisto saugos tarnyba pateikė savo nuomonę dėl klonavimo ES maisto produktų tikslais mokslinių aspektų. Bendra nuomonės išvada yra ta, kad pavojaus įvertinimas yra nepakankamas dėl ribotų turimų duomenų. Turint omenyje gyvūnų sveikatą ir gerovę, nuomonėje aiškiai nurodoma, kad buvo nustatyta, jog didelė dalis klonų buvo neigiamai, dažnai sunkiai paveikti, kylant mirtinoms pasekmėms tiek klonuotiems, tiek surogatiniais gyvūnams.

Europos etikos grupės nuomonėje taip pat pateikiama daugybė mokslinių klausimų, į kuriuos reikia atsakyti, bei pabrėžiami tyrimai, kuriuos reikia atlikti, maisto saugos, gyvūnų sveikatos ir gerovės, stebėjimo galimybės ir žymėjimo atžvilgiu.

Užbaigdama norėčiau pabrėžti, kad būtina neabejotinai spręsti klonavimo problemą, tačiau naujų maisto produktų reglamentas nėra tinkamas būdas sureguliuoti visus su šia opia sritimi susijusius klausimus.

Nepaisant to, norėčiau Komisijos vardu išsipareigoti kuo greičiau pateikti išsamią ataskaitą dėl visų klonavimo metodų aspektų, turint omenyje maisto produktų gamybą, įskaitant gyvūnų sveikatą ir gerovę dėl klonų ir jų jauniklių, kartu pateikiant, jeigu reikalinga, pasiūlymus dėl teisės aktų. Norėčiau pabrėžti, kad manau, jog galima rasti problemos sprendimą ir šiuo atžvilgiu dėkoju Parlamentui už jo supratimą ir bendradarbiavimą.

Priedas – Komisijos pozicija

K. T. Liotard pranešimas (A6-0512/2008)

Komisija gali pritarti pakeitimams Nr. 7, 12, 34, 35, 41, 42, 44, 45, 53 ir 63.

Iš esmės galima pritarti pakeitimams Nr. 3, 8, 15, 20, 58, 64, 65, 76, 87, 88 ir 89.

Pakeitimai Nr. 1, 6, 10, 25, 30, 31, 36, 40, 66, 67, 69, 77, 82, 84, 85 ir 93 yra priimtini, pakeitus formuluotę.

Komisija negali pritarti pakeitimams Nr. 2, 4, 5, 9, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 43, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 86, 90, 91 ir 92.

Kartika Tamara Liotard, pranešėja. – (NL) Gerb. pirmininke, norėčiau išreikšti savo nuoširdžią padėką savo kolegoms nariams už jų indėlį diskusijų metu ir už gautą paramą dėl įvairių pasiūlymų mano pranešime. Žinoma, buvo ir kritinių momentų. Dėl to taip pat džiaugiuosi, nes tai gali būti tik naudingas dalykas diskusijų metu.

Mūsų tikslas yra užtikrinti vartotojus, kad naujųjų technologijų pagrindu pagaminti maisto produktai ar į rinką pateikiami nauji maisto produktai yra saugūs. Indėliais ir pasiūlymais mums pavyks pasiekti šį tikslą. Tai taip pat suteiks aiškumo tiems gamintojams, kurie ketina įvesti kažką naujo, jiems žinant, kas yra leidžiama ir kas ne. Pranešime taip pat kalbama apie duomenų apsaugą šių gamintojų atžvilgiu, o tai taip pat skatina inovacijas maisto saugos srityje.

Be to, norėčiau širdingai padėkoti Komisijos narei už tai, ką ji pasakė apie nanotechnologijas. Tiesa, kad šioje srityje dar turi įvykti daug pokyčių, ir jeigu dabar pateiksime apibrėžimą, turi būti įmanoma jį peržiūrėti, nes mokslas juda į priekį.

Taip pat norėčiau padėkoti Komisijos narei už tai, ką ji pasakė apie gyvūnų klonavimą. Vis dėlto norėčiau jums pabrėžti, kad Parlamentas jau priėmė rezoliuciją, kurioje aiškiai nurodome, kad nenorime, kad klonuotų gyvūnų mėsa būtų pateikta į rinką kaip maisto produktas. Šis klausimas taip pat apsvarstomas pranešime, ir aš skatinčiau neįtraukti gyvūnų klonavimo į reglamentą dėl naujų maisto produktų. Pranešime siūloma tai padaryti ir, kaip jūs ką tik girdėjote, šie Rūmai savo darbu stipriai atsilieka nuo šios idėjos.

Pagaliau norėčiau pasinaudoti šia galimybe padėkoti savo komandai – Thomas, Vivian ir Jan – Jaap – kurie sunkiai dirbo kartu su mumis, rengiant šį pranešimą.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks trečiadienį.

17. Ozono sluoksnį ardančios medžiagos (nauja redakcija) (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – J. Bloklando pranešimas Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų (nauja redakcija) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)).

Johannes Blokland, pranešėjas. – (NL) Gerb. pirmininke, ozono sluoksnyje esančios skylės panaikinimas yra svarbus aplinkai ir viso pasaulio žmonių sveikatai. Mūsų atmosfera taip sudaryta, kad mus saugo du skirtingi sluoksniai. Stratosferos sluoksnyje esantis CO₂ sulaiko šilumą, kad mums nebūtų per daug šalta. Stratosferos ozono sluoksnis apsaugos mus nuo žalingų UV saulės spindulių. Reglamentu dėl ozono

sluoksnį ardančių medžiagų pirmiausia siekiama apsaugoti stratosferos ozono sluoksnį, taip pat užkirsti kelią klimato kaitai. Taigi tos uždraustos medžiagos daro poveikį tiek ardydamos ozono sluoksnį, tiek didindamos visuotinį klimato atšilimą. Labiausiai paplitusių ozono sluoksnį ardančių medžiagų būna aeroliozolio dujos, šaldytuvuose, izoliacinėse medžiagose, tam tikruose specialiuose tirpikliuose ir valymo priemonėse. Chlorfluorangliavandeniliai ir halonai, kurie turi didžiausią ardomąjį poveikį ozonui, buvo visiškai pašalinti, išskyrus keletą išimčių. Jau uždrausta gaminti hidrochlorfluorangliavandenilį, o jų naudojimas bus uždraustas 2020 m. Naujojo reglamento preambulėje pabrėžiama, kad ozoną ardančių medžiagų gaminimas ir naudojimas turi būti nutrauktas arba kiek įmanoma sumažintas. Tai svarbus politinis pagrindas.

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas priėmė šešiasdešimt keturis pakeitimus. Po to vyko du trišaliai dialogai, kurių metu buvo pasiektas susitarimas su Taryba ir Parlamentu. Tai reiškia, kad 64 pakeitimai buvo pakeisti vienu konsoliduotu tekstu. Norėčiau trumpai paminėti devynis svarbius šio susitarimo pasiekimus.

Pirmiausia, teisinis reglamento pagrindas buvo pakeistas, orientuojantis į aplinkos apsaugą. Tai suteikia galimybę valstybėms narėms imtis didesnės apimties priemonių aplinkai apsaugoti. Antra, pesticidų metilbromido naudojimas bus uždraustas nuo 2010 m. kovo 18 d. Tai taip pat taikoma ir konteineriuose susidarančioms dujoms, siekiant sukontroliuoti parazitus. Vienintelė liekanti išimtis yra kritiška padėtis, tokia kaip didelės apimtys epidemija. Trečia, įgyvendinant laipsniško perėjimo programą dėl hidrochlorfluorangliavandenilio, pastaraisiais metais procentinis santykis, lyginant su 1997 m., sumažėjo 7 proc. Ketvirta, hidrochlorfluorangliavandenilis gali būti naudojamas tik vyriausybės nurodytais atvejais. Penkta, keletas naujų medžiagų buvo įtrauktos į medžiagų sąrašą, kurioms nustatyti riboti kiekiai. Europos Komisija pažadėjo toliau tirti šias medžiagas. Šešta, naudojant jas tokiais išimtiniais atvejais kaip reaktyvuose ar laboratoriniuose tikslais, žymėjimas yra numatytas kaip privalomas reikalavimas. Taip pat buvo susitarta, kad šiuo atžvilgiu neturi padidėti jų naudojimas laboratorijose. Septinta, ozoną ardančių medžiagų pakartotinis panaudojimas ir perdirbimas esamais aparatais galimas tik vienu tikslu. Be to, turi būti vykdoma esamų kiekių registracija, kad išvengtume sukčiavimo ir nelegalios prekybos. Aštunta, skiriamas dėmesys patikrinimo priemonių stiprinimui. Tokiu būdu valstybės narės yra įpareigosotos dirbti kartu, susidorojant su nelegalia prekyba. Paskutinis aspektas yra tas, kad siekiant išvengti ozoną ardančių medžiagų tekėjimo, bus griežtinamos stebėjimo ir vykdymo sistemos.

Vis dėlto reikia nuveikti dar daugiau, kad išspręstume problemą dėl susikaupusių ozoną ardančių medžiagų. Komisija šiuo atveju turi svarbią užduotį. Norėčiau ją dar kartą paskatinti parengti direktyvą dėl statybos ir griovimo atliekų, laikantis mūsų prieš septynerius metus pasiektu susitarimu, įtvirtintu šeštojoje Aplinkos veiksmų programoje.

Svarbiausia, kad pasiekėme tenkinančių rezultatų. Ozono sluoksnis turės geresnę progą atsinaujinti, kad sumažintų tokį žalingą poveikį kaip odos vėžys ir žala augalams bei medžiams.

Stavros Dimas, *Komisijos narys*. – (EL) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti ir pasveikinti pranešėją J. Bloklandą ir visus šešėlinius pranešėjus už jų išskirtinį darbą, rengiant šį pasiūlymą dėl reglamento dėl ozono sluoksnio apsaugos išdėstymo nauja redakcija.

Labai džiaugiuosi, kad pavyko pasiekti susitarimą per pirmąjį svarstymą, prie to didžiąja dalimi prisidėjus Parlamentui.

Politika dėl stratosferos ozono sluoksnio apsaugos buvo pripažinta labai sėkminga, o Europos Sąjunga joje vaidino lemiamą vaidmenį. Dėl naujoviškų priemonių, kurių ėmėmės Europos Sąjungoje, mums pavyko pašalinti 99 proc. ozono sluoksnį ardančių medžiagų.

Be to, kad šių medžiagų ribojimas apsaugo ozono sluoksnį, tai turi ypač teigiamą atgarsį klimatui. Taip yra todėl, kad šios medžiagos turi 14 tūkst. kartų didesnį potencialą daryti įtaką visuotiniam klimato atšilimui nei CO₂. Jeigu ne Monrealio protokolas ir netgi dar ambicingesni Bendrijos teisės aktai, šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis pasauliniu mastu turbūt būtų iki 50 proc. didesnis nei yra dabar.

Dėl šių tarptautinių pastangų mokslininkai nustatė, kad ozono sluoksnis gali būti visiškai atkurtas nuo 2050 m. iki 2075 m. Vis dėlto kad tai būtų įmanoma, reikia įveikti nemažai užsitęsusių problemų. Komisijos pasiūlymu numatoma supaprastinti Bendrijos reglamentą, sumažinti biurokratinę kliūtis ir pritaikyti reglamentą prie naujos mokslinės plėtros bei ateities iššūkių, kad būtų užtikrintas ozono sluoksnio atkūrimas.

Pasiektas kompromisinis susitarimas išlaiko Komisijos pasiūlymo sandarą, tačiau kartu apima specialias priemones, kurių reikia, norint įveikti neišspręstas problemas, turint omenyje visišką ozono sluoksnį griauančių medžiagų naudojimo uždraudimą arba apribojimą.

Dar svarbiau, juo numatomos griežtesnės sąlygos medžiagų, kurios yra „laikomos“ tokiuose produktuose kaip, pvz., šaldymo įrenginiai ar plastikinė izoliacija puta, atžvilgiu. Juo sustiprinamos prekybinės priemonės prieš neteisėtą ozono sluoksnį ardančių medžiagų naudojimą ir neteisėtą prekybą jomis Europos Sąjungoje bei bus padedama išvengti aplinkos dempingo besivystančiose šalyse. Pagaliau juo uždraudžiamas bet koks metilbromido naudojimas, išskyrus tam tikrus atvejus, kad būtų įveikta kritinė padėtis. Dėl to Bendrijos teisės aktai dėl metilbromido taps pasaulinio lygio avangardas.

Nauda, tiek atkuriant ozono sluoksnį, tiek sumažinant šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, bus didelė. Europos Komisija ketina priimti pilną kompromisinį pakeitimų paketą.

Norėčiau dar kartą padėkoti Europos Parlamentui už jo didelį indėlį, išlaikant su aplinka susijusį pasiūlymo tikslą, jo nepakeičiant, ir pasiekus susitarimą per pirmąjį svarstymą.

Eija-Riitta Korhola, PPE-DE frakcijos vardu. – (FI) Gerb. pirmininke, šis reglamentas yra natūralus Monrealio protokolo tęsinys ir svarbi jo dalis, aktyviai įpareigojantis 191 jį pasirašiusią valstybę atsisakyti ozono sluoksnį ardančių medžiagų naudojimo.

Monrealio protokolas laikomas vienu iš sėkmingiausių visų tarptautinių susitarimų aplinkos apsaugos srityje. Rezultatai kalba patys už save. OAM naudojimas sumažėjo 95 proc., lyginant su pradine padėtimi. Dar daugiau, būtų išvengta išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio daugiau nei dvidešimt metų, o tai sudaro daugiau nei 100 mlrd. tonų CO₂. Būtent todėl reglamentas, kurį dabar svarstome, ne tik skatins ozono sluoksnio atkūrimą: jis taip pat yra svarbi kovos su klimato kaita dalis.

Ankstesnis, prieš devynerius metus priimtas reglamentas buvo beviltiškai atitolęs nuo šių laikų, todėl reikėjo jį atnaujinti. Dabartinio reglamento struktūros supaprastinimas, nebetaikomų nuostatų išbraukimas ir pareigos teikti ataskaitas, kad būtų įtrauktos naujos medžiagos, išplėtimas yra tie pakeitimai, kurių labai reikėjo. Norėčiau nuoširdžiai pasveikinti savo kolegą J. Bloklandą už jo, kaip Parlamento pranešėjo, darbą. Per pirmąjį svarstymą pasiektas kompromisas, nors ir demokratiškai sunkus, yra protingas sprendimas atsinaujinti kaip šiuo atveju, ir pats jos pasiekimas yra laimėjimas aplinkos apsaugos atžvilgiu.

Šis dabar priimamas reglamentas tinkamiau suderins dabartines Bendrijos taisykles su pirminėmis Monrealio protokolo nuostatomis. Pvz., termino užbaigti gaminti hidrochlorfluorangliavandenilį atkėlimas penkeriais metais į 2020 m. yra protingas ir pateisinamas, kaip ir išimčių dėl eksporto prekybos skaičiaus sumažinimas. Kadangi šio reglamento tikslai mūsų Bendrijoje negali būti tinkamai pasiekti vien tik valstybių narių veiksmais, turime visuotinai spręsti šią problemą pasaulinės ekonomikos fone. Jeigu būtų per daug išimčių dėl eksporto draudimo, būtų per sunku įrodyti, kad jos yra pateisinamos.

Pats Monrealio protokolas buvo papildytas ne mažiau nei keturis kartus. Dvidešimties metų senumo sutartis buvo pakeista Londone, Kopenhagoje, Monrealyje ir Pekine. Tai nėra tik sėkmės atvejais: tai ir būtinybės ištaisyti klaidingas tendencijas kaip suprantamą augimą atvejais. Tai ta pati išmintis, kurios mums šiuo metu reikia Kioto protokolo atžvilgiu.

Pradiniame Monrealio protokole susitelkiama ties ozono sluoksnio apsauga, daugiausia apribojant chlorfluorangliavandenilio kiekį, o šis tikslas netrukus buvo sugriežtintas iki nulio. Taigi chlorfluorangliavandenilį buvo pradėta keisti, pvz., hidrochlorfluorangliavandeniliu, kuris darė daug mažiau žalos ozono sluoksniui. Kaip dažniausiai ir būna, sprendžiant aplinkos apsaugos problemas, iškilo kitas šios problemos aspektas. Paaiškėjo, kad Hidrochlorfluorangliavandenilis, arba fluorintos dujos yra ypač žalingos dėl jų didžiulio visuotinio klimato atšilimo potencialo arba VKAP. Kai kurios iš jų yra daugiau nei tūkstantį kartų intensyvesnės kaip visuotinio klimato šildytojos nei anglies dioksidas. Todėl tapo būtina pakeisti silpnąsias sutarties vietas.

Turime būti pajėgūs tokiu pačiu būdu išmokyti šią pamoką ir Kioto sutarties atžvilgiu. Reikia pripažinti, kad dabartinė sutartis yra visiškai neefektyvi. Ji nenutrauks visuotinio išsiskyrimo ir net nesumažins anglies intensyvumo. Galbūt problema slypi tame, kad tie, kurie buvo atsakingi už Kioto sutarties rengimą, manė, kad anglies dioksido problema galėtų būti išspręsta tokiu pačiu būdu kaip ir freonų atveju.

Klimato kaita yra visiškai kitokio masto aplinkosaugos problema nei ankstesnės. Kalbant apie su ozono ardymu susijusias problemas, kurias sukėlė pramoniniai arba energijos gaminimo produktai, klimato kaitos priežastis slypi tame, kad palaiko visą pasaulinę ekonomiką ir gamybą. Pasaulis vis dar varomas anglies.

Būtent todėl klimato kaita pirmiausia turi būti suvokiama kaip pramoninės inžinerijos problema. Sprendimų centras turi būti perkeltas nuo išskyrimo ribojimo prie išsamaus energijos ir medžiagų gamybos sistemų pertvarkymo. Pasimokykime iš Monrealio.

Leopold Józef Rutowicz, *UEN frakcijos vardu.* – (PL) Gerb. pirmininke, J. Bloklando pranešimas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų yra svarbus dokumentas tolesnių veiksmų ozono sluoksniui apsaugoti atžvilgiu. Norėčiau pabrėžti, kad vienas iš Europos Parlamento ir Tarybos sėkmingų veiksmų buvo uždrausti dujų, kuriose yra chlorfluorangliavandenilio, halonų, bromidų ir metilo, gamybą bei prekybą jomis, nes jos ardo ozono sluoksnį ir daro įtaką šiltnamio efektui.

Geras pirmalaikių darbų pavyzdys būtų darbų pradėjimas šalyje, esančioje po ozono sluoksnio skylė, t. y. Naujojoje Zelandijoje. Joje, be jau Europos Sąjungos vykdomos veiklos, pradėti darbai, siekiant sumažinti metano, kurio vienas kubinis metras sukelia šiltnamio efektą, lygų maždaug 30 kubinių metrų CO₂, ir kuris ardo ozono sluoksnį, išsiskyrimą. Metanas yra dujos, kurios susidaro irstant, pagaminamos gyvūnų, išsiskiria požeminėse kasyklose bei išgaunamos įvairių cheminių procesų metu. Atsižvelgiant į metano kiekį, patenkantį į atmosferą, šis klausimas taip pat turėtų būti įtrauktas į tolesnį darbą.

UEN pritaria šiam reglamentui. Dėkoju J. Bloklandui už jo darbo prasme intensyvių ir svarbų pranešimą.

Satu Hassi, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (FI) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, sveikinu J. Bloklandą už puikų rezultatą. Parlamentui pavyko ketveriais metais paankstinti terminą, po kurio bus draudžiama naudoti metilo bromidą, ir dar daugiau, planas nutraukti hidrochlorfluorangliavandenilio gamybą tapo griežtesnis.

Svarbu, kad ES ir toliau inicijuotų ozono sluoksnį ardančių medžiagų naudojimo uždraudimą, nepaisydama to fakto, kad ši tema jau nebepatenka į pirmuosius laikraščių puslapius. Daugelis šių medžiagų yra galingos, šiltnamio efektą sukeliančios dujos, tačiau nepaisant to jos nebuvo įtrauktos į Kioto sutartį. Taip pasielgta, nes buvo manoma, jog jos bus reguliuojamos Monrealio protokolu. Svarbu, kad mes taip pat nepamirštume domėtis šiuo klausimu ir toliau siektume ateityje sunaikinti galingas šiltnamio efektą sukeliančias dujas. Taip pat svarbu parodyti pavyzdį šioje srityje kitoms šalims, tarp jų ir besivystančioms šalims.

Kalbant apie medžiagas, kurių naudojimas ES yra uždraustas, mano frakcija būtų siekusi aiškiau apriboti jų eksportą negu susitarta dabar. Tikiuosi, kad šis principas bus įtrauktas į teisės aktus, kai bus imtasi tolesnių veiksmų.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, prieš pradėdama turiu procedūrinį klausimą: kadangi nėra nė vieno, norinčio pasisakyti, remiantis ta procedūra, kai į juos atkreipiamas dėmesys – galite mane pataisyti, bet apsižvalgiau ir įvertinau padėtį – ar galėčiau prie savo vienos minutės pasisakymo pridėti dar vieną minutę, remdamasi procedūra, kai ji man suteikiama, į mane atkreipus dėmesį kaip į norinčią pasisakyti?

Pirmininkė. – Sutinku, A. Doyle, prašau, taip ir daryti.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, 2007 m. rugsėjo mėn. Monrealio protokolo šalys šalių konferencijos (COP) metu priėmė papildomas priemones dėl ozono sluoksnio apsaugos. Jos bus įtrauktos į naujos redakcijos reglamentą, siekiant pagreitinti ozoną ardančių medžiagų (OAM) palaipsniui likvidavimą ir toliau riboti išimtinį šių medžiagų naudojimą. Šiame naujos redakcijos reglamente iš esmės kalbama apie šių ozoną ardančių medžiagų gamybos, importo, eksporto, pateikimo į rinką, naudojimo, atkūrimo, perdirbimo, draudimą ir ribojimą, įsisavinimo ir naikinimo draudimą ir ribojimą.

Monrealio protokolas iki šiol buvo vienas iš sėkmingiausių tarptautinių iniciatyvų aplinkos apsaugos srityje, turint omenyje, kad 1980 m. buvęs ozono sluoksnio suardymo lygis buvo gerokai sumažintas. Dėl palaipsniui vykdomo šių ozoną ardančių dujų – fluorangliavandenilio, chlorfluorangliavandenilio, halonų, metilbromido – naudojimo draudimo, numatant labai laiko atžvilgiu ribotas išimtis tam tikrais kritiniais atvejais, pvz., halonų naudojimas ugnies gesinimo įtaisams lėktuvuose, OAM naudojimas buvo sumažintas 95 proc., lyginant su 1980 m.

Turime nepamiršti, kad šios medžiagos taip pat turi visuotinio atšilimo potencialą. Ozono sluoksnis yra vienas iš jų atmosferos sluoksnių, apsaugančių gyvybę žemėje. Tiksliau kalbant, ozono sluoksnis suteikia apsaugą nuo žalingos ultravioletinės saulės spinduliuotės, kuri sukelia įvairias ligas ir problemas, tarp jų ir odos vėžį bei kataraktą.

Pirmininkė. – A. Doyle, jūs buvote praktiškai tokia pat puiki kaip ir jūsų kalba. Dėkoju.

Stavros Dimas, *Komisijos narys*. – (EL) Gerb. pirmininke, gaila, kad šiandien Parlamente nėra daugiau klausytojų, nes mes diskutuojame dėl, tiesą sakant, labai labai gero protokolo, kuris turėjo labai teigiamų rezultatų tiek aplinkos, tiek sveikatos srityje, taip pat vykstančiam ozono sluoksnio atsikūrimui, kuris šiuo metu grįžo į iki 1980 m. buvusį lygį.

Norėčiau padėkoti visiems, kurie šį vakarą dalyvavo diskusijose, už jų naudingus pastebėjimus ir pridėti, kad Komisija yra įsipareigojusi vykdyti jai suteiktus įgaliojimus ir ištirti, ar kitų trijų medžiagų įtraukimui 2010 m. taikomos išankstinės sąlygos. Pranešimas bus pateiktas Europos Parlamento sekretoriui, kad jis būtų įtrauktas į šios dienos diskusijų protokolą.

Taip pat norėčiau pabrėžti, kad manau, jog šių metų pabaigoje Kopenhagoje pasieksime susitarimą dėl kovos su klimato kaita, ir tai bus bent jau ne mažiau ambicingas ir pavykęs susitarimas kaip Monrealio protokolas. Tikiu, kad jis bus netgi efektyvesnis, visi turime dirbti šia kryptimi.

Užbaigdamas norėčiau pasakyti, kad Komisija džiaugiasi derybų rezultatais ir ketina priimti visus siūlomus kompromisinius pakeitimus.

Komisijos pareiškimas

J. Bloklando pranešimas (A6-0045/2009)

Komisija patvirtina apie savo ketinimą iki 2010 m. birželio 30 d. apsvarstyti papildomų medžiagų įtraukimą į reglamento B dalies II priedą, ypač įvertindama, ar yra įvykdytos 24 straipsnio 3 dalyje numatytos sąlygos dėl jų įtraukimo. Šiame paspartintame tyrime bus susitelkiama ties šiomis medžiagomis:

- Heksachlorbutadieną,
- 2-Bromopropaną (izopropilo bromidas),
- jodometaną (metilo jodidas).

Johannes Blokland, *pranešėjas*. – (NL) *pranešėjas*. – (NL) Gerb. pirmininke, norėčiau nuoširdžiai padėkoti Komisijos nariui S. Dimasui už jo pasižadėjimą pritarti S. Hassi pateiktai idėjai, būtent kad kitos medžiagos taip pat turi būti tiriamos dėl jų poveikio. Apie tai kalbant, tiesiog norėčiau atkreipti Komisijos nario dėmesį į metilbromidą. Vis dar nedaug žinome apie šią medžiagą ir jos gamybą šiuo atžvilgiu. Laimei, buvo nuspręsta konsultacijų metu paprašyti tiekėjų paaiškinti, kaip gaminama ši medžiaga. Tokiu būdu sužinosime tikslią informaciją apie šią medžiagą.

Taip pat norėčiau išreikšti nuoširdžią padėką savo kolegoms nariams, ypač šešėliniams pranešėjams ir tiems, kurie šį vakarą kalbėjo, už jų paramą. Mūsų bendradarbiavimas buvo puikus tiek komitete, tiek derybų metu. Taip pat norėčiau padėkoti pirmininkaujančiai Čekijai už žodinius susitarimus, kuriuos mums pavyko pasiekti tiek prieš derybas, tiek jų metu. Bet koku atveju rezultatas yra tenkinantis. Taip pat labai vertinu paramą, kurios sulaukiau iš Komisijos bei Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto tarnautojų bei iš savo darbuotojų. Mums tikrai pavyko dirbti kaip komandai ir dėl to mums taip pat pavyko per šešis mėnesius susitarti dėl šio plataus teisinio pakeitimo.

Užbaigdamas noriu pateikti dar vieną pastabą. Nesu labai patenkintas išdėstymo nauja redakcija tvarka. Nėra lengva sužinoti, koku pagrindu jūs galite ir koku negalite daryti pakeitimų. Laimei, man teisininkai pasakė, kad buvo pakeistas teisinis pagrindas išdėstyti nauja redakcija, kad šiuo pagrindu galėtume daryti pakeitimus, kitu atveju tai būtų beveik išgelbėję mūsų peržiūrėjimo teisę. Laimei, Taryba laikėsi tos pačios nuomonės ir paskutinę minutę galėjome tai sutvarkyti Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitete. Išdėstymas nauja redakcija lieka sudėtingas dalykas šio Parlamento darbe.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks trečiądienį.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Rovana Plumb (PSE), *raštu*. – (RO) Šiame pasiūlyme laikomasi Reglamento (EB) Nr. 2037/2000 struktūros, tačiau jis papildomas nauju skyriumi dėl aptariamų medžiagų gamybos, pateikimo į rinką ir naudojimo draudimo laikinų išimčių, iš pradžių išdėstant nuostatą dėl reglamentuojamų medžiagų ir produktų panaikinimo etapų.

Pagrindiniai iššūkiai yra šie:

– „sukauptų“ ozoną ardančių medžiagų (OAM) / išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio atmosferoje sumažinimas yra būtinas, remiantis vertinimo duomenimis, 2015 m. šios pasaulinės sankaupos padidės iki 2 mln. tonų ozoną ardančio potencialo arba 13,4 mlrd. tonų CO₂eq;

– išimtinis OAM naudojimas, kai nėra jokių kitų techniškai ar ekonomiškai perspektyvių alternatyvų, pvz., metilbromido naudojimas karantino ir su prekių pakrovimu susijusias tikslais;

– naujos ozoną ardančios medžiagos: nauji moksliniai parodymai rodo, kad tam tikrų cheminių ozoną ardančių medžiagų potencialas, kuris šiuo metu nėra kontroliuojamas protokolu, yra gerokai didesnis, o šių medžiagų pateikimas į rinką sparčiai auga.

Pakeistas tekstas taps aiškesnis bei bus supaprastinta reguliavimo sistema, taip pat sumažinta administracinė našta, taip palengvinant teisės akto taikymą, siekiant užtikrinti ozono sluoksnio atsinaujinimą iki 2050 m. ir išvengti kenksmingo poveikio žmogaus sveikatai ir ekosistemai.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), raštu. – (RO) Mano nuomone, visi turime būti susirūpinę ir dėl dabartinės, ir dėl ateities kartų sveikatos. Gera mūsų sveikata palaikoma tik jei aplinka ir aplink mus esanti atmosfera yra švarios. Visuose moksliniuose tyrimuose pabrėžiama, kad ozono sluoksnis yra ypač svarbus ne tik gyventojų sveikatai, bet ir gyvybei žemėje palaikyti.

Deja, yra tam tikrų medžiagų, kurios, patekusios į atmosferą, naikina ozono sluoksnį, taip prisidedamos prie šiltnamio efekto didėjimo. Nors dėl priemonių, kurių buvo imtasi, pastebimi ozono sluoksnio atsikūrimo požymiai, manoma, kad iki 1980 m. buvęs ozono lygis atmosferoje bus pasiektas antroje XXI amžiaus pusėje.

Dėl to visiškai pritariu dėl papildomų priemonių, kurių buvo imtasi, siekiant apriboti ar net uždrausti ozoną ardančias medžiagas. Manau, kad imdamiesi tokių veiksmų, atliekame savo pareigas ne tik dabartinei kartai, bet ir ateities kartoms.

18. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

19. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 23 val.)